

शास्त्रसंदेशमाला

आचारसत्थाणिअरो

३०

શાસ્ત્રસંદેશમાલા-૩૦

આચારસત્યણિઅરો

ભાગ-૧૦

॥ સંકલન ॥

પ.પૂ.આચાર્ય ભ.શ્રીમદ્

વિજય રામચન્દ્રસૂરીશ્વરજીના સાક્ષાજયવર્તી

પૂ.પંચાસશ્રી બોધિરત્નવિજયજી મ.સા.ના

શિષ્યરત્ન

પૂ.મુ.શ્રી વિનયરક્ષિતવિજયજી મ.સા.

॥ પ્રકાશક ॥

શાસ્ત્રસંદેશમાલા

૩, મહિભદ્ર એપાર્ટમેન્ટ, સુભાષચોક,

આરાધના ભવન માર્ગ - ગોપીપુરા, સુરત-૧

- ◊ શાસ્ત્રસંદેશમાલા - ૧૦
- ◊ આચારસત્થણિઅરો
- ◊ પ્રથમ આવૃત્તિ
- ◊ વિજયા દશમી વિ.સ. ૨૦૬૧
- ◊ કિંમત રૂ. ૪૫/- (પડતર કિંમત)

॥ પ્રમાર્જના - શુદ્ધિ ॥

પૂ.મુ.શ્રી હિતરક્ષિતવિજયજી મ.સા.

પૂ.સા.શ્રી ભદ્રજ્ઞાશ્રીજી મ.

પંડિતવર્ય શ્રી રતીભાઈ ચીમનલાલ દોશી

◊ ટાઇપ સેટીંગ: પાયલ પ્રિન્ટર્સ - રાધનપુર

શ્રીજી ગ્રાફીક્સ, પાલડી, અમદાવાદ.

◊ મુદ્રક : શિવકૃપા ઓફસેટ પ્રીન્ટર્સ, દૂધેશ્વર, અમદાવાદ-૪

વિશેષ નોંધ : શાસ્ત્રસંદેશમાલાના ૧ થી ૨૦ ભાગનું સંપૂર્ણ પ્રકાશન જ્ઞાનદ્રવ્યમાંથી કરવામાં આવેલ છે. તેની નોંધ લેવા વિનંતી.

આભાર....!

અનુમોદનીય....!

અનુકરણીય....!

શાસ્ત્રઅંદેશમાલા ના
એક થી દસ ભાગના
પ્રકાશનનો સંપૂર્ણ લાભ

શ્રી સુરત તપગચ્છ રત્નત્રયી આરાધક સંઘ

C/o વિજયરામચંદ્રસૂરીશ્વરજી આરાધના ભવન,
આરાધના ભવન રોડ, સુભાષચોક,
ગોપીપુરા, સુરત-૨

તરફથી શ્રી સંઘના જ્ઞાનદ્રવ્યની નિધિમાંથી
લેવામાં આવેલ છે. તેની અમો ભૂરી...ભૂરી... અનુમોદના
કરીએ છીએ...!

શ્રી સંઘ તથા ટ્રસ્ટીગણના
અમો આભારી છીએ ...!

- શાસ્ત્રઅંદેશમાલા

શાસ્ત્રસંદેશમાલાનાં ૧ થી ૨૦ ભાગમાં લેવાયેલ
 ૪૦૦ થી વધારે ગ્રંથોના મૂળ પુસ્તકો-પ્રતો
 મેળવવા માટે અમોએ નીચે લખેલ સંસ્થાઓ
 હસ્તકના જ્ઞાનભંડારનો વિશેષ ઉપયોગ કરેલ
 છે. આ સંસ્થાઓ અને તેના ટ્રસ્ટીઓ તથા
 કાર્યકરોના અમો આભારી છીએ.

૧. શ્રી વિજયગચ્છ જૈન ઉપાશ્રય - રાધનપુર
૨. શ્રી નગીનભાઈ જૈન પૌષ્ઠશાળા - પાટણ
૩. વિજય રામચન્દ્રસૂરીશ્વરજી
 આરાધના ભવન - સુરત
૪. શ્રી જૈનાનન્દ પુસ્તકાલય - સુરત
૫. શ્રી મોહનલાલજી જૈન ઉપાશ્રય - સુરત
૬. શ્રી દાનસૂરિ જ્ઞાનમંદિર - અમદાવાદ
૭. જૈન આરાધના ભવન ટ્રસ્ટ - અમદાવાદ
૮. શ્રી કૈલાસસાગરસૂરિ જ્ઞાનમંદિર - કોબા
૯. શ્રી નેમિનંદન શતાબ્દિ ટ્રસ્ટ - અમદાવાદ

- શાસ્ત્રસંદેશમાલા

પ્રકાશકીય !

પૂર્વના પૂર્વાચાર્ય - પુણ્યાત્માઓએ પદ્યમાં પ્રરૂપેલા ૪૦૦ થી વધારે પ્રકરણોના ૭૦,૦૦૦ હજાર શ્લોક પ્રમાણ સાહિત્ય આજે એક નવા સ્વરૂપે આવી રહ્યું છે.

ઉપલબ્ધ ગ્રંથોનું ઉપકારક-ઉપયોગી બનનાર આ એક-અપૂર્વ-અનોખું-અનેરું-અદ્ભૂત પ્રકાશનમાં અમો નિમિત્ત બનેલ છીએ તેનો અમોને હર્ષ છે.

છેલ્લા ત્રણ વર્ષથી પૂ.પંન્યાસશ્રી બોધિરત્નવિજયજી મ.સા.ના શિષ્ય રત્ન પૂ.પંન્યાસશ્રી તપોરત્નવિજયજી મ.સા.ના સંપૂર્ણ માર્ગદર્શન મુજબ પૂ.મુ.શ્રી વિનયરક્ષિતવિજયજી મ.સાહેબે આ સંકલના તૈયાર કરી આપેલ છે.

શાસ્ત્રસંદેશમાલા દ્વારા પ્રકાશિત થયેલ આ ૨૦ પુસ્તકોમાં પૂ.આ.શ્રી હરિભદ્રસૂરીશ્વરજી મ.સા. તથા પૂ.ઉપા.શ્રી યશોવિજયજી મ.સા. દ્વારા રચાયેલ પદ્ય સાહિત્યના સાત પુસ્તકો છે બાકીના તેર પુસ્તકોમાં અલગ-અલગ કર્તાઓની કૃત્તિઓનો વિષયવાર સમાવેશ કરવામાં આવેલ છે.

શાસ્ત્રસંદેશમાલાના આ પ્રકાશનમાં શુદ્ધિનો વિશેષ ખ્યાલ રાખવામાં આવેલ છે. દરેક પુસ્તકમાં આગળ જણાવેલ પૂજ્યશ્રીઓએ તે પુસ્તકનું પ્રમાર્જન કરી આપેલ છે. તેમાં પૂ.પં.શ્રી બોધિરત્નવિજયજી મ.સા.ના શિષ્યરત્ન પૂ.મુ.શ્રી હિતરક્ષિતવિજયજી મ.સા., પૂ.આ.શ્રી યોગતિલકસૂરીશ્વરજી

મ.સા.ના શિષ્યરત્ન પૂ.મુ.શ્રી શ્રુતતિલકવિજયજી મ.સા. (સંસ્કૃત ગ્રન્થો) તથા પૂ.સા.શ્રી દક્ષાશ્રીજી મ.ના. શિષ્યા પૂ.સા.શ્રી ભદ્રજ્ઞાશ્રીજી મ. આદિએ વિશેષ કાળજી રાખી શુદ્ધિ કરી આપેલ છે.

જૈન પંડિતોમાં જેમનું આગવું સ્થાન-નામ છે એવા પંડિતવર્યશ્રી રતીભાઈ ચીમનલાલ દોશીએ શાસ્ત્રસંદેશમાલાના આ ૨૦ ભાગનું સમગ્ર મેટર ચેક કરી આપેલ છે. દરરોજ પાંચ-છ કલાક અધ્યયનનું કાર્ય ચાલુ રાખી, અંથાગ મહેનત કરી સમયનો જે ભોગ તેઓશ્રીએ આપેલ છે તે પ્રશંસનીય છે.

શ્રી સુરત તપગચ્છ રત્નત્રયી આરાધક સંઘે તથા બીજા અલગ અલગ સંઘોએ પોતાના જ્ઞાનદ્રવ્યની નિધિમાંથી ઉદારતાપૂર્વક લાભ લઈ આ કાર્યને વેગવંતુ બનાવેલ છે તે માટે અમો તેઓશ્રીના આભારી છીએ.

ટાઈપ સેટીંગ માટે પાયલ પ્રિન્ટર્સ - રાધનપુરના માલિક શ્રી ઈકબાલભાઈ તથા શ્રીજી ગ્રાફીક્સ - અમદાવાદના શ્રી નિકુંજભાઈ પટેલે ઘણી જ ધીરજ અને ખંતથી શ્રી રીઝવાન શેખના સહકારથી આ કાર્યને પૂર્ણતાએ પહોંચાડ્યું છે.

પ્રીન્ટીંગ, ટાઈટલ પ્રીન્ટીંગ તથા બાઈન્ડીંગનું કામ શિવકૃપા ઓફસેટ પ્રીન્ટર્સ-અમદાવાદના ભાવિનભાઈએ વિશેષ કાળજીપૂર્વક કરી આપેલ છે.

શાસ્ત્રસંદેશમાલા

આગમજ્ઞાન હિતકર ક્યારે...?

આ આગમ પણ જો સંયમની નિર્મળતાને માટે ન ભણાય, સંયમને ખીલવવાને માટે ન ભણાય, સંયમની પ્રચારણા આદિને માટે ન ભણાય અને કેવળ માનપાનાદિને માટે જ ભણાય, તો કદાચ તેવા પ્રકારનો પુણ્યનો યોગ હોય તો માનપાનાદિ મળી રહે, પણ એ માનપાનાદિનો ભોગવટો અંતે ફુટી નીકળ્યા વિના ન રહે. એવાઓના આત્માને માટે તો આગમજ્ઞાન પણ હિતકર નિવડવાને બદલે હાનિકારક નિવડે: કારણ કે તે જેમ જેમ ભણતો જાય, તેમ તેમ તેનો ઘમંડ વધતો જાય. તેનાથી કોઈ ભૂલ થઈ જાય, તેને તે ભૂલ, ભૂલ તરીકે દેખાઈ જાય, તોય તે પોતાની ભૂલને સુધારે તો નહીં. પણ પોતાના આગમજ્ઞાનનો દુરુપયોગ કરવા દ્વારા પણ ભદ્રિક જનતાને મુંઝવે. જ્યાં વિપરીત હેતુ આવ્યો, એટલે ગમે તેવો જ્ઞાની પણ પડતીના માર્ગે પડ્યો સમજો ! દુનિયામાં કદાચ એની ચડતી થતી દેખાય, તો પણ એ વસ્તુતઃ ચડતીને રસ્તે નથી, પણ પડતીને રસ્તે છે.

-પૂ.આ.શ્રીમદ્ વિજય રામચન્દ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજ

॥ अनुक्रमणिका ॥

१. मूलशुद्धिः	९९	१-९
२. पिण्डविशुद्धिः	१०३	९-१८
३. यतिदिनचर्या	१५४	१८-३१
४. स्तव-परिज्ञा	२०३	३१-४८
५. जिनबिम्बप्रतिष्ठाविधिः	४७	४८-५२
६. चेइयवंदणमहाभासं	९१०	५२-१२८
७. दंसणसुद्धिपयरणं	२७१	१२९-१५२
८. नवपदप्रकरणम्	१३७	१५२-१६३
९. श्रावकप्रज्ञप्तिः	४०१	१६४-१९७
१०. श्राद्धदिनकृत्यम्	३४३	१९७-२२६
११. श्राद्धविधिः	१७	२२६-२२७
१२. उपदेशचिन्तामणिः	३८२	२२८-२६०
१३. धर्मरत्नप्रकरणम्	१४५	२६०-२७२
१४. सम्यक्त्वसप्ततिः	७०	२७२-२७८
१५. बृहद्वन्दनकभाष्यम्	३३	२७८-२८१
१६. प्रत्याख्यानस्वरूपम्	३२९	२८१-३१०
१७. पोसहविही	९२+८	३११-३१९
१८. उपधानविधिः	५३	३२०-३२४
१९. उपधानविधिः	४५	३२५-३२८
२०. द्वादशव्रतस्वरूपम्	५७	३२९-३३३
२१. दानविधिः	२५	३३४-३३६
२२. परिशिष्ट-१		१-८

संपूर्ण श्लोक संख्या - ३९२४

संपूर्ण पृष्ठ संख्या - ८ + ३३६ + ८

॥ मूल शुद्धिः ॥

वंदामि सव्वन्नजिणिंदवारिणं पसन्नगंभीरपसत्थसत्था ।
 जुत्तीजुया जं अभिनंदयंता नंदंति सत्ता तह तं कुणंता ॥ १ ॥
 जिणाणं धम्मं मणसा मुणेत्ता, सो चेव वायाएँ पभासियव्वो ।
 काएण सो चेव य फासियव्वो, एसोवएसो पयडो गुरूणं ॥ २ ॥
 सिद्धंतसारइँ निसामयंता, सम्मं सगासे मुणिपुंगवाणं ।
 पावेंति कल्लणपरंपराओ, गुणंधरा हुंति वयंति सिद्धि ॥ ३ ॥
 समणोवासगो. तत्थ, मिच्छत्ताओ पडिक्कमे ।
 दव्वओ भावओ पुव्वि, सम्मतं पडिवज्जइ ॥ ४ ॥
 न कप्पए से परत्तिथियाणं, तहेव तेसिं चिय देवयाणं ।
 परिगहे ताण य चेइयाणं, परभावणा-वंदण-पूयणाइं ॥ ५ ॥
 लोगाण तित्थेसु सिणाण दाणं, पिंडप्पयाणं हुणणं तवं च ।
 संकंति-सोमग्गहणाइएसुं, यभूयलोगाण पवाहकिच्चं ॥ ६ ॥
 पंचेव सम्मतविभूसणाइं, हवंति पंचेव य दूसणाइं ।
 लिंगाइँ पंच च(च्च)उ सदहाण, छच्छिंडिया छच्च हवंति ठाणा ॥ ७ ॥
 कोसल्लया मो जिणसासणम्मि, पभावणा तित्थनिसेवणा य ।
 भत्ती थिरत्तं च गुणा पसत्था, सम्मतमेए हु विभूसयंति ॥ ८ ॥
 संका य कंखा य तहा विगिंछा कुत्तिथियाणं पयडा पसंसा ।
 अभिक्खणं संथवणं च तेसिं, दूसंति सम्मतमिमे हु दोसा ॥ ९ ॥
 सुहावहा कम्मखएण खंती, संवेग णिव्वेय तहाऽणुकंपा ।
 अत्थित्तभावेण समं जिणिंदा, सम्मतलिंगाइमुदाहरंति ॥ १० ॥
 जीवाइवत्थूपरमत्थसंथवो, सुदिट्ठभावाण जईण सेवणा ।
 दूरेण वावण्ण-कुदिट्ठिज्जणा, चउव्विहं सदहणं इमं भवे ॥ ११ ॥

रायाभियोगो य गणाभियोगो, बलाभियोगो य सुराभियोगो ।
 कंतारवित्ती गुरुणिग्गहो य, छच्छिंडियाओ जिणसासणम्मि ॥ १२ ॥
 अत्थी य णिच्चो कुणई कयाइं, सयाइं वेइए सुहा-ऽसुहाइं ।
 णिव्वाणमत्थी तह तस्सुवाओ, सम्मत्तठाणाणि जिणाहियाणि ॥ १३ ॥
 मूलं इमं धम्ममहादुमस्स, दारं सुपायारमहापुरस्स ।
 पासायपीढं व दढावगाढं, आहारभूयं धरणी व लोए ॥ १४ ॥
 पहाणदव्वाण य भायणं व, माणिक्क-णाणामणिमाइ-मुत्ता- ।
 सिल-प्पवाला-ऽमललोहियक्ख-सुवण्णपुण्णं व महाणिहाणं ॥ १५ ॥
 एयं महापुण्णफलं सहावसुद्धीएँ लद्धूण अलद्धपुव्वं ।
 जिणाणमाणाएँ पयट्ठियव्वं, विसेसओ सत्तसु ठाणएसु ॥ १६ ॥
 बिंबाण चेईहर-पुत्थयाणं, जिणाण साहूण य संजईणं ।
 आणारुईसावय सावियाणं, समायरेज्जा उचियं तमेयं ॥ १७ ॥
 वज्जेदनील-ऽजण-चंदकंत-रिट्ठ-ऽक-कक्केयण-विहुमाणं ।
 सुवण्ण-रुप्पा-ऽमलफालियाण, साराण दव्वाण समुब्भवाओ ॥ १८ ॥
 महंतभामंडलमंडियाओ, संताओ कंताओ मणोहराओ ।
 भव्वाण णिव्वाणणिबंधणाओ, णिम्मावएज्जा पडिमा वराओ ॥ १९ ॥
 जिणेंदचंदाण णरेंद-चंद-नागेंद-देवेंदऽभिवंदियाणं ।
 कुज्जा महग्घेहिं महारिहेहिं, अट्ठप्पगारा पडिमाण पूया ॥ २० ॥
 पुप्फेहिं गंधेहिं सुगंधिएहिं, धूवेहिं दीवेहिं य अक्खएहिं ।
 णाणाफलेहिं च घएहिं णिच्चं, पाणीयपुण्णेहिं य भायणेहिं ॥ २१ ॥
 पूयं कुणंतो बहुमाणवंतो, उदारचित्तो जिणभत्तिजुत्तो ।
 दारिद्द-दोहग्ग-दुरंतदुक्ख-दुव्वण्ण-दुग्गंध-दुरूवयाणं ॥ २२ ॥
 संताव-संजोग-वियोग-सोग-णिहीण-दीणत्तणंमाइयाणं ।
 तिक्खाण दुक्खाण भवुब्भवाणं, ण भायणं होइ भवंतरे वि ॥ २३ ॥

भवे पुणोऽसेससुहाण ठणं, महाविमाणाहिवई सुरेंदो ।
 तओ चुओ माणुसभोगभागी, रायाहिरया व धणाहिवो वा ॥ २४ ॥
 कलाकलावे कुसलो कुलीणो, सयाणुकूलो सरलो सुसीलो ।
 सदेवमच्चा-ऽसुरसुंदरीणं, आणंदयारी मण-लोयणाणं ॥ २५ ॥
 कोरेज्ज तम्हा पडिमा जिणाणं, ण्हाणं पइट्ठा बलि पूय जत्ता ।
 अण्णच्चयाणं च चिरंतणाणं, जहारिहं रक्खण वद्धणं ति ॥ २६ ॥
 जिणिंदयंदाण य मंदिराई, आणंदसंदोहणिसंदिराई ।
 रम्माई रुंदाणि य सुंदराई, भव्वाण सत्ताण सुहंकराई ॥ २७ ॥
 मेरु व्व तुंगाई सतोरणाई, विसालसालासबलाणयाई ।
 सोपाण-णाणामणिमंडियाई, माणेक्क-चामीकरकुट्टिमाई ॥ २८ ॥
 विचित्तविच्छित्तिविचित्तचित्त, सच्छत्त-भिगार-स(सु)चामराई ।
 ससालभंजी-मयरद्धइंध, वाउद्धयाणेयधयाउलाई ॥ २९ ॥
 देवंग-पटंसुय-देवदूसउल्लोयरायंतनिरंतराई ।
 विलोलमुत्ताहल-मल्लमालापालंबओऊलकुलाऽऽकुलाई ॥ ३० ॥
 कप्पूर-कत्थूरिय-कुंदुरुक्क-तुरुक्क-सच्चंदण-कुंकुमाणं ।
 डज्झंतकालागरुसार धूयणीहारवासंतदिगंतराई ॥ ३१ ॥
 चउव्विहाऽऽउज्जसुवज्जिराई, गंधव्व-गीयद्धणिउद्धराई ।
 णिच्चं पणच्चंतसुनाडगाई, कुद्धंतरासासहसाऽऽउलाई ॥ ३२ ॥
 वंदंत पूयंत समोयरंत, रंगंत वग्गंत थुप्पंतएहि ।
 णच्चंत गायंत समुप्पयंत, उक्किट्टनायाइकुणंतएहि ॥ ३३ ॥
 देवेहिंदेवीहिं य माणवेहिं, नारी तिरिक्खेहिं य उत्तमेहिं ।
 भत्तीए कोऊहल णिब्भरेहिं, लक्खेहिं कोडीहिं समाकुलाई ॥ ३४ ॥
 विमाणमाला-कुलपव्वएसुं, वक्खार-नंदीसर-मंदरेसुं ।
 अट्ठावए सासय-ऽसासयाई, जिणालयाई व महालयाई ॥ ३५ ॥

उत्तुंगसिंघेसु महागिरीसु, पुरेसु गामा-ऽऽगर-पट्टणेसु ।

पए पए सव्वमहीयलम्मि, गिही विहाणेण विहावएज्जा ॥ ३६ ॥

जम्मंतरोवत्तमहंतपुण्णसंभारसंपत्तसुसंपयाए ।

सुहासएणं परमायरेणं, संकासजीवो णिवसंपई वा ॥ ३७ ॥

देज्जा दव्वं मंडल-गोउलाइं, जिण्णाइँ सिण्णाइँ समारएज्जा ।

नट्ठाइँ भट्ठाइँ समुद्धरिज्जा, मोक्खंगमेयं खु महाफलं ति ॥ ३८ ॥

देवाहिदेवाण गुणायराणं, तित्थंकराणं वयणं महत्थं ।

मोत्तूण जंतूण किमत्थि ताणं, असारसंसारदुहाहयाणं ? ॥ ३९ ॥

नज्जंति जं तेण जिणा जिणाहिया, भावा मुणिज्जंति चरा-ऽचरं जगं ।

संसार-सिद्धी तह तग्गुणा-ऽगुणा, तक्कारणाइं च अणेगहा तहा ॥ ४० ॥

धम्मा-ऽधम्मं गम्मा-ऽगम्मं गम्माए आगमेणं,

कज्जा-ऽकज्जं पेज्जा-ऽपेज्जं जं च भौज्जं न भोज्जं ।

जुत्ता-ऽजुत्तं सारा-ऽसारं मज्झिमा-ऽमज्झिमं च,

भक्खा-ऽभक्खं सोक्खा-ऽसोक्खं जेण लक्खंति दक्खा ॥ ४१ ॥

सद्धासंवेगमावन्ना भीया दुक्खाण पाणिणो ।

कुणंता तत्थ वुत्ताइं पावंति परमं पयं ॥ ४२ ॥

तम्हा एसो दुहत्ताणं ताणं सत्ताणमागमो ।

भवकूवे पडंताणं एसो आलंबणं परं ॥ ४३ ॥

एसो णाहो अणाहाणं सव्वभूयाण भावओ ।

भावबंधू इमो चेव सव्वसोक्खाण कारणं ॥ ४४ ॥

अंधयारे दुरुत्तारे घोरे संसारचारए ।

एसो चेव महादीवो लोया-ऽलोयावलोयणो ॥ ४५ ॥

जेणं सग्गा-ऽपवग्गाणं भग्गं दाएइ देहिणं ।

चक्खुभूओ इमो तेणं सव्वेसि भव्वपाणिणं ॥ ४६ ॥

आगमो चेव जीवाणं जणणी णेहणिब्भरा ।	
जोग-खेमंकरो निज्जं आगमो जणगो तहा	॥ ४७ ॥
रग-द्वेस-कसाथाइदुट्ठसावयसंकुले ।	
एसो संसारकंतारे सत्थाहो मग्गदेसओ	॥ ४८ ॥
सारीर-माणसाणेयदुक्ख-कुग्गाहसागरे ।	
बुडुंताणं इमो झत्ति हत्थालंबं पयच्छइ	॥ ४९ ॥
महाविज्जासहस्साणं महामंताणमागमो ।	
भूइट्ठाणं सुदिट्ठाणं एसो कोसो सुहावहो	॥ ५० ॥
चिंताइयं फलं देइ एसो चिंतामणी परो ।	
मण्णे तं नत्थि जं नत्थि इत्थ तित्थंकरुग्गमे	॥ ५१ ॥
आगमं आयरंतेण अत्तणो हियकंखिणा ।	
तित्थणाहो गुरु धम्मो ते सव्वे बहुमण्णिया	॥ ५२ ॥
बहुमाणेण एयम्मि नत्थि तं जं न मन्नियं ।	
तेलोक्के मन्नणेज्जाणं वुत्तो ठाणं जओ इमो	॥ ५३ ॥
न यागमं पमोत्तूणमन्नं मण्णंति सूरिणो ।	
पमाणं धम्ममग्गम्मि दिट्ठंतं बेति केवली	॥ ५४ ॥
कल्लाणाणं महंताणं अणंताणं सुहाण य ।	
भायणं चेव जे जीवा ते तं भावेति भावओ	॥ ५५ ॥
अण्णाणं मंदपुण्णाणं णिसामंताण कत्थंइ ।	
कण्णसूलं समुप्पज्जे अमयं पि विसं भवे	॥ ५६ ॥
ता एयं जेऽवमण्णंति बाला हीलंति आगमं ।	
घोरंधारे दुरुत्तारे अहो गच्छंति ते नरा	॥ ५७ ॥
जिणाऽऽणं लंघए मूढो 'किलाहं सुहिओ भवे' ।	
जाव लक्खाइँ दुक्खाणं आणाभंगे कओ सुहं ?	॥ ५८ ॥

कट्टमम्हारिसा पाणी दूसमादोसदूसिया ।
 हा ! अणाहा कहं हुंता ?, न हुंतो जइ जिणागमो ॥ ५९ ॥
 तम्हा ताणं महाणाहो बंधू माया पिया सुही ।
 गई मई इमो दीवो आगमो वीरदेसिओ ॥ ६० ॥
 सूरीपरंपरेणेसो संपत्तो जाव संपयं ।
 किंतु साइसओ पायं वोच्छिन्नो कालदोसओ ॥ ६१ ॥
 पयमेगं पि एयस्स भवणिव्वाहयं भवे ।
 इत्तोऽणंतो जओ सिद्धा सुव्वंते जिप्पसासणे ॥ ६२ ॥
 विहीए सुत्तओ तम्हा पढमं पढियव्वओ ।
 सोच्चा साहुसगासम्मि कायव्वो सुद्धभावओ ॥ ६३ ॥
 सुप्पसण्णा जिणाणाए कारणं गुरुणो परं ।
 पोत्थयाणि य णाणस्स संपयं साहणं तओ ॥ ६४ ॥
 जिणाणाबहुमाणेणं विहाणेणं लिहावए ।
 पोत्थयाणि महत्थाणि वत्थमाईहिं पूयए ॥ ६५ ॥
 गीयत्थाणं सुसीलाणं पगासिताणमागमं ।
 विहाणेण मुणिदाणं दाणं तत्तो निसामणं ॥ ६६ ॥
 कुज्जागमविहाणेणं पोत्थयाणं च वायणं ।
 उगहं च पयत्तेण कुज्जा सव्वण्णुसासणे ॥ ६७ ॥
 अन्नेसिं भव्वसत्ताणं जहाथामं पगासए ।
 सव्वं वावारमुज्झिता कुज्जा सज्झायमुत्तमं ॥ ६८ ॥
 पुव्वरत्ताऽवरत्तम्मि चित्तेज्जा पणिहाणवं ।
 भावेज्जा भावणासारं परं अप्पाणमेव य ॥ ६९ ॥
 एयं जिणिदागमपोत्थयाणं, किच्चं दिसादंसणमेत्तमुत्तं ।
 सुसावगो सासणभत्तिमंतो, करेज्ज णाऊण जहारिहं ति ॥ ७० ॥

मुणीण णाणाइगुणालयाणं, समुदचंदादिनिदंसणाणं ।

जयं जया जाण जहाणुरूवं, तयं तया ताण तहा विहेह ॥ ७१ ॥

जं जोणिलक्खागह्णम्मि भीमे, अणोरपारम्मि भवोदहिम्मि ।

कलोलमाला व सया भमंता, दुक्खं व सोक्खं व सयं सहंता ॥ ७२ ॥

मणुस्सर्जम्मं जिणनाहधम्मं, लहंति जीवा खविऊण कम्मं ।

महाणुभावाण मुणीण तम्हा, जहासमाही पडितप्पियव्वं ॥ ७३ ॥

कायव्वं ताव दिट्ठाणं अब्भुट्ठाणं ससंभमं ।

अंजलीपग्गहो सम्मं, आसणस्स पणामणं ॥ ७४ ॥

आसणाभिग्गहो चेव, विहाणेण य वंदणं ।

ठणट्ठियाण कालम्मि भत्तीए पज्जुवासणा ॥ ७५ ॥

इंताणं सम्मुहं जाणं, गच्छंताणं अणुव्वए ।

काएणं अट्ठहा एसो विणओ ओवयारिओ ॥ ७६ ॥

भासियव्वं हियं वक्कं जं परीणामसुंदरं ।

मियं थेवेहि वण्णेहिं सहाब्रमहुरं तहा ॥ ७७ ॥

पुव्वं बुद्धीए पेहेत्ता भासियव्वं सुहासियं ।

दुट्ठं चित्तं निरुंभेत्ता उदीरे कुसलं मणं ॥ ७८ ॥

जहा जहा महाजणम्मि आढिया होंति साहुणो ।

सव्वं सव्वपयत्तेण कुज्जा-कायव्वं तहा ॥ ७९ ॥

गुणाणं बहुमाणेणं वण्णवायं वए फुडं ।

जहा गुणाणुरागेण लोगो मगं पवज्जई ॥ ८० ॥

अहापवत्तसुद्धाणं संताणं फासुयाण य ।

एसणिज्जाण कप्पाणं तिहा वि विहिणा सयं ॥ ८१ ॥

काले पत्ताण पत्ताणं धम्मसद्धा-कमाइणा ।

असणाईण दव्वाणं दाणं सव्वत्थसाहणं ॥ ८२ ॥

असणं खाइमं पाणं साइमं भेसहोसहं । वत्थं पडिगहं चेव रओहरण कंबलं	॥ ८३ ॥
पीढगं फलगं चेव सेज्जा संथारगं तहा । धम्मोवगरणं णाणा णाणाईण पसाहणं	॥ ८४ ॥
असणाईण दाणेणं इहइं भोगसंपया । इट्ठा दिट्ठा य दिट्ठंता मूलदेवाइणो बहू	॥ ८५ ॥
परलोगम्मि सत्थ धणो गामस्स चित्तओ । सेयंसो चंदणा दोणो संगमो कयउत्तओ	॥ ८६ ॥
सेज्जादाणं च साहूणं देयं दाणाणमुत्तमं । सुद्धेणं जेण दिण्णेणं दिण्णं सेसं पि भावओ	॥ ८७ ॥
माया पिया य भाया य भगिणी बंधवा सुया । भज्जा सुण्हा धणं धण्णं चइत्ता मंडलं पुरं	॥ ८८ ॥
मोक्खमगं समल्लीणा छिंदित्ता मोहबंधणं । एए साहू महाभागा वंदणिज्जा सुराण वि	॥ ८९ ॥
सागरो इव गंभीरा, मंदरो इव निच्चला । कुंजरो इव सौंडीरा, मइंदो इव निब्भया	॥ ९० ॥
सोमाचंदो व्व लेसाए, सूरो व्व तवतेयसा । सव्वफासाण विसहा, जहा लोए वसुंधरा	॥ ९१ ॥
सुद्धचित्ता महासत्ता सारयं सलिलं जहा । गोसीसचंदणं चेव सीयला सुसुगंधिणो	॥ ९२ ॥
विरया पावठाणेसु, निरया संजमे तवे । निम्ममा निरहंकारा खंता दंता जिइंदिया	॥ ९३ ॥
अहो ! धण्णो हु सो देसो पुरं राया गिही गिहं । जं तुट्ठिं मण्णमाणा णं विहरंति सुसाहुणो	॥ ९४ ॥

सेज्जं जो देइ साहूणं तरे संसारसायरं ।	
सेज्जायरो अओ वुत्तो सिद्धो सव्वण्णुसासणे	॥ ९५ ॥
चिट्ठंताणं जओ तत्थ वत्था-ऽऽहार-तवाइणो ।	
सम्मं केइ पवज्जंति, जिणदिक्खं पि केइ वि	॥ ९६ ॥
सिज्जादाणप्पभावेणं देवाणं माणुसाण य ।	
पहाणं संपया फुल्लं फलं निव्वाणमुत्तमं	॥ ९७ ॥
नाणाविहाण साहूणं ओहावंताण जाव उ ।	
कायव्वं सव्वभावेणमेवमाइ जहोचियं	॥ ९८ ॥
नाणं वा दंसणं सुद्धं चरित्तं संजमं तवं ।	
जत्तियं जत्थ जाणिज्जा भावं भत्तीए पूयए	॥ ९९ ॥

श्रीमज्जिनवल्लभगणिविरचिता

॥ पिण्डविशुद्धिः ॥

देविन्दविन्दवन्दिअ-पयारविन्देऽभिवन्दिअ जिणिन्दे ।	
वोच्छमि सुविहिअहिअं, पिण्डविसोहिं समासेणं	॥ १ ॥
जीवा सुहेसिणो तं सिवम्मि तं संजमेण सो देहे ।	
सो पिण्डेण सदोसो सो ण्डिकुट्ठो इमे ते य	॥ २ ॥
आहाकम्मद्देसिय पूईकम्मे य मीसजाए य ।	
ठवणापाहुडियाए पाउयरकीयपामिच्चे	॥ ३ ॥
परिअट्टिए अभिहडुब्भिन्ने मालोहडे अ अच्छिज्जे ।	
अणिसिट्ठज्झोयरए सोलस पिण्डुग्गमे दोसा	॥ ४ ॥
आहाए वियप्पेणं जईण कम्ममसणाइकरणं जं ।	
छक्कायारम्भेणं तं आहाकम्ममाहंसु	॥ ५ ॥

अहवा जं तग्गाहिं कुणइ अहे संजमाउ नरए वा ।
 हणइ व चरणायं से अहकम्म तमायहम्मं वा ॥ ६ ॥
 अट्ट वि कम्माइं अहे बंधइ पकरेइ चिणइ उवचिणइ ।
 कम्मियभोईअ साहु जं भणियं भगवईए फुडं ॥ ७ ॥
 तं पुण जं जस्स जहा जारिसमसणे य तस्स जे दोसा ।
 दाणे य जहा पुच्छ छलणा सुद्धी य तह वोच्छं ॥ ८ ॥
 असणाइ चउब्भेयं आहाकम्ममिह बिन्ति आहारं ।
 पढमं चिय जइजोगं कीरतं निट्ठियं च, तहिं ॥ ९ ॥
 तस्स कड तस्स निट्ठिअ चउभंगा तत्थ दुत्तरिमा कप्पा ।
 फासुकयं रद्धं वा निट्ठियमियरं कडं सव्वं ॥ १० ॥
 साहुनिमित्तं ववियाइ ता कडा जाव तंदुला दुछडा ।
 तिछडा उ निट्ठिया पाणगाइ जहसम्भवं, नेज्जा ॥ ११ ॥
 साहम्मियस्स पवयणलिंगेहिं कए कयं हवइ कम्मं ।
 पत्तेयबुद्धनिहयतित्थयरट्ठाए पुण कप्पे ॥ १२ ॥
 पडिसेवणपडिसुणणा संवासणुमोयणेहिं तं होइ ।
 इह तेणरायसुयपल्लिरायदुट्ठेहिं दिट्ठतां ॥ १३ ॥
 सयमन्नेण च दित्रं कम्मियमसणाइ खाइ पडिसेवा ।
 दक्खिन्नादुवओगे भणिओ लाभो त्ति पडिसुणणा ॥ १४ ॥
 संवासो सहवासो कम्मियभोईहिं तप्पसंसाउ ।
 अणुमोयण त्ति तो ते तं च चए तिविहतिविहेण ॥ १५ ॥
 वंतुच्चारसुरागोमंससममिमंति तेण तज्जुत्तं ।
 पत्तं पि कयतिकप्पं कप्पइ पुव्वं करिसघट्टं ॥ १६ ॥
 कम्मग्गहणे अइकम्मवइकम्मा तहइयारणायारा ।
 आणाभंगणवत्था मिच्छत्तविराहणा य भवे ॥ १७ ॥

आहाकम्मामंतण पडिसुणमाणे अइक्कमो होइ ।
 पयभेयाइ वइक्कम गहिए तइएयरो गिलिए ॥ १८ ॥
 भुंजइ आहाकम्मं, सम्मं जो न य पडिक्कमति लुद्धो ।
 सव्वजिणाणाविमुहस्स तस्स आराहणा नत्थि ॥ १९ ॥
 जइणो चरणविघाइ त्ति, दाणमेयस्स नत्थि ओहेण ।
 बीयपए जइ कत्थ वि, पत्तविसेसे वा होज्ज जओ ॥ २० ॥
 संथरणम्मि असुद्धं, दोण्हं वि गेण्हंतदेतयाणऽहियं ।
 आउरदिट्ठंतेणं, तं चेव हियं असंथरणे ॥ २१ ॥
 भणियं च पंचमंगे, सुपत्तसुद्धदाणचउभइ गे ।
 पढमो सुद्धो बीए, भयणा सेसा अणिट्ठफला ॥ २२ ॥
 देसाणुचियं बहुदव्व-मप्पकुलमायरो य तो पुच्छे ।
 कस्स कए केण कयं, लक्खिज्जइ बज्झलिंगैहिं ॥ २३ ॥
 थोवंति न पुट्ठं, न कहियं व गूढेहिं नायरो व कओ ।
 इय छलिओ न लग्गइ, सुउवउत्तो असढभावो ॥ २४ ॥
 आहाकम्मपरिणओ बज्झइ लिंगिव्व सुद्धभोई वि ।
 सुद्धं गवेसमाणो सुज्झइ खवगव्व कम्मे वि ॥ २५ ॥
 नणु मुणिणा जं न कयं, न कारियं नाणुमोइयं तं से ।
 गिहिणा कडमाययओ, ऋतिगरणसुद्धस्स को दोसो ? ॥ २६ ॥
 सच्चं तह वि मुणंतो, गिण्हंतो वद्धए पसंगं से ।
 निद्धंधसो य गिद्धो, न मुयइ सजियं पि सो पच्छा ॥ २७ ॥
 उद्देसियमोहविभागओ य, ओहे सए जमारंभे ।
 भिक्खाउ कइ वि कप्पइ, जो एही तस्स दाणट्ठा ॥ २८ ॥
 बारसविहं विभागे, चउहुदिट्ठं कडं च कम्मं च ।
 उद्देससमुद्देसादेससमाएसा भेएण ॥ २९ ॥

जावंतियमुद्देसं, पासंडीण भवे समुद्देसं ।	
समणाणं आएसं, निगंथाणं समाएसं	॥ ३० ॥
संखडिभुत्तुवरियं, चउण्हमुद्दिसइ जं तमुद्दिट्ठं ।	
वंजणमीसाइकडं, तमगितवियाइ पुण कम्मं	॥ ३१ ॥
उग्गमकोडिकणेण वि, असुइलवेणं व जुत्तमसणाई ।	
सुद्धं पि होइ पूई, तं सुहुमं बायरं ति दुहा	॥ ३२ ॥
सुहुमं कम्मियगंधग्गि-धूमबप्फेहिं तं पुण न दुट्ठं ।	
दुविहं बायरमुवगरण-भत्तपाणेहिं तहिं पढमं	॥ ३३ ॥
कम्मियचूल्लियभायणडोवठियं पूइ कप्पइ पूढो तं ।	
बीयं कम्मियवग्घारहिंगुलोणाइ जत्थं छुहे	॥ ३४ ॥
कम्मियवेसणधूमियमहवकयं कम्मखरडिए भाणे ।	
आहारपूइय तं कम्मलित्तहत्थाइछिक्कं च	॥ ३५ ॥
पढमे दिणम्मि कम्मं तिन्निउ पूइ कयकम्मपायघरं ।	
पूइ तिलेवं पिढरं कप्पइ पायं कयतिकप्पं	॥ ३६ ॥
जं पढमं जावंतिय पासंडजईण अप्पणो य कए ।	
आरभइ तं तिमीसंति मीसजायं भवे तिविहं	॥ ३७ ॥
सट्ठाणपरट्ठाणे परंपराणंतरं चिरित्तरियं ।	
दुविहतिविहा वि ठवणाऽसणाइ जं ठवइ साहुकए	॥ ३८ ॥
चुल्लुक्खाइ सट्ठाणं, खीराइ परंपरं घयाइयरं ।	
दव्वठिइ जाव चिरं, अचिरं तिघरंतरं कप्पं	॥ ३९ ॥
बायरसुहुमुस्सक्कणमोसक्कणमिह दुहेह पाहुडिया ।	
परओकरणुस्सक्कणमोसक्कणमारओ करणं	॥ ४० ॥
पाउयरणं दुविहं पायडकरणं पयासकरणं च ।	
सतिमिरघरे पयडणं समणट्ठा जमसणाईणं	॥ ४१ ॥

पायडकरणं बहियाकरणं देयस्स अहव चुल्लीए ।	
बीयं मणिदीवगवक्ख-कुडुच्छिड्डाइकरणेण	॥ ४२ ॥
किणणं कीयं मुल्लेणं, चउह तं सपरदव्वभावेहिं ।	
चुन्नाइकहाइधणाइभत्तमंखाइरूवेहि	॥ ४३ ॥
समणठा उच्छिंदिय जं देयं देइ तमिह पामिच्चं ।	
तं दुट्ठं जइभइणीउद्धारियतेल्लनाएण	॥ ४४ ॥
पल्लटियं जं दव्वं, तदन्नदव्वेहिं देइ साहूणं ।	
तं परियट्टियमेत्थं वणिदुगभइणीहिं दिट्ठंतो	॥ ४५ ॥
गिहिणा सपरगगामाइ-आणियं अभिहडं जईणट्ठा ।	
तं बहुदोसं नेयं, पायडल्लन्नाइबहुभेयं	॥ ४६ ॥
आइन्नं तुक्कोसं हत्थसयंतो घरेउ तिन्नि तिहिं ।	
एगत्थ भिक्खगाही बीओ दुसु कुणइ उवओगं	॥ ४७ ॥
जउल्लगणाइविलितं उब्भिंदिय देइ जं तमुब्भिन्नं ।	
समणट्ठमपरिभोगं कवाडमुग्घाडियं वा वि	॥ ४८ ॥
उड्डमहोभयतिरिएसु मालभूमिहरकुम्भीधरणिठियं ।	
करदुग्गेज्झं दलयइ, जं तं मालोहडं चउहा	॥ ४९ ॥
अच्छिंदिअ अन्नेसि बला वि जं देंति सामिपहुत्तेणा ।	
तं अच्छिज्जं तिविहं, न कप्पए नणुमयं तेहिं	॥ ५० ॥
अणिसिट्ठमदिन्नमणुमयं च बहुतुल्लमेगु जं दिज्जा ।	
तं च तिहा साहारणचोल्लगजड्डानिसट्ठंति	॥ ५१ ॥
जावंतियजइपासंडियत्थमोयरइ तंदुले पच्छ ।	
सद्धा(ट्ठा)मूलारंभे जमेस अज्झोयरो तिविहो	॥ ५२ ॥
इय कम्मं उहेसिय-तियमीसज्झोयरंतिमदुगं च ।	
आहारपूइबायर-पाहुडि अविसोहिकोडि ति	॥ ५३ ॥

तीये जुयं पत्तं पि हु करीसनिच्छोडियं कयतिकप्पं ।	
कप्पइ जं तदवयवो सहस्सघाई विसलवो व्व	॥ ५४ ॥
सेसा विसोहिकोडी तदवयवं जं जहिं जया पडियं ।	
असढो पासइ तं चिय तओ तथा उद्धरे सम्मं	॥ ५५ ॥
तं चेव असंथरणे संथरणे सव्वमवि विगिंचंति ।	
दुल्लहदव्वे असढा तत्तियमेत्तं चियं चयंति	॥ ५६ ॥
भणिया उग्गमदोसा संपइ उप्पायणाए ते वोच्छं ।	
जे णज्जकज्जसज्जो करेज पिण्डदुमवि ते य	॥ ५७ ॥
धाइदूइनिमित्ते आजीववणीमगे तिगिच्छ य ।	
कोहे माणे माया लोभे अ हवंति दस एए	॥ ५८ ॥
पूर्व्विं पच्छ संथव विज्जामंते य चुन्नजोगे य ।	
उप्पायणाए दोसा सोलसमे मूलकम्मे य	॥ ५९ ॥
बालस्स खीरमज्जणमंडणकीलावणंकधाइत्तं ।	
करिय कारविय वा जं लहइ जइ धाईपिंडो सो	॥ ६० ॥
कहियमिहो संदेसं पयडं छन्नं व सपरगामेसु ।	
जं लहइ लिंगजीवी स दूइपिंडो अणहा(ट्ट) फलो	॥ ६१ ॥
जो पिण्डाइनित्तं, कहइ नित्तं तिकालविसयं पि ।	
लाभालाभसुहासुहजीविअमरणाइ सो पावो	॥ ६२ ॥
जच्चाइधणाण पुरो तग्गुणमप्पं पि कहिय जं लहइ ।	
सो जाईकुलगणकम्म-सिप्पआजीवणापिंडो	॥ ६३ ॥
माइभवा विप्पाइ व जाइ, उग्गाइ पिउभवं च कुलं ।	
मल्लाइ गणो किसिमाइ, कम्म चित्ताइ सिप्पं तु	॥ ६४ ॥
पिण्डत्था समणातिहिमाहणकिविणसुणगाइभत्ताणं ।	
अप्पाणं तब्भत्तं दंसइ जो सो वणिमो त्ति	॥ ६५ ॥

भेसज्जवेज्जसूयणमुवसामणमाइकिरियं वा ।
 आहारकारणेण वि दुविह तिगिच्छं कुणइ मूढो ॥ ६६ ॥
 विज्जातवप्पभावं-निवाइपूयं बलं व से नाउं ।
 दटूण व कोहफलं, दिति भया कोहपिण्डो सो ॥ ६७ ॥
 लद्धिपसंस(सउ)त्तिइउ, परेण उच्छाहिओ अवमओ वा ।
 गिहिणोभिमाणकारी, जं मग्गइ माणपिण्डो सो ॥ ६८ ॥
 मायाए विविहरूवं रूवं, आहारकारणे कुणइ ।
 गिण्हिस्समिमं निद्धाइ, तो बहु अडइ लोभेण ॥ ६९ ॥
 कोहे घेवरखवओ, माणे सेवइयखुडुओ नायं ।
 मायाएऽऽसाढभूई, लोभे केसरयसाहु ति ॥ ७० ॥
 थुणणे संबंधिसंथवो, दुहा सो य पुव्व पच्छ वा ।
 दायारं दाणाउ, पुव्वं पच्छ व जं थुणइ ॥ ७१ ॥
 जणणिजणगाइ पुव्वं पच्छ सासुससुरयाइ जं च जई ।
 आयपरवयं नाउं, संबंधं कुणइ तदणुगुणं ॥ ७२ ॥
 साहणजुत्ता थीदेवया व, विज्जा विवज्जए मंतो ।
 अंतद्धाणाइफला, चुत्ता नयणंजणाइया ॥ ७३ ॥
 सोहग्गदोहग्गकर, पायलेवाइणो य इह जोगा ।
 पिण्डट्टमिमे दुट्ठा, जईण सुयवासिणमईण ॥ ७४ ॥
 मंगलमूलीणहवणाइ गब्भवीवाहकरणघायाइ ।
 भववणभूलकम्मं ति मूलकम्मं महापावं ॥ ७५ ॥
 इय वुत्ता सुत्ताउ बत्तीस गवेसणेसणादोसे ।
 गहणेसणदोसे दस लेसेण भणामि ते य इमे ॥ ७६ ॥
 संकियमक्खियनिक्खित्त-पिहियसाहरियदायगुम्मीसे ।
 अपरिणयलित्तछड्डिय एसणदोसा दस हवंति ॥ ७७ ॥

संकियगहणे भोए चउभंगो तत्थ दुचरिमा सुद्धा ।	
जं संकइ तं पावइ दोसं सेसेसु कम्माई	॥ ७८ ॥
सचित्ताचित्तमक्खियं दुहा तत्थ भूदगवणेहिं ।	
तिविहं पढमं बीयं गरहियइयेरेहिं दुविहं तु	॥ ७९ ॥
संसत्तअचित्तेहि लोगागमगरिहिएहि य जईण ।	
सुक्कल्लसचित्तेहि य, करमतं मक्खियमकप्पं	॥ ८० ॥
पुढविदगअगणिपवणे परित्तणंते वणे तसेसुं च ।	
निक्खित्तमचित्तं पिहु अणन्तरपरम्परमगेज्झं	॥ ८१ ॥
सचित्तचित्तपिहीए चउभंगो तत्थ दुट्ठुमाइत्तिगं ।	
गुरुलहुचउभंगिल्ले चरिमे वि दुचरिमगा सुद्धा	॥ ८२ ॥
खिवियन्नत्थमजोग्गं मत्ताउ तेण देइ साहरियं ।	
तत्थ सचित्ताचित्ते चउभंगो कप्पइ उ चरमे	॥ ८३ ॥
तत्थ वि य थोवबहुयं चउभंगो पढमतईयगाइण्णा ।	
जइ तं थोवाहारं मत्तगमुक्खिविय वियरेज्जा	॥ ८४ ॥
थेरपहुपंडवेविरजरियंधवत्तमत्तउम्मत्ते ।	
करचरणछिन्नपगलिय-नियलंडुयपाउयारूढो	॥ ८५ ॥
खण्डइ पीसइ भुञ्जइ कत्तइ लोढेइ विक्किणइ ।	
पिञ्जे दलइ विरोलइ जेमइ जा गुव्विणि बालवच्छ य	॥ ८६ ॥
तह छक्काए गिण्हइ घट्टइ आरम्भइ खिवइ दट्ठु जइं ।	
साहारणचोरियगं देइ परक्कं परट्ठं वा	॥ ८७ ॥
ठवइ वलिं उव्वत्तइ पिठराइ तिहा सपच्चवाया जा ।	
देन्तेसु एवमाइसु ओघेण मुणी न गिण्हन्ति	॥ ८८ ॥
जोग्गमजोग्गं च दुवे वि मिसिउं देइ जं तमुम्मीसं ।	
इह पुण सचित्तमीसं न कप्पमियरम्मि उ विभासा	॥ ८९ ॥

अपरिणयं दव्वं चिय भावो वा दोण्ह दाण एगस्स ।	
जइणो वेगस्समणे सुद्धं नत्रस्स परिणमियं	॥ ९० ॥
दहिमाइलेवजुतं स्लित्तं तमगेज्झमोहओ इहयं ।	
संसट्ठमत्तकरसाव-सेसदव्वेहिं अडभंगा	॥ ९१ ॥
एत्थ विसमेसु घेप्पइ छड्डियमसणाइ होन्तपरिसाडिं ।	
तत्थ पडंते काया पडिए महुबिन्दुदाहरणं	॥ ९२ ॥
इय सोलस सोलस दस उगमउप्पायणेसणा दोसा ।	
गिहिसाहूभयपभवा पंच गासेसणाए इमे	॥ ९३ ॥
संजोयणा पमाणे इंगाले धूम कारणे पढमा ।	
वसहिबहिरन्तरे वा रसहेउं दव्वसंजोगा	॥ ९४ ॥
धिइबलसंजमजोगा जेण ण हायंति संपइ पए वा ।	
तं आहारपमाणं जइस्स सेसं किलेसफलं	॥ ९५ ॥
जेणइबहु अइबहुसो अइप्पमाणेण भोयणं भुतं ।	
हादेज्जव वामेज्जव मारेज्जव तं अजीरंतं	॥ ९६ ॥
अंगारसधूमोवमचरणिधणकरणभावओ जमिह ।	
रत्तो दुट्ठो भुंजइ तं अंगारं च धूमं च	॥ ९७ ॥
छुहवेयणवेयावच्च-संजमसुज्झाणपाणरक्खणट्ठा ।	
इरियं च विसोहेउं भुंजइ न उ रूवरसहेऊ	॥ ९८ ॥
अहव न जिमेज्ज रोगे मोहुदये सयणमाइउवसगे ।	
पाणिदयातवहेउं अन्ते तणुमोयणत्थं च	॥ ९९ ॥
इइ तिविहेसणदोसा लेसेण जहागमं मएऽभिहिया ।	
एसु गुरुलहुविसेसं सेसं च मुणेज्ज सुत्ताउ	॥ १०० ॥
सोहंतो य इमे तह जइज्ज सव्वत्थ पणगहाणीए ।	
उस्सग्गववायविऊ जह चरणगुणा न हायंति	॥ १०१ ॥

जा जयमाणस्स भवे विराहणा सुत्तविहिसमग्गस्स ।
 सा होइ निज्जरफला अज्झत्थविसोहिजुत्तस्स ॥ १०२ ॥
 इच्चेयं जिणवल्लहेण गणिणा जं पिण्डनिज्जुत्तिओ,
 किंची पिण्डविहाणजाणणकए भव्वाण सव्वाण वि ।
 वुत्तं सुत्तनिउत्तसुद्धमइणा भत्तीइ सत्तीइ तं,
 सव्वं भव्वममच्छरा सुयहरा बोहिंतु सोहिंतु य ॥ १०३ ॥

पू.आ.श्री.भावदेवसूरिसंकलिता

॥ यतिदिनचर्या ॥

वीरं नमिऊण जिणं सुआणुसारेण सुद्धभावेण ।
 वुच्छामि समासेणं सामायारिं जईण हियं ॥ १ ॥
 जगगइ सव्वो वि मुणी पच्छिमजामे निसाय पभणंतो ।
 परमिट्ठिनमुक्कारं समइ देवगुरुत्तिथाइं ॥ २ ॥
 किं नायरामि किच्चं ? किं कयमहियं ? अभिग्गहो को वा ? ।
 अप्पा परो वि पासइ किं मह ? इय चित्तइ महप्पा ॥ ३ ॥
 आवस्सियाएँ थंडिल्लदेसे गंतूण काइयं काउं ।
 निसीहियं भणंतो पविसइ इरियं पडिक्कमइ ॥ ४ ॥
 गमणागममालोइय कयकुसुमिणकाउसग्गपच्छित्तो ।
 जिणमुणिवंदण पुव्विं उवउत्तो कुणइ सज्झायं ॥ ५ ॥
 कम्ममसंखिज्जभवं खवेइ अणुसमयमेव उवउत्तो ।
 अन्नयरम्मिवि जोगे सज्झायम्मि य विसेसेणं ॥ ६ ॥
 धम्मीणं जागरिया पुणो अहम्मीण सुत्तया सेयां ।
 तो तह भणइ महप्पा जह पावजिया न जग्गंति ॥ ७ ॥

कालियसुअभणणत्थं गिण्हइ पाभाइयं खणे कालं ।	
पडिकमइ तहा जह दस पडिलेहाणंतरं सूरो	॥ ८ ॥
आयरियगिलाणाई जे न वि जग्गंति पच्छिमे जामे ।	
आवस्सयस्स समए कज्जं इरियाइयं तेहिं	॥ ९ ॥
इरिया कुसुमिणुसग्गो सक्कत्थय साहुनमण सज्झायं ।	
चउरो वि खमासमणा सव्वस्स वि दंडओ चेव	॥ १० ॥
सक्कत्थय सामाइय चरणाइतिगस्स तिन्नि उस्सग्गा ।	
चउवीसइत्थय दोसुं तइए अइआर चित्ठणयं	॥ ११ ॥
थुइ पोत्ती आलोअण संथारावट्टणाइयं विहिणा ।	
सुत्तं अब्भुट्ठाणं वंदण खामणय वंदणयं	॥ १२ ॥
सामाई छम्मास तव उस्सग्गुज्जोय पुत्ति वंदणयं ।	
उस्सग्गे चित्ठियं तवोविहाणमिह पच्चक्खाणे	॥ १३ ॥
इगपंचाइदिणूणं पणमासं जा चइत्तु तेरदिणे ।	
चउतीसाइ दिणूणं चिन्ते नवकारसहियं जा	॥ १४ ॥
अणागय १ मइक्कंतं २ कोडीसहियं ३ निअंटिअं ४ चेव ।	
सागार ५ मणागारं ६ परिमाणकडं ७ निरवसेसं ८	॥ १५ ॥
संकेयं चेव अद्दाए पच्चक्खाणं तु दसविहं होइ ।	
सयमेवऽणुपालणीयं दाणुवएसे जह समाही	॥ १६ ॥
नवकारपोरिसीए पुरिमुट्ठिक्कासणेगठाणेसुं ।	
आयंबिलअभत्तट्टे चरिमे य अभिग्गहे विगई	॥ १७ ॥
दो चेव णमुक्कारे आगारा छच्च पोरिसीए उ ।	
सत्तेव य पुरिमइए एगासणगम्मि अट्टेव	॥ १८ ॥
सत्तेगट्ठाणेसु अ अट्टेव य अंबिलम्मि आगारा ।	
पंचेव अभत्तट्टे छप्पाणे चरिम चत्तारि	॥ १९ ॥

॥ २० ॥

नवकारसहिय १ पोरसि २ सङ्का ३ पुरिमे ४ अवङ्क ५ उववासो ६ ।
उ १ पो २ सा ३ सू ४ सू ५ सू ६ नेया पढमक्खरा कमसो ॥ २१ ॥

पोरिसि चउत्थ छट्ठं काउं कम्मं खवंति जे मुणिणो ।
तं न हु नारयजीवा वाससयसहस्सलक्खेहिं ॥ २२ ॥

तं तु तवो कायव्वं जेण जिओ मंगुलं न चिन्तेइ ।
जेण न इंदियहाणी जेण य जोगा न हायंति ॥ २३ ॥

संकेयं पुण गंठियपमुहं बद्धम्मि तम्मि मणबंधो ।
गंठिम्मि य सिवसोक्खं बद्धं तो तं सया कुणह ॥ २४ ॥

पच्चक्खाणे सम्मं विहिए अणुसट्ठि तिन्नि य थुईओ ।
वड्ढंतियाउ चेइयवंदण बहुवेल पडिलेहा ॥ २५ ॥

मुहपत्ती रयहरणं दुन्नि निसज्जाउ चोल कप्पतिगं ।
संथारुत्तरपट्टो दस पेहाऽणुगए सूरे ॥ २६ ॥

बत्तीसंगुलदीहं रयहरणं पुत्तिया य अद्धेणं ।
जीवाण रक्खणट्ठा लिंगट्ठा चोलपट्टो तु ॥ २७ ॥

कंबलमई निसिज्जा दसिया सहिया भणिज्ज रयहरणं ।
दुन्नि निसिज्जा इक्का खोमी पाउंछणं बीयं ॥ २८ ॥

कप्पा आयपमाणा दु खोम चुक्खिक्क उन्निओ तइओ ।
संथारुत्तर दो करसङ्का चोलोट्ट चउहत्थो ॥ २९ ॥

लहुवंदणेण पुत्ति पडिलेहइ पढमगम्मि रयहरणं ।
अंतो निसिज्ज पढमं मज्झण्हे बाहिरइ पुणो ॥ ३० ॥

तुण्हिक्को इक्कमणो उवउत्तो चत्तअन्नवावारे ।
दयपरिणामम्मि ठिओ ताहे पडिलेहणं कुज्जा ॥ ३१ ॥

अंगपडिलेहणं लहुवंदणजुअलेण संदिसावित्ता ।	
पडिलेहइ ठवणगुरुं ठवणं ठाणे पुणो पुत्ती	॥ ३२ ॥
उवहिं संदेसाविअ छेहावंदणजुएण पडिलेहे ।	
छेहावंदण लहुवंदणा खमासमण एगट्ठा	॥ ३३ ॥
अह रविउदए वसहिं सुपमज्जिय पुंजमुद्धरेऊण ।	
परिसोहिता इरिया पडिक्कमिय पमज्जए वसहिं	॥ ३४ ॥
पडिलेहा दिट्ठिकया रयहरणाई पमज्जणं बिंति ।	
कालग्गहणे पोत्तिय वसही कालप्पवेयणयं	॥ ३५ ॥
विहिणा वायणायरिओ सज्झायं पट्टवेइ तह इयरे ।	
अह उवओगो एसो आयारो सुत्तपोरिसीए	॥ ३६ ॥
सुत्ते अत्थे भोअणं काले आवस्सए य सज्झाए ।	
संथारे चेव तहा सत्तेया मंडली जइणो	॥ ३७ ॥
पढमा छग्घडिया सुत्तपोरसी अत्थपोरसी बीया ।	
बालाण दो वि सुत्तस्स गहियसुत्ताण अत्थस्स	॥ ३८ ॥
अज्झयणं उज्झाओ करेइ जुत्तीइ वायणं देइ ।	
आयरिया सुत्तत्थं कहइ इय पयट्ठई नाणं	॥ ३९ ॥
आयरिय उवज्झाया पवित्ति थेरा तहेव गणवच्छ ।	
एए पंच पहाणा जत्थ नरा हुंति सो गच्छे	॥ ४० ॥
गच्छे अत्थं सुत्तं तवपमुहं जत्थ चेव य थिरत्तं ।	
खित्तोवहिगहणाई सूरिप्पमुहा पसाहंति	॥ ४१ ॥
के वि तहा मंदमई काउस्सग्गाइ आसणं झाणं ।	
आयावणाइ कट्ठं कुव्वंति परीसहा भग्गा	॥ ४२ ॥
खुहा पिवासा सीउण्हं, दंसाऽचेला रइत्थीओ ।	
चरिया निसीहिया सिज्जा, अक्कोस वह जायणा	॥ ४३ ॥

अलाभ रोग तण्फासा, मल सक्कार परीसहा ।	
पन्ना अन्नाण सम्मत्तं, इय बावीसं परीसहा	॥ ४४ ॥
सूरं दाहिणसवणे दक्खिणजाणुम्मि अंगुलीं काउं ।	
पढमपयं पि गणिज्जा तं जाण पडिलेहणासमयं	॥ ४५ ॥
आसाढे मासे दुपया, पोसे मासे चउप्पया ।	
चित्तासोएसु मासेसु, तिपया हवई पोरसी	॥ ४६ ॥
अंगुलं सत्तरत्तेणं, पक्खेणं तु दुरंगुलं ।	
वड्डए हायए वा वि, मासेणं चउरंगुलं,	॥ ४७ ॥
जिट्टामूले आसाढसावणे छहिं अंगुलेहिं पडिलेहा ।	
अट्टहिं बीअतिअम्मि अ ततिए दस अट्टहिं चउत्थे	॥ ४८ ॥
वइसाहपुण्णिमाए समणंतरपडिवयाइ जो दियहो ।	
तं चिय जिट्टामूलं छक्को पक्खेवओ तत्थ	॥ ४९ ॥
देवाण महरिसीण वि समप्पए पुण्णिमाइ खलु मासो ।	
आसाढपुण्णिमाए दुन्नि पया तेण नायव्वा	॥ ५० ॥
पढमपयं पि गणिज्जा तत्तो नमिरुण भणइ गीअत्थो ।	
भयवं बहुपडिपुन्ना संजाया पोरसी पढमा	॥ ५१ ॥
उट्ठिन्ति तओ गुरुणो मुणिणो वि य छेभवंदणं दाउं ।	
पुत्ति पेहिंति तओ पत्ताई मत्त उवविट्ठा	॥ ५२ ॥
पत्तं पत्ताबन्धो पायट्ठवणं च पायकेसरिया ।	
पडलाइं रयत्ताणं गोच्छओ पायनिज्जोगो	॥ ५३ ॥
पडला पुण घणमसिणा गिम्हाइसु ति चऊ जहण्णेणं ।	
पोत्ति व्व पडलगुच्छइ पेहे पणवीसठणेहिं	॥ ५४ ॥
इय काले कयपेहो अत्थं गिण्हिज्ज बीयपोरिसीए ।	
अक्खठवणाइविहिणा गुरू वि सुद्धं परूवेइ	॥ ५५ ॥

ओसन्नो वि विहारी कम्मं सोहेइ सुलभबोही य ।	
चरणकरणं विसुद्धं उववूहंतो परूवंतो	॥ ५६ ॥
वक्खाणं निसुणंता अगहियधम्मा वि तित्तियं कालं ।	
हुंति आरंभविरया किं पुण गिण्हंति जे धम्मं ?	॥ ५७ ॥
पाउंछणमुंउबद्धे वासासमयम्मि पीढफलगाई ।	
आसणमिणं जईणं भूमी फलिहाणि सयणम्मि	॥ ५८ ॥
अणुओगे आढविए पच्चक्खाणं पि नेव कारवए ।	
जावं न पडिक्कमई इइपुत्ता बीयपोरसिया	॥ ५९ ॥
छायापएहिं मुणिसंजुएहिं नंदट्टबाहुधुवयम्मि ।	
लद्धं नयणविहूणं दलीकयं दिवसगयसेसं	॥ ६० ॥
पोसे पोरसि सङ्गा नवपयपमाण देहछायाए ।	
पय इक्किक्का हाणी जा आसाढे पया तिन्नि	॥ ६१ ॥
वंदिज्ज चेइयाइं सव्वभुवणे विसेसओ सव्वे ।	
अट्टमिचउद्दसीसु सेसदिणे चेइयं इक्कं	॥ ६२ ॥
पडिकमणे चेइहरे भोअणसमयम्मि तहय संवरणे ।	
पडिकमण सुअण पडिबोहकालियं[इय]सत्तहा जहणो	॥ ६३ ॥
नवकारेण जहन्ना दंडगथुइजुअल मज्झिमा नेया ।	
उक्कोसा विहिपुव्वं सक्कत्थयपंचनिम्माया	॥ ६४ ॥
खित्तम्मि जत्थ जो खलु गोअरचरियाए वट्टए कालो ।	
तं साहिज्जसु पोरसिजुअलं पुण तयणुंसारेण	॥ ६५ ॥
भिक्खासमए पुत्ति पेहिय ठाणम्मि ठविय पत्ताइं ।	
आवसियाइ भणित्ता गोअरिआए विणिक्खमइ	॥ ६६ ॥
उसभस्स य पारणए इक्खुरसो आसि लोगनाहस्स ।	
सेसाण य परमन्नं अमियरसरसोवमं आसि	॥ ६७ ॥

अक्खीणमहाणसिलद्धिसंजुओ जयउ गोअमो भयवं ।

जस्स पसाएणऽज्ज वि साहुणो सुत्थिया भरहे ॥ ६८ ॥

इय भणिउं उवउत्तो अदीणवयणो पसन्नमणदिट्ठी ।

उंछवित्तीइ विहरइ इच्छाकाराइजयणाए ॥ ६९ ॥

इच्छ १ मिच्छ २ तहक्कारो ३ आवसिया ४

य निसीहिया ५ आपुच्छणा ६ वि पडिपुच्छ

७ छंदणा य ८ निमंतणा ९ उवसंपया १०

य काले, सामायारी भवे दसहा ॥ ७० ॥

तह वट्टमाणजोगं भविस्सकज्जे परम्मि नियजोगं ।

वोसिरणं चाकज्जे अणुजाणिज्जा य भासिज्जा ॥ ७१ ॥

हिययकरवत्तियाए समजलभरियाइ पावमलछिन्नं ।

अप्पं मिच्छउक्कडचुलुएण खणं खणं सोहे ॥ ७२ ॥

इय वयणामयरससायभावियप्पा सया वि गीयत्थो ।

जहजुत्तसमायारे गिण्हइ पिंडं विगयदोसं ॥ ७३ ॥

आहाकम्मु १ द्वेसिय २ पूईकम्मे अ ३ मीसजाए य ४ ।

ठवणा ५ पाहुडियाए ६ पाओअर ७ कीअ ८ पामिच्चे ९ ॥ ७४ ॥

परिअट्टिए अ १० अभीहडु ११ ब्भिन्ने १२ मालोहंडे अ १३

अच्छिज्जे १४ । अणिसिट्ठ १५ ऽज्झोअरए १६ सोलस पिंडुग्गमे दोसा

धाई १ दूई २ निमित्ते ३ आजीव ४ वणीमगे ५ तिगिच्छ य ६ ।

कोहे ७ माणे ८ माया ९ लोभे य १० हवंति दस एए ॥ ७६ ॥

पुव्विं पच्छा संथव ११ विज्जा १२ मंते य १३ चुन्न १४ जोगे य १५

उप्पायणाइ दोसा सोलसमे मूलकम्मे य १६ ॥ ७७ ॥

इय वुत्ता सुत्ताओ बत्तीस गवेसणेसणादोसा ।

गहणेसणदोसे दस लेसेण भणाभि ते अ इमे ॥ ७८ ॥

संकिय १ मक्खिय २ निक्खित्त ३ पिहिय ४ साहरिय ५ दायगु ६
 म्मिस्से ७ । अपरिणय ८ लित्त ९ छड्डिय १० एसणदोसा दस हवन्ति
 साहुनिमित्तं भत्ताइ जं गिही कुणइ तं अहाकम्मं ।
 सचित्तस्साचित्तीकरणमचित्तस्स वा पयडं ॥ ८० ॥
 उद्दिसियं तं तु कुराइयस्स दहिउल्लवणाइ उद्दिसिय ।
 अहकम्मजुअं पूइ मीसं कयमप्पजइजोगं ॥ ८१ ॥
 मुणिजोगं ठवइ पिहु जं सा ठवणा इमा उ (सा ठवणा पयरणे उ
 पाहुडिया) साहुवओगाय थिरं दुयं व जं पगडणं कुणइ ॥ ८२ ॥
 पाओरण दीवाई पयडणं देइ वत्थुणो मज्जे ।
 कीयं तु मुल्लगहियं पामिच्चयमुद्धियं जं तु ॥ ८३ ॥
 परियट्टियं इमं पुण जं दिज्जइ गहिय वत्थुणा वत्थुं ।
 तं अभिहडं जमाणियमन्नठाणाउ मुणिकज्जे ॥ ८४ ॥
 उब्भित्रं कूडाइसु घयाइ दाणाय मट्टिया भिहडं ।
 मालोहडं जहत्थं पराउ हड गहियमच्छिज्जं ॥ ८५ ॥
 अणिसिट्ठं बहुसंतियमेगेणं दिन्नमहज्झोयरओ ।
 आयरियस्स नियट्ठा साहु निमित्तं उवरि पूरो ॥ ८६ ॥
 धाइयदूइयकम्मं मुणी निमित्तं च कुणइ भिक्खट्ठा ।
 आजीवी कुलसिप्पाइं प्पेसु अप्पा तहा कर्हितो ॥ ८७ ॥
 विप्पाईणं भत्तेसु तस्सरिसं पयडंतु जं गिण्हे ।
 वणिमगपिंडो ओसहकरणेण तिगिच्छपिंडो उ ॥ ८८ ॥
 कोहो तप्फलकहणं माणो सेहु व्व लद्धितुडिकरणं ।
 मायाइ विविहवेसो लोभो भिक्खट्ठ बहुभमणं ॥ ८९ ॥
 पुव्विं पियाइ ससुराइ पच्छिमं कुणइ सरिससंबंधं ।
 जो सो संथवपिंडो विज्जाइपउंजणे पंच ॥ ९० ॥

विज्जा जवाइसज्जा मंतो एमेव अंजणाइ पुण चुन्न ।	
जोगो लेवाइकम्मं मूलकम्मं तु रक्खाई	॥ ९१ ॥
दोसा संकाइ संकिय मक्खियं महुदगाइसंसिट्ठं ।	
तसथावरेसु ठवियं अचित्तमवि होइ निक्खित्तं	॥ ९२ ॥
पिहियं सचित्तथगियं साहरियं भायणट्टियमजोगं ।	
निक्खिविरुण सचित्ते वियरइ जं तेण पत्तेण	॥ ९३ ॥
दायगयं जं दिन्नं निगडियं कंपंत पाउयठिएहिं ।	
बालथविरंधंपंडगमत्तकुणिखंजजरिएहिं	॥ ९४ ॥
खंडगपीसगलोढगपिंजगकत्तगविलोडगाईहिं ।	
वेलामासवईए सबालवच्छाइ इत्थीए	॥ ९५ ॥
खंडाइकणाइजुयं उम्मिस्सं परिणयं न जं फासुं ।	
महुमाइविलित्तेणं कराइणा देइ तं लित्तं	॥ ९६ ॥
छड्डुतेण य दिन्नं छड्डियमिय हुंति दोस बायाला ।	
गिहिजइउभयप्पभवा उग्गममाई तहा कमसो	॥ ९७ ॥
पिंडो देहो भन्नइ तस्स उवट्ठंभकारणं दव्वं ।	
एगमणेगं पिंड असणाइ पाउंछणाईयं	॥ ९८ ॥
असणाईया चउरो पाउंछण वत्थ पत्तकंबलया ।	
सिज्जायरिपंडो उण न कप्पए रायपिंड व्व	॥ ९९ ॥
हणणं पयणं कयणं न कुणइ न य कारवेइ अन्नं पि ।	
अणुजाणइ न कुणंतं एया नव हुंति कोडीउ	॥ १०० ॥
सुविसुद्धाहारेणं साहूणं निच्चमेव उववासो ।	
देसूणपुव्वकोडिं पि पालयंताण सामन्नं	॥ १०१ ॥
गिण्हिज्ज आरनालं अंबिलधोअणतिदंडउक्कलियं ।	
वन्नंतराइपत्तं फासुअसलिलं पि तदभावे	॥ १०२ ॥

इय विहरिय वसहि गओ इरियं आलोअणा य गुरुपुरओ ।
 काउं पेहिय भूमि मुत्तुं भत्ताइ नमइ जिणे ॥ १०३ ॥
 कयसज्जाओ य खणं वीसमिय निमंतिउं गिलाणाई ।
 पोत्ति पेहिय भणिउं नवकारं भुंजइ पयासे ॥ १०४ ॥
 संजोयणा पमाणे इंगाले धूमऽकारणे चेव ।
 भोयणदोसे पंच उ समयपसिद्धा इमे वज्जे ॥ १०५ ॥
 खंडाइ मंडगाइसु संजोयइ भुंजइ पमाणऽहियं ।
 संसंतो निंदंतो जिमइ य छक्कारणाभावे ॥ १०६ ॥
 वेयण वेयावच्चे इरियट्ठाए य संजमट्ठाए ।
 तह पाणवत्तियाए छट्ठं पुण धम्मचिंताए ॥ १०७ ॥
 बायालीसेसण संकडम्मि गहणम्मि जीव ! न हु छलिओ ।
 इण्हिं जइ न छलिज्जसि भुंजंतो रागदोसेहिं ॥ १०८ ॥
 असुरसुरं अचबचबं अदुअमविलंबियं अपडिसाडि ।
 अविकियमुहो जिमित्ता पक्खालिय पियइ पत्तजलं ॥ १०९ ॥
 गुरुणो पत्तं भिन्नं कप्पिय आहागडं तु सेसेसुं ।
 पढमं पक्खालिज्जइ जहाविसुद्धं तु सेसाणि ॥ ११० ॥
 जं गहियमणाभोगाइणा असुद्धं तहेव उव्वरियं ।
 छरेणमकमित्ता परिट्टवेउं उचियदेसे ॥ १११ ॥
 इरियपडिकमणसक्कत्थयपुत्तिवंदणयसंवरण पुत्विं ।
 निम्मज्जिऊण पत्ते ठविज्ज पेहाइ जा समओ ॥ ११२ ॥
 अह बाहिरभूमीओ दिसाइ ईसाणजम्मवज्जाए ।
 गंतूणमसंलोए जणस्स मत्तगनिहियनीरे ॥ ११३ ॥
 पुट्टिमदेंतो पुरविवायाणं थंडिलं च संडासे ।
 पेहिय अणुजाणाविय उच्चारई जई कुणइ ॥ ११४ ॥

वोसिरिऊण तिखुत्तो वसहिं आगम्म कुणइ किच्चाइं ।
 पच्छिमजामे पभणइ पत्तो पडिलेहणासमओ ॥ ११५ ॥
 पडिलेहणवसहिपमज्जणाउ दाऊण दो खमासमणे ।
 पुत्ति पेहिय दोहिं तणुपेहं संदिसावेइ ॥ ११६ ॥
 उववासिय सव्वोवहिपज्जंते चोलपट्टगं पेहे ।
 इयरो पढमं पट्टं रयहरणं सव्वओ पच्छ ॥ ११७ ॥
 वसहि पमज्जण ठवणागुरु उवहिं कट्टु पेहे पुत्ति ।
 कट्टु सज्झायमोही थंडिल्लं संदिसावेइ, ॥ ११८ ॥
 गोसे दसगं पेहे उग्घाडापोरिसीइ पत्ताई ।
 सव्वं तु चरिमजामे पक्खाइसु तदभिहा एव ॥ ११९ ॥
 अह पत्ताणुवगरणं पडिलेहिय निक्खिवंति तो उवहिं ।
 पेहिंति गुरुपरिन्ना गिलाण सेहाइ अप्पस्स ॥ १२० ॥
 पोत्तिय रयहरणं चिय कप्पतिगं सत्त पत्त उवगरणा ।
 मत्तं च चोलपट्टो उवही थेरण चउदसहा ॥ १२१ ॥
 उवगरणाइं चउदस अचोलपट्टाइं कमढगजुयाइं ।
 अहियाइं समणीण वि भणियाणि वि हुंति ताणेवं ॥ १२२ ॥
 उग्गहणंतग पट्टो अद्धोरुअ चलणिआ य बोद्धव्वा ।
 अब्भिंतरबाहि नियंसणी य तह कंचुए चेव ॥ १२३ ॥
 ओगच्छिय वेगच्छिय संघाडी चेव खंधकरणी य ।
 ओहोवहिम्मि एए अज्जाणं पन्नवीसं तु ॥ १२४ ॥
 संथारुत्तरपट्टो लट्ठीपमुहो-उवग्गहो उवही ।
 फलहाइं पाडिहेरू आयपमाणा भवे लट्ठी ॥ १२५ ॥
 एगपव्वं पसंसंति दोपव्वा कलहकारिया ।
 तिपव्वा लाभसंपन्ना चउपव्वा मारणंतिया ॥ १२६ ॥

पंचपव्वा य जा लट्ठी पंथे कलहनिवारिणी ।	
छपव्वा य आयंका सत्तपव्वा अरोगिया	॥ १२७ ॥
अट्ठपव्वा असंपत्ती नवपव्वा जसकारिया ।	
दसपव्वा उ जा लट्ठी तइयं सव्वसंपया	॥ १२८ ॥
वंका कीडक्खइया फुल्लडया चेव तहय दङ्गा य ।	
लट्ठी य उब्भसुक्का वज्जेयव्वा पयत्तेणं	॥ १२९ ॥
दुट्ठपसुसाणसावयविज्जलविसमेसु उदयमग्गेसु ।	
लट्ठी सरीरक्खा तवसंजमसाहिणी भणिया	॥ १३० ॥
उवगरणं जं जुज्जइ उवयारे सेसयं तु अहिगरणं ।	
इय उवहिं पेहिता पुणरवि संगहइ सुत्तत्थं	॥ १३१ ॥
जह जह सुअमवंगाहइ अइसयरसपसरसंजुअमपुव्वं ।	
तह तह पल्हाइ मुणी नवनवसंवेगसद्धाए	॥ १३२ ॥
दिणसेसे कयथंडिलपेहो पडिक्कमइ गोयरे चरियं ।	
जं किंचि अणाउत्तं तं सुमरिय कुणइ पच्छित्तं	॥ १३३ ॥
तो पडिक्कमई सूरि अद्धनिबुड्डे जहा भणइ सुत्तं ।	
सम्मत्ते पडिक्कमणे ताराउ बि तिन्नि दीसंति	॥ १३४ ॥
चेइयवंदण भयवं सूरिउवज्झायमुणिखमासमणा ।	
सव्वस्स वि सामाइय देवसियइयारउस्सग्गो	॥ १३५ ॥
उज्जोअ पुत्ति वंदणमालोअण ठाण क्कमण पयसुत्तं ।	
अब्भुट्ठिअ वंदणखामण वंदण आलियावणियं	॥ १३६ ॥
चरणाइतिउस्सग्गा तेसु उज्जोअचित्तणं कमसो ।	
सुअदेक्काइथुइओ पुत्ति च्विय वंदणा तिथुई	॥ १३७ ॥
सक्कत्थय पायच्छित्त सज्झाओ इय दिणस्स पडिक्कमणं ।	
तं पुण पक्खियमाईसु अल्लियावणियपज्जंते	॥ १३८ ॥

पोत्तिचियवंदमालोयणं च पक्खियगसुत्तसुत्तं च ।
 वंदण पत्तेयं खामण च वंदणय सामइयं ॥ १३९ ॥
 मूलोत्तरगुणसोही उस्सग्गुज्जोअ पुत्ति वंदणयं ।
 पज्जंतखा मणाणि य पुणो वि पडिक्कमइ देवसियं ॥ १४० ॥
 पक्खे बारस चउमासिएसु वीसं तहा वरिसियम्मि ।
 उस्सग्गे चालीसा सनमुक्कारा य उज्जोया ॥ १४१ ॥
 पहरम्मि अइक्कंते गुरुमुणिवीसामणाइकिच्चेहिं ।
 पोत्ति पेहिय रइयसंथारं संदिसावेइ ॥ १४२ ॥
 अणुजाणह संथारं निसिही नमो खमासमणगाण इय भणिउं ।
 विहिकयसंथारट्टिय चेइय वंदित्तु सरइ जिणे ॥ १४३ ॥
 नंदीसर अट्ठावय सित्तुंजय उज्जयंत सम्मेयं ।
 पमुहाइं तित्थाइं वंदेऽहं परमभत्तीए ॥ १४४ ॥
 उसभं चंदाणण वारिसेण सिरिवद्धमाण तित्थयरं ।
 सीमंधर जुगमंधर बाहु सुबाहुं च वंदामि ॥ १४५ ॥
 पुंडरियं बाहुबलिं भरहं सगरं सणंकुमारमुणिं ।
 विण्हं गयसुकुमालं पसन्नमेअज्जसालिमुणिं ॥ १४६ ॥
 धन्नं दसन्नभदं चिलाइपुत्तं उदायणं जंबुं ।
 सुदरिसणं थूलिभदं अवंतिवइराइ मुणिचंदे ॥ १४७ ॥
 जं अइयभवनिबद्धं अहिगरणं जेण जाव न हु कज्जं ।
 तमिह मए वोसिरियं देहपमायम्मि पुण सव्वं ॥ १४८ ॥
 जो मे धम्मविरुद्धो जाओ मणवयणकायवावारे ।
 मिच्छामिदुक्कडं तस्स पुणरवि मा हुज्ज पावमई ॥ १४९ ॥
 सव्वे अम्ह पसत्था सउणा सुअणा गहाइ नक्खंत्ता ।
 तिहुअण मंगलहिययं हियएण जिणं वहंताणं ॥ १५० ॥

अरिहं देवो गुरुणो सुसाहुणो जिणमयं मह पमाणं ।
 इय सम्मत्तविसुद्धो धम्मो मे होउ सइ सरणं ॥ १५१ ॥
 इच्चाइ भणिय समरियनवकारो सुअइ अप्पनिद्वाए ।
 समए जगिय एवं कुणइ मुणी पुण वि दिणचरियं ॥ १५२ ॥
 इय सुद्धसमायारो बहुधम्ममणोरहुल्हसियचित्तो ।
 तिन्नभवजलहिमप्पं मन्नंतो लहइ सिद्धिसुहं ॥ १५३ ॥
 सिरिकालियसूरीणं वंसुब्भवभावदेवसूरीहिं ।
 संकलिया दिणचरिया एसा थोवमइजइजोग्गा ॥ १५४ ॥

श्री पूर्वधर-पूर्वाचार्यविरचिता

॥ स्तव-परिज्ञा ॥

“एअमिहमुत्तम-सुअं ‘आइ’-सद्दाओ थय-परिण्णा-ऽऽइ” ।
 “वण्णिज्जइ जीए थओ दुविहो वि गुणा-ऽऽइ-भावेण” ॥ १ ॥
 दव्वे भावे अ थओ “दव्वे-भाव-थय-रगओ विहिणा ।
 जिण-भवणा-ऽऽइ-विहाणं” “भाव-थओ-संजमो सुद्धो” ॥ २ ॥
 “जिणभवन-कारणविही, -सुद्धा भूमि, दलं च कट्ठा-ऽऽई ।
 भिअगाऽण-ऽइसंधाणं, ‘सा-ऽऽसय-वुड्डी, समासेण” ॥ ३ ॥
 “दव्वे भावे अ तहा सुद्धा भूमी” “पएंस-ऽकीला य ।
 दव्वे “ऽपत्तिग-रहिया अत्तेसिं होइ भावे उ” ॥ ४ ॥
 “धम्म-ऽत्थमुज्जएणं सव्वस्सा-ऽपत्तियं न कायव्वं” ।
 इय संजमो वि सेओ इत्थ य भयवं उदाऽऽहरणं ॥ ५ ॥
 “सो तावसा-ऽऽसमाओ तेसिं अप्पत्तियं मुणेऊणं ।
 परमं अ-बोहि-बीअं, तओ गओ हंतऽकाले वि” ॥ ६ ॥

“इय सव्वेण वि सम्मं सकं अप्पत्तियं सइ जणस्स ।
 णियमा परिहरियव्वं” “इयरम्मि सत्तत्त-चिंताओ” ॥ ७ ॥
 कट्ठा-ऽऽई वि दलं इह सुद्धं, जं देवता-ऽऽदुपवणाओ ।
 नो अविहिणोवणीअं, सयं च कारवियं जं नो ॥ ८ ॥
 तस्स वि अ इमो णेओ सुद्धा-ऽसुद्ध-परिजाणणोवाओ, ।
 तक्कह-गहणाओ जो सउणेयर सन्निवाओ उ ॥ ९ ॥
 नन्दा-ऽऽइ-सुद्धो सद्दो, भरिओ कलसो,ऽथ सुन्दरा पुरुसा ।
 सुह-जोगा-ऽऽई य सउणो, कंदिय-सद्ध-ऽऽई इयरो उ ॥ १० ॥
 सुद्धस्स वि गहियस्स पसत्थ-दिअहम्मि सुह-मुहुत्तेणं ।
 संकामणम्मि वि पुणो विण्णेया सउणमा-ऽऽइया ॥ ११ ॥
 कारणे वि य तस्सिह भियगाऽण-ऽतिसंधाणं न कायव्वं ।
 अवि चाऽहिग-प्पयाणं दिट्ठा-ऽदिट्ठ-प्फलं एयं ॥ १२ ॥
 ते तुच्छा वराया अहिण्ण दढं उवेति परितोसं ।
 तुट्ठा य तत्थ कम्मं ततो अहियं पकुव्वंति ॥ १३ ॥
 धम्म-पसंसाए तह केइ निबंधंति बोहि-बीआइं ।
 अन्ने उ लहुअ-कम्मा एत्तो चिअ संपबुज्झंति ॥ १४ ॥
 “लोणे अ साहु-वाओ, अ-तुच्छ-भावेण “सोहणो धम्मो” ।
 “पुरिसुत्तम-पणीओ” पभावणा एवं तित्थस्स” ॥ १५ ॥
 “सा-[सु-आ]ऽऽसय-वुड्ढीविइहंभुवण-गुरु-जिणिंद-गुण-परिणाए
 तब्बिंब-ठावण-ऽत्थं सुद्ध-पवित्तीइ णियमेणं” ॥ १६ ॥
 “पेच्छिस्सं एत्थ अहं वंदणग-निमित्तमाऽऽगए साहू ।
 कय-पुण्णे, भगवंते, गुण-रयण-निही, महा-सत्ते” ॥ १७ ॥
 “पडिबुज्झिस्संति इह दट्ठण जिणिंद-बिम्बमऽकलंकं ।
 अण्णे वि भव-सत्ता काहिति ततो परम-धम्मं” ॥ १८ ॥

“ता एअं मे वित्तं जदऽत्थ विणिओगमेति अणऽवरयं” ।
 इय चिन्ताऽ-परिवडिया सा-[सु-आ]ऽऽसय-वुड्ढी उ मोक्ख-फला
 “णिप्फाइयं जयण्णए जिण-भवनं सुदरं, तर्हि बिबं ।
 विहि-कारियमऽह विहिणा पट्टविज्जा असंभंतो” ॥ २० ॥
 जिण-बिब-कारण-विही,:-“काले संपूइऊण कत्तारं ।
 विहवोचिअ-मुल्ल-ऽप्पणमऽण-ऽहस्स सुहेण भावेण” ॥ २१ ॥
 “तारिसयस्साऽ-भावे, तस्सेव हिय-ऽत्थमुज्जओ णवरं ।
 णियमेइ बिब-मोल्लं जहोचियं कालमाऽऽसज्ज” ॥ २२ ॥
 णिप्फणस्स य सम्मं तस्स पइट्ठावणे विही एसो
 “स-ट्ठाणे सुह-जोगे अहि-वासणमुचिय-पूआए” ॥ २३ ॥
 चिइ-वंदण-थुइ-वुड्ढी, उस्सग्गो साहू सासण-सूरीए ।
 थय-सरणं, पूआ काले, ठवणा मंगल-पुव्वा उ ॥ २४ ॥
 “सत्तीए संघ-पूआ” “विसेस-पूआ उ बहु-गुणा एसा” ।
 जं एस सुए भणिओ:-“तित्थयरा-ऽण-ऽंतरो संघो” ॥ २५ ॥
 “गुण-समुदायो संघो पवयणं, तित्थं, ति होइ एगऽट्ठा” ।
 “तित्थयरो वि य एअं णमए गुरु-भावओ चेव” ॥ २६ ॥
 “तप्पुव्विया अरहया, पूइय-पूआ य, विणय-कम्मं च ।
 कय-किच्चो वि जह कहं कहेइ, णमए तहा तित्थं” ॥ २७ ॥
 “एअम्मि पूइयम्मि, णऽत्थि तयं, जं, न पूइयं होइ ।
 भुवणे वि पूअणिज्जं ण अत्थि [ण गुण-ट्ठाणं] ठणं तओ अण्णं
 “तप्पूआ-परिणामो हंदि महा-विसयमो मुणेयव्वो ।
 तद्-देस-पूअओ वि हु देवय-पूआ-ऽऽइ-णाएण” ॥ २९ ॥
 “तत्तो य पइ-दिणं सो करिज्ज पूअं जिणिद-ठवणाए ।
 विभवा-ऽणुसार-गुरुई काले णिययं विहाणेणं” ॥ ३० ॥

“जिण-पूआए विहाणं:-सूई-भूओ, तए चेव उवउत्तो ।
 अण्ण-ऽगमऽछिवन्तो करेइ जं [प]वर-वत्थूहि” ॥ ३१ ॥
 “सुह-गंध-धूव-पाणीय-सव्वोसहिमा-ऽऽइएहि ता ण्हवणं ।
 कुंकुमगा-ऽऽइ-विलेवणमऽइ-सुरहि मणहरं मल्लं” ॥ ३२ ॥
 विविह-निवेअणमाऽऽरत्तिगा-ऽऽइ धूव-थय-वन्दणं विहिणा ।
 जह-सत्ति गीअ-वाइअ-णच्चवण-दाणा-ऽऽइअं चेव ॥ ३३ ॥
 “विहिया-ऽणुट्ठाणमिणं” ति एवमेयं सया करिताणं ।
 होइ चरणस्स हेऊ णो इह लोगादि-ऽवेक्खाए ॥ ३४ ॥
 एवं चिय भाव-ऽत्थए आणा-आराहणा उ रगो वि ।
 जं पुण एय-विवरियं, तं दव्व-थओ वि णो होइ ॥ ३५ ॥
 भावे अइ-प्पसंगो आणा-विवरीयमेव जं किंचि ।
 इह चित्ता-ऽणुट्ठाणं, तं दव्व-त्थओ भवे सव्वं ॥ ३६ ॥
 “जं वीयरयगामि, अह तं” “न णु सिट्ठणा-ऽऽदि वि स एवं ।
 सियं ?” “उचियमेव जं तं” “आणा-ऽऽराहणा एवं” ॥ ३७ ॥
 “जं पुण एअ-वियुत्तं एग-ऽन्तेणेव भाव-सुण्णंति ।
 तं” विसयम्मि वि ण तओ भाव-थया-ऽहेउओ उचिओ॥ ३८ ॥
 भोगा-ऽऽइ-फल-विसेसो उ अत्थि एत्तो वि विसय-भेएणं ।
 तुच्छो य तओ जम्हा हवइ पगार-ऽन्तरेणा वि ॥ ३९ ॥
 उचिया-ऽणुट्ठाणाओ विचित्त-जइ-जोग-तुल्लमो एस ।
 जं ता कह दव्व-थवो ? तद्-दारेणऽप्प-भावाओ ॥ ४० ॥
 जिण-भवणा-ऽऽइ-विहाण-दारेणं एस होइ सुह-जोगो ।
 उचिया-ऽणुट्ठाणं वि य तुच्छे जइ-जोगओ णवरं ॥ ४१ ॥
 सव्वत्थ णिरऽभिसंगत्तणेण जइ-जोगमो महं होई ।
 एसो उ अभिसंगा कत्थइ तुच्छे वि तुच्छे उ ॥ ४२ ॥

जम्हा उ अभिस्संगो जीवं दूसहे णियमओ चेव ।
तद्-दूसियस्स जोगो विस-घारिय-जोग-तुल्लो उ ॥ ४३ ॥
जइणो अ-दूसियस्स हेयाओ सव्वहा णियत्तस्स ।
सुद्धो अ उवादेए, अकलंको सव्वहा सो उ ॥ ४४ ॥
असुह-तरंडुत्तरण-प्पाओ दव्व-त्थओ ऽसमत्थो य ।
इयरो पुण णईमा-ऽऽइसु समत्थ[त्त]-बाहूत्तरण-कप्पो ॥ ४५ ॥
कडुओ[अ-ओ]सहा-ऽऽइ-जोगा मंथर-रोग-सम-सण्णिहो वा वि ।
पढमो विणोसहेणं तक्खय-तुल्लो य बीओ ॥ ४६ ॥
पढमाउ कुसल-बंधो तस्स विवागेण सुगईमा-ऽऽईया ।
तत्तो परंपराए बिईओ वि हु होइ कालेणं ॥ ४७ ॥
जिण-बिब-पइट्ठावण-भाव-ऽज्जिय-कम्म-परिणइ-वसेणं ।
सुगइअ पइ-ट्ठावणमऽण-ऽहं सइ अप्पणो जम्हा ॥ ४८ ॥
तत्थ-ऽवि य साहु-दंसण-भाव-ऽज्जिय-कम्मओ उ गुण-गगो ।
काले य साहु-दंसणं जह-क्कमेण गुण-करं तु ॥ ४९ ॥
“पडिबुज्झिस्संतऽण्णे” भाव-ऽज्जिय-कम्मओ उ पडिवत्ती ।
भाव-चरणस्स जायइ एअं चिय संजमो सुद्धो ॥ ५० ॥
भाव-त्थओ अ एसो थोअव्वोचिय-प्पवत्तिओ णेओ ।
णिर-ऽवेक्खा-ऽऽणा-करणं कय-किच्चे हंदि उचियं तु ॥ ५१ ॥
एअं च भाव-साहुं[हू]विहाय, न ऽण्णो चएइ काउं जं [जे] ।
सम्मं तग्गुण-नाणा-ऽ-भावा तह कम्म-दोसा य ॥ ५२ ॥
जं एअं अट्ठा-रस-सील-ऽंग-सहस्स-पालणं णेयं ।
अच्च-ऽत-भाव-सारं ताइं पुण हुंति एआइं ॥ ५३ ॥
जोए करणे सण्णा इंदिय-भोमा-ऽऽइ समण-धम्मे य ।
सीलऽंग-सहस्साणं अट्ठारसगस्स णिप्फत्ती ॥ ५४ ॥

करणा-ऽऽइ, तिण्णि जोगा मणमा-ऽऽईणि उ हुंति, करणाइ ।
 आहारा-ऽऽई सण्णा, सवणा[सोत्ता]ऽऽइ इंदिया पञ्च ॥ ५५ ॥
 भोमाऽऽइ णव, अ-जीव-काओ अ पुत्थ-पणंगं च ।
 खंताऽऽइ-समण-धम्मो एवं सइ भावणा एसा ॥ ५६ ॥
 भोमाइ णव जीवा, अजीव-काओ य, समण धम्मो उ ।
 खंताऽऽइ दस पगारो, एवं ठीए भावना एसा ॥ ५६/१ ॥
 ण करेइ मणेणाऽऽहार-सण्णा-विप्पजढगो उ णियमेणं ।
 सोइंदिय-संवुडो पुढवी-काय-आरंभं, खंति जुओ ॥ ५७ ॥
 इय महवा-ऽऽइ-जोगा पुहवी-काये हवंति दस भेया ।
 आउ-काया-ऽऽईसु वि इय एए पिंडियं तु सयं ॥ ५८ ॥
 सो-इंदियेण एअं सेसेहिं वि जं इमं तओ पज्ज ।
 आहार-सण्ण-जोगा इय, सेसाहिं, सहस्स-दुगं ॥ ५९ ॥
 एअं मणेणं वयमा-ऽऽइएसु एअं ति छस्सहस्साइं ।
 ण करणं, सेसेहिं पि य, एए सव्वे वि अट्ठारा ॥ ६० ॥
 इत्थ इमं विण्णेयं अ इदं-पज्जं तु बुद्धिमंतेहिं ।
 'एकम्मि वि सुपरिसुद्धं सील-ङ्गं सेस-सब्-भावे ॥ ६१ ॥
 इक्को वाऽऽय-पएसो अ संखेअ-पएस-संगओ जहउ ।
 एअं पि तहा णेयं, स-तत्त-चाआ इयरहा उ ॥ ६२ ॥
 जम्हा समगमेयं पि सव्व-सावज्ज-जोग-विरइओ ।
 तत्तेणेग-सरूवं ण खंड-रूवत्तणमुवेइ ॥ ६३ ॥
 एअं च एत्थ एवं विरइ-भावं पडुच्च दट्ठवं ।
 ण उ बज्झं पि पविर्त्ति, जं सा भावं विना वि भवे ॥ ६४ ॥
 जह उस्सगम्मि ठिओ खित्तो उदगम्मि केण वि तवस्सी ।
 तव्-वह-पवित्त-कायो अ-चलिअ-भावोऽ-पवत्तओ अ ॥ ६५ ॥

एवंचिय मज्झत्थो आणाइ उ कत्थइ पयट्ठतो ।
 सेह-गिलाणा-ऽऽइ-ऽट्ठा, अ-पवत्तो चेव णायव्वो ॥ ६६ ॥
 आणा-पर-तंतो सो, सा पुण सव्वण्णु-वयणओ चेव ।
 एगऽंत-हिया विज्जग-णाएणं सव्व-जीवाणं ॥ ६७ ॥
 भावं विणा वि एवं होइ पवित्ती ण बाहए एसा ।
 सव्वत्थ अणाऽभिसंगा विरइभावं सुसाहुस्स ॥ ६८ ॥
 उस्सुत्ता पुण बाहइ स-मइ-विगप्प-सुद्धा वि णियमेणं ।
 गीय-णिसिद्ध-पवज्जण-रूवा णवरं णिरुणबंधा ॥ ६९ ॥
 इअरहा उ, अभिणिवेसा इयरा, ण य मूल-छिज्ज-विरहेण ।
 होएसा एतो च्चिय पुव्वा-ऽऽयरिया इमं चाऽऽहुः ॥ ७० ॥
 “गीअत्थो य विहारो, बीओ गीअत्थ-मी(नि)सिओ भणिओ ।
 इत्तो तइय-विहारो णा-ऽणुण्णाओ जिण-वरेहि ॥ ७१ ॥
 गीअस्स णो उस्सुत्ता, तज्जुत्तस्सेयरस्स वि तहेव ।
 णियमेण चरणवं, जं, न जाउ आणं विलंघेइ ॥ ७२ ॥
 ण य गीअत्थो-ऽण्णं ण णिचारेइ जोग्गयं मुणेऊणं ।
 एवं दोण्हं वि चरणं परिसुद्धं, अण्णहा णेव ॥ ७३ ॥
 ता, एवं विरइ-भावो संपुण्णो एत्थ होइ णायव्वो ।
 णियमेणं अट्ठारससील-ऽंग-सहस्स-रूवो उ ॥ ७४ ॥
 उणत्तं ण कयाइ वि इमाणं, संखं इमं तु अहिगिच्च ।
 जं, एय-धरा सुत्ते णिद्धिद्धा वंदणिज्जा उ ॥ ७५ ॥
 ता, संसार-विरत्तो अण-ऽंत-मरणा-ऽऽइ-रूवमेअं तु ।
 णारुं एअ-विउत्तं मोक्खं च गुरूवएसेणं ॥ ७६ ॥
 परम-गुरुणो आणं[णोअ अण-ऽहे]आणाए गुणे, तहेव दोसे य ।
 मोक्ख-ऽत्थी पडिवज्जिअ भावेण इमं विसुद्धेणं ॥ ७७ ॥

विहिया-ऽणुट्ठाण-परो, सत्त-ऽणुरूवमियरं पि संधंतो ।
 अन्नत्थ अणुवओगा खवयंतो कम्म दोसे वि ॥ ७८ ॥
 सव्वत्थ निरभिसंगो, आणा-मित्तम्मि सव्वहा जुत्तो ।
 एगग-मणो धणियं तम्मि, तहामूढ-लक्खो य ॥ ७९ ॥
 तह, तेल्ल-पत्ति-धारग-णाय-गओ, रहा-वेह-गओ वा ।
 एअं चइए काऊं, ण उ अण्णो खुद्द-चित्तो त्ति ॥ ८० ॥
 एत्तो च्चिय णिद्धिट्ठो पुव्वा-ऽऽयरिएहिं “भाव-साहु” त्ति ।
 हंदि पमाण-ट्ठिअत्थो, तं च पमाणं इमं होइ ॥ ८१ ॥
 “सत्थुत्त-गुणो साहु, ण सेस” “इइ णे[णो]पइण्ण” इह हेऊ ।
 “अ-गुणत्ता” इति णेओ दिट्ठ-ऽंतो पुण, सु-वण्णं व (च) ॥ ८२ ॥
 विस-घाइ-रसा-ऽऽयण-मंगल-ऽ-त्थ-विणए पयाहिणा-ऽऽवत्ते ।
 गुरुए, अ-डज्झे, अ-कुत्थे अट्ठ सुवण्ण-गुणा हुंति ॥ ८३ ॥
 इह, मोह-विसं घायइ, -सिवोवएसा रसा-ऽऽयणं होइ ।
 गुणओ अ मंगल-ऽत्थं कुणइ, विणीओअ “जोग्ग” ति॥ ८४ ॥
 मग्ग-ऽणुसारि पयाहिणं, गंभीरो गुरुअओ तहा होइ ।
 कोह-ऽग्गिणा अ-डज्झो अ-कुत्थो सइ सील-भावेण ॥ ८५ ॥
 एवं दिट्ठऽंत-गुणा सज्झम्मि वि एत्थ होंति णायव्वा ।
 ण हि साहम्मा-ऽभावे पायं जं होइ दिट्ठन्तो ॥ ८६ ॥
 चउ-कारण-परिसुद्धं कस-छेअ-ताव-तालणाए अ ।
 जं, तं विस-घाइ-रसा-ऽऽयणा-ऽऽइ-गुण-संजुअं होइ ॥ ८७ ॥
 इयरम्मि कसा-ऽऽइआ-विसिट्ठ-लेसा, तहेग-सारत्तं ।
 अवगारिणि अणुकंपा, वसणे अइ-णिच्चलं चित्तं ॥ ८८ ॥
 तं कसिण-गुणोवेअं होइ सुवण्णं, न सेसयं, जुत्ती ।
 ण वि णाम-रूव-मित्तेण, एवमऽगुणो हवइ साहु ॥ ८९ ॥

जुत्ती-सु-वण्णयं पुण सु-वण्ण-वण्णं तु जइ वि कीरिज्जा ।
 ण हु होइ तं सु-वण्णं सेसेहि गुणेहि अ-संतेहि ॥ ९० ॥
 जे इह सुत्ते भणिया साहु-गुणा, तेहि होइ सो साहु ।
 वण्णेणं जच्च-सु-वण्णयं व संते गुण-निहिम्मि ॥ ९१ ॥
 जो साहु गुण-रहिओ भिक्खं हिंडइ, [ण होइ] कहं णु सो साहु ? ।
 वण्णेणं जुत्ति-सु-वण्णयं वाऽसंते गुण-निहिम्मि ॥ ९२ ॥
 उद्दिट्ठ-कडं भुंजइ, छ-क्काय-पमदणो, घरं कुणइ ।
 पच्चक्खं च जल-गए जो पिबइ, कहं णु सो [साहु ?] भिक्खू साहु ?
 अण्णे उ कसा-ऽऽइआ किर एएऽत्थ हुंति णायव्वा ।
 एयाहिं परिक्खाहिं साहु-परिक्खेह कायव्वा ॥ ९४ ॥
 तम्हा, जे इह सत्थे साहु-गुणा, तेहि होइ सो साहु ।
 “अच्च-ऽंत-सु-परिसुद्धेहि मोक्ख-सिद्धि” ति कारुणं ॥ ९५ ॥
 अलमित्थ पसंगेणं एवं खलु होइ भाव-चरणं तु ।
 “पडिबुज्झिस्संतऽण्णे” भाव-ऽज्जिय-कम्म-जोएणं ॥ ९६ ॥
 अ-पडिवडिअ-सुह-चिता-भाव-ऽज्जिय-कम्म-परिणइ उ ।
 एअस्स जाइ अंतं, तओ स आराहणं लहइ ॥ ९७ ॥
 णिच्छय-णया जमेसा चरण-पडिवत्ति-समयओपभिइ ।
 आ-मरण-ऽंतमऽ(ज)स्सं-संजमपडिपालणं विहिणा ॥ ९८ ॥
 आराहणो य जीवो सत्त-ऽट्ठ-भवेहिं सिज्झइ णियमा ।
 संपाविरुण उ परमं हंदि अह-क्खाय-चारितं ॥ ९९ ॥
 दव्व-त्थय-भाव-त्थय-रूवं एअमिह होइ दट्ठव्वं ।
 अण्णुण्ण-समणुविद्धं णिच्छयओ भणिय-विसयं तु ॥ १०० ॥
 “जइणो वि हु दव्व-त्थय-भेओ अणुमोयणेण अत्थि” ति ।
 एअं च इत्थ णेयं इय सि[सु]द्धं तंत-जुत्तीए ॥ १०१ ॥

तंतम्मि वंदणाए पूअण-सक्कार-हेऊ उस्सग्गो ।
 जइणो वि हु णिद्धिओ ते पुण दव्व-त्थय-स-रूवे ॥ १०२ ॥
 मल्ला-ऽऽइएहि पूआ सक्कारो पवर-वत्थमा-ऽऽईहि ।
 अण्णे-"विवज्जओ इह" दुहा वि दव्व-त्थओ इत्थ ॥ १०३ ॥
 ओसरणे बलिमा-ऽऽई ण चेह जं भगवया वि पडिसिद्धं ।
 ता एस अणुण्णाओ उचिआणं गम्मइ तेण ॥ १०४ ॥
 न य भयवं अणुजाणइं जोगं मुख-वि-गुणं कयाचिदवि ।
 तय-ऽणुगुणो वि अ तओ ण बहु-मओ होइ अण्णेसि ? ॥ १०५ ॥
 "जो चेव भाव-लेसो, सो चेव य भगवओ बहु-मओ उ ।
 ण तओ विणेयेरेणं ति" अत्थओ सो वि एमेव" ॥ १०६ ॥
 "कज्जं इच्छंतेणं अण-ऽंतरं कारणं पि इट्ठं तु" ।
 जह आहार-ज-तित्ति इच्छंतेणेह आहारो ॥ १०७ ॥
 जिण-भवण-कारणा-ऽऽइ वि भरहा-ऽऽईणं ण निवारियं तेणं ।
 जह तेसिं चिय "कामा सल्लं-विसा-ऽऽईहि णाए[वयणे]हि १०८
 ता, तं पि अणुमयं चिय अपडिसेहाओ तंत-जुत्तीए ।
 इय सेसाण वि इत्थं अणुमोअणमाऽऽइ अविरुद्धं ॥ १०९ ॥
 जं च चउद्धा भणिओ विणओ उवयारिओ उ जो तत्थ ।
 सो तित्थयेरे णियमा ण होइ दव्व-त्थयादऽन्नो ॥ ११० ॥
 एअस्स उ संपाडण-हेउं तह हंदि वंदणाए वि ।
 पूअणमा-ऽऽदुच्चारणमुववन्नं होइ जइणो वि ॥ १११ ॥
 इअरहा, अण-ऽत्थगं तं ण य तय-ऽणुच्चारणेण सा भुणिया ।
 ता अभि-संधारणमो संपाडणमिट्ठमेअस्स ॥ ११२ ॥
 सक्खा उ कसिण-संजम-दव्वा भावेहि णो अयं (जइणो)इट्ठ ।
 गम्मइ तंत-ट्ठिइए-"भाव-प्पहाणा हि मुणउ" ति ॥ ११३ ॥

एएहिं तो अण्णे धम्मा-ऽहिगारीहं जे उ, तेसिं तु ।
 सक्खं चिय विण्णेयो भाव-ऽं गतया, जओ भणियं ॥ ११४ ॥
 अक सिण-पवत्तगाणं विरया-ऽ-विरयाण एस खलु जुत्तो ।
 संसार-पयणु-करणो दव्व-त्थए कूव-दिट्ठ-ऽन्तो" ॥ ११५ ॥
 सो खलु पुप्फा-ऽऽइओ तत्थुत्तो, ण जिण-भवणमा-ऽऽई वि ।
 आइ-सद्दा वुत्तो तय-ऽ-भावे कस्स पुप्फा-ऽऽई ? ॥ ११६ ॥
 "नंणु तत्थेव य मुणिणो पुप्फा-ऽऽइ-णिवारणं फुडं अत्थि" ।
 अत्थि तयं, सयं करणं पहुच्च, नऽणुमोयणा-ऽऽइ वि" ॥ ११७ ॥
 सुव्वइ अ वयर-रिसिणा कारवणं पि अ अणुट्ठिअमिमस्स ।
 वायग-गंथेसु तहा एअ-गया देसणा चेव ॥ ११८ ॥
 आहे[हः-"ए]वं"हिंसा वि हु धम्माय ण दोस-यारिणी"त्ति ठियं ।
 एवं च-"वेय-विहिआ णेछिज्जइ सेह" वामोहो" ॥ ११९ ॥
 "पीडा-गरी"त्ति "अह सा" "तुल्लमिणं हंदि अहिगयाए वि" ।
 "ण य पीडाउ अ-धम्मो णियमा, विज्जेण वभिचार"॥ १२० ॥
 "अह, तेसिं परिणामे सुहं तु" "तेसिं पि सुव्वइ एअं ।
 तज्जणणे वि ण धम्मो भणिओ पर-दारगा-ऽऽईणं" ॥ १२१ ॥
 "सिय" "तत्थ सुहो भावो तं कुणमाणस्स" "तुल्लमेअं पि" ।
 इयरस्स वि सुहो च्चिय णेयो इयरं कुणंतस्स" ॥ १२२ ॥
 "एगिदिया-ऽऽई अह ते" "इयरे,थोव "त्ति" ता किमेएणं ? ।
 "धम्म-ऽत्थं सव्वं चिय वयणा एसा न दुट्ठ" "त्ति" ॥ १२३ ॥
 "एयंपि ण जुत्ति-खमं, ण वयण-मिप्ता उ होइ एवमिअं ।
 संसार-मोयगाण वि धम्मा-ऽ-दोस-प्पसंगाओ" ॥ १२४ ॥
 "सिय "तं ण सम्म-वयणं" इयरं सम्म-वयणं" ति किं माणं ?" ।
 "अह लोग च्चिय" णेयं [न]तहा (ऽ-)पाठा, विगाणा य"१२५

'अह पाढोऽभिमओ च्विय, विगाणम पि एत्थ थोवगाणं उ" ।
 "एत्थं पि ण प्पमाणं, सव्वेसिं अ-दंसणाओ उ" ॥ १२६ ॥
 किं तेसिं दंसणेणं अप्प-बहुत्तं जहित्थ, तह चेव ।
 सव्वत्थ समवसेयं णेवं वभिचार-भावाओ ॥ १२७ ॥
 अग्गा-ऽऽहारे बहुगा दिसंति दिआ, तहा ण सुद्ध ति ।
 ण य तदंसणओ च्विय सव्वत्थ इमं हवइ एवं ॥ १२८ ॥
 "ण य "बहुगाण पि इत्थं अ-विगाणं सोहणं" ति नियमोऽयं" ।
 "ण य "णो थोवाणं पि हु," "मूढेयर-भाव-जोएणं" ॥ १२९ ॥
 "ण य रागा-ऽऽइ-विरहिओ को वि माया विसेस-कारि" ति" ।
 "जं सव्वे वि अ पुरिसा रागा-ऽऽइ-जुआ उ" पर-पक्खे ॥ १३० ॥
 "एवं च वयण-मिता धम्मा-ऽ-दोसाइ मिच्छणाणं पि ।
 घायं ताणं दिअवरं पुरओ णणु चंडिगा-ऽऽईणं ॥ १३१ ॥
 "न य तेसिं पि ण वयणं एत्थ निमित्तं" ति, जं ण सव्वे उ ।
 तं तह घायंति सया, अ-स्सुअ-तच्चोयणा-वक्का" ॥ १३२ ॥
 "अह "तं ण एत्थ रूढं" "एअं पि ण तत्थ" तुल्लमेवेयं" ।
 "अह "तं थोवमणु चियं" "इमं पि एयारिसं तेसिं ॥ १३३ ॥
 ["अह तं वेय-ऽंगं खलु" "न तं पि एमेव" "इत्थ वि ण माणं ।"
 "अह-तथा-ऽ-सवणमिणं" सिएअमुच्छिन्न-साहं तु" ॥ १३४ ॥
 "ण य तव्वयणाओ च्विय तदुभय-भावो ति, तुल्ल-भणिईओ" ।
 अण्णा वि कप्पणेवं साहम्म-विहम्मओ दुट्ठा ॥ १३५ ॥
 "तम्हा ण वयणमित्तं सव्वत्थऽविसेसओ बुह-जणेणं ।
 एत्थ पवित्ति-णिमित्तं, एअं दट्ठव्वयं होइ" ॥ १३६ ॥
 किं पुण विसिद्धं चिय, जं दिट्ठिद्धाहिं णो खलु विरुद्धं ।
 तह संभवं [त-रूवं] स-रूवं विआरिऊं सुद्ध-बुद्धिए ? ॥ १३७ ॥

जह, इह, दव्व-थयाओ भावा-ऽऽवय-कप्प-गुण-जुआउ [सेओ] ।
 जयणाए पिडुवगारो जिण-भवण-कारणाऽऽई उ [द्" त्ति] न विरुद्धं
 सइ सव्वत्था ऽ-भावे जिणाणं, भावा-ऽऽवयाए जीवाणं ।
 तेसिं नित्थरण-गुणं णियमेण इहं तदा-ऽऽययणं ॥ १३९ ॥
 तब्बिंबस्स पइट्ठा, साहु-णिवासो अ, देसणा-ऽऽइ अ ।
 इक्किक्कं भावा-ऽऽवय-नित्थरण-गुणं तु भव्वाणं ॥ १४० ॥
 पीडा-गरी वि एवं एत्थ पुढवा-ऽऽइ-हिंस-जुत्ताओ ।
 अण्णेसिं गुण-साहण-जोगाओ दीसइ इहं तु [हेव] ॥ १४१ ॥
 आरंभवओ य इमा आरंभ-ऽंतर-निव्वित्तिआ पायं ।
 एवं वि हु अ-णियाणा इट्ठा, एसा वि मुख-फला ॥ १४२ ॥
 ता एयम्मि [एईए] अ-हम्मो णो, इह जुत्तं पि विज्ज-णायमिणं ।
 हंदि गुणऽंतर-भावा इहर, विज्जस्स वि अ-धम्मो ॥ १४३ ॥
 ण य वेय-गया चेवं सम्मं, आवय-गुण-ऽन्निया एसा ।
 ण य दिट्ठ-गुणा, तज्जुय-त्तय-ऽ तर-णिव्वि त्ति-आ नेव ॥ १४४ ॥
 "ण य फलुद्देस-पवित्तिओ इयं मोक्ख-साहगा वि" त्ति ।
 मोक्ख-फलं च सु-वयणं, सेसं अत्था-ऽऽइ-वयण समं ॥ १४५ ॥
 "अग्गी मा एआओ एणाओ मुंचउ" त्ति य सुई वि ।
 तप्पाव-फला "अंधे तमसि" इच्चा-ऽऽइ य सई वि ॥ १४६ ॥
 अत्थि जओ, ण य "एसा अण्ण-ऽत्था," [तीरइ] सक्कए इहं भणिउ ।
 अ-विणिच्छया ण येवं इह सुव्वए पाव-वयणं तु ॥ १४७ ॥
 परिणामे य [म-सु] सुहं णो तेसिं इच्छिज्जइ, ण य सुहं पि ।
 मंदा-ऽ-वत्थ-कय-समं ता तमुवण्णास-मित्तं तु ॥ १४८ ॥
 इय दिट्ठे-विरुद्धं जं वयणं, एरिसा पवत्तस्स ।
 मिच्छ-ऽऽइ-भाव-तुल्लो सुह-भावो हंदि विण्णेयो ॥ १४९ ॥

“एगिदिया-ऽऽइ-भेयो ऽवित्थ णणु पाव-भेय-हेउ” ति ।
 इट्ठो तए ऽवि स-मए तह सुद्ध-दि-आ-ऽऽइ-भेएणं ॥ १५० ॥
 “सुद्धाण सहस्सेण ऽवि ण बंभ-हच्चेह घाइएणं” ति ।
 जह, तह अप्प-बहुत्तं, एत्थ वि गुण-दोस-चिंताए ॥ १५१ ॥
 अप्पा य होइ एसा एत्थं जयणाए वट्टमाणस्सं ।
 जयणा उ धम्म-सारो विण्णेया सव्व-कज्जेसु ॥ १५२ ॥
 जयणेह धम्म-जणणी जयणा धम्मस्स पालणी चेव ।
 तव्वुड्ढि-करी जयणा एग-ऽंत-सुद्धा-ऽऽवहा जयणा ॥ १५३ ॥
 जयणाए वट्टमाणो जीवो समत्त-णाण-चरणाणं ।
 सद्धा-बोहा-ऽऽसेवण-भावेणाऽऽग्रहगो भणिओ ॥ १५४ ॥
 एसा य होइ णियमा तय-ऽहिग-दोस-विणिवारणी जेण ।
 तेण णिवित्ति-पहाणा विण्णेया बुद्धिमंतेणं ॥ १५५ ॥
 सा इह परिणय-जल-दल-विसुद्ध-रूवा उ होई विण्णेया ।
 अत्थ-व्वओ महंतो, सव्वो सो धम्म-हेउ” ति ॥ १५६ ॥
 एत्तो च्विय णिट्ठोसं सिप्पा-ऽऽइ-विहाणमो जिणिदस्स ।
 लेसेण स-दोसं पि हु बहु-दोस-णिवारणत्तेणं ॥ १५७ ॥
 वर-बोहि-लाभओ सो सव्वुत्तम-पुण्ण-संजुओ भयवं ।
 एग-ऽंत-पर-हिअ-रओ, विसुद्ध-जोगो, महा-सत्तो ॥ १५८ ॥
 जं बहु-गुणं पयाणं, तं णाऊणं तहेव देसेइ ।
 तं रक्खंतस्स तओ जओचिअं कह भवे दोसो ? ॥ १५९ ॥
 तत्थ पहाणो अंसो बहु-दोस-निवारणेह जग-गुरुणो ।
 नागा-ऽऽइ-रक्खणे जह कड्ढण-दोसे वि सुह-जोगो ॥ १६० ॥
 एवं णिवित्ति-पहाणा विण्णेया तत्तओ अहिंसेयं ।
 जयणावओ उ विहिणा पूआ-ऽऽइ-गया वि एमेव ॥ १६१ ॥

सिय “पूआओवगारो ण होइ को वि पूअणिज्जाणं ।
 कय-किच्चत्तणओ तह जायइ आसायणा चेवं ॥ १६२ ॥
 तअ-ऽहिग-णिवत्तिए गुण-ऽंतरं णऽत्थि एत्थ णियमेणं ।
 इय एय-गया हिंसा स-दोसमो होइ णायव्वा” ॥ १६३ ॥
 “उवगार-ऽ-भावे वि हु चिंता-मणि-जलण-चंदणा-ऽऽईणं ।
 विहि-सेवगस्स जायइ तेहितो सो पसिद्धमिणं” ॥ १६४ ॥
 इय कय-किच्चेहितो तब्भावे णऽत्थि कोइ वि विरोहो ।
 एत्तो च्चिय ते पुज्जा का खलु आसायणा तीए ? ॥ १६५ ॥
 अहिगरण-णिवित्ती वि इहं, भावेण ऽहिगरणा णिवित्तीओ ।
 तदंसण-सुह-जोगा गुण-ऽंतरं तीए परिसुद्धं ॥ १६६ ॥
 ता, एय-गया चेवं(व)हिंसा ‘गुण-कारिणी’ त्ति विण्णेया ।
 तह, भणिय-णायओ च्चिय एसा अप्पेह जयणाए ॥ १६७ ॥
 तह, संभवंत-रूवं सव्वं सव्व-ण्णु-वयणओ एअं ।
 तं णिच्छिअं [क] हिआ-ऽऽगम-पउत्त-गुरु-संपयाएहिं ॥ १६८ ॥
 “वेय-वयणं तु णेवं, अ-पोरुसेयं तु तं मयं जेणं ।
 इअमऽच्च-ऽत-विरुद्धं “वयणं च” “अ-पोरुसेयं च” ॥ १६९ ॥
 जं “वुच्चइ” त्ति “वयणं” पुरिसा-ऽ-भावे उ णेवमेअं ति ।
 ता तस्सेवाऽ-भावो णियमेण अ-पोरुसेयव्वे ॥ १७० ॥
 तव्वावार-विरहिअं ण य कत्थइ सुच्चइ इहं वयणं ।
 सवणे वि य, णा-ऽऽसंका अ-दिस्स-कत्तुब्भवाऽवेइ” ॥ १७१ ॥
 “अ-दिस्स-कत्तिगं णो अण्णं सुव्वइ, कहं णु आसंका ?” ।
 सुव्वइ पिसाय-वयणं, कयाइ, एअं तु ण सदेव ॥ १७२ ॥
 “वण्णा-ऽऽद-ऽ-पोरुसेयं” “लोइअ-वयणाण ऽवीहं सव्वेसिं ।
 वेयम्मि को विसेसो ? जेण तहिं एसऽ-सग्गहो” ॥ १७३ ॥

“ण य णिच्छओ वि हु तओ जुज्जइ पायं कहं चि, सण्णाया ।
 जं तस्सऽत्थ-पगासण-विसएह अइंदिया सत्ती ? ॥ १७४ ॥
 णो पुरिस-मित्त-गम्मा तद-ऽतिसओ वि ण बहु-मओ तुम्हं ।
 लोइअ-वयणेहिंता दिट्ठं च कहिं वि [चि] वेहम्मं ? ॥ १७५ ॥
 ताणीह पोरिसेयाणि, अ-पोरिसेयाणि वेय-वयणाणि ।
 सग्गुव्वसी-प्पमुहाणं दिट्ठो तह अत्थ-भेओ वि ? ॥ १७६ ॥
 “ण य तं स-हावओ च्विय स-ऽत्थ-पगासण-परं पईओ व्व ।
 समय-विभेआ-ऽ-जोगा, मिच्छत्त-प्पास-जोगा य ॥ १७७ ॥
 इंदीवरम्मि दीवो पगासइ रत्तयं अ-संतं पि ।
 चंदो वि पिअ-वत्थं “धवलं” ति, ण [य] णिच्छओ तत्तो ॥ १७८ ॥
 एवं णो कहिया-ऽऽगम-पओंग-गुरु-संपयाय-भावो वि ।
 जुज्जइ सुहो इहं(अं)खलु णाएणं, छिन्न-मूलत्ता ॥ १७९ ॥
 “ण कयाइ इओ कस्सइ इह णिच्छयमो कहिंचि वत्थुम्मि ।
 जाओ” ति कहइ एवं जं सो तत्तं, स वामोहो ॥ १८० ॥
 तओ अ आगमो जो विणेय-सत्ताण, सो वि एमेव ।
 तस्स पओगो चेवं, अ-णिवारणं च नियमेणं ॥ १८१ ॥
 णेवं परंपराए माणं एत्थ गुरु-संपयाओ वि ।
 रूव-विसेस-ट्ठवणे जह जच्च-ऽधाण सव्वेसि ॥ १८२ ॥
 “भवतो वि य सव्व-ण्णू सव्वो आगम-पुरस्सरं जेणं ।
 ता सो अ-पोरुसेओ, इयरो वा णाऽऽगमो जो उ” ॥ १८३ ॥
 णोभयमवि, जमऽणा-ऽऽई बीय-ऽ कुर-जीव-कम्म-जोग-समं ।
 अह वऽत्थतो उ एवं, ण वयणओ, वत्त-ऽहीणं तं ॥ १८४ ॥
 “वेय-वयणम्मि सव्वं णाएणाऽ-संभवंत-रूवं जं ।
 ता, इयर-वयण-सिद्धं वत्थु कहं सिज्झइ तत्तो ?” ॥ १८५ ॥

ण हि रयण-गुणाऽ-रयणे कयाचिदवि होंति उवल-साहम्मा ।
 एवं वयण-ऽंतर-गुणा ण होंति सामण्ण वयणम्मि ॥ १८६ ॥
 ता एवं सण्णा-णाओ ण बुहेण अ-ट्ठाण-ट्ठावणाए उ ।
 सइ लहुओ कायव्वो चास-पंचास-णाएणं ॥ १८७ ॥
 तह, वेए च्विय भणियं सामण्णेणं, जहा-"ण हिंसिज्जा ।
 भूआणि" फलुद्देसा पुणो य "हिंसिज्ज" तत्थेव ॥ १८८ ॥
 ता, तस्स पमाणत्ते वि एत्थ णियमेण होइ दोसु" ति ।
 फल-सिद्धिए वि, सामण्ण-दोस-विणिवारणा-ऽ-भावा ॥ १८९ ॥
 जह वेज्जगम्मि दाहं ओहेण निसेहिउं, पुणो भणियं - ।
 "गंडा-ऽऽइ-खय-णिमित्तं करेज्ज विहिणा तयं चेव" ॥ १९० ॥
 ततो वि किरमाणो ओह-णिसेहुब्भवो तर्हि दोसो ।
 जायइ फल-सिद्धिए वि, एवं इत्थ वि णायव्वं ॥ १९१ ॥
 कयमित्थ पसंगेणं जहोचिया चेव दव्व-भाव-त्थया ।
 अण्णो-ऽण्ण-समणु-विद्धा णियमेणं होंति णायव्वा ॥ १९२ ॥
 अप्प-विरियस्स पढमो, सह-कारि-विसेस-भूअमो सेओ ।
 इयरस्स बज्झ-चाया इयरो च्विय एस परम-ऽत्थो ॥ १९३ ॥
 दव्व-त्थयं पि काउं ण तरइ जो अप्प-विरिअत्तेणं ।
 परिसुद्धं भाव-त्थयं काही सो ऽ-संभवो एस ॥ १९४ ॥
 जं सो उक्किट्ठयरं अविक्खइ विरियं, इहं णियमा ।
 ण हि पल-सयं पि वोदुं अ-समत्थो पव्वयं वहइ ॥ १९५ ॥
 जो बज्झ-च्चाएणं णो इत्तरियं पि णिग्गहं कुणइ ।
 इह अप्पणो सया से सव्व-च्चाए कहं कुज्जा ? ॥ १९६ ॥
 आरंभ-च्चाएणं नाणा-ऽऽइ-गुणेसु वड्ढमाणेसु ।
 दव्व-त्थय-परिहाणी वि ण होइ दोसाय परिशुद्धा ॥ १९७ ॥

एतो च्चिय णिदिट्ठो धम्मम्मि चउ-व्विहम्मि वि कमोऽयं ।
 इह दाण-सील-तव-भावणामए, अण्णहाऽजोगा ॥ १९८ ॥
 संतं पि बज्झमऽणिच्चं थाणे दाणं पि जो न वियरेइ ।
 इय खुहओ कहं सो सीलं अइ-दुद्धरं धरइ ? ॥ १९९ ॥
 अ-सीलो ण य जायइ सुद्धस्स तवस्स हंदि विसओ वि ।
 जह-सत्तीएऽ[अ]-तवस्सी भावेइ कहं भावणा-जालं ? ॥ २०० ॥
 एत्थ कमो-दाण-धम्मो-दव्व-त्थय-रूवमो गहेयव्वो ।
 सेसा उ सु-परिशुद्धा णेया भाव-त्थय-स-रूवा ॥ २०१ ॥
 इह आगम-जुत्तीहिं य तं तं सुत्तमऽहिगिच्च धीरेहिं ।
 दव्व-त्थया-ऽऽइ-रूवं विवेइयव्वं सु-बुद्धीए ॥ २०२ ॥
 एसेह थय-पइन्ना समासओ वन्निंया मए तुज्झं ।
 वित्थरओ भाव-ऽत्थो इमीए सुत्ताउ णायव्वो ॥ २०३ ॥

आचार्यश्रीवर्धमानसूरिरचिते स्वोपज्ञवृत्तिकेधर्मरत्नकरण्डके

॥ जिनबिम्बप्रतिष्ठाविधिः ॥

घोसावेज्ज अमारिं, रत्ना संघस्स तह य वाहरणं ।
 विन्नाणियसम्माणं, कुज्जा खेतस्स य विसुद्धि ॥ १ ॥
 तह य दिसिपालठवणं, तक्किरियंगाण संनिहाणं च ।
 दुविहसुई पोसहिओ, चेईए ठवेज्ज जिणबिंबं ॥ २ ॥
 नवरं सुमुहुत्तम्मि, पुव्वुत्तरदिसिमुहं सउणपुव्वं ।
 वज्जंतेसु चउव्विह-मंगलतूरेसु पउरेसु ॥ ३ ॥
 तो सव्वसंघसहिओ, ठवणायरियं ठवेत्तु पडिमपुरे ।
 देवे वंदइ सूरी, परिहियनिरुवहयसुइवत्थो ॥ ४ ॥

संतिसुयदेवयाणं, करेइ उस्सगगथुइपयाणं च ।	
सहिरन्नदाहिणकरो, सयलीकरणं तओ कुज्जा	॥ ५ ॥
ते सुद्धोभयपक्खा; दक्खा खेयण्णुया विहियरक्खा ।	
ण्हवणगर उ खिवंती, दिसासु सव्वासु सुद्धबलिं	॥ ६ ॥
तयणंतरं तु मुद्दीय-कलसचउक्केण ते ण्हवन्ति जिणं ।	
पंचरयणोदणं, कसायसलिलेण ण्हवयन्ति	॥ ७ ॥
चंदणजलेण कुंकुम-जलकुंभेहिं च तित्थसलिलेण ।	
सुद्धकलसेहिं पच्छ, गुरुणा अभिमन्तिएहिं तहा	॥ ८ ॥
ण्हाणाणं सव्वाण वि, जलधारापुप्फधूयगंधाई ।	
दायव्वमंतराले, जावंतिम कलसपत्थावो	॥ ९ ॥
एवं ण्हविए बिंबे, नाणकलानासमाचरेज्ज गुरू ।	
तो सरससुयंधेणं, लिपेज्जा चंदणदवेण	॥ १० ॥
कुसुमाई सुयंधाई, आरोवेत्ता ठवेज्ज बिंबपुरे ।	
नंदावत्तयपट्टं, पूएज्ज य चारुदव्वेहिं	॥ ११ ॥
चंदणछडुब्भडेणं, वत्थेणं छायए य तं पट्टं ।	
अह पडिसरमारोवे, जिणबिंबे रिद्धिविद्धिजुयं	॥ १२ ॥
तो सरससुयंधाई, फलाई पुरओ ठवेज्ज बिंबस्स ।	
जंबीरबीजपूरा-इयाई तो देज्ज गंधाई	॥ १३ ॥
मुद्दामंतत्रासं, बिंबे हत्थम्मि कंकणनिवेसं ।	
मंतेण धारणविहिं, करेज्ज बिंबस्स तो पुरओ	॥ १४ ॥
बहुविहपक्कन्नाणं, ठवणा वरवेहगंधपुडियाणं ।	
वरवंजणाण य तहा, जाइफलाणं च सविसेसं	॥ १५ ॥
सागिक्खूरसोलग-खंडाईणं वरोसहीणं च ।	
संपुन्नबली य तहा, ठवणं पुरओ जिणिंदस्स	॥ १६ ॥

घयगुडदीवो सुकुमा-रियाजुओ चउजवारया दिसिसु ।
 बिंबपुरओ ठवेज्जा, पूयाण बलिं तओ देज्जा ॥ १७ ॥
 आरत्तियमंगलदीवयं च, उत्तारिऊण जिणनाहं ।
 वंदेज्जऽहिवासणदेव-याए उस्सग्गथुइदाणं ॥ १८ ॥
 अह जिणपंचंगेसु, ठवेइ गुरु थिरीकरणमंतं ।
 वारा उ तिन्नि पंच व, सत्त व अच्चंतमपमतो ॥ १९ ॥
 मयणहले आरोवइ, अहिवासणमंतनासमवि कुणइ ।
 झायइ य तयं बिंबं, सजियं व जहा फुडं होइ ॥ २० ॥
 एवमधिवासियं तं, बिंबं छाएज्ज सदसवत्थेण ।
 चंदणछडुब्भडेणं, तदुवरि पुप्फाइं वि खिविज्जा ॥ २१ ॥
 हावेज्ज सत्तधन्नेण, तयणु जीवंतउभयपक्खाहिं ।
 नारीहिं चउहिं समलं-कियाहिं विज्जंतनाहाहिं ॥ २२ ॥
 पडिपुत्रचत्तसुत्तेण, वेढणं चउगुणं च काऊणं ।
 ओमिणणं कारेज्जा, तुट्ठाहिं हिंरन्नादाणजुयं ॥ २३ ॥
 तो वंदेज्जा देवे, पइट्ठदेवीए काउ उस्सग्गं ।
 दिज्ज थुई तीए चिय, ठवेज्ज पुरओ य घयपत्तं ॥ २४ ॥
 सोवन्नवट्टियाए, कुज्जा महुसक्कराहिं भरियाए ।
 कणगसलागाए बिंब-नयणउम्मीलणं लगे ॥ २५ ॥
 सम्मं पइट्ठमंतेण, अंगसंधीसु अक्खरन्नासं ।
 कुणमाणो एगमणो, सूरी वासे खिवेज्ज तहा ॥ २६ ॥
 पुप्फक्खयंजलीहिं, तो गुरुणा घोसणा ससंधेण ।
 थेज्जत्थं कायव्वा, मंगलसद्देहिं बिंबस्स ॥ २७ ॥
 जह सिद्धिमेरुकुल-पव्वयाण पंचत्थिकायकालाणं ।
 इह सासया पइट्ठा, सुपइट्ठा होउ तह एसा ॥ २८ ॥

तह दीवर्सिंधुससहर-दिणयरसुरवासवासखेत्ताणं ।	
इह सासया पइट्ठा, सुपइट्ठा होउ तह एसा	॥ २९ ॥
एत्थं सुहभावकए, अक्खयखेवे कयम्मि बिंबस्स ।	
सविसेसं पुण पूया, किच्चा चिइवंदणा य तहा	॥ ३० ॥
मुहउग्घाडणसमणं-तरं च पूया य समणसंघस्स ।	
फासुयघयगुडगोरस-णंतयमाईहिं कायव्वा	॥ ३१ ॥
सोहणदिणे य सोहग्ग-मंतवित्रासपुव्वयमवस्सं ।	
मयणहलकंकणं कर-यलाओ बिंबस्स अवणेज्जा	॥ ३२ ॥
जिणबिंबस्स य विसये, नियनियठाणेसु सव्वमुद्दाओ ।	
गुरुणा उवउत्तेणं, पउंजियव्वाओ ता य इमा	॥ ३३ ॥
जिणमुद्द कलस परमेट्ठि अंग अंजलि तहासणा चक्का ।	
सुरही पवयण गरुडा सोहग्ग कयंजली चेव	॥ ३४ ॥
जिणमुद्दाए चउकलस-ठावणं तह करेह थिरकरणं ।	
अहिवासमंतनसणं, अस्सणमुद्दाए अत्रे उ	॥ ३५ ॥
कलसाए कलसण्हवणं, परमेट्ठीए उ आहवणमंतं ।	
अंगाए समालभणं, अंजलिणा पुप्फरुहणाइ	॥ ३६ ॥
आसणयाए पट्टस्सं, पूयणं अंगफुसणं [च] चक्काए ।	
सुरहीए अमयमुत्ती, पवयणमुद्दाए पडिबोहो	॥ ३७ ॥
गरुडाए दुट्ठरक्खा, सोहग्गाए य मंतसोहग्गं ।	
तह अंजलीए देसण-मुद्दाहीं कुणह कज्जाइ	॥ ३८ ॥
चोएइ एत्थ कोइ, जह किर सामाइयम्मि किं गुरुणो ।	
जुत्तो ठियस्स एसो, सावज्जो विहिसमारंभो ?	॥ ३९ ॥
कायवहचरणभंसा, तम्मि जओ तस्स नियमओ हुंति ।	
जायइ य अविस्सासो, गुरूवएसेसु सिसाणं	॥ ४० ॥

भन्नइ एत्थ समाही, कह वि जइ होई कोइ कायवहो ।
 तह वि हु गुरुवयणाओ, आयरणाओ य नो दुट्ठो ॥ ४१ ॥
 विहिवयणं च पमाणं, सुत्तुत्तं जेण ठवणा गुरुणा ।
 कज्जा जिणबिंबाणं, तं सविसयं हवइ करणे ॥ ४२ ॥
 अन्नह निव्विसयत्तं, पावेइ तयं तु तेण सो जुत्तो ।
 तइया तह गुरुठवणे, बिबस्स उं गउरवाइगुणा ॥ ४३ ॥
 अन्नं च सुत्तविहिणा, सभ्वजयणाए बिबठवणाए ।
 नो कायवहाईया, दोसा जिणभवणकहणे व्व ॥ ४४ ॥
 जिणभवणबिबपूया-इयं च न विणा गुरुं गिही मुणई ।
 न य तत्थ न कायवहो, गुरुणो दोसो य न य वुत्तो ॥ ४५ ॥
 अलमेत्थ पसंगेणं, ठविए एवं जिणस्स बिबम्मि ।
 अट्ठोत्तरकलससएण, मज्जिए पुण जहाविहवं ॥ ४६ ॥
 पूयाइएसु जत्तो, परमो पइदियहमेव कायव्वो ।
 एवं जयंताण लहुं, जायइ चारित्तपरिणामो ॥ ४७ ॥

श्रीशान्त्याचार्यविरचितम्

॥ चेइयवंदणमहाभासं ॥

पणमह पणमंतसुरा-ऽसुरिंदमणिमउडघट्टपयपीढं ।
 सिप्प-कला-ऽऽगम-सिवमग्गदेसयं जिणवरं उसहं ॥ १ ॥
 संगमयामरगयऽमाणमाणमायंगमहणमयंदं ।
 पणमह वीरं तित्थस्स नायगं वट्टमाणस्स ॥ २ ॥
 संसारगहिरसायरपडंतजंतूण तारणप्पवणे ।
 तीया ऽणागय-संते, वंदे सव्वे वि तित्थयरे ॥ ३ ॥

जम्मुहमहद्दहाओ, दुवालसंगी महानई वूढा ।
ते गणहरकुलगिरिणो, सव्वे वंदामि भावेण ॥ ४ ॥
नमिउण समणसंघं, संघायारं समासओ वुच्छं ।
चेइयवंदणविसयं, सुत्तायरणाऽणुसारेणं ॥ ५ ॥
संघो महानुभावो, अमरिंद-णरिंदवंदिओ एसो ।
तित्थयेरेहि वि नियमा, पणमिज्जइ देसणारंभे ॥ ६ ॥
ता एयसमायारे, कित्तिज्जंतो वि कुणइ कल्लाणं ।
पोसेइ पुन्नमउलं, वायगगंथे जओ भणियं ॥ ७ ॥
जे तित्थयरपणीया, भावा तयणंतरेहि परिकहिआ ।
बहुसो वि तेसि परिकित्तेण पुत्रं लहइ पुट्ठिं ॥ ८ ॥
अइगरुयभत्तिबहुमाणचोइओ मंदबुद्धिबोहंत्थं ।
सूरिपरंपरपत्तं, कित्तेमि अहं पि तं तत्तो ॥ ९ ॥
अहिगारिणा उ काले, कायव्वा वंदणा जिणाईणं ।
दंसणसुद्धिनिमित्तं, कम्मक्खयमिच्छमाणेण ॥ १० ॥
संघेगयरो जीवो, अहिगारी वंदणाएँ तत्तेणं ।
कालो य तिन्नि संज्ञा, सामन्नेणेत्य विन्नेओ ॥ ११ ॥
भावजिणप्पमुहाणं, सव्वेसिं चेव वंदणा जइ वि ।
जिणचेइयाण पुरओ, कीरइ चिइवंदणा तेण ॥ १२ ॥
जिणबिंबाभावे पुण, ठवणा गुरुसक्खिया वि कीरंती ।
चिइवंदण च्चिय इमा, नायव्वा निउणबुद्धीहिं ॥ १३ ॥
अहवा जत्थ वि तत्थ वि, पुरओ परिकप्पिऊण जिणबिंबं ।
कीरइ बुहेहिँ एसा, नेया चिइवंदणा तम्हा ॥ १४ ॥
तीसे करणविहाणं, नज्जइ सुत्ताणुसारओ किं पि ।
संविग्गायरणाओ, किंची उभयं पि तं भणिमो ॥ १५ ॥

पुच्छइ सीसो भयवं !, सुतोइयमेव साहिउं जुत्तं ।
 किं वंदणाहिगारे, आयरणा कीरइ सहाया ? ॥ १६ ॥
 दीसइ सामन्नेणं, वुत्तं सुत्तम्मि वंदणविहाणं ।
 नज्जइ आयरणाओ, विसेसकरणक्कमो तस्स ॥ १७ ॥
 सूयणमेत्तं सुत्तं, आयरणाओ य गम्मइ तयत्थो ।
 सीसायरियकमेण हि, नज्जंते सिप्पसत्थाइं ॥ १८ ॥
 अंगो-वंग-पइन्नयभेया सुअसागरो खलु अपारो ।
 को तरस मुणइ मज्झं, पुरिसो पंडिच्चवमाणी वि ? ॥ १९ ॥
 किंतु सुहझाणजणगं, जं कम्मख्यावहं अणुट्ठाणं ।
 अंगसमुद्दे रुद्दे, भणियं चिय तं तओ भणियं ॥ २० ॥
 सव्वप्पवायमूलं, दुवालसंगं जओ समक्खायं ।
 रयणायरतुल्लं खलु, ता सव्वं सुंदरं तम्मि ॥ २१ ॥
 वोच्छिन्ने मूलसुए, बिंदुपमाणम्मि संपइ धरंते ।
 आयरणाओ नज्जइ, परमत्थो सव्वकज्जेसु ॥ २२ ॥
 बहुसुयकमाणुपत्ता, आयरणा धरइ सुत्तविरहे वि ।
 विज्झाए वि पईवे, नज्जइ दिट्ठं सुदिट्ठीहिं ॥ २३ ॥
 जीवियपुव्वं जीवइ, जीविस्सइ जेण धम्मियजणम्मि ।
 जीयं ति तेण मन्नइ, आयरणा समयकुसलेहिं ॥ २४ ॥
 तम्हा अनायमूला, हिंसारहिया सुझाणजणणी य ।
 सूरिपरंपरपत्ता, सुत्त व्व पमाणमायरणा ॥ २५ ॥
 जह एगं जिणबिंबं, तिन्नि व पंच व तहा चउव्वीसं ।
 सत्तरसयं पि केई, कारेंति विचित्तपणिहाणा ॥ २६ ॥
 जिणरिद्धिदंसणत्थं, एगं कारेइ कोइ भत्तिजुओ ।
 पायडियपाडिहेरं, देवागमसोहियं चेव ॥ २७ ॥

दंसण-नाण-चरित्ता-ऽऽग्रहणकज्जे जिणत्तिअं कोइ ।	
परमेट्टिनमोक्कारं, उज्जमियं कोइ पंच जिणे	॥ २८ ॥
कल्लणयतवमहवा, उज्जमियं भरहवासभावि त्ति ।	
बहुमाणविसेसाओ, केई कारेंति चउवीसं	॥ २९ ॥
उक्कोस सत्तरिसयं, नरलोए विहरइ त्ति भत्तीए ।	
सत्तरिसयं पि कोइ, बिंबाणं कारइ धणड्डे	॥ ३० ॥
इय बहुविहबिंबाई, सूरीहिं पइट्टियाई दीसंति ।	
भवियाणंदकराई, पभावगाई पवयणस्स	॥ ३१ ॥
सुत्ते पुण अट्ठसयं, सासयभवणाण देवछंदेसु ।	
सुव्वइ जिणपडिमाणं, न निसेहो अन्नहाकरणे	॥ ३२ ॥
ता सुत्ताऽपडिसिद्धा, पवयणसोहावहा चिरपवत्ता ।	
सच्चा न दूसिअव्वा, आयरणा मुत्तिकामेहिं	॥ ३३ ॥
जइ एवं किं भणिया, तिविहा हरिभइसूरिणा सुत्ते ।	
जिणबिंबस्स पइट्ठा ?, जं भणिओ तत्थ एसत्थो	॥ ३४ ॥
वत्तिपइट्ठा एगा, खित्तपइट्ठा महापइट्ठा य ।	
एग-चउवीस-सत्तरसयाण सा होइ अणुकमसो	॥ ३५ ॥
भन्नइ तिविहपइट्ठाउवलक्खणमेव तत्थ तं भणियं ।	
अवधारणविरहाओ, ओसरणाइपइट्ठाओ	॥ ३६ ॥
सव्वमसंगयमेयं, रूढं जमणेगबिंबकारवणं ।	
आसायणा महंती, जं पयडा दीसए एत्थं	॥ ३७ ॥
बिंबं महंतमेगं, सेसाणि लहूणि कारयंतेण ।	
गरुयलहुत्तं तेसिं, पयडिज्जइ समगुणाणं पि	॥ ३८ ॥
पूआवंदणमाई, काऊणेगस्स सेसकरणम्मि ।	
नायग-सेवगभावो, होइ कओ लोगनाहाणं	॥ ३९ ॥

एगस्सायरसार, कीरइ पूआऽवरेसि थोवयरी ।	
एसा वि महाऽवन्ना, लक्खिज्जइ निउणबुद्धीहिं	॥ ४० ॥
ण्हाणोदगाइसंगो, लोगविरुद्धो परुप्परं तेसिं ।	
लोगोत्तमभावाओ, बहु मन्निज्जइ न हु बुहेहिं	॥ ४१ ॥
अह कोइ सबुद्धीए, ण्वेइ एगं न सेसबिंबाणि ।	
पंतिगयवंचणं पिव, मन्ने एयं महापावं	॥ ४२ ॥
विणिवारिउं न सक्का, एवं आसायणा बहुपगारा ।	
ता एगबिंबकरणं, सेयं मन्नामि गुरुगह,	॥ ४३ ॥
एवं जिणभवणम्मि वि, बीयं बिंबं न कारियं जुत्तं ।	
तत्थ वि संभवइ जओ, पुव्वोइयदोसरिंछेली	॥ ४४ ॥
भणइ परो सच्चमिणं, सम्मयमेयं पि सुहुमबुद्धीणं ।	
भन्नइ गुरुणा सुंदर !, सुत्तविरुद्धं इमं वयणं	॥ ४५ ॥
अट्टसयं पडिमाणं, सासयभवणेषु वन्नियं सुत्ते ।	
अट्ठावयम्मि चउवीस मज्झगेहे ततो बाहिं	॥ ४६ ॥
चउमुह-तिदार-मुहपेच्छ-मंडवा थूभ-पडिम-चिइरुक्खे ।	
इंदज्झय-पुक्खरिणी, पत्तेयं चउसु वि दिसासु	॥ ४७ ॥
नंदीसरे वि दीवे, एसो चिय बाहिरो परीवारो ।	
वन्निज्जइ सिद्धंते, पडिमट्टसयं च मज्झम्मि	॥ ४८ ॥
इय सुत्तपमाणाओ, आयरणाओ य एगभवणम्मि ।	
सइ सामत्थे जुत्तं, कारवणमणेगबिंबाणं	॥ ४९ ॥
नायग-सेवगबुद्धी, न होइ एएसु जाणगजणस्स ।	
पेच्छंतस्स समाणं, परिवारं पाडिहेरइ	॥ ५० ॥
ववहारो पुण पढमं, पइट्ठिओ मूलनायगो एस ।	
अवणिज्जइ सेसाणं, नायगभावो न उण तेण	॥ ५१ ॥

वंदण-पूयण-बलिढेयणेसु एगस्स कीरमाणेसु । आसायणा न दिट्ठा, उचियपवित्तिस्स पुरिसस्स	॥ ५२ ॥
कल्लणगाइकज्जा, एगस्स विसेसपूअकरणे वि । नावन्नापरिणामो, धम्मियलोअस्स सेसेसु	॥ ५३ ॥
जह मिम्मयपडिमाए, पूआ पुप्फाइएहिं खलु उचिया । कणयाइनिम्मिआणं, उचियतमा मज्जणाई वि	॥ ५४ ॥
उचियपवित्ती सव्वा, बुहेण आसायणा न वत्तव्वा । तयभावे पडिसेहो, पडिमाणाऽऽसायणा गरुई	॥ ५५ ॥
जं वायगेण भणियं, अंगुट्ठपमाणबिंबकारी वि । सग्गा-ऽपवग्गसंसग्गसुत्थिओ नियमओ होइ	॥ ५६ ॥
कारवणे पुत्रं विव, बिंबाण निवारणे महापावं । लाभच्छेयं सुंदर !, सम्मं भावेंति मज्झत्था	॥ ५७ ॥
मिच्छासायणदंसी !, न मुणसि बिंबंतरायमइपावं । विंधसि सरेण वालं, चुक्कसि तं मंदरगिरिस्स	॥ ५८ ॥
आसायणा अवन्ना, अणायरो भोग दुप्पणीहाणं । अणुचियवित्ती सव्वा, वज्जेयव्वा पयत्तेण	॥ ५९ ॥
पायपसारण पल्लत्थिबंधणं बिंबपट्टिदाणं च । उच्चासणसेवणया, जिणपुरओ भन्नइ अवन्ना	॥ ६० ॥
जारिसतारिस्सवेसो, जहा तहा जम्मि तम्मि कालम्मि । पूयाइ कुणइ सुत्तो, अणायरासायणा एसा	॥ ६१ ॥
भोगो दसप्पयारो, कीरंतो जिणवरिंदभवणम्मि । आसायण ति बाढं, वज्जेयव्वो जओ वुत्तं	॥ ६२ ॥
तम्बोल-पाण-भोयण-वाणह-थीभोग-सुयण-निट्ठुयणं । मुत्तु-च्चारं जूयं, वज्जे जिणमंदिरस्संतो	॥ ६३ ॥

रगेण व दोसेण व, मोहेण व दूसिया मणोवित्ती दुप्पडिहाणं भन्नइ, जिणविसए तं न कायव्वं	॥ ६४ ॥
विकहा धरणयदाणं, कलहविवायाइगेहकिरियाओ । अणुचियवित्ती सव्वा, परिहरियव्वा जिणगिहम्मि	॥ ६५ ॥
जइ आसायणभीरू, सुंदर ! एयाओ परिहरिज्जासु । अलियासायणसंकी, मा जिणभवणाइँ दूसेसु	॥ ६६ ॥
एगम्मि वि जिणबिंबे, दिट्ठं हिययस्स होइ आणंदो । अहियाहियदंसणओ, अइप्पमाणो पवित्थरइ	॥ ६७ ॥
अणुहवसिद्धं एयं, पायं भव्वाण सुद्धबुद्धीणं । मयलिज्जइ जाण मणो, अन्नाणवियंभियं तेसिं	॥ ६८ ॥
जो एगचेइअगिहे, जिणबिंबविहावणे गुणो भणिओ । चउवीसवट्ठयाइसु, सो चेव बुहेण विन्नेओ	॥ ६९ ॥
जं पुण लोगविरुद्धं, ण्हाणुदयाईण संगमे भणसि । तत्थ वि मज्झत्थमणो, निसुणसु साहेमि परमत्थं	॥ ७० ॥
असुइमलपूरियंगा, खलिमलकलुसीकयं सिणाणजलं । अहिमाणधणा पुरिसा, अन्नोन्नं नेव विसहंति	॥ ७१ ॥
जुत्तो सो ववहारे, समाणपुरिसाण असुइदेहाणं । सुहपोग्गलघडिआणं, पडिमाण न जुज्जए वोत्तुं	॥ ७२ ॥
जलमज्झे घोलंतं, नरपडिबिंबं न दूसए उदयं । पडिमाजलं पि एवं, अन्नोन्नं लग्गमाणं पि	॥ ७३ ॥
पडिमापडिबिंबाणं, भेओ विउसाण सम्मओ नेय । जं एगत्था सद्दा, एए अभिहाणकंडेसु	॥ ७४ ॥
पडिबिंबं पडिरूवं, पडिमाणं पडिकियं पडिच्छंदं । पडिकायं च पडितणुं, भणंति पडिजायणं छायं	॥ ७५ ॥

जइ ता ससरीरण वि, पडिबिबं नेव दूसए उदयं । असरीरण जिणाणं, बिबे काऽऽसायणासंका ?	॥ ७६ ॥
जं पुण असरीरणं, अंगोवंगाइसंगया मुत्ती । तत्थ वि निमित्तमेयं, उवइट्ठं पुव्वसूरीहिं	॥ ७७ ॥
अरहंता भगवंता, असरीरा निम्मला सिवं पत्ता । तेसिं संभरणत्थं, पडिमाओ एत्थ कीरंति	॥ ७८ ॥
उद्धट्ठाणठियाओ, अहवा परियंकसंठिआ ताओ । मुत्तिगयाणं तासि, जं तइयं नत्थि संठाणं	॥ ७९ ॥
उसभो अरिद्विनेमी, वीरो पलियंकसंठिया सिद्धा । अवसेसा तित्थयर, उद्धट्ठाणेण उवयंति	॥ ८० ॥
जं संठाणं तु इहं, भवं चयंतस्स चरिमसमयम्मि । आसी य पएसघणं, तं संठाणं तहिं तस्स	॥ ८१ ॥
मुत्तिपयसंठियाण वि, परिवारो पाडिहेरपामोकखो । पडिमाण निम्मविज्जइ, अवत्थतियभावणनिमित्तं	॥ ८२ ॥
जं पुण भणंति केई, ओसरणजिणस्स रूवमेयं तु । जणववहारो एसो, परमत्थो एरिसो एत्थं	॥ ८३ ॥
सिंहासणे निसन्नो, पांए ठविऊण पायपीढम्मि । करधरियजोगमुद्दो, जिण्णाहो देसणं कुणइ	॥ ८४ ॥
तेणं चिय सूरिवरा, कुणंति वक्खाणमेयमुद्दाए । जं ते जिणपडिरूवा, धरंति मुहपोत्तियं नवरं	॥ ८५ ॥
सिद्धपडिमासु एवं, एगंतसुईसु असुइसंकप्पो । आसायणभीरूण वि, गुरुतरमासायणं कुणइ	॥ ८६ ॥
मलरहियाणं ण्हाणं, कीरइ पूआनिमित्तमेएसिं । न उ मलविगमनिमित्तं, सम्ममिणं भावियव्वं तु	॥ ८७ ॥

ता एसो परमत्थो, सहावविमलाण जिणवरचिईणं ।	
ण्हाणजलं अन्नोन्नं, लग्गं न हु कुणइ तं दोसं	॥ ८८ ॥
निम्मल्लं पि न एवं, भन्नइ निम्मल्ललक्खणाऽभावा ।	
भोगविण्ठुं दव्वं, निम्मल्लं बिंति गीयत्था	॥ ८९ ॥
एत्तो च्विय एगाए, कासाईए जिणेंदपडिमाणं ।	
अट्ठसयं लूहंता, विजयाई वन्निओ समए	॥ ९० ॥
भत्तिब्भरनिब्भरमाणसेहैं सव्वायेरेण कीरंतं ।	
सुहफलयं जिणमज्जणमासायणलक्खणाभावा	॥ ९१ ॥
जइ पडिबिंबनिमिक्का, हुंता आसायणा तओ कीस ।	
जक्खपडिमाइरूवो, परिवारो आगमे सिट्ठो ?	॥ ९२ ॥
कह वा तित्थयरोवरि, कीरइ मालाधराइपरिवारो ? ।	
न य सो निन्हवियव्वो, सोहानासाइदोसाओ	॥ ९३ ॥
जिणजलसंगनिवारणपरियरनीरं कहं तु रक्खेसि ? ।	
न्हवणे वा तं न कुणसि करेसि उज्जालणे नियमा	॥ ९४ ॥
अह तं न करेसि तुमं, चिइमालिन्नं उवेहमाणस्स ।	
महती तओ अवन्ना, तओ वि आसायणा नऽन्ना	॥ ९५ ॥
लोयकरणेण पीडं, उप्पायंतो वि सुद्धपरिणामो ।	
जह सुद्धमणो समणो, होइ दढं निज्जराभागी	॥ ९६ ॥
जह वा कुसलो विज्जो, लंघण-कडुगोसहाइदाणेणं ।	
विहियारोगो पावइ, इच्छियमत्थं च किंति च	॥ ९७ ॥
एवं सुहभावजुअं, ण्हाणं उज्जालणं च पडिमाणं ।	
भत्तीए कीरंतं, कम्मक्खयकारणं चेव	॥ ९८ ॥
आहरणं पुण एत्थं, वीरजिणिदस्स कन्नसल्लाईं ।	
अवणेतु सुहं पत्ता, सिद्धत्थवणी-खरयवेज्जा	॥ ९९ ॥

तह बाहिओ न भयवं, संगमयविमुक्ककालचक्केणं ।	
जह जणियभेरवरवं, नीणिज्जंतेसु सल्लेसु	॥ १०० ॥
तहविहविसुद्धभावा, जाया कल्लणभायणं दो वि ।	
तम्हा भावविसुद्धी, कम्मक्खयकारणं नेया	॥ १०१ ॥
जो मंदराग-दोसो, परिणामो सुद्धओ तओ होइ ।	
मोहम्मि य पबलम्मि, न मंदया हंदि ! एएसि	॥ १०२ ॥
जो मोहकलुसियमणो, कुणइ अदोसे वि दोससंकप्पं ।	
सो अप्पाणं वंचइ, पेयावमगो वणिसुउ व्व	॥ १०३ ॥
सुद्धं पि भत्तपाणं, कुणइ असुद्धं असुद्धसंकप्पो ।	
संकाकलुसियचित्तो, एसणनिरवेक्खभावो वा	॥ १०४ ॥
अवसउणकप्पणाए, सुंदरसउणो असुंदरं फलइ ।	
इय सुंदरा वि किरिया, असुहफला मलिणहिययस्स	॥ १०५ ॥
सुत्ताविरुद्धकिरियं, खिसंतो निययघडियजुत्तीहिं ।	
पंडियमाणी पुरिसो, कलुसइ भावं बहुजणस्स	॥ १०६ ॥
धम्मत्थी मुद्धजणो, अउव्वभणियम्मि लगाइ सुहेण ।	
फुडमेयं मोहिज्जइ, लोहिल्लो अलियवाईहिं	॥ १०७ ॥
कह नाम भवारत्ते, चिरकालं परियडिस्समेगागी ।	
इय मेलइ जणसत्थं, न्मियए बोहे असगगाही	॥ १०८ ॥
धम्मत्थिणा हु पढमं, आगमतत्तं मणे धरेयव्वं ।	
तत्थ पुण पयडमेयं, भणियं परमत्थपेच्छीहिं	॥ १०९ ॥
समइपवित्ती सव्वा, आणाबज्झ त्ति भवफला चेव ।	
तित्थयरुद्देसेण वि, न तत्तओ सा तदुद्देसा	॥ ११० ॥
कयमेत्थ पसंगेणं, नोवाएयं न या वि मोत्तव्वं ।	
समईएऽणुट्ठाणं, परिणामविसुद्धकामेहिं	॥ १११ ॥

पुव्वपुरिसप्पवत्ते, मज्जणसलिले जिणेंदरिबिबाणं ।
 अन्नोन्नं लग्गते, कलुसं चित्तं न कायव्वं ॥ ११२ ॥
 घय-खीरमज्जणाइ वि, वायगंगंथेसु पयडमुवइट्ठं ।
 पूयंतरायभीया, धम्मियपुरिसा न वारेंति ॥ ११३ ॥
 आह जह पुव्वपुरिसा, पमायओ कह वि निवडिया कूवे ।
 ता किं संपयपुरिसा, नियमा तत्थेव निवडंतु ? ॥ ११४ ॥
 जइ आजम्मदरिद्दा, जच्चंधा विविहरोगतवियंगा ।
 आसि नरा पुरिमिल्ला, ता किं अम्हे वि तह होमो ? ॥ ११५ ॥
 जइ ताव जार-चोरा, मंसासी जीवघायगा कूरा ।
 अम्ह कुले आसि नरा, अम्ह वि धम्मो न तो जुत्तो ॥ ११६ ॥
 भद्द ! तुमं वायाडो, बाढं वुग्गाहिओ सि केणावि ।
 जंपसि जं वा तं वा, तेणेवं मोहगहगहिओ ॥ ११७ ॥
 अन्नट्ठा दिट्ठंता, न जोइयव्वा बुहेण अन्नत्थ ।
 नो खलु चरणाहरणं, रेहइ कत्ते वि संठवियं ॥ ११८ ॥
 धम्माभिमुहो पुरिसो, न मुयइ जो कुलकमागयं मिच्छं ।
 तस्स इमे दिट्ठंता, सिट्ठा दिट्ठंतवेईहिं ॥ ११९ ॥
 तुममणवज्जं किरियं, धम्मियजणसंमयं चिरइन्नं ।
 दिट्ठंतेहिं इमेहिं, उज्झसि ता सुट्ठु मूढो सि ॥ १२० ॥
 अह भणति सुत्तवुत्तं, जुत्तं काउं किमन्नपुरिसेहिं ।
 सच्चमिणं सइ सुत्ते, अम्हाण वि संमयं एयं ॥ १२१ ॥
 नवरं पुच्छामि अहं, तं सुत्तं केण विरइयं भणसि ? ।
 जइ गणहरपमुहेहिं, ते आसि न व त्ति कह मुणसि ? ॥ १२२ ॥
 जइ गुरुपरंपराए, तेसिं वयणम्मि कह णु पत्तियसि ? ।
 अह सच्चवाइणो ते, कह णु असच्चं तयाइन्नं ? ॥ १२३ ॥

एगंतापामन्ने, तेसिं संविग्गगीयपुरिसाणं ।
 तित्थे तित्थयस्मिं य, उप्पज्जइ संसओ नियमा ॥ १२४ ॥
 जं भणसि सुत्तवुत्तं, पमाणमेयं पि वयणमेत्तं ते ।
 जं जीयव्ववहारं, मुच्चसि तं सुत्तपयडं पि ॥ १२५ ॥
 गणहर-पुव्वधराईरइयं सुत्तं ति सच्चमेवेयं ।
 तं मग्गमणुसरंतं, पमाणमो नवरमन्नं पि ॥ १२६ ॥
 तित्थं पभावयंता, संपइ कइणो वि सुंदरा चेव ।
 जम्हा जिणेंदसमए, पभावगा ते पढिज्जंति ॥ १२७ ॥
 पावयणी धम्मकही, वाई नेमित्तिओ तव्वस्सी य ।
 विज्जा-सिद्धो य कवी, अट्टेव पभावगा भणिआ ॥ १२८ ॥
 पवयणपभावणकरं, सजुत्तिरइयं पि सोहणं नेयं ।
 रोसा णेंतो रयणं, खारो पि पसंसिओ लोए ॥ १२९ ॥
 जो जो अ सुअग्गाहो, पडिवक्खो तस्स तस्स भणियव्वो ।
 जत्तो वायइ पवणो, परियत्थी (?) दिज्जए तत्तो ॥ १३० ॥
 संघं अवमन्नंतो, जाणगमाणी जणो असग्गाही ।
 कहमवि भिन्नं मन्नइ, जमालिपमुहाणमप्पाणं ॥ १३१ ॥
 संसिज्जइ नियकिरिया, दूसिज्जइ सयलसंघववहारो ।
 कत्तो एतो वि परा, विमाणणा हंदि ! संघस्स ! ॥ १३२ ॥
 जो जिणसंघं हीलइ, संघावयवस्स दुक्कयं दट्ठुं ।
 सव्वजणहीलणिज्जो, भवे भवे होइ सो जीवो ॥ १३३ ॥
 जइ कम्मवसा केई, असुहं सेवंति किमिह संघस्स ? ।
 विट्ठालिज्जइ गंगा, कयाइ किं वासवारोहिं ? ॥ १३४ ॥
 जो पुण संतासंते, दोसे गोवेइ समणसंघस्स ।
 विमलजसकित्तिकलिओ, सो पावइ निव्वुइं तुरियं ॥ १३५ ॥

जह कणरक्खणहेउं, रक्खिज्जइ जत्तओ पलालं पि ।
सासणमालिन्नभया, तहा कुसीलं पि गोवेज्जा ॥ १३६ ॥
भणियस्स तत्तमेयं, संघस्सासायणा न कायव्वा ।
सोउं सगरसुआणं, दिव्विसहं दुक्खरिंछोलि ॥ १३७ ॥
अन्नो भणोज्ज कोई, ओसरणठियस्स वीयरगस्स ।
इंदाइएहिं न कया, मज्जण-मल्लाइणा पूआ ॥ १३८ ॥
जिणपडिछंदो पडिमा, संपइ तारिं पि सा न खलु जुत्ता ।
रगाइसयपगासणमसंगयं वीयरगस्स ॥ १३९ ॥
भणइ गुरु मुत्ताणं, रागो आरोविओ वि नारुहइ ।
न हि निदुद्धे बीए, होइ पुणो अंकुरप्पत्ती ॥ १४० ॥
पूआइदंसणाओ, रागित्तपकप्पणा न धन्नाणं ।
जायइ भावुल्लासो, कल्लाणपरंपरामूलं ॥ १४१ ॥
जिणभवणबिंबपूआ, कीरंति जिणाण नो कए किंतु ।
सुहभावणानिमित्तं, बुहाण इयरण बोहत्थं ॥ १४२ ॥
चेईहरेण केई, पसंतरूवेण केई बिबेण ।
पूआइसया अन्ने, बुज्झंति तहोवएसेण ॥ १४३ ॥
ता पुप्फ-गंध-भूसण-विचित्तवत्थेहिं पूयणं निच्चं ।
जह रेहइ तह सम्मं, कायव्वं सुद्धचित्तेहिं ॥ १४४ ॥
अन्ने बेति अजुत्तं, पुणरुत्तं वत्थ-भूसणाईणं ।
आरोवणं जिणाणं, उज्झियनिम्मल्लपायाणं ॥ १४५ ॥
पडिवुत्तं चेव इमं, पुव्वं निम्मल्ललक्खणाभावा ।
भोगविणट्ठं दव्वं, निम्मल्लं वज्जरतेण ॥ १४६ ॥
अलमेत्थ वित्थरेणं, आइन्नं एवमाइ बहुभेअं ।
सव्वं न दूसिअव्वं, विसुद्धधम्मं महंतेण ॥ १४७ ॥

आह परो जिणवंदणविहाणमारंभिरुण किं जुत्तं ? ।
 अप्पत्थुयमाढविअं, आइन्नवियारणं एयं ॥ १४८ ॥
 नापत्थुयमेत्थ जओ, एयं चिय अंतरंगमुवइदं ।
 भावविसुद्धिसरूवं, पढमं ता वंदणविहाणं ॥ १४९ ॥
 कुग्गाहदूसियमणो, समुज्जमंतो वि बज्झकिच्चेसु ।
 विहिंवंदणाणुरूवं, फलं न पावेइ दुब्बुद्धी ॥ १५० ॥
 कोटरजलंतजलणो, आसिच्चंतो वि वारिधारहिं ।
 विद्धि तरू न पावइ, किलिट्ठचित्तस्स तह धम्मो ॥ १५१ ॥
 तम्हा कुग्गाहविसं, वमित्तु पसमामयं च पाऊणं ।
 मज्झत्थमणो मइमं, करेज्ज चिइवंदणं विहिणा ॥ १५२ ॥
 चिइवंदणा तिभेया, जहन्न उक्कोस मज्झिमा चेव ।
 एक्केक्का वि तिभेया, जेट्ठ विजेट्ठा कणिट्ठा य ॥ १५३ ॥
 एगनमोक्कारेणं, होइ कणिट्ठा जहन्निआ एसा ।
 जहसत्तिनमोक्कारा, जहन्नियम भन्नइ विजेट्ठा ॥ १५४ ॥
 स च्विय सक्कथयंता, नेया जिट्ठ जहन्नियासन्ना ।
 स च्विय इरिआवहिआसहिआ सक्कथयदंडेहिं ॥ १५५ ॥
 मज्झिमकणिट्ठिगेसा, मज्झिम (वि) जेट्ठा उ होइ सा चेव ।
 चेइयदंडयथुइएगसंगया सक्कमज्झिमया ॥ १५६ ॥
 मज्झिमजेट्ठा स च्विय, तिन्नि थुईओ सिलोयतियजुत्ता ।
 उक्कोसकणिट्ठा पुण, स च्विय सक्कथयाइजुया ॥ १५७ ॥
 थुइजुयलजुयलएणं, दुगुणियचेइयथयाइदंडा जा ।
 सा उक्कोसविजेट्ठा, निहिट्ठा पुव्वसूरीहिं ॥ १५८ ॥
 थोत्तपणिवायदंडगपणिहाणतिगेण संजुआ एसा ।
 संपुन्ना विन्नेया, जेट्ठा उक्कोसिआ नाम ॥ १५९ ॥

एसा नवप्पयारा, आइन्ना वंदणा जिणमयम्मि ।
 कालोचियकारीणं, अणग्गहाणं सुहा सव्वा ॥ १६० ॥
 उक्कोसा तिविहा वि हु, कायव्वा सत्तिओ उभयकालं ।
 सङ्गेहिं उ सविसेसं, जम्हा तेसिं इमं सुत्तं ॥ १६१ ॥
 वंदइ उभओकालं, पि चेइयाइं थय-थुईपरमो ।
 जिणवरपडिमागर-धूव-पुप्फ-गंधच्चणुज्जुत्तो ॥ १६२ ॥
 सेसा पुण छब्भेया, कायव्वी देसकालमासज्ज ।
 समणेहिं सावएहिं, चेइयपरिवाडिमाईसु ॥ १६३ ॥
 निस्सकडमनिस्सकडे, वा वि चेइए सव्वहिं थुई तित्रि ।
 वेलं व चेइयाणि वि, नाउं एक्केक्किया वा वि ॥ १६४ ॥
 एएसिं भेयाणं, उवलक्खणमेव वन्निया तिविहा ।
 हरिभद्दसूरिणा वि हु, वंदणपंचासए एवं, ॥ १६५ ॥
 नवकारेण जहन्ना, दंडयथुइजुयल मज्झिमा नेया ।
 संपुन्ना उक्कोसा, विहिणा खलु वंदणा तिविहा ॥ १६६ ॥
 नवकारेण जहन्ना, जहन्नयजहन्निया इमाऽऽक्खाया ।
 दंडयएगथुईए, विन्नेया मज्झमज्झमिया ॥ १६७ ॥
 संपुन्ना उक्कोसा, उक्कोसुक्कोसिया इमा सिट्ठा ।
 उवलक्खणं खु एयं, दोण्हं दोण्हं सजाईए ॥ १६८ ॥
 पणिवायदंडगेणं, एगेण जहन्नवंदणा नेया ।
 तद्दुगतिगेण मज्झा, उक्कोसा चउहिं पंचहिं वा ॥ १६९ ॥
 हत्थसयाओ मज्झे, इरियावहियाअभावओ दुत्ति ।
 एवं उक्कोसाए, चउरो पंच व मुणेयव्वा ॥ १७० ॥
 भणिरुण नमुक्कारे, सक्कत्थयदंडयं अ पढिरुणं ।
 इरियं पडिक्कमंते, दो चउरो वा वि पणिवाया ॥ १७१ ॥

एयं पि जुत्तिजुत्तं, आइन्नं जेण दीसए बहुसो ।
 नवरं नवभेयाणं, नेयं उवलक्खणं तं पि ॥ १७२ ॥
 पाढकिरियाणुसग्ग, भणिया चिइवंदणा इमा नवहा ।
 अहिगारिविसेसा पुण, तिविहा सव्वा वि जं भणियं ॥ १७३ ॥
 अहंवा वि भावभेया, ओहेणं अपुणबंधगाईणं ।
 सव्वा वि तिहा नेया, सेसाणमिमी न जं समए ॥ १७४ ॥
 मिच्छतुक्कोसठिई, न बंधिही अपुणबंधगो तेण ।
 समयकुसलेहिं सो पुण, इमेहिं लिंगेहिं नायव्वो ॥ १७५ ॥
 पावं न तिव्वभावा, कुणइ न बहु मन्नए भवं घोरं ।
 उचियट्ठिं च सेवइ, सव्वत्थ वि अपुणबंधो त्ति ॥ १७६ ॥
 तत्थत्थे रोयंतो, सम्महिट्ठी असग्गहविमुक्को ।
 देसे-यरविइजुओ, चारिती तुलियसामत्थो ॥ १७७ ॥
 अहिगारीणमिमेसि, विन्नेया वंदणा तिहा कमसो ।
 हीणा मज्झु-क्कोसा, सेसाणहिगारिणो चेव ॥ १७८ ॥
 चिइवंदणासरूवं, भणियं वोच्छं विहाणमेत्ताहे ।
 तं पुण संपुन्नाए, संपुन्नं होइ एवं तु ॥ १७९ ॥
 तिन्नि निसीही तिन्नि य, पयाहिणा तिन्नि चेव य पणामा ।
 तिविहा पूआ य तहा, अवत्थतियभावणं चेव ॥ १८० ॥
 तिदिसिनिरक्खणविइई, पयभूमिपमज्जणं च तिकखुत्तो ।
 वन्नाइतियं मुद्दातियं च तिविहं च पणिहाणं ॥ १८१ ॥
 एयासिं गाहाणं, आयरियपरंपरेण पत्ताणं ।
 भावत्थो साहिज्जइ, सुहावबोहाहिं गाहाहिं ॥ १८२ ॥
 इट्ठीपत्तो सट्ठो, मज्जण-भूसणसमुज्जलसरीरे ।
 सयलपरिवारकलिओ, विहवोचियवाहणारूढो ॥ १८३ ॥

गंधव्वगीय-वाइयकल-काहलसेलमुहलियदियंतो ।
 तित्थुन्नइं कुणंतो, वज्जइ जिणमंदिरदुवारं ॥ १८४ ॥
 जिणदिट्ठिगोयरगओ, ससंभमं वाहणा समोयरइ ।
 मुंचइ य वाहणाई, राया उण रायककुहाइं ॥ १८५ ॥
 तंबोलं कुसुमाइं, वोसिरइ करेइ उत्तरासंगं ।
 तो अहिगयगाहाए, अत्थो अवयरइ एत्ताहे ॥ १८६ ॥
 वच्चइ दुवारनियडं, कारुणं य पाणिसंपुडं सीसे ।
 अद्धावणयपणामं, करेइ रोमंचियसरीरो ॥ १८७ ॥
 पविसंतो चेव बलाणयम्मि कुज्जा निसीहिया तिन्नि ।
 घरवावारं सव्वं, इन्दि न काहामि भावेंतो ॥ १८८ ॥
 अद्धावणयपणामं, तत्तो कारुण भुवणनाहस्स ।
 पंचंगं वा काउं, भत्तिब्भरनिब्भरमणेणं ॥ १८९ ॥
 पूयंगपाणिपरिवारपरिगओ गहिरमहुरघोसेण ।
 पढमाणो जिणगुणगणनिबद्धमंगल्ल वित्ताइं ॥ १९० ॥
 करधरियजोगमुद्दो, पए पए पाणिस्खणाउत्तो ।
 देज्जा पयाहिणतिगं, एगगमणो जिणगुणेसु ॥ १९१ ॥
 गिहिचेइएसु न घडइ, इयरेसु वि जइ वि कारणवसेणं ।
 तह वि न मुंचइ मइमं, सया वि तक्करणपरिणामं ॥ १९२ ॥
 तत्तो निसीहियाए, पविसित्ता मंडवम्मि जिणपुरओ ।
 महिनिहियजाणुपाणी, करेइ विहिणा पणामतियं ॥ १९३ ॥
 तयणु हरिसुल्लसंतो, कयमुहकोसो जिणेंदपडिमाणं ।
 अवणेइ रयणिवसियं, निम्मल्लं लोमहत्थेणं ॥ १९४ ॥
 जिणगिहपमज्जणं तो, करेइ करेइ वा वि अन्नेणं ।
 जिणबिंबाणं पूअं, करेइ तत्तो जहाजोगं ॥ १९५ ॥

अह पुव्वं चिय केणइ, हवेज्ज पूया कया सुविभवेण ।
 तं पि सविसेससोहं, जह होइ तहा तहा कुज्जा ॥ १९६ ॥
 उचियत्तं पूआए, बिसेसकरणं तु मूलबिबस्स ।
 जं पडइ तत्थ पढमं, जणस्स दिट्ठी सह मणेण ॥ १९७ ॥
 कयकिच्चाण जिणाणं, पूआ भवियाण भावजणणत्थं ।
 सो पुण होइ विसिट्ठे, पलोइए मूलबिबम्मि ॥ १९८ ॥
 अंगम्मि पढमपूया, आमिसपूआ तओ भवे बीया ।
 तइया थुइ-थोत्तगगय, तासि सरूवं इमं होइ ॥ १९९ ॥
 वत्था-ऽऽहरण-विलेवणसुगंधिगंधेहिं धूव-पुप्फेहिं ।
 कीरइ जिणंगपूआ, तत्थ विही एस नायव्वो ॥ २०० ॥
 वत्थेण बंधिऊणं, नासं अहवा जहा समाहीण ।
 वज्जेयव्वं ति तया, देहम्मि विं कंडुयणमाई ॥ २०१ ॥
 घय-दुद्ध-दहिय-गंधोदयाइण्हाणं पभावणाजणंगं ।
 सइ गीइ-वाइयाईसंजोगे कुणइ पव्वेसु ॥ २०२ ॥
 एमाइ अंगपूया, कायव्वा नियमओ ससत्तीए ।
 सामत्थाभावम्मि उ, धरेज्ज तक्करणपरिणामं ॥ २०३ ॥
 जो पंचवन्नसत्थिय-बहुंविहफल-भक्ख-दीवदाणाई ।
 उवहारे जिणपुरओ, कीरइ सा आमिससवज्जा ॥ २०४ ॥
 गंधव्वनट्ट-वाइय-लवणजला-ऽऽरत्तियाइ जं किच्चं ।
 आमिसपूआए च्विय, सव्वं पि तयं समोयरइ ॥ २०५ ॥
 पूयादुगं पि एयं, उचियं न हु साहु-साहुणिजणस्स ।
 सावयजणस्स नियमा, उचियं सामगिसब्भावे ॥ २०६ ॥
 थुइपूआ विन्नेया, वंदणकरणोचियम्मि देसम्मि ।
 ठाऊण जिणाभिमुहं, पढणं जहसत्ति वित्ताणं ॥ २०७ ॥

अन्ना वि तिहा पूया, भणिया सत्थंतरेसु सङ्गणं ।	
पूयासोलसए जं, भणियमिणं पुव्वसूरीहिं	॥ २०८ ॥
पंचोवयारजुत्ता, पूया अट्टोवयारकलिया य ।	
इङ्गिविसेसेण पुणो, भणिया सव्वोवयारा वि	॥ २०९ ॥
तहियं पंचुवयारा, कुसुम-ऽक्खय-गंध-धूव-दीवेहिं ।	
फल-जल-नेवज्जेहिं, सहऽट्ठरूवा भवे सा उ	॥ २१० ॥
अन्ने अट्टुवयारं, भणंति अट्ठंगमेव पणिवायं ।	
सो पुण सुए न दीसइ, न य आइन्नो जिणमयम्मि	॥ २११ ॥
सव्वोवयारजुत्ता, ण्हाण-ऽच्चण-नट्ट-गीयमाईहिं ।	
पव्वाइएसु कीरइ, निच्चं वा इङ्गिमतेहिं	॥ २१२ ॥
विग्घोवसामिगेगा, अब्भुदयपसाहणी भवे बीया ।	
नेव्वाणसाहणी तह, फलया उ जहत्यनामेहिं	॥ २१३ ॥
पवरं पुप्फाईयं, पढमाए ढोयए उ तक्कारी ।	
आणेइ अन्नओ वि हु, निओगओ बीयपूजाए	॥ २१४ ॥
भूवणे वि सुंदरं जं, वत्था-ऽऽहरणाइवत्थु संभवइ ।	
तं मणसा संपाडइ, जिणम्मि एगगगथिरचित्तो	॥ २१४ ॥
निच्चं चिय संपुत्ता, जइ वि हु एसा न तीरण काउं ।	
तह वि अणुचिट्ठिअव्वा, अक्खइ-दिवाइदाणेण	॥ २१६ ॥
भावेज्ज अवत्थतियं, पिंडत्थ-पयत्थ-रूवरहियत्तं ।	
छउमत्थ-केवलित्तं, मुत्तत्तं चेव तस्सत्थो	॥ २१७ ॥
उभयकरधरियकलसा, गयगयसुरवइपुरस्सरा तियसा ।	
गायंता वायंता, उवरि जिणेंदस्स निम्मविया	॥ २१८ ॥
ठावंति मणे नूणं, संपइ अम्हारिसस्स लोयस्सं ।	
जम्मणसमयपयट्ठं, मज्जणमहिमासमारंभं	॥ २१९ ॥

वत्था-ऽऽहरण-विलेवण-मल्लेहिं विभूसिओ जिणवरिंदो ।
 रायसिरिमणुहवंतो, भाविज्जइ भवियलोएण ॥ २२० ॥
 अवगयकेसं सीसं, मुहं च दिट्ठं पि भुवणनाहस्स ।
 साहेइ समणभावं, छउमत्थो एस पिंडत्थो ॥ २२१ ॥
 कंकिल्लि कुसुमवुट्ठी दिव्वज्झुणि चमरिधारिणो उभओ ।
 सिंहासण भामंडल दुंदुहि छत्तत्तयं चेव ॥ २२२ ॥
 इय पाडिहेरिद्धी, अणन्नसाहारणा पुरा आसि ।
 केवलियनाणलंभे, तित्थयरपयम्मि पत्तस्स ॥ २२३ ॥
 पलियंकसन्निसन्नो, उद्धट्ठाणट्ठिओ य किर भयवं ।
 एए दो आयारा, अरूवभावे जिणवराणं ॥ २२४ ॥
 एवमवत्थाण तियं, सम्मं भावेज्ज वंदणासमए ।
 जिणबिंबविहियनिच्चलनयणजुओ सुद्धपरिणामो ॥ २२५ ॥
 एत्तो य वाम-दाहिण-पच्छिमदिसिदंसणं परिहेरेज्जा ।
 तिदिसिनिरक्खणविर्इ, एत्तं चिय होइ नायव्वा ॥ २२६ ॥
 आलोयचलं चक्खुं, मणो व्व तं दुक्करं थिरं काउं ।
 रूवेहिं तहिं खिप्पइ, सभावओ वा सयं चलइ ॥ २२७ ॥
 तह वि हु नामियगीवो, विसेसओ दिसितियं न पेहेज्जा ।
 तत्थ उवओगभावे, वंदणपरिणामहाणी उ ॥ २२८ ॥
 ठाऊण उचियदेसे, चिइवंदणकरणजोगभूभाए ।
 दिट्ठीए पेहेत्ता, विहिणा उभओ पमज्जिज्जा ॥ २२९ ॥
 सममिउपम्लहचेलंचलेण सङ्गो पमज्जणं कुणइ ।
 तिक्खुत्तो बि-तिवारं, साहू रयहरदसगगेहिं ॥ २३० ॥
 भावेज्ज य वंदंतो, वन्नाइतियं मणम्मि एगगो ।
 तं पुण भणंति मुणिणो, वन्नत्थालंबणसरूवं ॥ २३१ ॥

थुइदंडाईवन्ना, उच्चरियव्वा फुडा सुपरिसुद्धा ।	
सर-वंगणाइभिन्ना, सपयच्छेया उचियघोसा	॥ २३२ ॥
चिंतेयव्वो सम्मं, तेसिं अत्थो जहापरिन्नाणं ।	
सुन्नहिययत्तमिहरा, उत्तमफलसाहगं न भवे	॥ २३३ ॥
भावारिहंतपमुहं, सरेज्ज आलंबणं पि दंडेसु ।	
अहवा जिण्णिबाई, जस्स पुरो वंदणाऽऽरद्धा	॥ २३४ ॥
कयपंचंगपणामो, साणंदो वंदणे पयट्ठंतो ।	
धारेज्ज धीरचित्तो, मुद्दाओ तिन्नि जं भणियं	॥ २३५ ॥
पंचंगो पणिवाओ, थुइपाढो होइ जोगमुद्दाए ।	
वंदण जिणमुद्दाए, पणिहाणं मुत्तसुत्तीए	॥ २३६ ॥
दो जाणू दोन्नि करा, पंचमयं होइ उत्तमंगं तु ।	
सम्मं संपणिवाओ, नेओ पंचंगपणिवाओ	॥ २३७ ॥
अन्नोन्नतरियंगुलिकोसागरेहिं दोहिं हत्थेहिं ।	
पिट्ठेवरि कुप्परसंठिएहिं तह जोगमुद्द ति	॥ २३८ ॥
चत्तारि अंगुलाइं, पुरओ ऊणाइं जत्थ पच्छिमओ ।	
पायाणं उस्सग्गो, एसा पुणा होइ जिणमुद्दा	॥ २३९ ॥
मुत्तासुत्ती मुद्दा, समा जहिं दो वि गम्भिया हत्था ।	
ते पुण णिडालदेसे, लगा अन्ने अलग्ग ति	॥ २४० ॥
वन्नाइसु उवओगो, जुगवं कह घडइ एगसमयम्मि ।	
दो उवओगा समए, केवलिणो वि हु न जं इट्ठा	॥ २४१ ॥
कमसो वि संभवन्ता, जुगवं नज्जंति ते वि भिन्ना वि ।	
चित्तस्स सिग्घकारित्ठेण एगत्तभावाओ	॥ २४२ ॥
सव्वत्थ वि पणिहाणं, तग्गयकिरिया-भिहाण-वन्नेसु ।	
अत्थे विसए य तहा, दिट्ठंतो छिन्नजालाए	॥ २४३ ॥

केवलिणो उवओगो, वच्चइ जुगवं समत्थनेएसु ।
 छउमत्थस्स व एवं, अभिन्नविसयासु किरियासु ॥ २४४ ॥
 भिन्नविसयं निस्सिद्धं, किरियादुगमेगया न एगम्मि ।
 जोगतिगस्स वि भंगियसुत्ते किरिया जओ भणिया ॥ २४५ ॥
 एएण थोत्तपढणं, कुणंति नो जे पयाहिणं देंता ।
 तेसिं पि कुमइसल्लं, उद्धरियं चेव दट्ठव्वं ॥ २४६ ॥
 तिविहं पणिहाणं पुण, मण-वइ-कायाण जं समाहाणं ।
 राग-दोसाभावो, भावत्थो होइ एयस्स ॥ २४७ ॥
 चित्तइ न अन्नकज्जं, दूरं परिहरइ अट्ट-रोद्धां ।
 एगगमणो वंदइ, मणपणिहाणं हवइ एयं ॥ २४८ ॥
 विगहा-विवायरहितो, वज्जितो मूय-ढङ्करं सद्धं ।
 वंदइ सपयच्छेयं, वायापणिहाणमेतं तु ॥ २४९ ॥
 पेहंत-पमज्जंतो, करेइ उट्ठण-निसीयणाईयं ।
 वावारंतररहिओ, वंदइ इय कायपणिहाणं ॥ २५० ॥
 एयं पुण तिविहं पि हु, वंदंतेणाइओ उ कायव्वं ।
 जम्हा दह-तियसारा, सुवंदणा होइ एवं तु ॥ २५१ ॥
 इय दह-तियपरिसुद्धं, वंदणयं जो जिणाण तिक्कालं ।
 कुणइ नरो उवउत्तो, सो पावइ सासयं ठाणं ॥ २५२ ॥
 अन्नं पि तिप्पयारं, वंदणपेरंतभावि पणिहाणं ।
 जम्मि कए संपुत्ता, उक्कोसा वंदणा होइ ॥ २५३ ॥
 चेइयगय साहुगयं, नायव्वं तह य पत्थणारूवं ।
 एयस्स पुण सरूवं, सविसेसं उवरि वोच्छामि ॥ २५४ ॥
 वंदणविहाणमेयं, संखेवेणं मए समक्खायं ।
 अभणियपुव्वं सेसं, अवसरपत्तं भणिस्सामि ॥ २५५ ॥

अन्नत्थाऽभणियं पि हु, आयरणाओ मए इमं भणियं ।	
जडभावदूसियाणं, भव्वाणमणुग्गहट्ठाए	॥ २५६ ॥
सूरिपरंपरपत्तो, अत्थो सत्थे न गंथिओ जाव ।	
ता घेत्तुं दाउं वा, न तीरण मंदबुद्धीहिं	॥ २५७ ॥
सुहगहण-धारणत्थं, तेसिं एयं समासओ रइयं ।	
फुडवियडपायडत्थं, भणामि सुत्तत्थमेत्ताहे	॥ २५८ ॥
सो पुण पुव्वकईहिं, भणिओ च्चिय ललियवित्थरईसु ।	
किंतु महामइग्गम्मो, दुरवग्गम्मो पागयजणस्स	॥ २५९ ॥
दुक्करोया विउसा, बाला भणियं पि नेव बुज्झंति ।	
तो मज्झिमबुद्धीणं, हियत्थमेसो पयासो मे	॥ २६० ॥
जं सम्मवंदणाए, जायइ जीवस्स सुंदरो भावो ।	
तत्तो पुण कम्मखओ, तओ वि सव्वं सुकल्लाणं	॥ २६१ ॥
सम्मज्जिणवंदणं पुण, विहाण-अत्थावबोहओ होइ ।	
तत्थ विहाणं भणियं, सुत्तपयत्थं अओ वोच्छं	॥ २६२ ॥
इह साहू सङ्गो वा, चेइयगेहाइउचियदेसम्मि ।	
जहजोगं कयपूओ, पमोयरोमंचियसरीरो	॥ २६३ ॥
धत्तोहं कयपुत्तो, अणोरपारम्मि भवसमुद्दम्मि ।	
जेण मए संपत्तं, जिणवंदणसुत्तबोहित्थं	॥ २६४ ॥
एयं परमं तत्तं, कायव्वमिओ वि नाऽवरं भुवणे ।	
विज्जं पिव मंतं पिव, विहिणाडडराहेमि ता एयं	॥ २६५ ॥
एवं संवेगरसायणेण सुत्थीभवंतसव्वंगो ।	
अइयारभीरुयाए, पडिलेह-पमज्जणुज्जुत्तो	॥ २६६ ॥
उद्दामसरं वेयालिओ व्व पढिरुण सुकइबद्धाईं ।	
सपराणंदकराईं, मंगलचित्ताईं वित्ताईं	॥ २६७ ॥

कयपंचंगपणामो, दाहिणजाणुं महीएँ विणिहट्टु ।
 इयरं मणा अलगंगं, ठविरुण कयंजलीमउलो ॥ २६८ ॥
 जिणबिंबपायपंकन्यविणिवेसियनयणमाणसो धणियं ।
 अक्खलियाइगुणजुयं, पणिवायथयं (तओ) पढइ ॥ २६९ ॥
 एयस्स उ वक्खाणं, संहियमाई कमेण छब्भेयं ।
 पुव्वपुरिसेहिं दिट्ठं, उवइट्ठं तह य एवं तु ॥ २७० ॥
 संहिया य पयं चेव, पयत्थो पयविग्गहो ।
 चालणं पज्जवत्थाणं, वक्खाणं छव्विहं मयं ॥ २७१ ॥
 अक्खलियसुत्तुच्चारणरूवा इह संहिया मुणेयव्वा ।
 सा सिद्धि च्चिय नेया, विसुद्धसुत्तस्स पढणेण ॥ २७२ ॥
 तह संपयनामाई, महापयाइं हवंति नव एत्थ ।
 अत्थपयणा उ जम्हा, होइ पयं समयभासाए ॥ २७३ ॥
 आलावयरूवाइं तेत्तीसं वन्नियाइं सूरीहिं ।
 ताइं पुण एवं खलु, संमयनवगे विहत्ताइं ॥ २७४ ॥
 दो तिय चउरो पंच य, पंच य पंच य दुगं चुउक्कं च ।
 तिन्नेव य आलावा, संपयनवगे अणुक्कमसो ॥ २७५ ॥
 एएसिं अत्थो पुण, नमो त्ति नमणं इमो मम पणामो ।
 अत्थु त्ति होउ संपज्जउ त्ति णं वक्कलंकारे ॥ २७६ ॥
 होउ पणामो एसो, अरहंताणं ति एस्स संबंधो ।
 अट्ठविहपाडिहेरं, अरहंती तेम अरहंता ॥ २७७ ॥
 असोगरूक्खो सुरपुप्फवुट्ठी, दिव्वो ज्झुणी चामरमासणं च ।
 भामंडलं दुंदुहि याऽऽयवत्तं, सुपाडिहेराणि जिणाणमेव ॥ २७८ ॥
 अरहंति वंदणनमंसणाणि अरहंति पूयसक्कारं ।
 सिद्धिगमणं च अरिहा, अरहंता तेण वुच्चंति ॥ २७९ ॥

उत्तमगुणसंपन्ना अरिहा, जोग्ग ति तेसि ते अंता ।
 भुवणे वि जेण नन्नो, तेहिंतो उत्तमो अत्थि ॥ २८० ॥
 न रहंति न चिट्ठंती, भवम्मि जं तेण वा वि अरहंता ।
 अहव रहो पच्छन्नं, अंतो वा नत्थि नाणस्स ॥ २८१ ॥
 अहवा अरिणो सत्तू, हंतारो तेसि तेण अरिहंता ।
 अट्ठविहकम्मपमुहा, ते नेया जेणिमं सुत्तं ॥ २८२ ॥
 अट्ठविहं पि य कम्मं, अरिभूयं होइ सव्वजीवाणं ।
 तं कम्ममरिं हंता, अरिहंता तेण वुच्चंति- ॥ २८३ ॥
 राग-दोस कसाए, इंदियाणि वि पंच वि ।
 एए अरिणो हंता, अरिहंता तेण वुच्चंति ॥ २८४ ॥
 संसारवल्लरे जं, पुणो न रोहंति खीणकम्मत्ता ।
 अरुहंता णं तेसि, होउ नमो वा वि जं भणियं ॥ २८५ ॥
 दड्ढम्मि जहा बीए, न होइ पुण अंकुरस्स उप्पत्ती ।
 तह कम्मबीयविरहे, भवंकुरस्सावि नो भावो ॥ २८६ ॥
 नामाइचउब्भेया, अरहंता जिणमयम्मि सुपसिद्धा ।
 भावपडिवत्तिहेउं, भगवंताणं ति तो भणियं ॥ २८७ ॥
 तत्थ भगो छब्भेओ, ईसरियाईण जं समग्गतं ।
 ईसरियं रूव-जसो-सिरि-धम्म-पयत्तमेएसि ॥ २८८ ॥
 ईसरियं पि पहुत्तं, ससुरासुरमणुयजीवलोगस्स ।
 एएसि संपुत्तं, रूवं पि जमाऽऽगमे भणियं ॥ २८९ ॥
 सव्वसुरा जइ रूवं, अंगुट्ठपमाणयं विउव्वेज्जा ।
 जिणपायंगुट्ठं पइ, न सोहए तं जहिंगालो ॥ २९० ॥
 भरियभुवणंतरालो, गोखीर-तुसार-हार-ससिधवल्लो ।
 तेलोक्के गिज्जंतो, जसो वि एएसि पडिपुत्तो ॥ २९१ ॥

पायारो-सरणाई, बाहिरलच्छी इमेसि संपुन्ना ।	
केवलियनाण-दंसणपामोक्खा अंतरंगा वि	॥ २९२ ॥
धम्मो वि हु एएसि, संपुन्ना चेव हेउ-फलरूवो ।	
जं तेहिंतो वि वरं, धम्मफलं तिहुयणे नत्थि	॥ २९३ ॥
धम्मोज्जमो पयत्तो, संपुन्ना चेव लोगनाहाणं ।	
करसंठिए वि मोक्खे, करेंति धम्मुज्जमं जेण	॥ २९४ ॥
तित्थयरो चउनाणी, सुरमहिओ सिज्झियव्वयधुवम्मि ।	
अणिगूहियबलविरिओ, सव्वत्थामेण उज्जमइ	॥ २९५ ॥
एसो छब्भेयभगो, विज्जइ जं तेसि तेण भगवंता ।	
तेसि लोगपहूणं, अत्थु नमो संपया पढमा	॥ २९६ ॥
इह पुण छट्ठविभत्ती, चउत्थिअत्थम्मि होइ दट्ठ्वा ।	
पुव्वमुणीहिं पढिज्जइ, जं पाइयलक्खणे एवं	॥ २९७ ॥
बहुवयणेण दुवयणं, छट्ठविभत्तीए भन्नइ चउत्थी ।	
जह हत्था तह पाया, नमोऽत्थु देवाहिदेवाणं	॥ २९८ ॥
आइगर ते भणिया, जम्हा उप्पन्नकेवला सव्वे ।	
आइं कुणंति नियमा, सुयधम्म-चरित्तधम्माणं	॥ २९९ ॥
अत्थं भासइ अरिहा, सुत्तं गंधंति गणहरा निउणं ।	
सासणस्स हियट्ठाए, तओ सुत्तं पवत्तइ	॥ ३०० ॥
सामाइयाइया वा, वय-जीवनिकायभावणा पढमं ।	
एसो धम्मोवाओ, जिणेहिं सव्वेहिं उवइट्ठो	॥ ३०१ ॥
तित्थं जिणेहि भणियं, - संसारुत्तारकारणं संघो ।	
चाउव्वन्नो नियमा, कुणंति तं तेण तित्थयरा	॥ ३०२ ॥
सयमेव जओ सम्मं, बुद्धा नत्तेण बोहिया सव्वे ।	
तेण सयंसंबुद्धा, तेसि नमो संपया बीया	॥ ३०३ ॥

पुरिसा संसारिजिया, नर-नारय-तिरिय-देवगइवासी ।
 सव्वेसि तेसि पुज्जा, हवंति पुरिसोत्तमा तम्हा ॥ ३०४ ॥
 बीहंति न चेव जओ, उवसग्ग-परीसहाण घोराणं ।
 विअरंति असंकमणा, भन्नंति तओ पुरिससीहा ॥ ३०५ ॥
 पुरिसवरपुंडरीया, होंति जिणा पुंडरीयसाहम्मा ।
 तं पुण वियारियव्वं, एवं सत्थत्थकुसलेहिं ॥ ३०६ ॥
 पंके जायं सलिलेण बड्ढियं उवरि संठियं तेसिं ।
 एगेणावि न छुप्पइ, जह पवरं पुंडरीयं तं ॥ ३०७ ॥
 एवं खलु तित्थयरा, जाया संसारपंकमज्झम्मि ।
 पंचविहकामभोगोदएण संपाविया विद्धिं ॥ ३०८ ॥
 छुप्पंति न एक्केण वि, संपत्ता वीयरगपयमउलं ।
 सासाइ सुरहिगंधं, वहंति वा पुंडरीयं व ॥ ३०९ ॥
 वड्ढंति य उवयारे, नर-तिरियाणं निरीहपरिणामा ।
 धारिज्जंति व सिरसा, नरा-ऽमरीसेहिं नमिरेहिं ॥ ३१० ॥
 पुरीसा वि जिणा एवं, पत्ता वरपुंडरीयउवमाणं ।
 जह गंधहत्थिउवमा, पत्ता तह संपयं वोच्छं ॥ ३११ ॥
 जह गंधहत्थिगंधं, असहंता कुंजरा पलायंति ।
 दुक्कंति नेव समरे, एगस्स वि ते अणेगा वि ॥ ३१२ ॥
 इय जत्थ जिणो विहरइ, देसे जोयणसयाउ तत्तो उ ।
 रोगो-वसग्गकरिणो, सव्वे दूरेण नासंति ॥ ३१३ ॥
 पुव्वुप्पन्ना रोगा, पसमंती ईति-वइर-मारीओ ।
 अइवुट्ठि अणावुट्ठी, न होइ दुब्बिक्ख-डमरं वा ॥ ३१४ ॥
 पुरिसवरगंधहत्थीण ताण सोंडीरभावकलियाणं ।
 होउ पणामो एसो, चउप्पया संपया एसा ॥ ३१५ ॥

लोगाईया पंच उ, आलावा संपया चउत्थी उ ।
 तेसि पुण लोसद्दो, जहजोगमणेगहा नेओ ॥ ३१६ ॥
 लोगस्स भव्वलोगस्स उत्तमाऽऽसन्नसिद्धिगामित्ता ।
 लोगोत्तम त्ति तेसिं, तह चेव य लोगनाहाणं ॥ ३१७ ॥
 एत्थं पि लोगसद्दो, बीयाहाणाइउचियभव्वेसु ।
 ते नाहा तस्स जओ, जोगक्खेमंकरा नाहा ॥ ३१८ ॥
 जोगो असंतदाणं, संतस्स उ पालणा भवे खेमं ।
 बीयाहाणाइगुणे, देंति पालेंति य जिणिंदा ॥ ३१९ ॥
 पंचत्थिकायमइयं, लोगं वरकेवलेण जाणेत्ता ।
 अवितहमेव जणाणं, परूवयंति त्ति लोगहिया ॥ ३२० ॥
 लोगो व जीवलोगो, सओ य परओ य अवायक्खणओ ।
 तस्सेगंतेण हिया, लोगहिया जिणवर तेण ॥ ३२१ ॥
 तह ते लोगपईवा, जम्हा सन्निहियसव्वसत्ताणं ।
 दीवेंति पईवा इव, जीवाइपयत्थवत्थुगणं ॥ ३२२ ॥
 अहवा संसयतामसमसेसमासन्नसन्निलोगस्स ।
 अवणेंति मणगिहाओ, लोगपईवा तओ हुंति ॥ ३२३ ॥
 लोगो वि सुद्धबुद्धी, सम्महिद्धी विसेसओ तस्स ।
 अइसुहुमे वि पयत्थे, पज्जोयंता सुजुत्तीहिं ॥ ३२४ ॥
 लोय(ए) पज्जोयगर, सूर इव हुंति तेण तित्थयर ।
 संखेत्तविचित्तत्था, विन्नेया संपया एसा ॥ ३२५ ॥
 अभयाइपयत्थाणं, दायारे संपया य पंचमिया ।
 पंचहिं पएहिं भणिया, अभयाइसरूवमेयं तु ॥ ३२६ ॥
 तिविहतविहेण वहकरणविईओ जेहिं सव्वकालं पि ।
 दिन्नमभयं जिणाणं, अभयदयाणं नमो ताणं ॥ ३२७ ॥

मोहंधो जंतुगणो, निम्मलसुयणाणचक्खुदाणेण ।
 फुडदंसी जेहि कओ, चक्खुदयाणं नमो ताणं ॥ ३२८ ॥
 अणुवकयपराणुगहपरेहि निव्वाणवरपुरीमगो ।
 भवरत्ने जेहि कओ, ते मग्गदया जओ सुत्तं ॥ ३२९ ॥
 सम्मदंसणदिट्ठो, नाणेण य तेहि सुट्ठु उवलद्धो ।
 चरण-करणेहि पहओ, नेव्वाणपहो जिणंदेहि ॥ ३३० ॥
 भवभीयाण जियाणं, सरणागयवच्छला जओ ताणं ।
 होंति जिणेंदा नियमा, सरणदया तेण वुच्चंति ॥ ३३१ ॥
 बोही जिणेहि भणिया, भवंतरे सुद्धधम्मसंपत्ती ।
 जिणसंथवेण लब्भइ, बोहिदया तेण वुच्चंति ॥ ३३२ ॥
 अह छट्ठसंपयाए, धम्माईयाणि पंच उ पयाणि ।
 धम्मो चरित्तधम्मो, किरियापरिणामरूको सो ॥ ३३३ ॥
 दुविहो वि हु संपज्जइ, जम्हा जिणचलणसेवणरयाणं ।
 गिज्जंति जाणएहि, तम्हा ते तस्स दायारो ॥ ३३४ ॥
 परहियकरणेकरया, जहजोगं उवइसंति जं धम्मं ।
 तो धम्मदेसया ते, तेसिं चिय मे नमो होउ ॥ ३३५ ॥
 सो पुण होइ विसिट्ठो, तेसिं आणाइ वट्टमाणाणं ।
 धम्मस्स नायगाणं, ततो तेसिं मम पणामो ॥ ३३६ ॥
 जह सारही सुकुसलो, तहा तहा खेडए रह-तुरंगे ।
 जह नो होइ अवाओ, तुरंगमाणं रहस्सावि ॥ ३३७ ॥
 एवं जिणुत्तमेहि, वि उस्सग्ग - ऽववायपमुहजुत्तीहि ।
 एगंतहिओ धम्मो, उवइट्ठो धम्म-धम्मीणं ॥ ३३८ ॥
 इह धम्मो होइ रहो, तुरंगमा तस्स धारणा पुरिसा ।
 उभयहियमुवइसंता, जिणनाहा धम्मसारहिणो ॥ ३३९ ॥

धम्मवरचाउरंताइचक्कवट्टीणमेस खलु अत्थो ।	
इह चाउरंतसद्धो, भारहवासम्मि नायव्वो	॥ ३४० ॥
उत्तरओ हिमवंतो, पुव्वावरदाहिणा तओ अंता ।	
लवणसमुद्धं पत्ता, तो भरहं चाउरंतमिणं	॥ ३४१ ॥
एयस्स ^१ य भरहाई, अहिवइणो चक्कवट्टिणो हुंति ।	
धम्मवरचाउरंते, तित्थयरा चक्कवट्टिसमा	॥ ३४२ ॥
अहवा चउदिसिधारं, चउरंतं चक्कमेव निद्धिट्ठं ।	
दाण-तव-सील-भावणचउधारं धम्मचक्कमिणं	॥ ३४३ ॥
चउगइअंतकरं ता, धम्मो वि हु चाउरंतचक्कसमो ।	
वट्ठंति तेण वरधम्मचक्कवट्टी जिणा तम्हा	॥ ३४४ ॥
अप्पडिहयमक्खलियं, वरं पहाणं ति खाइगतेण ।	
केवलियनाण-दंसणधराण एसो मम पणामो	॥ ३४५ ॥
विणियट्ठं ति पणट्ठं, छउमं चउघाइकम्मरूवं तु ।	
जेसिं तेसि नमो मे, सत्तमिया संपया दुपया	॥ ३४६ ॥
नणु अट्ठ वि कम्माई, जिणाण नट्ठाई किं चउक्केण ?	
सच्चं ओसरणत्थे, पडुच्च छउमक्खओ भणिओ	॥ ३४७ ॥
रागदोसजयाओ, होंति जिणा जावया य अन्नेसिं ।	
तिन्ना य भवसमुद्धं, अन्नेसिं तारया य जिणा	॥ ३४८ ॥
बुद्धा अवगतयत्ता, अन्नेसिं बोहया य भगवंता ।	
कम्मट्ठबंधणाओ, मुक्का तह मोयगा चेव	॥ ३४९ ॥
एसा चउपयमाणा, अट्ठमिया संपया उ वक्खाया ।	
नवमी तिपयपमाणा, सा सव्वन्नूणमिच्चाइ	॥ ३५० ॥
तत्थ जिणा भगवंतो, सव्वं जाणंति तेण सव्वन्नू ।	
पासंति तेण सव्वं, तो सव्वदंसिणो हुंति	॥ ३५१ ॥

एगो एसालावो, बीओ सिवमयलमाइओ एत्थ ।	
तइओ नमो जिणाणं, जियब्भयाणं तु नायव्वो	॥ ३५२ ॥
सिवमुवसग्गविउत्तं, सिद्धसरूवं पयं च सिद्धाणं ।	
साहाविय-पाओगियचलणाभावाओ तं अचलं	॥ ३५३ ॥
अरुयं रोगाभावा, अणंतनाणोवओगओऽणंतं ।	
नासनिमित्ताभावा, नायव्वं अक्खयं तं तु	॥ ३५४ ॥
अव्वाबाहं भणियं, वाबांहाकारिकम्मविरहाओ ।	
देह-मणोगयबाहाविरहियमाहारहीणत्ता,	॥ ३५५ ॥
नावत्तइ नागच्छइ, पुणो भवे तेण अपुणरवित्ति ।	
संसारहेउकम्माऽभावेण जओ इमं भणियं	॥ ३५६ ॥
दड्डुम्मि जहा बीए, न होइ पुणरंकुरस्स उप्पत्ती ।	
तह कम्मबीयनासे, पुणब्भवो नत्थि सिद्धाणं	॥ ३५७ ॥
सिज्झंति तत्थ जीवा, गम्मइ जीवेहिं तेण सिद्धिगई ।	
तं चेव नामधेयं, अभिहाणं तस्स ठणस्स	॥ ३५८ ॥
तं सम्मं पत्ताणं, कम्मखएणं ति एत्थ भावत्थो ।	
इहरा वि जंति जम्हा, सुहुमा एगिंदिया तत्थ	॥ ३५९ ॥
तइयपयं पयडत्थं, नमो जिणाणं जियब्भयाणं ति ।	
निगमणवयणं एयं, पुणरुत्तं नेव मंतव्वं	॥ ३६० ॥
एत्थं पुण बहुवयणं, पुरिसेगंतप्पवायनिम्महणं ।	
सव्वेसिं पि जिणाणं, समगुणयाभावणनिमित्तं	॥ ३६१ ॥
विसयबहुते किरिया, भावुल्लासाओ बहुफला होइ ।	
पणिवायदंडगोवरि, भन्नइ तम्हा इमा गाहा	॥ ३६२ ॥
एयाए भावत्थं, सुगमं सम्मं मणम्मि भावेंतो ।	
मण-वयण-कायसारं, करेज्ज पंचंगपणिवायं	॥ ३६३ ॥

उट्टितु असंभंतो, तिविहं पायंतरं पमज्जिता ।
 जिणमुद्वाट्टियचलणो, इरियावहियं पडिक्कमइ ॥ ३६४ ॥
 सन्निहियं भावगुरूं, आपुच्छिता खमासमण-पुव्वं ।
 इरियं पडिक्कमेज्जा, ठवणाजिणसक्खियं इहरा ॥ ३६५ ॥
 इह वीसामा अट्ट उ, पयाइं बत्तीस बेति गीयत्था ।
 तेसिं विरइविभागो, एएण कमेण विन्नेओ ॥ ३६६ ॥
 दुग दुग चउरो सत्तग, इग पण दसगं इगं च विरईओ ।
 इरियावहियासुत्ते, बत्तीसं हुंति आलावा ॥ ३६७ ॥
 एएसि पयाणत्थो, इच्छामि अहिलसामि पडिक्कमिउं ।
 पडिक्कूलं वट्टेउं, नियत्तिउं एस भावत्थो ॥ ३६८ ॥
 इरियावहियाएँ विराहणाएँ इरिया गइ त्ति तम्मग्गो ।
 इरियावहो त्ति भन्नइ, इरियावहिया उ तप्पभवा ॥ ३६९ ॥
 भन्नइ विराहणा खलु, इच्छामि अहं तओ पडिक्कमिउं ।
 गमणं नियठणाओ, आगमणं अन्नओऽभिमयं ॥ ३७० ॥
 तम्मि उ पाणाईणं, अक्कमणे, विगलइंदिया पाणा ।
 बीयाणि सालिमाई, हरियाणि वणप्फइविसेसा ॥ ३७१ ॥
 एसा तइया विरई, ओसाउत्तिगमाइया अवरा ।
 तत्थोसा सुपसिद्धा, उत्तिगो कीडियानगरं ॥ ३७२ ॥
 हरतणुगमाहु अन्ने, पणओ ओल्ली दगं जलं मट्ठी ।
 पुढवीकाओ भणिओ, मक्कडगा कोलिया भणिया ॥ ३७३ ॥
 संताणो समुदाओ, जालं वा तेसु विहियसंकमणे ।
 एसा चउत्थविरई, विराहिया जे मए जीवा ॥ ३७४ ॥
 एगपया पंचमिया, छट्ठा एगिंदिया य पंचपया ।
 विरइदुगं पि सुगमं, सत्तमिया अभिहयाईया ॥ ३७५ ॥

अभिमुहं हया अभिहया, गाढक्कंता य वत्तिया नेया ।
 अन्नोन्नं लिंगणयं, कारिया आलेसिया हुंति ॥ ३७६ ॥
 संघाइया य पुंजीकय ति संघट्टिया व संपुट्टा ।
 परिआविया य ईसिं, कयपीडा बहु किलामियया ॥ ३७७ ॥
 उद्धविया कयमुच्छ, ठाणा ठाणंतरं च संग(क)मिया ।
 पाणेहि विप्पमुक्का, जीवा ववरोविया भणिया ॥ ३७८ ॥
 तस्स य मिच्छ मि दुक्कडं ति आलावएण अट्टमिया ।
 एयाए पुण अत्थो, एसो भणिओ मुणिदेहि ॥ ३७९ ॥
 'मि' ति मिउमद्वत्ते, 'छ'ति य दोसाण छायाणे होइ ।
 'मि' ति य मेराइ ठिओ, 'दु' ति दुगुंछामि अप्पाणं ॥ ३८० ॥
 'क' ति कडं मे पावं, 'ड' ति य डेवेमि तं उवसमेण ।
 एसो मिच्छ -मि-दु-क्क-ड पयक्खरत्थे समासेण ॥ ३८१ ॥
 इरियावहियासुत्तं, एत्तियमेत्तं अओ परं सेसं ।
 उम्मग्गकरणसुत्तं तस्स य एयारिसो अत्थो ॥ ३८२ ॥
 तेसि गमणागमाईसमत्थपावाण घायणणिमित्तं ।
 उस्सग्गं ठामि अहं, उत्तरकरणाइहेऊहि ॥ ३८३ ॥
 खंडियविराहियाणं मूलगुणाणं सउत्तरगुणाणं ।
 उत्तरकरणं कीरइ, जह सगड-रहंग-गेहाणं ॥ ३८४ ॥
 पावं छिंदइ जम्हा, पायच्छित्तं तु भन्नइ तम्हा ।
 पाएण वा वि चित्तं, सोहयइ तेण पच्छित्तं ॥ ३८५ ॥
 दव्वविसोही वत्थाइयाण खाराइदव्वसंजोगा ।
 भावविसोही जीवस्स निंद-गरहाइकरणाओ ॥ ३८६ ॥
 कंटइसल्लरहिओ, दव्वविसल्लो इहं सुही होइ ।
 अइयारसल्लरहिओ, भावविसल्लो इह परत्थ ॥ ३८७ ॥

इच्चाइसुतविहिणा, काउस्सगं करेइ थिरचित्तो ।	
ऊसासा पणुवीसं, पमाणमेयस्स निद्धिं	॥ ३८८ ॥
काऊण नमोक्कासं, अरिहंताणं ततो विहाणेण ।	
पारियकाउस्सगो, चउवीसजिणत्थयं पढइ	॥ ३८९ ॥
तो सक्कत्थयविहिणा, ठाऊणं मंगलत्थयं पढइ ।	
भुज्जो सक्कत्थयंते, आयरिआई उ वंदेइ	॥ ३९० ॥
उट्ठित्तु ठिओ संतो, पमोयरोमंचचिचइयगतो ।	
चेइयगयथिरदिट्ठी, ठवणाजिणदंडयं पढइ	॥ ३९१ ॥
एत्थ पुण वक्कच्छक्कं, महापयाइं हवंति अट्टेव ।	
आलावा चोयालीस होंति इमिणा विहाणेणं	॥ ३९२ ॥
अब्भुवगमो निमित्तं, हेऊ एगवयणंत आगारा ।	
बहुवयणंता य तहा, उस्सगपमाणवक्काइं	॥ ३९३ ॥
तिग छा सत्तग नवगं, तिग छा चउरो छां च आलावा ।	
नेआ कमसो अट्टसु, पएसु तेसिं इमो अत्थो	॥ ३९४ ॥
अरहंता पुव्वुत्ता, तेसिं पुण चेइयाइं पडिमाओ ।	
तव्वंदणाइहेउं, करेमि नियकायउस्सगं	॥ ३९५ ॥
एसो पयसंटंको, करेमि अहयं विहेमि एत्ताहे ।	
काओ भन्नइ देहो, तस्सुस्सगं परिच्चायं	॥ ३९६ ॥
वंदणवत्तियाए, वंदणयनिमित्तमेत्थ परमत्थो ।	
एवं पूयणमाइनिमित्तमेसो विसेसोऽत्थं	॥ ३९७ ॥
वंदणमभिवायणयं, पसत्थमण-वयण-कायवावारे ।	
मल्लाइअच्चणं पूयणं ति वत्थेहिं सक्कारो	॥ ३९८ ॥
सम्माणो माणसपीइसंगयया उचियविणयपडिवत्ती ।	
कीरंति किं निमित्तं, एए ? नणु बोहिलाभत्थं	॥ ३९९ ॥

पेच्च जिणधम्मलाभो, बोहिलाभु त्ति तं पि हु किमत्थं ।
 मग्गेह ? निरुवसग्गो मोक्खो तप्पावणनिमित्तं ॥ ४०० ॥
 पुच्छइ सीसो - जइ ता, पूयाइनिमित्तमेस उस्सग्गो ।
 कीरइ ता तेसिं चिय, करणं जुत्तं सुबुद्धीणं ॥ ४०१ ॥
 रंजिज्जइ मुद्धजणो, कज्जाकारीहिं महुरवयणेहिं ।
 सव्वन्नुवीयरगे, कज्जपहाणेहि होत्तव्वं ॥ ४०२ ॥
 पडिभणइ गुरू-सुंदर !, दुविहा वंदणविहाइणो पुरिसा ।
 निगंथा य गिहत्था, तत्थ गिहत्था जहासत्ति ॥ ४०३ ॥
 नियमा कुणंति पूयं, सक्कारं वा जिणेंदचंदाणं ।
 जं च न तरंति काउं, तस्स कए होति उस्सग्गं ॥ ४०४ ॥
 समणा महाणुभावा, समग्गसावज्जजोगपडिविरया ।
 सुहपणिहाणनिमित्तं, पढंति आलावगे एए ॥ ४०५ ॥
 निगंथाण न अत्थो, अत्थाभावे न पूय-सक्कार ।
 तप्फललाभनिमित्तं, करेंति तो वंदणुस्सग्गं ॥ ४०६ ॥
 नणु पूआसक्कार, नियमा दव्वत्थओ मुणिजणस्स ।
 तप्पणिहाणमजुत्तं, तहाहि पयडं इमं सुत्तं ॥ ४०७ ॥
 छज्जीवकायसंजमो, दव्वत्थए सो विरुज्झई कसिणो ।
 तो कसिणसंजमविरु, पुप्फाईयं न इच्छंति ॥ ४०८ ॥
 संजमविरुद्धकिच्चे, पणिहाणं नेव जुज्जए काउं ।
 चित्तिज्जियसावज्जो, पणिहाणं कुणइ आरंभे ॥ ४०९ ॥
 भन्नइ गुरुणा-भइय ! नेगंतेणेस संजमविरुद्धो ।
 दव्वट्ठो दव्वत्थओ, नयट्ठे उ तिविहतिविहेण ॥ ४१० ॥
 पूयाफलपरिकहणं, पमोयणा चोयणा मुणिवेहिं ।
 अणुमोयणं पि कीरइ, पमोय-उववूहणाइहिं ॥ ४११ ॥

नंदीकरणे जिणपायपूयणं जं सुयम्मि उवइट्ठं ।
 जिणबिंबाण पइट्ठा वि सूरिणा सूरिमंतेण ॥ ४१२ ॥
 तम्हा नेगतेणं, साबज्जो एस वज्जणिज्जो वा ।
 एयं पुण विन्नेयं, एयालावगदुगाओ वि ॥ ४१३ ॥
 जं पुण सुत्ते भणियं, दव्वत्थए सो विरुज्झइ कसिणो ।
 तव्विसयारंभपसंगदोसविणिवारणत्थं तं ॥ ४१४ ॥
 दव्वत्थयाणुविद्धो, भणिओ भावत्थओ अओ चेव ।
 गंथंतरेसु एवं, नेयव्वं निउणबुद्धीहिं ॥ ४१५ ॥
 छव्विहनिमित्तमुत्तं, एत्तो भन्नंति हेउणो पंच ।
 सद्धाए मेहाए, इच्चाईसत्तहिं पएहिं ॥ ४१६ ॥
 सद्धा निओऽभिलासो, पराणुरेहाभिओगपरिमुक्को ।
 तीए उ वड्डुमाणीएँ ठामि उस्सगगमिय जोगो ॥ ४१७ ॥
 एवं चिय मेहाए, मज्जायाए जिणोवइट्ठाए ।
 अहवा मेहा पन्ना, तीए न उ सुन्नभावेण ॥ ४१८ ॥
 चित्तसमाही धीई, तयन्नचिताविउत्तमणवित्ती ।
 धरणं तित्थयरगुणाण नियमणे धारणा वुत्ता ॥ ४१९ ॥
 अणुपेहा मंगलगस्स चित्तणं गुणगणाण वा भणिया ।
 एयाहिं वड्डुमाणीहिं ठामि उस्सगगमिति सुगमं ॥ ४२० ॥
 एयासि निदेसो, एवं लाभक्कमेण विन्नेओ ।
 सद्धाभावे मेहा, तब्भावे धिति उ इच्चाई ॥ ४२१ ॥
 कारणरहियं कज्जं, घडाइयं जह न सिज्झइ कयाइ ।
 एवं एयाहिं विणा, काउस्सगगस्स न हु सिद्धी ॥ ४२० ॥
 आह-‘करेमि’ भणित्ता पुणो वि ‘ठामि’ त्ति एत्थ किं भणियं? ।
 नहि अत्थ कोइ भेओ, किरियाजुयलस्स एयस्स ॥ ४२३ ॥

भन्नइ-किरियाकालो, निट्टाकालो य हुंति सिय भिन्ना ।
 किरियादुगेण इमिणा, निदंसिया एस भावत्थो ॥ ४२४ ॥
 अकए काउस्सगो, निट्टाकालो त्ति किं इमं जुत्तं ? ।
 भन्नइ-आसन्नतेण कज्जमाणं कडं जम्हा ॥ ४२५ ॥
 कायस्स परिच्चाओ, सव्वपयत्तेण कीरमाणो वि ।
 अइदुन्निवारवावारभावओ होइ न हु सुद्धो ॥ ४२६ ॥
 तम्हा तस्सऽववाया, आगांरा जिणवरेहि पन्नत्ता ।
 अन्नत्थूससिएणं, इच्चाइएहिं नवहिं तु ॥ ४२७ ॥
 एत्थ य तइय विभत्ती, इट्ठव्वा पंचमीएँ अत्थम्मि ।
 अन्नत्थ त्ति पयं पुण, पत्तेयं चेव जोएज्जा ॥ ४२८ ॥
 अन्नत्थूससियाओ, नीससियाओ स एस उस्सगो ।
 एवं सव्वपएसु वि, नवरमिमो एत्थ भावत्थो ॥ ४२९ ॥
 सासस्स उड्डगमणं, ऊससियमहोगई उ निस्ससियं ।
 एयं दुगं पि मोत्तुं उस्सगो एस मे होउ ॥ ४३० ॥
 ऊसासं न निरुंभइ, आभिग्गहिओ वि किमुय चेद्वा उ ।
 सज्ज मरणं निरोहे, सुहुमुस्सासं तु जयणाए ॥ ४३१ ॥
 एवं च खासियाओ, छीयाओ जंभियाओ अन्नत्थ ।
 नवरं इमेसु जयणा, कायव्वा होइ एवं तु ॥ ४३२ ॥
 खास-खुय-जिंभिए मा, हु सत्थमनिलोऽनिलस्स तिब्बुण्हो ।
 असमाही य निरोहे, मा मसगाई य तो हत्थो ॥ ४३३ ॥
 खासियमाई पयडा, ऊड्डुइयं वायनिग्गमुग्गारे ।
 वायनिसग्गो पवणस्स निग्गमो जो अवाणेण ॥ ४३४ ॥
 भमली पित्तुदयाओ, भमंतमहिदंसणं निवडणं च ।
 एवं तु पित्तमुच्छ, वि वेयणत्तं भमणरहियं ॥ ४३५ ॥

एसु वि जिणेहिँ जयणा, उवइट्ठाऽणत्थवारणनिमित्तं ।
 कायव्वेसा विहिणा, इमेण सिद्धंतभणिण ॥ ४३६ ॥
 वायनिसग्गु-डुओ, जयणा सहस्स नेव य निरोहो ।
 उडुओ वा हत्थो, भमली-मुच्छासु य निवेसो ॥ ४३७ ॥
 एसा चउत्थविरई, पंचमिए तिन्नि होंति आलावा ।
 ते पुण बहुवयणंता, नेया सुहुमेहि इच्चाइ ॥ ४३८ ॥
 अंगाईसंचाला, लक्खालक्ख त्ति हुंति तो सुहुमा ।
 वीरियसजोगयाए, बाहिँ अंतो य ते हुंति ॥ ४३९ ॥
 वीरियसजोगयाए, संचारा सुहुमबायरा देहे ।
 बाहिँ रोमंचाई, अंतो खेलाऽनिलाईया ॥ ४४० ॥
 आलोयचलं चक्खुं, मणो व्व तं दुक्करं थिरं काउं ।
 रूवेहिँ तयं खिप्पइ, सहावओ वा सयं चलइ ॥ ४४१ ॥
 न कुणइ निमेसजत्तं (जुत्तं), तत्थुवओगेण झाण झाएज्जा ।
 एणिसं(सिं) तु पवन्नो, ज्ञायइ साहू अणिमिसच्छे वि ॥ ४४२ ॥
 एएसिं सव्वेसिं, अन्नत्थ ममेस होउ उस्सग्गो ।
 न य नाम एत्तिएहिँ, अन्नेहि वि एवमाईहिँ ॥ ४४३ ॥
 आगारेहिँ अभग्गो, होज्जा अविशहिओ ममुस्सग्गो ।
 तत्थेए आगारा, आईसद्धेण संगहिया ॥ ४४४ ॥
 अगणीउ व छिंदेज्ज व, बोहियखोभाइ दीहडक्को वा ।
 आगारेहिँ अभग्गो, उस्सग्गो एवमाईहिँ ॥ ४४५ ॥
 अगणि त्ति पलीवणयं, उच्छिंदेज्ज व विराल-पुरिसाईं ।
 बोहिय चोरविसेसा, तेसिं खोभे पलायणया ॥ ४४६ ॥
 दीहो त्ति दीहपट्ठो, भुयंगमो तेण होज्ज जइ डक्को ।
 तो तस्स पडीयारं, कारेज्ज करेज्ज वा जइ वि ॥ ४४७ ॥

भग्गो सव्वविणट्ठो, विरहिओ देसनासमणुपत्तो ।
 दोण्हं पि अभावाओ, उस्सग्गो होज्ज मम सुद्धो ॥ ४४८ ॥
 सोलसभेयागारा, सव्वे चउहा समासओ होंति ।
 आगंतुका य सहया, नियोगजा तह य बज्झा य ॥ ४४९ ॥
 आगंतुगा य दुविहा, अप्पनिमित्ता य बहुनिमित्ता य ।
 खासिय-खुय-जंभाइय, अप्पनिमित्ता इमे तिन्नि ॥ ४५० ॥
 वायनिसग्गुड्डोया, भमली तह चेव पित्तमुच्छ य ।
 एए य बहुनिमित्ता, अजिन्नपिताइबहुयत्ता ॥ ४५१ ॥
 ऊससियं नीससियं, दो सहजा तह निओगजा तिन्नि ।
 खेलं-ग-दिट्ठि-संचालनामया सेसया बज्झा ॥ ४५२ ॥
 आह भुयणेक्कपहुणो, वंदणकज्जे पयट्ठमाणस्स ।
 सत्तवओ न हु जुत्तं, आयारपगप्पणं प्रयं ॥ ४५३ ॥
 जिणवंदणापयट्ठो, पाणच्चायं करेज्ज जइ जीवो ।
 मोक्खो वा सग्गो वा, नियमेण करट्ठिओ तस्स ॥ ४५४ ॥
 का भत्ती तित्थयरे ?, का वा एगगया मणे तस्स ? ।
 जो वंदणापवत्तो, संभावइ देहसुह-दुक्खे ॥ ४५५ ॥
 नो देहरक्खणट्ठा, आगारपरूवणा इमा किं तु ।
 सुविसुद्धपालणट्ठा, भंगभया चेव भणियं च ॥ ४५६ ॥
 वयभंगो गुरुदोसो, थेवस्स य पालणा गुणकरी उ ।
 गुरुलाघवं च नेयं, धम्मम्मि अओ य आगारा ॥ ४५७ ॥
 अविहिमरणं अकाले, अलहिज्जइ नेय धम्मियजणाणं ।
 अप्पाणम्मि परम्मि य, जेण समो तेसि परिणामो ॥ ४५८ ॥
 भावियजिणवयणाणं, महत्तरहियाण नत्थि उ विसेसो ।
 अप्पाणम्मि परम्मि य, तो वज्जे पीडमुभओ वि ॥ ४५९ ॥

अह सत्तमविर्इए, चउरो आलावगा इमे होंति ।	
जाव य अरिहंताणं, भगवंताणं च इच्चाई	॥ ४६० ॥
जाव य सद्दो अवधारणम्मि कालप्पमाणविसयम्मि ।	
अरहंता भगवंता, भणियसरूवा इमेसिं च	॥ ४६१ ॥
होउ नमो अरहंताणं ति एवरूवो भवे नमुक्कारो ।	
तेणं ति तदुच्चारणपुव्वमहं जा न पारेमि	॥ ४६२ ॥
ताव ति तप्पमाणं, कालमहं वोसिरामि अप्पाणं ।	
पयसंबंधो एसो, केहि पुणो करणभूएहि ?	॥ ४६३ ॥
काओ देहो तस्स उ ठाणं उड्डाइणा पगारेण ।	
संठवणमेत्थं पुण, उड्डाणं खलु पहाणं	॥ ४६४ ॥
तेण उ उस्सग्गेणं, उस्सग्गो एस मज्झ दट्ठव्वो ।	
मोणेण उ वायाए, निरोहरूवेण करणेण	॥ ४६५ ॥
झाणेण पंचपरमेट्टिसंथुईपमुहवत्थुचिताए ।	
किरियातिगेण सहिओ, अप्पाणं वोसिरामि ति	॥ ४६६ ॥
कायं च वोसिरामी, ठाणाईए हिं करणभूएहि ।	
अप्पाणं ति य निययं, पयघडणा होइ एवं पि	॥ ४६७ ॥
एत्थ उ भणेज्ज कोइ, निरत्थया खासियाइआगारा ।	
भणिरुण नमुक्कारं, कट्ठे खासाइचेट्ठाओ	॥ ४६८ ॥
नवकारपाढमेरो, काउस्सग्गो इहं पडिन्नाओ ।	
तं पुण साहीणं चिय, किं पुण आगारकरणेण ?	॥ ४६९ ॥
ऊससियं नीससियं, मोत्तुं अंगाइसुहुमचलणं च ।	
सेसा णिरत्थय च्विय, आगारा एत्थ गुरुराह	॥ ४७० ॥
सच्चमिह वंदणाए, अट्टस्सासंतकाउसग्गेसु ।	
सहज-निओगजवज्जा, पायं न घडंति आगारा	॥ ४७१ ॥

किंतु जिणसासणे इह, गुरु-गुरुतरगा वि होंति उस्सग्गा ।
 पक्ख-चउम्मासगाइसु, भासियमेयं जओ सुत्ते ॥ ४७२ ॥
 सायसयं गोसि ऽद्धं तिन्नेव सया हवंति पक्खम्मि ।
 पंच य चाउम्मासे, अट्टसहस्सं च वरिसम्मि । ॥ ४७३ ॥
 कारणनियमविसेसा, एत्तो ऊणाहिया वि विज्जंति ।
 सव्वेसि तेसि करणे, एगो च्चिय दंडओ एसो ॥ ४७४ ॥
 नूणं तयत्थमेए, परूविया बहुविहा वि अववाया ।
 नवकारपढणसीमाकरणे पुण एस भाक्त्थो ॥ ४७५ ॥
 पुत्रम्मि वि उस्सग्गे, अभणियनवकारपारणे भंगो ।
 भणिए वि तम्मि भंगो, नियनियमाणे अपुत्रम्मि ॥ ४७६ ॥
 ता सव्वं निरवज्जं, दंडयसुत्तं इमं मुणेयव्वं ।
 कायव्वो उस्सग्गे, दोसविमुक्को इमे ते उ ॥ ४७७ ॥
 घोडा १ लया २ य खंभे ३,
 कुड्डे ४ माले य ५ सबरि ६ बहु ७ नियले ८
 लंबुत्तर ९ थण १० उद्धी ११,
 संजय १२ खलिणे य १३ वायस १४ कविट्टे १५. ॥ ४७८ ॥
 सीसोकंपिय १६ मूर्ई १७, अंगुलि १८
 भमुहा य १९ वारुणी २० पेहा २१ ।
 नाभीकरयलकुप्परऊसारियपारियम्मि थुई ॥ ४७९ ॥
 आसो व्व विसमपायं, गायं ठावित्तु ठाइ उस्सगं ।
 कंपइ काउस्सग्गे, लय व्व खरपवणसंगेण ॥ ४८० ॥
 खंभे वा कुड्डे वा, अवथंभिय कुणइ काउस्सगं तु ।
 माले व उत्तमंगं, अवथंभिय कुणइ (ठाइ) उस्सगं ॥ ४८१ ॥

सबरी वसणविरहिया, करेहि सागारियं जह ठएइ ।
 ठइऊणं गुज्झदेसं, करेहि इय कुणइ उस्सगं ॥ ४८२ ॥
 अवणामिउत्तिमंगो, ठउ(काउ) स्सगं जहा कुलवहु (व्व) स्स ।
 निगलियओ विव चलणे, वित्थारिय अहव मेलविउं ॥ ४८३ ॥
 काऊण चोलपट्टं, अविहीए नाहिमंडलस्सुवरिं ।
 हिट्ठा य जाणुमेत्तं, चिट्ठइ लंबुत्तरुस्सगं ॥ ४८४ ॥
 उच्छइऊण य थणे, चोल(ग) पट्टेण ठइ उस्सगं ।
 दंसाइरक्खणट्ठा, अहवा अन्नाणदोसेण ॥ ४८५ ॥
 मेलितु पण्हियाओ, चलणे वित्थारिऊण बाहिरओ ।
 ठउस्सगं एसो, बाहिरउद्धी मुणेयव्वो ॥ ४८६ ॥
 अंगुट्ठे मेलविउं, वित्थारिय पण्हियाओ बाहिं तु ।
 ठउस्सगं एसो, भणिओ अब्भितरुद्धि ति ॥ ४८७ ॥
 कप्पं वा पट्टं वा पाउणिउं संजई व उस्सगो ।
 ठइ य खलिणं व जहा, रयहरणं अगगओ काउं ॥ ४८८ ॥
 भामेइ तहा दिट्ठि, चलचित्तो वायसो व उस्सगो ।
 छप्पइआण भएण व, कुणेई पट्टं कविट्ठं व ॥ ४८९ ॥
 सीसं पकंपमाणो, जक्खाइट्ठो व्व कुणइ उस्सगं ।
 मूओ व हुंहुयंतो, तहेव छिज्जंतमाईसु ॥ ४९० ॥
 अंगुलि-भमुहाओ वि(चि)य चालित्तो तंह(य)कुणइ उस्सगं ।
 आलावयगणणट्ठा, संठवणत्थं च जोगाणं ॥ ४९१ ॥
 काउस्सगाम्मि ठिओ, सुरा जहा बुडबुडेइ अव्वत्तं ।
 अणुपेहंतो तह वानरो व्व चालेइ उट्ठउडे ॥ ४९२ ॥
 एए काउस्सगं, कुणमाणेण वि बुहेण दोसा ओ ।
 सम्मं परिहरियव्वा, जिणपडिकुट्ठ ति काऊणं ॥ ४९३ ॥

ए ए सामन्नेणं, दोसा एगवीस होंति उस्सग्गे ।	
अहिगारिविसेसाओ, केइ कस्सइ न हि घडंति	॥ ४९४ ॥
लंबुत्तर-थण्छायण, संजइदोसा न हुंति समणीणं ।	
वहुलंबुत्तर-थण्छायणं च दोसा न सङ्कीणं	॥ ४९५ ॥
खलिण-कविट्ठुगं पुण, अगीइसेहाइयाण संभवइ ।	
संभवइ गिहत्थाण वि, कयाइ एमऽत्तभावम्मि	॥ ४९६ ॥
इय दोसविप्पमुक्को, उस्सग्गे चित्तिऊण मंगलगं ।	
भणिऊण नमोक्कारं, पारइ विहिणा असंभंतो	॥ ४९७ ॥
परमेट्ठिनमोक्कारं, सक्कइभासाइ भणइ थुइसमए ।	
पुरिसो न चेव इत्थी, पायइभासानिबद्धं पि	॥ ४९८ ॥
जइ एगो देइ थुइं, अहऽण्णेगे तो थुइं पढइ एगो ।	
अन्ने उस्सग्गट्ठिया, सुणंति जा सा पस्सिमत्ता	॥ ४९९ ॥
एत्थ य पुरिसथुईए वंदइ देवे चउव्विहो संघो ।	
इत्थीथुइए दुविहो, समणीओ साविया चेव	॥ ५०० ॥
बिबस्स जस्स पुरओ, पारद्धा वंदणा थुई तस्स ।	
चेइयगेहे सामन्नवंदणे मूलबिबस्स	॥ ५०१ ॥
जेसिं भावजिणाणं, विहियं सक्कत्थएण संथवणं ।	
जेसिं च चेइयाणं, कओ मए वंदणुस्सग्गो	॥ ५०२ ॥
तेसिं भुवणगुरूणं, ससुरासुरमणुयवंदियकमाणं ।	
नामाणुक्तिण्णेणं, करेमि सुकयत्थमप्पाणं	॥ ५०३ ॥
अहवा भारहवासे, एए आसन्नकालभावित्ता ।	
आसन्ना मे उवयारहेयवो उसहपमुहजिणा	॥ ५०४ ॥
तम्हा जुज्जइ विहिणा, सविसेसमिमिसि वंदणं काउं ।	
नामुक्कित्तणपुव्वं, करेमि ता गरुयभत्तीए	॥ ५०५ ॥

एवं परिभावंतो, पाए पाए पवत्तवीसामो ।	
चउवीसत्थयसुत्तं, पढइ ठिओ जोगमुद्दाओ	॥ ५०६ ॥
एगो एत्थ सिल्लोगो, छक्कं गाहाण होइ विन्नेयं ।	
तह पायपमाणाओ, अट्ठावीसं च विरईओ	॥ ५०७ ॥
एत्थं पुण अरिहंते, कम्मपयं कित्तइस्समिइ किरिया ।	
एयारो पुण सिद्धो, बीयविभत्तीए बहुवयणं	॥ ५०८ ॥
ए होइ अयारंते, एयम्मि बीयाए बहुसु पुँलिंगे ।	
तह तइयाछट्ठीसत्तमीणमेगम्मि महिलत्थे	॥ ५०९ ॥
तावितीए अमित्ते, तुह असिलट्ठीए पत्थिव ! रणम्मि ।	
निव्वावंतीएँ मणं, विप्फुरियं निययसेणाए	॥ ५१० ॥
अट्ठविहपाडिहेरं, जम्हा अरहंति तेण अरिहंता ।	
लोगस्सुज्जोयगरा, एयं तु विसेसणं तेसिं	॥ ५११ ॥
नामाइभेयभिन्नो, लोगो बहुहा जिणागमे भणिओ ।	
पंचत्थिकायरूवो, घेत्तव्वो एत्थ पत्थावे	॥ ५१२ ॥
उज्जोओ वि हु दुविहो, नायव्वो दव्वभावसंजुत्तो ।	
दव्वे चंदाइकओ, केवलनाणुब्भवो भावो	॥ ५१३ ॥
दव्वुज्जोउज्जोओ, पहा पयासेइ परिमियं खेत्तं ।	
भावुज्जोउज्जोओ, लोयालोयं पयासेइ	॥ ५१४ ॥
लोगस्सुज्जोयगरा, दव्वुज्जोए य न् हु जिणा होंति ।	
भावुज्जोयकरा पुण, होंति जिणवरा चउव्वीसं	॥ ५१५ ॥
दव्वे वत्थुसहावो, धम्मो गम्माइणं च ववहारो ।	
कुप्पावयणगओ वा, भावे सुय-चरणरूवो त्ति	॥ ५१६ ॥
दोगइगमणपवत्तं, जीवं-धारेइ धरइ मुद्धाने ।	
तो होइ भावधम्मो, सो नऽन्नो नाणचरणाणं	॥ ५१७ ॥

तित्थं जेण तरिज्जइ, दव्वे नइ-सागराण ओयारो ।
 जेणुत्तरंति लोया, सुहेण समभूमिरूवेण ॥ ५१८ ॥
 तं कह णु दव्वतित्थं, जम्हा नेगंतओ तहिं तरणं ? ।
 जं तेणा वि पइट्ठा, बुडुंता केइ दीसंति ॥ ४१९ ॥
 अच्चंतियं पि नो तं, पुणो पुणो तत्थ तरणसंभवओ ।
 तम्हा तव्वियरीयं, विन्नेयं भावओ तित्थं ॥ ४२० ॥
 तरणिज्जे भवजलही, तित्थं तु चउव्विहो समणसंघो ।
 जे केइ भव्वजीवा, तरणत्थी तारुअ ते उ ॥ ४२१ ॥
 एयम्मि संपविट्ठा, तरंति संसारसायरं नियमा ।
 तिन्नो पुण भवजलही, न होइ भुज्जो वि तरियव्वो ॥ ४२२ ॥
 दाहोवसमं तण्हाइच्छेयणं मलपवाहणं चेव ।
 तिहिं अत्थेहिं निउत्तं, तम्हा तं दव्वओ तित्थं ॥ ४२३ ॥
 कोहम्मि उ निग्गहिए, दाहस्सुवसमणभावओ तित्थं ।
 लोहम्मि उ निग्गहिए, तण्हावोच्छेयणं होइ ॥ ४२४ ॥
 अट्ठविहं कम्मरयं, बहुएहिं भवेहिं संचियं जम्हा ।
 तव-संजमेण धोयइ, तम्हा तं भावओ तित्थं ॥ ५२५ ॥
 इय भावधम्मतित्थस्स करणसीले जिणे ति एसत्थो ।
 जियरागदोसमोहे, अरहंते कित्तइस्सं ति ॥ ५२६ ॥
 चउवीसं ति य संखा, भारहंवासुब्भवाण अरहाणं ।
 अवि सद्दाओ वंदे, महाविदेहाइपभवे वि ॥ ५२७ ॥
 कसिणं केवलकप्पं, लोगं जाणंति तह य पासंति ।
 केवलचरित्तनाणी, तम्हा ते केवली हुंति ॥ ५२८ ॥
 जह पडदेसम्मि पडो, गामो वा गामएगदेसम्मि ।
 लोगस्स एगदेसे, वट्ठइ तह लोगसद्दो वि ॥ ५२९ ॥

लोगस्सुज्जोयगरा, चंदाईया वि तेण भन्नंति ।
 तेसिं वोच्छेयत्थं, भणियमिणं धम्मतित्थगरे ॥ ५३० ॥
 नइमाईओयारं, धम्मत्थं जे कुणंतीह सुगमं ।
 ते वि हु जणे पसिद्धि, लहंति किर धम्मतित्थयरा ॥ ५३१ ॥
 तेसिमजिणत्तभावा, विसेसणं इह जिण त्ति निद्धिदुं ।
 ते उण छउमत्थजिणा वि हुंति तो केवली भणिया ॥ ५३२ ॥
 केवलनाणगुणाओ, सामन्ना वि हु हवंति केवलिणो ।
 तेसि अइसायणत्थं, अरहंते इय पयं भणियं ॥ ५३३ ॥
 नामाइभेयभिन्ना वि, जिणवरा संभवन्ति अरहंता ।
 भावारिहंतपडिवत्तिकारयं केवली-वयणं ॥ ५३४ ॥
 एवं खलु अन्नोन्नं, कायव्वा चालणा पइट्ठा उ ।
 बुद्धिनिउणेहि इहयं, दिसिमेत्तं दरिसियं एयं ॥ ५३५ ॥
 एसो संखेवेणं, पढमसिलोगस्स भासिओ अत्थो ।
 वित्थरओ घेत्तव्वो, सिद्धंतमहानिहाणाओ ॥ ५३६ ॥
 अट्ठु उ नामाईं भणियाईं एकमेक्कगाहाए ।
 चउवीसत्थयसुत्ते, चउवीसाए जिणवरणं ॥ ५३७ ॥
 जं पुण वंदइ किरिया-भणणं सुत्ते पुणो पुणो एत्थ ।
 आयरपगासगत्ता, पुणरुत्तं तं न दोसगरं ॥ ५३८ ॥
 एएसि नामाणं, जे अत्था कारणाईं जाईं वा ।
 इच्छामि नाउमेयं, पुच्छइ सीसो गुरू आह ॥ ५३९ ॥
 उसहो पहाणवसहो, दुव्वहभरवहणपच्चलो होइ ।
 इय दुव्वहं धम्मधुरावहणखमो तो जिणो उसहो ॥ ५४० ॥
 जइ वा वसो ति धम्मो, भावइ दढं तेण तो भवे वसभो ।
 जइ एवं सव्वे वि हु, वसहा किर किं न भन्नंति ? ॥ ५४१ ॥

सच्चमिणं किंतु फुडं, अन्नं पि हु एत्थ कारणं अत्थि ।
 एयस्स ऊरुजुयले, तवियसुवन्नज्जलं धवलं ॥ ५४२ ॥
 अन्नोन्नाभिमुहं किर, वसहजुगं लंछणं रुइरमासि ।
 सुमिणम्मि पढममुसभो, चोइससुमिणाण मज्झम्मि ॥ ५४३ ॥
 दिट्ठो मरुदेवीए, तेण कयं उसहनाममेयस्स ।
 तुट्ठेणाऽमरवइणा, अन्नेसिं पुणं ठिई एसा ॥ ५४४ ॥
 गय-वसह-सीह-अभिंसेय-दाम-ससि-दिणयरं ज्झयं कुंभं ।
 पउमसर-सागर-विमाण-भवण-रयणुच्चय-सिहिं च ॥ ५४५ ॥
 परिवाडीइ इमाए, जणणीओ सुमिणयाइं पेच्छंति ।
 गब्भावयारसमाए, तित्थंकर-चक्कवट्टीणं ॥ ५४६ ॥
 इंदिय-विसय-कसायाइएहिं घोरंतरंगवेरीहिं ।
 न जिओ मणयं पि जओ, भन्नइ अजिओ जिणो तेण ॥ ५४७ ॥
 अन्ने वि तेहि नं जिया, अजिया तो ते वि किं न उच्चंति ? ।
 भन्नइ विसेसकारणमन्नं पि हु भगवओ अत्थि ॥ ५४८ ॥
 जियसत्तुनिवेण समं, कीलंती अक्खजूयकीलाए ।
 न कयाइ जयं पत्ता, विजया देवी पुरा काले ॥ ५४९ ॥
 गब्भगए भगवंते, न जिया ईसिं पि सा नरेदेण ।
 जायस्स तेण पिउणा, अजिओ त्ति पइट्ठियं नाम ॥ ५५० ॥
 सं सोक्खं ति पवुच्चइ, दिट्ठे तं होइ सव्वजीवाणं ।
 तो संभवो जिणेसो, सव्वे वि हु संभवा एवं ॥ ५५१ ॥
 भन्नंति भुवणगुरू णो, नवरं अन्नं पि कारणं अत्थि ।
 सावत्थीनयरीए, कयाइ कालस्स दोसेण ॥ ५५२ ॥
 जाए दुब्भिक्खभरे, दुत्थीभूए जणे समत्थे वि ।
 अवयरिओ एस जिणो, सेणादेवीए उयरम्मि ॥ ५५३ ॥

सयमेवागम्म सुराहिवेण संपूइया तओ जणणी ।
 वद्धाविया य भुवणेक्कभाणुतणयस्स लाभेण ॥ ५५४ ॥
 तद्वियहं चिय सहसा, समत्थसत्थेहि धन्नपुत्तेहि ।
 सव्वत्तो इंतेहि, सुहं सुभिक्षं तर्हि जायं ॥ ५५५ ॥
 संभविआइं जम्हा, समत्तसस्साइं संभवे तस्स ।
 तो संभवो त्ति नामं, पइट्ठियं जणणि जणएहि ॥ ५५६ ॥
 अभिणंदइ आणंदइ, रूवाइगुणेहि तिहुयणं सयलं ।
 अभिणंदणो जिणो तो, अन्नं पि हु कारणं बीयं ॥ ५५७ ॥
 गब्भगए तम्मि जओ, जणणीमच्चवंतभत्तिसंजुतो ।
 अभिनंदइ अभिक्षं, सक्को अभिणंदणो तेण ॥ ५५८ ॥
 पावायारनिमित्ता, मोक्खाभिमुहा सुहा मई जस्स ।
 सो सुमई तित्थयरो, जइ एवं सुमइणो सव्वे ॥ ५५९ ॥
 अचिरगयवणिमरणे, दोण्ह सवत्तीण दारओ एगो ।
 बालगहगह दोण्ह वि, ववहारो मेहनिवपुरओ ॥ ५६० ॥
 रत्तो चिंताइसओ सगे-यर कहमिमीण विन्नेया ।
 चिंताकारणपुच्छ, देवीए रइणो कहियं ॥ ५६१ ॥
 तीएँ भणियाओ ताओ, पुत्तं वित्तं च कुण्ह दोभाए ।
 पडिवन्नममायाए, मायाए जंपियं देवि ! ॥ ५६२ ॥
 मा माऽऽणवेसु एवं, दव्वं सव्वं पि देहि एयाए ।
 अप्पेहि मज्झ पुत्तं, जीवंतं जेण पेच्छामि ॥ ५६३ ॥
 एसा सग त्ति नाउं, पुत्तो वित्तं च तीइ दिन्नाइं ।
 निद्धाडिया य इयरी, रत्ता अलिय त्ति कुविण ॥ ५६४ ॥
 गब्भगए जं जाया, मंगलदेवीएँ एरिसा सुमई ।
 तुट्ठेण ततो रत्ता, जिणस्स सुमई कयं नामं ॥ ५६५ ॥

पउमं बहुप्पयारं, तहवि हु रत्तुप्पलं इहं पगयं ।
 तस्सरिसी जस्स पहा, सो खलु पउमप्पहो अरहा ॥ ५६६ ॥
 जइ वि इह वासुपुज्जो, एरिसवन्नो तहा वि हु विसेसो ।
 पउमसयणम्मि जणणीएँ डोहलो तेण पउमाभो ॥ ५६७ ॥
 पासा देहविभागा, सुसोहणा जस्स सो खलु सुपासो ।
 सव्वे वि एरिस च्चिय, एत्थ वि हेऊ इमो अन्नो ॥ ५६८ ॥
 गब्भगए जं जणणी, जायसुपासा तओ सुपासजिणो ।
 चंदसमा देहपहा, जस्स उ चंदप्पहो सो उ ॥ ५६९ ॥
 सुविहिजिणो वि हु एवंविहो ति भन्नइ विसेसहेऊ तो ।
 चंदपियणम्मि जणणीएँ डोहलो तेण चंदाभो ॥ ५७० ॥
 सुविहिं च पुप्फदंतं, सुविही नामं विसेसणं बीयं ।
 तत्थ वि विही विहाणं, किरिया सा सोहणा जस्स ॥ ५७१ ॥
 सो सुविही नामसत्थो, कारणमेयस्स जेण से जणणी ।
 सव्वविहीसु वि कुसला, गब्भगए तेण सुविहिजिणो ॥ ५७२ ॥
 कुंदकुसुमाणुरूवा, दंता जं तस्स पुप्फदंतो तो ।
 अन्ने एयं नामं, सुविहिं च विसेसणं देंति ॥ ५७३ ॥
 सीयलवयणो लेसाएँ, सीयलो तेण सीयलो भयवं ।
 सव्वे वि एरिस च्चिय, विसेसहेऊ इमस्सेसो ॥ ५७४ ॥
 गब्भट्टिए जिणेंदे, जणणीहत्थेण फुसियदेहस्स ।
 पिउणो दाहोवसमो, संजातो सीयलो तेण ॥ ५७५ ॥
 सेया पसंसणिज्जा, अंसा देहस्स अवयवा जस्स ।
 सो सेज्जंसो भन्नइ, एसो अन्नो वि पज्जाओ ॥ ५७६ ॥
 महरिहसेज्जारुहणम्मि डोहलो आसि जेण जणणीए ।
 गब्भगए भगवंते, सा किर सेज्जा अपरिभोगा ॥ ५७७ ॥

कुलदेवयाणुभावा, न सहइ सयणंतरस्स अन्नस्स ।
 तत्थ य सुत्ता देवी, सहसा कुलदेवया नट्ठा ॥ ५७८ ॥
 तुट्ठेण तओ पिउप्फा, सेजं(ज्जं) सो एस जिणवरो भणिओ ।
 तह होइ वासुपुज्जो, वसुपुज्जनिवस्स जमवच्चं ॥ ५७९ ॥
 पूएइ वासवो जं जणणिं गब्भट्ठियम्मि जिणनाहे ।
 आणंदनिब्भरमणो, वत्थाहरणेहिं अणवरयं ॥ ५८० ॥
 तम्हा तिलोयपहुणो, पिऊणा तुट्ठेण सयणपच्चक्खं ।
 नामं पि वासुपुज्जो, पइट्ठियं भुवणसुपसिद्धं ॥ ५८१ ॥
 अंगमलं कम्ममलं, विगयं दुविहं मलं जिणिंदस्स ।
 विमलो त्ति तेण वुच्चइ, सव्वे वि हु किं न तो विमला? ॥ ५८२ ॥
 अत्थि विसेसनिमित्तं, जह भणियं सुमइनाममायाए ।
 पुत्तविवाए महिलादुगस्स नवरं अह विसेसो ॥ ५८३ ॥
 रायंगणम्मि चिट्ठइ, एसो अहिणवसमुग्गओ भूओ ।
 पुत्तो य मज्झ उदरे, अत्थि महाबुद्धिसंपन्नो ॥ ५८४ ॥
 एसो जोव्वणपत्तो, इमस्स वरपायवस्स छायाए ।
 एयं तुम्ह विवायं, छिंदिस्सइ नेत्थ संदेहो ॥ ५८५ ॥
 तत्तियमेत्तं कालं, ता चिट्ठह ताव निब्भुया तुब्भे ।
 पडिवन्नममायाए, माया न खमइ मुहुत्तं पि ॥ ५८६ ॥
 भणइ य फिट्ठइ गेहं, एवं दुण्ह वि विभिन्नचित्ताणं ।
 जं वा तं वादाओ अप्पिज्जइ देवि ! मम पुत्तो ॥ ५८७ ॥
 नियमइ कोसल्लेणं, सामा नाऊण तासि परमत्थं ।
 छिंदइ तं ववहारं, पुव्वुत्तकमेण नीसेसं ॥ ५८८ ॥
 एवं विमलं बुद्धिं, कयवम्मनराहिवेण नाऊण ।
 एसो गब्भपभावो, सुयस्स विमलो कयं नाम ॥ ५८९ ॥

नाणं जेण अणंतं, बलं च विरियं च सासयसुहं च ।
 तेण जिणेंदोडनंतो(नऽन्नो), अन्नं पि हु कारणं अत्थि ॥ ५९० ॥
 जम्हाऽवयारसमए, जएक्कनाहस्स दिट्ठमंबाए ।
 रयणविचित्तमणंतं, दामं सुमिणे तओडणंतो ॥ ५९१ ॥
 धम्मफलभूयरूवाइगुणगणो धम्मदेसओ सो सो ।
 पच्चक्खो धम्मो इव, भन्नइ धम्मो जिणो तेण ॥ ५९२ ॥
 अहिओ धम्मच्छाहो, जाओ जणणीए तम्मि उअरत्थे ।
 तुट्ठेण तेण पिउणा, जिणस्स धम्मो कयं नाम ॥ ५९३ ॥
 संती पसमो भन्नइ, अव्वइरित्तो य तीए तो सन्ती ।
 रागद्वोसविउत्तो, भावत्थो होइ एयस्स ॥ ५९४ ॥
 अन्नं पि एत्थ कारणमिमस्स नामस्स गयउरे नयरे ।
 जायं महंतमसिवं, खुदसुस्कोवदोसेण ॥ ५९५ ॥
 अइरादेवीउयरे, अवयरिए सोलसम्मि तित्थयरे ।
 असिवं ज्झत्ति पणट्ठं, तिमिरं व समुग्गए सूरे ॥ ५९६ ॥
 जाया पुरम्मि संती, तत्तो तुट्ठेण वीससेणेणं ।
 संति त्ति कयं नामं, तिलोयचूडामणिजिणस्स ॥ ५९७ ॥
 रयणमयमहाथूभं, दट्ठूण घरंगणागयं सुमिणे ।
 जं पडिबुद्धा देवी सुयस्स कुंथू कयं नाम ॥ ५९८ ॥
 नो राइ नो पयच्छइ, सावं वाऽणुग्गहं च जीवाणं ।
 राग-द्वोसविउत्तो, होइ जिणेंदो अरो तेण ॥ ५९९ ॥
 उत्तमरहंगजोगो, लद्धो सुमहारिओ अरो सुविणे ।
 जणणीए तेण कयं, अरो त्ति नामं जिणेंदस्स ॥ ६०० ॥
 मोहाइमल्लमहणो, विज्जइ मल्लो परिग्गहे जम्हा ।
 सुक्कज्झाणऽभिहाणो, मन्नइ तम्हा जिणो मल्ली ॥ ६०१ ॥

कुच्छिगए जिणनाहे, देवीएँ पभावईएँ उप्पन्नो ।
 वरसुरहिमल्लसयणम्मि डोहलो तेण मल्लिजिणो ॥ ६०२ ॥
 मुणइ तिकालावत्थं, जयस्स जं सो भवे मुणी तेण ।
 सोहणवएहिं जुत्तो, त्ति सुव्वओ पयदुगं नामं ॥ ६०३ ॥
 जइ वि हु सव्वे एवविह त्ति तह वि हु इमम्मि गब्भगए ।
 जाया जणणी जं सुव्वय त्ति मुनिसुव्वओ तम्हा ॥ ६०४ ॥
 उत्तमगुणगणगरुयत्तणेण नमिया सुरासुरा जम्हा ।
 चलणेसु भुवणगुरू णो, तेण नमी भन्नए भयवं ॥ ६०५ ॥
 तह वि विसेसनिमित्तं, विजयनरेंदस्स मंदिरे सोउं ।
 विवुहनिवहेहि विहियं, सुयजम्ममहामहं रम्मं ॥ ६०६ ॥
 ईसा-मच्छरगुरू यत्तणेण आगामिपरिभवभयाओ ।
 रुद्धा पंच्वतियपत्थवेहि तुरियं पुरीमहिला ॥ ६०७ ॥
 वड्डियचित्ते लोए, विजयनरिंदम्मि वाउलीभूए ।
 मूढम्मि मंतिवग्गे, अइघोरे कोट्टरोहम्मि ॥ ६०८ ॥
 चित्तइ वप्पाएवी, सुरवइमहियस्स मज्झ तणयस्स ।
 मज्झण्हदिणयरस्स व, तेयं विसहंति कह रिउणो ? ॥ ६०९ ॥
 तम्हा दंसेमि इमं, गोसे सव्वेसि दुट्ठगईणं ।
 पणमंति पलायंति व, सर्यराहं जेण सव्वे वि ॥ ६१० ॥
 मग्गाणुसारिपरिणामियाएँ बुद्धीए भाविऊणेवं ।
 उच्छंगधरियबाला, सूरुदए सालमारूढा ॥ ६११ ॥
 दट्ठूण जिणवरेंदं, रायाणो माण-मच्छरविउत्ता ।
 पणमंति पणयसारं, सेवगभावं पवन्नंति ॥ ६१२ ॥
 जं नमिया सयलनिवा, जिणस्स अच्चंतबलसमुत्तद्धा ।
 तेण विजएण रत्ता, नमि त्ति नामं विणिम्मवियं ॥ ६१३ ॥

भन्नइ अरिद्धमसुहं, नेमी चक्काउहस्स खलु धारा ।
 असुहस्स नेमिभूओ, अरिद्धनेमी जिणो तेण ॥ ६१४ ॥
 अहवा सिवादेवीए, दिट्ठं सुमिणम्मि तुट्ठिसंजणयं ।
 रिद्धुरयणं च नेमि, उप्पयमाणं तओ नेमी ॥ ६१५ ॥
 पासइ लोया-ऽलोयं, तीया-ऽणागए य पज्जाए ।
 तम्हा भन्नइ पासो, दुइयं पि हुं कारणं एयं ॥ ६१६ ॥
 सप्पं सयणे जणणी, जं पासइ तमसि तेण पासजिणो ।
 पासम्मि समीवम्मि (य) नाणेण जणस्स तो पासो ॥ ६१७ ॥
 जम्हा जम्मप्पभिई रूवेण बलेण नाण-चरणेहिं ।
 जाओ पवड्डमाणो, तेण जिणो वद्धमाणु त्ति ॥ ६१८ ॥
 गय-तुरय-कोस-कोट्टागार-गाभ-नगरेहि भिच्च-रयणेहिं ।
 जायं पवद्धमाणं, नायकुलं जेण अण्णुदियहं ॥ ६१९ ॥
 तिसलादेवीगम्भे, संकंते चरिमज्जिणवरे जेण !
 तुट्ठेण ततो पिउणावि वद्धमाणो कयं नामं ॥ ६२० ॥
 एवं ति भणियविहिणा, मए त्ति अप्पाणमाह वंदारू ।
 अभिमुहभावेण थुया, अभित्थुया नो पमत्तेण ॥ ६२१ ॥
 कम्मं रय त्ति वुच्चइ, बज्झंतं बद्धयं मलं होइ ।
 विहुयमवणीयमुभयं पि जेहि ते विहुयरयमलया ॥ ६२२ ॥
 जेसि पहीणं नट्ठं, जरमरणं ते पहीणजर-मरणा ।
 चउवीसं ति य गणणा, अवि-सद्दाओ तदन्ने वि ॥ ६२३ ॥
 रागाइजएण जिणा, ओही-मणनाणिणो वि किर हुंति ।
 तेसि वरा केवलिणो, ते सामन्ना वि हुं भवन्ति ॥ ६२४ ॥
 तो भन्नइ तित्थयरा, तेसि अत्थो वियाहिओ चेव ।
 मे मज्झ पसीयंतु त्ति तोसवंतो सया होंतु ॥ ६२५ ॥

तूसंति संथुया जे, नियमा रूसंति निंदिया ते उ ।
 कह वीयरगसदं, वहंति ? ते कह व थोयव्वा ? ॥ ६२६ ॥
 अह ते न पसीयंति हु, कज्जं भणिण ता किमेण ? ।
 सच्चं ते भगवंतो, विरगदोसा न तूसंति ॥ ६२७ ॥
 भत्तिभणिण इमिणा, कम्मक्खउवसमभावओ तह वि ।
 भवियाण सुकल्लाणं, कसायफलभूयमल्लियइ ॥ ६२८ ॥
 नामेहि समुच्चरिया, कित्तिया वंदिया सिरोनमणा ।
 पुप्फाइएहि महिया, मय ति वा वायणा सुगमा ॥ ६२९ ॥
 जे पच्चक्खा एए, लोगस्स सुरा-ऽसुराइरूवस्स ।
 उच्छन्नतमत्ता उत्तम ति सिद्धा सिवं पत्ता ॥ ६३० ॥
 रोगाभावं आरोग्गमाहु तस्साहु(ह) गो उ जो पेच्चा ।
 बोहीलाभो जिणधम्मसंपया तं महं दिंतु ॥ ६३१ ॥
 मणनिव्वुई समाही, तेण वरं देंतु बोहिलाभं मे ।
 तस्स वि सव्वपहाणत्तसाहगं उत्तमं भणियं ॥ ६३२ ॥
 आरोग्गबोहिलाभं, समाहिवरमुत्तमं च मे दिंतु ।
 किं न हु नियाणमेयं ? ति विभासा एत्थ कायव्वा ॥ ६३३ ॥
 भासा असच्चमोसा, नवरं भत्तीएँ भासिया एसा ।
 न हु खीणपेज्जदोसा, दिंति समाहिं च बोहिं च ॥ ६३४ ॥
 भत्तीएँ जिणवरणं, परमाए खीणपेज्ज-दोसाणं ।
 आरोग्ग-बोहिलाभं, समाहिमरणं च पावेंति ॥ ६३५ ॥
 सत्तमियाबहुवयणं, नेयं इह पञ्चमीएँ अत्थम्मि ।
 चंदेहिंतो वि तओ, नायव्वा निम्मलतरा ते ॥ ६३६ ॥
 आइच्चा दिवसयरा, तेहिंतो वि अहियं पयासयरा ।
 लोआलोउज्जोयगकेवलनाणप्पगासेण ॥ ६३७ ॥

सागरवरो समुद्रो, सयंभुरमणो तओ वि गंभीरा ।	
सिद्ध त्ति निट्ठियट्ठा, सिद्धि मुत्ति मम दिसंतु	॥ ६३८ ॥
जह एग चेइयगिहे, एगक्खेतुब्भवे जिणवरिंदे ।	
आसज्ज कया एसाऽभिवंदणा भत्तिजुत्तेहिं	॥ ६३९ ॥
इय सव्वचेइयाण वि, कायव्वा वंदणा सुहत्थीहिं ।	
सव्वे(वि) जिणेंदा एरिस त्ति पणिहाणजुत्तेहिं	॥ ६४० ॥
वंदामि चेइयाइं, काउस्सगणेण तो असेसाइं ।	
इय उल्लसंतभावो, पुणो वि एयं समुच्चरइ	॥ ६४१ ॥
सव्वो त्ति निरवसेसो, उड्ढाडहो-तिरियभेयपडिभिन्नो ।	
लोगो त्ति खेत्तलोगो, सिद्धते सुप्पसिद्धं जं	॥ ६४२ ॥
आगासस्स पएसा, उड्ढं च अहे य तिरियलोगे य ।	
जाणाहि खेत्तलोगं, अणंतजिणदेसियं सम्मं	॥ ६४३ ॥
तत्थ किर उड्ढलोए, चउरासी चेइयाण लक्खाइं ।	
सत्तामउइसहस्सा, तह तेवीसं विमाणा उ	॥ ६४४ ॥
सत्तेव य कोडीओ, हवंति बावत्तरी सयसहस्सा ।	
अहलोए सासयचेइयाण नेया इमा संखा	॥ ६४५ ॥
जिणभवणाइं तिरियं, संखाईयाइं भोमनगरेसु ।	
जोइसियविमाणेसु य, तत्तो वि हु संखगुणियाइं	॥ ६४६ ॥
वासहर-मेरु-वक्खार-दहवई-माणुसुत्तरनगेसु ।	
नंदीसर-कुंडल-रुयग-वट्टवेयड्डुमाईसु	॥ ६४७ ॥
पंचदसकम्मभूमिसु, सासय-कित्तिमयभेयभिन्नाइं ।	
अरहंतचेइयाइं, तिरियलोगम्मि तेसिमहं	॥ ६४८ ॥
अरहंतचेइयाणं, करेइ इच्चाइदंडं पढिउं ।	
पुव्विं व काउसगं, करेज्ज झाएज्ज मंगलगं	॥ ६४९ ॥

पुव्वं व पारिऊणं, परमेट्ठीणं थुई अ काऊणं । देज्जा ऽण्णेगजिणाणं, थुई समुद्दामसद्देण	॥ ६५० ॥
दंसणसुद्धिनिमित्तं, - तित्थंकरवंदणा कया एसा । नाणविसुद्धिनिमित्तं, एतो वंदामि सुयणाणं	॥ ६५१ ॥
तं मिच्छसम्मभेया, दुविहं मिच्छसुयवज्जणट्ठाए । जेहिं पणीयं सम्मं, नाणं ते वंदए एवं	॥ ६५२ ॥
उद्धारसागराणं, अट्ठाइज्जाण जत्तिया समयया । एत्थ किर तिरियलोए, दीवसमुद्दा उ एवइया	॥ ६५३ ॥
अब्भितरओ दीवो-दहीण पडिपुत्तचंदसंठाणो । जंबुद्दीवो लक्खं, विक्खंभायामओ होइ	॥ ६५४ ॥
तं पुण लवणसमुद्दो, परिखिवई दुगुणलक्खविक्खंभो । तं पुण धायइसंडो, तं दुगुणं तं च कालोओ	॥ ६५५ ॥
सो पुण पुक्खरदीवेण वेढिओ पुव्वदुगुणमाणेणं । इय दुगुणदुगुणमाणा, सव्वे दीवा समुद्दा य	॥ ६५६ ॥
तेसु किर तइयदीवो, सोलसलक्खप्पमाणविक्खंभो । पुक्खरवरो त्ति भन्नइ, तस्सद्धं पुक्खरवरद्धं	॥ ६५७ ॥
पायारसंठिएणं, परिखित्तं माणुसनगेणं । एयं मणुस्सखेतं, बाहिं, तिरिया य देवा य	॥ ६५८ ॥
पुक्खरवरदीवट्ठे, धायइसंडे दुइयदीवम्मि, । जंबुद्दीवम्मि य आइमम्मि सव्वेसि दीवाणं	॥ ६५९ ॥
पच्छाणुपुव्वियाए, निद्देसो एस खित्तगुरू यत्ता । भरहे-खय-विदेहे, एस समाहारदंदो उ	॥ ६६० ॥
एक्केकं पञ्चगुणं, जम्हा भरहाइयाण एयाण । पनरससु कम्मभूमिसु, भावत्थो होइ एयस्स	॥ ६६१ ॥

धम्मो इह सुयधम्मो, आइगरा होंति तस्स तित्थयरा ।
 ते उ नमंसामि अहं, वंदामि विसुद्धचित्तेण ॥ ६६२ ॥
 धम्माइगरे एवं, थोऊण सुयस्स संथवं कुणइ ।
 तमतिमिरपडलविद्धंसणस्स एगाएँ गाहाए ॥ ६६३ ॥
 तत्थ तमो अन्नाणं, रूविज्जइ तम्मि तिमिरपडलं व ।
 विद्धंसणो विणासी, तस्स उ जिणभणियसिद्धंतो ॥ ६६४ ॥
 तस्स ति सुरा पयडा, गणो य संघो फुड च्चिय नरिंदो ।
 तेहि महियस्स परिपूइयस्स गुरू भत्तिराएण ॥ ६६५ ॥
 सीमा मेरा तं जो, धरई धम्मस्स तह अहम्मस्स ।
 तं वंदे भत्तीए, छट्ठविभत्ती उ बीयत्थे ॥ ६६६ ॥
 पप्फोडियमइसयचुन्नियं ति जेणेह मोहमहजालं ।
 वंदे तं सिद्धंतं, अहवा तस्सेव माहप्पं ॥ ६६७ ॥
 जाइ ति मासनवगं, गब्भे वसिरुण गरुयदुक्खेणं ।
 नेइयस्स व घडियालयाओ जीवस्स णिग्गमणं ॥ ६६८ ॥
 होइ जरा वुड्ढत्तं, ववसायपहुत्तरुवबलमहणी ।
 जा परिभवदवदड्ढं, जीवंतमयं जणं कुणइ ॥ ६६९ ॥
 मरणं पुण पंचत्तं, भयंकरं सयलजीवलोयस्स ।
 निययमनायागमणं, दुहावहं वेरिचक्कं व ॥ ६७० ॥
 सोओ मण-देहाणं, संतावयरो जणस्स परिणामो ।
 धणहरण-बंधुमरणाइसंभवो भवभमनिमित्तं ॥ ६७१ ॥
 एएसिमणिट्ठाणं, पणासणो जो जिणेंदसुयधम्मो ।
 तस्सोवलब्भ सारं, एमाइपयाण संबंधो ॥ ६७२ ॥
 असुहनिवारणसत्ता, पाएणाएण तस्स निद्धिद्धा ।
 सुहसंपयाण सत्ती, भन्नइ तीएण पाएण ॥ ६७३ ॥

कल्लं सायं जम्हा, अणेइ वाहरइ तेण कल्लणं ।
 पुक्खलमिति संपुत्तं, सव्वपहाणं पुण विसालं ॥ ६७४ ॥
 तिविहविसेसणजुत्तं, सुहमावहई करेइ जीवाणं ।
 जो तस्स भणियमिमिणा, सुयस्स सुयदाणसामत्थं ॥ ६७५ ॥
 को त्ति सयन्नो पुरिसो, देवाईया य पायडा चेव ।
 तेसिं गणेहि दढमच्चियस्स परिपूइयस्स त्ति ॥ ६७६ ॥
 धम्मो सुयधम्मो च्चिय, एए उ सारो य तस्स माहप्पं ।
 उवलब्भ जाणिरुणं, करेइ लुत्तो इकारो त्थ ॥ ६७७ ॥
 सिद्धिलित्तमिह पमाओ, भेओ अत्थाओ तम्मि विसयम्मि ।
 जाणियजिणवयणाणं, न एस जुत्तो त्ति भावत्थो ॥ ६७८ ॥
 सिद्धे लद्धपइट्ठे, अक्खलिए कुमयसत्थनिवहेण ।
 अहवा सिद्धे णिच्चे, तिकालभाविप्पहावेण ॥ ६७९ ॥
 सिद्धे वा विक्खाए, सदेव-मणुयाऽसुरम्मि लोयम्मि ।
 भो आमंतणसद्दो, अइसयनाणीण सव्वाणं ॥ ६८० ॥
 भो ! पेच्छह अइसइणो, पमायचाएण एस पयओ हं ।
 वयणेण तं पयासइ, होउ नमो मे जिणमयस्स ॥ ६८१ ॥
 छट्ठीसत्तमियाणं, नत्थिं विभत्तीणमत्थभेओ त्ति ।
 तेण चउत्थी-अत्थे, निद्धिट्ठा सत्तमी सुत्ते ॥ ६८२ ॥
 अहवा वि नमो अव्वयमवगयतइयाविभत्तियं नेयं ।
 पयओ नमणेणा ऽहं, जिणमयविसए त्ति वक्कत्थो ॥ ६८३ ॥
 अहवा वि न-मा-सद्दा, पडिसेहत्था परोप्परं दो वि ।
 पगयं गमेति अत्थं, पयओ ऽहं जिणमए सिद्धे ॥ ६८४ ॥
 जिणमयमिह सुयधम्मो, थोउं सो चेव पत्थुओ जम्हा ।
 होइ जियाणं नंदी, जेण सया संजमे तत्तो ॥ ६८५ ॥

नंदी परमसमिद्धी, सया वि णिच्चं पि संजमे चरणे ।
 तस्स विसेसणमेयं, देव-न्नागाइ विन्नेयं ॥ ६८६ ॥
 देवा विमाणवासी, जोइसियाई उ उवरिमा सव्वे ।
 नाग-सुवन्ना भुवणाहिवासि उवलक्खणं भणियं ॥ ६८७ ॥
 किन्नरगणगहणाओ, संगहिया सयलवंतरा देवा ।
 चउविहसुरेहि सब्भूयभावओ परमभत्तीए ॥ ६८८ ॥
 दढमच्चियम्मि परिपूइयम्मि नंदी जओ हवइ चरणे ।
 सव्वायेरेण संपइ, पयओ ऽहं तम्मि सुयधम्मे ॥ ६८९ ॥
 सब्भूय-नागसद्धक्खराण पढमाणमेत्थ दुब्भाओ ।
 छंदोभंगभयाओ, पाययलक्खणबलाओ वि ॥ ६९० ॥
 नीया लोयमभूया, य आणिया दोन्नि बिंदु-दुब्भावा ।
 अत्थं गमति तं चिय, जो तेसिं पुव्वमेवासि ॥ ६९१ ॥
 लोइज्जइ दिस्सइ जं, जहट्ठिओ केवलेण णाणेण ।
 पंचत्थिकायमइओ, तो लोगो एत्थ घेतव्वो ॥ ६९२ ॥
 जत्थ ति जम्मि सुयधम्मदप्पणे अवितहोवलंभाओ ।
 चिट्ठइ पइट्ठिओ इव, पच्चक्खं जयमिणं सो उ ॥ ६९३ ॥
 नरलोयमेत्तमेयं ति संसयावगमकारणे भणियं ।
 तेलोक्को उट्ठा-ऽहो-तिरियविभेयं तिहुयणं पि ॥ ६९४ ॥
 तस्स विसेससरूवं, नेयं मच्चासुरं ति इह मच्चा ।
 भणिया मणुया असुरा वि दाणवा तेसि एगत्तं ॥ ६९५ ॥
 एवं किर दंडो इव, मज्झग्गहणेण एत्थ संगहिओ ।
 सुर-नारयाइरूवो, लोगो सव्वो वि दट्ठव्वो ॥ ६९६ ॥
 एवं संखेवेणं, काउं सुयधम्मसंथवो भव्वो ।
 अइभत्तिभरियचित्तो, आसीवायं इमं पढइ ॥ ६९७ ॥

धम्मो त्ति सुत्तधम्मो, वड्डुउ पावेइ उन्नइं परमं ।	
सासयभणवरसं चिय, विजयाओ दुम्मयचमूणं	॥ ६९८ ॥
धम्मो चरित्तधम्मो, तेण जहा उत्तरं अइपहाणं ।	
होइ तह च्विय वड्डुउ, सुयधम्मो एस भगवं ति	॥ ६९९ ॥
आयरसूयणहेउं, वड्डुउ भणियं पुणो इममदुट्ठं ।	
उवविस उवविस भुंजसु, दीसइ लोए वि ववहारो	॥ ७०० ॥
सिद्धिसमूसुयहियओ, न हु एत्तियवंदणेण परितुट्ठो ।	
तव्वंदणाइहेउं, कुणइ पुणो एवमुवसगं	॥ ७०१ ॥
पुव्वं व कायचायं, काउं परिचिंतिऊण मंगलयं ।	
विहिपारियउस्सग्गो, सुयनाणथुइं तओ देज्जा	॥ ७०२ ॥
पढमत्थएँ भावजिणा, बीए ठवणाजिणा जिणहरत्था ।	
तइए पुण नामजिणा, तिलोयठवणाजिणा य थुया	॥ ७०३ ॥
इह पुक्खरवरदंडे, दव्वरिहंताण वंदणा विहिया ।	
तित्थयरनामबंधणनिबंधणं जेण सुयणाणं	॥ ७०४ ॥
भूयस्स भाविणो वा, भावस्सिह कारणं तु जं लोए ।	
तं दव्वं सव्वन्नू, सचेयणाऽचेयणं बेति	॥ ७०५ ॥
अप्पुव्वनाणगहणे, सुयभत्ती पवयणे पभावणया ।	
एएहिं कारणेहिं, तित्थयरत्तं लहइ जीवो	॥ ७०६ ॥
एवं चउप्पयारा, अरहंता ताव वंदिया एए ।	
संपइ कमपत्ताणं, सिद्धाण करेमि संथवणं	॥ ७०७ ॥
अहव चिइवंदणाओ, सिद्धत्तं जेहि पावियं पुव्विं ।	
तप्पयलाभनिमित्तं, सिद्धे वंदामि ते इण्हि	॥ ७०८ ॥
जह गारुडिओ गरुडं, विज्जो धन्नंतरिं सया सरइ ।	
विज्जासिद्धं विज्जाहरो वि इट्ठत्तसिद्धत्थं	॥ ७०९ ॥

एवं सिद्धपयत्थी, करेमि सिद्धाण संधवमियाणि ।
 इय भावंतो सम्मं, सिद्धाण थुइं पढइ (पयओ) ॥ ७१० ॥
 सिद्धा निप्फन्ना खलु, सक्कारंतरपवित्तिनिरवेक्खा ।
 सव्वुत्तमपयपत्ता, जेसिं परिकम्मणा नत्थि ॥ ७११ ॥
 विज्जा-जोगं-जण-धाउवायसिद्धाइया वि लोगम्मि ।
 सिद्धा चेव पसिद्धा, विसेसणं तेण बुद्धाणं ॥ ७१२ ॥
 बुज्झंति जे समगं, वट्ठंतमणागयं अईयं पि ।
 भवभाविवत्थुत्तं, तेसिं बुद्धाण सिद्धाणं ॥ ७१३ ॥
 मुत्तिं पत्ता वि सुरा, परिभूयं जाणिऊण नियतित्थं ।
 संसारे अवयारं, कुणंति केसिंचि मयमेयं ॥ ७१४ ॥
 तेसि पडिबोहणत्थं, पारगयाणं विसेसणं भणियं ।
 न हु हुंति तारिसा जं, पारगया भवसमुदस्स ॥ ७१५ ॥
 पारं पज्जंतं खलु, गयाण पत्ताण भवमहोयहिणो ।
 अच्चंतियगमणेणं, भुज्जो वि तदप्पवेसाओ ॥ ७१६ ॥
 ते वि हु अणाइसिद्धा, केहि वि इट्ठ ति तन्निरासत्थं ।
 भन्नइ विसेसणंतर-मन्नं पि परंपरगयाणं ॥ ७१७ ॥
 एगुवएसादन्नो, तओ वि अन्नो तओ वि अन्नयरो ।
 एवं परंपराए, गयाण पत्ताण मुत्तिपयं ॥ ७१८ ॥
 न य वत्तव्वं पढमो, कस्सुवएसेण सिवपयं पत्तो ? ।
 कालस्स व पढमत्तं, नत्थि च्चिय जेण कस्सा वि ॥ ७१९ ॥
 विणया नाणं नाणा, उ दंसणं दंसणाओ चरणं तु ।
 चरणार्हितो मोक्खो, परंपरा इमा एवं ॥ ७२० ॥
 नियवीरिएण अहवा, कालसहावाइणो वसे काउं ।
 भवियव्वयनामाए, विसालसोवाणमालाए ॥ ७२१ ॥

मिच्छतमहाकूवा, निगंतूण ऽज्जिऊण य कमेण ।
 संमत्तदेसविर्इ-चरणाइपरंपरं परमं ॥ ७२२ ॥
 एवं परंपराए, गत्ताण मोक्खं सया नमो होउ ।
 जस्स जहिं मलविगमो, तस्स तहिं चेव मुत्तिपयं ॥ ७२३ ॥
 एवंविहदुन्नयनिर-सणत्थमच्चंतसुद्धबुद्धीहिं ।
 लोयगगमुवगयाणं, पयमेवं पयडमुवइट्ठं ॥ ७२४ ॥
 लोगो चउदसरज्जू, इसिपब्भाराभिहाणवरपुढवी ।
 लोयगगधूभिया सा, सीया य जिणागमपसिद्धा ॥ ७२५ ॥
 तेसिं उवरिं गंतूण जोयणं तस्स उवरिमे कोसे ।
 उवरिमच्छब्भायम्मी, लोयगं सिवपयं मुत्ती ॥ ७२६ ॥
 तं ठाणमुवगयाणं, असेसकम्मक्खएण पत्ताणं ।
 सव्वेसु वि संबज्झइ, नमो सया सव्वसिद्धाणं ॥ ७२७ ॥
 सव्वं सिद्धं जेसिं, सज्झं थेवं पि किं पि नहि अत्थि ।
 ते हुंति सव्वसिद्धा, जइ वा अन्नो इमो अत्थो ॥ ७२८ ॥
 तित्थातित्थाहि(इ)उवा-हिभेयओ ऽणेगहा जिणमयम्मि ।
 सिद्धा हुंति पसिद्धा, सव्वगगहणेण ते गहिया ॥ ७२९ ॥
 सिद्धा अणेयभेया, तित्थंतित्थयरतदियरा चेव ।
 सय-पत्तेयविबुद्धा, बुहबोहिय-स-ऽन्न-गिहिल्लिगे ॥ ७३० ॥
 इत्थी-पुरिस-नपुंसक-एगा-ऽणेग तह समयभिन्ना य ।
 तगगहणत्थं भणियं, नमो सया सव्वसिद्धाणं ॥ ७३१ ॥
 सामन्नेण जिणाई, वंदित्ता वंदई विसेसेण ।
 आसन्नवयारित्ता, वीरं वट्ठंतित्थयर(रं) ॥ ७३२ ॥
 एयस्स अक्खरत्थो, सुगमो साहेमि नवरं भावत्थं ।
 जो देवाण वि देवो, निच्चं सुरसेवियत्ताओ ॥ ७३३ ॥

इतेहि जंतेहिं य, बोहिनिमित्तं ति संपयत्थीहिं ।
 अविरहियं देवेहिं, जिणपयमूलं सयाकालं ॥ ७३४ ॥
 बाहिरिगा वि हु सेवा, संभवइ अओ विसेसओ भणियं ।
 जं देवा पंजलिणो, भत्तिवसाओ नमंसंति ॥ ७३५ ॥
 सेवा-नमंसणाइं, सुरेहिं कीरंति सुखईणं पि ।
 तं देवदेवमहियं, सुखइमहियं ति संलत्तं ॥ ७३६ ॥
 काऊण नमोक्कारं, संसइ तस्सेवऽणप्पमाहप्पं ।
 फलसवणाओ जम्हा, बुद्धिपहाणा पक्कंति ॥ ७३७ ॥
 एक्को सव्वपहाणो, अब्बीओ वावि एत्थ नायव्वो ।
 वीरस्स नमोक्कारो, किं पुण बहुग ति अविअत्थो ॥ ७३८ ॥
 ओहि-मणपज्जवनाणिणो वि सामन्नओ जिणा होंति ।
 जियबहुगुरू कम्मत्ता, तेसि वरा हुंति केवलिणो ॥ ७३९ ॥
 तेहिंतो वि पहाणो, जिणवरवसभो ति वद्धमाणजिणो ।
 तस्स नमोक्कारो जो, माहप्पं भन्नए तस्स ॥ ७४० ॥
 संसारसागरओ, तारेइ धुवं नरं व नारिं वा ।
 नरगहणा नरजाई, लद्धा किं नारिगहणेण ? ॥ ७४१ ॥
 अन्नाणवसा केई, सिद्धिं नेच्छंति चेव नारीणं ।
 तेसि पडिबोहणत्थं, नारीगहणं इमं एत्थ ॥ ७४२ ॥
 संसारसमुद्दाओ, संतरणं सिद्धिपयगमानत्तं ।
 तं नारीणं पि धुवं, जायइ जिणवरनमोक्कारा ॥ ७४३ ॥
 आह फुडं नहि मुणिमो, विहिवाओ एस किं व थुइवाओ ? ।
 अह विहिवयणं एयं, निरत्थयं सेसणुट्ठाणं ॥ ७४४ ॥
 एसो च्विय कायव्वो, निच्चं पुरिसेण सिद्धिकामेण ।
 सो वि न जुत्तो बीओ, एकादवि कज्जसिद्धीओ ॥ ७४५ ॥

अहं थुइवाओ एसो, थुव्वइ वेयालिएहिं जह रत्तो ।
 कुंतस्स सत्तपाया-लभेयणे नूण सामत्थं ॥ ७४६ ॥
 अलियवयणं खु एयं, भन्नइ सुव्वन्नुणो पुरो कह णु ? ।
 लोए वि पसिद्धमिणं, देवा सत्ता वि गेज्झं त्ति ॥ ७४७ ॥
 अलियवयणं पि पावस्स कारणं वन्नियं जिणेंदेहिं ।
 संतगुणकित्तणा वि य, जिणाण जं वंदणा इट्ठा ॥ ७४८ ॥
 एयं दुहा वि एवं, चित्तिज्जंतं न संगयं भाइ ।
 गाहासुत्तं भंते !, ता सीसउ एत्थं परमत्थो ॥ ७४९ ॥
 भणइ गुरू भो ! तुमए, वियप्पकल्लोललोलहियएण ।
 मोहं कओ पयासो, भावत्थमबुज्झमाणेण ॥ ७५० ॥
 नणु सिद्धमेव भगवओ, एसो सव्वोत्तमो नमोक्कारो ।
 आणाणुपालणत्थं, भावनमोक्कारूव त्ति ॥ ७५१ ॥
 आणाणुपालणाओ, तत्तो सव्वुत्तमा भवतरणं (?) ।
 होइ धुवं भवियाणं, गाहासुत्तं कहमजुत्तं ? ॥ ७५२ ॥
 ता विहिवाओ एसो, थुइवाओ वा न दोसमावहइ ।
 सम्भूयभासणाओ, संतगुणुक्कित्तणा चेव ॥ ७५३ ॥
 नणु तणुसत्ता नारी, तीसे कह घडइ एरिसं विरियं ? ।
 उत्तमवीरियसज्झा, होइ जओ मुत्तिसंपत्ती ॥ ७५४ ॥
 वीरियविरहाओ च्चिय, सत्तमपुढवीगई वि नो तीसे ।
 त्त कह नेव्वाणगमो, मुणिवर ! घडइ ? त्ति गुरू रह ॥ ७५५ ॥
 विरिएण होइ हीणो, इत्थीहिंतो नपुंसओ लोए ।
 सो वच्चइ नेव्वाणं, महातमं चाविगाणेण ॥ ७५६ ॥
 ता कीस न इच्छिज्जइ, सिद्धी नारीण निउणबुद्धीहिं ? ।
 अहं सत्तमपुढवीए, गमणाभावो इहं नायं ॥ ७५७ ॥

नणु भावविसेसाओ, सिद्धि नरयं च पाणिणो जंति ।
 नारीणमसुहभावो, न हु तिब्बो होइ पयईए ॥ ७५८ ॥
 तम्हा सत्तमपुढवीं, न जंति ताओ निसग्गओ चेव ।
 वच्चंति मुत्तिमुत्तम !, सुहपरिणामोवलंभाओ ॥ ७५९ ॥
 सत्तममहिगामित्ता(तं), जइ हेऊ होज्ज उड्डगमणस्स ।
 ता कीस सहस्साए, उवरिं मच्छ न गच्छंति ? ॥ ७६० ॥
 जह जाइपच्चयाओ, मच्छईणं न अत्थि सिद्धिगमो ।
 तह सत्तमपुढविगई, नारीण निसग्गओ, नत्थि ॥ ७६१ ॥
 तह वि हु जुत्ता मुत्ती, जम्हा दीसइ अणुत्तरं विरियं ।
 धम्मविसयम्मि तासिं, तहातहा उज्जु(ज्ज) मंतीणं ॥ ७६२ ॥
 किं बहुणा ? सिद्धमिणं, लोए लोउत्तरे वि नारीणं ।
 नियनियधम्मायरणं, पुरिसेहितो विसेसेणं ॥ ७६३ ॥
 सुहभावसालिणीओ, दाण-दया-सील-संजमधरीओ ।
 सुत्तस्स पमाणत्ता, लहंति मुत्ति सुनारीओ ॥ ७६४ ॥
 इय वट्टमाणतित्था-हिनायगं वंदिऊण भावेण ।
 कल्लणत्तयकित्तण-पुव्वं नेमीजिणं थुणइ ॥ ७६५ ॥
 सुत्तत्थो सुगमो च्चिय, किं पुण कारणमिमस्स संथवणं ? ।
 कीरइ भुवणच्चब्भुय-विसेसचरियाणुसरणत्थं ॥ ७६६ ॥
 भत्ती नेमिजिणेंदे, होइ पसिद्धी तहा सुत्तिथस्स ।
 कल्लणयतियपूया-संपायणमेय गाहाए ॥ ७६७ ॥
 सुकयमणुमोइअव्वं, पुणो पुणो साणुबंधफलहेऊ ।
 इय वंदिय देवाणं, भुज्जो अणुकित्तणं कुणइ ॥ ७६८ ॥
 चउरो उसभजिणाओ, अट्ट य सुमईजिणाओ आरब्भ ।
 विमलजिणाओ दस दो, अ वंदिया पास-वीरजिणा ॥ ७६९ ॥

सव्वे वि जिणवरा ते, चउवीसं भरहखेतसंभूया ।
 परमद्विनिद्वियद्वा, कयकिच्चा नोवयारेणं ॥ ७७० ॥
 एवं बहुप्पयारा, सिद्धा सव्वे वि दिंतु मे सिद्धि ।
 आइन्नयपामन्ना, वक्खायं गाहदुगमेयं ॥ ७७१ ॥
 सुत्ताऽभणियं ति न संगयं ति एयं न जुज्जए वोतुं ।
 सम्भावबुद्धिजणगं, सव्वं सुत्ते भणियमेव ॥ ७७२ ॥
 वड्डइ विसुद्धभावो, भवियाणमिमेण गाहजुयलेण ।
 अणुहवसिद्धं एयं, भावपहाणाण भव्वाणं ॥ ७७३ ॥
 थुइ-थोत्त-चित्तपमुहं, गुणकरमन्नं पि संमयं जह वा ।
 एयं पि तहा नेयं, मज्झत्थमणेहिं विउसेहिं ॥ ७७४ ॥
 जिणवंदणावसाणा, जिणगिहवासीण देव-देवीणं ।
 संबोहणत्थमहुणा, काउस्सगं कुणइ एवं ॥ ७७५ ॥
 वेयावच्चं जिणगिह-रक्खण-परिट्ठवणाइजिणकिच्चं ।
 संती पडणीयकओ-वसग्गविनिवारणं भवणे ॥ ७७६ ॥
 सम्महिट्ठी संघो, तस्स समाही मणोदुहाभावो ।
 एसि करणसीला, सुवरसाहम्मिया जे उ ॥ ७७७ ॥
 तेसि संमाणत्थं, काउस्सगं करेमि एत्ताहे ।
 अन्नत्थूससियाई-पुव्वुत्तागारकरणेणं ॥ ७७८ ॥
 एत्थ उ भणेज्ज कोई, अविरइगंधाण ताणमुस्सगो ।
 न हु संगच्छइ अम्हं, सावय-समणेहि कीरंतो ॥ ७७९ ॥
 गुणहीणवंदणं खलु, न हु जुत्तं सव्वदेस-विरयाणं ।
 भणइ गुरू सच्चमिणं, एत्तो च्चिय एत्थ नहि भणियं ॥ ७८० ॥
 वंदण-पूयण-सक्का-रणाइहेउं करेमि उस्सगं ।
 वच्छं पुण जुत्तं, जिणमयजुत्ते तणुगुणे वि ॥ ७८१ ॥

ते हु पमत्ता पायं, काउस्सगेण बोहिया धणियं ।	
पडिउज्जमंति फुडपा-डिहेरकरणे ददुच्छाहा	॥ ७८२ ॥
सुव्वइ सिरिकंताए, मणोरमाए तहा सुभद्दाए ।	
अभयाईणं पि कयं, सन्नेज्झं सासणसुरेहिं	॥ ७८३ ॥
संघुस्सग्गा पायं, वड्डइ सामत्थमिह सुराणं पि ।	
जह सीमंधरमूले, गमणे माहिलवियायम्मि	॥ ७८४ ॥
जक्खाए वा सुव्वइ, सीमंधरसामिपायमूलम्मि ।	
नयणं देवीए कयं, काउस्सगेण सेस्साणं	॥ ७८५ ॥
एमाइकारणेहिं, साहम्मियसुरवराण वच्छल्लं ।	
पुव्वपुरिसेहिं कीरइ, न वंदणाहेउमुस्सग्गो	॥ ७८६ ॥
पुव्वपुरिसाण मग्गे, वच्चंतो नेय चुक्कइ सुमग्गा ।	
पाउणइ भावसुद्धि, मुच्चइ मिच्छविमप्पेहिं	॥ ७८७ ॥
पारियकाउस्सग्गो, परमेट्ठीणं च कयनमोक्कारो ।	
वेयावच्चगराणं, देज्ज थुइं जक्खपमुहाणं	॥ ७८८ ॥
कयसिद्धनमोक्कारो, पुणो वि पणिवायदंडगाईयं ।	
बीयथुइजुयलएणं, पुव्विं पिव वंदणं कुणइ	॥ ७८९ ॥
पुणरुत्तं पि न दुट्ठं, दट्ठव्वमिणं जिणागमन्नुहिं ।	
जिणगुणथुइरूवत्ता, कम्मक्खयकारणत्तेण	॥ ७९० ॥
सइ चित्तसमाहाणे, अहियं पि जिणेंदवंदणं सेयं ।	
कम्मक्खयहेउत्ता, पंचनमोक्कारगुणणं व	॥ ७९१ ॥
भणियं च पव्वदिवसे, पत्तेयं चेइयाइँ सव्वाइँ ।	
समणेहिं सावएहिं य, सत्तीए वंदणिज्जाइँ	॥ ७९२ ॥
जह विसविघायणत्थं, पुणो पुणो मंतमंतणं सुहयं ।	
तह मिच्छतविसहरं, विन्नेयं वंदणाई वि	॥ ७९३ ॥

मिच्छदंसणमहणं, सम्मदंसणविसुद्धिहेउं च ।
 चिइवंदणाइ विहिणा, पन्नत्तं वीयरगेहिं ॥ ७९४ ॥
 जइ वि बहुहा न तीरइ, दो वाराओ अवस्स कायव्वं ।
 संविग्गमुणीहिं जओ, आइन्नं वन्नियं चेव ॥ ७९५ ॥
 सुहभाववुद्धिहेउं, निच्चं जिणवंदणा सिवत्थीहिं ।
 संपुन्ना कायव्वा, विसेसओ गेहवासीहिं ॥ ७९६ ॥
 आह किमेसा तुब्भे, विसेसओ सावयाणमुवइट्ठा ? ।
 किं साहूण न नियमो ?, भणइ गुरू सुणसु परमत्थं ॥ ७९७ ॥
 समणाण सावयाण य, उस्सग्गो एस चेव दट्ठव्वो ।
 गिहिणं विसेसभणणे, बिंतीमं कारणं गुरू णो ॥ ७९८ ॥
 चरणट्टियाण किरिया, सव्वा वि जिणेंदवंदणा चेव ।
 आणाणुपालणं चिय, जम्हा तं बिंति तत्तविऊ ॥ ७९९ ॥
 चरणकरणाविरोहा, साहू वंदंति हीणमहियं वा ।
 किरियंतरे वि तेसिं, परिणामो तग्गओ चेव ॥ ८०० ॥
 गिहिणो पुण सो भावो, ताव त्ति य जाव वंदणं कुणइ ।
 आरंभपरिग्गहवावडस्स न उ सेसकालम्मि ॥ ८०१ ॥
 तम्हा संपुन्न च्चिय, जुत्ता जिणवंदणा गिहत्थाणं ।
 सुहभाववुद्धिओ जं, जायइ कम्मक्खओ विउलो ॥ ८०२ ॥
 संपुन्नपक्खवाई, वित्तिविरोहाइकारणा कइ वि ।
 इहरतरं पि कुणंतो, संपुन्नाए फलं होइ(लहइ) ॥ ८०३ ॥
 जो पुण पमायसीलो, कुग्गहगरलेण वावि हयसन्नो ।
 संपुन्नाकरणमणो-रहं पि हियए न धारेइ ॥ ८०४ ॥
 सो मोहतिमिरछइय-दिट्ठी बहुदुक्खसावयाइन्ने ।
 संमग्गमपावंतो, परिभमइ चिरं भवारत्ते ॥ ८०५ ॥

तो तिकालं गिहिणो, पंचहि सक्कत्थएहिं सा जुता ।
 जइ ताव वित्तिबाहा, असमाहिकरी न संभवइ ॥ ८०६ ॥
 तब्भावे उ अवस्सं, नवभेयाए इमीएँ अन्नयरी ।
 पडिसुद्धा कायव्वा, दंसणसुद्धि महंतेण ॥ ८०७ ॥
 नवभेया पुण एसा, भणिया पुरिसेहि तत्तवेईहिं ।
 संपुन्नमचायंतो, मा कोइ चएज्ज सव्वं पि ॥ ८०८ ॥
 आह किमेवइय च्विय, उयाहु अहिया वि संगया एसा ? ।
 पडिभणइ गुरु सुंदर !, अइभरियं नत्थि धम्मम्मि ॥ ८०९ ॥
 एतो अहिगतरा वि हु, कीरंती गरुयभत्तिराएण ।
 कल्लणयपव्वाइसु, गुणावहा चेव भत्ताणं ॥ ८१० ॥
 वड्डइ धम्मज्झाणं, फुरंति हियए गुणा जिणिदाणं ।
 उच्छलइ तेसु भत्ती, कम्मिधणहुयवहसमाणा ॥ ८११ ॥
 अत्तेसिं भव्वाणं, उवइट्ठो होइ उत्तमो मग्गो ।
 इय विविहा हुंति गुणा, पुणो पुणो वंदणाकरणे ॥ ८१२ ॥
 भावुल्लासेण विणा, अहिगपवित्ती न होइ धम्मम्मि ।
 सो खलु सुप्पणिहाणं, भन्नइ विन्नायसमएहिं ॥ ८१३ ॥
 सुव्वइ दुग्गयनारी, जयगुरू णो सिंदुवारकुसुमेहिं ।
 पूयापणिहाणेणं, उवउत्ता(वण्णा) तियसलोयम्मि ॥ ८१४ ॥
 वंदणपणिहाणाओ, सुविसुद्धाओ पवड्डमाणाओ ।
 सुव्वइ जिणेंदसमए, देवत्तं दुद्दुरो पत्तो ॥ ८१५ ॥
 एतो च्विय सुहमइणो, बहुसो वंदंति पव्वदियहेसु ।
 तित्थाणि मणे धरिउं, अट्ठावय-रेवयाईणि ॥ ८१६ ॥
 सुत्तम्मि वि भणियमिणं, अट्ठमि-चाउद्दसीसु सङ्गेण ।
 सव्वाइँ चेइयाइं, विसेसओ वंदियव्वाइं ॥ ८१७ ॥

तह सावगो वि एवं, वन्निज्जइ पुव्वपुरिससत्थेसु ।
 पूयाविसेसकारी, पव्वेसु इमं जओ सुत्तं ॥ ८१८ ॥
 संवच्छर-चाउम्मासिएसु अट्ठाहियासु वि तिहीसु ।
 सव्वायेरेण लग्गइ, जिणवरपूआ-तवगुणेसु ॥ ८१९ ॥
 इय पूय च्विय एगा, भणिया न य वंदण त्ति मा बुज्झ ।
 नहि संपुत्ता पूया, वंदणविगला जओ होइ ॥ ८२० ॥
 निच्चं चिय किच्चमिणं, न य सव्वो तरइ निच्चसो काउं ।
 इय सव्वपरिच्चाया, उवइट्ठा पव्वदियहेसु ॥ ८२१ ॥
 सुत्ते एगविह च्विय, भणिया तो भेयसाहणमजुत्तं ।
 इय थूलमई कोई, जंपइ सुत्तं इमं सरिउं ॥ ८२२ ॥
 तिन्नि वा कड्ढई जाव, थुईओ तिसिलोइया ।
 ताव तत्थ अणुत्तायं, कारणेण परेण वि ॥ ८२३ ॥
 भणइ गुरू तं सुत्तं, चिइवंदणविहिपरूवगं न भवे ।
 निक्कारणजिणमंदिरपरिभोगनिवारगत्तेण ॥ ८२४ ॥
 जं वा-सद्दो पयडो, पक्खंतरसूयगो तहिं अत्थि ।
 संपुत्तं वा वंदइ, कड्ढइ वा तिन्नि उ थुईओ ॥ ८२५ ॥
 एसो वि हु भावत्थो, संभाविज्जइ इमस्स सुत्तस्स ।
 ता अन्नत्थं सुत्तं, अन्नत्थ न जोइउं जुत्तं ॥ ८२६ ॥
 जइ एत्तियमेत्तं चिय, जिणवंदणमणुमयं सुए हुत्तं ।
 थुइ-थोत्ताइपवित्ती, निरत्थिया होज्ज सव्वा वि ॥ ८२७ ॥
 संविग्गा विहिरसिया, गीयत्थतमा य सूरिणो पुरिसा ।
 कह ते सुत्तविरुद्धं, सामायारीं परूवेत्ति? ॥ ८२८ ॥
 चीवंदणा उ दुविहा, निच्चा इयरा उ होइ नायव्वा ।
 तव्विसयमिमं सुत्तं, मुणंति गीया उ परमत्थं ॥ ८२९ ॥

सम्ममवियारिऊणं, सओ य परओ य समयसुत्ताइं ।
 जो पवयणं विकोवइ, सो नेओ दीहसंसारी ॥ ८३० ॥
 दूसमदोसा जीवो, जं वा तं वा मिसंतरं पप्प ।
 चयइ बहुं करणिज्जं, थेवं पडिवज्जइ सुहेण ॥ ८३१ ॥
 एक्कं न कुणइ मूढो, सुयमुद्दिसिऊण नियकुबोहम्मि ।
 जणमन्नं पि पवत्तइ, एवं बीयं महापावं ॥ ८३२ ॥
 उप्पन्नसंसया जे, सम्मं पुच्छंति नेव गीयत्थे ।
 चुक्कंति सुद्धमग्गा, ते पल्लवगाहिपंडिच्चा ॥ ८३३ ॥
 अलमेत्थ वित्थरेणं, वंदिय सन्निहियचेइयाणेवं ।
 अवसेसचेइयाणं, वंदणपणिहाणकरणत्थं ॥ ८३४ ॥
 पुव्वविहाणेण पुणो, भणित्तु सक्कत्थयं तओ कुणइ ।
 जिणचेइयपणिहाणं, संविग्गो मुत्तसुत्तीए ॥ ८३५ ॥
 जावंति चेइयाइं, उड्ढे य अहे य तिरियलोए य ।
 सव्वाइं ताइं वंदे, इह संतो तत्थ संताइं ॥ ८३६ ॥
 सक्कत्थएण इमिणा, एयाइं चेइयाइं वंदामि ।
 सक्कत्थयस्स य भणणे, एयं खु पओयणं भणियं ॥ ८३७ ॥
 तत्तो य भावसारं, भणिऊणं छोभवंदणं विहिणा ।
 साहुगयं पणिहाणं, करेइ एयाएँ गाहाए ॥ ८३८ ॥
 जावंत केइ साहू, भरहे-खय(ए) महाविदेहे य ।
 सव्वेसिं तेसिं पणओ, ति विहेण तिदंडविरयाणं ॥ ८३९ ॥
 तत्तो अतित्तचित्तो, जिणेंदगुणवन्नणेण भुज्जो वि ।
 सुकइनिबद्धं सुद्धं, थयं च थोत्तं च वज्जइ ॥ ८४० ॥
 सक्कयभासाबद्धो, गंभीरत्थो थओ त्ति विक्खाओ ।
 पाययभासाबद्धं, थोत्तं विविहेहिँ छंदेहिँ ॥ ८४१ ॥

गंभीरमहुरघोसं, तह तह थोत्ताइयं भणेज्जाह ।
 जह जायइ संवेगं, सुणमाणाणं पोरिसि पि ॥ ८४२ ॥
 विविहमहाकइइओ, वन्निज्जंतो विचित्तउत्तीहिं ।
 कस्स न हरेइ हिययं, तित्थंकरगुणगणो गुरू ओ ? ॥ ८४३ ॥
 भत्तिंभरनिब्भरमणो, वंदित्ता सव्वजगइंबिबाइं ।
 मूलपडिमाइ पुरओ, पुणो वि सक्कत्थयं पढइ ॥ ८४४ ॥
 चीवंदणकयकिच्चो, पमोयरोमंचचच्चियसरीरो ।
 संक्कथएणं वंदिय, अहिमयफलपत्थणं कुणइ ॥ ८४५ ॥
 दुक्खक्खय कम्मक्खय समाहिमरणं च बोहिलाभो य ।
 संपज्जउ मह एयं, तुह नाह ! पणामकरणेणं ॥ ८४६ ॥
 जय वीयरय ! जगगुरू ! होउ ममं तुह पभावओ भयवं ! ।
 भवनिव्वेओ मग्गाणुसारिया इट्ठफलसिद्धी ॥ ८४७ ॥
 लोगविरुद्धच्चाओ, गुरू जणपूया परत्थकरणं च ।
 सुहगुरू जोगो तव्वयणसेवणा आभवमखंडा ॥ ८४८ ॥
 वारिज्जइ जइ वि नियाणबंधणं वीअरय ! तुह समए ।
 तह वि मम हुज्ज सेवा, भवे भवे तुम्ह चलणाणं ॥ ८४९ ॥
 एएसिं एगयरं, पणिहाणं नियमओ य कायव्वं ।
 पणिहाणंता जम्हा, संपुन्ना वंदणा भणिया ॥ ८५० ॥
 उल्लसविसेसाओ, एत्तो अहियं पि चित्तउत्तीहिं ।
 पयडियभावाइसयं, कीरंतं गुणकरं चैव ॥ ८५१ ॥
 अहिए भावुल्लसे, अहियाहियकरणपरिणई होइ ।
 तह भाववंदणाए, लक्खणमेयं जओ भणियं ॥ ८५२ ॥
 वेलाए विहाणेण य, तग्गयचित्ताइणा य विन्नेओ ।
 तव्वुद्धिभावभावेहिं, तह य दव्वे-यरविसेसो ॥ ८५३ ॥

इह कस्सइ होज्ज मई, नियाणकरणं इमं तु पच्चक्खं ।
 जं पत्थणपणिहाणं, कीरइ परिथूलबुद्धीहिं ॥ ८५४ ॥
 सुव्वइ य दसाईसुं, तित्थयरम्मि वि नियाणपडिसेहो ।
 तम्हा न जुत्तमेयं, पणिहाणं अह गुरू भणइ ॥ ८५५ ॥
 जं संसारनिमित्तं, पणिहाणं तं खु भन्नइ नियाणं ।
 तं तिविहं इयलोए, परलोए कामभोगेसु ॥ ८५६ ॥
 सोहग्ग-रज्ज-बल-रूवसंपया माणुसम्मि लोगम्मि ।
 जं पत्थिज्जइ धम्मा, इहलोयनियण्णमेयं तु ॥ ८५७ ॥
 वेमाणियाइसिद्धी, इंदत्ताईण पत्थणा जा उ ।
 परलोयनियाणमिणं, परिहरियव्वं पयत्तेण ॥ ८५८ ॥
 जो पुण सुकयसुधम्मो, पच्छा मग्गइ भवे भवे भोत्तुं ।
 सद्दाइकामभोगे, भोगनियाणं इमं भणियं ॥ ८५९ ॥
 तह जं कोवाइसया, वह-बंधण-मारणाइपणिहाणं ।
 दीवायणपमुहाणं, तं पि नियाणं महापावं ॥ ८६० ॥
 एएसि नियाणाणं, लक्खणमेगं पि नत्थि पणिहाणे ।
 ता कह भणसि नियाणं ?, तहाहिभावेहि तस्सत्थं ॥ ८६१ ॥
 सारीर-माणसाणं, दुक्खाण खओ त्ति होइ दुक्खंखओ ।
 नाणावरणाईणं, कम्माण खओ उ कम्मखओ ॥ ८६२ ॥
 भन्नइ समाहिमरणं, रगदोसेहिं विप्पमुक्काणं ।
 देहस्स परिच्चाओ, भवंतकारी चरितीणं ॥ ८६३ ॥
 सम्मचरणाइ बोही, तीसे लाभो भवे भवे पत्ती ।
 कम्मक्खयहेउत्ता, सिद्धफलो नियमओ एसो ॥ ८६४ ॥
 संपज्जउ मह एयं, तुह नाह पणामकरणओ-सुगमं ।
 मोक्खंगमेव सकलं, पत्थियमेयम्मि पणिहाणे ॥ ८६५ ॥

दुइयम्मि वि पणिहाणे, भवनिव्वेयाइ सिवफलं चेव ।
 तो नत्थि अत्थभेओ, वंजणस्यणा परं भिन्ना ॥ ८६६ ॥
 एतो च्चिय एगयरं, पणिहाणं नियमओ य कायव्वं ।
 इय पुव्वि उवइट्ठं, दुहा वि न नियाणमेयं ति ॥ ८६७ ॥
 कम्मक्खयत्थमीडा, तत्तो नियमेण होइ किर मोक्खो ।
 जइ सो वि न पत्थिज्जइ, धम्मे आलंबणं कयरं ? ॥ ८६८ ॥
 आलंबणनिरवेक्खा, किरिया नियमेण दव्वकिरिय ति ।
 संमुच्छिमपायाणं, पायं तुच्छप्फला होइ ॥ ८६९ ॥
 सुत्तम्मि चेव भणियं, पत्थणमारोग-बोहिलाभस्स ।
 तम्हा कायव्वमिणं, पणिहाणं नो खलु नियाणं ॥ ८७० ॥
 जो वि भणिओ दसाइसु, तित्थगरम्मि वि नियाणपडिसेहो ।
 तित्थगररिद्धिअभिसंगभावओ सो वि जुत्तो ति ॥ ७७१ ॥
 न य पत्थिया वि लब्भइ, साभिस्संगेहिं तारिस्सा पयवी ।
 निस्संगभावसज्झा, जम्हा सां मुत्तिहेउत्ता ॥ ८७२ ॥
 एवं च दसाईसु तित्थयरम्मि वि नियाणपडिसेहो ।
 जुत्तो भवपडिबद्धं, साहिस्संगं तयं जेण ॥ ८७३ ॥
 कयमेत्थ पसंगेणं, एवं पणिहाणसंगया एसा ।
 संपुन्ना उक्कोसा, निहिट्ठा वंदणा लद्धा ॥ ८७४ ॥
 उस्संगेणं स च्चिय, कायव्वा सुद्धमग्गामीहिं ।
 सेसा उ देसकालादवेक्खणा होइ अट्ठविहा ॥ ८७५ ॥
 वित्तिकिरियाऽविरोहो, अववायनिबंधणं गिहत्थाणं ।
 किरियंतरकालाइक्कमाइभावो सुसाहूणं ॥ ८७६ ॥
 दव्वाइएहि जुत्तस्सुस्सग्गो तदुचियं अणुट्ठाणं ।
 रहियस्स तमववाओ, जहोचियं जुत्तमुभयं पि ॥ ८७७ ॥

चेइयपरिवाडीए, कालं तह चेइयाइं आसज्ज ।	
सव्वा वि जहाजोगं, कायव्वा सुद्धबोहेहिं	॥ ८७८ ॥
सम्भावसुंदरं जं, थेवं व बहुं व धम्मणुद्वाणं ।	
होइ सुविसुद्धफलयं, तव्विवरीयं न उ बहुं पि	॥ ८७९ ॥
इह छेय-कूड-रूवगनायं विन्नायसमयसम्भावा ।	
वन्नेति पुव्वमुणिणो, तं पुण एयं मुणेयव्वं	॥ ८८० ॥
दव्वेण य टंकेण य, जुत्तो छेओ हु रूवगो होइ ।	
टंकविहूणो दव्वे वि न खलु एगंतछेउ ति	॥ ८८१ ॥
अद्वे टंकेण य, कूडो तेण उ विणा उ मुद्द ति ।	
बालाइविप्पयारणमेत्तफला नियमओ होइ	॥ ८८२ ॥
एत्थ पुण वंदणाए, रूपसमो होइ चित्तबहुमाणो ।	
टंकसमा विन्नेया, संपुन्ना बाहिरा किरिया	॥ ८८३ ॥
दोण्हं पि समाओगो, सुवंदणा छेयरूवगसरिच्छ ।	
बीयगरूवगतुल्ला, पमाइणो भत्तिजुत्तस्स	॥ ८८४ ॥
लाभाइनिमित्ताओ, अखंडकिरियं पि कुव्वओ तइया ।	
उभयविहूणा नेया, अवंदणा चेव तत्तेणं	॥ ८८५ ॥
एसो इह भावत्थो, कायव्वा देसकालमासज्ज ।	
अप्पा वा बहुगा वा, विहिणा बहुमाणजुत्तेण	॥ ८८६ ॥
अन्नं च जिणमयम्मी, चउव्विहं वन्नियं अणुद्वाणं ।	
पीइजुयं भत्तिजुयं, वयणपहाणं असंगं च	॥ ८८७ ॥
जं कुणओ पीइरसो, वड्डइ जीवस्स उजुसहावस्स ।	
बालाईण व रयणे, पीइअणुद्वाणमेयं तु	॥ ८८८ ॥
बहुमाणविसेसाओ, मंदविवेगस्स भव्वजीवस्स ।	
पुव्विल्लसमं करणं, भत्तिअणुद्वाणमाहंसु	॥ ८८९ ॥

तुल्लं पि पालणाई, जाया-जणणीण पीई-भत्तिगयं ।
 पीई-भत्तिसु(जु)याणं, भेओ नेओ तहेहं पि ॥ ८९० ॥
 जो पुण जिणगुणचेईसुत्तविहाणेण वंदणं कुणइ ।
 वयणाणुट्ठाणमिणं, चरित्तिणो होइ नियमेण ॥ ८९१ ॥
 जं पुण अब्भासरसा, सुयं विणा कुणइ फलनिरासंसो ।
 तमसंगाणुट्ठाणं, विन्नेयं निउणदंसीहि ॥ ८९२ ॥
 कुंभारचक्रभमणं, पढमं दंडा तओ वि तयभावे ।
 वयणा-ऽसंगाणुट्ठाणभेयकहणे इमं नायं ॥ ८९३ ॥
 पढमं भावलवाओ, पायं बालाइयाण संभवइ ।
 ततो वि उत्तरुत्तरसंपत्ती नियमओ होइ ॥ ८९४ ॥
 तम्हा चउव्विहं पि हु, नेयमिणं पढमरूवगसमाणं ।
 जम्हा मुणीहिं सव्वं, परमपयनिबंधणं भणियं ॥ ८९५ ॥
 बीयगरूवसमं पि हु, सम्माणुट्ठाणकारणत्तेण ।
 एणत्तेण न दुट्ठं, पुव्वायरिया जओ बेंति ॥ ८९६ ॥
 असढस्स अपरिसुद्धा, किरिया सुद्धाएँ कारणं होइ ।
 अ(ज)त्तो विमलं रयणं, सुहेण बज्झं मलं चयइ ॥ ८९७ ॥
 तइयगरूवगतुल्लं, मायमोसाएँ दोससंसत्ता ।
 कारिमरूवयववहारिणो व्वं कुज्जा महाणत्थं ॥ ८९८ ॥
 होइ य पाएणेसा, अन्नाणाओ असद्दहाणाओ ।
 कम्मस्स गुरू ताओ, भवाभिनंदीण जीवाणं ॥ ८९९ ॥
 उभयविहूणा उ पुणो, नियमाराहणविराहणारहिया ।
 विसयब्भासगुणाओ, कयाइ होज्जा सुहनिमित्तं ॥ ९०० ॥
 जह सावगस्स पुत्तो, बहुसो जिणबिंबदंसणगुणेणं ।
 अकयसुकओ वि मरिउं, मच्छभवे पाविओ सम्मं ॥ ९०१ ॥

संपुत्रवन्दणविही, भणिओ एसो गुरूवएसेण ।	
संपुत्रो कायव्वो, संपुत्रफलत्थिणा निच्चं	॥ ९०२ ॥
पवयणववहाराओ, बज्झं जं किंचि इह मए रइयं ।	
तं सोहिंतु समत्थं, मज्झत्था जे सुगीयत्था	॥ ९०३ ॥
संघसमायारमिमं, कहिरुण मए जमज्जियं पुत्रं ।	
संघम्मि सुद्धभती, सिद्धफला मे तओ होज्जा	॥ ९०४ ॥
संघो महाणुभावो, तित्थंकरवंदिओ तदायारो ।	
सूइज्जंतो सम्मं, रिसिगुणसंपायगो हेइ	॥ ९०५ ॥
जो अवमन्नइ संघं, अत्राणतमोहमोहिओ जीवो ।	
सो पावइ दुक्खाइ, सगरसुयाणं व संदाहो	॥ ९०६ ॥
जो उ महग्घे संघे, पभावणं कुणइ निययसत्तीए ।	
सो होइ वंदणिज्जो, देवाण वि वइरसामि व्व	॥ ९०७ ॥
पावयणी धम्मकही, वाई नेमिन्तिओ तवस्सी य ।	
विज्जा सिद्धो य कवी, अट्टेव पभावगा भणिया	॥ ९०८ ॥
एएहिं परिग्गहिओ, जिणवीरपवत्तिओ महाभागो ।	
मिच्छत्तमभिभवंतो, दुप्पसहंतो जयइ संघो	॥ ९०९ ॥
भुवणभवणप्पईवो, तियसैंद-नरिंदविदकयसेवो ।	
सिरिवद्धमाणवीरो, होउ सया मंगलं तुम्ह	॥ ९१० ॥

पू.आ.श्रीचन्द्रप्रभसूरिविरचितम्

॥ दंसणसुद्धिपयरणं ॥

- पत्तभवणवतीरं, दुहदवनीरं सिवंबतरुकीरं ।
कंचणगोरसरीरं, नमिऊण, जिणेसरं वीरं ॥ १ ॥
- बुच्छं तुच्छमइणं, अणुगहत्थं समत्थभव्वाणं ।
सम्मत्तस्स सरुवं, संखेवेणं निसामेह ॥ २ ॥
- सुयसायरो अपारो, आउं थोवं जिया य दुम्मेहा ।
तं किं पि सिक्खियव्वं, जं कज्जकरं च थोवं च ॥ ३ ॥
- मिच्छत्तमहामोहं-धयारमूढाण इत्थ जीवाणं ।
पुत्तेहिं कह वि जायइ, दुल्लहो सम्मत्तपरिणामो ॥ ४ ॥
- देवो धम्मो मग्गो, साहू तत्ताणि चेव सम्मत्तं ।
तव्विवरीयं मिच्छत्त-दंसणं देसियं समए ॥ ५ ॥
- चउतीसअइसयजुओ, अट्टमहापाडिहेरकयसोहो ।
अट्टदसदोसरहिओ, सो देवो नत्थि संदेहो ॥ ६ ॥
- चउरो जम्मप्पभिई, इक्कारसकम्मसंखए जाए ।
नवदस य देवजणिए, चउतीसं अइसए चंदे ॥ ७ ॥
- कंकेलि-कुसुमवुट्ठी, दिव्वज्झुणि चामरा-सणाइं च ।
भावलय-भेरि-छत्तं, जयंति जिणपाडिहेराइं ॥ ८ ॥
- अन्नाण-कोह-मय-माण-लोह-माया-रई, य अरई य ।
निहा-सोय-अलियवयण-चोरिया-मच्छर-भयाइं ॥ ९ ॥
- पाणिवह-पेम-कीडापसंग-हासा य जस्स इइ दोसा ।
अट्ठारस वि पणट्ठा, नमामि देवाहिदेवं तं ॥ १० ॥
- तस्स पुणो णामाइं, तिण्णि जहत्थाइं समयभणियाइं ।
अरिहंतो अरहंतो, अरुहंतो भावणीयाई ॥ ११ ॥

अट्टविहं पि य कम्मं, अरिभूयं होइ सव्वजीवाणं । तं कम्ममरिं हंता, अरिहंता तेण वुच्चंति	॥ १२ ॥
अरहंति वंदण-णमंसणाइं अरहंति पूयसक्कारं । सिद्धिगमणं च अरहा, अरहंता तेण वुच्चंति	॥ १३ ॥
अच्चंतं दड्ढम्मि बीयम्मि, न अंकुरो जहा होइ । दड्ढम्मि कम्मबीए, न रुहइ भवअंकुरो वि तथा	॥ १४ ॥
तं नमह तं पसंसह, तं ज्ञायह तस्स सरणमाल्लियह । मा किणह कणयमुल्लेण, पित्तलं इत्तिबं भणिमो	॥ १५ ॥
मेरुव्व समुत्तुंगं, हिमगिरिधवलं लसंतधवलधयं । भवणं कारेयव्वं, विहिणा सिरिवीयरायस्स	॥ १६ ॥
जिणभवणकरणविहि, सुद्धा भूमि दलं च कट्ठाइं । भियगाणतिसंधाणं, सांसयवुद्धी य जयणा य	॥ १७ ॥
अहिगारिणा इमं खलु, कारेयव्वं विवज्जए दोसो । आणाभंगा उ च्विय, धम्मो आणाए पडिबद्धो	॥ १८ ॥
तित्थगराणा मूलं, नियमा धम्मस्स तीए वाघाए । किं धम्मो किमहम्मो, मूढा नेयं वियारंति	॥ १९ ॥
आराहणाए तीए, पुत्रं पावं विराहणाए उ । एयं धम्मरहस्सं, वित्रेयं बुद्धिमंतंतेहिं	॥ २० ॥
अहिगारि उ गिहत्थो, सुहसयणो वित्तसंजुओ कुलजो । अक्खुद्धो धिइबलिओ, मइमं तह धम्मरागी य	॥ २१ ॥
निप्फाइऊण एवं, जिणभवणं सुंदरं तहिं बिंबं । विहिकारियमह विहिणा, पइट्ठविज्जा लहुं चेव	॥ २२ ॥
अहिगारिणा विहीए, कारावयं जं न साहुनिस्साए । तमनिस्सकडं अट्ठा-वइव्व सेसं तु निस्सकडं	॥ २३ ॥

कुसुम-क्खय-धूवेहिं, दीवय-वासेहिं सुंदरफलेहिं ।	
पूया पयसलिलेहिं, अट्टविहा तस्स कायव्वा	॥ २४ ॥
गुरुकारियाए केइ, अन्ने सयकारियाए तं बिंति ।	
विहिकारियाए अन्ने, पडिमाए पूयणविहाणं	॥ २५ ॥
सुत्तभणिएण विहिणा, गिहिणा णिव्वाणमिच्छमाणेण ।	
लोगुत्तमाण पूया, निच्चं चिय होइ कायव्वा	॥ २६ ॥
आसन्नसिद्धियाणं, विहिपरिणामो उ होइ सयाकालं ।	
विहिचाओ अविहिभत्ती, अभव्वजियदुरभव्वाणं	॥ २७ ॥
धन्नाणं विहिजोगो, विहिपक्खाराहगा सया धन्ना ।	
विहिबहुमाणिणो धन्ना, विहिपक्खअदुसगा धन्ना	॥ २८ ॥
इय आगमविहिपुव्वं, भत्तिभरुल्लसियबहलरोमंचा ।	
तं भुवणवंदणिज्जं, वंदह परमाए भत्तीए	॥ २९ ॥
पंचविहाभिगमेणं, पयाहिणतिगेण पूयपुव्वं च ।	
पणिहाणमुद्दसहिया, विहिजुत्ता वंदणा होति	॥ ३० ॥
दव्वाण सचित्ताणं, विऊसरणमचित्तदव्वमणुसग्गो ।	
मणएगत्तीकरणं, अंजलिबंधो य दिट्ठिपहे	॥ ३१ ॥
तह एगसाडएणं, उत्तरसंगेण जिणहरपवेसो ।	
पंचविहोभिगमो इय, अहवा वि य अन्नहा एसो	॥ ३२ ॥
अवहट्ठु रायककुहाइं पंच वररायककुहरूवाइं ।	
खगं छत्तो-वाणह-मउडं तह चामराओ य	॥ ३३ ॥
तिन्नि निसीहि तिन्नि य पयाहिणा तिन्नि चेव य पणामा ।	
तिविहा पूया य तहा, अवत्थतियभावणं चेव	॥ ३४ ॥
तिदिसिनिक्खणविरई, तिविहं भूमिपमज्जणं चेव ।	
वण्णाइतियं मुद्दा-तियं च तिविहं च पणिहाणं	॥ ३५ ॥

इय दहतियसंजुत्तं, वंदणयं जो जिणाण तिकालं ।
 कुणइ नरो उवउत्तो, सो पावइ सासयं ठाणं ॥ ३६ ॥
 पुप्फा-मिस-थुइभेया, तिविहा पूया अवत्थतियं तु ।
 होइ छउमत्थकेवलि-सिद्धत्तं भुवणनाहस्स ॥ ३७ ॥
 वण्णाइतियं तु पुणो, वण्णत्थालंबणसरूवं तु ।
 मणवयणकायजणियं, तिविहं पणिहाणमवि होइ ॥ ३८ ॥
 मुद्दातियं तु इत्थं, विन्नेयं होइ जोगमुद्दाए ।
 हरिभद्दसूरिविइय-गंथम्मि इमं जओ भणियं ॥ ३९ ॥
 पंचंगो पणिवाओ, थयपाढो होइ जोगमुद्दाए ।
 वंदणं जिणमुद्दाए, पणिहाणं मुत्तसुत्तीए ॥ ४० ॥
 दो जाणु दोन्नि करा, पंचमंगं होइ उत्तमंगं तु ।
 सम्मं संपणिवाओ, ते पंचंगपणिवाओ ॥ ४१ ॥
 अन्नोन्नंतरियंगुलि-कोसागारेहिं दोहिं हत्थेहिं ।
 पिट्ठोवरि कुप्पर-संठिएहिं तह जोगमुद्द ति ॥ ४२ ॥
 चत्तारि अंगुलाइं, पुरओ ऊणाइं तत्थ पच्छिमओ ।
 पायाणं उस्सग्गो, एसा पुण होइ जिणमुद्दा ॥ ४३ ॥
 मुत्तासुत्तीमुद्दा, समा जहिं दो वि गब्भिया हत्था ।
 ते पुण निलाडदेसे, लगा अन्ने अलग्ग ति ॥ ४४ ॥
 पयडो सेसतियत्थो, तत्तो नारुण एय तियदसगं ।
 सम्मं समायरंतो, विहिचेइयवंदगो होइ ॥ ४५ ॥
 साहूण सत्तवार, होइ अहोस्तमज्झयारम्मि ।
 गिहिणो पुण चिइवंदण, ति य पंच व सत्त वा वारा ॥ ४६ ॥
 पडिक्कमणे चेइयहरे, भोयणसमयम्मि तहय संवरणे ।
 पडिक्कमणसुयणपडिबोह-कालियं सत्तहा जइणो ॥ ४७ ॥

जिणमंदिरभूमीए, दसगं आसायणाण वज्जेह ।	
जिणदव्वभक्खणे, रक्खणे य दोषे गुणे मुणह	॥ ४८ ॥
तंबोल-पाण-भोयणो-पाणह-थी भोग-सुयण-निट्ठवणं ।	
मुत्तुच्चारं जूयं, वज्जे जिणमंदिरस्संतो	॥ ४९ ॥
सत्थाऽवगह तिविहो, उक्कोस-जहन्न-मज्झिमो चेव ।	
उक्कोस सट्ठिहत्यो, जहन्न नव सेस विच्चालो	॥ ५० ॥
गुरुदेवगहभूमीइ, जत्तओ चेव होइ परिभोगो ।	
इट्ठफलसाहगो सइ, अणिट्ठफलसाहगो इहरा	॥ ५१ ॥
निट्ठीवणाइअकरणं, असक्कहा अणुचियासणाइयं ।	
आययणम्मि अभोगो, इत्थ य देवा उदाहरणं	॥ ५२ ॥
देवहरयम्मि देवा, विसयविसविमोहिया वि न कया वि ।	
अच्छसाहि पि समं, हासखिड्डाइ वि कुणंति	॥ ५३ ॥
भक्खेइ जो उवक्खेइ, जिणदव्वं तु सावओ ।	
पन्नाहीणो भवे जो उ, लिप्पइ पावकम्मुणा	॥ ५४ ॥
आयाणं जो भंजइ, पडिवन्नं धणं न देइ देवस्स ।	
नस्संतं समुवेक्खइ, सो वि हु परिभमइ संसारे	॥ ५५ ॥
चेइयदव्वं साहारणं च, जो दुहइ मोहियमइओ ।	
धम्मं व सो न जाणइ अहवा बद्धाउओ नरए	॥ ५६ ॥
चेइयदव्वविणासे, तहव्वविणासणे दुविहभेए ।	
साहू उविकखमाणो, अणंतसंसारिओ भणिओ	॥ ५७ ॥
जिणपवयणवुड्ढिकरं, पभावगं नाणदंसणगुणाणं ।	
भक्खंतो जिणदव्वं, अणंतसंसारिओ होइ	॥ ५८ ॥
जिणपवयणवुड्ढिकरं, पभावगं नाणदंसणगुणाणं ।	
रक्खंतो जिणदव्वं, परित्तसंसारिओ होइ	॥ ५९ ॥

जिणपवयणवुड्ढिकरं, पभावगं नाणदंसणगुणाणं ।
 वड्ढंतो जिणदव्वं, तिथयरत्तं लहइ जीवो ॥ ६० ॥
 जीवदय-सच्चवयणं, परधणपरिवज्जणं सुसीलं च ।
 खंती-पंचेंदिय-निग्गहो, य धम्मस्स मूलाइं ॥ ६१ ॥
 सम्मतमूलमणुव्वय-पणगं तिन्नि उ गुणव्वया हुंति ।
 सिक्खावयाइं चउरो, बारसहा होइ गिहिधम्मो ॥ ६२ ॥
 पाणिवह-मुसावाए, अदत्त-मेहुण-परिग्गहे चेव ।
 दिसि-भोग-दंड-सामइय, देसे, तह पोसह-विभागे ॥ ६३ ॥
 खंती य मद्दव-अज्जव-मुत्ति-तव-संजमे य बोधव्वे ।
 सच्चं सोयं आकिञ्चणं, च बंभं च जइधम्मो ॥ ६४ ॥
 रयणत्थिणो वि थोवा, तद्दायारो य जहेव लोगम्मि ।
 इय सुद्धधम्मरयणत्थि-दायगा द्ढयरं णेया ॥ ६५ ॥
 धम्मरयणस्स जोग्गो, अक्खुद्दो रूववं पगइसोमो ।
 लोगप्पिओ अकूरो भीरू, असढो सुदक्खिन्नो ॥ ६६ ॥
 लज्जालुओ दयालू, मज्झत्थो सोमदिट्ठि गुणरागी ।
 सकह सुपक्खजुत्तो, सुदीहदंसी विसेसन्नू ॥ ६७ ॥
 वुड्ढाणुगो विणीओ, कयण्णुओ परहियत्थकारी य ।
 तह चेव लद्धलक्खो, इगवीसगुणेहिं संजुत्तो ॥ ६८ ॥
 दुलहा गुरुक्कम्माणं, जीवाणं सुद्धधम्मबुद्धी वि ।
 तीए सुगुरु तम्मि वि, कुमग्गठिइसंकलाभंगो ॥ ६९ ॥
 जिणभवणे अहिगारो, जइणो गिहिणो वि गच्छपडिबद्धा ।
 जह तह देयं दाणं, सुविहियपासे वयनिसेहो ॥ ७० ॥
 जिणभवण बिंबपूया-करणं कारावणं जईणं पि ।
 आगमपरम्मुहेहिं, मूढेहिं परूविओ मग्गो ॥ ७१ ॥

समणाणं को सारो, छज्जीवनिकाय-संजमो एयं ।	
वयणं भुवणगुरुणं, निहोडियं पयडरूवं पि	॥ ७२ ॥
मन्नंति चेइयं अज्ज-रक्खिएहिमणुन्नायमिह केइ ।	
ताणमयं मयबज्झं, जम्हा णो आगमे भणियं	॥ ७३ ॥
एयं भणियं समए, इंदेणं साहूजाणणनिमित्तं ।	
जक्खगुहाए दारं, अण्णमुहं ठावियं तइया	॥ ७४ ॥
दुग्गंधमलीणवत्थस्स, खेलसिंघाणजल्लजुत्तस्स ।	
जिणभवणे णो कप्पइ, जइणो आसायणाहेऊ	॥ ७५ ॥
भावत्थयदव्वत्थय-रूवो सिवपंथसत्थवाहेण ।	
सव्वन्नूणा पणीओ, दुविहो मग्गो सिवपुरस्स	॥ ७६ ॥
जावज्जीवं आगम-विहिणा चारित्तपालणं पढमो ।	
नायज्जियदव्वेणं, बीओ जिणभवणकरणाइं	॥ ७७ ॥
जिणभवणबिंबठावण-जत्तापूयाइ सुत्तओ विहिणा ।	
दव्वत्थय त्ति नेयं, भावत्थयक्कारणत्तेण	॥ ७८ ॥
छण्हं जीवनिकायाणं, संजमो जेण पावए भंगं ।	
तो जइणो जगगुरुणो, पुप्फाईयं न इच्छंति	॥ ७९ ॥
तं णत्थि भुवणमज्झे, पूयाकम्मं न जं कयं तस्स ।	
जेणेह परमआणा, न खंडिय परमदेवस्स	॥ ८० ॥
मेरुस्स सरिसवस्स व, जत्तियमित्तं तु अंतरं होइ ।	
भावत्थय-दव्वत्थयाण, अंतरं तत्तियं णेयं	॥ ८१ ॥
उक्कोसं दव्वत्थयं, आराहिय जाइ अच्चुयं जाव ।	
भावत्थएण पावइ, अंतमुहुत्तेण निव्वाणं	॥ ८२ ॥
मोत्तूण भावत्थयं, जो दव्वत्थए पवत्तए मूढो ।	
सो साहू वत्तव्वो, गोयम ! अजओ अविरओ य	॥ ८३ ॥

मंसनिव्वित्ति काउं, सेवइ दंतिक्कयंति धणिभेयां ।
इय चइऊणारंभं, परववएसा कुणइ बालो ॥ ८४ ॥
तित्थयरुद्देसेण वि, सिढिलिज्ज न संजमं सुगइमूलं ।
तित्थयेरेण वि जम्हा, समयम्मि इमं विणिहिदुं ॥ ८५ ॥
सव्वरयणमएहिं, विभूसियं जिणहरेहिं महिवलयं ।
जो कारिज्ज समगं, तओ वि चरणं महइदियं ॥ ८६ ॥
अन्नाभावे जयणाए, मग्गणासो हविज्ज मा तेण ।
पुव्वं कयाययणाइसु, ईसिगुणसंभवे इहरा ॥ ८७ ॥
चेइय-कुल-गण-संघे, आयरियाणं व पवयणसुए य ।
सव्वेसु वि तेण कयं, तवसंजमउज्जमंतेण ॥ ८८ ॥
केइ भणंति भण्णइ, सुहुमविचारो न सावगाण पुरो ।
तं न जओ अंगाइसु, सुव्वइ तव्वण्णणा एवं ॥ ८९ ॥
लद्धट्ठा गहियट्ठा य, पुच्छियट्ठा विणिच्छियट्ठा य ।
अहिगयजीवाइया, अचालणिज्जा पवयणाओ ॥ ९० ॥
तह अट्ठिअट्ठिमज्जा-णुरायरत्ता जिणिदपण्णत्तो ।
एसो धम्मो अट्ठो, परमट्ठो सेसगमणट्ठो ॥ ९१ ॥
सुत्ते अत्थे कुसला, उस्सग-ववाईए तहा कुसला ।
ववहार-भावकुसला, पवयणकुसला य छट्ठाणा ॥ ९२ ॥
पुच्छंताणं धम्मं, तं पि य न परिक्खितं समत्थाणं ।
आहारमित्तलुद्धा, जे उम्मगं उवइसंति ॥ ९३ ॥
सुगइं हणंति तेसिं, धम्मियजणणिदणं करेमाणा ।
आहारपसंसासु य, णयंति जणं दुग्गइं बहुयं ॥ ९४ ॥
हुज्ज हु वसणपत्तो, सरीरदोब्बल्लयाए असमत्थो ।
चरण-करणे असुद्धे, सुद्धं मगं परूवेज्जा ॥ ९५ ॥

परिवारपूयहेउं, पासत्थाणं च आणुवित्तीए ।
 जो न कहेइ विसुद्धं, तं दुल्लहबोहियं जाण ॥ ९६ ॥
 मुहमहुरं परिणइ-मंगुलं च, गेण्हंति देंति उवएसं ।
 मुहकडुयं परिणइ-सुंदरं च विरल च्चिय भणंति ॥ ९७ ॥
 भवगिहमज्झम्मि पमाय-जलणजलियम्मि मोहनिद्दाए ।
 उट्ठवइ जो सुयंतं, सो तस्स जणो परमबंधू ॥ ९८ ॥
 जइ वि हु सकम्मदोसा, मणयं सीयंति चरणकरणेसु ।
 सुद्धपरूवगा तेण, भावओ पूयणिज्जंति ॥ ९९ ॥
 एवं जिया आगमदिट्ठिदिट्ठ-सुत्तायमग्गा सुमग्गलग्गा ।
 गयाणुगामीण जणाण मग्गे, लगंति नो गड्डुरिगापवाहे ॥ १०० ॥
 नेगंतेणं चिय लोग-नायसारेण इत्थ होयव्वं ।
 बहुमुंडाइवयणओ, आणा इत्तो इह पमाणं ॥ १०१ ॥
 बहुजणपवित्तिमित्तं, इच्छंतेहिं इह लोइओ चेव ।
 धम्मो न उज्झियव्वो, जेण तहिं बहुजणपवित्ती ॥ १०२ ॥
 ता आणाणुगयं जं, तं चेव बुहेण सेवियव्वं तु ।
 किमिह बहुणा जणेणं, हंदि न से अत्थिणो बहुया ॥ १०३ ॥
 दूसमकाले दुलहो, विहिमग्गो तम्मि चेव कीरंते ।
 जायइ तित्थुच्छेओ, केसिं वि कुग्गहो एसो ॥ १०४ ॥
 जम्हा न मोक्खमग्गे, मुत्तूणं आगमं इह पमाणं ।
 विज्जइ छउमत्थाणं, तम्हा तत्थेव जइयव्वं ॥ १०५ ॥
 गिहिंलिग-कुलिंगिय-दव्वलिंगिणो तिन्नि हुंति भवमग्गा ।
 सुजइ-सुसावग-संविग्ग-पक्खिणो तिन्नि मोक्खपहा ॥ १०६ ॥
 सम्मत्त-नाण-चरणा, मग्गो मोक्खस्स जिणवरुद्धो ।
 विवरीओ उम्मग्गो, णायव्वो बुद्धिमंतंतेहिं ॥ १०७ ॥

सन्नाणं वत्थुगओ, बोहो सद्दंसणं च तत्तरुई ।
 सच्चरणमणुद्वाणं, विहिपडिसेहाणुणं तत्थ ॥ १०८ ॥
 जीव म-वहहु म आलियं जंपहु, म अप्पं अप्पहु कंदप्पहु ।
 म हरहु म करहु परिग्गहु, एहु मग्गु सग्गहु अपवग्गहु ॥ १०९ ॥
 पूया जिणिंदेसु रई वएसु, जत्तो य सामाइय पोसहेसु ।
 दाणं सुपत्ते सवणं सुतित्थे, सुसाहुसेवा सिवलोयमग्गा ॥ ११० ॥
 रागोरगगरलभरो, तरलई चित्तं तावइ दोसग्गी ।
 कुणइ कुमग्गपवित्तिं, महामईणं पि,हा मोहो ! ॥ १११ ॥
 अन्नाणंधा मिच्छत्त-मोहिया कुग्गहुग्गगहगहिया ।
 मग्गं न नियंति न सद्दहंति चेद्वंति न य उचियं ॥ ११२ ॥
 ता कइया तं सुदीणं, सा सुतिही तं भवे सुनक्खत्तं ।
 जम्मि सुगुरुपरत्तो, चरणभरधुरं धस्सिमहं ॥ ११३ ॥
 सव्वत्थ अत्थि धम्मो, जा मुणियं जिण न सासणं तुम्ह ।
 कणगाउराण कणगं व, ससियपयमलभमाणानं ॥ ११४ ॥
 अट्ठारस जे दोसा, आयारकहाए वन्निया सुत्ते ।
 ते वज्जंतो साहू, पन्नत्तो वीयरएहिं ॥ ११५ ॥
 पढमं वयच्छकं, कायच्छकं अकप्पगिहिभायणं ।
 पलियंकनिसेज्जा चि य, सिणाणसोहाविवज्जणयं ॥ ११६ ॥
 पिंडं सेज्जं वत्थं, पत्तं चारित्तरक्खणद्वाए ।
 अकप्पं वज्जेज्जा, गिण्हेज्जा कप्पियं साहू ॥ ११७ ॥
 जीवा सुखेसिणो तं, सिवम्मि तं संजमेण सो देहे ।
 सो पिंडेण सदोसो, सो पडिकुट्टो इमे ते य ॥ ११८ ॥
 सोलस उग्गमदोसा, सोलस उप्पायणाए दोसा उ ।
 दस एसणाए दोसा, बायालीसं इह हवंति ॥ ११९ ॥

आहाकम्मुद्देसिय-पूङ्कम्मे य मीसजाए य ।	
ठवणा पाहुडियाए, पाओयर-कीयपामिच्चे	॥ १२० ॥
परियट्टिए अभिहडु-ब्भिन्ने मालोहडेइ य ।	
आच्छिज्जे अणिसिट्टे, अज्झोयर एय सोलसिमे	॥ १२१ ॥
धाई-दूइ-निमित्ते, आजीव-वणीमगे तिगिच्छ य ।	
कोहे माणे माया, लोभे य हवन्ति दस एए	॥ १२२ ॥
पुव्वि-पच्छ सन्धव, विज्जा-मन्ते य चुन्न-जोगे य ।	
उप्पायणाए दोसा, सोलसमे मूलकम्मे य	॥ १२३ ॥
संकिय-मक्खिय-निक्खित्त-पिहिय-साहरिय-दायगु-म्मीसे ।	
अपरिणय-लित्त-छड्डिय, एसणदोसा दस हवन्ति	॥ १२४ ॥
एयद्दोसविमुक्को जईणं, पिंडो जिणेहिणुण्णाओ ।	
सेसकिरियाठियाणं, एसो पुण तत्तओ नेओ	॥ १२५ ॥
जस्सट्ठा आहारो आरंभो होइ तस्स नियमेण ।	
आरंभे पाणिवहो, पाणिवहे होइ वयभंगो	॥ १२६ ॥
भुज्झइ आहाकम्मं, सम्मं न जो पडिक्कमइ लुद्धो ।	
सव्वजिणाणाविमुहस्स, तस्स आराहणा णत्थि	॥ १२७ ॥
सन्धरणम्मि अशुद्धं, दोण्ह वि गिण्हन्त-दितयाणऽहियं ।	
आउरदिट्ठंतेण, तं चेव हियन्ति निद्धिट्ठं	॥ १२८ ॥
फासुय-एसणिअेहिं, फासुय-ओहासिएहिं, किं एहिं ।	
पूईए मीसएण य, आहाकम्मेण जयणाए	॥ १२९ ॥
उस्सगेण निसिद्धाणि, जाणि दव्वाणि सन्धरे जइणो ।	
कारणजाए जाए, अववाए ताणि कप्पन्ति	॥ १३० ॥
पुढ्वाइसु आसेवा, उप्पन्ने कारणम्मि जयणाए ।	
मिगरहियस्स ठियस्स, अववाओ होइ णायव्वो	॥ १३१ ॥

बहुवित्थरमुस्सगं, बहुविहमववायवित्थरणं ।
 णाउं लंघेउ णुत्तविहिं, बहुगुणजुत्तं करेज्जाहि ॥ १३२ ॥
 मूलोत्तरगुणसुद्धं, थी-पसु-पंडगविवज्जियं वसहिं ।
 सेविज्ज सव्वकालं, विवज्जए हुंति दोसाओ ॥ १३३ ॥
 सट्ठीवंसो दोधारणाउ, चत्तारि मूलवेलीओ ।
 मूलगुणे हुववेया, एसा उ अहागडा वसही ॥ १३४ ॥
 जं न तयट्ठा कीयं, नेवं वूयं गहियमन्नेणं ।
 आहड्ड पामिच्चं, वज्जिऊण तं कप्पए वत्थं ॥ १३५ ॥
 तुंबयदारुमट्ठिय-पत्तं कम्माइदोसपरिमुक्कं ।
 उत्तम-मज्झ-जहणं, जईण भणियं जिणवरेहि ॥ १३६ ॥
 एसा चउक्कसोही, निद्धिट्ठा जिणवरेहिं सव्वेहिं ।
 एयं जहसत्तीए, कुणमाणो भण्णए संहू ॥ १३७ ॥
 उद्धिट्ठकडं भुंजइ, छक्कायपमदणो घरं कुणइ ।
 पच्चवस्खं च जलगाए, जो पियइ कहं नु सो साहू ? ॥ १३८ ॥
 जे संकिलिट्ठचित्ता, मायट्ठाणम्मि निच्चं तल्लिच्छ ।
 आजीवगभयगच्छ, मूढा नो साहुणो हुंति ॥ १३९ ॥
 सीलंगाण सहस्सा, अट्ठारस जे जिणेहिं पण्णत्ता ।
 जो ते धरेइ सम्मं, गुरुबुद्धी तम्मि कायव्वा ॥ १४० ॥
 उणत्तं न कयाइ वि, माणसंखं इमं तु अहिगिच्च ।
 जं एयधरा सुत्ते, णिद्धिट्ठा वंदणिज्जा उ ॥ १४१ ॥
 पंचविहायाररओ, अट्ठारससहस्सगुणगणोवेओ ।
 एस गुरु मह सुंदर, भणिओ कम्मट्ठमहणेहिं ॥ १४२ ॥
 अट्ठाविहगणिसंपय, चउगुणा णवरि हुंति बत्तीसं ।
 विणओ य चउब्भेओ, छत्तीसगुणा इमे तस्स ॥ १४३ ॥

વયછકાઈ અદ્વાર-સેવ આયારવાઈ અદ્વેવ ।
 પાયચ્છિતં દસહા, સૂરિગુણા હંતિ છત્તીસં ॥ ૧૪૪/૧ ॥
 આયારાઈ અદ્વ ઉ, ત્તહ ચેવ ય દસવિહો ય ટિહકપ્પો ।
 બારસતવ છાવસ્સગ, સૂરિગુણા હંતિ છત્તીસં ॥ ૧૪૪/૨ ॥
 આયાર સુયસરીરે, વયણે વાયણમઈપઓગઈએ ।
 એસુ સંપયા ખલુ, અદ્વમિયા સંગહપરિણાએ ॥ ૧૪૫ ॥
 વિગહા-કસાય-સણ્ણા, પિંડો ઉવસ્સગ-જ્ઞાણ-સામઈયં ।
 આસાધમ્મો એ, ચડગુણિયા હંતિ સૂરિગુણા ॥ ૧૪૬ ॥
 પંચમહવ્વયજુત્તો, પંચવિહાયારપાલણુજ્જુતો ।
 પંચસમિઓ તિગુત્તો, છત્તીસગુણો ગુરુ હોઈ ॥ ૧૪૭ ॥
 દેસ-કુલ-જાઈ-રૂવી, સંઘયણી ધિહજુઓ અણાસંસી ।
 અવિકત્થણો અમાયી, થિરપરિવાડી ગહિયવક્કો ॥ ૧૪૮ ॥
 જિયપરિસો જિયણિહો, મજ્ઞત્થો દેસ-કાલ-ભાવણૂ ।
 આસન્નલદ્ધપડ્ધો ણાણાવિહદેસભાસન્ન ॥ ૧૪૯ ॥
 પંચવિહે આયારે જુત્તો, સુત્તત્થતદૂભય વિહન્નૂ ।
 આહરણ-હેડ-કારણ-નયનિડણો ગાહણાકુસલો ॥ ૧૫૦ ॥
 સસમય-પરસમયવિઠ્ઠ, ગંભીરો દિત્તિમં સિવો સોમો ।
 ગુણસયકલિઓ જુત્તો, યવયણસારં પરિકહેડં ॥ ૧૫૧ ॥
 વૂઢો ગણહરસદ્દો, ગોયમમાઈર્હિં ધીરપુરિસેર્હિં ।
 જો તં ઠવેઈ અપત્તે, જાણંતો સો મહાપાવો ॥ ૧૫૨ ॥
 તિત્તિ વિ રયણાઈ દેઈ, ગુરુ સુપરિપક્ખિયઈ ન જસ્સુ ।
 સીસહ સીસુ હરંતુ, જિહ સો ગુરુ વઈરિ ઉ તસ્સુ ॥
 સો ગુરુ વઈરિ ઉ તસ્સુ, ઇત્થુ સંદેહુ ન કિજ્જઈ ।
 સીસહ સીસુ હરંતુ, જે વન્નરુ નર ભણિજ્જઈ ॥

सुपरिपक्खियइ न जस्सु, सच्च संसउ मणिछिन्नि वि ।
देइ सुदेव-सुधम्म-सुगुरुरयणाइ तिन्नि वि ॥ १५३ ॥

सो जि धम्मु सचराचर जीवहदयसहिओ ।
सो गुरु जो घर-घरणि-सुरयसंगमरहिओ ॥
इंदियविसयकसाइहिं देवु जु मुक्कमलु ।
एहु लेहु रयणत्तउ चितियदिन्नफलु ॥ १५४ ॥

देवं गुरुं च धम्मं च, भवसायरतारयं ।
गुरुणा सुप्पसन्नेणं, जणो जाणइ णिच्छियं ॥ १५५ ॥

धम्मन्नू धम्मकत्ता य, सया धम्मपणयणो ।
सत्ताणं धम्मसत्थत्थ-देसओ भण्णए गुरु ॥ १५६ ॥

तं सुगुरुसुद्धदेसण-मंतक्खरकन्नजावमाहणं ।
जं मिच्छविसपसुत्ता वि, केइ पाव्वंति सुहबोहं ॥ १५७ ॥

सग्गापवग्गमग्गं, मग्गंताणं अमग्गलग्गाणं ।
दुग्गे भवकंतारे, नराण नित्थारया गुरुणो ॥ १५८ ॥

अन्नाण-निरंतर-तिमिर-पूरपडिपूरियम्मि भवभवणे ।
को पयडेइ पयत्थे, जइ गुरुदीवा न दिप्पंति ॥ १५९ ॥

अक्खरु अक्खइ किं पि न इहइ, अन्नू वि भवसंसारह बीहइ ।
संजमनियमिएहि खणु वि न मुच्चइ, एह धम्मिय सुहगुरु वुच्चइ ॥ १६० ॥

छव्वीहजीवनिकाओ विराहइ, पंच वि इंदिय जो न वि साहइ ।
कोह-माण-मय-मच्छरि जुत्तउ, सो गुरु नरयहं नेइ निरुत्तउ ॥ १६१ ॥

आलय-विहार-भासा, चंकमण-ट्ठाण-विणयकम्मेहि ।
सव्वन्नू भासिएहि, जाणिज्जइ सुविहिओ साहू ॥ १६२ ॥

पुलायणामो पढमो चरिती बीओ बउसो तइओ कुसीलो ।
चउत्थओ होइ निग्गंथनामो, सव्वुत्तमो पंचमओ सिणाओ ॥ १६३ ॥

निगंथसिणायाणं, पुलागसहियाण तिण्ण वुच्छेओ ।	
बकुसकुसीला दोन्नि वि, जा तित्थं ताव होहिंति	॥ १६४ ॥
ता तेसिं असठाणं, जहसत्ति जहागमं जयंताणं ।	
कालोचियजयणाए, बहुमाणं होइ कायव्वं	॥ १६५ ॥
बहुमाणं वंदणयं, निवेयणा पालणा य जत्तेण ।	
उवगरणदाणमेवं, गुरुपूया होइ विन्नेया	॥ १६६ ॥
पलए महागुणाणं, हवंति सेवारिहा लहुगुणा वि ।	
अत्थमिए दिण्णाहे, अहिलसइ जणो पईवं पि	॥ १६७ ॥
सम्मत्तनाणचरणाणुपाइ-माणाणुगं च जं तत्थ ।	
जिणपन्नत्तं भत्तीए, पूयए तं तहाभावं	॥ १६८ ॥
केसिंचि य आएसो, दंसणनाणेहिं वट्टए तित्थं ।	
वोच्छिन्नं च चरित्तं, वयमाणे होइ पच्छित्तं	॥ १६९ ॥
जो भण्णइ णत्थि धम्मो, न य सामाइयं न चेव य वयाइं ।	
सो समणसंघबज्झो, कायव्वो समणसंघेण	॥ १७० ॥
दुप्पसहंतं चरणं, जं भणियं भगवया इहं खित्ते ।	
आणाजुत्ताणमिणं, न होइ अहुणत्तिया मोहो	॥ १७१ ॥
कालोचियजयणाए, मच्छररहियाण उज्जमंताण ।	
जणजत्तारहियाणं, होइ जइत्तं जइण सया	॥ १७२ ॥
न विणा तित्थं निगंथेहिं, नातित्था य निगंथया ।	
छक्कायसंजमो जाव, ताव अणुसंजणा दुण्हं	॥ १७३ ॥
जा संयमया जीवेसु, ताव मूला य उत्तरगुणा य ।	
इत्तरिय छेयसंजमो, निगंथ बउसा य पडिसेवी	॥ १७४ ॥
सव्वजिणाणं णिच्चं, बकुसकुसीलोह वट्टए तित्थं ।	
नवरं कसायकुसीला, अपमत्तजइ वि सत्तेण	॥ १७५ ॥

गुरुगुणरहिओ य इहं, दट्ठव्वो मूलगुणविउत्तो जो ।
 न उ गुणमित्तविहीण-त्ति चंडरुद्धो उदाहरणं ॥ १७६ ॥
 कालाइदोसओ जइ वि, कह वि दीसंति तारिसा न जइ ।
 सव्वत्थ तह वि नत्थि त्ति, नेव कुज्जा अणासासं ॥ १७७ ॥
 कुग्गह कलंकरहिया, जहसत्ति जहागमं च जयमाणा ।
 जेण विसुद्धचरित्ता, कहिया अरिहंतसमयम्मि ॥ १७८ ॥
 अज्ज वि तिन्नपइत्ता, गरुयभरुव्वहणपच्चला लोए ।
 दीसंति महापुरिसा, अखंडियसीलपब्भारा ॥ १७९ ॥
 अज्ज वि तवसुसियंगा, तणुयकसाया जिइंदिया धीरा ।
 दीसंति जए जइणो, मम्महहिययं वियारंता ॥ १८० ॥
 अज्ज वि दयसंपन्ना, छज्जीवनिकायरक्खणुज्जुत्ता ।
 दीसंति तवस्सिगणा, विगह-विरत्ता सुईजुत्ता ॥ १८१ ॥
 अज्ज वि दय-खंति-पइट्ठियाइं तव-नियम-सीलकलियाइं ।
 विरलाइं दूसमाए, दीसंति सुसाहुरयणाइं ॥ १८२ ॥
 इइ जाणिऊण एयं, मा दोसं दूसमाए दाऊण ।
 धम्मज्जमं पमुच्चह, अज्ज वि धम्मो जए जयइ ॥ १८३ ॥
 ता तुलियनियबलाणं, सत्तीए जहागमं जयंताणं ।
 संपुत्ता च्चिय किरिया, दुप्पसहंताण साहूणं ॥ १८४ ॥
 लाहालाह-सुहासुह-जीवियमरण-ट्ठिइपयाणेसु ।
 हरिस-विसायविमुक्कं, नमामि चित्तं चरित्तीणं ॥ १८५ ॥
 वंदिज्जंतो हरिसं, निंदिज्जंतो करेज्ज न विसायं ।
 न हु नमिय-निंदियाणं, सुगइं कुगइं व बेंति जिणा ॥ १८६ ॥
 वंदामि तवं तह संजमं च, खंति च बंभचेरं च ।
 जीवाणं च अहिंसा, जं च नियत्ता घरावासा ॥ १८७ ॥

जइ खमसि तो नमिज्जसि, छज्जइ नामं पि तुह खमासमणो ।
अह न खमसि न नमिज्जसि, नामं पि निरस्थयं वहसि ॥ १८८ ॥
पासत्थ-ओसन्न-कुस्मीलरूवा, संसत्त-हाछंदसरूवधारी ।
आलावमाइहि विवज्जणिज्जा, अवंदणिज्जा य जिणागमम्मि ॥ १८९ ॥
बंदंतस्स उ पासत्थ-माइणो नेय निज्जर न कित्ती ।
जायइ कायकिलेसो, बंधो कम्मस्स आणाइ ॥ १९० ॥
जे बंभवेरस्स वयस्स भट्ठा, उडुंति पाए गुणसुट्ठियाणं ।
जम्मंतरे दुल्लहबोहिया ते लाहे वि कुंटत्तणयं लहंति ॥ १९१ ॥
पासत्थो ओसन्नो, कुशीलसंसत्तनीय अहाछंदो ।
एएहिं आयरियं, न आयरिज्ज न यासंसे ॥ १९२ ॥
जं जीयमसोहिकरं, पासत्थपमत्तसंजयाईहिं ।
बहुएहिं वि आइन्नं, न तेण जीएण ववहारो ॥ १९३ ॥
जं जीयं सोहिकरं, संवेगपरायणेण दंतेण ।
एकेण वि आइन्नं, तेण उ जीएण ववहारो ॥ १९४ ॥
आणाए अवट्ठंतं, जो उववूहिज्ज जिणवरिदाणं ।
तित्थयरस्स सुयस्स य, संघस्स य पच्चणीओ सो ॥ १९५ ॥
किं वा देइ वराओ, मणुओ सुट्ठु वि धणी वि भत्तो वि ।
आणाइक्कमणं पुण, तणुयं पि अणंतदुहहेउ ॥ १९६ ॥
तम्हा सइ सामत्थे, आणाभट्ठम्मि नो खलु उवेहा ।
अणुकूलगेय्येहिं, अणुसट्ठी होइ दायव्वा ॥ १९७ ॥
एवं पाएण जणा, कालाणुभावा इहं तु सव्वे वि ।
णो सुंदरं ति तम्हा, आणाजुत्तेसु पडिबंधो ॥ १९८ ॥
इयरेसु वि य पओसो, नो कायव्वो भवट्ठिई एसा ।
नवरं विवज्जणिज्जा, विहिणा सयमग्गनिरएणं ॥ १९९ ॥

अगीयत्थादाइने, खित्तेऽण्णत्थिठ्ठि अभावम्मि ।
 भावाणुवघायत्तणु-वत्तणाए तेसिं तु वसियव्वं ॥ २०० ॥
 इहर सपरुवघाओ, उच्छुभाईहि अत्तणो लहुया ।
 तेसिं पि पावबंधो, दुगं पि एयं अणिट्ठं ति ॥ २०१ ॥
 ता दव्वओ य तेसिं, अरत्तदुट्ठेण कज्जमासज्ज ।
 अणुयत्तणत्थमीसं, कायव्वं किं पि नो भावा ॥ २०२ ॥
 उन्नयमविक्ख निन्नस्स, पसिद्धी उन्नयस्स निन्नाओ ।
 इय अन्नोन्नावेक्खा, उस्सग्गववाय दो तुल्ला ॥ २०३ ॥
 मा आयण्णह मा य मन्नह गिरं कुतित्थियाणं तहा,
 सुत्तुत्तिन्नकुबोहकुग्गहगहघत्थाणमन्नाण वि ।
 णाणिणं चरणुज्जुयाण य तहा किच्चं करेहायर,
 निस्सेसं जणरंजणत्थमुचियं लिगावसेसाण वि ॥ २०४ ॥
 गुरुकम्माण जियाणं, असमंजसचेट्ठियाणि दट्ठूण ।
 णिंदपओसं मणयं पि, सव्वहा संविवज्जेज्जा ॥ २०५ ॥
 दुस्समकालसरुवं, कम्मवसित्तं च तेसिं जीवाणं ।
 भावेह कुणह गुरु-आयरं च गुणवंतपत्तेसु ॥ २०६ ॥
 जीवाजीवा पुन्नं, पावा-सव-संवरो य निज्जरणा ।
 बंधो मुक्खो य तहा, नवतत्ता हुंति नायव्वा ॥ २०७ ॥
 एगविह-दुविह-तिविहा-चउहा-पंचविह-छवीहा जीवा ।
 चेयणतसइयेरहिं, वेयगइकरणकाएहिं ॥ २०८ ॥
 पुढवी-आऊ-तेऊ-वाऊ-वणस्सइ तहेव बेइंदी ।
 तेइंदिय-चउरिंदिय-पंचिंदियभेयओ नवहा ॥ २०९ ॥
 एगिंदियसुहुमियर, सन्नियरपणिंदिया सबित्तिचरु ।
 पज्जत्ता-पज्जत्ताभेएण चउइस जीयग्गामा ॥ २१० ॥

पुढवि-दग-अगणि-मारुय-वणस्सईणंता पर्णिदिया चउहा ।
 वणपतेया विगला, दुविहा सव्वे पि बत्तीसं ॥ २११ ॥
 मस्सूरए थिबुय सुइ, पडागा अणेगसंठाणा ।
 पुढवी-दग-अगणि-मारुय-वणस्सईणं च संठाणा ॥ २१२ ॥
 अंगुलजोयणलक्खो, समहिओ नवबारसुक्कसो विसओ ।
 चक्खुत्तियसोयाणं, अंगुलअसंखभागियरो ॥ २१३ ॥
 पाणा पज्जत्तीओ, तणुमाणं आउयं च कायठिई ।
 लेसा संजमजोणी, एएसिं जाणियव्वाइं ॥ २१४ ॥
 पंचिदिय-तिविहबलं, नीसासूस्सासआउयं चेव ।
 दसपाणा पन्नत्ता, तेसिं विघाओ भवे हिंसा ॥ २१५ ॥
 आहारसरीरिंदिय-पज्जत्ती आणपाण-भासमणे ।
 चत्तारि पंच छप्पिय, एगिंदियविगलसन्नीणं ॥ २१६ ॥
 विगहगइमावन्ना, केवलिणो समुहया अजोगीया ।
 सिद्धा य अणाहार, सेसा आहारगा जीवा ॥ २१७ ॥
 अद्दमलयपमाणे, पुढवीकाए हवंति जे जीवा ।
 ते पारेवयमिता, जंबूदीवे न माइज्जा ॥ २१८ ॥
 एगम्मि उदगबिंदुम्मि, जे जीवा जिणवरेहिं पन्नत्ता ।
 ते वि य सरस्सवमिता, जंबूदीवे न मायंति ॥ २१९ ॥
 एगस्स दुण्ह तिण्हव, संखेज्जाण जाव ण पासिउं सक्का ।
 दीसंति ससीरइं, पुढवीजियाणं असंखिज्जा ॥ २२० ॥
 आऊतेऊवाठ, एसिं सरीराणि पुढविजुत्तीए ।
 दीसंति वणसरीरा, दीसंति असंख संखिज्जा ॥ २२१ ॥
 बावीस सहस्सा सत्त-सहस्साइं तिन्नि अहोरत्ता ।
 वाए तिन्नि सहस्सा, दसवाससहस्सिया रुक्खा ॥ २२२ ॥

संवच्छराणि बारस, राइंदिय हुंति अउणपन्नासा ।
 छम्मास-तिन्नि-पलिया, पुढवाईणं ठिइ उक्कोसा ॥ २२३ ॥
 असंखोसप्पिणि-सप्पिणीउ एगिंदियाण चउ ।
 चउण्हं ता चेव ऊ, वणस्सईए उ बोधव्वा ॥ २२४ ॥
 किण्हा-नीला-काउ-तेउ-पम्हा तहेव सुक्का य ।
 छल्लेसा खलु एया, जीवाणं हुंति विण्णेया ॥ २२५ ॥
 मूलं साहपसाहा, गुच्छफलेछिदियपडियभक्खणया ।
 सव्वं माणुसं पुरिसे, साउह-जुज्जंत-धणहरणा ॥ २२६ ॥
 सामाइयं पढमं, छेओवट्ठावणं भवे बीयं ।
 परिहारविसुद्धीयं, सुहुमं तह संपरायं च ॥ २२७ ॥
 तत्तो य अहक्खायं, खायं सव्वम्मि जीवलोगम्मि ।
 जं चरिरुण सुविहिया, वच्चंति अय्यरामरं ठाणं ॥ २२८ ॥
 पुढविदगअगणिमारुय-इक्केके सत्तजोणिलक्खाओ ।
 वणपतेय अणंता, दस चउद्दस जोणिलक्खाओ ॥ २२९ ॥
 विगल्लिंदिएसु दो दो, चउरो चउरो य नारयसुरेसु ।
 तिरिएसु हुंति चउरो, चउद्दसलक्खा उ मणुएसु ॥ २३० ॥
 सच्चं मोसं मीसं, असच्चमोसं मणोवई अट्ठ ।
 काउ उराल-विक्किय-आहारग-मीस-कम्मइगो ॥ २३१ ॥
 णाणं पंचविगप्पं, अण्णाणतिगं च सव्वसागारं ।
 चउदंसणमणगारं, उवओगा बारस होअन्ति ॥ २३२ ॥
 मिच्छदिट्ठी सासायणो य, तह सम्ममिच्छदिट्ठी य ।
 अविरय सम्मदिट्ठी, विरयाविरई पमत्ते य ॥ २३३ ॥
 तत्तो य अप्पमत्ते, नियट्ठि अनियट्ठि बायरे सुहुमे ।
 उवसंत-खीणमोहे, होइ सजोगी अजोगी य ॥ २३४ ॥

गइ-इंदिए अ काए, जोए वेए कसाय-णाणे य ।
 संजम-दंसण-लेसा, भवसम्मे सन्नि-आहारे ॥ २३५ ॥
 धम्मा-धम्मा-गासा, -तियतियभेया तहेव अद्धा य ।
 खंधा देसपएसा, परमाणु अजीव चउदसहा ॥ २३६ ॥
 धम्मा-धम्मा-पुग्गल-नह कालो पंच हुंति अजीवा ।
 चलणसहावो धम्मो, थिरसंठाणो अधम्मो य ॥ २३७ ॥
 अवगाहो आगासो, पुग्गल-जीवाण पुग्गला चउहा ।
 खंधा देसपएसा, परमाणू चेव नायव्वा ॥ २३८ ॥
 समयावलिमुहुत्ता, दियहा पक्खा य मास वरिसा य ।
 भणिओ पलिया-सागर, ओसप्पिणि-सप्पिणीकालो ॥ २३९ ॥
 सुग्गइमग्गो पुण्णं, दुग्गइमग्गो च होइ पुण पावं ।
 कम्मसुहा-सुहआसव, संवरणं तस्स जो नियमो ॥ २४० ॥
 तव-संजमेहिं निज्जर, पाणिवहाईहि होइ बंधो त्ति ।
 कम्माण सव्वविगमो, मुक्खो जिणसासणे भणिओ ॥ २४१ ॥
 जीवाइ नवपयत्थे, जो जाणइ तस्स होइ सम्मत्तं ।
 भावेण सद्धंते, अयाणमाणे वि सम्मत्तं ॥ २४२ ॥
 दुविहं लोइयमिच्छं देवगयं गुरुगयं मुणेयव्वं ।
 लोउत्तरं पि दुविहं, देवगयं-गुरुगयं चेव ॥ २४३ ॥
 चउभेयं मिच्छत्तं, तिविहं तिविहेण जो विवज्जेइ ।
 अकलंकं सम्मत्तं, होइ फुडं तस्स जीवस्स ॥ २४४ ॥
 कुणमाणो वि हि किरियं, परिच्चयंतो वि सयणधणभोगे ।
 दितो वि दुहस्स करं, न जिणइ अंधो पराणीयं ॥ २४५ ॥
 कुणमाणो वि निवित्तिं, परिच्चयंतो वि सयणधणभोगे ।
 दितो वि दुहस्स करं, मिच्छदिट्ठी न सिज्झइ उ ॥ २४६ ॥

तम्हा कम्माणीयं, जे उ मणो दंसणम्मि पयइज्जा ।
 दंसणवओ हि सफलाणि, हुंति तवणाणचरणाणि ॥ २४७ ॥
 भट्ठेण चरित्ताओ, सुट्ठुयं दंसणं महेयव्वं ।
 सिज्झंति चरणरहिया, दंसणरहिया न सिज्झंति ॥ २४८ ॥
 एगविह-दुविह-तिविहं, चउहा पंचविहं दसविहं सम्मं ।
 मोक्खतरुबीयभूअं, संपइराया व धारेज्जा ॥ २४९ ॥
 भासामइबुद्धिविवेग-विणयकुसलो जीयक्ख गंभीरो ।
 उवसमगुणेहिं जुत्तो; निच्छयववहारनयविउणो ॥ २५० ॥
 जिणगुरुसुयभत्तिरओ, हियमियपियवयणजंपिरो धीरो ।
 संकाइदोसरहिओ, अरिहो सम्मत्तरयणस्स ॥ २५१ ॥
 ते धन्ना ताण नमो, ते चिय चिरजीविणो बुहा ते उ ।
 जे निइयारमेयं, धरंति सम्मत्तवरस्यणं ॥ २५२ ॥
 उवसम संवेगो वि य, निव्वेओ वि य तहेव अणुकंपा ।
 आत्थिकं चेव तहा, सम्मते लक्खणा पंच ॥ २५३ ॥
 इत्थ य परिणामो खलु, जीवस्स सुहो उ होइ विन्नेओ ।
 किं मलकलंकमुक्कं, कणगं भुवि ज्झामलं होइ ॥ २५४ ॥
 पयईए कम्माणं, वियाणिउं वा विवागमसुहं तिं ।
 अवरद्धे वि न कुप्पइ, उवसमओ सव्वकालं पि ॥ २५५ ॥
 नरविबुहेसरसोक्खं, दुक्खं चिय भावओ उ मन्त्रतो ।
 संवेगओ न मोक्खं, मोत्तूणं किं पि पत्थेइ ॥ २५६ ॥
 नारयतिरियनरामर-भवेसु निव्वेयओ वसइ दुक्खं ।
 अकयपरलोगमग्गो ममत्तविसवेगरहिओ व ॥ २५७ ॥
 दट्ठुण पाणिनिवहं, भीमे भवसायरम्मि दुक्खत्तं ।
 अविसेसओणुकंपं, दुहा वि सामत्थओ कुणइ ॥ २५८ ॥

मन्नइ तमेव सच्चं, निस्संकं जं जिणेहि पन्नत्तं ।
 सुहपरिणामो सम्मं, कंखाइविसुत्तियारहिओ ॥ २५९ ॥
 एवंविहपरिणामो, सम्मद्दिट्ठी जिणेहि पन्नत्तो ।
 एसो उ भवसमुदं, लंघइ थोवेण कालेण ॥ २६० ॥
 सम्मद्दिट्ठिस्स वि अविरयस्स, न तवो बहुप्फलो होइ ।
 हवइ हु हत्थिण्हाणं, वुंदंच्छिययं व तं तस्स ॥ २६१ ॥
 चरणकरणेहि रहिओ, न सिज्झइ सुद्धसम्मदिट्ठी वि ।
 जेणागमम्मि सिट्ठो, रहंधपंगूण दिट्ठतो ॥ २६२ ॥
 वयसमणधम्म संजम-वेयावच्चं च बंभगुत्तीओ ।
 नाणाइतियं तवकोह-निग्गहाइ चरणमेयं ॥ २६३ ॥
 पिंडविसोही समिई, भावण-पडिमाय इंदियनिरोहो ।
 पडिलेहणगुत्तीओ, अभिग्गहा चेव करणं तु ॥ २६४ ॥
 सम्मग्गस्स पयासगं इह भवे णाणं तवो सोहणं
 कम्माणं चिरसंचियाण निययं गुत्तीकरो संजमो ।
 बोधव्वो नवकम्मुणो नियमणे भावेह एवं सया ।
 एसि तिण्ह वि संगमेण भणिओ मोक्खो जिणिदागमे ॥ २६५ ॥
 चंदादिपहवरसूरि-पयनिवहपढमवन्नेहि ।
 जेसि नामं तेहि, परोवयारम्मि निरएहि ॥ २६६ ॥
 इयं पायं पुव्वायरिय-इय-गाहाण संगहो एसो ।
 विहिओ अणुगहत्थं, कुमग्गलग्गाण जीवाणं ॥ २६७ ॥
 जे मज्झत्था धम्म-त्थिणो य जेसि च आगमे दिट्ठी ।
 तेसि उवयारकरो, एसो न उ संकिलिट्ठाणं ॥ २६८ ॥
 उवएसरयणकोसं, संदेहविसोसहिं च विउयजणा ।
 अहवा वि पंचरयणं, दंसणसुद्धि इमं भणह ॥ २६९ ॥

मिच्छमहणवतारण-तरियं आगमसमुद्बिदुसमं ।
 कुग्गहग्गहमंतं, संदेहविसोसहिं परमं ॥ २७० ॥
 एयं दंसणसुद्धि, सव्वे भव्वा पढंतु निसुणंतु ।
 जाणंतु कुणंतु लहंतु, सिवसुहं सासयं इति ॥ २७१ ॥

श्रीमद्देवगुप्तसूरिविरचितम् ॥ नवपद प्रकरणम् ॥

नमिरुण वद्धमाणं मिच्छं सम्मं वयाइं संलेहा ।
 नव भेयाइं वोच्छं सड्ढाणमणुग्गहट्ठाए ॥ १ ॥
 जारिसओ जइभेओ जह जायइ जह व एत्थ दोस गुणा ।
 जयणा जह अइयारा भंगो तह भावणा नेया ॥ २ ॥
 देवो धम्मो मग्गो साहू तत्ताणि चेव सम्मत्तं ।
 तव्विवरीयं मिच्छत्तदंसणं देसियं समए ॥ ३ ॥
 आभिग्गहियमणाभिग्गहियं तह अभिनिवेसियं चेव ।
 संसइयमणाभोगं मिच्छत्तं पंचहा होइ ॥ ४ ॥
 मइभेया पुव्वुग्गह संसग्गीए य अभिनिवेसेणं ।
 चउहा खलु मिच्छत्तं साहूण अदंसणेणऽहवा ॥ ५ ॥
 मिच्छत्तपरिणओ इह नारयतिरिएसु भमइ इह जीवो ।
 जह नंदो मणियारो तिविक्कमो जह य भट्टो वा ॥ ६ ॥
 मिच्छत्तस्स गुणोऽयं अणभिनिवेसेण लहइ सम्मत्तं ।
 जह इंदनागमुणिणा गोयमपडिबोहिएणं ति ॥ ७ ॥
 जयणा लहुया गरुई अम्मडसीसेहऽदत्तभीएहिं ।
 मरणब्भुवगमकरणं बंधे कप्पे समुप्पन्ना ॥ ८ ॥

अइयरणं जह जातं सिवमोग्गलमाइ दीवबंभेसु ।	
परिवडियविभंगाणं संकियमाईहिं सुतेहिं	॥ ९ ॥
छट्टेणं आयावण विभंगनाणेण जीवजाणण्या ।	
ओही केवलनाणं तो भंगो होइ मिच्छस्स	॥ १० ॥
भावणं जह तामलिणा इड्डीविसया पुणो अणसणं च ।	
पुणरवि खोभणकाले लहुकम्माणं इमा मेरा	॥ ११ ॥
जियरागदोसमोहेहिं भासियं जमिह जिणवरिदेहिं ।	
तं चेव होइ तच्चं इय बुद्धी होइ सम्मतं	॥ १२ ॥
एगविह दुविह तिविहं चउहा पंचविह दसविहं सम्मं ।	
दव्वाइकारगाइय उवसमभेएहिं वा सम्मं	॥ १३ ॥
काऊण गंठिभेयं सहसंमुइयाए पाणिणो केइ ।	
परवागरणा अन्ने लहंति सम्मत्तवररणं	॥ १४ ॥
सम्मत्तपरिब्भट्टो जीवो दुक्खाण भायणं होइ ।	
नंदमणियारसेट्ठी दिट्ठंतो एत्थ वत्थुम्मि	॥ १५ ॥
सम्मत्तस्स गुणोऽयं अर्चितचित्तामणिस्स जं लहई ।	
सिवमग्गमणुयसुहसंगयाणि धणसत्थवाहो व्व	॥ १६ ॥
लोइयतित्थे उण ण्हाणंदाणपेसवणपिंडहुणणाइं ।	
संकंतुवरागाइसु लोइयतवकरणमिच्चाइ	॥ १७ ॥
एत्थ य संका कंखा वित्तिगिच्छ अन्नतित्थियपसंसा ।	
परत्तिओवसेवा य पंच दूसंति सम्मतं	॥ १८ ॥
सम्मत्तं पत्तं पि हु रोरेण निहाणगं व अइदुलहं ।	
पावेहिं अंतरिज्जइ पढमकसाएहिं जीवस्स	॥ १९ ॥
मिच्छत्तकारणाइं करेति नो कारणे वि ते धन्ना ।	
इय चित्तेज्जा मइमं कत्तियसेट्ठी उदाहरणं	॥ २० ॥

दोन्नि सया तेयाला पाणाइवाए पमाओ अट्टविहो ।	
पाणा चउराईया परिणामेऽट्टुत्तरसयं च	॥ २१ ॥
दुविहो थूलो सुहुमो संकप्पारंभजो य सो दुविहो ।	
सावरहो निरवरहो साविक्खो तहय निरविक्खो	॥ २२ ॥
सम्मत्तम्मि वि पत्ते बीयकसायाण उवसमखएणं ।	
तच्चिरईपरिणामो एवं सव्वाण वि वयाणं	॥ २३ ॥
पाणाईवायअनियत्तणम्मि इहलोयपरभवे दोसा ।	
पइमारिया य एत्थं जंत्तादमओ य दिट्ठंता	॥ २४ ॥
जे पुण वहविरइजुया उभओ लोगे वि तेसि कल्लणं ।	
जह सूवगहियदारगदामन्नगमाइयाणं च	॥ २५ ॥
पाणइवाए जयणा दारुयधन्नाइउदयविसयाओ ।	
तसजीवे रक्खंतो विहिणा गमणाइयं कुज्जा	॥ २६ ॥
वहबंधछविच्छेयं अइभारनिरोहभत्तपाणेसु ।	
पढमवयस्सऽइयारा कोहादीहिं न उ करेज्जा	॥ २७ ॥
बंधाईणि उ आउट्टियाइणा जइ करेज्ज तो भंगो ।	
बीयकसायाणुदए तिव्वाणं होइ सङ्कुस्स	॥ २८ ॥
पणमामि अहं निच्चं आरंभविवज्जियाण विमलाणं ।	
सव्वजगज्जीवरक्खणसमुज्जयाणं मुणिगणाणं	॥ २९ ॥
अब्भूयं उब्भावइ भूयं निहवइ तह य विवरीयं ।	
गरिहा सावज्जं वा अलियं एमाइविसयं तु	॥ ३० ॥
कन्नागोभूमालियनासवहारं च कूडसक्खिज्जं ।	
भेया उ तस्स पंच उ हवंति एए जिणुद्धिटा	॥ ३१ ॥
दुगतिगदुगदुगदुगएक्कगेण एगेण होइ तिविहं तु ।	
इगदुगइगएक्केणं वयाण एसेव गहणविही	॥ ३२ ॥

अलियं च जंपमाणो मूगत्ताईणि लहइ दुक्खाणि ।	
जायइ तहेह निहणं वसुरया एत्थुदाहरणं	॥ ३३ ॥
जे मिउ सच्चं जंपंति निउणयं सव्वसत्तहियजणं ।	
ते इह पुज्जा रिसिनारउ व्व सुगइं पुणो जंति	॥ ३४ ॥
बुद्धीपुव्वं काऊण जंपए अंधगोविव सचक्खू ।	
अप्पाणम्मि परम्मी वज्जंतो पीडमुभओ वि	॥ ३५ ॥
सहसाअब्भक्खाणं रहसं च सदारमंतभेयं च ।	
मोसुवएसं तह कूडलेहकरणं च वज्जिज्जा	॥ ३६ ॥
अब्भक्खाणाईणि उ जाणंतो जइ करेज्ज तस्स भवे ।	
भंगो पावस्सुदए मूलं सो सव्वदुक्खाणं	॥ ३७ ॥
तेसिं नमामि पयओ साहूणं गुणसहस्सकल्लियाणं ।	
जेसिं मुहाउ निच्चं सच्चं अमयं व पज्जरए	॥ ३८ ॥
सामीजीवादत्तं तित्थयरेणं तहेव गुरुएहिं ।	
एयस्स उ जा विरई होइ अदत्ते सरूवं तु	॥ ३९ ॥
सच्चित्ताचित्तोभय दुपय चउप्पय तहेव अपयं च ।	
जेण य चोरक्कारो विसओऽदत्तम्मि सो नेओ	॥ ४० ॥
गुणट्ठाणयम्मि तह परिणयम्मि जीवस्स कुगइभीयस्स ।	
वयगहपरिणामो च्विय होइ दढं तिक्कसङ्गस्स	॥ ४१ ॥
जे पुण करंति विरइं अदिन्नदाणस्स नेह लोभिल्ला ।	
ते मंडियविजया इव चोर पावंति दुक्खाइं	॥ ४२ ॥
परदव्वहरणविरया गुणवंता पडिमसंठिय सुसीला ।	
इहपरलोए सुहकित्तिभायणं नागदत्तो व्व	॥ ४३ ॥
उच्चियकलं जाणेज्जसु धरिमे मेए कलंतराइसु य ।	
पडियस्स य गहणम्मी जयणा सव्वत्थ कायव्वा	॥ ४४ ॥

तेनाहडं च तक्करपओग कूडतुल कूडमाणं च ।	
तप्पडिरूवं च विरुद्धरज्जगमणं च वज्जिज्जा	॥ ४५ ॥
जो चित्तेइ अदित्रं गिण्हेमि पयंपए तहा गिण्हे ।	
अइयारेसु य वट्टइ पुणो पुणो तस्स भंगो वा	॥ ४६ ॥
जे दंतसोहणं पि हु गिण्हंति अदिण्णयं न य मुणिंदा ।	
तेसिं नमामि पयओ निरभिस्संगाण गुत्ताणं	॥ ४७ ॥
अट्टारसहा बंभं नवगुत्तीपंचभावणासहियं ।	
कामचउवीसरहियं दसहा वा अट्टहा वा वि	॥ ४८ ॥
ओरालियं च दिव्वं तिरियं माणुस्सयं पुणो दुविहं ।	
माणुस्सं सदागई काए सयकारणाईहिं	॥ ४९ ॥
दुविहं तिविहेण विउडियं तु एगविहतिविह तिरियम्मि ।	
मणुयं चरिमे भंगे पच्चक्खाणं चउत्थबए	॥ ५० ॥
गिरिनयरे तिन्नि वयंसियाउ दो जमलगा वणिसुया य ।	
परलोए नपुंसत्तं दोहगं चेव दोसा य	॥ ५१ ॥
परपुरिसवज्जगाओ इह परलोए य लहइ कल्लणं ।	
एत्थ सुभद्दा सीया महासई दोन्नि दिट्ठंता	॥ ५२ ॥
छन्नंगदंसणे फासणे य गोमुत्तगहण कुस्सुमिणे ।	
जयणा सव्वत्थ करे इंदियअवलोयणे य तहा	॥ ५३ ॥
परदारवज्जिणो पंच होंति तिन्नि उ सदारसंतुट्ठे ।	
इत्थीए तिन्नि पंच व भंगविगप्पेहिं अइयारा	॥ ५४ ॥
इत्थी पुरिसेण समं विसयपसंगं करेइ दप्पेणं ।	
तइया भंगो जायइ अइयारो अन्नहा होइ	॥ ५५ ॥
अट्टारसहा बंभं जे समणा धारयंति गुत्तिजुयं ।	
बहुसावज्जं नाउं तेसिं पणमामि निच्चमहं	॥ ५६ ॥

मुच्छ परिग्गहो इइ अइरित्त असुद्ध तह ममत्ते य ।	
एयस्स उ जा विरई सरूवमेयं तु नायव्वं	॥ ५७ ॥
खेत्तं वत्थु हिरन्नं सुवन्नधणधन्नकुवियपरिमाणं ।	
दुपयं चउप्पयं पि य नवहा उ इमं वयं भणियं	॥ ५८ ॥
अत्थं अणत्थविसयं संतोसविवज्जियं कुगइमूलं ।	
तप्परिमाणं नाउं कुणंति संसार भयभीया	॥ ५९ ॥
अनियत्ता उण पुरिसा, लहंति दुक्खाइं णेरूवाइं ।	
जह चारुदत्तसइढो पब्भट्ठो माउलार्हितो	॥ ६० ॥
जे इह परिणामकडा संतोसपरा दढव्वया धीरा ।	
ते जिणदासो व्व सया हवंति सुहभाइणो लोए	॥ ६१ ॥
संभरइ वारवारं मोक्कलतरयं च गेण्हइस्सामि ।	
एयं वयं पुणो चिय मणेण न य चित्तए एवं	॥ ६२ ॥
खित्ताइहिरण्णाईधणाइदुपयाइकुप्पमाण कमे ।	
जोयणपयाणबंधणकारणभाबेहिं नो कुणइ	॥ ६३ ॥
जइ जाणंतो गिण्हइ अहियं धन्नाइं तो भवे भंगो ।	
अइसंकिलिट्ठचित्तस्स तस्स परिणामविरहाओ	॥ ६४ ॥
चत्तकलत्तपुत्तसुहिसयणसंबंधमित्तवग्गया,	
खेत्तसुवण्णधणधण्णविवज्जियसयलसंगया ।	
देहाहारवत्थपत्ताइसु दुरुज्झियममत्तया,	
चित्तसु सुविहिया तं सावय ! मोक्खपंहम्मि पत्तया	॥ ६५ ॥
तत्तायगोलकप्पे अप्पा अनिवारिओ वहं कुणइ ।	
इय जा दिसासु विरई गुणव्वयं तमिह नायव्वं	॥ ६६ ॥
परिमियखेत्ताउ बहिं जीवाणं अभयदाणबुद्धीए ।	
दिसिवयगहणपरिणाम उप्पज्जइ तिव्वसइढस्स	॥ ६७ ॥

दिसिपरिणामं न कुणंति कह वि मोहेण मोहिया पावा ।
 तिमिसगुहाए जह कोणिओ हु निहणं नरा जंति ॥ ६८ ॥
 जह चंडकोसिओ खलु निरुद्धदिट्ठीमणोवइं काउं ।
 तह अण्णो वि सउण्णो सव्वसुहाणं इहाभागी ॥ ६९ ॥
 फलसंपत्ती वि धुवं (वा) जीवाणं तह य (वि)जत्थ उवघाओ ।
 पंचिदियमाईणं तत्थ न गच्छंति ते कह वि ॥ ७० ॥
 उइढं अहे य तिरियं अइक्कमो तह य खित्तवुड्डी य ।
 सइअंतरद्ध एत्थं वज्जिज्जा पंच अइयारे ॥ ७१ ॥
 दुविहं तिविहेण गुणव्वयं तु धित्तूण पेसए अण्णं ।
 तल्लाभं वा गिण्हइ तस्स धुवं होइ इह भंगो ॥ ७२ ॥
 इरियासमियाए परिब्भमंति भूमंडलं निरांभा ।
 सव्वजगज्जीवहिया ते धण्णा साहुणो निच्चं ॥ ७३ ॥
 उवभोगपरीभोगे विणियत्ती तं गुणव्वयं बीयं ।
 आहाराई विलयाइयाइ चित्तं जओ भणियं ॥ ७४ ॥
 महुमज्जमंसपंचुंबराइ विरइं करेज्ज बिइयम्मि ।
 असणविलेवणवत्थाइयाण परिमाणकरणेण ॥ ७५ ॥
 दुविहतिविहाइ मंसाइयाण एगविह तिविह सेसेसुं ।
 निरवज्जाहाराई अहम्मवित्तीपरिच्चाओ ॥ ७६ ॥
 भोगुवभोगेहिंतो अनियत्ताणं हवंति दुक्खाइं ।
 सेडुबओ य सुबंधू जह निच्चंमंडिया भट्ठी ॥ ७७ ॥
 पोगलपरिणामं चित्तिरुण भोगेहि जे विरज्जंति ।
 सिवजम्मे जह जंबू वंदिज्जंते बहुजणेणं ॥ ७८ ॥
 जत्थ बहूणं घाओ जीवाणं होइ भुंजमाणम्मि ।
 तं वत्थुं वज्जिज्जा अइप्पसंगं च सेसेसु ॥ ७९ ॥

सच्चित्तं पडिबद्धं अपोलि दुप्पोलियं च आहारं ।
 तुच्छोसहीण भक्खणमिह वज्जे पंच अइयारे ॥ ८० ॥
 दुविहं तिविहेण गुणव्वयं तु धित्तूण देइ उवएसं ।
 अहियं वा परिभुंजइ जाणंतो तो भवे भंगो ॥ ८१ ॥
 मलमइलजुन्नवत्थो परिभोगविवज्जिओ जियाणंगो ।
 कइया परीसहचमुं अहियासंतो उ विहरिस्सं ॥ ८२ ॥
 धम्मिदियभोयणट्ठा जं कज्जं तं तु होइ अट्ठाए ।
 विवरीयं तु अणट्ठा तव्विरइ गुणव्वयं तइयं ॥ ८३ ॥
 पावोवएसहिंसप्पयाण अवझाण गुरुपमायरियं ।
 भेया अणत्थदंडस्स हुंति चउरो जिणक्खाया ॥ ८४ ॥
 दट्ठूण दोसजालं अणत्थदंडम्मि न य गुणो को वि ।
 तव्विरइ होइ दढं विवेगजुत्तस्स सत्तस्स ॥ ८५ ॥
 रगद्दोसवसट्ठा दुदन्तुम्मत्तजायवकुमार ।
 खलियारिऊण य मुणिं निरत्थयं ते गया निहणं ॥ ८६ ॥
 जे पुण अणत्थदंडं न कुणंति कयं पि कह वि निंदंति ।
 ते अंगरक्खसद्धो व्व सावया सुहनिही होंति ॥ ८७ ॥
 कज्जं अहिगिच्च गिही कामं कम्मं सुभासुभं कुणई ।
 परिहरियव्वं पावं निरत्थमियरं च सत्तीए ॥ ८८ ॥
 कंदप्पे कुक्कुइए मोहरियं तहयचित्त अहिगरणं (संजुयाहिगरणं च) ।
 उवभोगे अइरेगे पंचइयारे परिहरेज्जा ॥ ८९ ॥
 कंदप्पाइ उवेच्चा कुव्वंतो अइकिलिट्ठपरिणामो ।
 पावस्सुदएण गिही भंजइ एयं अविण्णाणो ॥ ९० ॥
 चितंति करंति सयंति जन्ति जंपंति किं पि जयणाए ।
 तमु(सयउ)वउत्ता सम्मं जे ते साहू नमंसांमि ॥ ९१ ॥

सावज्जजोगवज्जण निरवज्जस्सेह सेवणं जं च ।	
सव्वेसु य भूएसुं समयाभावो अ सामइयं	॥ ९२ ॥
सम्मत्त सुयं तह देसविई तिविहं गिहीण सामइयं ।	
इत्तरियमावकहियं अहवा दुविहं तयं नेयं	॥ ९३ ॥
कम्मखओवसमेणं कयसामइओ जइव्व सो सम्मं ।	
इय लाभदंसणेणं पुणो पुणो कुणइ सामइयं	॥ ९४ ॥
सामाइयं च पडिवज्जिऊण भज्जंति कम्मदोसेणं ।	
ते कंडरीयसरिसा भमंति संसारकंतारं	॥ ९५ ॥
सिवसगगपढमकारण सामाइयसंगमं तु काऊण ।	
सागरचंदसुदंसण हेऊय चयंति नो पत्तं	॥ ९६ ॥
धम्मज्झाणोवगओ जियकोहाई जिईदिओ धीरो ।	
सुस्साहु पेसणरओ जयणपरो होइ सत्तीए	॥ ९७ ॥
मणवइकायाणं पुण दुप्पणिहाणं विवज्जए सड्डो ।	
सामाइयसइअकरण अणवट्ठिअकरणमइयारो	॥ ९८ ॥
दुप्पणिहाणं काउं न देइ मिच्छुक्कडं ति भावेणं ।	
कुणइ य अइप्पसंगं तस्स फुडं होइ भंगोऽत्थ	॥ ९९ ॥
सव्वं चिय सावज्जं तिविहं तिविहेण वज्जियं जेहिं ।	
जावज्जीवं तेसिं नमामि भत्तीएँ कमकमलं	॥ १०० ॥
देसावकासियं पुण संखेवो जत्थ पुव्वगहियस्स ।	
जह विसपन्नगदिट्ठो संखिवई वाइओ कोई	॥ १०१ ॥
संवच्छाइगहियं पभायसमए पुणो वि संखिवइ ।	
राओ तं पि य नियमइ भेएण विसिट्ठतरमेव	॥ १०२ ॥
एगविहं तिविहेणं सव्ववयाणं करेइ संखेवं ।	
अहवा जहासमाही गंठीनवकारपरिमाणं	॥ १०३ ॥

जाणंतस्स वि एवं अनिवितीपच्चओ बहू बंधो ।
 तह वि न करेइ माणं दिया व राओ पमाएणं ॥ १०४ ॥
 चाउम्मासाविहिणा च्छुयं गहियं न तस्स संपत्ती ।
 एवं नाउं विहिणा संखेवं कुणइ राईए ॥ १०५ ॥
 एगमुहुत्तं दिवसं राई पंचाहमेव पक्खं वा ।
 वयमिह धारेउ दढं जावइयं उस्सहे कालं ॥ १०६ ॥
 आणयण पेसणे वि य पओग तह सद्धरूववाए य ।
 बहिपोगलपक्खेवो पंचऽइयारे परिहरेज्जा ॥ १०७ ॥
 सव्ववयाण निवित्तिं दियहं काऊण तक्खणा चेव ।
 आउट्टियाएँ भगं निरवेक्खो सव्वहा कुणइ ॥ १०८ ॥
 सव्वे य सव्वसंगेहिं वज्जिए साहुणो नमंसिज्जा ।
 सव्वेहिं जेहि सव्वं सावज्जं सव्वहा चत्तं ॥ १०९ ॥
 पोसहउववासो पुण आहारइ नियत्तणं जं च ।
 कायव्वो सो नियमा अट्ठमिमाईसु पव्वेसु ॥ ११० ॥
 आहारदेहसक्कारबंभवावारपोसहो चउहा ।
 एक्केक्को वि य दुविहो देसे सव्वे य नायव्वो ॥ १११ ॥
 विरइफलं नाऊणं भोगसुहासाउ बहुविहं दुक्खं ।
 साहुसुहकोउएण य पडिपुण्णं पोसहं कुणइ ॥ ११२ ॥
 जे पोसहं तु काउं चइया य परीसहेहि भज्जंति ।
 नालोएँति य भगं भमंति भवसायरे भीमे ॥ ११३ ॥
 धीरा य सत्तिमंता पोसहनिरया लहंति परमगइं ।
 दिट्ठंतो इह संखो आणंदो जणमणाणंदो ॥ ११४ ॥
 जहसत्तीए उ तवं करेइ ण्हाणाइ परिमियं चेव ।
 दियबंभयारी रत्तिं मियं च वावारं संखेवे ॥ ११६ ॥

संधारे थंडिले चिय अप्पडिलेहाऽपमज्जिए दो दो ।	
समं च अण्णुपालणमइयारे पंच वज्जिज्जा	॥ ११७ ॥
उवसग्गपरीसहदारुणेहिं कम्मोदएहिं नासिज्जा ।	
रयणं व पोसहं खलु अइक्कमाईहिं दोसेहिं	॥ ११८ ॥
उगं तप्पंति तवं सरीरसक्कारवज्जिया निच्चं ।	
निव्वावारा तह बंभयारि जइणो नमंसांमि	॥ ११९ ॥
साहूणं जं दाणं नायागयंकप्पमण्णपाणाणं ।	
सो अतिहिसंविभागे सद्धासक्कारकमसंहिओ	॥ १२० ॥
असणं पाणं तह वत्थपत्तभेसज्जसेज्जसंधारे ।	
अतिहीण संविभागे भेया अह एवमाईया	॥ १२१ ॥
सोऊण अदिन्नेविहु कुरंगवरजुन्नसेट्ठिमाईणं ।	
फलमिह निरंतरायस्स दाणबुद्धी सुहा होइ	॥ १२२ ॥
साहूण वरं दाणं न देइ अह देइ कहव अमणुन्नं ।	
नागसिरीविव कडुतुंबदाणओ भमइ संसारे	॥ १२३ ॥
जं जोगं थेवं पि हु तं तेसिं देइ धम्मसङ्गाए ।	
कयपुन्नसालिभद्दो व सावया ते सुही होंति	॥ १२४ ॥
जं साहूण न दिन्नं कहंचि तं सावया न भुंजंति ।	
पत्ते भोयणसमए दारस्सवलोयणं कुज्जा	॥ १२५ ॥
सच्चित्ते निक्खिवणं पिहणं ववएस मच्छं चेव ।	
कालाइक्कमदाणं अइयारे पंच वज्जिज्जा	॥ १२६ ॥
दाणंतरायदोसा न देइ दिज्जंतयं च वारेइ ।	
दिन्ने वा परितप्पइ किविणत्ताओ भवे भंगो	॥ १२७ ॥
धन्ना य पुन्नमंता तेसिं सहलं च जीवियं लोए ।	
सेज्जंसो इव दाणं भत्तीए दिति पत्तेसु	॥ १२८ ॥

जिणभवणाइसु संथारदिक्खनिज्जामयाओ अडयाला ।	
पियधम्माइसमेया चउरंगाराहओ मरणे	॥ १२९ ॥
मरणं सत्तरसविहं-नाउं तत्थंतिमाइं मरणाइं ।	
पायव इंगिणिमरणं भत्तपरिणं च कायव्वं	॥ १३० ॥
संलेहणाइ पुव्वं वियडण उच्चारणं तह वयाणं ।	
तिविहं चउव्विहं वा आहारं वोसिरे सव्वं	॥ १३१ ॥
बालमरणा हि जीवो सनियाणो दुक्खसागरमपारं ।	
पावइ जह संभूई पंडरअज्जा व दिट्ठंतो	॥ १३२ ॥
एग पंडियमरणं छिंदइ जाईसयाइं बहुयाइं ।	
दिट्ठंतो महसयगो मंडुक्को नंदजीवो वा	॥ १३३ ॥
सुइपाणागाइ अणुसट्ठिभोयणं तह समाहिपाणाइ ।	
धीरावण सामग्गीपसंसणं सद्धवद्धा	॥ १३४ ॥
इहरपरलोयासंसापओग मरणं च जीवियासंसा ।	
कामे भोगेसु तहा मरणंते पंच अइयारा	॥ १३५ ॥
पडिवज्जिऊणऽणसणं पुणरवि आहारमाइ पत्थेइ ।	
आउट्टियाइणा जइ सो भंगो जायए तस्स	॥ १३६ ॥
पणमामि अहं निच्चं अणसणविहिणा निइयारेहिं ।	
जेहिं कयं चिय मरणं दिट्ठंतो खंदएणेत्थ	॥ १३७ ॥

पू.श्री. उमास्वातिविरचिता

॥ श्रावकप्रज्ञप्तिः ॥

- अरहंते बंदिता सावगधम्मं दुवालसविहं पि ।
वोच्छमि समासेणं गुरुवएसाणुसारेणं ॥ १ ॥
- संपत्तदंसणाई पइदियहं जइजणा सुणेई य ।
सामायारिं परमं जो खलु तं सावगं बित्ति ॥ २ ॥
- नवनवसंवेगो खलु नाणावरणखओवसमभावो ।
तत्ताहिगमो य तहा जिणवयणायन्नणस्स गुणा ॥ ३ ॥
- न वि तं करेइ देहो न य सयणो नेय वित्तसंघाओ ।
जिणवयणसवणजणिआ जं संवेगाइया लोए ॥ ४ ॥
- होइ दढं अणुराओ जिणवयणे परमनिव्वुइकरम्मि ।
सवणाइगोयरो तह सम्महिट्टिस्स जीवस्स ॥ ५ ॥
- पञ्चेव अणुव्वयाइं गुणव्वयाइं च हुंति तिन्नेव ।
सिक्खावयाइं चउरो सावगधम्मो दुवालसहा ॥ ६ ॥
- एयस्सं मूलवत्थू सम्मत्तं तं च गंठिभेयम्मि ।
खयउवसमाइ तिविहं सुहायपरिणामरूवं तु ॥ ७ ॥
- जं जीवकम्मजोए जुज्जइ एयं अओ तयं पुव्विं ।
वोच्छं तओ कमेणं पच्छ तिविहं पि सम्मत्तं ॥ ८ ॥
- जीवो अणाइनिहणो नाणावरणाइकम्मसंजुतो ।
मिच्छताइनिमित्तं कम्मं पुण होइ अट्ठविहं ॥ ९ ॥
- पढमं नाणावरणं बीयं पुण होइ दंसणावरणं ।
तइयं च वेयणीयं तहा चउत्थं च मोहणीयं ॥ १० ॥
- आऊअ नामं गोयं चरमं पुण अंतराइयं होइ ।
मूलपयडीउ एया उत्तरपयडी अओ वुच्छं ॥ ११ ॥

पढमं पंचवियप्पं मइसुयओहिमणकेवलावरणं ।	
बीयं च नववियप्पं निद्दापण दंसणचउक्कं	॥ १२ ॥
निद्दा निद्दानिद्दा पयला तह होइ पयलपयला य ।	
थीणद्धी अ सुरुद्दा निद्दापणगं जिणाभिहियं	॥ १३ ॥
नयणेयरोहिकेवल दंसणवरणं चउव्विहं होइ ।	
सायासाय दुभेयं च वेयणिज्जं मुणेयव्वं	॥ १४ ॥
दुविहं च मोहणीयं दंसणमोहं चरित्तमोहं च ।	
दंसणमोहं तिविहं सम्मेयरमीसवेयणीयं	॥ १५ ॥
दुविहं चरित्तमोहं कसाय तह नोकसाय वेयणीयं ।	
सोलसनवभेयं पुण जहासखं मुणेयव्वं	॥ १६ ॥
अण अप्पच्चक्खाणा पच्चक्खाणावरणा य संजलणा ।	
कोहमाणमायलोहा पत्तेयं चउवियप्प त्ति	॥ १७ ॥
इत्थीपुरिसनपुंसगवेयतिगं चेव होइ नायव्वं ।	
हास रइ अरइ भयं सोग दुगंछ य छक्कं ति	॥ १८ ॥
आउं च एत्थ कम्मं चउव्विहं नवरं होइ नायव्वं ।	
नारयतिरियनरामरगइभेयविभागओ भणिअं	॥ १९ ॥
नामं दुचत्तभेयं गइजाइसरीरअंगुवंगे य ।	
बंधणसंघायणसंघयणसंठाणनामं च	॥ २० ॥
तह वन्नगंधरसफासनामगुरुलहू य बोद्धव्वं ।	
उव्वघायपराघायाणुपुव्विरुसासनामं च	॥ २१ ॥
आयवउज्जोयविहायगई य तसथावराभिहाणं च ।	
बायरसुहुमं पज्जत्तापज्जत्तं च नायव्वं	॥ २२ ॥
पत्तेयं साहारण-थिरमथिरसुहासुहं च नायव्वं ।	
सूभगदूभगनामं सूसर तह दूसरं चेव	॥ २३ ॥

आइज्जमणाइज्जं जसकित्तीनाममजसकित्ती य ।	
निम्माणनाममउलं चरमं तित्थयरनामं च	॥ २४ ॥
गोयं च दुविहभेयं उच्चागोयं तहेव नीयं च ।	
चरमं च पंचभेअं पन्नत्तं वीयरगेहिं	॥ २५ ॥
तं दाणलाभभोगोवभोगविरियंतराइयं जाण ।	
चित्तं पोग्गलरूवं विन्नेयं सव्वमेवेयं	॥ २६ ॥
एयस्स एगपरिणामसंचियस्स उ ठिई समक्खाया ।	
उक्कोसेयरभेया तमहं वुच्छं समासेणं	॥ २७ ॥
आइल्लाणं तिण्हं चरमस्स य तीस कोडिकोडीओ ।	
अयरण मोहणिज्जस्स सत्तरी होइ विन्नेया	॥ २८ ॥
नामस्स य गोयस्स य वीसं उक्कोसिया ठिई भणिया ।	
तित्तीससागरइं परमा आउस्स बोद्धव्वा	॥ २९ ॥
वेयणिअस्स य बारस नामग्गोयाण अट्ट उ मुहुत्ता ।	
सेसाण जहन्नठिई भिन्नमुहुत्तं विणिहिट्ठा	॥ ३० ॥
एवं ठिइयस्स जया घंसणघोलणनिमित्तओ कह बि ।	
खविया कोडाकोडी सव्वा इक्कं पमुत्तूणं	॥ ३१ ॥
तीइ वि य थोवमित्ते खविए इत्थंतरम्मि जीवस्स ।	
हवइ हु अभिन्नपुव्वो गंठी एवं जिणा बिति	॥ ३२ ॥
भिन्नम्मि तम्मि लाभो जायइ परमपयहेउणो नियमा ।	
सम्मत्तस्स पुणो तं बंधेण न वोलइ कयाइ	॥ ३३ ॥
तं जाविह संपत्ती न जुज्जए तस्स निग्गुणत्तणओ ।	
बहुतरबंधाओ खलु सुत्तविरोहा जओ भणियं	॥ ३४ ॥
पल्ले महइमहल्ले कुंभं पक्खिवइ सोहए नालि ।	
अस्संजए अविरए बहु बंधइ निज्जरे थोवं	॥ ३५ ॥

पल्ले महइमहल्ले कुंभं सोहेइ पक्खिवे नालि ।	
जे संजए पमत्ते बहु निज्जरे बंधए थोवं	॥ ३६ ॥
पल्ले महइमहल्ले कुंभं सोहेइ पक्खिवइ न किंचि ।	
जे संजए अपमत्ते बहु निज्जरे बंधइ न किंचि	॥ ३७ ॥
एयमिह ओहविसयं भणियं सव्वे न एवमेवं ति ।	
अस्संजओ उ एवं पडुच्च ओसन्नभावं तु	॥ ३८ ॥
पावइ बंधाभावो उ अन्नहा पोग्गलाणभावाओ ।	
इय वुड्ढिगहणओ ते सव्वे जीवेहि जुज्जंति	॥ ३९ ॥
मोक्खोऽसंखिज्जाओ कालाओ ते अ जं जिएहिंतो ।	
भणिया णंतगुणा खलु न एस दोसो तओ जुत्तो	॥ ४० ॥
गहणमणंताण न किं जायइ समएण ता कहमदोसो ।	
आगम-संसारओ न तहाणंताण गहणं तु	॥ ४१ ॥
आगम मुक्खाउ ण किं विसेसविसयत्तणेण सुत्तस्स ।	
तं जाविह संपत्ती न घडइ तम्हा अदोसो उ	॥ ४२ ॥
संमत्तं पि य तिविहं खओवसमियं तहोवसमियं च ।	
खइयं च कारगाइ व पन्नत्तं वीयरगेहिं	॥ ४३ ॥
मिच्छत्तं जमुदिन्नं तं खीणं अणुइयं च उवसंतं ।	
मीसीभावपरिणयं वेयिज्जंतं खओवसमं	॥ ४४ ॥
उवसमगसेट्ठिगयस्स होइ उवसामियं तु सम्मत्तं ।	
ओ वा अकयतिपुंजो अखवियमिच्छे लहइ सम्मं	॥ ४५ ॥
खीणम्मि उइन्नम्मि अ अणुइज्जंते अ सेसमिच्छते ।	
अंतोमुहुत्तमितं उवसमसम्मं लहइ जीवो	॥ ४६ ॥
ऊसरदेसं दड्ढिल्लयं व विज्झाइ वणदवो पप्प ।	
इय मिच्छस्साणुदए उवसमसम्मं लहइ जीवो	॥ ४७ ॥

खीणे दंसणमोहे तिविहम्मि वि भवनियाणभूयम्मि । निप्पच्चवायमउलं सम्मत्तं खाइयं होइ	॥ ४८ ॥
जं जह भणियं तं तह करेइ सइ जम्मि कारणं तं तु । रोयगसम्मत्तं पुण रुइमित्तकरं मुणेयव्वं	॥ ४९ ॥
सयमिह मिच्छद्दिट्ठी धम्मकहाईहि दीवइ परस्स । सम्मत्तमिणं दीवग कारणफलभावओ नेयं	॥ ५० ॥
तव्विहखओवसमओ तेसिमणूणं अभावओ चेव । एवं विचित्तरूवं सनिबन्धणमो मुणेयव्वं	॥ ५१ ॥
किं चेहुवाहिभेया दसहावीमं परूवियं समए । ओहेण तंपिमेसिं भेयाणमभिन्नरूवं तु	॥ ५२ ॥
तं उवसमसंवेगाइएहिं लक्खिज्जई उवाएहिं । आयपरिणामरूवं बज्जेहिं पसत्थजोगेहिं	॥ ५३ ॥
इत्थ य परिणामो खलु जीवस्स सुहो उ होइ विन्नेओ । किं मलकलंकमुक्कं कणगं भुविं सामलं होइ	॥ ५४ ॥
पयईइ व कम्माणं वियाणिउं वा विवागमसुहं ति । अवरद्धे वि न कुप्पइ उवसमओ सव्वकालं पि	॥ ५५ ॥
नरविबुहेसरसुखं दुक्खं चिय भावओ य मन्नंतो । संवेगओ न मुखं मुत्तूणं किंचि पत्थेइ	॥ ५६ ॥
नारयतिरियनरामरभवेसु निव्वेयओ वसइ दुक्खं । अकयपरलोयमगो ममत्तविसवेगरहिओ वि	॥ ५७ ॥
दट्ठूण पाणिनिवहं भीमे भवसागरम्मि दुक्खत्तं । अविसेसओ णुकपं दुहा वि सामत्थओ कुणइ	॥ ५८ ॥
मन्नइ तमेव सच्चं निस्संकं जं जिणेहिं पन्नत्तं । सुहपरिणामो सव्वं कंखाइविसुत्तियारहिओ	॥ ५९ ॥

एवंविहपरिणामो सम्मद्दिट्ठी जिणेहि पन्नतो ।	
एसो य भवसमुदं लंघइ थोवेण कालेण	॥ ६० ॥
जं मोणं तं सम्मं जं सम्मं तमिह होइ मोणं ति ।	
निच्छयओ इयरस्स उ सम्मं सम्मत्तहेऊ वि	॥ ६१ ॥
तत्तत्थसंदहाणं सम्मत्तं तम्मि पसममाईया ।	
पढमकसाओवसमादविक्खया हुंति नियमेण	॥ ६२ ॥
जीवाजीवासवबंधसंवर निज्जर य मुखो य ।	
तत्तत्था इत्थं पुण दुविहा जीवा समक्खाया	॥ ६३ ॥
संसारिणो य मुत्ता संसारी छव्विहा समासेण ।	
पुढवीकाइअमादि तसकायंता पुढोभेया	॥ ६४ ॥
भव्वाहारगपज्जत्तसुक्कसोवक्कमाउया चेव ।	
सप्पडिपक्खा एए भणिया कम्मट्टमहणेहि	॥ ६५ ॥
भव्वा जिणेहि भणिया इह खलु जे सिद्धिगमणजोगाउ ।	
ते पुण अणाइपरिणामभावओ हुंति नायव्वा	॥ ६६ ॥
विवरिया उ अभव्वा न कयाइ भवन्नवस्स ते पारं ।	
गच्छिंस्सु जंति व तहा तत्तु च्चिय भावओ नवरं	॥ ६७ ॥
विग्गहगइमावन्ना केवलिणो समुहया अजोगी य ।	
सिद्धा य अणाहार सेसा आहारा जीवा	॥ ६८ ॥
एगाइ तिन्निमया तिन्नेवऽन्तोमुहुत्तमितं च ।	
साई अपज्जवसियं कालमणाहारा कमसो	॥ ६९ ॥
नारयदेवा तिरिमणुय गब्भया जे असंखवासाऊ ।	
एए य अपज्जता उववाए चेव बोद्धव्वा	॥ ७० ॥
सेसा उ तिरियमणुया लद्धि पप्पोववायकाले य ।	
उभओ वि अ भइअव्वा पज्जत्तियरे ति जिणवयणं	॥ ७१ ॥

जेसिमवड्ढोपुगगलपरियट्ठो सेसओ उ संसारे । ते सुक्कपक्खिआ खलु अहिए पुण किण्हपक्खिया	॥ ७२ ॥
पायमिह कूरकम्मा भवसिद्धिया वि दाहिणिल्लेसु । नेरइय-तिरिय-मणुया सुरा य ठाणेसु गच्छंति	॥ ७३ ॥
देवा नेरइया वा असंखवासाउआ य तिरि-मणुया । उत्तमपुरिसा य तहा चरमसरीरा य निरुक्कमा	॥ ७४ ॥
सेसा संसारत्था भइया सोवक्कमा व इयरे वा । सोवक्कम-निरुवक्कमभेओ भणिओ भ्रमासेणं	॥ ७५ ॥
मुत्ता अणेगभेया तित्थतित्थयरतदियरा चेव । सयपत्तेयविबुद्धा बुहबोहिय सन्नगिहिल्लिगे	॥ ७६ ॥
इत्थीपुरिसनपुंसग एगाणेग तह समयभिन्ना य । एसो जीवसमासो इतो इयरं पवक्खामि-	॥ ७७ ॥
धम्माधम्मागासा पुगगल चउहा अजीव मो एए । गइठिइअवगाहेहिं फासाईहिं च गम्मंति	॥ ७८ ॥
कायवयमणोकिरियाजोगो सो आसवो सुहो सो अ । पुण्णस्स मुणेयव्वो विवरीओ होइ पावस्स	॥ ७९ ॥
सकसायत्ता जीवो जोगे कम्मस्स पुगगले लेइ । सो बंधो पयइठिईअणुभागपएसभेओ ओ	॥ ८० ॥
आसवनिरोह संवर समिईगुत्ताइएहि नायव्वो । कम्माणणुवायाणं भावत्थो होइ एयस्स	॥ ८१ ॥
तवसा उ निज्जर इह निज्जरणं खवणनासमेगट्ठा । कम्माभावापायणमिह निज्जरमो जिणा बिंति	॥ ८२ ॥
नीसेसकम्मविगमो मुखो जीवस्स सुद्धरूवस्स । साइ अपज्जवसाणं अव्वाबाहं अवत्थाणं	॥ ८३ ॥

एयमिह सद्वहंतो सम्मदिट्ठी तओ अ नियमेण । भवनिव्वेयगुणाओ पसमाइगुणासओ होइ	॥ ८४ ॥
विवरीयसद्वहाणे मिच्छाभावाओ नत्थि केइ गुणा । अणभिनिवेसो उ कयाइ होइ सम्मत्तहेऊ वि	॥ ८५ ॥
सम्मत्तस्सइयारा संका कंखा तहेव वित्तिगिच्छ । परपासंडपसंसा संथवमाई य नायव्वा	॥ ८६ ॥
संसयकरणं संका कंखा अन्नन्नदंसणग्गाहो । संतम्मि वि वित्तिगिच्छ सिज्झिज्ज न मे अयं अट्ठो	॥ ८७ ॥
परपासंडपसंसा सक्काइणमिह वन्नवाओ उ । तेहिं सह परिचओ जो स संथवो होइ नायव्वो	॥ ८८ ॥
संकाए मालित्रं जायइ चित्तस्स पच्चओ अ जिणे । सम्मत्ताणुचिओ खलु इइ अइआरो भवे संका	॥ ८९ ॥
नासइ इमीइ नियमा तत्ताभिनिवेस मो सुकिरिया य । तत्तो अ बंधदोसो तम्हा एयं विवज्जिज्जा	॥ ९० ॥
इह लोगम्मि वि दिट्ठो संकाए चेव दारुणो दोसो । अविसयविसयाए खलु पेयापेया उदाहरणं	॥ ९१ ॥
एवं कंखाईसु वि अइयारत्तं तहेव दोसा य । जोइज्जा नाए पुण पत्तेयं चेव वुच्छमि	॥ ९२ ॥
रायामच्चो विज्जासाहगसइढगसुया य चाणक्को । सोंरुसावओ खलु नाया कंखाइसु हवन्ति	॥ ९३ ॥
अन्ने वि य अइयारा आइसदेण सूइया इत्थ । साहंमिअणुववूहणमथिरीकरणाइया ते उ	॥ ९४ ॥
नो खलु अप्परिवडिअ निच्छयओ मइलिएव सम्मत्ते । होइ तओ परिणामो जत्तो णुववूहणाईया	॥ ९५ ॥

जं साइयारमेयं खिप्पं नो मुखसाहगं भणिअं ।	
तम्हा मुखवट्ठी खलु वज्जिज्ज इमे अईयारे	॥ ९६ ॥
आह सुहे परिणामे पइसमयं कम्मखवणओ कह णु ।	
होइ तह संकिलेसो जत्तो एए अईयारा	॥ ९७ ॥
नाणावरणादुदया तिव्वविवागा उ भंसणा तेसिं ।	
सम्मत्तपुग्गलाणं तहासहावाउ किं न भवे	॥ ९८ ॥
नेगंतेणं चिय जे तदुदयभेया कुणंति ते मिच्छं ।	
तत्तो हुंतिऽइयारा वज्जेयव्वा पयत्तेणं	॥ ९९ ॥
जे नियमवेयणिज्जस्स उदयओ होन्ति तह कहं तेउ ।	
वज्जिज्जंति इह खलु, सुद्धेणं जीवविरिएणं	॥ १०० ॥
कत्थइ जीवो बलीओ कत्थइ कम्माइ हुंति बलियाइं ।	
जम्हा णंता सिद्धा, चिट्ठंति भवम्मि वि अणंता	॥ १०१ ॥
अच्चंतदारुणाइं कम्माइं खवित्तु जीवविरिएणं ।	
सिद्धिमणंता सत्ता पत्ता जिणवयणजणिएणं	॥ १०२ ॥
तत्तो णंतगुणा खलु कम्मेण विणिज्जिआ इह अडंति ।	
सारीरमाणसाणं दुक्खाणं पारमलहंता	॥ १०३ ॥
तम्हा निच्चसईए बहुमाणेणं च अहिगयगुणम्मि ।	
पडिवक्खदुगंच्छए परिणइ आलोयणेणं च	॥ १०४ ॥
तित्थंकरभत्तीए सुसाहुजणपज्जुवासणाए य ।	
उत्तरगुणसद्धाए, अपमाओ होइ कायव्वो	॥ १०५ ॥
पंच उ अणुव्वयाइं थूलगपाणिवहविरमणाईणि ।	
तत्थ पढमं इमं खलु पन्नत्तं वीयरगेहिं	॥ १०६ ॥
थूलगपाणिवहस्साविर्इ, दुविहो अ सो वहो होइ ।	
संकप्पारंभेहि य, वज्जइ संकप्पओ विहिणा	॥ १०७ ॥

उवउत्तो गुरुमूले संविग्गो इत्तरं व इयरं वा ।	
अणुदियहमणुसरंतो पालेइ विसुद्धपरिणामो	॥ १०८ ॥
देसविइपरिणामे-सइ किं गुरुणा फलस्स भावाओ ।	
उभयपल्लिमंथदोसो निरत्थओ मोहलिंगं तु	॥ १०९ ॥
दुण्हं वि य मुसावाओ तयभावे पालणस्स वि अभावो ।	
न य परिणामेण विणा इच्छिज्जइ पालणं समए	॥ ११० ॥
संते विय परिणामे गुरुमूलपवज्जणम्मि एस गुणो ।	
दृढया आणाकरणं कम्मखओवसमवुड्ढी य	॥ १११ ॥
इय अहिए फलभावे न होइ उभयपल्लिमंथदोसो उ ।	
तयभावम्मि वि दुण्हं वि न मुसावाओ वि गुणभावा	॥ ११२ ॥
तग्गणउ च्विय तओ जायइ कालेण असठभावस्स ।	
इयरस्स न देयं चिय सुद्धो छलिओ वि जइ असढो	॥ ११३ ॥
धूलगपाणाइवायं पच्चक्खंतस्स कह न इयरम्मि ।	
होइ णुमइ जइस्स वि तिविहेण तिदंडविरयस्स	॥ ११४ ॥
अविहीए होइ च्विय विहीइ नो सुयविसुद्धभावस्स ।	
गाहावइसुअचोरग्गहणमोअणा इत्थ नायं तु	॥ ११५ ॥
देवीतुट्ठो रया ओरोहस्स निसि ऊसवपसाओ ।	
घोसणनरनिग्गमणं छव्वणियसुयाणनिकखेवो	॥ ११६ ॥
चारियकहिए वज्झा मोएइ पिया न मिल्हइ रया ।	
जिट्ठमुयणे समस्स उ नाणुमई तस्स सेसेसु	॥ ११७ ॥
रया सइढो वणिया काया साहू य तेसि पियतुल्लो ।	
मोयइ अविसेसेणं न मुयइ सो तस्स किं इत्थ	॥ ११८ ॥
तसपाणघायविरई तत्तो थावरगयाण वहभावा ।	
नागरगवहनिवित्तीनायाओ केइ नेच्छंति	॥ ११९ ॥

पच्चक्खायम्मि इहं नागरगवहम्मि निग्गयं पि तओ । तं वहमाणस्स न किं जायइ वहविरइभंगो उ	॥ १२० ॥
इय अविसेसा तसपाणघायविरइं काउ तं तत्तो । थावरकायमणुगयं वहमाणस्स धुवो भंगो	॥ १२१ ॥
तसभूयपाणविरइं तब्भावम्मि वि न होइ भंगाय । खीरविगइपच्चखाणे दहियपरिभोगकिरिय व्व	॥ १२२ ॥
तम्हा विसेसिरुणं इय विरइं इत्थ होइ कायव्वा । अब्भक्खाणं दुण्ह वि इय करणे नावगच्छंति	॥ १२३ ॥
ओवम्मे तादत्थे व हुज्ज एसित्थ भयसद्दो त्ति । उभओ पओगकरणं न संगयं समयनीईए	॥ १२४ ॥
ओवम्मे देसो खलु एसो सुरलोयभूय मो एत्थ । देसु च्विय सुरलोगो न होइ एवं तसा तै वि	॥ १२५ ॥
अतसवहनिवित्तीए थावरघाए वि पावए तस्स । वहविरइभंगदोसो अतसत्ता थावरणं तु	॥ १२६ ॥
तादत्थे पुण एसो सीईभूयमुदगं ति निद्धिओ । तज्जाइअणुच्छेया न य सो तसथावरणं तु	॥ १२७ ॥
सिय जीवजाइमहिगिच्च अत्थि किं तीइ अपडिकुट्ठाए । भूअगहणे वि एवं दोसो अणिवारणिज्जो ओ	॥ १२८ ॥
तसभूया वि तस च्विय जं ता किं भूयसद्दगहणेणं । तब्भावओ अ सिद्धे हंत विसेसत्थभावम्मि	॥ १२९ ॥
थावरसंभारकडेण कम्मणा जं च थावरा भणिया । इयरेणं तु तसा खलु इत्तो च्विय तेसि भेओउ	॥ १३० ॥
नागरगम्मि वि गामाइसंकमे अवगयम्मि तब्भावे । नत्थि हु वहे वि भंगो अणवगए किमिह गामेण	॥ १३१ ॥

न य सइ तसभावम्मि थावरकायगयं तु सो बहइ ।	
तम्हा अणायमेयं मुद्धमइविलोहणं नेयं	॥ १३२ ॥
अन्ने उ दुहियसत्ता-संसारं परिअडंति पावेण ।	
वावाएयव्वा खलु ते तक्खवणट्टया बिंति	॥ १३३ ॥
ता पाणवहनविक्खी नो अविसेसेण होइ कायव्वा ।	
अवि अ सुहिएसु अन्नह करणिज्जनिसेहणे दोसो	॥ १३४ ॥
तहवहभावे पावक्खओ त्ति न उ अट्टज्झाणओ बंधो ।	
तेसिमिह किं पमाणं नारंगनाओवगं वयणं	॥ १३५ ॥
तेसिं वहिज्जमाण वि परमाहम्मिअसुरेहि अणवरयं ।	
रुद्धज्झाणगयाण वि न तहा बंधो जहा विगमो	॥ १३६ ॥
नरगाउबंधविरहा अणंतरं तम्मि अणुववत्तीओ ।	
तदभावे वि य खवणं परुप्परं दुक्खकरणाओ	॥ १३७ ॥
अपइट्ठाणम्मि वि संकिलेसओ चेव कम्मखवणं, त्ति ।	
न हि तयभावम्मि सुरो तत्थ वि य खवेइ तं कम्मं	॥ १३८ ॥
तम्हा ते वहमाणो अट्टज्झाणाइगं जणंतो वि ।	
तक्कम्मक्खयहेउं न दोसवं होइ णायव्वो	॥ १३९ ॥
चिट्ठउ ता इह अन्नं तक्खवणे तस्स को गुणो होइ ।	
कम्मक्खउ त्ति तं तुह किंकारणं विणिद्धिदुं	॥ १४० ॥
अन्नाणकारणं जइ तदवगमा चेव अवगमो तस्स ।	
किं वहकिरियाइ तओ विवज्जओ तीइ अह हेऊ	॥ १४१ ॥
मुत्ताण कम्मबंधो पावइ एवं निरत्थगा मुत्ती ।	
अह तस्स पुन्नबंधो तओ वि न अंतरायाओ	॥ १४२ ॥
वहमाणो ते नियमा करेइ बहुपुन्नमंतरायं से ।	
ता कह णु तस्स पुन्नं तेसिं क्खवणं व हेऊओ	॥ १४३ ॥

अह सगयं वहणं चिय हेऊ तस्स त्ति किं परवहेणं ।	
अप्पा खलु हंतव्वो कम्मक्खयमिच्छमाणेणं	॥ १४४ ॥
अह उभयक्खयहेऊ वहु त्ति नो तस्स तन्निमित्ताओ ।	
अविरुद्धहेउजस्स य न निवित्ती इयरभावे वि	॥ १४५ ॥
हिमजणियं सीयं चिय अवेइ अनलाओ नायवो वेइ ।	
एवं अणब्भुवगमे अइप्पसंगो बला होइ	॥ १४६ ॥
तब्भावम्मि अ जं किंचिवत्थुंजत्तो कुओ वि न हविज्जा ।	
एवं च सव्वभावो पावइ अनुन्नविक्खाए	॥ १४७ ॥
अह तं अहेउगं चिय कहं नु अत्थि त्ति अवगमो कहय ।	
नागासमाइयाणं कुओ वि सिद्धो इह विणासो	॥ १४८ ॥
इत्तु च्चिय अफलत्ता नो कायव्वो वहु त्ति जीवाणं ।	
वहहेउगं चिय तयं कहं निवित्ती तओ तस्स	॥ १४९ ॥
तम्मा पाणवहोवज्जियस्स कम्मस्स क्खवणहेउत्ता ।	
तव्विरई कायव्वा संवररूव त्ति नियमेणं	॥ १५० ॥
सुहिएसु वि वहविरई कह कीरइ नत्थि पाक्मह तेसु ।	
पुन्नक्खओ वि हु फलं तब्भावे मुत्तिविरहाओ	॥ १५१ ॥
अह तं सयं चिय तओ खवेइ इयरं पि किं न एमेव ।	
कालेणं खवइ च्चिय उवक्कमो कीरइ वहेण	॥ १५२ ॥
इयरस्स किं न कीरइ सुहीण भोगंगसाहणेणेवं ।	
न गुण त्ति तम्मि खविए सुहभावो चेव तत्तु त्ति	॥ १५३ ॥
निरुवमसुक्खो मुक्खो न य सइ पुत्ते तओ त्ति किं न गुणो ।	
पावोदयसंदिद्धो इयरम्मि उ निच्छओ केण	॥ १५४ ॥
दुहिओ वि नरगगामी वहिओ सो अवहिओ बहू अन्ने ।	
वहिऊण न गच्छिज्जा कयाइ ता कह न संदेहो	॥ १५५ ॥

नेइयाणं वि तह देहवेयणातिसयभावओ पायं ।	
नाईवसंकिलेसो समोहयाणं व विन्नेओ	॥ १५६ ॥
इत्थं वि समोहया मूढचेयणा वेयणाणुभवखिन्ना ।	
तंमित्तचित्तकिरिया न संकिलिस्संति अन्नत्थं	॥ १५७ ॥
ता तिव्वरगदोसाभावे बंधो वि पयणुओ तेसिं ।	
सम्मोहओ च्चिय तहा खओ वि णेगंतमुक्कोसो	॥ १५८ ॥
जं नेइओ कम्मं खवेइ बहुआहि वासकोडीहिं ।	
तन्नाणी तिहिं गुत्तो खवेइ ऊसासमित्तेण	॥ १५९ ॥
एएण कारणेणं नेइयाणं पि पावकम्माणं ।	
तह दुक्खियाणं वि इहं न तहा बंधो जहा विगमो	॥ १६० ॥
अह उ तहाभावं पि हुं कुणइ वहंतो न अन्नहा जेण ।	
ता कायव्वो खु तओ नो तप्पडिवक्खबंधाओ	॥ १६१ ॥
एवं च मुत्तबंधादओ इहं पुव्ववन्निया दोसा ।	
अणिवारणिज्जपसरं अब्भुवमयबाहगा नियमा	॥ १६२ ॥
इय एवं पुव्वावरलोगविरोहाइदोससयकलियं ।	
मुद्धजणविम्वहयकरं मिच्छत्तमलं पसंगेणं	॥ १६३ ॥
अन्ने आगंतुगदोससंभवा बिंति वहनिवित्तीओ ।	
दोण्ह वि जणाणं पावं समयम्मि अदिट्ठपरमत्था	॥ १६४ ॥
सव्ववहसमत्थेणं पडिवन्नाणुव्वएणं सिंहाई ।	
ण घाईओ ति तेणं तु घाइतो जुगप्पहाणो उ	॥ १६५ ॥
ततो तित्थुच्छेओ धणियमणत्थो पभूयसत्ताणं ।	
ता कह न होइ दोसो तेसिमिह निवित्तिवादीणं	॥ १६६ ॥
तम्हा नेव निवित्ती कायव्वा अ वि य अप्पणा चेव ।	
अद्धोचियमालोचिय अविरोद्धं होइ कायव्वं	॥ १६७ ॥

सीहवहरक्खिओ सो उड्डाहं किं पि कह वि काऊणं ।	
किं अप्पणो परस्स य न होइ अवगारहेउ त्ति	॥ १६८ ॥
किं इय न तित्थहाणी किं वा वहिओ न गच्छई नरयं ।	
सीहो किं वा सम्मं न पावई जीवमाणो उ	॥ १६९ ॥
किं वा तेणावहिओ कर्हिचि अहिमाइणा न खज्जेज्झा ।	
सो ता इहं पि दोसो कहं न होइ त्ति चित्तिमिणं	॥ १७० ॥
सव्व पवित्तिअभावो पावइ एवं तु अन्नदाणे वि ।	
तत्तो विसूइयाई न संभवंतित्थ किं दोसा	॥ १७१ ॥
सयमवि य अपरिभोगो एत्तो च्चिय एवं गमणमाई वि ।	
सव्वं न जुझइ च्चिय दोसासंकानिवित्तीओ	॥ १७२ ॥
अणिवित्ती वि हु एवं कह कायव्वं त्ति भणियदोसाओ ।	
आलोयणं पि अवराहसंभवाओ ण जुत्तं त्ति	॥ १७३ ॥
इय अणुभवलोगागमविरुद्धमेयं न नायसमयाणं ।	
मइविब्भमस्स हेऊ व्रयणं भावत्थनिस्सारं	॥ १७४ ॥
तम्हा विसुद्धचित्ता जिणवयणविहीइ दो वि सद्दाला ।	
वहविरइसमुज्जुत्ता पावं छिंदंति धिइबलिणो	॥ १७५ ॥
निच्चाण वहाभावा पयइअणिच्चाण चेव निव्विसया ।	
एगंतेणेव इहं वहविरइं केइ मन्नंति	॥ १७६ ॥
एगसहावो निच्चो तस्स कह वहो अणिच्चभावाओ ।	
पयइअणिच्चस्स वि अन्नहेऊभावाणवेक्खाओ	॥ १७७ ॥
किं च सरीरा जीवो अन्नोणन्नो व हुज्ज जइ अन्नो ।	
ता कह देहवहम्मि वि तस्स वहो घडविणासे व्व	॥ १७८ ॥
अह उ अणन्नो देह व्व सो तओ सव्वहा विणस्सिज्जा ।	
एवं न पुण्णपावा वहविरई किंनिमित्ता भे	॥ १७९ ॥

निच्चाणिच्चो जीवो भिन्नाभिन्नो य तह सरीराओ ।	
तस्स वहसंभवाओ तच्चिरेई कहमविसया उ	॥ १८० ॥
निच्चाणिच्चो संसारलोगववहारओ मुणेयव्वो ।	
न य एगसहावम्मि संसाराई घडंति त्ति	॥ १८१ ॥
निच्चस्स सहावंतरमपावमाणस्स कह णु संसारे ।	
जम्माणंतरनट्टस्स चेव एगंतओ मूलो	॥ १८२ ॥
एतो च्विय ववहारो गमणागमणाइ लोगसंसिद्धो ।	
न घडइ जं परिणामी तम्हा सो होइ नायव्वो	॥ १८३ ॥
जह कंचणस्स कंचणभावेण अवट्टियस्स कडगाई ।	
उप्पज्जंति विणस्संति चेव भावा अणेगविहा	॥ १८४ ॥
एवं च जीवदव्वस्स दव्वपज्जवविसेसभइयस्स ।	
निच्चत्तमणिच्चत्तं च होइ णाओवलभंतं	॥ १८५ ॥
एगंतेण सरीरादन्नत्ते तस्स तक्कओ बंधो ।	
न घडइ न य सो कत्ता देहादत्थंतरभूओ	॥ १८६ ॥
अन्नकयफलुवभोगे अइप्पसंगो अचेयणं कह य ।	
कुणइ तक्कं तदभावे भुंजइ य कहं अमुत्तो त्ति	॥ १८७ ॥
न य चेयणा वि अणुभवसिद्धा देहम्मि पावई एवं ।	
तीए विरहम्मि दढं सुहदुक्खाई न जुज्जंति	॥ १८८ ॥
सगच्चंदणविससत्थाइजोगओ तस्स अह य.दीसंति ।	
तब्बावम्मि वि तब्भिन्नवत्थुपगए ण एवं तु	॥ १८९ ॥
अत्तेन्नाणुगमाओ भिन्नाभिन्नो तओ सरीराओ ।	
तस्स य वहम्मि एवं तस्स वहो होइ नायव्वो	॥ १९० ॥
तप्पज्जायविणासो दुक्खुप्पाओ अ संकिलेसो य ।	
एस वहो जिणभणिओ वज्जेयव्वो पयत्तेणं	॥ १९१ ॥

अन्ने अकालमरणस्सभावओ वहनिवित्तिमो मोहा । वङ्गासुअपिसियासणनिवित्ति तुल्लं ववइसंति	॥ १९२ ॥
अज्झीणे पुव्वकए न मरइ झीणे य जीवइ न कोइ । सयमेव ता कह वहो उवक्कमाओ वि नो जुत्तो	॥ १९३ ॥
कम्मोवक्कामिज्जइ अपत्तकालं पि जइ तओ पत्ता । अकयागमकयनासा मुक्खाणासासया दोसा	॥ १९४ ॥
न हि दीहकालियस्स वि नासो तस्साणुभूओ खिप्पं । बहुकालाहारस्स व दुयमगियरोगिणो भोगो	॥ १९५ ॥
सव्वं च पएसतया भुज्जइ कम्ममणुभावओ भइयं । तेणावस्साणुभवे के कयनासादओ तस्स	॥ १९६ ॥
उदयक्खयक्खओवसमोवसमा जं च कम्मुणो भणिया । दव्वाइपंचयं पइ जुत्तमुवक्कामणमओ वि	॥ १९७ ॥
जइ याणुभूओ च्विय खविज्जए कम्म नन्नहाणुमयं । तेणासंखभवज्जियनाणागइकारणत्तणओ	॥ १९८ ॥
नाणाभवाणुभवणाभावा एगं मि पज्जएण वा । अणुभवओ बंधाओ मुक्खाभावो स चाणिट्ठो	॥ १९९ ॥
किंचिदकाले वि फलं पाइज्जइ पच्चए य कालेण । तह कम्मं पाइज्जइ कालेण विपच्चए चन्नं	॥ २०० ॥
भिन्नो जहेह कालो तुल्ले वि पहम्मि गइविसेसाओ । सत्थे व गहणकालो मइमेहाभेयओ भिन्नो	॥ २०१ ॥
तह तुल्लम्मि वि कम्मे परिणामाइकिरियाविसेसाओ । भिन्नो अणुभवकालो जिट्ठो मज्झो जहन्नो य	॥ २०२ ॥
जह वा दीहा रज्जू डज्जइ कालेण पुंजिया खिप्पं । वियओ पडो वि सूसइ पिण्डीभूओ उ कालेणं	॥ २०३ ॥

नणु तं न जहोवचियं तहाणुभवओ कयागमाईया ।	
तप्पाओगं चिय तेण तं चियं सज्झरोगुव्व	॥ २०४ ॥
अणुवक्कमओ नासइ कालेणोवक्कमेण खिप्पं पि ।	
कालेणेवासज्झो सज्झासज्झं तहा कम्मं	॥ २०५ ॥
सोवक्कममिह सज्झं इयरमसज्झं ति होइ नायव्वं ।	
सज्झासज्झविभागो एसो नेओ जिणाभिहिओ	॥ २०६ ॥
आउस्स उवक्कमणं सिद्धं जिणवयणओ य सद्धेयं ।	
जं छउमत्थो सम्मं नो केवलिए मुणइ भावे	॥ २०७ ॥
एयस्स य जो हेऊ सो वहओ तेण तन्निवित्ती य ।	
बंझासुयपिसियासणनिवित्तितुल्ल कंहं होइ	॥ २०८ ॥
अप्पे भणंति कम्मं जं जेण कयं स भुंजइ तयं तु ।	
चित्तपरिणामरूवं अणेगसहकारिसाविकखं	॥ २०९ ॥
तक्कयसहकारित्तं पवज्जमाणस्स को वहो तस्स ।	
तस्सेव तओ दोसो जं तह कम्मं कयमणेणं	॥ २१० ॥
बइ तेण तहा अकए तं वहइ तओ सतंतभावेण ।	
अन्नं पि किं न एवं वहइ अणिवारियप्पसरो	॥ २११ ॥
न य सव्वो सव्वं चिय वहेंइ निययस्सभावओ अह न ।	
बज्झस्स अफलकम्मं वहगसहावेण मरणाओ	॥ २१२ ॥
नियकयकम्मुवभोगे वि संकिलेसो धुवं वहंतस्सं ।	
त्तो बंधो तं खलु तव्विरईए विवज्जिज्जा	॥ २१३ ॥
ततु च्विय मरियव्वं इय बद्धे आउयम्मि तव्विरई ।	
नणु किं साहेई फलं तदारओ कम्मखवणं तु	॥ २१४ ॥
ततु च्विय सो भावो जायइ सुद्धेण जीववीरिएण ।	
कस्सइ जेण तयं खलु अवहिता गच्छइ मुक्खं	॥ २१५ ॥

इय तस्स तयं कम्मं न जहकयफलं ति पावइ अह तु ।	
तं नो अज्झवसाणा ओवट्टणमाइभावाओ	॥ २१६ ॥
सकयं पि अणेगविहं तेण पगारेण भुंजिउं सव्वं ।	
अपुव्वकरणजोगा पावइ मुक्खं तु किं तेण	॥ २१७ ॥
परकयकम्मनिबंधा चरणाभावम्मि पावइ अभावो ।	
सकयस्स निप्फलत्ता सुहदुहसंसारमुक्खाणं	॥ २१८ ॥
अकयागमकयनासा सपरेगंतं च पावइ एवं ।	
तच्चरणाउ च्चिय तओ खओ वि अणिवारियप्पसरो	॥ २१९ ॥
एवं पि य वहविरई कायव्वा चेव सव्वजत्तेणं ।	
तदभावम्मि पमाया बंधो भणिओ जिणिंदेहिं	॥ २२० ॥
केइ बालाइवहे बहुतरकम्मस्सुवक्कमाउ ति ।	
मन्नंति पावमहियं वुड्ढाइसुं विवज्जासं	॥ २२१ ॥
एयं पि न जुत्तिखमं जं परिणामाउ पावमिह वुत्तं ।	
दव्वाइभेयभिन्ना तह हिंसा वन्निया समए	॥ २२२ ॥
उच्चालियम्मि पाए इरियासमियस्स संकमट्ठाए ।	
वावज्जिज्ज कुर्लिगी मरिज्ज तं जोगमासज्ज	॥ २२३ ॥
न य तस्स तन्निमित्तो बंधो सुहुमो विदेसिओ समए ।	
जम्हा सो अपमत्तो सा उ पमाउ ति निद्धिद्धा	॥ २२४ ॥
मंदपगासे देसे रज्जुं किण्हाहिसरिसयं दट्ठुं ।	
अच्छित्तु तिवक्खखगं वहिज्ज तं तप्परीणामो	॥ २२५ ॥
सप्पवहाभावम्मि वि वहपरिणामाउ चेव एयस्स ।	
नियमेण संपराइयबंधो खलु होइ नायव्वो	॥ २२६ ॥
मिगवहपरिणामगओ आयण्णं कड्ढिऊण कोदंडं ।	
मुत्तूणमिसु उभओ वहिज्ज तं पागडो एस	॥ २२७ ॥

उभयाभावे हिंसा धणिमित्तं भंगयाणुपुव्वीए ।	
तह वि य दंसिज्जंती सीसमइविगोवणमदुट्ठा	॥ २२८ ॥
इय परिणामा बंधे बालो वुड्ढु त्ति थोवमियमित्थ ।	
बाले वि सो न तिव्वो कयाइ वुड्ढे वि तिव्वु त्ति	॥ २२९ ॥
अह परिणामाभावे वहे वि बंधो न पावइ एवं ।	
कह न वहे परिणामो तब्भावे कह य नो बंधो	॥ २३० ॥
सिय न वहे परिणामो अन्नाणकुसत्थभावणाओ य ।	
उभयत्थ तदेव तओ किलिडुबंधस्स हेउ त्ति	॥ २३१ ॥
जम्हा सो परिणामो अन्नाणादवगमेण नो होइ ।	
तम्हा तयभावत्थी नाणाईसुं सइ जइज्जा	॥ २३२ ॥
बहुतरकम्मोवक्कमभावो वेगंतिओ न जं केइ ।	
बाला वि य थोवाऊ हवंति वुड्ढा वि दीहाऊ	॥ २३३ ॥
तम्हा सव्वेसिं चिय वहम्मि पावं अपावभावेहिं ।	
भणियमहिगाइभावो परिणामविसेसओ पायं	॥ २३४ ॥
संभवइ वहो जेसिं जुज्जइ तेसिं निवित्तिकरणं पि ।	
आवडियाकरणम्मि य सत्तिनिरोहा फलं तत्थ	॥ २३५ ॥
नो अविसए पवित्ती तन्निवित्तिइ अचरणपाणिस्स ।	
इसनायधम्मतुल्लं तत्थ फलमबहुमयं केइ	॥ २३६ ॥
किं ताव तव्वहु च्विय उयाहु कालंतरेण वड्ढणं तु ।	
किंवावहु त्ति किं वा सत्ती को संभवो एत्थ	॥ २३७ ॥
जइ ताव तव्वहु च्विय अलं निवित्तीइ अविसयाए उ ।	
कालंतरवहणम्मि वि किं तीए नियमभंगाओ	॥ २३८ ॥
अवहे वि नो पमाणं सुट्ठुयरं अविसओ य विसओ से ।	
सत्ती उ कज्जगम्मा सइ तम्मि किं पुणो तीए	॥ २३९ ॥

जज्जाईओ अ हओ तज्जाईएसु संभवो तस्स ।	
तेसु सफला निविती न जुत्तमेयं पि वभिचार	॥ २४० ॥
वावाइज्जइ कोई हए वि मणुयम्मि अन्नमणुएणं ।	
अहए वि य सीहाओ दीसइ वहणं पि वभिचार	॥ २४१ ॥
नियमो न संभवो इह हंतव्वा किं तु सत्तिमित्तंतु ।	
सा जेण कज्जगम्मा तयभावे किं न सेसेसु	॥ २४२ ॥
नारगदेवाईसु असंभवा समयमाणसिद्धीओ ।	
इत्तु च्चिय तस्सिद्धी असुहासयवज्जणमदुद्धा	॥ २४३ ॥
आवडियाकरणं पि हु न अप्पमायाओ नियमओ अन्नं ।	
अन्नत्ते तब्भावे वि हंता विहला तई होइ	॥ २४४ ॥
अह परपीडाकरणे ईसिं वहसत्तिविप्फुरणभावे ।	
जो तीइ निरोहो खलु आवडियाकरणमेयं तु	॥ २४५ ॥
विहिउत्तरमेवेयं अणेण सत्ती उ कज्जगम्मत्ति ।	
विप्फुरणं पि हु तीए बुहाण नो बहुमयं लोए	॥ २४६ ॥
एवं च जा निविती सा चेव वहोऽहवा वि वहहेऊ ।	
विसओ वि सु च्चिय फुडं अणुबंधा होइ नायव्वा	॥ २४७ ॥
हिंसाइपायगाओ अप्पडिविरयस्स अत्थि अणुबंधो ।	
अत्तो अणिवत्तीओ कुलाइवेरं व नियमेण	॥ २४८ ॥
जेसि मिहो कुलवेरं अप्पडिविरईउ तेसिमन्नोन्नं ।	
वहकिरियाभावम्मि वि न तं सयं चेव उवसमइ	॥ २४९ ॥
तत्तो य तन्निमित्तं इह बंधणमाइ जह तहा बंधो ।	
सव्वेसु नाभिसंधी जह तेसुं तस्स तो नत्थि	॥ २५० ॥
अत्थि च्चिय अभिसंधी अविसेसपवित्तिओ जहा तेसु ।	
अपवित्ती य विणिवित्तीजो उ तेसिं व दोसो उ	॥ २५१ ॥

सर्व्वेसि विरहणओ परिभोगाओ य हंत वेरई ।	
सिद्धा अणाइनिहणो जं संसारो विचित्तो य	॥ २५२ ॥
ता बंधमणिच्छंतो कुज्जा सावज्जजोगविनिवित्ति ।	
अविसयअनिवित्तीए सुहभावा दढयरं स भवे	॥ २५३ ॥
इत्तो यं इमा जुत्ता जोगतिगनिबंधणा पवित्तीओ ।	
जं ता इमीइ विमओ सव्वु च्चिय होई विन्नेओ	॥ २५४ ॥
किं चित्तेइ न मणसा किं वायाए न जंपए पावं ।	
न य इत्तो वि न बंधो ता विरई सव्वहा कुज्जा	॥ २५५ ॥
एवं मिच्छादंसणवियप्पवसओऽसमंजसं केई ।	
जंपंति जं पि अन्नं तं पि असारं मुणेयव्वं	॥ २५६ ॥
पडिवज्जिऊण य वयं तस्सइयारे जहाविहिं नाउं ।	
संपुन्नपालणट्ठा परिहरियव्वा पयत्तेणं	॥ २५७ ॥
बंधवहल्लविच्छेए अइभारे भत्तपाणवुच्छेए ।	
कोहाइदूसियमणो गोमणुयाईण नो कुज्जा	॥ २५८ ॥
परिसुद्धजलग्गहणं दारुयधन्नाइयाण तह चेव ।	
गहियाण वि परिभोगो विहीइ तसरक्खणट्ठाए	॥ २५९ ॥
थूलमुसावायस्स उ विरई दुच्चं स पंचहा होइ ।	
कन्नागोभुआलियनासहरप्पकूडसक्खिज्जे	॥ २६० ॥
वज्जणमिह पुव्वुत्तं आह कुमाराइगोयरो कह णु ।	
एयगहणाउ च्चिय गहिओ नणु सो विं दिट्ठव्वो	॥ २६१ ॥
पडिवज्जिऊण य वयं तस्सइयारे जहाविहिं नाउं ।	
संपुन्नपालणट्ठा परिहरियव्वा पयत्तेणं	॥ २६२ ॥
सहसा अब्भक्खाणं रहसा य सदारमंतभेयं च ।	
मोसोवएसयं कूडलेहकरणं च वज्जिज्जा	॥ २६३ ॥

बुद्धीइ निएऊणं भासिज्जा उभयलोगपरिसुद्धं ।	
सपरोभयाण जं खलु न सव्वहा पीडजणं तु	॥ २६४ ॥
थूलमदत्तादाणे विरई तच्चं दुहा य तं भणियं ।	
सचित्ताचित्तगयं समासओ वीयरगेहिं	॥ २६५ ॥
भेएण लवणघोडगसुवन्नरुप्पाइयं अणेगविहं ।	
वज्जणमिमस्स सम्मं पुव्वुत्तेणेव विहिणा उ	॥ २६६ ॥
पडिवज्जिरुण य वयं तस्सइयारे जहाविहिं नाउं ।	
संपुन्नपालणट्ठा परिहरियव्वा पयत्तेणं	॥ २६७ ॥
वज्जिज्जा तेनाहडतक्करजोगं विरुद्धरज्जं च ।	
कूडतुलकूडमाणं तप्पडिरूवं च ववहारं	॥ २६८ ॥
उचियं मुत्तूण कलं दव्वाइकमागयं च उक्करिसं ।	
निवडियमवि जाणंतो परस्स संतं न गिण्हिज्जा	॥ २६९ ॥
परदारपरिच्चाओ सदारसंतोस मो वि य चउत्थं ।	
दुविहं परदारं खलु उरालवेउव्विभेएणं	॥ २७० ॥
वज्जणमिह पुव्वुत्तं पावमिणं जिणवरेहिं पन्नत्तं ।	
रागाईण नियाणं भवपायवबीयभूयाणं	॥ २७१ ॥
पडिवज्जिरुण य वयं तस्सइयारे जहाविहिं नाउं ।	
संपुन्नपालणट्ठा परिहरियव्वा पयत्तेणं	॥ २७२ ॥
इत्तरियपरिगहियापरिगहियागमणणंगकीडं च ।	
परविवाहक्करणं कामे तिक्वाभिलासं च	॥ २७३ ॥
वज्जिज्जा मोहकरं परजुवइदंसणाइ सवियारं ।	
एए खु मयणबाणा चरित्तपाणे विणासंति	॥ २७४ ॥
सचित्ताचित्तेसुं इच्छपरिणाममो य पंचमयं ।	
भणियं अणुव्वयं खलु समासओ णंतनारिणिं	॥ २७५ ॥

भेएण खित्तवत्थूहिरण्णमाइसु होइ नायव्वं ।	
दुपयाईसु य सम्मं वज्जणमेयस्स पुव्वुत्तं	॥ २७६ ॥
पडिवज्जिरुण य वयं तस्सइयारे जहाविहिं नाउं ।	
संपुत्रपालणट्ठा परिहरियव्वा पयत्तेणं	॥ २७७ ॥
खिताइहिरन्नाईधणाइदुपयाइकुवियगस्स तहा ।	
सम्मं विसुद्धचित्तो न पमाणाइक्कमं कुज्जा	॥ २७८ ॥
भाविज्ज य संतोसं गहियमियाणि अजाणमाणेणं ।	
थोवं पुणो न एवं गिण्हिस्सामो त्ति चित्तिज्जा	॥ २७९ ॥
उइढमहे तिरियं पि य दिसासु परिमाणकरणमिह पढमं ।	
भणियं गुणव्वयं खलु सावगधम्मम्मि वीरेण	॥ २८० ॥
तत्तायगोलकप्पो पमत्तजीवोऽनिवारियप्पसरो ।	
सव्वत्थ किं न कुज्जा पावं तक्कारणाणुगओ	॥ २८१ ॥
पडिवन्नम्मि य विहिणा इमम्मि तव्वज्जणं गुणो नियमा ।	
अइयाररहियपालणभावस्स वि तप्पसूइओ	॥ २८२ ॥
उइढमहे तिरियं पि न य पमाणाइक्कमं सया कुज्जा ।	
तह चेव खित्तवुड्ढिं कर्हिचि सइअंतरद्धं च	॥ २८३ ॥
उवभोगपरीभोगे बीयं परिमाणकरणमो नेयं ।	
अणियमियवाविदोसा न भवंति कयम्मि गुणभावो	॥ २८४ ॥
सो दुविहो भोयणओ कम्मयओ चेव होइ नायव्वो ।	
अइयारे वि य इत्थं वुच्छामि पुढो समासेणं	॥ २८५ ॥
सचित्ताहारं खलु तप्पडिबद्धं च वज्जए सम्मं ।	
अप्पोलियदुप्पोलियतुच्छोसहिभक्खणं चेव	॥ २८६ ॥
इंगालीवणसाडीभाडीफोडीसु वज्जए कम्मं ।	
वाणिज्जं चेव दंतलक्खरसकेसविसविसयं	॥ २८७ ॥

एवं खु जंतपीलणकम्मं निल्लंछणं च दवदाणं ।	
सरदहतलायसोसं असईपोसं च वज्जिज्जा	॥ २८८ ॥
विरई अणत्थदंडे तच्चं स चउव्विहो अवज्झाणो ।	
पमायायरियहिंसप्पयाणपावोवएसे य	॥ २८९ ॥
अट्टेण तं न बंधइ जमणट्टेणं तु थेवबहुभावा ।	
अट्टे कालाईया नियामगा न उ अणट्ठाए	॥ २९० ॥
कंदप्पं कुक्कुइयं मोहरियं संजुयाहिगरणं च ।	
उवभोगपरीभोगाइरेयगयं चित्थ वज्जइ	॥ २९१ ॥
सिक्खापयं च पढमं सामाइयमेव तं तु नायव्वं ।	
सावज्जेयरजोगाण वज्जणासेवणारूवं	॥ २९२ ॥
कयसामइओ सो साहुरेव ता इत्तरं न किं सव्वं ।	
वज्जेइ य सावज्जं तिविहेण वि संभवाभाषा	॥ २९३ ॥
आरंभाणुमईओ कणगाइसु अग्गहाणिवित्तीओ ।	
भुज्जो परिभोगाओ भेओ एसिं जओ भणिओ	॥ २९४ ॥
सिक्खा दुविहा गाहा उववायट्ठिइगईकसाया य ।	
बंधंता वेयंता पडिवज्जाइक्कमे पंच	॥ २९५ ॥
गहणासेवणरूवा सिक्खा भिन्ना य साहुसड्ढाणं ।	
पवयणमाईचऊदसपुव्वंता पढमिया जइणो	॥ २९६ ॥
पवयणमाईछज्जीवणियंता उभयओ वि इयरस्स ।	
पिंडेसणा उ अत्थे इत्तो इयरं पवक्खामि	॥ २९७ ॥
संपुन्नं परिपालइ सामायारिं सदेव साहु त्ति ।	
ईयरो तक्कालम्मि वि अपरिन्नाणाइओ न तहा	॥ २९८ ॥
सामाइयम्मि उ कए समणो इव सावओ हवइ जम्हां ।	
एएण कारणेणं बहुसो सामाइयं कुज्जा	॥ २९९ ॥

अविशहियसामन्नस्स साहुणो सावगस्स य जहन्नो । सोहम्मे उववाओ भणिओ तेलुक्कदंसीहिं	॥ ३०० ॥
उक्कोसेण अणुत्तरअच्चुयकप्पेसु तत्थ तेसिं ठिई । तितीससागराइं बावीसं चेव उक्कोसा	॥ ३०१ ॥
पलिओवमप्पुहुत्तं तहेव पलिओवमं च इयरा उ । दुण्हं पि जहासंखं भणियं तेलुक्कदंसीहिं	॥ ३०२ ॥
पंचसु ववहारेणं जइणो सइढस्स चउसु गमणं तु । गइसु चउपंचमासु चउसु य अन्ने जहाकमसो	॥ ३०३ ॥
चरमाण चउण्हं पि हु उदओऽणुदओ व हुज्ज साहुस्स । इयरस्स कसायाणं दुवालसट्ठाणमुदओ उ	॥ ३०४ ॥
मूलपयडीसु जइणो सत्तविहट्ठविहछव्विहक्कविहं । बंधंति न बंधंति य इयरे उ सत्तविहबंधा	॥ ३०५ ॥
सत्तविहबंधगा हुंति पाणिणो आउवज्जियाणं तु । तह सुहुमसंपराया छव्विहबंधा विणिद्धिट्ठा	॥ ३०६ ॥
मोहाऊवज्जाणं पयडीणं तेउ बंधगा भणिया । उवसंतखीणमोहा केवलिणो एगविहबंधा	॥ ३०७ ॥
ते पुण दुसमयठिइस्स बंधगा न उण संपरायस्स । सेलेसीपडिवन्ना अबंधगा हुंति नायव्वा	॥ ३०८ ॥
अट्ठण्हं सत्तण्हं चउण्ह वा वेयगो हवइ साहू । कम्मपयडीण इयरो नियमा अट्ठण्ह विन्नेओ	॥ ३०९ ॥
पंच महव्वय साहू इयरो इक्काइणुव्वए अहवा । सइ सामाइयं साहू पडिवज्जइ इत्तरं इयरो	॥ ३१० ॥
इक्कस्सइक्कमे खलु वयस्स सव्वाणइक्कमो जइणो । इयरस्स उ तस्सेव य पाठंतरमो हवा किंच	॥ ३११ ॥

मणवयणकायदुप्पणिहाणं सामाइयम्मि वज्जिज्जा ।	
सइअकरणयं अणवट्टियस्स तह करणयं चेव	॥ ३१२ ॥
सामाइयं ति काउं परचितं जो उ चितई सइढो ।	
अट्टवसट्टेवगओ निरत्थयं तस्स सामइयं	॥ ३१३ ॥
कयसामइओ पुव्वि बुद्धीए पेहिऊण भासिज्जा ।	
सइ अणवज्जं वयणं अन्नह सामाइयं न भवे	॥ ३१४ ॥
अनिरिक्खियापमज्जिय थंडिल्ले ठाणमाइ सेवंतो ।	
हिंसाभावे वि न सो कडसामइओ पमायाओ	॥ ३१५ ॥
न सरइ पमायजुत्तो जो सामइयं कया उ कायव्वं ।	
कयमकयं वा तस्स उ कयं पि विफलं तयं नेयं	॥ ३१६ ॥
काऊण तक्खणं चिय पारेइ करेइ वा जहिच्छाए ।	
अणवट्टियसामइयं अणायरओ न तं सुद्धं	॥ ३१७ ॥
दिसिवयगहियस्स दिसाप रिमाणस्सेह पइदिणं जं तु ।	
परिमाणकरणमेयं बीयं सिक्खावयं भणियं	॥ ३१८ ॥
देसावगासियं नाम सप्पविसनायओऽपमायाओ ।	
आसयसुद्धीइ हियं पालेयव्वं पयत्तेणं	॥ ३१९ ॥
वज्जिज्जा आणयणप्पओगपेसप्पओगयं चेव ।	
सद्धानुरूववायं तह बहिया पुग्गलक्खेवं	॥ ३२० ॥
आहारपोसहो खलु सरीरसक्कारपोसहो चेव ।	
बंभव्वावारेसु य तइयं सिक्खावयं नाम	॥ ३२१ ॥
देसे सव्वे य दुहा इक्किक्को इत्थ होइ नायव्वो ।	
सामाइए विभासा देसे इयरम्मि नियमेण	॥ ३२२ ॥
अप्पडिदुप्पडिलेहियसिज्जासंथारयं विवज्जिज्जा ।	
अपमज्जियदुपमज्जिय तह उच्चारइभूमिं च	॥ ३२३ ॥

तह चेव य उज्जुत्तो विहीइ इह पोसहम्मि वज्जिज्जा ।	
सम्मं च अणुपालणमाहारइसु सव्वेसु	॥ ३२४ ॥
नायागयाणं अन्नाइयाणं तह चेव कप्पणिज्जाणं ।	
देसद्धसद्धसक्कारकमजुयं परमभत्तीए	॥ ३२५ ॥
आयाणुग्गहबुद्धीइ संजयाणं जमित्थ दाणं तु ।	
एयं जिणेहि भणियं गिहीणं सिक्खावयं चरिमं	॥ ३२६ ॥
सच्चित्तनिक्खिवणयं वज्जे सच्चित्तपिहणयं चेव ।	
कालाइक्कमदाणं परववएसं च मच्छरियं	॥ ३२७ ॥
इत्थ उ समणोवासगधम्मे अणुव्वयगुणव्वयाइं च ।	
आवकहियाइ सिक्खावयाइं पुण इत्तराइं ति	॥ ३२८ ॥
सीयालं भंगसयं गिहिपच्चक्खाणभेयपरिमाणं ।	
तं च विहिणा इमेणं भावेयव्वं पयत्तेणं	॥ ३२९ ॥
तिन्नि तिया तिन्नि दुया तिन्निक्किक्का य हुंति जोगेसु ।	
ति दु एक्कं ति दु एक्कं ति दु एक्कं चेव करणाइं	॥ ३३० ॥
न करइ न करवेइ य करंतमन्नं पि नाणुजाणेइ ।	
मणवयकायेणिकको एवं सेसा वि जाणिज्जा	॥ ३३१ ॥
न करेइच्चाइतियं गिहिणो कह होइ देसविरयस्स ।	
भन्नइ विसयस्स बहिं पडिसेही अणुमईए वि	॥ ३३२ ॥
केइ भणंति गिहिणो तिविहं तिविहेण नत्थि संवरणं ।	
अं न जओ निद्धिदुं पन्नत्तीए विसेसेउं	॥ ३३३ ॥
अ कह निज्जुत्तीए णुमतिनिसेहु ति से सविसयम्मि ।	
सम्मन्ने वात्तत्थ उ तिविहं तिविहेण को दोसो	॥ ३३४ ॥
पुत्ताइसंतइनिमित्तमित्तमेगारसिं पवन्नस्स ।	
अपंति केइ गिहिणो दिक्खाभिमुहस्स तिविहं पि	॥ ३३५ ॥

आह कहं पुण मणसा करणं कारवणं अणुमई य ।	
जह वइतणुजोगेहिं करणाई तह भवे मणसा	॥ ३३६ ॥
तयहीणत्ता वयतणुकरणाईण अहवा उ मणकरणं ।	
सावज्जजोगमणणं पन्नत्तं वीयरगेहिं	॥ ३३७ ॥
कारवणं पुण मणसा चित्तेइ करेउ एस सावज्जं ।	
चित्तेई य कए पुण सुट्ठुकयं अणुमई होइ	॥ ३३८ ॥
निवसिज्ज तत्थ सइढ्ढे साहूणं जत्थ होइ संपाओ ।	
चेइयघराइ जत्थ य तयन्नसाहम्मिया चेव	॥ ३३९ ॥
साहूण वंदणेणं नासइ पावं असंकिया भावा ।	
फासुयदाणे निज्जर उवग्गहो नाणमाईणं	॥ ३४० ॥
मिच्छदंसणमहणं सम्मदंसणविसुद्धिहेउं च ।	
चिइवंदणाइ विहिणा पन्नत्तं वीयरगेहिं	॥ ३४१ ॥
साहम्मियथिरकरणं वच्छल्ले सासणस्स सारे त्ति ।	
मग्गसहायत्तणओ तहा अणाओ य धम्माओ	॥ ३४२ ॥
नवकारेण विबोहो अणुसरणं सावओ वयाइम्मि ।	
जोगो चिइवंदणमो पच्चक्खाणं च विहिपुव्वं	॥ ३४३ ॥
गोसे सयमेव इमं काउं तो चेइयाण पूयाई ।	
साहुसगासे कुज्जा पच्चक्खाणं अहागहियं	॥ ३४४ ॥
पूयाए कायवहो पडिकुट्ठो सो अ नेव पुज्जाणं ।	
उवगारिणि त्ति तो सा नो कायव्व त्ति चोएइ	॥ ३४५ ॥
आह गुरू पूयाए कायवहो होइ जइ वि हु जिणाणं ।	
तह वि तई कायव्वा परिणामविसुद्धिहेऊओ	॥ ३४६ ॥
भणियं च कूवनायं दव्वत्थवगोयरं इहं सुत्ते ।	
निययारंभपवत्ता जं च गिही तेण कायव्वा	॥ ३४७ ॥

उवगारभावम्मि वि पुज्जाणं पूयगस्स उवगारो ।	
मंताइसरणजलणाइसेवणे जइ तहेहं पि	॥ ३४८ ॥
देहाइनिमित्तं पि हु चे कायवहम्मि तह पयट्ठंति ।	
जिणपूयाकायवहम्मि तेसिं पडिसेहणं मोहो	॥ ३४९ ॥
सुत्तभणिण्ण विहिणा गिहिणा निव्वाणमिच्छमाणेण ।	
लोगुत्तमाण पूया निच्चं चिय होइ कायव्वा	॥ ३५० ॥
गुरुसक्खिओ उ धम्मो संपुत्रविही कयाइ य विसेसो ।	
तित्थयराण य आणा साहुसमीवम्मि वोसिरउ	॥ ३५१ ॥
सुणिऊण तओ धम्मं अहाविहारं च पुच्छिउमिसीणं ।	
काऊण य करणिज्जं भावम्मि तहा ससत्तीए	॥ ३५२ ॥
तत्तो अणिदियं खलु काऊण जहोचियं अणुट्ठाणं ।	
भुत्तूण जहा विहिणा पच्चक्खाणं च काऊण	॥ ३५३ ॥
सेविज्ज तओ साहू करिज्ज पूयं च वीयरगाणं ।	
चिइवंदण सगिहागम पइरिक्कम्मि य तुयट्ठिज्जा	॥ ३५४ ॥
उस्सग्गबंभयारी परिमाणकडो उ नियमओ चेव ।	
सरिऊण वीयरगे सुत्तविबुद्धो विचिंतिज्जा	॥ ३५५ ॥
भूएसु जंगमत्तं तेसु वि पंचेन्दियत्तमुक्कोसं ।	
तेसु वि अ माणुसत्त मणुयत्तेआरिओ देसो	॥ ३५६ ॥
देसे कुलं पहाणं कुले पहाणे य जाइ उक्कोसां ।	
तींइ वि रूवसमिद्धी रूवे य बलं पहाणयरं	॥ ३५७ ॥
होइ बले वि य जीयं जीए वि पहाणयं तु विन्नाणं ।	
विन्नाणे सम्मत्तं सम्मत्ते सीलसंपत्ती	॥ ३५८ ॥
सीले खाइयभावो खाइयभावे य केवलं नाणं ।	
केवलिए पडिपुत्ते पत्ते परमक्खरे मुखो	॥ ३५९ ॥

न य संसारमि सुहं जाइजरामरणदुक्खगहियस्स । जीवस्स अत्थि जम्हा तम्हा मुखो उवादेओ	॥ ३६० ॥
जच्चाइदोसरहिओ अच्चाबाहसुहसंगओ इत्थ । तस्साहणसामग्गी पत्ता य मए बहू इण्हि	॥ ३६१ ॥
ता इत्थ जं न पत्तं तयत्थमेवुज्जमं करेमि त्ति । विबुहजणनिदिएणं किं संसाराणुबंधेणं	॥ ३६२ ॥
वेरगं कम्मक्खय विसुद्धनाणं च चरणपरिणामो । थिरया आउ य बोही इय चिंताए गुणा हुंति	॥ ३६३ ॥
गोसमि पुव्वभणिओ नवकारेणं विबोहमाईओ । इत्थ विही गमणमि य समासओ संपवक्खामि	॥ ३६४ ॥
अहिगरणखामणं खलु चेइयसाहूणं वंदणं चेव । संदेसमि विभासा जइगिहिगुणदोसविक्खाए	॥ ३६५ ॥
साहूण सावगाण य सामायारी विहारकालमि । जत्थत्थि चेइयाइं वंदावंति तहिं संघं	॥ ३६६ ॥
पढमं तओ य पच्छ वंदंति सयं सिया ण वेल त्ति । पढमं चिय पणिहाणं करंति संघमि उवउत्ता	॥ ३६७ ॥
पच्छ कयपणिहाणा विहरंता साहूमाइ दट्टूण । जंपंति अमुगठणे देवे वंदाविया तुब्भे	॥ ३६८ ॥
ते वि य कयंजलिउडा सद्धासंवेगपुलइयसरीरा । अवणामिउत्तमंगा तं बहु मन्नंति सुहझाणा	॥ ३६९ ॥
तेसिं पणिहाणाओ इयरेसिं पि य सुभाउ झाणाओ । पुन्नं जिणेहिं भणियं नो संकमउ त्ति ते मेरा	॥ ३७० ॥
जे पुणऽकयपणिहाणा वंदित्ता नेव वा निवेयंति । पच्चक्खमुसावाई पावा हु जिणेहिं ते भणिया	॥ ३७१ ॥

जे वि य कयंजलिउडा सद्धासंवेगपुलइयसरीरा ।	
बहु मन्नंति न सम्मं वंदणं तेवि पाव त्ति	॥ ३७२ ॥
जइ वि न वंदणवेला तेणाइभएण चेइए तह वि ।	
ददूणं पणिहाणं नवकरेणा वि संघम्मि	॥ ३७३ ॥
तम्मि यं कए समाणे वंदावणं निवेइयव्वं ति ।	
तयभावम्मि पमादा दोसो भणिओ जिणिंदेहिं	॥ ३७४ ॥
एयं सामायारिं नाऊण विहीइ जे पउंजंति ।	
ते हुंति इत्थ कुसला सेसा सव्वे अकुसला उ	॥ ३७५ ॥
अन्ने अभिग्गहा खलु निर्इयारेण हुंति कायव्वा ।	
पडिमादओ विय तहा विसेसकरणिज्जजोगाओ	॥ ३७६ ॥
एवं च विहरिऊणं दिक्खाभावम्मि चरणमोहाओ ।	
पतम्मि चरमकाले करिज्ज कालं अहाकमसो	॥ ३७७ ॥
भणिया अपच्छिमा मारणंति या वीयरगदोसेहिं ।	
संलेहणाज्ञोसणमो आराहणय्यं पवक्खामि	॥ ३७८ ॥
काऊण विगिट्ठतवं जहासमाहीइ त्रियडणं दाउं ।	
उज्जालियं अणुव्वय तिचउद्धाहारवोसिरणं	॥ ३७९ ॥
चरमावत्थाइ तहा सव्वारंभकिरियानिवित्तीए ।	
पव्वज्जा चेव तओ न पव्वज्जइ केण कज्जेण	॥ ३८० ॥
चरणपरिणामविरहा नारंभादप्पवित्तिमित्तो सो ।	
तज्जुत्तुवसग्गसहाण जं न भणिओ तिरिक्खाणं	॥ ३८१ ॥
केई भणंति एसा संलेहणा मो दुवालसविहम्मि ।	
भणिया गिहत्थधम्मे न जओ तो संजए तीए	॥ ३८२ ॥
भणिया तयणंतरमो जीवं तस्सेस बारसविहो उ ।	
एसा य चरमकाले इत्तरिया चेव तां ण पुढो	॥ ३८३ ॥

जं चाइयारसुतं समणोवासगपुरस्सरं भणियं । तम्हा न इमीइ जई परिणामा चेव अवि य गिही	॥ ३८४ ॥
इहपरलोगासंसप्पओग तह जीयमरणभोगेसु । वज्जिज्जा भाविज्ज य असुहं संसारपरिणामं	॥ ३८५ ॥
जिणभासियधम्मगुणे अव्वाबाहं च तप्फलं परमं । एवं उ भावणाओ जायइ पिच्चा वि बोहि त्ति	॥ ३८६ ॥
कुसुमेहि वासियाणं तिलाण तिल्लं पि जायइ सुयंधं । एतोवमा हु बोही पन्नत्ता वीयरगेहिं	॥ ३८७ ॥
कुसुमसमा अब्भासा जिणधम्मस्सेह हुंति नायव्वा । तिलतुल्ला पुण जीवा तिल्लसमो पिच्च तब्भावो	॥ ३८८ ॥
इय अप्परिवडियगुणाणुभावओ बंधहासभावाओ । पुव्विल्लस्स य खयओ सासयसुक्खो धुवो मुक्खो	॥ ३८९ ॥
समत्तम्मि य लद्धे पलियपहुत्तेण सावओ हुज्जा । चरणोवसमक्खयाणं सागरसंखंतरो हंति	॥ ३९० ॥
एवं अप्परिवडिए संमत्ते देवमणुयजम्मेसु । अन्नयरसेट्ठिवज्जं एगभवेणं च सव्वाइं	॥ ३९१ ॥
रगाईणमभावा जम्माईणं असंभवाओ य । अव्वाबाहाओ खलु सासयसुक्खं तु सिद्धाणं	॥ ३९२ ॥
रागो दोसो मोहो दोसाभिस्संगमाईलिंग त्ति । अइसंकिलेसरूवा हेऊ वि य संकिलेसस्स	॥ ३९३ ॥
एएहभिभूआणं संसारीणं कुओ सुहं किंचि । जम्मजरामरणजलं भवजलहिं परियडंताणं	॥ ३९४ ॥
रागाइविरहओ जं सुक्खं जीवस्स तं जिणो मुणइ । न हि सन्निवायगहिओ जाणइ तदभावजं सातं	॥ ३९५ ॥

दड्ढम्मि जहा बीए न होइ पुण अंकुरस्स उप्पत्ती ।	
तह चेव कम्मबीए भवंकुरस्सात्रि पडिक्कुट्ठा	॥ ३९६ ॥
जम्माभावे न जरा न न्य मरणं न य भयं न संसारो ।	
एएसिमभावाओ कहं न सुक्खं परं तेसिं	॥ ३९७ ॥
अव्वाबाहाउ च्चिय सयल्लिदियविसयभोगपज्जंते ।	
उस्सुक्कविणिवत्तीइ संसारसुहं व सद्धेयं	॥ ३९८ ॥
इयमित्तरा निवित्ती सा पुण आवकहिया मुणेयव्वा ।	
भावा पुणो वि नेयं एगंतेणं तई नियमा	॥ ३९९ ॥
इय अणुहवजुत्तीहेउसंगयं हंदि निट्ठियट्ठाणं ।	
अत्थि सुहं सद्धेयं तह जिणचंदागमाओ य	॥ ४०० ॥
जं उद्धियं सुयाओ पुव्वाचरियकयमहव समईए ।	
खमियव्वं सुयहरेहि तहेव सुयदेवयाए य	॥ ४०१ ॥

पू.आ.श्रीदेवेन्द्रसूरिविचरितम्

॥ श्राद्धदिनकृत्यम् ॥

वीरं नमिरुण तिलोयभाणुं, विसुद्धनाणं सुमहानिहाणं ।
वुच्छामि सङ्गण दिणस्स किच्चं, जिणिदचंदाण य आगमाओ ॥ १ ॥
नवकारेण विबोहो १ अणुसरणं सावओ, २ वैयाइं मे ३ ।
जोगो ४ च्चिइवंदणमो ५ पच्चक्खाणं य विहिपुव्वं ६ ॥ २ ॥
तह चेइहरगमणं ७, सक्कारो ८ वंदणं ९ गुरुसगासे ।
पच्चक्खाणं १० सवणं ११, जइपुच्छ १२ उचियकरणिज्जं १३ ॥ ३ ॥
अविरुद्धो ववहारो १४, काले तह भोयणं १५ च संवरणं १६ ।
चेइहरगमसवणं १७, सक्कारो १८ वंदणाईयं (इं च) १९ ॥ ४ ॥

जइविस्सामण २० मुचिओ, जोगो नवकारचित्ताणईओ २१ ।
गिहगमणं २२ विहिसयणं, सरणं गुरुदेवयाईणं २३ ॥ ५ ॥
अब्बंभे पुण विरई, मोहदुगंछा २४ संतत्तचित्ता य ।
इत्थीकडेवराणं २५, तव्विएसुं च बहुमाणो २६ ॥ ६ ॥
बाहगदोसविवक्खे २७, धम्मायरिए य उज्जुयविहारे २८ ।
एसो दिणकिच्चस्स उ, पिंडत्थो से समासेणं ॥ ७ ॥
निसाविरामम्मि विबुद्धएणं, सुसावएणं गुणसायरेणं ।
देवाहिदेवाण जिणुत्तमाणं, किच्चो पण्णामो विहिणायरेणं ॥ ८ ॥
सिज्जाट्ठाणं पमुत्तूणं, चिट्ठिज्जा धरणीयले ।
भावबंधुं जगन्नाहं, नमुक्कारं तओ पढे ॥ ९ ॥
मंताण मंतो परमो इमु त्ति, धेयाण धेयं परमं इमु त्ति ।
तत्ताण तत्तं परमं पवित्तं, संसारसत्ताणं दुहाहयाणं ॥ १० ॥
ताणं अन्नं तु नो अत्थि, जीवाणं भवसारये ।
बुडुंताणं इमं मुत्तुं, नमुक्कारं सुपोययं ॥ ११ ॥
अणेगजम्मंतरसंचियाणं, दुहाण सारीरियमाणसाणं ।
कत्तो अ भव्वाण भविज्ज नासो, न जाव पत्तो नवकारमंतो ॥ १२ ॥
जलणाइ भए सव्वं, मुत्तुं एगं पि जहा महारयणं ।
अहवाऽरिभए गिण्हइ, अमोहसत्थं जह तहेह ॥ १३ ॥
मुत्तुं पि बारसंगं, स एव मरणम्मि कीरए जम्हा ।
अरिहंतनमुक्कारो, तम्हा सो बारसंगत्थो ॥ १४ ॥
तप्पणईणं तम्हा, अणुसरियव्वो सुहेण चित्तेण ।
एसो व नमुक्कारो, कयन्नयं मन्नमाणेणं ॥ १५ ॥
नवकारओ अन्नो, सारो मंतो न अत्थि तियलौए ।
तम्हा हु अणुदिणं चिय, पढियव्वो परमभत्तीए ॥ १६ ॥

उरगाईण वि मंता, अविहीए उ अहिज्जिया ।
 विसं जओ न नासंति, तम्हा उ विहिणा पढे ॥ १७ ॥
 इहलोगम्मि तिदंडी, सादिव्वं माउलिंगवणमेव ।
 परलोए चंडपिंगल, हुंडियजक्खो य दिट्ठता ॥ १८ ॥
 कोऽहं पुणौ कम्मि कुलम्मि जाओ, किं सम्मदिट्ठी वयनियमधारी ।
 उयाहु हं दंसणमित्तजुत्तो, एयं तु अन्नं च विचित्तइज्जा ॥ १९ ॥
 इक्कं व दो तिन्नि व पंच सत्त, अणुव्वयाइं नियमे वयाइं ।
 एक्केक्कभेएण दुहा तिहेणं, पक्खं च मासं अह जावजीवं ॥ २० ॥
 छण्हं तिहीण मज्झम्मि, का तिही अज्ज वासरे ।
 किं वा कल्लणगं अज्ज, लोगनाहाण संतियं ॥ २१ ॥
 पच्चक्खाणं तु जं तम्मि, दिणम्मि गिण्हियव्वयं ।
 चित्तेरुणं सुसइद्धो उ, कुणइ अन्नं तओ इमं ॥ २२ ॥
 तसाइजीवरहिए, भूमीभागे विसुद्धए ।
 फासुएणं तु नीरेणं, इयरेण मल्लिएण उ ॥ २३ ॥
 काऊणं विहिणा ण्हाणं, सेयवत्थनियंसणो ।
 मुहकोसं तु काऊणं, गिहबिंबाणि पमज्जए ॥ २४ ॥
 गंधोदएण ण्हावित्ता, जिणे तेलोक्कबंधवे ।
 गोसीसचंदणाईहि, विलिपित्ता य पूयए ॥ २५ ॥
 पुप्फेहिं गंधेहिं सुगंधिएहि, धूवेहिं दीवेहि, य अक्खएहिं ।
 त्ताणाफलेहिं च घएहिं निच्चं, पाणीयपुत्तेहिं य भायणेहिं ॥ २६ ॥
 जओ पूयापभावेणं, सुव्वए जिणसासणे ।
 देवत्तं नरनाहत्तं, तित्थनाहत्तणं तहा ॥ २७ ॥
 थेरी कुरुनरिंदो य, सुव्वओ जिणसेहरो ।
 सच्चई वासुदेवो य, नारओ य महायसो ॥ २८ ॥

अडप्पयारपूयाए, पूइत्ता जगबंधवे ।	
मुद्दाविहाणजुत्तेणं, कायव्वं जिणवंदणं	॥ २९ ॥
पंचंगनमणपुव्वं तु, मुद्धानं धरणियले ।	
तिन्नि वारे नियंसित्ता, वामं जाणुं च अंचिया	॥ ३० ॥
काउण वत्थदेसेण, तओ वयणढंक्कणं ।	
जोगमुद्दाइ भत्तीए समं सक्कत्थयं भणे	॥ ३१ ॥
विसिट्ठवन्ननासेणं, भावितौ य पयं पयं ।	
जिणनाहस्स बिंबम्मि, दिन्नदिट्ठी सुहासओ	॥ ३२ ॥
घोडगलयमाईए, दोसे उस्सग्गसंतिए ।	
काउस्सग्गे ठिओ वज्जे, नमुक्कारं विचितए	॥ ३३ ॥
घोडग लया य खंभे कुड्डे, माले य सबरि वहु निअले ।	
लंबुत्तर थण उद्धी संजइ, खलिणा य वायसकविट्ठे	॥ ३४ ॥
सीसोकंपिय मूई, अंगुलि भमुहा य वारुणी पेहा ।	
एए गुणविस दोसा, काउस्सग्गस्स वज्जिज्जा	॥ ३५ ॥
वंदिता थुइथुत्तेहिं, गिहिंबिंबाणि सावओ ।	
पच्चक्खाणं तओ गिण्हे, अप्पणो देवसक्खियं	॥ ३६ ॥
तओ य हयगयाईहिं, जाणेहिं य रहेहि य ।	
बंधुमित्तपरिक्खितो, धित्तुं पूयं स उत्तमं	॥ ३७ ॥
अन्नेसिं भव्वसत्ताणं, दायंतो मग्गमुत्तमं ।	
वच्चए जिणगेहम्मि, पभावितो य सासणं	॥ ३८ ॥
अहो धन्नो उ एसो उ, अहो एयस्स जीवियं ।	
अहो माणुस्सयं जम्मं, अहो एयस्स सुलद्धयं	॥ ३९ ॥
अहो भत्ती अहो रओ, अहो एयस्स आयरो ।	
तिलोगनाहपूयाए, पुन्नवंतस्स पइदिणं	॥ ४० ॥

धन्ना एयस्स रिद्धिओ, धन्नो वायं परिस्समो ।	
धन्नो य परियणो सयलो, जो एयमणुवत्तइ	॥ ४१ ॥
अहो एयस्स इत्थेव, जम्मे चेव पसन्नओ ।	
भयवं अरिहंतु त्ति, सव्वसुक्खा दायगो	॥ ४२ ॥
अन्नहा ऐरिसी रिद्धी, कहमेयस्स उत्तमा ।	
खणायरसेवाए हवंति, खणवंतया	॥ ४३ ॥
एएण पुन्नवतेणं, अन्नजम्मम्मि वाविओ ।	
पुन्नरुक्खो महाकाओ, सो इण्हिं फलिओ इमो	॥ ४४ ॥
एवं पसंसं पकुणंतयाणं, अणेगसत्ताण दुहाहयाणं ।	
सम्मत्तरुक्खस्स महाफलस्स, तेसिं तु सो चेव य कारणं तु	॥ ४५ ॥
जत्तियगुणपडिवत्ती, सव्वन्नूमयम्मि अविचला होइ ।	
सच्चिय बीयं जायइ, बोहीए तेणनाएणं	॥ ४६ ॥
अलद्धपुव्वं तु भवोयहिम्मि, लहंति तित्थस्स पभावणाए ।	
तित्थेसरत्तं अमरिंदपुज्जं, दम्मरसीहो इव सेणिओ वा	॥ ४७ ॥
एवंविहाहिं वग्गूहिं, थुव्वंतो य पइदिणं ।	
वच्चए जिणगेहम्मि, जाव जिणबलाणयं	॥ ४८ ॥
पुप्फतंबोलमाईणि, सचित्ताणि विवज्जए ।	
उत्तवाहणमाईणि, अचित्ताणि तहेव य	॥ ४९ ॥
काऊण उत्तिमंगम्मि, अंजलिं भत्तिसंजुओ ।	
मणईं दिट्ठे जिणिंदम्मि, नमो भुवणबंधुणो	॥ ५० ॥
निस्सीहियं च काऊणं, अगगे मज्झे तहेव य ।	
बंधुमिताइसंजुत्तो, करे तिन्नि पयाहिणा	॥ ५१ ॥
मणगुत्तो वयगुत्तो, कायगुत्तो जिइंदिओ ।	
इरियाए उवउत्तो, वक्खेमाणं विवज्जए	॥ ५२ ॥

मुत्तूण जं किंचि वि देवकज्जं, नो अन्नमत्थं तु विचित्तइज्जा ।
 इत्थीकहं भत्तकहं विवज्जे, देसस्स रत्तो न कहं कहिज्जा ॥ ५३ ॥
 मम्माणुवेहिं न वइज्ज वक्कं, न जम्मकम्माणुगयं विरुद्धं ।
 नालीयपेसुन्नसुकक्कसं वा, थोवं हिअं धम्मपरं लविज्जा ॥ ५४ ॥
 जो होइ निसिद्धप्पा, निसीहिया तस्स भावओ होइ ।
 अनिसिद्धस्स निसीहिय, केवलमित्तं भवइ सद्दो ॥ ५५ ॥
 मिहोकहा उ सव्वा उ, जो वज्जेइ जिणालए ।
 तस्स निसीहिया होइ, इइ केवलिभास्मियं ॥ ५६ ॥
 पुणो निसीहियं काउं, पविसई जिणमंदिरे ।
 पुव्वुत्तेण विहाणेण, कुणइ पूयं तओ विऊ ॥ ५७ ॥
 कायकंडूयणं वज्जे, तहा खेलविर्गिचणं ।
 थुइथुत्तभणनं चेव, पूयंतो जगबंधुणो ॥ ५८ ॥
 घुसिणकप्पूरमीसं तु, काउं गंधोदगं वरं ।
 तओ भुवणनाहे उ, ण्हवेइ भत्तिसंजुओ ॥ ५९ ॥
 गंधोदएण ण्हवणं, विलेवणं पवरपुप्फमाईहिं ।
 कुज्जा पूयं फलेहिं, वत्थेहिं आभरणमाईहिं ॥ ६० ॥
 सुकुमालेण वत्थेणं, सुगंधेणं तहेव य ।
 गायाइं विगयमोहाणं, जिणाणमणुलुहए ॥ ६१ ॥
 कप्पूरमीसियं काउं, कुंकुमं चंदणं तहा ।
 तओ य जिणबिंबाणि, भावेण मणुलिंपए ॥ ६२ ॥
 वन्नगंधोवमेहिं च, पुप्फेहिं पवरेहि य ।
 नाणापयारबंधेहिं, कुज्जा पूयं वियक्खणो ॥ ६३ ॥
 वत्थगंधेहिं पवरेहिं, हिययाणंददायए ।
 जिणे भुवणमहिए, पूयए भत्तिसंजुओ ॥ ६४ ॥

संखकुंदोवमेहि च, अक्खंडफलिएहि य ।	
अक्खएहि विसिट्ठेहि, लिहए अट्ठमंगले	॥ ६५ ॥
दप्पणभद्दासणवद्धमाण, सिरिवच्छमच्छवरकलसा ।	
सत्थियनंदावत्ता, लिहिआ अट्ठमंगलया	॥ ६६ ॥
कुसुमेहि पंचवत्तेहि, पूयए अट्ठमंगले ।	
चंदणेण विसिट्ठेण, दले पंचंगुलीतलं	॥ ६७ ॥
कुसुमेहि पंचवत्तेहि, पूयए भत्तिसंजुओ ।	
चंदणेण तहेवा वि, तओ पंचंगुलीतलं	॥ ६८ ॥
अगरकप्पूरमीसं तु, दहे धूवं वियक्खणो ।	
आरत्तियाइपज्जंतं, करे किच्चं तओ पुणो	॥ ६९ ॥
देविददाणविदेहि, नारएणं जहा कयं ।	
पभावई देवीए, हा नट्टं करे विऊ	॥ ७० ॥
पणिहाणं च कारुणं, करे अन्नं तओ इमं ।	
नाणाविहाइ भत्तीए उल्लेयं जिणमंदिरे	॥ ७१ ॥
वत्थेहि देवंगदुगल्लएहि, पट्टेहि खोमेहि य उत्तेमेहि ।	
सुवन्नरुप्पेहि पवालएहि, मुत्ताहलेहि च महालएहि	॥ ७२ ॥
सुवन्नजुत्तेहि सुगंधएहि, नाणापयारेहि सुगच्छिएहि ।	
पुप्फाण गेहं तु करेइ रम्मं, सुभत्तिजुत्तो जिणमंदिरम्मि	॥ ७३ ॥
अत्थवंतेण सुद्धेणं, गीएणं करणाइणा ।	
जिणाणं जियमोहाणं, गायए गुणपंगरिसं	॥ ७४ ॥
ततं च विततं चेव, घणं सुसिरसुतालयं ।	
आउज्जं एवमाईयं, वाए वायावए तओ	॥ ७५ ॥
ठाणे ठाणे तओ तत्थ, सयं देइ दवावए ।	
रसे य चच्चरीओ य, हिययाणंददायए	॥ ७६ ॥

एवं विही इमो सव्वो, रिद्धिमंतस्स देसिओ ।	
इयरो नियगेहम्मि, काउं सामाइयं वयं	॥ ७७ ॥
जइ न कस्सावि धारेइ, न विवाओ य विज्जए ।	
उवउत्तो सुसाहुव्व, गच्छए जिणमंदिरं	॥ ७८ ॥
काएण अत्थिज्जइ, किंचि कायव्वं जिणमंदिरे ।	
तओ सामाइयं मुत्तुं, करेइ जं करणिज्जयं	॥ ७९ ॥
अह धम्मदेसणत्थं च, तत्थं सूरी समागओ ।	
पुव्वं पच्छ व दायव्वं, विहिणा वंदणं जओ	॥ ८० ॥
नीयागोयं खवे कम्मं, उच्चगोयं निबंधए ।	
सिद्धिलं कम्मगंठि तु, वंदणेणं नरो करे	॥ ८१ ॥
तित्थयरत्तं सम्मत्त-खाइयं तह सत्तमीइ तइयाए ।	
आउं वंदणएणं, बद्धं च दसारसीहेण	॥ ८२ ॥
विणओवयार १ माणस्स भंजणा २ पूयणा गुरुजणस्स ३ ।	
तित्थयरण य आणा ४ सुयधम्माराहणा ५ किरिया ६	॥ ८३ ॥
पच्चक्खाणं तु काऊण, पुच्छए सेसकिच्चयं ।	
कायव्वं च मणे काउं तओ, अण्णं करे इमं	॥ ८४ ॥
साहुसाहूणिमाईणं, काऊणं च जहोचियं ।	
समणोवासगमाईणं, वंदं वंदं ति जंपई	॥ ८५ ॥
नासन्ने नाइदूरम्मि नेव, उच्चासणे विऊ ।	
समासणं तु वज्जिज्जा, चिट्ठिज्जा धरणीयले	॥ ८६ ॥
न पक्खओ न पुरओ नेव किच्चाण पिट्ठु ।	
न य ऊरुं समासिज्जा चिट्ठिज्जा गुरुणंतिए	॥ ८७ ॥
नेव पल्हत्थियं कुज्जा, पक्खपिंडं च संजए ।	
पाए पसारए वावि, न चिट्ठे गुरुणंतिए	॥ ८८ ॥

निदं विकहं वज्जिज्जा, कारुणं अंजलिं सिरे ।	
कण्णंजलीहिं भत्तीए घुंटे सिद्धंतमोसहं	॥ ८९ ॥
अन्नाणमोहमिच्छत्त-महावाहिविरेयणं ।	
कुग्गह्विसघत्थाणं, महामंतो जिणागमो	॥ ९० ॥
धम्माधम्मं तहा किच्चं, जुत्ताजुत्तं तहेव य ।	
देवा य देवलोगा य, सिद्धा नेरइया तहा	॥ ९१ ॥
जं एमाइं पयत्था, आगमेण वियाणइ ।	
उज्जिता सव्ववावारं, तओ य तं निसामए	॥ ९२ ॥
अन्नं च जीवाईणं, कुणई सदहणं तहा ।	
ससंकियाण अत्थाणं, कुज्जा पुच्छं विअक्खणो	॥ ९३ ॥
सम्मं वियारियव्वं, अत्थपयं भावणापहाणेहिं ।	
विसए य ठावियव्वं, बहुसुयगुरुणो सगासाओ	॥ ९४ ॥
संसया जायए मिच्छं, मिच्छत्ताओ भवो भवे ।	
भवोदहिं पि पत्ताणं, जीवाणं दुहसायरो	॥ ९५ ॥
तम्हा नायतत्तेणं, सुत्तं अत्थं अहिज्जितं ।	
निस्संकिएण होयव्वं, अंबडो अभउ (यो) जहा	॥ ९६ ॥
निस्सामित्ता य सिद्धंतं, तओ किच्चं निरुवए ।	
एयं च इत्थ कायव्वं, एयं उद्धरियव्वयं	॥ ९७ ॥
तं तु सव्वं निरूवित्ता, करे जं करणिज्जयं ।	
सओ य परओ चेव, कायव्वं जिणमंदिरे	॥ ९८ ॥
तं नाणं तं च विन्नाणं, तं कलासु य कोसलं ।	
सा बुद्धी पोरिसं तं च, देवकज्जेण जं वए	॥ ९९ ॥
जिणभवणाइं जे उद्धरंति, भत्तीए सडियपडियाइं ।	
ते उद्धरंति अप्पं, भीमाओ भवसमुद्दाओ	॥ १०० ॥

अप्पा उद्धरिओ च्चिअ, उद्धरियो तह य तेहि नियवंसो ।	
अन्ने य भव्वसत्ता, अणुमोयंता य जिणभवणं	॥ १०१ ॥
खवियं नीयागोयं, उचागोयं च बंधियं तेहि ।	
कुगइपहो निट्ठविओ, सुगइपहो अज्जिओ य तहा	॥ १०२ ॥
इहलोगम्मि सुकित्ती, सुपरिसमग्गो य देसिओ होइ ।	
अन्नसिं भव्वाण, जिणभवणं उद्धरंतेहि	॥ १०३ ॥
सिज्झंति केइ तेण वि, भवेण इंदत्तणं च पावंति ।	
इंदसमा केइ पुणो, सुरसुखं अणुभवेऊणं	॥ १०४ ॥
मणुयत्ते संपत्ता, इक्खागकुलेसु तहय हरिवंसे ।	
सेणावई अमच्चा, इब्भसुया चेव जायंति	॥ १०५ ॥
कलाकलावे कुसला कुलीणा, सयाणुकूला सरला सुसला ।	
सदेवमच्चासुरसुंदरीणं, आणंदयारी मणलोयणाणं	॥ १०६ ॥
चंदुव्व सोमयाए, सूरु वा तेयवंतया ।	
इनाहुव्व रूवेणं, भरहो वा जणइट्ठया	॥ १०७ ॥
कप्पहुमुव्व चिंतामणि व्व, चक्की व वासुदेवा वा ।	
पूइज्जंति जणेणं, जिन्नुद्धारस्स कत्तारो	॥ १०८ ॥
भुत्तूण वरे भोए, काऊणं संजमं च अकलंकं ।	
खविरूण कम्मरासिं, सिद्धिपयं झत्ति पारिविंति	॥ १०९ ॥
इयजिन्नुद्धारो जिणवरेहिं, सव्वेहिं वन्निओ गुरुओ ।	
मुखंगनाणसुरसंप-याण इह कारणं परमं	॥ ११० ॥
पुणो वि चित्ते तत्थ, समुग्गाईण किच्चयं ।	
अन्नं च दुत्थियं जं तु, तं सव्वं सुत्थियं करे	॥ १११ ॥
भक्खेइ जो उविक्खेइ, जिणदव्वं तु सावओ ।	
पन्नाहीणो भवे सो उ, लिप्पए पावकम्मुणा	॥ ११२ ॥

धम्मं सो न याणेइ जिणं वा वि जिणागमं ।	
भक्खेइ जो उविकखइ, जिणदव्वं तु सावओ	॥ ११३ ॥
अहवा नरयाउयं तेण, बद्धं चेव न संसओ ।	
ततो वि सो चुओ संतो, दारिदेण न मुच्चइ	॥ ११४ ॥
पमायमित्तदोसेणं, जिणरित्था जहा दुहं ।	
पत्तं संकाससड्ढेणं, तहा अन्नो वि पाविही	॥ ११५ ॥
संकास गंधिलावइ, सक्कवयारम्मि चेइए कह वि ।	
चेइय दव्वुवओगी पमायओ मरणसंसारे	॥ ११६ ॥
तण्हाछुहाभिभूओ, संखिज्जे हिंडिऊण भवगहणे ।	
घयणवायणचुन्नण-वियणाउ पाविउं बहुसो	॥ ११७ ॥
दारिहकुलुप्पत्तिं, दरिहभावं च पाविउं बहुसो ।	
बहुजणधिकारं तह, मणुएसु वि पाविउं बहुसो	॥ ११८ ॥
तगराए इब्भसुओ, जाओ तक्कम्मसेसयाओ अ ।	
दारिहमसंपत्तिं, पुणो पुणो चित्तनिजव्वेओ	॥ ११९ ॥
केवलजोगे पुच्छ, कहणे बोही तहेव संवेओ ।	
किं इत्थमुचियमिणिहं, चेइयदव्वस्स वुड्ढि त्ति	॥ १२० ॥
गासच्छयणमित्तं, मुत्तुं जं किंचि मज्झ तं सव्वं ।	
चेइयदव्वं नेअं, अभिग्गहो जावजीवाए	॥ १२१ ॥
सुहभावपवित्तीए संपत्तीऽभिग्गहम्मि निच्चलया ।	
चेइहरकास्वणं, तत्थ सयाभोगपरिसुद्धी	॥ १२२ ॥
निट्ठीवणाइकरणं, असक्काहाणुचिय आसणाई य ।	
आययणम्मि अभोगो, इत्थ देवा उदाहरणं	॥ १२३ ॥
देवहरयम्मि देवा, विसयविसमोहिया वि न कया वि ।	
अच्छरसाहिं पि समं, हासखिड्डाई वि न कुणंति	॥ १२४ ॥

इय सो महाणुभावो, सव्वत्थ वि अविहिभावचाएण ।	
चरिउं विसुद्धधम्मं, अक्खलिआराहओ जाओ	॥ १२५ ॥
चेइयदव्वं साहारणं, च जो दुहइ मोहियमईओ ।	
धम्मं च सो न याणइ, अहवा बद्धाउओ नराए	॥ १२६ ॥
चेइयदव्वविणासे, तदव्वविणासणे दुविहभेए ।	
साहू उव्विक्खमाणो, अणंतसंसारिओ भणिओ	॥ १२७ ॥
जोग्गं अईयभावं, मूलुत्तरभावओ अहव कट्ठं ।	
जाणाहि दुविहमेयं, सपक्खपरपक्खमाई वा	॥ १२८ ॥
चेइयदव्वं विभज्ज, करिज्ज कोइ नरो सयट्ठाए ।	
समणं वा सोवहियं, विक्किजा संजयट्ठाए	॥ १२९ ॥
एयारिसम्मि दव्वे, समणाणं किं न कप्पए धितुं ।	
चेइयदव्वेण कयं, मुल्लेणं जं सुवहियाणं	॥ १३० ॥
तेणपडिच्छ लोए, वि गरहिया उत्तरे किमंग पुणो ।	
चेइयजइपडिणीया, जो गिण्हइ सो वि हु तहेव	॥ १३१ ॥
चेइयदव्वं गिण्हितु, भुंजए जो उ देइ साहूणं ।	
सो आणा अणवत्थं, पावइ लिंतो वे दिंतो वि	॥ १३२ ॥
देवद्रव्येण या वृद्धि-गुरुद्रव्येण यद्धनम् ।	
तद्धनं कुलनाशाय, मृतो पि नरकं व्रजेत्	॥ १३३ ॥
प्रभास्वे मा मर्ति कुर्यात्, प्राणैः कण्ठगतैरपि ।	
अग्निदाधाः प्ररोहन्ति, प्रमादग्धो न रोहति	॥ १३४ ॥
प्रभास्वं ब्रह्महत्या च, दग्धस्य च यद्धनम् ।	
गुरुपत्नी देवद्रव्यं, स्वर्गस्थमपि पातयेत्	॥ १३५ ॥
एवं जो जिणदव्वं तु, सङ्गो भक्खे उव्विक्खए ।	
विसं सो भक्खए बालो, जीवियट्ठी न संसओ	॥ १३६ ॥

जे पुणो जिणदव्वं तु, वुड्ढिं निति सुसावया ।	
ताणं रिद्धी पवड्ढेइ, किन्ती सुक्खं बलं तहा	॥ १३७ ॥
पुत्ता य हुंति से भत्ता, सौंडीरा बुद्धिसंजुया ।	
सव्वलक्खणसंपन्ना, सुसीला जणसंमया	॥ १३८ ॥
संकासो विव भित्तूणं, कम्मगांठि सुनिव्वुडो ।	
जाहिही सो उ निव्वाणं महासत्तो न संसओ	॥ १३९ ॥
नो माया नो पिया भज्जा, न सरीरं नेव बंधवा ।	
पिच्छए तत्थ ठाणम्मि, जत्थ अत्थं तु पिच्छए	॥ १४० ॥
अलुद्धो जो उ दव्वम्मि, जिणदव्वं नय वित्थरं ।	
एएण सो महासत्तो वुच्चए, जिणसासणे	॥ १४१ ॥
जिणपवयणवुड्ढिकरं पभावगं नाणदंसणगुणाणं ।	
भक्खंतो जिणदव्वं, अणंतसंसारिओ होइ	॥ १४२ ॥
जिणपवयणवुड्ढिकरं, पभावगं नाणदंसणगुणाणं ।	
रक्खंतो जिणदव्वं, परित्तसंसारिओ होइ	॥ १४३ ॥
जिणपवयणवुड्ढिकरं, पभावगं नाणदंसणगुणाणं ।	
वड्ढंतो जिणदव्वं, तित्थयरत्तं लहइ जीवो	॥ १४४ ॥
एवं नाऊण जे दव्वं, वुड्ढिं निति सुसावया ।	
अणमरणेगाणं, अंतं काहिंति ते पुणो	॥ १४५ ॥
अह धम्मदेसणत्थं, तत्थ सूरी न आगओ ।	
मुव्वत्तेण विहाणेणं, वसहीए गच्छए तओ	॥ १४६ ॥
अइ वि न आहाकम्मं, भत्तिकयं तह वि वज्जयंतेहि ।	
अत्ती खलु होइ कया, जिणाण लोए वि दिट्ठंतो	॥ १४७ ॥
बंधिता कासवओ, वयणं अट्ठपुड सुद्धपुत्तीए ।	
अत्थिवमुवासए खलु, वित्तिनिमित्तं भया चेव	॥ १४८ ॥

दुब्धिगंधमलस्सावी, तणुरप्पेसण्हाविया ।	
दुहा वाउपहो चेव, तेणट्ठंति न चेइए	॥ १४९ ॥
तिन्नि वा कड्डइ जाव, थुईओ तिसिलोईया ।	
ताव तत्थ अणुन्नायं, कारणेण परेण वि	॥ १५० ॥
निस्सकडे वा ठाइ, गुरु कइवयसहिओ इयरा व वसहिं ।	
अह तत्थ अनिस्सकडं, पूरंति तहिं समोसरणं	॥ १५१ ॥
उसन्नावि तत्थेव, इंती चेइयवंदया ।	
तेसिं निस्साइ त भवणं, सङ्गाईहिं कयं परं	॥ १५२ ॥
सेहाणं मंदसद्धाणं, दट्ठं ताणं तु चिट्ठियं ।	
मंदा सङ्गा जओ होइ, अणुट्ठाणे जिणाहिए	॥ १५३ ॥
एएवि साहुणो लोए, अम्हे वि मलकिण्णया ।	
एएण कारणेणं तु, वसहिं पेसंति साहुणो	॥ १५४ ॥
विहिणा तत्थ वंदित्ता, सुणित्ता धम्मदेसणं ।	
तओ य घरवावारे, कुणई सुद्धे सुसावओ	॥ १५५ ॥
लक्खं विसं च लोहं च इंगाल-वणछेयणं ।	
भाडिं फोडिं च, वज्जिजा दंतसंखवणिज्जयं	॥ १५६ ॥
वज्जे रसकेसवाणिज्जं, तहा जंताण पीलणं ।	
सर-दह-तलायसोसं, दवग्गिदावणयं तह	॥ १५७ ॥
कूडं माणं तुलं चेव, वज्जे तप्पडिरूवयं ।	
लोए लोउत्तरे चेव, निंदियं जं वणिज्जयं	॥ १५८ ॥
ववहारसुद्धी धम्मस्स, मूलं सव्वन्नु भासए ।	
ववहारेणं सुद्धेणं, अत्थसुद्धी जओ भवे	॥ १५९ ॥
सुद्धेणं चेव अत्थेणं, आहारे होइ सुद्धओ ।	
आहारेणं तु सुद्धेणं, देहसुद्धी जओ भवे	॥ १६० ॥

सुद्धेणं चेव देहेणं धम्मजोग्गो य जायई ।	
जं जं कुणइ किच्चं तु तं तं सफलं भवे	॥ १६१ ॥
अन्नहा अफलं होइ, जं जं किच्चं तु सो करे ।	
ववहारसुद्धिरहिओ य, धम्मं खिसावए जओ	॥ १६२ ॥
धम्मखिसं कुणंताणं, अप्पणो य परस्स य ।	
अबोही परमा होइ, इइ सुत्ते वि भासियं	॥ १६३ ॥
तम्हा सव्वपयत्तेणं, तं तं कुज्जा वियक्खणो ।	
जेणं धम्मस्स खिसं तु, न करेइ अबुहो जणो	॥ १६४ ॥
कुसीलाणं तु संसग्गी, धम्मखिसाइकारणं ।	
इह लोए परलोए य, महादुक्खाण दायगा	॥ १६५ ॥
वरं वाही वरं मच्चू, वरं दारिद्वसंगमो ।	
वरं अरन्नवासो य, मा कुमित्ताण संगमो	॥ १६६ ॥
विसं हालाहलं भुत्तं, जह पाणा विणासए ।	
एवं कुमित्तसंजोगो, दुक्खहेऊ न संसओ	॥ १६७ ॥
इक्कम्मि चेव जम्मम्मि, मारयंति विसाइणो ।	
कुमित्ताणं तु संजोगो, जम्मे जम्मे दुहावहो	॥ १६८ ॥
कुमित्तसंगमाओ य, लहंती पाणिणो दुहं ।	
सुमित्ताओ परं सुक्खं, इत्थं नायं दिवायरो	॥ १६९ ॥
तम्हा जे सीलसंजुत्ता, गीयत्था पावभीरुणो ।	
ते मित्ता सव्वहा कुज्जा, इच्छंतो हियमप्पणो	॥ १७० ॥
तओ भोयणवेलाए, आगयाइ सुसावओ ।	
पुइत्ता जहसत्तीए गिहबिबाणि वंदए	॥ १७१ ॥
ढोइत्ता अग्गकूरं तु, तओ साहू निमंतए ।	
दिट्ठा नियघरे इंता, तओ गच्छिज्ज संमुहो	॥ १७२ ॥

आसणेण निमंतित्ता, तओ परियणसंजुओ ।
 वंदए मुणिणो पाए खंताइगुणसंजुए ॥ १७३ ॥
 देसं-खित्तं तु जाणित्ता, अवत्थं परिसं तहा ।
 विज्जोव्व रेगियस्सेवं, तओ किरियं पउंजए ॥ १७४ ॥
 संथरणम्मि असुद्धं, दुण्ह वि गिण्हंतर्दितयाण हियं ।
 आउरदिट्ठंतेणं, तं चेव हियं असंथरणे ॥ १७५ ॥
 एवं देसं तु खित्तं तु, वियाणित्ता य सावओ ।
 फासुयं एसणिज्जं च, देइ जं जस्स जुगयं ॥ १७६ ॥
 असणं पाणगं चेव, खाइमं साइमं तहा ।
 ओसहं भेसहं चेव, फासुयं एसणिज्जयं ॥ १७७ ॥
 वत्थं पत्तं च पुत्थं च, कंबलं पायपुंछणं ।
 दंडं संथारयं सिज्जं, अन्नहं जं किंचि सुज्झइ ॥ १७८ ॥
 जओ सुपत्तदाणेणं, कल्लणं बोहि उत्तमा ।
 देसिया सुहविवागम्मि, अक्खाणा दस उत्तमा ॥ १७९ ॥
 सुबाहु १ भद्दंदि य, २ सुजाय ३ वासव ४ तहेव जिणदासा ५ ।
 धणवइ ६ महव्वला, ७ भद्दंदि ८ महचंद ९ वरदत्ता १० ॥ १८० ॥
 इहयं चेव जम्मम्मि, उत्तमा भोगसंपया ।
 सिज्जंसो इव पावंति, मूलदेवो जहा निवो ॥ १८१ ॥
 धन्नेणं सालिभद्देणं, कयवन्नेणं तहेव य ।
 इहलोए परलोए य, जहा पत्ता य सुसंपया ॥ १८२ ॥
 अन्नो वि पाविही एवं, नत्थि इत्थं तु संसओ ।
 पूइही मुणिणो, जो उ भत्तिमंतो सुसावओ ॥ १८३ ॥
 मणेणं तह वायाए, काएणं च तहेव य ।
 अप्पाणं कयकिच्चं तु, मन्नमाणो सुसावओ ॥ १८४ ॥

एयं मे अत्थसारं तु, एयं वत्थं पडिग्गहं ।
 जं मए अज्ज साहूणं, निग्गंथाणं तु नीणियं ॥ १८५ ॥
 न कयावि पुत्तरहियाणं, गेहे इति सुसाहुणो ।
 निम्ममा निरहंकारा, खंता दंता जिइदिआ ॥ १८६ ॥
 कत्थं मरुत्थलीसु कप्पपायवो, मायंगगेहे मत्तअइरावणो ।
 दारिद्रेगेहे य हिस्सवुट्ठी, तिमिस्स गुहाए रयणप्पईवो ॥ १८७ ॥
 कत्थ एयारिसो साहू, कत्थ अम्हारिस्स त्ति चितए ।
 ता धन्नो सुकयत्थो हं, पूरा मज्झ मणोरहा ॥ १८८ ॥
 ता धन्नो सुकयत्थो हं, पुत्ता मज्झ मणोरहा ।
 जं मए परमभत्तीए, साहुणो पडिलाभिया ॥ १८९ ॥
 तओ परमभत्तीए वंदित्ता मुणिपुंगवे ।
 सव्वदाणप्पहाणाए, वसहीए निमंतए ॥ १९० ॥
 दाणाण दाणं वसही पहाणं, तद्दाणओ जं सयलं पि दिन्नं ।
 सज्झायज्झाणासणपाणओही, सुक्खं बलं वुड्ढिचरित्तसोही ॥ १९१ ॥
 इहेव जम्मम्मि सुकित्तिभोगा, हवंति सत्ताण जिणा भणंति ।
 विमुक्कमोहाण सुसंजयाणं, जे दित्ति सत्ता वसहिं पहिट्ठा ॥ १९२ ॥
 देवा वि देवलोएसु, हुंति ते सुमहिड्डिया ।
 इंदा वा इंदतुल्ला वा, दित्ति जे य उवस्सयं ॥ १९३ ॥
 अवंतीसुकुमालो य, वंकचूलो नराहिवो ।
 उप्पला गणिया चेव, दिट्ठंता एवमाइयां ॥ १९४ ॥
 लहंति सुक्खं तु अणुन्नतुलं, आउं सुदीहं अवमच्चुहीणं ।
 सुदंसणा गाढसुगिज्झवक्का, विसाललच्छीइ जुया महप्पा ॥ १९५ ॥
 वायंति सत्थं तह चित्तयंति, पाढंति भव्वे तह सावयंति ।
 कुणंति वक्खाणमणन्नसत्ती, धन्नस्स गेहे मुणिणो सया वि ॥ १९६ ॥

राया देसो नगरं भवणं, तह गिहिवई य सो धत्रो ।
 विहरंति जत्थ साहू, अणुगहं मन्नमाणाणं ॥ १९७ ॥
 जो देइ उवस्सयं, मुणिवराणं गुणसयसहस्सकलियाणं ।
 तेणं दिन्ना वत्थन्नपान-सयणासणविगप्पा ॥ १९८ ॥
 तओ तेसु नियत्तेसु गच्छइ जाव दारयं ।
 वंदित्ता मुणिणो ताहे, करे अन्नं तओ इमं ॥ १९९ ॥
 साहम्मियाण वच्छल्लं, कायव्वं भत्तिनिब्भरं ।
 देसियं सव्वदंसीहि, सासणस्स पभावणं ॥ २०० ॥
 महाणुभावेण गुणायरेणं, वयरेण पुव्वं सुयसायरेणं ।
 सुयं सरंतेण जिणुत्तमाणं, वच्छल्लयं तेण कयं तु जम्हा ॥ २०१ ॥
 तहा सव्वपयत्तेणं, जो नमुक्कारधारओ ।
 सावओ सो वि दट्ठव्वो, जहा परमबंधवो ॥ २०२ ॥
 विवायं कलहं चेव, सव्वहा परिवज्जए ।
 साहम्मिएहिं सद्धिं तु, जओ एयं वियाहियं ॥ २०३ ॥
 जो किर पहणइ साहम्मियम्मि कोवेण दंसणमयम्मि ।
 आसायणं तु सो कुणइ, निक्खिवो लोगबंधूणं ॥ २०४ ॥
 तं अत्थं तं च सामत्थं, विन्नाणं सुउत्तमं ।
 साहम्मियाण कज्जम्मि, जं विच्चंति सुसावया ॥ २०५ ॥
 अन्नन्नदेसाण समागयाणं, अन्नन्नजाईओ समुब्भवाणं ।
 साहम्मियाणं गुणसुट्ठियाणं, तित्थंकराणं वयणेट्ठियाणं ॥ २०६ ॥
 वत्थन्नपाणासणखाइमेहिं, पुप्फेहिं पत्तेहि य पुप्फलेहिं ।
 सुसावयाणं करणिज्जमेयं, कयं तु जम्हा भरहाहिवेणं ॥ २०७ ॥
 वज्जाउहस्स रामेणं, जहा वच्छल्लयं कयं ।
 ससत्ति अणुरूवं तु, तहा वच्छल्लयं करे ॥ २०८ ॥

साहम्मियाण वच्छल्लं, एयं अन्नं वियाहियं ।	
धम्मट्ठाणेसु सीयंतं सव्वभावेण चोयए	॥ २०९ ॥
सारणा वारणा चेव, चोयणा पडिचोयणा ।	
सावएणा वि दायव्वा, सावयणं हियट्ठया	॥ २१० ॥
रूसउ वा परो मा वा, विसं वा परियत्तउ ।	
भासियव्वा हिया भासा, सपक्खगुणकारिया	॥ २११ ॥
पमायमइरामत्तो, सुयसायरपारओ ।	
अणंतं णंतकायम्मि, कालं सो वि य संवसे	॥ २१२ ॥
कल्लं पोसहसालाए, नेव दिट्ठो जिणालए ।	
साहूणं पायमूलम्मि, केण कज्जेण साहि मे	॥ २१३ ॥
तओ य कहिए कज्जे, जइ पमायवसंगओ ।	
वत्तव्वो सो जहाजोगं, धम्मियं चोयणं इमं	॥ २१४ ॥
दुल्लहो माणुसो जम्मो, धम्मो सव्वन्नुदेसिओ ।	
साहुसाहम्मियाणं तु, सामग्गी पुण दुल्लहा	॥ २१५ ॥
क्कलं जीयं धणं धन्नं, बंधुमित्तसमागमो ।	
स्सणेण दुक्कए वाही, ता पमाओ न जुत्तओ	॥ २१६ ॥
न तं चौरा विलुंपंति, न तं अग्गी विणासए ।	
न तं जूए विहारिज्जा, जं धम्मम्मि पमत्तओ	॥ २१७ ॥
किण्हसप्पं करग्गेणं, घट्टए घुंटए विसं ।	
विहाणं सो पमुत्तूणं, कायखंडं तु गिण्हई	॥ २१८ ॥
ता सोम ! तं वियाणंतो, भगं सव्वन्नुदेसियं ।	
प्पायं जं न मिल्लेसि, तं सोइसि भवन्नवे	॥ २१९ ॥
एवंविहाहिं वग्गूहिं चोइयव्वो य सावओ ।	
भाववच्छल्लयं एयं, कायव्वं दिणे दिणे	॥ २२० ॥

नेवदारं पिहावेइ, भुंजमाणो सुसावओ ।
 अणुकंपा जिणिंदेहिं सइद्धाणं न निवारिया ॥ २२१ ॥
 सव्वेहिं पि जिणेहिं, दुज्जयजियरागदोसमोहेहिं ।
 अणुकंपादाणं सङ्गयाण, न कर्हिचि पडिसिद्धं ॥ २२२ ॥
 पेससुण्हाइवगस्स, काउं भोयणचित्ताणं ।
 भुंजए जं च साहूणं, दिन्नं असणमाइयं ॥ २२३ ॥
 अणंतकायं बहुबीयवत्थुं, तुच्छोसहिं चेव विवज्जिऊणं ।
 विगईण दव्वाण य काउ संखं, भुंजेइ तत्तो समयाविरुद्धं ॥ २२४ ॥
 देवं गुरुं च वंदित्ता, काउं संवरणं तहा ।
 अंतिये साहूमाईणं, कुज्जा सज्झायमुत्तमं ॥ २२५ ॥
 उस्सगणेणं तु सइद्धो उ, सचित्ताहारवज्जओ ।
 इक्कासणगभोई य, बंभयारी तहेव य ॥ २२६ ॥
 अह न सक्कइ काउं, जे एकभत्तं जओ गिही ।
 दिवसस्स अट्ठमे भागे, तओ भुंजे सुसावओ ॥ २२७ ॥
 तज्जोणियाण जीवाणं, तहा संपाइमाण य ।
 निसिभत्ते वहो दिट्ठो, सव्वदंसीहिं सव्वहा ॥ २२८ ॥
 निसिं जे नहि वज्जंति, बाला कुग्गहमोहिया ।
 एलगच्छुव्व दुक्खाइं, लहंते मरुओ जहा ॥ २२९ ॥
 तओ वियालवेलाए, अत्थमंते दिवायरे ।
 पुव्वुत्तेण विहाणेणं, पुणो वंदे जिणुत्तमे ॥ २३० ॥
 तओ पोसहसालाए, गंतूणं तु पमज्जए ।
 ठावित्ता तत्थ सूरिं तु, तओ सामाइयं करे ॥ २३१ ॥
 काऊण य सामाइयं, इरियं पडिक्कमिय गमणमालोए ।
 वंदित्तु सूरिमाई, सज्झायावस्सयं कुणई ॥ २३२ ॥

जावइयं चेव कालं तु, सइढो सामाइयं करे ।
 तत्तियं चेव कालं तु, विन्नेओ समणो जहा ॥ २३३ ॥
 सावज्जजोगपरिवज्जणद्धा, सामाइयं केवलियं पसत्थं ।
 गिहत्थधम्मा परमं ति नच्चा, कुज्जा बुहो आयहियं परत्था ॥ २३४ ॥
 जो समो संव्वभूएसु, तसेसुं थावरेसु अ ।
 तस्स सामाइअं होइ, इइ केवलिभासिअं ॥ २३५ ॥
 सम्मत्तमाइयाणं, अइयाराणं विसोहणं ।
 आवस्सयं च कायव्वं, सड्ढेणं तु दिणे दिणे ॥ २३६ ॥
 पडिसिद्धाणं करणे, किच्चाणमकरणे य पडिक्कमणं ।
 असइहणे य तहा, विवरीयपरूवणाए य ॥ २३७ ॥
 आइत्रं अणवज्जं च, गीयत्थाणं सुसंमयं ।
 दीसइ अणुओगम्मि, तथा वायगभासिए ॥ २३८ ॥
 समणेण सावएण य, अवस्स कायव्वं हवइ जम्हा ।
 अंतो अहनिसिस्स, तम्हा आत्रस्सयं नाम ॥ २३९ ॥
 आवस्सयं १ अवस्सकरणिज्जं, २ ध्रुव ३ निग्गहो ४ विसोही ५ य ।
 अज्झयणछक्क ६ वग्गो ७ नाओ ८ आराहणा ८ मग्गो १० ॥ २४० ॥
 तं तु पोसहसालाए, घरे वा जिणमंदिरे ।
 साहूणं पायमूलम्मि, कोरई ज्ह संभवं ॥ २४१ ॥
 आवस्सयं करेमाणो, अट्टमट्टं न चितए ।
 उवउत्तो सुत्तत्थे, अइयारेसु तहेव य ॥ २४२ ॥
 आवस्सयं तु काऊणं, सज्झायं च तहेव य ।
 तओ य पुच्छे सुत्तत्थे, गुरुणो गुणसायरे ॥ २४३ ॥
 विस्सामणं च काऊणं, पुच्छिता सेसकिच्चयं ।
 गंतुं निययगेहम्मि, कोरइ धम्मदेसणं ॥ २४४ ॥

भज्जा पुत्ता य नत्तू य, धीया सुण्हा य बंधवा ।
 भिच्चा मित्ता य पेसा य, आरंभेसु पसत्तया ॥ २४५ ॥
 जओ सव्वन्नुपन्नत्तं, धम्मं न सुणंति ते पुणो ।
 तेणं धम्मोवएसं तु, देई स घरमागओ ॥ २४६ ॥
 सव्वन्नुणा पणीयं, जई धम्मं नावगाहए ।
 इह लोए परलोए य, तेसि दोसेण लिप्पए ॥ २४७ ॥
 जेणं लोगट्ठिई एसा, जो चौरभत्तदायगो ।
 लिंपइ सो तस्स दोसेणं, एवं धम्मे विग्राणह ॥ २४८ ॥
 तम्हा नायतत्तेणं, सइढेणं तु दिणे दिणे ।
 दव्वओ भावओ पुव्विं, कायव्वमणुसासणं ॥ २४९ ॥
 दव्वओ वत्थमाईणि, भावओ धम्मदेसणं ।
 सुद्धं धम्मं जिणुद्धिदुं, वक्खमाणो न बज्झए ॥ २५० ॥
 भो भो सुणेह तुब्भे, धम्मस्स य कारणं जिणुद्धिदुं ।
 पढमं ठाणनिवेसो, जिणभवणं जत्थ साहम्मी ॥ २५१ ॥
 साहम्मिया य दुविहा, दव्वे भावे य हुंति नायव्वा ।
 भावे जिणधम्मविऊ, भवभीया निच्चमुज्जुत्ता ॥ २५२ ॥
 तेसि मज्झट्ठियाणं तु, मंदा सइहा न जायई ।
 ताव तत्थ उवसियव्वं, जत्थ गुणधारिणो सइहा ॥ २५३ ॥
 जूआरवेस नडनट्ट, भट्ट तह कुकम्मकारीणं ।
 संवासं वज्जिज्जा, घरहट्टाणं च मित्ती य ॥ २५४ ॥
 कुतित्थियाण संसग्गी, कुतित्थगमणं च वज्जणिज्जं तु ।
 भट्टायारेहिं समं संथवणं, तहय आलावो ॥ २५५ ॥
 जेसि संसग्गिदोसेणं, सम्मत्तं पि विणस्सए ।
 विणट्ठे खलु सम्मत्ते, अणुट्टाणं निरत्थयं ॥ २५६ ॥

पाणिवहस्स य विरई अलिअस्स विवज्जणं अदिन्नस्स ।	
बंधव्वयस्स धरणं, कायव्वं पव्वदियहेसु	॥ २५७ ॥
परिगहपरिमाणं चिय, निसिभत्तविवज्जणं च कायव्वं ।	
दिसिवयपरिमाणं तह, तहेव भोगस्स परिमाणं	॥ २५८ ॥
कम्मओ य वज्जिज्जा, खरकम्माईणि पावजणगाणि ।	
इंगालाईणि तहा, भोयणओ वक्खमाणाणि	॥ २५९ ॥
मज्जं महं नवनीयं, जावज्जीवं तु वज्जणिज्जाणि ।	
सेसेसु वि परिमाणं, कायव्वं विविहदव्वेसु	॥ २६० ॥
अच्चित्तं दन्तवणं, मेयफलाणं च तोलियाणं च ।	
गणिमफलाणं च तहा, उच्छुलट्ठीणं पत्ताणं	॥ २६१ ॥
अब्भंगे उव्वलणे खलि-प्पमाणं च होइ कायव्वं ।	
आहरणविलेवणगंधमल्लवत्थासणाणं च	॥ २६२ ॥
विगईणं परिमाणं, दव्वाणं तह सच्चित्तइयरणं ।	
सयणीयजाणवाहण, एवमाई विभासा उ	॥ २६३ ॥
एवं उवभोगवयं, संखेवेणं तु साहियं तुम्ह ।	
ता कुणह इत्थ माणं, जइ इच्छह सासयं ठाणं	॥ २६४ ॥
इत्थिकहा भत्तकहा, देसकहा रायजणवइकहा य ।	
नडनट्टमल्लमुट्ठिय, संगामाइ न वत्तव्वा	॥ २६५ ॥
आउहअग्गिदाणं, विसदाणं संजुयाहिगरणं च ।	
खित्ताणि कसह गोणे, दमह एमाइ उवएसं	॥ २६६ ॥
अन्नं चिय सावज्जं, पढमं सङ्केण नेव कायव्वं ।	
अं दट्ठूण पयट्ठइ, आरंभे सयललोओ वि	॥ २६७ ॥
सव्वत्थ वि जयणाए पयट्ठियव्वं तु दुक्खभीएहिं ।	
णिहिवासे वि वसंता जयणाजुत्ता दिवं जंति	॥ २६८ ॥

सुट्टु वि तवं कुणंतो, जयणाविहूणो न पावइ सिद्धि ।
 सुसढो व्व लहइ दुक्खं, किं पुण जीवो तवविहूणो ॥ २६९ ॥
 एसो सावगधम्मो, संखेवेणं तु साहिओ तुम्ह ।
 इण्हिं सुणेह तुब्भे, अभिग्गहा जे उ सड्ढाणं ॥ २७० ॥
 चिइवंदणं तिकालं, पच्चक्खाणं अपुव्वपढणं च
 गाहद्धगाहसुणणं, गुणणं नवकारमाईणं ॥ २७१ ॥
 विस्सामणं जईणं, ओसहदाणं गिलाण पडियरणं ।
 लोयदिणे घयदाणं, दायव्वमभिग्गहजुएहिं ॥ २७२ ॥
 पहसंतगिलाणेसु, आगमगाहीसु तहय कयलोए ।
 उत्तरपारणगम्मि य, दिन्नं सुबहुप्फलं होइ ॥ २७३ ॥
 संखेवेणं एए, अभिग्गहा साहिया मए तुम्ह ।
 इण्हिं सुणेह तुब्भे, जं दुल्लहं इत्थ संसारे ॥ २७४ ॥
 अणोरपारम्मि भवोअहिम्मि, उबुडुनिबुडु कुणंतएहिं ।
 दुक्खेण पत्तं इह माणुसत्तं, तुब्भेहिं रोरेण निहाणभूयं ॥ २७५ ॥
 तत्तो देसं कुलं जाई, रूवं आरोगगसंपया ।
 विन्नाणं तहय सम्मत्तं, दुल्लहं भवचारए ॥ २७६ ॥
 पुणो चारित्तसंपत्तो सुयसायरपारओ ।
 जहोवइद्धधम्मस्स देसओ दुहनासओ ॥ २७७ ॥
 सुद्धधम्मस्स दायारो, सूरी माया पिया भवे ।
 दुल्लह एसो हु जीवाणं, बुडुंताणं भवन्नवे ॥ २७८ ॥
 ता एयं दुलहं लहिउं, सव्वसुक्खाण दायगं ।
 सुइं जे उ न कुव्वंति, ते अंधाओ पाणिणो ॥ २७९ ॥
 हा ते अन्नाणमोहंधा, लद्धूणं रयणायरं ।
 कायखंडं तु गिण्हन्ति, न सुणंति जे जिणागमं ॥ २८० ॥

दुल्लहं सुइं च लद्धूणं, सदहंति न जे पुणो । अमयं च ते पमुत्तूणं, विसं घुट्ठंति पाणिणो	॥ २८१ ॥
दुल्लहं सद्धं च लद्धूणं, उज्जमन्ति न जे पुणो । धम्मे जिणपन्नते, तेहिं अप्पा हु वंचिओ	॥ २८२ ॥
जिणधम्मो हु लोगम्मि, अपुव्वो कप्पपायवो । सग्गापवग्गसुक्खाणं, फलाणं दायगो इमो	॥ २८३ ॥
अहवा चिंतामणि एसो, सव्वत्थ सुखदायगो । निहाणं सव्वसुक्खाणं, धम्मो सव्वन्नुदेसिओ	॥ २८४ ॥
धम्मो बंधू सुमित्तो य, धम्मो य परमो गुरू । मुखमग्गे पयट्ठाणं, धम्मो परमसंदणो	॥ २८५ ॥
धम्मो पत्थयणं दिव्वं, धम्मो रयणसंचओ । सत्थाहो मुखमग्गस्स, धम्मो सुट्ठु निसेविओ	॥ २८६ ॥
जिणधम्माउ य लोगम्मि, सारो अन्नो न विज्जए । दिट्ठंता एवमाईया, जओ सुध्वन्ति सासणे	॥ २८७ ॥
अयाईओ जहा लोए, सुवन्नं उत्तमं भवे । ओसहीणं तु सव्वाणं, जहा धन्नं सुओसही	॥ २८८ ॥
धणाणं संचयाओ य, जहा रयणसंचओ । उत्तमो होइ देहीणं, तहा धम्मो जिणाहिओ	॥ २८९ ॥
गोसीसं चन्दाणाणं च, वणाणं नंदणं वणं । मुणीणं जिणनाहो त्ति जहा णं होइ उत्तमो	॥ २९० ॥
तहा सव्वाण धम्माणं, मज्झे होइ सुउत्तमो । धम्मो जिणेहिं पन्नतो, अहिंसाए विभूसिओ	॥ २९१ ॥
ता पमायं महासत्तुं, उज्जमेण वियारिउं । कायव्वो अप्पमत्तेहिं, धम्मे तुब्भेहिं उज्जमो	॥ २९२ ॥

जिणाणं पूयजत्ताए, साहूणं पज्जुवासणे ।
 आवस्सयम्मि सज्झाए, उज्जमेह दिणे दिणे ॥ २९३ ॥
 अलद्धपुव्वं तु लहे वि एयं, सामगियं दुल्लहियं च लोए ।
 मुत्तूण संसारअसारनेहं, करेह ता उज्जमणं च तुब्भे ॥ २९४ ॥
 काउणं सयणवग्गस्स, उत्तमं धम्मदेसणं ।
 सिज्जा ठणं तु गंतूणं, करे अन्तं तओ इमं ॥ २९५ ॥
 सुमरित्ता भुवणनाहे उ, गच्छिज्जा चउसरणयं ।
 खामेइ जंतुणो सव्वे, दुक्खे जे के वि ठाविया ॥ २९६ ॥
 खामेमि सव्वजीवे, सव्वे जीवा खमंतु मे ।
 मित्ती मे सव्वभूएसु, वेरं मज्झं न केणइ ॥ २९७ ॥
 आहारं उवहिं देहं, पुव्विं, दुच्चिन्नयाणि य ।
 अपच्छिमम्मि ऊसासे, सव्वं तिविहेण वोसिरे ॥ २९८ ॥
 जे मे जाणंति जिणा, अवरहा जेसु जेसु ठाणेसु ।
 ते हं आलोए य, उवट्ठिओं सव्वभावेणं ॥ २९९ ॥
 छउमत्थो मूढमणो, कित्तियमित्तं च संभरइ जीवो ।
 जं च न संभरामि अहं, मिच्छ मि दुक्कडं तस्स ॥ ३०० ॥
 पाणिवहमुसादत्तं, मेहुणदिणलाभऽणत्थदंडं च ।
 अंगीकयं च मुत्तुं, सव्वं उवभोगपरिभोगं ॥ ३०१ ॥
 गिहमज्झं मुत्तूणं, दिसिगमणं मुत्तु मसगजूयाई ।
 वयकाएहिं न करे, न कारवे गंठिसहिणं ॥ ३०२ ॥
 तहा कोहं च माणं च , मायं लोभं तहेव य ।
 पिज्जं दोसं च वज्जेमि, अभक्खाणं तहेव य ॥ ३०३ ॥
 अरइरईपेसुन्नं, परपरिवायं तहेव य ।
 मायामोसं च मिच्छत्तं-पावठणाणि वज्जिमो ॥ ३०४ ॥

अहो मोहो महामल्लो, जेणं अम्हारिस्सा वि हु ।
 जाणंता वि अणिच्चत्तं, विरमंति न खणं पि हु ॥ ३०५ ॥
 जेण भवरुक्खकुसुमफलाइं, एयाइं डिंभरूवाइं ।
 भज्जा नियलमलोहं च, बंधणपासं च बंधुजणो ॥ ३०६ ॥
 पियपुत्तभाय-भइणी-माया-भज्जाण जं कए कुणसि ।
 ते उ तडट्टियणहाया, भुंजई इक्कल्लओ दुक्खं ॥ ३०७ ॥
 एयारिसं पि जाणंतो, मगं सव्वन्नुदेसियं ।
 न विरज्जामि बंधूसु, अहो निल्लज्जया मम ॥ ३०८ ॥
 निम्ममत्तसुखग्गेणं, छिंदउं मोहपासए ।
 खंतो दंतो जियाणंगो, मुणिमगं पवज्जिमो ॥ ३०९ ॥
 इत्थी नाम मणुस्साणं, सग्गनिव्वाणअगगला ।
 सव्वदुक्खसमूहस्स, एसा खाणी अणिट्टिया ॥ ३१० ॥
 वाहीणं च महावाही, विसाणं च महाविसं ।
 अविवेगनरनाहस्स, रायहाण्णे वियाहिया ॥ ३११ ॥
 अणत्थाणं महाठाणं, मूलं दुच्चरियाण उ ।
 आवासो असुइत्तस्स, जओ एयं वियाहियं ॥ ३१२ ॥
 असुइमुत्तमलप्पवाहरूवयं, वंतपित्तवसमज्जपुप्फसं ।
 मेयमंसलबहुहड्डकरंडयं, चम्ममित्तपच्छाइय जुवइअङ्गयं ॥ ३१३ ॥
 मंसं इमं मुत्तपुरीसमीसं, सिंघाणखेलाइ य निज्झरंतं ।
 एयं अणिच्चं किमियाण वासं, पासं नराणं मइबाहिराणं ॥ ३१४ ॥
 पासेणं पंजरेण य, बज्जंति चउप्पया य पक्खी य ।
 इह जुवइ पंजरेण, बद्धा पुरिस्सा किलिस्संति ॥ ३१५ ॥
 सीयं च उण्हं च सहंति मूढा, इत्थीसु सत्ता अविवेयवंता ।
 इलाइपुत्तु व्व चयंति जाइं, जीयं च नासंति य रावणु व्व ॥ ३१६ ॥

ता ते सुधन्ना सुकयत्थजम्मा, ते पूयणिज्जा ससुरासुराणं ।
 मुत्तूण गेहं तु दुहाण वासं, बालत्तणे. जे उ वयं पवन्ना ॥ ३१७ ॥
 वेरग्गतिक्खखग्गेणं, छिदिउं मोहबंधणं ।
 निक्खंता जे महासत्ता, अदिट्ठपियसंगमा ॥ ३१८ ॥
 ते धन्ना ताण नमो, दासोहं ताण संजमधराणं ।
 अद्धच्छिपिच्छरीओ जाण, न हियए खुडुक्कंति ॥ ३१९ ॥
 ता किं च तं हुज्जे दिणं मुहुत्तं, जहिं पमुत्तूण गिहत्थभावं ।
 निव्वाणसुक्खाण निहाणभूयं, अणवज्जपव्वज्ज पवज्जिमोऽहं ॥ ३२० ॥
 पुव्वुत्तं सव्व काऊणं, ठावित्ता चित्तमंदिरे ।
 भयवं परमिट्ठि त्ति, तओ निदु तु गच्छई ॥ ३२१ ॥
 जम्मं दुक्खं जरा दुक्खं, रोगा य मरणाणि य ।
 अहो दुक्खो हु संसारो, जत्थ कीसेंति जंतुणो ॥ ३२२ ॥
 इक्खूण जंताणि विवज्जयामि, कुंताइं सिलाइ वणिज्जयं च ।
 कलहं च झंझं च चएमि निच्चं, सव्वाण पावाणमिमं खु मूलं ॥ ३२३ ॥
 किं मे कडं किंच मे किच्चसेसं, किं सक्कणिज्जं न समायरामि ।
 किं मे परो पासइ किं च अप्पा, किं वाहं खलियं न विवज्जयामि ॥ ३२४ ॥
 जीवे नो वहई जो उ, बायरे सुहमे तहा ।
 अलियं च भासए नेव, अदत्तं नेव गिण्हए ॥ ३२५ ॥
 बंधं तु धारए जो उ, नवगुत्तीसणाहयं ।
 परिग्गहं विवज्जेइ, असमंजसकारयं ॥ ३२६ ॥
 हिरन्नं च सुवन्नं च, कंसं संखं पवालयं ।
 धणं धन्नं कलत्तं च, जो विवज्जेइ सव्वहा ॥ ३२७ ॥
 राईभोयणाओ य, जो विरत्तो महायसो ।
 संनिही संचयं जो उ, न करेइ न कयाइवि ॥ ३२८ ॥

न किणे न किणावेई, न हणे न हणावइ ।	
उज्जुत्तो संजमे जो उ, सव्वारंभविवज्जए	॥ ३२९ ॥
वाउ व्व अपडिबद्धो, गयणं व निरासओ ।	
अहि व्व परघरे वासी, भारंडो वापमत्तओ	॥ ३३० ॥
नीरनाहु व्व गंभीरो, मेरुव्व निप्पकंपओ ।	
सीहो वा निब्भओ जो उ, सत्तभयविवज्जओ	॥ ३३१ ॥
छत्तीसगुणगणोवेओ, धम्माहम्मवियाणओ ।	
अहम्माओ नियत्तेइ धम्ममग्गम्मि लायई	॥ ३३२ ॥
एयारिसो महाभागो, दुल्लहो सूरी भवन्नवे ।	
बुडुंतं तारए जो उ, अप्पणो वि तरेइ य	॥ ३३३ ॥
कईयाहं सो पुणो सूरी, लद्धूणं गुणसायरो ।	
निक्खमामि नरारंभो तस्स पायाण अंतिए	॥ ३३४ ॥
एयं पइदिणकिच्चं, समासओ देसयं तु सइढाणं ।	
वित्थरओ नायव्वं, जह भणियं पुव्वसूरीहिं	॥ ३३५ ॥
ताणं सुलद्धं खलु माणुसत्तं, जाईकुलं धम्मरहस्ससारं ।	
अप्पेण अप्पं पडिलेहइत्ता, सम्मं पयट्ठंति जे मुख्खमग्गे	॥ ३३६ ॥
एवं विहाणेण पयट्ठमाणा, सुसावया सासणभत्तिमंता ।	
अणेगजम्मंतरसंचिअं अघं, खवित्तु गच्छंति गइं सुउत्तमं॥	३३७ ॥
अन्नाणेणं पमाएणं, मूढयाए तहेव य ।	
जं मे विरइयं किंचि, आगमस्स विरुद्धयं	॥ ३३८ ॥
तं पुत्तदुच्चरियं व, मज्झ सोहिंतु सूरिणो ।	
दयं उवरि काऊणं, जं जं इत्थ असुद्धयं	॥ ३३९ ॥
किंची गुरुवएसेणं, किंचि य सुत्ता वियाहियं ।	
सइढाणं दिणकिच्चं तु, मएणं मंदबुद्धिणा	॥ ३४० ॥

पढंतमाणाण मुणंतयाणं, भव्वाण सड्ढाण दिणस्स किच्चं ।
 तिलोगनाहाण जिणाण सासणे, भवेउ ताणं तु सुनिच्चलं मणं ॥ ३४१ ॥
 काऊण सड्ढाण दिणस्स किच्चं, जं किंचि पुत्रं मइ अज्जियंति ।
 तेणं तु भव्वाण भवुब्भवाण, तिक्खाण दुक्खाण भवेउ नासो ॥ ३४२ ॥
 अयाणमाणेण जिणुत्तमाणं, मयं महत्थं मइविब्भमेणं
 जं मे विरुद्धं इह तस्स वुत्तं, तं मज्झं मिच्छा मिह दुक्कडं ति ॥ ३४३ ॥

पू.आ.श्रीरत्नशेखरसूरिविरचिता

॥ श्राद्धविधिः ॥

सिरिवीरजिणं पणमिअ, सुआओ साहेमि किमवि सड्ढविहिं ।
 रायगिहे जगगुरुणा, जहभणियं अभयपुट्टेणं ॥ १ ॥
 दिणरत्तिपव्वचउमासिगवच्छरजम्मकिच्चदाराइं ।
 सड्ढाणणुग्गहट्ठा, सड्ढविहिं भणिज्जंति ॥ २ ॥
 सड्ढत्तणस्स जुग्गो भद्दगपगई विसेसनिउणमई ।
 नयमग्गई तह दढनिअवयणठिई विणिहिट्ठो ॥ ३ ॥
 नामाई चउभेओ सड्ढो भावेण इत्थ अहिगारो ।
 तिविहो अ भावसड्ढो दंसण-वय उत्तरगुणेहिं ॥ ४ ॥
 नवकारेण विबुद्धो, सरेई सो सकुल-धम्म-निअमाई ।
 पडिक्कमिअ सुई पूईअ, गिहे जिणं कुणइ संवरणं ॥ ५ ॥
 विहिणा जिणं जिणगेहे गंतुं अच्चेइ उचियचिंतरओ ।
 उच्चरइ पच्चक्खाणं दढपंचाचारगुरुपासे ॥ ६ ॥
 ववहारसुद्धि देसाइ विरुद्धचाय उचिय चरणेहिं ।
 तो कुणई अत्थचितं निव्वाहितो निअं धम्मं ॥ ७ ॥

मज्झण्हे जिणपूआ, सुपत्तदाणाइजुत्ति भुंजित्ता ।	
पच्चक्खाइ अ गीअत्थअंतिए कुणइ सज्झायं	॥ ८ ॥
संज्ञाइ जिणं पुणरवि, पूयइ पडिक्कमइ तह विहिणा ।	
विस्समणं सज्झायं, गिहं गओ तो कहइ धम्मं	॥ ९ ॥
पायं अबंभविरओ, समए अप्पं करेइ तो निदं ।	
निदोवरमे थीतणु-असुइत्ताई विचिंतिज्जा	॥ १० ॥
पव्वेसु पोसहाई बंभअणारंभतवविसेसाइ ।	
आसोअचित्तअट्ठाहिअपमुहेसुं विसेसेणं	॥ ११ ॥
पइचउमास समुचिअ-नियमगहो पउसे विसेसेण ।	
पइवरिसं संघच्चण-साहम्मिअभत्तिजत्ततिगं	॥ १२ ॥
जिणगिहि ण्हवणं जिणधण-वुड्ढी महपूअधम्मजागरिआ ।	
सुअपूआ उज्जवणं, तह तित्थपभावणा सोही	॥ १३ ॥
जम्मं निवासठाणं, तिवग्गसिद्धीइ कारणं उचिअं ।	
उचिअं विज्जागहणं, पाणिग्गहणं च मित्ताई	॥ १४ ॥
चेइअपडिमपइट्ठा सुआइपव्वावणा य पयठवणा ।	
पुत्थयलेहणवायण-पोसहसालाइ-कारवणं	॥ १५ ॥
आजम्मं संमत्तं जहसत्ति वयाइं दिक्खगहणं वा ।	
आरंभचाउ बंभं पडिमाई अंतिआरहणा	॥ १६ ॥
एअं गिहिधम्मविहिं पइदिअहं निव्वहंति जे गिहिणो ।	
इहभवि परभवि निव्वुई-सुहं लहुं ते लहंति धुवं	॥ १७ ॥

पू. आ. श्रीजयशेखरसूरिविरचितम्
॥ उपदेशचिंतामणिः ॥

अधिकार-१

तित्थयेरे भयवंते, परमगुरु गुरुयअइसयसमिद्धे ।
धम्मपह पत्तवरसिरि - महिदवंदियगुणे वंदे ॥ १ ॥

पुव्वपहा पुण्णपया, तिमग्गणा सायरे ठिया सम्मं ।
अवणेउ पावपंकं, जिनवाणी तियससरिय व्व ॥ २ ॥

चित्तियसुहयं सुहयं, जणाण सुरसत्थसंगयं वोच्छं ।
गुरुवयणेणं चिता-मणिं व उवएससारमहं ॥ ३ ॥

इह जिणधम्मपसंसा, तस्सामग्गी य देसविरई य ।
सव्वविरई य तत्तो, एए चउरो अहीगारा ॥ ४ ॥

जयइ जगज्जीवहियओ, हेऊ सव्वाण लद्धिरिद्धीणं ॥
उवसग्गवग्गहरणो, गुणमणिरयणायरो धम्मो ॥ ५ ॥

चउसु वि पुरिसत्थेसु, धम्मं चिय उवइसंति धुरि विबुहा ।
जं अत्थकाममोक्खा, धम्मेण जणे जणिज्जंति ॥ ६ ॥

अलसत्तणे वि कस्सइ, होइ सिरी उज्झमे वि नन्नस्स ।
अद्धिट्ठसाहणं तो, धम्मो चिय जयइ तत्थेगो ॥ ७ ॥

एगस्स कामियसुहं, बहु समाणे वि भोगसंयोगे ।
इअरस्स न तारिसयं, को इह हेऊ विणा धम्मो ॥ ८ ॥

धम्मज्झाणं आलं - बिउण जं सुक्कमोअइ खवगो ।
ता तेण निम्मिओ किर, मुक्खो वि णुअत्तए धम्मं ॥ ९ ॥

नामेण चिय धम्मं, गहिऊण जडा लहंति दोगच्चं ।
ता कणयंव परिक्खा - पुव्वं गिण्हंति तं धीरा ॥ १० ॥

कणए हुंति परिक्खा, कसच्छेअणतावताडणाइहिं ।
धम्मे उवसमकरुणा-बंधअदंभत्तणाइहिं ॥ ११ ॥

उवसमसारं चरणं, भणइ जिणो न उ परे मणे तेसिं ।
 जं देवरिसी दिट्ठा सवमाणा थोवकज्जे वि ॥ १२ ॥
 सो धम्मो जत्थ दया, सा उ दया जत्थ जीववित्राणं ।
 जह जीवेसु जिणाणं, नाणं अत्राण तह नत्थि ॥ १३ ॥
 देवा रिसिणो वि परे, जं अविरामं रमंति रमणीहिं ।
 तम्हा बंभवयस्स वि, जिणमयमेयं अवट्ठंभो ॥ १४ ॥
 अन्नमए देवाणं, माया माया जयस्स जइ होइ ।
 तो भावकरणसच्चं, अदंभया जिणमयम्मि ठिया ॥ १५ ॥
 सुपरिक्खिअम्मि कणए, भवंति भवणम्मि इक्कभवभोगा ।
 आमुक्खं सुक्खभरो, धम्मे सुपरिक्खिए होइ ॥ १६ ॥
 गुणयणनाणवरजल-जलनिहिणा जो जिणेण उवइट्ठो ।
 अमयं व देइ धम्मो, अइरा अयरा मरत्तं से ॥ १७ ॥
 हुंति जहा अवरेहिं, जलेहिं पउराउ धन्नरासीउ ।
 मुत्ताहलनिप्फत्ती, होइ पुणो साइनीरेण ॥ १८ ॥
 एवं सुरनरिद्धी, हवंति अत्राणधम्मचरणेहिं ।
 अक्खयमोक्खसुहं पुण, जिणधम्माओ न अन्नत्थ ॥ १९ ॥
 कोवदवग्गिपलित्तं, माणंगिरीनिअडिवंसिसंजुत्तं ।
 लोभगुरुविवराहणं, बहुक्किहआसापिसाइगणं ॥ २० ॥
 मोहतमपूरभरियं, उल्लंघित्तं भवार्डवि तुरित्तं ।
 जिणधम्मविहिअरक्खो, सत्तो सत्तो महासत्तो ॥ २१ ॥
 घणसत्थअत्थकलिओ, पुरओ वि ठिओ परेहिं दुग्गिज्जो ।
 सिरिवीराओ जाओ, धम्मो वि वहेइ वीरत्तं ॥ २२ ॥
 जिणधम्मो गयराओ, सुबहुमओ असमसमरसं पत्तो ।
 विप्फुरियविविहआसं, महइ महामोहरायबलं ॥ २३ ॥

जम्मजरमरणदुखं, हरेइ संकप्पिअं पिअं देइ ।
 सहिभाउपुत्तपणइणि-पिउमाऊहिं हिओ धम्मो ॥ २४ ॥
 जे नरसुरवरभोगा, जे जसबलरूवरिद्धिसंजोगा ।
 ते धम्मकप्पतरुणो, कुसुमाइं फलं पुणो सिद्धी ॥ २५ ॥

अधिकार-२

जिणधम्मं जीवा न हु, लहंति सामग्गिबाहिरा सव्वे ।
 माणुस्सखित्तकुलगुरु-सद्धाविरिआइया सा य ॥ २६ ॥
 दुलहं खलु माणुस्सं, सव्वुत्तमलाभमूलनीविसमं ।
 लंभे जस्स विसिद्धा, दसदिट्ठंता सुए दिट्ठा ॥ २७ ॥
 अव्ववहारनिगोएसु, ताव चिट्ठंति जंतुणो सव्वे ।
 पढमं अणंतपुग्गल - परियट्ठे थावरत्तेण ॥ २८ ॥
 तेसु अणंतजीएहिं, समजम्माहारदेहऊसासो ।
 कम्मवसो वसइ जिओ अणंतपुग्गलपरिअट्ठे ॥ २९ ॥
 कह कह वि तओ मुक्को, निगोयअयसंकलाइ गहिलो व्व ।
 अइगहणे भवगहणे, भमइ जिओ विविहवेसेहिं ॥ ३० ॥
 साहारणेसुअणंतं, संखाइअं परित्तजोणीसु ।
 तसकाए संखिज्जं, कालं परियट्ठए जीवो ॥ ३१ ॥
 एवं परिब्भमंतो, भवकंतारे दुहेहिं परित्तो ।
 कप्पतरुं व दरिद्धो, कह वि लहइ कोइ मणुअत्तं ॥ ३२ ॥
 नाणेण केवलेणं पुरिसे जिणगणहराइजम्मेण ।
 चरणम्मि सव्वविरइ, को भवो तुलइ माणुस्सं ॥ ३३ ॥
 चंदणतरुव्व मुत्ता-गरव्व मरगयमणिव्व कंणयं व ।
 सव्वुत्तम त्ति थोवा, मणुआ सेसेसु जीवेसु ॥ ३४ ॥

छट्ठो वग्गो पंचम वग्गगुणो तित्थिया जहन्नेणं ।	
उक्कोसपए मणुया, संखिज्जा कोडिकोडीओ	॥ ३५ ॥
जीवियमईहिं तणुआ-मुच्छिममणुआ निगोयजीव व्व ।	
तम्हा इह अहिगारो, न हु तेहिं असंखएहिं पि	॥ ३६ ॥
पत्ते वि माणुसत्ते, आरियखित्तेसु दुल्लहो जम्मो ।	
सङ्कपणवीस आरिय-देसा भरहम्मि मगधाई	॥ ३७ ॥
मगहंग वंग कासी, कलिंग कुरु कोसला कुसट्टाय ।	
जंगल वच्छ विदेहा, पंचाल सुरट्ठ संदिब्भा	॥ ३८ ॥
मलयऽच्छ सिंधु वेई, वइराड दसन्न भंगि वड्ढाय ।	
लाटय सुरसेणा, कुणाल तह केयई अद्धं	॥ ३९ ॥
जत्थ न जिण कल्लाणा, न चक्किबलकेसवाण अवयारा ।	
न य जिणधम्मपवित्ती, सगजवणाई अणज्झा ते	॥ ४० ॥
जह जह तेसिं इंदिय - मणोबलं तह तहायरो पावे ।	
ता तेहिं तो मन्ने, पवरं एगिंदियत्तं पि	॥ ४१ ॥
उप्पन्नो वि अणारिय-देशे जं अद्दओ वयं पत्तो ।	
सो बुद्धिमहानिहिणो, महिमा खलु अभयमित्तस्स	॥ ४२ ॥
छप्पन्नंतरदीवेसु, तहय तीसाइभोगभूमीसु ।	
जे जुअलधम्मिमणुआ, न ते वि धम्मस्स किर जुग्गा	॥ ४३ ॥
तत्थ वि सुसावयकुलं, दुलहं मुत्तागरु व्व बहुसुत्ति ।	
जत्थो दया उ दीसइ, कमेण मुत्ताण परिणामो	॥ ४४ ॥
मिच्छेसु कूरकम्मसु, कुलेसु भव्वो वि असरिसेसु गओ ।	
अप्पाणं नासेइ, खारजले साईसलिलं व	॥ ४५ ॥
देवगुरुधम्मतत्ते, जत्थ परिक्खापरम्मुहा बुद्धी ।	
तेसु वि कुलेसु जाओ, कुलगव्वं वहइ ही मूढो	॥ ४६ ॥

जलगलणणंत काइय निसिभत्तसुराइ विरमणाइयं ।
जं अन्नेसिं दुग्गं, सो मग्गो सावयकुलेसु ॥ ४७ ॥
सुरलोयम्मि सुरिंदा, सुक्खं तं तारिसं अणुहवंता ।
बोहिसुलहतहेउं, सावयकुलजम्ममिच्छंति ॥ ४८ ॥
आयण्णिऊण जम्मंत-रम्मि सुहयस्स तारिसं उदयं ।
सावयकुलेसु पेस-त्तणं पि बाढं सुहावेइ ॥ ४९ ॥
विमलं पि कुलं अहलं, जइ लब्भइ धम्मदेसओ न गुरू ।
पत्तं पि जाणवत्तं, विहलं निज्जाम्मएण विणा ॥ ५० ॥
छत्तीसगुणसमेओ, तयभावे अप्पमतगीयत्थो ।
जो सो पोअव्व गुरू, तरेइ तारेइ भवजलहिं ॥ ५१ ॥
जत्थ न मणी न दीवा, न य चंदा न य रवि वि दिप्पंति ।
तं पि सुगुरूवएसा, अत्थं हेलाइ पयडंति ॥ ५२ ॥
नीणिंति कहं भविआ, गंभीराओ भवंधकूवाओ ।
जइ अवलंबं सुगुरू-वएसरासीओ न करिंति ॥ ५३ ॥
न य चोयंति पमत्तं, नेव पयासंति विहिपथं सम्मं ।
सव्वत्थ चाडुवाई, ते गुरुणो भवपहसहाया ॥ ५४ ॥
खीणो वि धम्मधाऊ, पएसिरज्जम्मि जं समुल्लसिओ ।
तं किर सम्मं सेविय-गुरुचरण रसायणस्स बलं ॥ ५५ ॥
निसुणिय गुरुवयणाण वि, दुलहो देहिण धम्मपरिणामो ।
जलहरजलसित्ताणं, खित्ताणं पवरवाउ व्व ॥ ५६ ॥
किं कुणइ ताण सुगुरु, जेसिं हियए ण वासणावासो ।
मेहो वि अमेहो ऊस-रम्मि उप्पाइउं बीयं ॥ ५७ ॥
लहिरुण वि सामग्गिं, भावो भव्वाण न उ अभव्वाणं ।
उअ इत्थ संबपालय-दिट्ठंतं नेमिनमणम्मि ॥ ५८ ॥

दुलहो सुवसंतगुणो, सद्भालंभे वि वीरियायारे ।
 जमणेण विणा पायं, न चूयवल्लीव सा फलइ ॥ ५९ ॥
 कस्स वि एसो कस्स वि, एस्सो अन्नस्स दुन्निविय लोगा ।
 जे पुण पमायविवसा, दुन्नि वि लोगा हया तेसिं ॥ ६० ॥
 जइ तर्भवसिद्धीया, जिणा वि चरणम्मि उज्जमंति दढं ।
 संदिद्धे भव्वत्ते वि, ता पमायंति किं इयरो ॥ ६१ ॥
 अपमाए अरिहंतो, पए पए गोयमं पि चोइए ।
 अवराणवरायाणं, ता कीस पमायवीसंभो ॥ ६२ ॥
 इहलोयपरलोयदुहेसु, आरंभेसु सयं समुज्झमइ ।
 सुहहेउम्मि उ धम्मे, वुत्तो वि जिओ न मूढमई ॥ ६३ ॥
 मा मे इक्को वि खणो, निदाविकहाविणोयमाईहिं ।
 जाउ मुहा इय बुद्धी, न जस्स नणु तस्स कह सिद्धी ॥ ६४ ॥
 सो भरियसरम्मि ठिओ तिसिओ छुहिओ व फलियखित्तम्मि ।
 जो देइ लहिय धम्मा-वसरं पसरं पमायस्स ॥ ६५ ॥
 ही बालिसेण सुकयालसेण बहुविसयलालसेण तहा ।
 पत्ता वि धम्मवेलाऽवहीलिया बंधदत्तेण ॥ ६६ ॥

अधिकार-३

सो होइ अप्पमतो, विरइए उज्जमेण सा य दुहा ।
 देसेण सावयाणं, सव्वेणं संजयाणं च ॥ ६७ ॥
 जे न खमंति परीसह-भयसयण सिनेह विसयलोभेहिं ।
 सव्वविरइं धरेउं, ते जुग्गा देसविरइए ॥ ६८ ॥
 इह सम्मत्तं १ बारस-वयाइं २ दिट्ठंतसंजुयाइं तओ ।
 गुण ३ भावण ४ दिणरयणी-किच्चाइं ५ फलं च वत्तव्वं ॥ ६९ ॥

गयरागदोसमोहो, देवो छक्कायसंजया गुरुणो ।	
केवलिभणिओ धम्मो, इय सम्मरुई य सम्मतं	॥ ७० ॥
पन्नवगस्साभावा, मइहेउअभावओ व दुग्गिज्जे ।	
जो जिणवुत्ते भावे, सदहए तस्स सम्मतं	॥ ७१ ॥
सदहणरूवमेगहं, निसग्गउवएससंभवं दुविहं ।	
उवसमिअखओवसमिअ - खाइअभेएहि तं तिविहं	॥ ७२ ॥
जह सउणाणं साही; जलाण जलही निही हिरण्णाणं ।	
गयणं ताराण तहा, गुणाण सम्मतमाहारो	॥ ७३ ॥
जंति न सिद्धिमभव्वा, अहिगयसुत्ता विसुद्धचरणा वि ।	
तम्हा नाणचरित्ता, दंसणरित्ताण न हु फलया	॥ ७४ ॥
इक्कत्तो धणकोडी, अन्नत्तो इक्कमेव सम्मतं ।	
आसिवसुह हेउस्सय, न तस्स ताओ पहुप्पंति	॥ ७५ ॥
विलसइ रंको वि सुरे-सरो व्व सम्मतनिच्छिय मईओ ।	
राया वि रुलइ रंको व्व जेण पत्तं न सम्मतं	॥ ७६ ॥
सदहण सुद्धि लक्खण, लिंग गुणा गार विणय जयणाणं ।	
ठाण पभावण भावण, दोसाणं तं परित्राए	॥ ७७ ॥
भवभमणुव्विग्गाणं, वीसामठाणमाइमं एयं ।	
मित्थत्तमोहियमणा, लद्धं पि वमंति सम्मतं	॥ ७८ ॥
ही धुत्तिउ व्व धत्तूरेउ व्व, कयकम्मणो व्व मुढो व्व ।	
मिच्छत्तेणं जीवो, गणइ अहम्मं पि धम्मं व	॥ ७९ ॥
कारंति जीवहिंसं, हिंसं पि हु सग्गकारणं बिंति ।	
मित्थत्तगहग्गहिया, इमं पि सच्चं ति मन्नंति	॥ ८० ॥
आयण्णिय वण्णियमंबडस्स पयडं पहावमवरेहिं ।	
नियनियमाउ न भट्ठा, समत्ते अकलुसा सुलसा	॥ ८१ ॥

जाणंतो विरइगुणे, गेही गिण्हेज्ज बारसवयाइं ।	
तत्थ पढमं अहिंसा-वयं जिणंदेहिं निदिट्ठं	॥ ८२ ॥
तसजंतू संकप्पिय, निम्मंतू न वि हणेइ निरवक्खो ।	
वच्चसि से जयणा, न तं विणा जं वयस्स फलं	॥ ८३ ॥
जं जं घरवावारं, कुणइ गिही तत्थ तत्थ आरंभो ।	
आरंभे वि हु जयणं, तरतमजोएण चित्तेइ	॥ ८४ ॥
जो परजीवे रक्खइ, रक्खइ परमत्थओ स अप्पाणं ।	
जो परजीवे हिंसइ, सो हिंसइ अप्पणा अप्पं	॥ ८५ ॥
जीवस्स नत्थि मुल्लं, बहुएहिं वि कणयभूमिरयणेहिं ।	
ता कह जीववहाओ, छुट्ठइ कणयाइ दाणेण	॥ ८६ ॥
इक्कस्स कए नियजी-वियस्स मारंति जीवकोडीओ ।	
तं जीवियं विणस्सइ, ते उ कया वेरिणो सव्वे	॥ ८७ ॥
रेगाओ सावओ वा, सभावओ वा वि अबलया सेया ।	
जं पुण परहणणट्ठा, तं बलियत्तं पि मा होउ	॥ ८८ ॥
जे हिंसं कुणमाणा, अन्नाणा अहिलसंति धम्मफलं ।	
गयणगयकमलपरिमल, माइग्घेउं मणो तेसिं	॥ ८९ ॥
सुहसोहग्गबलाउ य, धीरिमकंती फलं अहिंसाए ।	
रेगासोगविओगा-बलत्तभिई उ हिंसाए	॥ ९० ॥
परजीवरक्खणाओ, सुकयं कणयं व गहिय जियजीवं ।	
धूलि व्व जेण चत्तं, तं मेयज्जं मुणिं थुणिमो	॥ ९१ ॥
कन्नागोभूअलियं, नासवहारं च कूडसक्खिज्जं ।	
थूलमलीयं पंचह, चएइ सुहुमं पि जहसत्ति	॥ ९२ ॥
पुज्जो पिउ व्व गेओ गुरु व्व जणणि व्व जणियवीसासो ।	
सच्चेण नरो सुहओ, सहि व्व निवइ व्व नमणेज्जो	॥ ९३ ॥

जे सच्चववहार, तेसि दुद्रा वि नेव पहवंति ।	
नाइक्कमंति आणं, ताणं दिव्वाइं सव्वाइं	॥ ९४ ॥
वयणम्मि जस्स वयणं, निच्चमसच्चं वहेइ वच्चरसो ।	
सुद्धिए जलण्हाणं, कुणमाणं तं हसंति बुहा	॥ ९५ ॥
मूयत्तणं पि मन्ने, सारं सारंभवयणसत्तीओ	
निम्मंडणं चिय वरं, जलंतअंगारसिगारा	॥ ९६ ॥
सच्चेण जीओ जायइ; अप्पडिहयमहरुगुहिरवरवयणो ।	
अलिणं मुहुरोगी, हीणसरो मम्मणो मूओ	॥ ९७ ॥
दप्पेण अलियवयणस्स, जं फलं तं न सक्किमो वोतुं ।	
दक्खिणालीएण वि, गओ वसू सत्तमं नरयं	॥ ९८ ॥
तइयवयम्मि चइज्जा, सचित्ताचित्तथूलचोरिक्कं ।	
तिणमाइतणुयतेणिय-मेसो पुण मोत्तुमसमत्थो	॥ ९९ ॥
नासीकयं निहिगयं, पडियं वीसारियं ठियं नट्टं ।	
परअत्थं हीरंतो, नियअत्थं को विणासेइ	॥ १०० ॥
जं पइ मम ति जंपइ, तं तं जीवस्स बाहिरा पाणा ।	
तिणमित्तं पि अदिन्नं, दयालुओ तो न गिण्हेइ	॥ १०१ ॥
कुलकित्तिकलंककरं, चोरिक्कं मा करेह कइया वि ।	
इह वसणं पच्चक्खं, संदेहो अत्थलाभस्स	॥ १०२ ॥
काऊण चोरवित्तिं, जे अबुहा अहिलसंति संपत्तिं ।	
वसभक्खणेण जीविय-मिच्छंता ते विणस्संति	॥ १०३ ॥
ते धन्ना सप्पुरिसा, जेसि मणो पासिऊण परभूइं ।	
एसा परभूइ चिय, एवं संकप्पणं कुणइ	॥ १०४ ॥
विहबंधरोहमच्चु, चोरिक्काओ हवंति इह लोए ।	
नरयनिवायधणक्खय-दारिद्राइं च परलोए	॥ १०५ ॥

जं इत्थ जणपसंसाइ, परभवे सुगइमाइ होइ फलं ।	
मुक्काइ चोरियाए, तं जायं रोहिणेयस्स	॥ १०६ ॥
ओरालिय वेउव्विय, परदारासेवणं पमुत्तूण ।	
गेही वए चउत्थे, सदारुत्ठि पवज्जिज्जा	॥ १०७ ॥
दुरियगयगुरुयसालासु, कित्तिधवलत्तधूममालासु ।	
वइरविरोयणअरणीसु, को रमइ अवररमणीसु	॥ १०८ ॥
जं नागदत्तदइया, रत्ता विक्कमजसेण अवहरिया ।	
बहुसु भवेसु सह तेण, तस्स तो वड्ढियं वइरं	॥ १०९ ॥
मयणगिपवणवेसं, निम्मलआयारसाहुजणवेसं ।	
केवललोह निवेसं, न सेवए सावओ वेसं	॥ ११० ॥
जंपंति महरुवयणं, वयणं दंसंति चंदमिव सोमं ।	
तह वि न वीससीयव्वं, नेहविमुक्काण वेसाणं	॥ १११ ॥
तह अम्मापिउमरणं, सोऊणं दुण्ह रायपुत्ताणं ।	
मणसा वि न माणिज्जा, दुरहनिवेसाउ वेसाओ	॥ ११२ ॥
कामं कामंधेणं, न सावएणं कया वि होयव्वं ।	
देहधणधम्मखयका-रिणी हि कामम्मि अइगिद्धी	॥ ११३ ॥
जह नारीउ नराणं, तह ताण नरावि पासभूयाउ ।	
तम्हा नारीउ वि हु, परपुरिसपसंगमुज्झंति	॥ ११४ ॥
ते सुरगिरिणो वि गुरू, जेसि सीलेण निम्मूला बुद्धि ।	
गयसीलगुणे पुण सुण, मणुए तणुए तिणाओ वि	॥ ११५ ॥
वग्धाइया भयट्ठा, दुट्ठा वि जिया न सीलवंताणं ।	
नियच्छायं पि निरिक्खिय, सासंका हुंति गयसीला	॥ ११६ ॥
जलणो वि जलं जलही-वि गोपयं विसहरा वि रज्जुओ ।	
सीलजुआणं मत्ता, करिणो हरिणोवमा हुंति	॥ ११७ ॥

वित्थरइ जसं वड्डइ, बलं च विलसंति विविहसिद्धिओ ।	
सेवंति सुरा सिज्झंति, मंतविज्जा य सीलेण	॥ ११८ ॥
किं मंडणेहिं कज्जं, जइ सीलेणं अलंकिओ देहो ।	
किं मंडणेहिं कज्जं, जइ सीले हुज्ज संदेहो	॥ ११९ ॥
हंत नवं चिय नयणं, जंबुकुमारस्स किं पि आसि तया ।	
रूवबहुया वि बहुया, जेण तिणाओ तणू दिट्ठा	॥ १२० ॥
नारीओ वि अणेगा, सीलगुणेणं जयम्मि विक्खाया ।	
जासिं चरित्तसवणे मुणिणो वि मणे चमक्कंति	॥ १२१ ॥
इत्थिं वा पुरिसं वा, निस्संकं नमसु सीलगुणपुट्ठं ।	
इत्थिं वा पुरिसं वा, चयसु लहुं सीलपब्भट्ठं	॥ १२२ ॥
पंडुत्तं पंडत्तं, दोहगमरुवया य अबलत्तं ।	
दुस्सीलयालयाए, इणमो कुसुमं फलं निरओ	॥ १२३ ॥
आरुगं सोहगं, संघयणं रूवमाउबलमउलं ।	
अन्नं पि किं अदिज्जं, सीलव्वयकप्परुक्खस्स	॥ १२४ ॥
गेही गेहिमणंतं, परिहरिय परिग्गहे नवविहम्मि ।	
पंचमवए पमाणं, करिज्जा इच्छणुमाणेण	॥ १२५ ॥
जह जह लहेइ रिद्धिं तह तह लोभो वि वड्डए बहुओ ।	
लहिरुण दारुभारं, किं अग्गी कह वि विज्झाइ	॥ १२६ ॥
सेवंते पहुं लंघंति सायरं सायरं भमंति भुवं ।	
विवरं विसंति निवसं-ति पिउवणे परिग्गहे निरया	॥ १२७ ॥
संतोसगुणेण अकिंचणो वि इंदाहियं सुहं लहइ ।	
इंदस्स वि रिद्धिं पाविरुण ऊणो च्विय अतुट्ठो	॥ १२८ ॥
आयासभयअवीसास-माइयं बहुपरिग्गहे दुक्खं ।	
संतोसम्मि उ अक्खय-सुक्खं कविलस्स पच्चक्खं	॥ १२९ ॥

एयाइं पंच अणुव्वयाइं इत्तो गुणव्वया तिन्नि ।	
तत्थ पढमं दिसिवयं, उड्डाहोतिरियदिसिमाणं	॥ १३० ॥
भुवणक्कमणसमत्थे, लोभसमुद्दे विवड्डमाणम्मि ।	
कुणइ दिसापरिमाणं, सुसावओ सेउबंधं व	॥ १३१ ॥
करुणावल्लौबीयं, जइ कुव्वंतो दिसासु परिमाणं ।	
राया असोगचंदो, ता नरए नेव निवडंतो	॥ १३२ ॥
भोयणकम्मेहिं दुहा, बीयं भोगोवभोगमाणवयं ।	
भोयणओ सावज्जं, उस्सग्गेणं परिहरति	॥ १३३ ॥
तह अतरंतो वज्जइ, बहुसावज्जाइं एस भुज्जाइं ।	
बावीसं अन्नाइ वि, जहारिहं नायजिणधम्मो	॥ १३४ ॥
अइपोसियं पि विहडइ, अंते एयं कुमित्तमिव देहं ।	
सावज्जभुज्जपावं, को तस्स कए समायरइ	॥ १३५ ॥
मंसाईणं नियमं धीमं पाणच्चये वि पालंतो ।	
पावइ परम्मि लोए, सुरभोए बंकचूलो व	॥ १३६ ॥
कम्माओ जइ कम्मं, विणा न तीरेइ तिव्वहेउओ ।	
पनरसकम्मादाणे, चइए अन्नं पि खरकम्मं	॥ १३७ ॥
इयरं पि हु सावज्जं, पढमं कम्मं न तं समारभइ ।	
जं दट्ठूण पयट्ठइ, आरंभे अबिरओ लोओ	॥ १३८ ॥
दंडिज्जइ जेण जिओ, वज्जिय नियदेहसयणधम्मट्ठं ।	
सो आरंभो केवल-पावफलोऽणत्थदंडं ति	॥ १३९ ॥
अवज्झाणपावउवएस-हिंसदाणप्पमायचरिएहिं ।	
जं चउहा सो मुच्चइ, गुणव्वयं तं भवे तइयं	॥ १४० ॥
अनियट्ठीपरिणामो, अट्ठे रुद्धे इमं अवज्झाणं ।	
दम वसहे कुणसु किंसि, इच्चाइ पावउवएसं	॥ १४१ ॥

जंतहलमुसलआउह-अग्निपयाणं च हिंसदाणंति ।	
जलकेलि जीवजोहण-दोला जूयाइ वसणाइं	॥ १४२ ॥
निच्चं चियवक्खेवो, वम्महसत्थेसु सव्वनिसिसुअणं ।	
विकहा वेरिविबुद्धी, पमायचरियं इय चइए	॥ १४३ ॥
पाएण वज्जियव्वो, गिहिणा जहसत्ति अत्थदंडो वि ।	
कह अहिगयपरमत्थो, अणत्थदंडं पउंजेइ	॥ १४४ ॥
वडुंता वेरमणत्थ-दंडिणो भरियदुरियभंडारा ।	
जाया सुभूमरामा, पइट्ठिया अप्पइठाणे	॥ १४५ ॥
अह चत्तारि सिक्खा-वयाणि वुच्छामि जाइं सड्डेण ।	
विज्ज व्व सिक्खगेण, पुणो पुणो अब्भसिज्जंति	॥ १४६ ॥
सामाइयमिह पढमं, सावज्जे जत्थ वज्जिउं जोगे ।	
समणाणं होइ समो, देसेण देसविरओ वि	॥ १४७ ॥
जइपासे जिणभवणे, घरे व जत्थ य निराउलो होइ ।	
पंचसमिओ तिगुत्तो, करेइ सामाइयं तत्थ	॥ १४८ ॥
आगमअत्थं पुच्छइ, दिट्ठंते भावए सुपुरिसाणं ।	
कयसामाइओ वज्जइ, विगहानिद्वाइए दोसे	॥ १४९ ॥
तसथावरजीवेसु, गिही सया तत्तलोहगोलो व्व ।	
मित्तो मुहुत्तमित्तं, सामाइय ट्ठिओ भवे तेसु	॥ १५० ॥
सामाइय वयधारी, सरीरभंगे वि सुद्धपरिणामो ।	
चंदावयंसनिवई, देवत्तं झत्ति संपत्तो	॥ १५१ ॥
पुव्वं गहिअस्स दिसा-वयस्स सव्ववयाण वाणुदिणं ।	
जो संखेवो देसा-वगासियं तं वयं बिइयं	॥ १५२ ॥
एगमुहुत्तं दिवसं, राइं पंचाहमेव पक्खं वा ।	
विरइफलं जाणंतो, संखेवइ सव्ववयनियमे	॥ १५३ ॥

आसन्नरयवासो, चंडमइ चंडकोसीओ सप्पो ।	
देसावगासीएणं, सुरभवणं अट्टमं नीओ	॥ १५४ ॥
आहारदेहसक्कार-गेहव्वारविरइबंभेहिं ।	
पव्वदिणाणुट्ठाणं, तइयं पोसहवयं चउहा	॥ १५५ ॥
चाउदसट्टमुद्धिट्ठ-पुण्णिमासीसु चउसु पव्वेसु ।	
उम्मुक्कमणिसुवण्णो, धण्णो चिय पोसहं कुणइ	॥ १५६ ॥
लद्धीण कारणं असिव-वारणं तारणं भवोदहिणो ।	
तवचरणं चिय धीरा, इह बिंति असेसधम्मेषु	॥ १५७ ॥
लोभारंभविमुक्कं, खंतिपहाणं, सनाणमनियाणं ।	
अप्पं पि तवं निहणइ, कम्माइं निकाइयाइं पि	॥ १५८ ॥
सो य तवो सव्वासु वि, तिहिसु गिहिणो वि होइ करणिज्जो ।	
तह अतरंतो नियमा, हविज्ज पव्वेसु पोसहिओ	॥ १५९ ॥
रयग्गहरोगाइसु, न लहसि असणाइयं न धम्मं पि ।	
किं पव्वपोसहेणं, धुवम्मि धम्मे पमाएसि	॥ १६० ॥
सुगइं सागरचंदो, पत्तो नभसेणभिन्नगतो वि ।	
परिपालिऊण पोसह-मोसहमिव सव्वदुक्खाणं	॥ १६१ ॥
जं इह अहापवत्तं, रिसिणो असणाइ देइ पारणाए ।	
परमविणएण एयं, तुरियमहासंविभागवयं	॥ १६२ ॥
दित्तो अणेसणिज्जं, सुसाहुणो कुणइ कब्बुरं चरणं ।	
जम्मंतरम्मि अप्पा-उयं च अप्पाणमविपायं	॥ १६३ ॥
एवं कुणइ कुपत्ते, असणाई एसणिज्जमवि दित्तो ।	
पावपयडीओ सव्वा, दढबंधा सिथिलबंधा वि	॥ १६४ ॥
जं मुखट्ठा दाणं, तं पइ एसो विही समक्खाओ ।	
अणुकंपादाणं पुण, जिणेहिं न कया वि पडिसिद्धं	॥ १६५ ॥

सव्वारंभविवित्तं, पत्तं दोसेहि वज्जियं देयं ।	
दायामायारहिओ, जइ जुज्जइ तो फलं पुत्रं	॥ १६६ ॥
करुणाइ परिकखाए, लोभेण भयेण अमरिसेणं वा ।	
जसपसिणट्ठा दाणं, अरिहंति कया वि न हु मुणिणो	॥ १६७ ॥
जं कालविसेसेणं, पत्ते भावेण दिज्जए दाणं ।	
तं कप्पहुमर्चिता-मणीण माहप्पमवहरइ	॥ १६८ ॥
परमन्नं च्छन्नं साहुसंगमे संगमेण जं दिन्नं ।	
तं दाणप्पभवाए, रिद्धिए पुण कयं फ्यडं	॥ १६९ ॥
इइ बारस धरइ वए, गिही जहासत्ति छसु विभंगेसु ।	
पत्तेयं पत्तेयं, अइयारे पंच मुंचंतो	॥ १७० ॥
इत्थवया जावकहा, आइमा अट्ठ इत्तरा चउरो ।	
तह मूलगुणा पंच, इमाओ उत्तरा गुणा सत्त	॥ १७१ ॥
जेसिं अहिगयधम्मो, हंसाण सरं व होइ अभिगम्मो ।	
जह विण्णा वुच्छामि, ते गुणा देसविरयाणं	॥ १७२ ॥
बहुगुणआइन्ने वि हु, नगरे गामे व तत्थ न वसेइ ।	
जत्थ न विज्जइ चेइय-साहम्मियसाहुसामग्गी	॥ १७३ ॥
पासंडिपारदारिय-नडनिदयरोसणाण पिसुणाण ।	
धुत्तअमित्ताइण य, पासे वासं परिहरेइ	॥ १७४ ॥
अम्मापिउणभत्तो, कुलसीलसमेहिं विहियवीवाहो ।	
दीणाऽतिहिसाहूणं, पडिवत्तिकरो जहाजुगं	॥ १७५ ॥
परिहरइ जणविरुद्धं, दीहरसोसं च मम्मवयणं च ।	
अरणो अरिणोवि पिओ, परतत्तिविवज्जिओ होइ	॥ १७६ ॥
मुज्जइ महिमं न ताण दट्ठूण सुलसा व्व,	
गीयत्थाणं पासे, सुणेइ धम्मं जिणाभिहियं	॥ १७७ ॥

सार्मि करेई निउणं, मित्तं सगुणं कलत्तमणुरत्तं ।	
उवरयइ लद्धरिद्धी, चेइयदव्वं न भक्खेइ	॥ १७८ ॥
मज्जायमलंघंतो, संकंतो कुणइ सव्वकज्जाइं ।	
अवरोहं पि विसंतो, विस्ससणिज्जो सुसीलो त्ति	॥ १७९ ॥
पच्छित्तिच्छिन्नपावो, पच्चक्खाणम्मि सुट्ठु आउत्तो ।	
पडिणीयवारओ गुणि-रई अगुणेषु मज्झत्थो	॥ १८० ॥
कज्जं समारभंतो, हियमहियं वा विमंसए पढमं ।	
अविमट्ठकारिणो हुंति, आवयाओ अकित्ती वा	॥ १८१ ॥
पासत्थाईण फुडं, अहम्मकम्मं निरिक्खए तह वि ।	
सिढिलो होई न धम्मे, एसो चिय वंचिउ त्ति मई	॥ १८२ ॥
साहुस्स कह वि खलियं, दट्ठूण न तत्थ होइ निन्नेहो ।	
पुण एगंते अम्मा पिउ व्व से चोयणं देइ	॥ १८३ ॥
सीले तवचरणम्मि य, आरंभविवज्जणे जिणच्चवणए ।	
आवस्सए पयत्तं, करेइ पव्वेसु सविसेसं	॥ १८४ ॥
ववहारसुद्धिमेगं, दोसु भवेसु हियं च चित्तेइ ।	
साहेइ तिन्नि वग्गो, बाहेइ न भावणा चउरो	॥ १८५ ॥
समरइ पणपरमेट्ठी, रिउच्छक्कं अंतरंगमुवरमेइ ।	
अवगणइ सत्तवसणे, बहुमन्नइ अट्ठबुद्धिगुणे	॥ १८६ ॥
नव खित्ते ववइ धणं, जसेण जाणिज्जए दसदिसासु ।	
दंसणवयमाईया, इक्कारस फासए पडिमा	॥ १८७ ॥
एवं परिवड्ढंती, कायव्वा सावगाण गुणसंखा ।	
जा सीलंगसहस्से, अट्ठारस भावए मुणीणं	॥ १८८ ॥
सेविज्ज सुद्धभावं, आरंभे बहुविहे वि कुणमाणे ।	
तेण विणा गेहीणं, न पावमलसोहणोवाओ	॥ १८९ ॥

दाणं झाणं नाणं, अन्नं पि हु धम्मियं अणुट्ठाणं ।	
सव्वं पि वालुयासाय-सन्निहं भावणाहीणं	॥ १९० ॥
दाणं संपत्तीए, सीलं पुण होइ भवविरत्तीए ।	
तवचरणं सत्तीए, साहीणा भावणा नवरं	॥ १९१ ॥
कुलमेशपविमुक्को दव्वट्ठाविहियनाडयारंभो ।	
भावणवसेण केवल-नाणं पत्तो इलापुत्तो	॥ १९२ ॥
रयणीइ अट्ठमंसे, उट्ठंतो झाइउण परमेट्ठी ।	
अव्वावडसुद्धमणो, करिज्ज सो धम्मजागरियं	॥ १९३ ॥
कोऽहं मे का वत्था, किं च कुलं केव मज्झगुणनियमा ।	
किं फासियं च न खित्तं, किं न सुअं धम्मसत्थं च	॥ १९४ ॥
अहह मए विउसेण वि, हयासंगिहवासपासपडिण ।	
कह नीणिज्जंति मुहा, मणिकोडी दुल्लहा दियहा	॥ १९५ ॥
पढमवयम्मि वयं जे, गहिऊणं गुरुकुलम्मि निवसंति ।	
अमुणिय घरवावारे, ते बालमुणि पणिवयामि	॥ १९६ ॥
छम्मासियं पि छक्काय-संजयं पणिवयामि जाइसरं ।	
वइरं वयरंगधरं, बालं पि अबालबुद्धिल्लं	॥ १९७ ॥
पच्छा वि जे पवन्ना, इक्किकालंबणेण चारित्तं ।	
पणमामि तेसिं पाए, चउण्हं पत्तेयबुद्धाणं	॥ १९८ ॥
इय भाविऊण काउं, आवस्सयमिसि उग्गए सूरे ।	
सुद्धमणदेहवत्थो, पढमं पूएइ गिहपडिमा	॥ १९९ ॥
तत्तो सव्विड्डीए, मागहवण्णिज्जमाणजसपसरो ।	
अन्नेसिं पि हु भावं, जणयंतो जिणहरं जाइ	॥ २०० ॥
पढमालोए पणओ, पडिमाओ तत्थ लोमहत्थेण ।	
मोणी कयमुहकोसो, एसो निउणं पमज्जेइ	॥ २०१ ॥

तो ण्हविय सुरहिसलिलेण, गंधकासाइयाइ लूहेइ ।	
चंदणसेण लिपेइ, दूसजुअलं निअंसेइ	॥ २०२ ॥
अच्चेइ पवरगंधेहिं, अह कुणइ मुक्कलाण कुसुमाण ।	
मल्लाण चुण्णवण्णग-वत्थाभरणाण आरुहणं	॥ २०३ ॥
मुंचइ पलंबमाला, करयलमुक्काइं किरइ कुसुमाइं ।	
सियतंदुलेहिं अट्ठट्ठ-मंगले आलिहइ पुरओ	॥ २०४ ॥
धूवं च देइ तत्तो, अट्ठसएणं थुणेइ वत्ताणं ।	
सत्तट्ठपए ओसरिय, वाममंचेइ सो जाणुं	॥ २०५ ॥
दाहिणमिलाइलाइय, नामेइ सिरं महीइ तिवखुत्तो ।	
ईसिं नमित्तु सीसे, कयंजली भणइ सक्कथुअं	॥ २०६ ॥
तो गीयवज्जनट्ठं, मणरंगेणं पुणो पयासेइ ।	
चेइयहरस्स चित्तं, कुणइ आसायणारहिओ	॥ २०७ ॥
तो पत्तो गुरुपासे, पच्चक्खाणं करेइ विणएण ।	
सुच्चा धम्मं तत्तो, बालगिलाणाइ चित्तेइ	॥ २०८ ॥
अह धम्ममबाहंतो, हेउं अत्थस्स उज्जमइ सड्ढो ।	
धम्मोवघायजणिया, जं लच्छी होइ विसवल्ली	॥ २०९ ॥
धम्मो वि जो धणेणं, कारइ ववहारसुद्धिरहिएण ।	
सो न लहइ वित्थारं, तरुव्व लवणंबुसंसित्तो	॥ २१० ॥
विसत्थघायपरवंचणाइ काउं विरुद्धगमणं वा ।	
तक्करसंबंधं वा, जो अत्थो खलु अणत्थो सो	॥ २११ ॥
कूडतुलमाणनाणय-विभेदरसवत्थुसंकरेहिं च ।	
वुड्ढिं अहिलसमाणो, अहह समूलो विणस्सेइ	॥ २१२ ॥
पासंडिदेवतद्धण-धणेण खरकम्मनीयकम्मेहिं ।	
जूएण धाउवाएण वा वि अत्थं न पत्थेइ	॥ २१३ ॥

जे पावफलाजोगा, जे कुलधणजीयवेरिणोऽणत्था ।	
ते कूडव्ववहाराण, हुंति जह लोहनंदस्स	॥ २१४ ॥
भोयणसमए पूइय-जिणंदपडिमाओ दिन्नमुणिदाणो ।	
वुड्ढाउरातिहीणं, चउप्पयाणं च कयचिंतो	॥ २१५ ॥
झायंतो नियनियमे, वज्जंतो लोगआगमविरुद्धं ।	
पगईए अणुलोमं, भुंजइ सो नाइगिद्धीओ	॥ २१६ ॥
अहधम्मसत्थपरमत्थ-चित्तेण य गमित्तु अवरण्हं ।	
आरा अत्थमणाओ, सायं पुण कुणइ जिणपूअं	॥ २१७ ॥
नीसेसरिद्धिजणणी, दुग्गइदालिद्धदुक्खनिदलणी ।	
दंसणसुद्धिनिमित्तं, पुणो पुणो कीरए एसा	॥ २१८ ॥
तो सुकिरियारुवधम्मं, संचिय उचियक्खणे कुणइ निदं ।	
परमेद्धी समरंतो, पायमबंभं परिकरंतो	॥ २१९ ॥
खणमित्तसुखहेउ, अणंतदुक्खाणमूलबीयं जं ।	
तं बहु मन्नइ न बुहो, मेहुण्णमहण्णजणजोगं	॥ २२० ॥
जायइ निद्धाभंगो, जया तया रमणिदेहनेगुणं ।	
चरियाइं थूलभद्दाईण मुणीणं विभावेइ	॥ २२१ ॥
दिवसनिसाविहिमेवं, सेवंतो अहक्कमेण खीणबलो ।	
बुज्झिय भवंतमुज्झिय, ममत्तमालंबिय दढत्तं	॥ २२२ ॥
आलोइयाइयारो, भावंतो नियमणे नमुक्कारं ।	
मुक्कारंभो अणसण-विहिणा पाणे परिच्चवइ	॥ २२३ ॥
गहणं अणुव्वयाणं सामाइयं सव्वपोसहो य पुणो ।	
अणसणमरणं इय सावयाण चत्तारि आसासा	॥ २२४ ॥

अधिकार-४

इइ देसेणं विरई, भणिया इत्तो वि होइ कमणिज्जा ।	
भव्वाणं सव्वविरई, सरलो मग्गो सिवपुरस्स	॥ २२५ ॥
वेरगं चारित्ते, पडिवत्ति नाणविणयकिरियाउ ।	
संयमभेया मुणिगुण-दिणकिच्चफलाइं इह वुच्छं	॥ २२६ ॥
रोगेण व सोगेण व, दुक्खेण व जं जडाण उल्लसइ ।	
मग्गंति न वेरगं, तं विबुधा अप्पकालं ति	॥ २२७ ॥
मुहियस्स व दुहियस्स व, जं वेरगं भवे विवेएण ।	
पायं अपच्चवायं, तं चिय चारित्तरुबीयं	॥ २२८ ॥
जे जे भावा संसार - कारणं हुंति रागवंताणं ।	
ते चेव विरत्ताणं, निव्वुइपहसाहगा भणिया	॥ २२९ ॥
जं भत्तं पाणं वा, सरसं आसाईऊण नच्चेइ ।	
तं मलमुत्तनिमित्तं - ति कस्स न जणेइ वेरगं	॥ २३० ॥
जेण अलंकारेणं, अलंकिओ होइ रमणिमणइट्ठो ।	
सो वि परमत्थनास - ति कस्स न जणेइ वेरगं	॥ २३१ ॥
पासंतो फासंतो, जं रमणिं मन्नए महासुखं ।	
सा वि कूडी कूडाणं ति कस्स न जणेइ वेरगं	॥ २३२ ॥
दव्वस्स जस्स कज्जे नियए पाणे गणेइ तिणरूवे ।	
सो वि खणदिट्ठ नट्ठो ति कस्स न जणेइ वेरगं	॥ २३३ ॥
जं पालियरज्जसिरिं, मन्नइ अमरेसरं व अप्पाणं ।	
सा नरयगइनिमित्तं ति कस्स न जणेइ वेरगं	॥ २३४ ॥
एवं सव्वे भावे, भावेमाणे विरत्तिहेउहिं ।	
को नायरिज्ज कुसलो, परिणामे सुंदरं चरणं	॥ २३५ ॥

नाणस्स लद्धीण य होइ लंभो, जुगत्तमिदाइयवंदणस्स ।
 यत्ते चरित्ते न भयं न चिंता, न पुत्तमिन्ताइवियोगदुक्खं ॥ २३६ ॥
 जइ चित्तेइ सुहं ता, देवाणहियं दुहं तु जं किं पि ।
 तं पि सुहकारणं ता, उवयारेणं सुहं चेव ॥ २३७ ॥
 कम्मगिरिगरिमअसणी, भवरोगाणोसहि व्व निम्महणी ।
 सिवनयरागमणविज्जा, एस चिय होइ पव्वज्जा ॥ २३८ ॥
 करवत्तदारणाई-दारुणदुक्खं सहंति जस्स कए ।
 अव्वत्तं पि चरित्तं, जं रज्जं देइ जीव्माणं ॥ २३९ ॥
 तेसिं सयणाण कए, चइए को वच्छलं चरणलच्छिं ।
 जाण सिणेहो असुहो, अबहुट्ठिई विहडणासीलो ॥ २४० ॥
 कस्स वि कोइ न इट्ठो, इक्कं चिय इट्ठं अप्पणो कज्जं ।
 कज्जावडिया संसारियाण सव्वे वि संबंधा ॥ २४१ ॥
 हुंति हु एगघरस्सव, वावारलवेण वावडा के वि ।
 तं न वहिउं न मुत्तुं, सित्थं व पिपीलिया सत्ता ॥ २४२ ॥
 अवरे वरवसहा इव, पढमं धरिउं समग्गधरणिधुरं ।
 पच्छ खणेण चइऊण, गहियदिक्खं गया मुक्खं ॥ २४३ ॥
 मोहखउवसमेणं, चरणे पत्ते समुज्जमसु नाणे ।
 जं अंकुसं व उप्पह-गयस्स मुणिणो मणगयस्स ॥ २४४ ॥
 हियमहियं वा पढमं, जाणंति तओ समायरंति हियं ।
 तम्हा नाणाइत्तं, मुणीण सयलं अणुट्ठाणं ॥ २४५ ॥
 मणिपत्थराण पुण्णिम-कुहूण तह चक्खुमंतअंधाणं ।
 जो होइ इह विसेसो, सु च्विय नाणीण इयरणं ॥ २४६ ॥
 पुण्णो ससि व्व फलिओ, तरु व्व जलपूरिओ तलाव व्व ।
 सुअसंपुण्णो साहू, भण कस्स न वल्लहो होइ ॥ २४७ ॥

जइ असुहकम्मवसओ, जाणंतो कह वि लंघए मेरं ।	
न य सव्वहा विणस्सइ, तह वि आसाढभूइ व्व	॥ २४८ ॥
आभिणिबोहियमाई, तं पंचविहं सुएण इह पगयं ।	
सेसाइं नाणाइं, न हि गुरुसिक्खं अविक्खंति	॥ २४९ ॥
अंगपविट्ठं तंह अंग-बाहिरं तं सुयं भवे दुविहं ।	
अंगपविट्ठं बारस-भेयं इयरं अणेगविहं	॥ २५० ॥
अत्थओ सुअं समग्गं, एगं पि पयं अमोहमाहंसु ।	
एगपएणं पत्तो, चिलाइपुत्तो सहस्सारं	॥ २५१ ॥
इच्छइ जइ सुपहाणं, नाणं ता आयरे सुगुरु विणयं ।	
विणएण विणा विज्जा, न होइ जइ होइ न फलइ	॥ २५२ ॥
जे अविणीया थद्धा, गारविया गुरुजणम्मि मच्छरिणो ।	
न हु ते आलावस्स वि, जुग्गा किर सुत्तसारस्स	॥ २५३ ॥
बहुमाणजुए बद्धायरम्मि विणओ णए समप्पंति ।	
गुरुणो ज्झत्ति सुसीसे, पिउ व्व पुत्ते सुयनिहाणं	॥ २५४ ॥
अणुरूवो आयरिओ, अणुरूवो चेव होइ जइ सीसो ।	
ता उवएसो सहलो, जह मेहमुणिम्मि वीरस्स	॥ २५५ ॥
किरियाजुत्तेणं चिय, नाणेण जिणा भणंति फलसिद्धि ।	
सत्थभडअंधपंगुल-नरि त्थिसंजोग दिट्ठंता	॥ २५६ ॥
मा जाणसु जीयहिए, जियअहिए किं भयं सुए अहिए ।	
अहिए षडसि भवोहे, जइ किरियाए पमाएसिं	॥ २५७ ॥
चउदसपुव्वी वि सया, पाविज्जंते पमायपरिवडिया ।	
साहारणेसुअणंता, असंखया सेसकाएसु	॥ २५८ ॥
नीसारेसि भवाओ, भविए कह अप्पणा न नीसरसि ।	
जं तरइ अप्पणा वि हु, तारंतो तारओ लोयं	॥ २५९ ॥

बुज्झसि बोहेसि परं, तेणं किं जइ सयं न उज्जमसि । नाणेणुवएसेण य, अभुंजमाणस्स न हि तुट्ठि	॥ २६० ॥
पंचमहव्वयधरणं, चउपंचकसायइंदियनिरोहो । गुत्तितियं इय संयम-भेया सत्तरस भणंति	॥ २६१ ॥
पाणिवहप्पमुहाणं, पंचण्हं आसवाण भावेण । जं सव्व विरमणं ते, महव्वया पंचमूलगुणा	॥ २६२ ॥
तसथावरे वि जीवे, तित्तिहा न हणेइ जिअसरूवविऊ । हासभयकोहलोहा, अलियं पि न भासए कह वि	॥ २६३ ॥
वज्जेइ जीवकेवली - सामिगुरूहिं अदित्रमाउत्तो । न य सेवेइ सिवट्ठा, अट्ठारसहा वि अबंभं	॥ २६४ ॥
ओहोवग्गहउवहिसु, दव्वाइसु च चउसु वि ममत्तं । जं नायेइ तित्तिहा, महव्वयं पंचमं एयं	॥ २६५ ॥
पडिसिद्धो साहूणं, सव्वो वि परिग्गहो परमगुरुणा । सव्वाणत्थनिमित्तं, विसेसओ अत्थविसओ सो	॥ २६६ ॥
तेसिं परिपालणट्ठा, चउहा चइयव्वमेव निसिभत्तं । न हु ठप्पा अप्पा वि हु, वसहीए सन्निही मुणिणा	॥ २६७ ॥
जं अप्पयासठाणे, जं वा अपयासभायणे असणं । तं पि हु रईभोयण-सरिसं रिसिणो उवइसंति	॥ २६८ ॥
सपरसमए निसिद्धं, असक्कपरिहारसुहुमजीववहं । पच्चक्खनाणिणं पि हु, वज्जं वज्जेह निसिभुत्तं	॥ २६९ ॥
भवपुरदुवारभूए, मोहमहाचरटपयडसामंते । रुंधिज्ज पावपायव-विडवे चत्तारि वि कसाए	॥ २७० ॥
कोहाई ते चउरो, भेया चत्तारि तेसि पत्तेयं । अण अप्पच्चक्खणा, पच्चक्खणा य संजलणा	॥ २७१ ॥

जम्म वासं चउमास-मद्धमासं कमा द्विई एसि ।	
नारयतिरियनरामर-गईसु एसु मया जंति	॥ २७२ ॥
सम्मत्तं गिहिधम्मं, जइधम्मं अणुकमा अहक्खायं ।	
वीसासघायगा इव, वीसत्थाणं हणंति इमे	॥ २७३ ॥
इक्कारस्सगुणट्ठाण-गस्स सीसं पि जं समारूढो ।	
पाडिज्ज कसाएहिं, भणाहि को तेसि वीसंभो	॥ २७४ ॥
कट्ठकिरियाहिं देहं, दमंति किं ते जडा निरपराहं ।	
मूलं सव्वदुहाणं, जेहिं कसाया न निग्गहिया	॥ २७५ ॥
तत्तमिणं सारमिणं, दुवालसंगीइ एस भावत्थो ।	
जं भवभमणसहाया, इमे कसाया चइज्जंति	॥ २७६ ॥
एसु दुहनट्टरगे, मित्तिमहावल्लिमलणमायंगे ।	
सुविवेयदिसामोहे, रज्जिज्जइ कहसु कह कोहे	॥ २७७ ॥
कट्ठाइं पवड्ढंतो, पज्जलइ जलम्मि न हु जलइ नेहे ।	
दिप्पंतो देइ तमं, कोहहुयासो इह अपुव्वो	॥ २७८ ॥
मा रुसह रेसिल्ले, मा वसह परम्मि अहिसवंतम्मि ।	
मा पहरह पहरंते, उवसमसारं खु सामण्णं	॥ २७९ ॥
नासियगुरूवएसं, विज्जाअहलत्तकारणमसेसं ।	
कुगंहगयआलाणं, को सेवइ सुव्वओ माणं	॥ २८० ॥
जेणं माणो पाणो, वसाविओ निययहिययट्ठाणम्मि ।	
जुत्तं नाणाइगुणा, सुपवित्ता तं न च्छिप्पंति	॥ २८१ ॥
पवरकुलजाइबलसुय-तवरूवेसरियलाभट्ठाणेसु ।	
जो जेणं इहमच्चइ, मुच्चइ सो परभवे तेणं	॥ २८२ ॥
दुब्बुद्धितिमिराई, विविहदुरायारवल्लिवणराई ।	
नीसेसदोसमाया, वज्जिजइ दुरओ माया	॥ २८३ ॥

कुडिलगई कूरमई, होइ सयाचरणवज्जिओ मलिणो । मायाइ नरो भुयगु व्व दिट्ठमित्तो वि भयजणओ	॥ २८४ ॥
होइ अविस्सणिज्जो, उवहयकित्ती विरत्तसयणो य । परवंचणं कुणंतो, मायिल्लो वंचिओ विहिणा	॥ २८५ ॥
गुणतिमितिमिगिलसमं, सुचारुचारित्तचंदराहुवमं । नयपायवनइओहं, विबुहो बहुमन्नेइ न लोहं	॥ २८६ ॥
कोहाइणो कसाया, नवमगुणं जंति लाभपरिगहिया । इक्को वि खंडिओ वि हु, वच्चइ दसमं गुणं लोहो	॥ २८७ ॥
कोहो माणो माया, तिन्नि वि लोभं विणा अणाह व्व । तत्तो कसायसिन्ने, मन्ने अस्सेव सामित्तं	॥ २८८ ॥
कीडियपयत्तमेलिय-धम्मकणाणं दवा इमे चउरो । उवसममद्दवअज्जव-संतोसजलेहिं जिप्पंति	॥ २८९ ॥
सव्वेसु वि तवेसु, कसायनिग्गहसमं तवो नत्थि । जं तेण नागदत्तो, सिद्धो बहुसो वि भुंजंतो	॥ २९० ॥
अकसाइत्तं इच्छइ, जइ ता कुण इंदियाण निग्गहणं । मुत्तूण रगदोसे, पंचसु सद्दाइविसएसु	॥ २९१ ॥
हणइ रणम्मि अरिणो, अरीण सेणं पि भुअबलेण भडो । पिंडत्थे पंचरिऊ, निहणेउं सो वि किवु व्व	॥ २९२ ॥
सव्वत्थ अहयदप्पा, इंदियसप्पा न तं परिभवन्ति । हिययम्मि जस्स जग्गइ, इय अणुसिट्ठिमहामंतो	॥ २९३ ॥
परिमियमाउ जुव्वण-मसंठियं वाहिबाहियं देहं । परिणइ विरसा विसया, अणुरज्जसि तेसु किं जीव	॥ २९४ ॥
धम्मधणवहारिणं, अणेगभवलक्खदुक्खकारिणं । विसयाणं अरीणं पिव, को मइमं देइ अवयासं	॥ २९५ ॥

बहुलद्धधणो तरुणो, चिरागओ सह मणाणुकूलाए । भज्जाए पंचविसए, भुंजंतो जं लहइ सुक्खं	॥ २९६ ॥
तो वंतराण सुक्खं, णंतगुणं भवणवासीणं तत्तो । तो जोइसाण वेमा-णियाण कमओ अणंतगुणं	॥ २९७ ॥
जा इत्तिएहिं दिव्वेहिं, तुह न भोगेहिं पसमिया तिण्हा । सा कह समिही माणु-सएहिं तुच्छेहिं कलुणेहिं	॥ २९८ ॥
विसएसु सुहं पिच्छसि, न उ नरयं जीव कंडरीओव । जह मुच्छाए मच्छो, पिच्छइ मंसं न उण बडिशं	॥ २९९ ॥
सव्वो पुगगलकाओ, सव्वं जलनिहिजलं च संमिलियं । न हु नारयाण सक्कइ, खुहं पिवासं उवसमेउं	॥ ३०० ॥
जे उण्हेवेइया तत्थ, ते य इंह लोहगारअगणिम्मि । खित्ता चंदणसित्ता व, तावमणिति सव्वं पि	॥ ३०१ ॥
जे सीयनारया ते, इह हिमकुंडम्मि माहरयणीए । सुत्ता निव्वायगिहि व्व, सीयमवर्षिति तक्कालं	॥ ३०२ ॥
किं बहुणा अवरकयं, खित्तभवं नारयाण जं दुक्खं । तं जाणंतो वि जिणो, न सक्कए कहिउमन्नस्स	॥ ३०३ ॥
इय चिंतंतो नारय-दुहाइं तक्कारणेसु विसएसु । अणुरायमबंधंतो, जिइंदिओ नणु मुणी होइ	॥ ३०४ ॥
कम्माण बंधमुखो, जं अणुयत्तंति मणपरीणामं । तम्हा मणजोगु च्चिय, गुरुओ तिण्हं पि जोगाणं	॥ ३०५ ॥
मणवयणकायजोगा, सुसंवुडा तिन्नि हुंति गुत्तीओ । दिति किर दुप्पउत्ता, एए दुक्खोहमक्खोहं	॥ ३०६ ॥
गिण्हंतु इंदियाइं, नियनियविसये न कोइ वारेइ । जइ रगदोसकलुसिय-मेयं चिय होइ नो चित्तं	॥ ३०७ ॥

जो तिव्वो कम्माणं, बंधो सो रागदोसनिम्माओ ।	
मायालोभो रागो, मच्छरमाणा भवे दोसो	॥ ३०८ ॥
लंघइ तरुणो गिरिणोय लंघए लंघए जलनिही वि ।	
भमइ सुरासुरठणे एसो मणमक्कडो कोइ	॥ ३०९ ॥
जिप्पइ सुहेण वयणं, जिप्पंति सुहेण कायचिद्धाओ ।	
पुण दुज्जेयं अवगय-सुयसारस्सावि मणमिणमो	॥ ३१० ॥
ता तस्स थिरीकरणट्ट-मायरो भावणासु कायव्वो ।	
ता असुहाओ अणेगा, सुहाओ एवं दुच्चालसहा	॥ ३११ ॥
अधुवाऽसरणेगत्ता-वरत्त भव असुइ आसवोवाए ।	
संवर निज्जर धम्मे, लोगं बोहिं च भावेइ	॥ ३१२ ॥
सामित्तणधणजुव्वण-इरूवबलाउइट्टसंजोगा ।	
अइलोला घणपवणा-हयपायवपक्कपत्त व्व	॥ ३१३ ॥
पिउभाउभयणिभज्जा-भडाण पच्चक्खमिक्खमाणाणं ।	
जीवं हरेइ मच्चू, पुण कोइ ण होइ से सरणं	॥ ३१४ ॥
गमणं आगमणं ज-म्मणं च इक्कस्स होइ जीवस्स ।	
इक्को सुही दुही वा, इक्को चिय जाइ परमपयं	॥ ३१५ ॥
चिरलालियं पि देहं, जइ जियमंतम्मि नाणुवट्टेइ ।	
ता तं पि होइ अन्नं, धणकणयाईण का वत्ता	॥ ३१६ ॥
जाइमिगं मुंचंतो, अवरं जाइं तहेव गिण्हंतो ।	
भमइ चिरं अविशमे, भमरो व्व जिओ भवारमे	॥ ३१७ ॥
मेयवसरेयमलमूत-पूरियं चम्मवेढियं तत्तो ।	
जंगममिव वच्चहरं, कह एयं सुज्जए देहं	॥ ३१८ ॥
मिच्छताविरइकसाय-जोगहेऊहिं हेउं अणुरूवं ।	
जं कम्मपुगलाणं, गहणं सो आसवो होइ	॥ ३१९ ॥

आसवहेउपिहाणं, सम्मत्ताइहि संवरो नेओ ।	
पिहियासवो हि जीवो, सुतरिव तरेइ भवजलहि	॥ ३२० ॥
कम्माण पुराणाणं, निक्कंतणं निज्जरा दुवालसहा ।	
विरयाण सा सकामा, तहा अकामा अविरयाणं	॥ ३२१ ॥
धम्मो जिणेहि निरुवहि-उवयारपरेहि सुट्ठु पण्णत्तो ।	
समणाणं समणोवा-सयाण दसहा दुवालसहा	॥ ३२२ ॥
अहमुहगुरुमल्लय ठिय - लहुमल्लयजुअलसंठियं लोगं ।	
धम्माइपंचदव्वेहि, पूरियं मणसि चित्तिज्जा	॥ ३२३ ॥
पंचिदियत्तणाइय-सामग्गीसंभवे वि अइदुलहा ।	
तत्तावबोहरूवा, बोही सोहि जियस्स जओ	॥ ३२४ ॥
भाविज्जंतं इइ भा-वणाहि कल्लाणसाहगं होइ ।	
चलरसचलं पि चित्तं, पसन्नचंदस्स व जईणं	॥ ३२५ ॥
वयगुत्तीए साधू, पायं मोणेण वट्टए अहवा ।	
सच्चं पियमणवज्जं, कज्जम्मि पउंजए वयणं	॥ ३२६ ॥
निवमंतिइब्भमाई, तहेव सदेइ न पुण काणाई ।	
न य संदिद्धे कज्जे, भासं ओहारिणि बेइ	॥ ३२७ ॥
आउस्स न वीसासो, कज्जस्स बहूणि अंतरयाणि ।	
तम्हा साहूणं वट्ट-माणजोगेण-ववहारो	॥ ३२८ ॥
दम्मे वसहे खज्जे, फले य थंभाइसमुचिए रुक्खे ।	
गिज्जे अन्ने जणया-इयत्ति सयणे वि न लवेइ	॥ ३२९ ॥
रइसरईहि कयाइ धीमं, पुट्ठो मुणी कूवतलायकज्जे ।	
अत्थिति नत्थिति न बेइ पुण्णं, भवंति जं भूयवहंतरया	॥ ३३० ॥
सावज्जणवज्जाणं, वयणाणं जो वियाणइ विसेसं ।	
पावरयेणं न लिप्पइ, कया वि सो कालियज्जोव	॥ ३३१ ॥

कायं तु निरुंभिज्जा उस्सग्गेणासणंतरेणं वा ।	
कज्जे व पयट्ठंतो, पए पए चितए जयणं	॥ ३३२ ॥
गमणट्ठाणनिसीयण-तुयट्ठणगहणनिसिरणाइसु ।	
कायं असंवरंतो, छण्हं पि विराहओ होइ	॥ ३३३ ॥
वरिसं सिरिसंतिजिओ, मइमं वज्जाउहो ठिओ पडिमं ।	
गिरिथंभे थिरदेहो, जइज्ज तेणाणुमाणेण	॥ ३३४ ॥
चिट्ठंति गुरुकुले गुरु-जणम्मि न हु चोइया वि कुप्पंति ।	
उस्सासाइं मुत्तुं, करंति गुरुसक्खियं सव्वं	॥ ३३५ ॥
पासत्थपरिचयं परि-चयंति वज्जंति तह अणाययणं ।	
न वयंति य अहिगरणं, अज्जियलाभं न भुंजंति	॥ ३३६ ॥
सीयंति नावयासु, अवयासं दिंति न हु पमायस्स ।	
विम्हाविति न अन्नं, कुक्कुयकंदप्पंहासेहिं	॥ ३३७ ॥
पावसुयाणि न सिक्खंति, जाणमाणा वि नो पउंजंति ।	
तेइत्थजोइजोइस-रसअंजणमंततंताई	॥ ३३८ ॥
सोहंति वत्थसिज्जाइ दूसणे न य मिहो विरुज्झंति ।	
निच्चं संविग्गमणा, वज्जंति अकालसज्झायं	॥ ३३९ ॥
वज्जंति निच्चवासं, सिज्जायररायनिययपिंडे उ ।	
उसग्गववायविऊ, अणले दिक्खंति न कया वि	॥ ३४० ॥
होउ विकारो मा वा, पुण नारीणं न वीससंति जओ ।	
संते अवसंते वा, विसम्मि को वीससइ अहिणो	॥ ३४१ ॥
अट्ठमच्छट्ठचउत्थं, करंति वरिसचउमासपक्खेसु ।	
संजमजत्ताहेउं, भुंजंति न रूवबलहेउं	॥ ३४२ ॥
वसहिं सया विवित्तं, संजमजुगं अदूसियं खित्तं ।	
गीयत्थं च सहायं, इच्छंतुवहिं अबहुमुल्लं	॥ ३४३ ॥

पाएण लूहवित्ती, नवकप्पविहारिणो वि पाएण ।	
पाएण अणेगचारी, निप्पडिकम्मा वि पाएण	॥ ३४४ ॥
निच्चमचंचलनयणा, पसंतवयणा पसिद्धगुणरयणा ।	
जियमयणा मिउवयणा, सव्वत्थ वि सन्निहियजयणा	॥ ३४५ ॥
विरया सुइरयणजुआ, महियमया तारवत्त सुबहुदया ।	
ससिमेहनयरहा इव रेहंते सायर सहावा	॥ ३४६ ॥
नाणे दंसणचरणे, सामण्णे णेगहा न हायंति ।	
दुविहं वहंति सिक्खं, बज्झंति न गारवेहिं तेहिं	॥ ३४७ ॥
चउहाभिग्गहधारी, सज्झायं पंचहा विभावंति ।	
छज्जीवनिकायहिया, मुणंति सत्तविहमागाढं	॥ ३४८ ॥
पेहंति अट्टसुहुमे, अनवनियाणा नायदसधम्मा ।	
तिगुणिकारसआया-सणुज्झिया बारसतवस्सी	॥ ३४९ ॥
तेरसकिरियाट्टाणे, चयति चउदस मुणंति जियभेए ।	
पनरस थुणंति सिद्धे, दिक्खं जंपंति सोलसहा	॥ ३५० ॥
एवं गुणवुड्डीए, एगुत्तरियाइ ताव नेयव्वा ।	
अट्टारसहससिलांग - संगया जा मुणी हुंति	॥ ३५१ ॥
साहू निसाइचरिमे, जामे वेरत्तियं गहियकालं ।	
सज्झायं कुणइ तहा, असंजया जह न जग्गंति	॥ ३५२ ॥
तो पडिकमित्तु कालस्स, तस्स पाभाइयं च गहिंऊण ।	
पहरस्स चउत्थंसे, छव्विहमावस्सयं कुणइ	॥ ३५३ ॥
तो सव्वदोसमुक्कं, अचलमणणोवगओगमुक्कुडुओ ।	
अंगोवहिपडिलेहं, करेइ तो सोहए वसहिं	॥ ३५४ ॥
अह वंदिऊण सूरी, पुच्छइ कायव्व मज्झ किं भंते ।	
गुरु आएसेण कुणइ, वेयावच्चं च सज्झायं	॥ ३५५ ॥

किंचूण पोरिसीए, अपडिक्कंतो य चरमकालस्स ।	
सुअविहिणा आसीणो, पडिलेहइ पत्तनिज्जोगं	॥ ३५६ ॥
बीयाइए पोरिसीए, अणुपेहइ पुव्वगहियसुअमत्थं ।	
भिक्षाकालंमिमुणी, गुरुपुरओ करइ उवओगं	॥ ३५७ ॥
आवस्सियाइ चलिओ, अच्चखित्तो अणाउलो असद्धो ।	
जुगमित्तदत्तदिट्ठी, आयपरविगहणविमुक्को	॥ ३५८ ॥
अचियत्तं पडिकुट्ठं च, मामगं वा कुलं विवज्जंतो ।	
हिंडइ घराघरं सो, उक्कोसं जाव दोकोसं	॥ ३५९ ॥
वज्जिय बत्तीसगवे-सणाइ गहणेसणाइ दसदोसे ।	
गुरुअतिहिगिलाणाणं, पविभत्तं गिण्हए भत्तं	॥ ३६० ॥
अइसयसुअवायकहा, इएहिं गुरुओ जिणु व्व आयरिओ ।	
तो सो सयं न हिंडइ, भिक्षाए परियरे संते	॥ ३६१ ॥
छुहपीडियावि रोगा-उरा वि अट्ठाणपरिकिलंता वि ।	
भिंदंति भावियमणा, समणा न हु एसणं पायं	॥ ३६२ ॥
तो वसहीए पविट्ठो, निसीहियाए पडिक्कमे इरियं ।	
विहिणाऽलोइयनिम्मिय - सज्झाओ वीसमेइ खणं	॥ ३६३ ॥
कय आउराइकज्जो, संवरणं पारिउं छहिं पएहिं ।	
भुंजेइ अपरिसाडी, आलोए पंचगयदोसं	॥ ३६४ ॥
बहिया वियारमत्तग-धावणपमुहे करित्तु तो कज्जे ।	
पहरम्मि चउत्थे सो, पडिलेहइ पत्तवत्थाइं	॥ ३६५ ॥
तो काउं सज्झायं, तुरियंसे पडिकम्मित्तु कालस्स ।	
सत्तावीसं पेहेइ, थंडिले तदुवउत्तासो	॥ ३६६ ॥
अत्थमिए दिण्णाहे, सव्ववियारस्स उ गुरुसमंक्खं ।	
गिण्हिय पओसकालं, पहरं पकरेइ सज्झायं	॥ ३६७ ॥

कालम्मि पडिक्कंते, जइ सुयइ तओ गुरूहिं णुत्ताओ । पडिलेहिय भुवसंथा-रयं च उच्चरिय सामाइयं	॥ ३६८ ॥
जायम्मि अङ्कुरते, गिण्हइ तो अङ्कुरत्तियं कालं । अइनिद्दावसएणं, न साहुणा कह वि भवियव्वं	॥ ३६९ ॥
सव्वे पढमे जामे, वसहा बीए तए तथा गुरू तईए । जगंति चरमपहरे, सव्वे एसा हु गणमेर	॥ ३७० ॥
किं तव चरणं चित्रं, किमहीयं किं कयं कवणकज्जं । किं वा मे कयसेसं, चितइ रत्ति दिवं एवं	॥ ३७१ ॥
इय विहरंतो साहू, आरूढो खवगसेढिनिस्सेणिं । धूअकम्मा तम्मि भवे, लहेइ लोअग्गिमं ठाणं	॥ ३७२ ॥
जम्मजरमरणआयव - भयवाहिविवज्जिओ ठिओ तत्थ । सोऽणंतनाणदंसण - विरओ सुहमणुवहइ निच्चं	॥ ३७३ ॥
छट्ठेणं मुणी जं खिवइ, कम्मणा तित्तिएण सेसेण । होइ लवसत्तमो वा, जहन्नओ जाइ सोहम्मे	॥ ३७४ ॥
इय दुल्लहसामग्गी, पुव्वा विरई मए दुहाऽभिहिया । जं आयण्णिय भविया, नणु जिणधम्मे पयट्ठंति	॥ ३७५ ॥
अप्पत्थियं सुहं एइ, जाइ अनिसेहियं दुहं तेसिं । जेसिं जिणोवइट्ठेसु होइ अत्थेसु अणुरओ	॥ ३७६ ॥
जे संसारपरित्ता, गुरुसुभत्ता गुणेसु आउत्ता । तेसिं चिय जिणवुत्तं, तत्तं परिणमइ चित्तम्मि	॥ ३७७ ॥
जे उण चरणे अलसा, कम्मवसा पवयणे अपत्तरसा । तेसिं उसरकुट्ठि - व्व निप्फला होइ जिणवाणी	॥ ३७८ ॥
निच्चमिमे उवएसा, सुपुरिसपरिसाइचिअ धरणिज्जा । मा निवडंतु कुपत्ते, कया वि दुद्धं व सोवीरे	॥ ३७९ ॥

एसा उवएसाली, सालीव विबुहहिययट्ठाणेसु ।	
सुहभावसलिलसित्ता, फलेउ मणवंछियफलेण	॥ ३८० ॥
कुंजरनयरविसेसा-हवसरपसूण वरिसमज्झाण ।	
सरिसक्खरनामेणं, इयमियं सपरबोहट्ठा	॥ ३८१ ॥
जाव सिरिवीरित्थं, ताव इमा पंडियाण हिययम्मि ।	
तहरयणा रयणावलि-सरिसा सिरिसाहणी होउ	॥ ३८२ ॥

पू.आ.श्रीशान्तिसूरिविरचितम्

॥ धर्मरत्नप्रकरणम् ॥

नमिऊण सयलगुणरयणकुलहरं विमलकेवलं वीरं ।	
धम्मरयणत्थिआणं जणाण वियरेमि उवएसं	॥ १ ॥
भवजलहिम्मि अपारे दुलहं मणुयत्तणं पि जंतूणं ।	
तत्थ वि अणत्थहरणं दुलहं सद्धम्मवरयणं	॥ २ ॥
जह चिंतामणिरयणं सुलहं न हु होइ तुच्छविहवाणं ।	
गुणविभववज्जियाणं जियाण तह धम्मरयणं पि	॥ ३ ॥
इगवीसगुणसमेओ जोगो एयस्स जिणमए भणिओ ।	
तदुवज्जणम्मि पढमं ता जइयव्वं जओ भणियं	॥ ४ ॥
धम्मरयणस्स जोगो अक्खुद्धो रूववं पयइसोमो ।	
लोगप्पिओ अकूरो भीरू असढो सुदक्खिन्नो	॥ ५ ॥
लज्जालुओ दयालू मज्झत्थो-सोमदिट्ठि गुणरागी ।	
सक्कह सुपक्खजुत्तो सुदीहदरिसी विसेसन्नू	॥ ६ ॥
वुड्ढाणुगो विणीओ कयन्नोओ परहियत्थकारी य ।	
तह चेव लद्धलक्खो इगवीसगुणेहिं संपन्नो	॥ ७ ॥

खुद्दो त्ति अगंभीरो उत्ताणमई न साहए धम्मं ।	
सपरोवयारसत्तो अक्खुद्दो तेण इह जोगो	॥ ८ ॥
संपुन्नंगोवंगो पंचिदिवसुंदरो सुसंघयणो ।	
होइ पभावणहेऊ खमो य तह रूववं धम्मे	॥ ९ ॥
पयईसोमसहावो न पावकम्मे पवत्तई पायं ।	
हवइ सुहसेवणिज्जो पसमनिमित्तं परेसिं पि	॥ १० ॥
इहपरलोयविरुद्धं न सेवए दाणवियसीलइढो ।	
लोअप्पिओ जणाणं जणेइ धम्मम्मि बहुमाणं	॥ ११ ॥
कूरो किलिट्ठभावो सम्मं धम्मं न साहिउं तरइ ।	
इय सो न एत्थ जोगो जोगो पुण होइ अक्कूरो	॥ १२ ॥
इहपरलोगावाए संभावेंतो न वट्टई पावे ।	
बीहइ अयसकलंका तो खलु धम्मारिहो भीरू	॥ १३ ॥
असढो परं न वंचइ वीससणिज्जो पसंसणिज्जो य ।	
उज्जुमइ भावसारं उचिओ धम्मस्स तेणेसो	॥ १४ ॥
उवयरइ सुदक्खिन्नो परेसिमुज्झिय सकज्जवावारे ।	
तो होइ गज्झवक्कोऽणुवत्तणीओ य सव्वस्स	॥ १५ ॥
लज्जालुओ अकज्जं वज्जइ दूरेण जेण तणुयं पि ।	
आयरइ सयायारं न मुयइ अंगीकयं कह वि	॥ १६ ॥
मूलं धम्मस्स दया तयणुगयं सव्वमेवणुद्वाणं ।	
सिद्धं जिणिंदसमए मग्गिज्जइ तेणिह दयालू	॥ १७ ॥
मेज्झत्थसोमदिट्ठी धम्मवियारं जहट्टियं मुणइ ।	
कुणइगुणसंपओगं दोसे दूरं परिच्चइ	॥ १८ ॥
गुणरागी गुणवंते बहु मन्नइ निग्गुणे उवेहेइ ।	
गुणसंगहे पवत्तइ संपत्तगुणं न मयलेइ	॥ १९ ॥

नासइ विवेगरयणं असुहकहासंगकलुसियमणस्स ।	
धम्मो विवेगसारो त्ति सक्कहो होज्ज धम्मत्थी	॥ २० ॥
अणुकूल धम्मसीलो सुसमायारो यं परियणो जस्स ।	
एस सुपक्खो धम्मं निरंतरायं तरइ काउं	॥ २१ ॥
आढवइ दीहदंसी सयलं परिणामसुंदरं कज्जं ।	
बहुलाभमप्पकेसं सलाहणिज्जं बहुजणाणं	॥ २२ ॥
वत्थूणं गुणदोसे लक्खेइ अपक्खवायभावेण ।	
पाएण विसेसन्नू उत्तमधम्मारिहो तेण	॥ २३ ॥
वुइढो परिणयबुद्धी पावायारे पवत्तई नेय ।	
वुइढाणुगो वि एवं संसग्गकया गुणा जेण	॥ २४ ॥
विणओ सव्वगुणाणं मूलं सन्नाणदंसणाईणं ।	
मोक्खस्स य ते मूलं तेण विणीओ इह पसत्थो	॥ २५ ॥
बहु मन्नइ धम्मगुरुं परमुवयारि त्ति तत्तबुद्धीए ।	
तत्तो गुणाण वुइढी गुणारिहो तेणिह कयन्नू	॥ २६ ॥
परहियनिरओ धन्नो सम्मं विन्नायधम्मसब्भावो ।	
अन्ने वि ठवइ मग्गे निरीहचित्तो महासत्तो	॥ २७ ॥
लक्खेइ लद्धलक्खो सुहेण सयलं पि धम्मकरणिज्जं ।	
दक्खो सुसासणिज्जो तुरियं च सुसिक्खिओ होइ	॥ २८ ॥
एए इगवीसगुणा सुयाणुसारेण किंचि वक्खाया ।	
अरिहंति धम्मरयणं धेतुं एएहि संपन्ना	॥ २९ ॥
पायद्धगुणविहीणा एएसि मज्झिमा वरा नेया ।	
एत्तो परेण हीणा दरिदपाया मुणेयव्वा	॥ ३० ॥
धम्मरयणत्थिणा तो पढमं एयज्जणम्मि जइयव्वं ।	
जं सुद्धभूमिगाए रेहइ चित्तं पवित्तं पि	॥ ३१ ॥

सइ एयम्मि गुणोहे संजायइ भावसावयत्तं पि ।	
तस्स पुण लक्खणाइं एयाइं भणंति सुहगुरुणो	॥ ३२ ॥
कयवयकम्मो तह सीलवं च गुणवं च उज्जुववहारी ।	
गुरुसुस्सूसो पवयणकुसलो खलु सावगो भावे	॥ ३३ ॥
तत्थायन्नणर्जाणणगिण्हणपडिसेवणेसु उज्जुत्तो ।	
कयवयकम्मो चउहा भावत्थो तस्सिमो होइ	॥ ३४ ॥
विणयबहुमाणसारं गीयत्थाओ करेइ वयसवणं ।	
भंगयभेयइयारे वयाण सम्मं वियाणाइ	॥ ३५ ॥
गिण्हइ गुरुण मूले इत्तरमियरं व कालमह ताइं ।	
आसेवइ थिरभावो आयंकुवसग्गसंगे वि	॥ ३६ ॥
आययणं खु निसेवइ वज्जइ परगेहपविसणमकज्जे ।	
निच्चमणुब्भडवेसो न भणइ सवियारवयणाइं	॥ ३७ ॥
परिहइ बालकीलं साहइ कज्जाइं महुर्नीईए ।	
इय छव्विहसीलजुओ विन्नेओ सीलवंतोत्थ	॥ ३८ ॥
आययणसेवणाओ दोसा झिज्जंति वड्ढइ गुणोहो ।	
परिहगमणं पि कलंकपंकमूलं सुसीलाणं	॥ ३९ ॥
सहइ पसंतो धम्मी उब्भडवेसो न सुंदरो तस्स ।	
सवियारजंपियाइं नूणमुईरंति रग्गणिं	॥ ४० ॥
बालिसजणकीला वि हु लिंगं मोहस्सणत्थदंडाओ ।	
फरुसवयणाभिओगो न संगओ सुद्धधम्माणं	॥ ४१ ॥
जइ वि गुणा बहुरूवा तह वि हु पंचहि गुणेहि गुणवंतो ।	
इह मुणिवरेहि भणिओ सरूवमेसिं निसामेहि	॥ ४२ ॥
सज्झाए करणम्मि य विणयम्मि य निच्चमेव उज्जुत्तो ।	
सव्वत्थणभिनिवेसो वहइ रुइं सुट्ठु जिणवयणे	॥ ४३ ॥

पढणाईसज्झायं वेरगनिबंधणं कुणइ विहिणा ।	
तवनियमवंदणाईकरणम्मि य निच्चमुज्जमइ	॥ ४४ ॥
अब्भुट्टाणाईयं विणयं नियमा पउंजइ गुणीणं ।	
अणभिनिवेसो गीयत्थभासियं नन्नहा मुणइ	॥ ४५ ॥
सवणकरणेसु इच्छा होइ रुई सद्दहाणसंजुत्ता ।	
एईए विणा कत्तो सुद्धी सम्मत्तरयणस्स	॥ ४६ ॥
उज्जुववहारो चउहा जहत्थभणणं अवंचिगा किरिया ।	
हुंतावायपगासण मेत्तीभावो य सब्भावा	॥ ४७ ॥
अन्नहभणणाईसुं अबोहिबीयं परस्स नियमेण ।	
तत्तो भवपरिवुड्ढी ता होज्जा उज्जुववहारी	॥ ४८ ॥
सेवाए कारणेण य संपायणंभावओ गुरुजणस्स ।	
सुस्सूसणं कुणंतो गुरुसुस्सूसो हवइ चउहा	॥ ४९ ॥
सेवति कालम्मि गुरुं अकुणंतो ज्झाणजोगवाघायं ।	
सयवन्नवायकरणा अन्ने वि पवत्तई तत्थ	॥ ५० ॥
ओसहभेसज्जाई सओ य परओ य संपणामेइ ।	
सइ बहुमन्नेइ गुरुं भावं चऽणुवत्तए तस्स	॥ ५१ ॥
सुत्ते अत्थे य तहा उस्सग्गववायभावववहारे ।	
जो कुसलत्तं पत्तो पवयणकुसलो तओ छद्धा	॥ ५२ ॥
उचियमहिज्जइ सुत्तं सुणइ तयत्थं तहा सुतित्थम्मि ।	
उस्सग्गववायाणं विसयविभागं वियाणाइ	॥ ५३ ॥
वहइ सइ पक्खवायं विहिसारे सव्वधम्मणुट्ठाणे ।	
देसद्धादणुरूवं जाणइ गीयत्थववहारं	॥ ५४ ॥
एसो पवयणकुसलो छब्भेओ मुणिवरेहि निद्धिट्ठो ।	
किरियागयाइं छ च्विय लिंगाईं भावसइढस्स	॥ ५५ ॥

भावगयाइं सतरस मुणिणो एयस्स बिंति लिंगाइं ।	
जाणियजिणमयसारा पुव्वायरिया जओ आहु	॥ ५६ ॥
इत्थिंदियत्थसंसारविसयआरंभगेहदंसणओ ।	
गड्डुरिगाइपवाहे पुरस्सरं आगमपवित्ती	॥ ५७ ॥
दाणाइ जहासत्ती(ति) पवत्तणं विहीअरत्तदुट्ठे य ।	
मज्झत्थमसंबद्धे परत्थकामोवभोगी य	॥ ५८ ॥
वेसा इव गिहवासं पालइ सत्तरसपयनिबद्धं तु ।	
भावगयभावसावगलक्खणमेयं समासेण	॥ ५९ ॥
इत्थीमणत्थभवणं चलचित्तं नयवत्तिणीभूयं ।	
जाणंतो हियकामी वसवत्ती होइ न हु तीसे	॥ ६० ॥
इंदियचवलतुरंगे दोग्गइमग्गाणुधाविरे निच्चं ।	
भावियभवस्सरूवो रुंभइ सन्नाणरस्सीहिं	॥ ६१ ॥
सयलाणत्थनिमित्तं आयासकिलेसकारणमसारं ।	
नाऊण धणं धीरे न हु लुब्भइ तम्मि तणुयं पि	॥ ६२ ॥
दुहरूवं दुक्खफलं दुहाणुबन्धिं विडंबणारूवं ।	
संसारमसारं जाणिऊण न रइं तहिं कुणइ	॥ ६३ ॥
खणमेत्तसुहे विसए विसोवमाणे सया वि मन्नंतो ।	
तेसु न करेइ गिद्धि भवभीरू मुणियतत्तत्थो	॥ ६४ ॥
वज्जइ तिव्वारंभं कुणइ अकामो अनिब्बहंतो उ ।	
थुणइ निरारंभजणं दयालुओ सव्वजीवेसु	॥ ६५ ॥
गिहवासं पासं पिव मन्नंतो वसइ दुक्खिओ तम्मि ।	
चारित्तमोहणिज्जं निज्जिणिउं उज्जमं कुणइ	॥ ६६ ॥
अत्थिक्कभावकलिओ पभावणा वन्नवायमाईहिं ।	
गुरुभत्तिजुओ धीमं धरेइ सइ दंसणं विमलं	॥ ६७ ॥

गडुरिगपवाहेणं गयाणुगइयं जणं वियाणंतो ।	
परिहरइ लोगसन्नं सुसमिक्खियकारओ धीरो	॥ ६८ ॥
नत्थि परलोगमग्गे पमाणमन्नं जिणागमं मोत्तुं ।	
आगमपुरस्सरं चिय करेइ तो सव्वकिच्चाइं	॥ ६९ ॥
अणिगूहितो सत्तिं आयाबाहाए जह बहं कुणइ ।	
आयरइ तहा सुमई दाणाइचउव्विहं धम्मं	॥ ७० ॥
हियमणवज्जं किरियं चिंतामणिरयणदुल्लहं लहिउं ।	
सम्मं समायरंतो न हु लज्जइ मुद्धहसिओ वि	॥ ७१ ॥
देहट्ठिइनिबंधणधणसयणाहारगेहमाईसु ।	
निवसइ अरत्तदुट्ठो संसारगएसु भावेसु	॥ ७२ ॥
उवसमसारवियारो बाहिज्जइ नेय रागदोसेहिं ।	
मज्झत्थो हियकामी असग्गहं सव्वहा चयइ	॥ ७३ ॥
भावेंतो अणवरयं खणभंगुरयं समत्थवत्थूणं ।	
संबद्धो वि धणाइसु वज्जइ पडिबंधसंबंधं	॥ ७४ ॥
संसारविस्समणो भोगुवभोगा न तित्तिहेउ त्ति ।	
नाउं पराणुरोहा पवत्तई कामभोगेसु	॥ ७५ ॥
वेस व्व निरासंसो अज्जं कल्लं चयामि चिंततो ।	
परकीयं पिव पालइ गेहावासं सिढिलभावो	॥ ७६ ॥
इय सतरसगुणजुत्तो जिणागमे भावसावगो भणिओ ।	
एस उण कुसलजोगा लहइ लहु भावसाहुत्तं	॥ ७७ ॥
एयस्स उ लिंगाइं सयला मग्गाणुसारिणी किरिया ।	
सद्धा पवरा धम्मे पन्नवणिज्जत्तमुजुभावा	॥ ७८ ॥
किरियासु अप्पमाओ आरंभो सक्कणिज्जणुट्ठाणे ।	
गुरुओ गुणाणुराओ गुरुआणाराहणं परमं	॥ ७९ ॥

मग्गो आगमनीई अहवा संविग्गबहुजणाइन्नं ।	
उभयाणुसारिणी जा सा मग्गणुसारिणी किरिया	॥ ८० ॥
अन्नह भणियं पि सुए किंची कालाइकारणावेक्खं ।	
आइन्नमन्नह च्चिय दीसइ संविग्गगीएहिं	॥ ८१ ॥
कप्पाणं पाउरणं अग्गोयरचाय झोलियाभिक्खा ।	
ओवगहियकडाहयतुंबयमुहदाणदोराई	॥ ८२ ॥
सिक्किगनिक्खवणाई पज्जोसवणाइतिहिपरावत्तो ।	
भोयणविहिअन्नत्तं एमाई विविहमन्नं पि	॥ ८३ ॥
जं सव्वहा न सुत्ते पडिसिद्धं नेय जीववहेऊ ।	
तं सव्वं पि पमाणं चारित्तधणाण भणियं च	॥ ८४ ॥
अवलंबिऊण कज्जं जं किं पि समायरंति गीयत्था ।	
थेवावराह बहुगुण सव्वेसिं तं पमाणं तु	॥ ८५ ॥
जं पुण पमायरूवं गुरुलाघवचिंतविरहियं सवहं ।	
सुहसीलसद्धाइन्नं चरित्तिणो तं न सेवन्ति	॥ ८६ ॥
जह सइहेसु ममत्तं राढाए असुद्धउवहिभत्ताई ।	
निदेज्जवसहितूलीमसूरिगाईण परिभोगो	॥ ८७ ॥
इच्चाई असमंजसमणेगहा खुद्वचिट्ठियं लोए ।	
बहुएहि वि आयरियं न पमाणं सुद्धचरणाणं	॥ ८८ ॥
गीयत्थपारत्तंता इय दुविहं मग्गमणुस्सरंतस्सु ।	
भावजइत्तं जुत्तं दुप्पसहंतं जओ चरणं	॥ ८९ ॥
सद्धा तिक्खभिलासो धम्मे पवरत्तणं इमं तीसे ।	
विहिसेव अतित्ती सुद्धदेसणा खलियपरिसुद्धी	॥ ९० ॥
विहिसारं चिय सेवइ सद्धालू सत्तिमं अणुद्वाणं ।	
दव्वाइदोसनिहओ वि पक्खवायं वहइ तम्मि	॥ ९१ ॥

निरुओ भोज्जरसन्नू कंवि अवत्थं गओ असुहमन्नं ।
 भुंजंतम्मि रज्जइ सुहभोयणलालसो धणियं ॥ ९२ ॥
 इय सुद्धचरणरसिओ सेवंतो दव्वओ विरुद्धं पि ।
 सद्धागुणेण एसो न भावचरणं अइक्कमइ ॥ ९३ ॥
 तित्तिं न चेव विंदइ सद्धाजोगेण नाणचरणेसु ।
 वेयावच्चतवाईसु जहविरियं भावओ जयइ ॥ ९४ ॥
 सुगुरुसमीवे सम्मं सिद्धंतपयाण मुणियतत्तत्थो ।
 तयणुन्नाओ धन्नो मज्झत्थो देसणं कुणइ ॥ ९५ ॥
 अवगयपत्तरूवो तयणुग्गहहेउभाववुड्ढिकरं ।
 सुत्तभणियं परूवइ वज्जंतो दूरमुम्मगं ॥ ९६ ॥
 सव्वं पि जओ दाणं दिन्नं पत्तम्मि दायगाण हियं ।
 इहरा अणत्थजणगं पहाणदाणं च सुयदाणं ॥ ९७ ॥
 सुट्ठयरं च न देयं एयमपत्तम्मि नायतत्तेहिं ।
 इय देसणा वि सुद्धा इहरा मिच्छत्तगमणाई ॥ ९८ ॥
 जं च न सुत्ते विहियं न य पडिसिद्धं जणम्मि चिररूढं ।
 समइविगप्पियदोसा तं पि न दूसंति गीयत्था ॥ ९९ ॥
 संविग्गा गीयतमा विहरसिया पुव्वसूरिणो आसि ।
 तददूसियमायरियं अणइसई को निवारेइ ॥ १०० ॥
 अइसाहसमेयं जं उस्सुत्तपरूवणा कडुविवागा ।
 जाणंतेहि वि दिज्जइ निद्देसो सुत्तबज्झत्थे ॥ १०१ ॥
 दीसंति य ढड्ढसिणोणेगे नियमइपउत्तजुत्तीहिं ।
 विहिपडिसेहपवत्ता चेइयकिच्चेसु रूढेसु ॥ १०२ ॥
 तं पुण विसुद्धसद्धा सुयसंवायं विणा न संसंति ।
 अवहीरिऊण नवरं सुयाणुरूवं परूविंति ॥ १०३ ॥

अइयारमलकलंकं पमायमाईहिं कह वि चरणस्स ।	
जणियं पि वियडणाए सोहिंति मुणी विमलसद्धा	॥ १०४ ॥
एसा पवरा सद्धा अणुबद्धा होइ भावसाहुस्स ।	
एईए सब्भावे पन्नवणिज्जो हवर एसो	॥ १०५ ॥
विहिउज्जमवन्नयभयउस्सग्गववायतदुभयगयाइं ।	
सुत्ताइं बहुविहाइं समए गंभीरभावाइं	॥ १०६ ॥
तेसिं विसयविभागं अमुणंतो नाणावरणकम्मदया ।	
मुज्झइ जीवो तत्तो सपेरेसिमसग्गहं जणइ	॥ १०७ ॥
तं पुण संविग्गगुरू परहियकरणुज्जयाणुकपाए ।	
बोहिंति सुत्तविहिणा पन्नवणिज्जं वियाणंता	॥ १०८ ॥
सो वि असग्गहचाया सुविसुद्धं दंसणं चरित्तं च ।	
आराहिउं समत्थो होइ सुहं उज्जुभावाओ	॥ १०९ ॥
सुगइनिमित्तं चरणं तं पुण छक्कायसंजमो चेव ।	
सो पालिउं न तीरइ विगहाइपमायजुतेहिं	॥ ११० ॥
पव्वज्जं विज्जं पिव साहितो होइ जो पमाइल्लो ।	
तस्स न सिज्झइ एसा करेइ गरूयं च अवयारं	॥ १११ ॥
पडिलेहणाइचेट्ठा छक्कायविघाइणी पमत्तस्स ।	
भणिया सुयम्मि तम्हा अपमाई सुविहिओ होइ	॥ ११२ ॥
रक्खइ वएसु खलियं उवउत्तो होइ समिइगुत्तीसु ।	
वज्जइ अवज्जहेउं पमायचरियं सुथिरचित्तो	॥ ११३ ॥
कालम्मि अणूणहियं किरियंतरविरहिओ जहासुत्तं ।	
आयरइ सव्वकिरिय अपमाई जो इह चरित्ती	॥ ११४ ॥
संघयणादणुरूवं आरंभइ सक्कमेवणुट्ठाणं ।	
बहुलाभमप्पच्छेयं सुयसारविसारओ सुजई	॥ ११५ ॥

जह तं बहुं पसाहइ निवडइ अस्संजमे दढं न जओ ।
जणिउज्जमं बहूणं विसेसकिरियं तहाढवइ ॥ ११६ ॥
गुरुगच्छुन्नइहेउं कयतित्थपभावणं निरासंसो ।
अज्जमहागिरिचरियं समरंतो कुणइ सक्किरियं ॥ ११७ ॥
सक्कम्मि नो पमायइ असक्ककज्जे पवित्तिमकुणंतो ।
सक्कारंभो चरणं विसुद्धमणुपालए एवं ॥ ११८ ॥
जो गुरुमवमन्नंतो आरंभइ किर असक्कमवि किंचि ।
सिवभूइ व्व न एसो सम्मारंभो महामोहा ॥ ११९ ॥
जायइ गुणेषु रगो सुद्धचरित्तस्स नियमओ पवरो ।
परिहरइ तओ दोसे गुणगणमालिन्नसंजणणे ॥ १२० ॥
गुणलेसं पि पसंसइ गुरुगुणबुद्धीए परगयं एसो ।
दोसलवेण वि निययं गुणनिवहं निग्गुण गणइ ॥ १२१ ॥
पालइ संपत्तगुणं गुणइद्धसंगे पमोयमुव्वहइ ।
उज्जमइ भावसारं गुरुतरगुणरयणलाभत्थी ॥ १२२ ॥
सयणो त्ति व सीसो त्ति व उवगारि त्ति व गणिव्वओ व त्ति ।
पडिबंधस्स न हेऊ नियमा एयस्स गुणहीणो ॥ १२३ ॥
करुणावसेण नवरं अणुसासइ तं पि सुद्धमग्गम्मि ।
अच्चंताजोग्गं पुण अरत्तदुट्ठो उवेहेइ ॥ १२४ ॥
उत्तमगुणाणुरया कालाइदोसओ अपत्ता वि ।
गुणसंपया परत्थ वि न दुल्लहा होइ भव्वाणं ॥ १२५ ॥
गुरुपयसेवानिरओ गुरुआणाराहणम्मि तल्लिच्छे ।
चरणभरधरणसत्तो होइ जई नन्नहा नियमा ॥ १२६ ॥
सव्वगुणमूलभूओ भणिओ आयारपढमसुत्ते जं ।
गुरुकुलवासोवस्सं वसेज्ज तो तत्थ चरणत्थी ॥ १२७ ॥

एयस्स परिच्चाया सुद्धंछाइ वि सुंदरं भणियं ।	
कम्माइ वि परिसुद्धं गुरुआणावत्तिणो बिंति	॥ १२८ ॥
ता धन्नो गुरुआणं न मुयइ नाणाइगुणगणनियानं ।	
सुपसन्नमणो सययं कयन्नयं भणसि भावितो	॥ १२९ ॥
गुणवं च इर्मा सुत्ते जहत्थगुरुसब्भायणं इट्ठो ।	
गुणसंपयादरिद्धो जहुत्तफलदायगो न मओ	॥ १३० ॥
मूलगुणसंपउत्तो न दोसलवजोगओ इमो हेओ ।	
महुरोवक्कमओ पुण पवत्तियव्वो जहुत्तम्मि	॥ १३१ ॥
पत्तो सुसीससद्धो एवं कुणंतेण पंथगेणा वि ।	
गाढप्पमाइणो वि हु सेलगसूरिस्स सीसेणं	॥ १३२ ॥
एवं गुरुबहुमाणो कयन्नया सयलगच्छगुणवुड्ढी ।	
अणवत्थापरिहारो हुंति गुणा एवमाईया	॥ १३३ ॥
इहर वुत्तगुणाणं विवज्जओ तह य अत्तउक्करिसो ।	
अप्पच्चओ जणाणं बोहिविघायइणो दोसा	॥ १३४ ॥
बकुसकुसीला तित्थं दोसलवा तेसु नियमसंभविणो ।	
जइ तेहिं वज्जणिज्जो अवज्जणिज्जो तओ नत्थि	॥ १३५ ॥
इय भावियपरमत्था मज्झत्थां नियगुरुं न मुंचंति ।	
सव्वगुणसंपओगं अप्पाणम्मि वि अपेच्छंता	॥ १३६ ॥
एयं अवमन्नंतो वुत्तो सुत्तम्मि पावसमणो त्ति ।	
महमोहबंधगो वि य खिसंतो अपडितप्पंतो	॥ १३७ ॥
सविसेसं पि जयंतो तेसिमवन्नं विवज्जए सम्मं ।	
तो दंसणसोहीओ सुद्धं चरणं लहइ साहू	॥ १३८ ॥
इय सत्तलक्खणधरो होइ चरित्ती तओ य नियमेण ।	
कल्लणपरंपरलाभजोगओ लहइ सिवसोक्खं	॥ १३९ ॥

दुविहं पिं धम्मरयणं तरइ नरो धेतुमविगलं सो उ ।	
जस्सेगवीसगुणरयणसंपया सुत्थिया अत्थि	॥ १४० ॥
ता सुट्ठु इमं भणियं पुव्वायरिण्हिं परहियरिण्हिं ।	
इगवीसगुणोवेओ जोगो सइ धम्मरयणस्स	॥ १४१ ॥
धम्मरयणो च्वियाणं देसचरितीण तह चरितीणं ।	
लिंगाइं जाइं समए भणियाइं मुणियतत्तेहिं	॥ १४२ ॥
तेसिं इमो भावत्थो नियमइविभवाणुसारओ भणिओ ।	
सपराणुग्गहहेउं समासओ संतिसूरीहिं	॥ १४३ ॥
जो परिभावइ एयं सम्मं सिद्धंतगब्भजुत्तीहिं ।	
सो मुत्तिमग्गलग्गो कुग्गहगत्तेसु न हु पडइ	॥ १४४ ॥
इय धम्मरयणपगरणमणुदियहं जे मणम्मि भावेंति ।	
ते गलियकलिलपंका नेव्वाणसुहाइं पावेंति	॥ १४५ ॥

श्रीमद्हरिभद्रसूरिवरकृता

॥ सम्यक्त्वसप्ततिः ॥

दंसणसुद्धिपयासं, तित्थयरमपच्छिमं नमंसित्ता ।	
दंसणसुद्धिसरूवं, कित्तेमि सुयाणुसारेणं	॥ १ ॥
दंसणमिह सम्मत्तं, तं पुण तत्तत्थसदहणरूवं ।	
खइयं खओवसमियं, तहोवसमियं च नायव्वं	॥ २ ॥
अवउज्झियमिच्छतो, जिणचेइयसाहुपूअणुज्जुत्तो ।	
आयारमट्ठभेअं, जो पालइ तस्स सम्मत्तं	॥ ३ ॥
तस्स विसुद्धिनिमित्तं, नारुणं सत्तसट्ठिअणाइं ।	
पालिज्ज परिहरिज्ज व, जहारिहं इत्थ गाहाओ	॥ ४ ॥

चउसद्दहणतिलिङ्गं, दसविणयतिसुद्धिपञ्चगयदोसं ।	
अट्ठपभावणभूसण-लक्खणपञ्चविहसंजुतं	॥ ५ ॥
छव्विहजयणागारं, छभ्रवणाभावियञ्च छट्ठाणं ।	
इह सत्तसट्ठिलक्खण-भेयविसुद्धं च सम्मतं	॥ ६ ॥
पुव्वमुणीहिं कयाणं, गाहाणमिमाण कमवि भावत्थं ।	
थोवक्खरेहिं पयडं, वुच्छं सङ्खेवरुइपत्थं	॥ ७ ॥
परमत्थसन्थवो खलु, सुमुणियपरमत्थजइजणनिसेवा ।	
वावन्नकुदिट्ठीण य, वज्जणमिह चउह सद्दहणं	॥ ८ ॥
जीवाइपयत्थाणं, सन्तपयाईहिं सत्तहिं पएहिं ।	
बुद्धाण वि पुण पुण सवणचिन्तणं सन्थवो होई	॥ ९ ॥
गीयत्थचरितीण य, सेवा बहुमाणविणयपरिसुद्धा ।	
तत्तावबोहजोगा, सम्मतं निम्मलं कुणइ	॥ १० ॥
वावन्नदंसणाणं, निण्हवऽहाच्छन्दकुग्गहहयाणं ।	
उम्मगुवएसेहिं, बला वि मइलिज्जए सम्मं	॥ ११ ॥
मोहिज्जइ मंदमई, कुदिट्ठिवयणेहिं गुविलढंढेहिं ।	
दूरेण वज्जियव्वा, तेण इमे सुद्धबुद्धीहिं	॥ १२ ॥
परमागमसुस्सूसा, अणुराओं धम्मसाहणे परमो ।	
जिणगुरुवेयावच्चे, नियमो सम्मतलिगाइं	॥ १३ ॥
तरुणो सुही वियडी, रागी पियपणइणीजुओ सोउं ।	
इच्छइ जह सुरगीयं, तओऽहिया समयसुस्सूसा	॥ १४ ॥
कंतारुत्तिन्नदिओ, घयपुण्णे भुत्तुमिच्छई छुहिओ ।	
जह तह सदणुट्ठाणे, अणुराओ धम्मराओ त्ति	॥ १५ ॥
पूयाइए जिणाणं, गुरूण विस्सामणाइए विविहे ।	
अंगीकारो नियमो, वेयावच्चे जहासत्ती	॥ १६ ॥

अरहंत सिद्ध चेइय सुए य धम्मे य साहुवगे य ।	
आयरिय उवज्झाए, पवयणे दंसणे विणओ	॥ १७ ॥
अरिहंता विहरंता, सिद्धा कम्मक्खया सिवं पत्ता ।	
पडिमाओ चेइयाइं सुयंति सामाइयाईयं	॥ १८ ॥
धम्मो चरित्तधम्मो, आहारो तस्स साहुवग्ग ति ।	
आयरियउवज्झाया, विसेसगुणसंगया तत्थ	॥ १९ ॥
पवयणमसेससंघो, दंसणमिच्छंति इत्थ सम्मत्तं ।	
विणओ दसण्हमेसिं, कायव्वो होइ एवं तु	॥ २० ॥
भत्ती बहुमाणो वन्नजणण नासणमवण्णवायस्स ।	
आसायणपरिहारो, विणओ संखेवओ एसो	॥ २१ ॥
भत्ती बहिपडिवत्ती, बहुमाणो मणसि निब्भरा पीई ।	
वण्णजणणं तु तेसिं, अइसयगुणकित्तणाईहिं	॥ २२ ॥
उड्डाहगोवणाई, भणियं नासणमवण्णवायस्स ।	
आसायणपरिहरणं, उचियासणसेवणाइयं	॥ २३ ॥
दसभेयविणयमेयं, कुणमाणो माणवो निहयमाणो ।	
सद्दहइ विणयमूलं, धम्मंति विसोहए सम्मं	॥ २४ ॥
मणवायाकायाणं सुद्धी संमत्तसोहिणी तत्थ ।	
मणसुद्धी जिणजिणमयवज्जमसारं मुणइ लोयं	॥ २५ ॥
तित्थंकरचलणाराहणेण जं मज्झ सिज्झइ न कज्जं ।	
पत्थेमि तत्थ नन्नं देवविसेसेहिं वयसुद्धी	॥ २६ ॥
छिज्जंतो भिज्जंतो पीलिज्जंतो य डज्झमाणो वि ।	
जिणवज्जदेवयाणं, न नमइ जो तस्स तणुसुद्धी	॥ २७ ॥
दूसिज्जइ जेहि इमं, ते दोसा पंच वज्जणिंज्जा उ ।	
संका कंख विगिच्छ परित्थिपसंससंथवणं	॥ २८ ॥

देवे गुरुम्मि तते अत्थि नवत्थित्ति संसओ संका ।	
कंखा कुमयभिलासो दयाइगुणलेसदंसणओ	॥ २९ ॥
विचिगिच्छ सफलं पइ संदेहो मुणिजणम्मि उ दुगंछ ।	
गुणकित्तणं पसंसा परिचयकरणं तु संथवणं	॥ ३० ॥
सम्मदंसणजुत्तो, सइ सामत्थे पभावगो होइ ।	
सो पुण इत्थ विसिट्ठो, निद्विट्ठो अट्ठहा सुत्ते	॥ ३१ ॥
पावयणी धम्मकही वाईनेमिप्पिओ तवस्सी य ।	
विज्जा सिद्धो य कवी, अट्ठेव पभावगा भणिया	॥ ३२ ॥
कालोचियसुत्तधरो, पावयणी तित्थवाहगो सूरी ।	
पडिबोहियभव्वजणो धम्मकही कहणलद्धिल्लो	॥ ३३ ॥
वाई पमाणकुसलो, रायदुवारे वि लद्धमाहप्पो ।	
नेमिप्पिओ निमित्तं, कज्जम्मि पउंजए निउणं	॥ ३४ ॥
जिणमयमुब्भासंतो, विगिट्ठुखमणेहि भण्णइ तवस्सी ।	
सिद्धो बहुविज्जमन्तो, विज्जासिद्धो य उचियन्नु	॥ ३५ ॥
संघाइकज्जसाहग-चुण्णंजणजोगसिद्धओ सिद्धो ।	
भूयत्थसत्थगन्धी, जिणसासणजाणओ सुकई	॥ ३६ ॥
सव्वे पभावगा ए, जिणसासणसंसकारिणो जे ऊ ।	
भंगंतरेण वि जओ, एए भणिया-जिणमयम्मि	॥ ३७ ॥
अइसेसिद्धिं धम्मकहि वाइ आयरिय खवग नेमिप्पि ।	
विज्जायागणसम्मओ य तित्थं पभावन्ति	॥ ३८ ॥
इय संपत्तिअभावे, जत्तापूयाइ जणमणोरमणं ।	
जिणजइविसयं सयलं, पभावणा सुद्धभावेणं	॥ ३९ ॥
सम्मत्तभूसणाइं, कोसल्लं तित्थसेवणं भत्ती ।	
थिरया पभावणाविय, भावत्थं तेसि वुच्छामि	॥ ४० ॥

वन्दणसंवरणाई किरियानिउणत्तणं तु कोसल्लं ।	
तित्थनिसेवा य सयं, संविग्गजणेण संसग्गी	॥ ४१ ॥
भत्ती आयरकरण, जहु च्चियं जिणवरिंदसाहूण ।	
थिरया दढसम्मत्तं, पभावणुस्सप्पणाकरणं	॥ ४२ ॥
लक्खिज्जइ सम्मत्तं, हिययगयं जेहि ताइं पंचेव ।	
उवसम संवेगो तह, निव्वेयऽणुकंप अत्थिक्कं	॥ ४३ ॥
अवरहे पि महंते, कोहाणुदओ वियाहिओवसमो ।	
संवेगो मुखं पइ, अहिलासो भवविरागो ऊ	॥ ४४ ॥
निव्वेओ चागिच्छ, तुरियं संसारचास्यगिहस्स ।	
दुहिए दयाऽणुकंपा, अत्थिक्कं पच्चओ वयणे	॥ ४५ ॥
परत्तिथियाण तद्देवयाण तंग्गहियचेइयाणं च ।	
जं छव्विहवावारं, न कुणइ सा छव्विहा जयणा	॥ ४६ ॥
वंदणनमंसणं वा, दाणाणुपयाणमेसि वज्जेई ।	
आलावं संलावं, पुव्वमणालत्तगो न करे	॥ ४७ ॥
वंदणयं करजोडणसिरनामण पूयणं च इह नेयं ।	
वायाइ नमुक्कारे, नमंसणं मणपसाओ अ	॥ ४८ ॥
गउरवपिसुणं वियरणमिट्ठसणपाणखज्जसिज्जाणं ।	
तं चिय दाणं बहुसो, अणुप्पयाणं मुणी बिंति	॥ ४९ ॥
सप्पणयं संभासणकुसलं वो सागयं व आलावो ।	
संलावो पुणरुत्तं, सुहदुहगुणदोसपुच्छओ	॥ ५० ॥
आगारा अववाया, छ च्चिय कीरंति भंगरक्खट्ठा ।	
रायगणबलसुरक्कमगुरुनिग्गहवित्तिकंतारं	॥ ५१ ॥
राया पुराइसामी, जणसमुदाओ गणो बलं बलिणो ।	
कारंति वंदणाइं, कस्स वि एए तह सुरा वि	॥ ५२ ॥

गुरुणो कुदिट्ठिभत्ता, जणगाई मिच्छदिट्ठिणो, जे उ । कंतारो ओमाई, सीयणमिह वित्तिकंतारं	॥ ५३ ॥
न चलन्ति महासत्ता, सुभिज्जमाणा वि सुद्धधम्माओ । इयेरेसि चलणभावे, पइन्नभङ्गो न एएहिं	॥ ५४ ॥
भाविज्ज मूलभूयं, दुवारभूयं पइट्ठनिहिभूयं । आहारभायणमिमं, सम्मतं चरणधम्मस्स	॥ ५५ ॥
देई लहु मुखफलं, दंसणमूले दढम्मि धम्मदुमे । मुत्तुं दंसणदारं, न पवेसो धम्मनयरम्मि	॥ ५६ ॥
नंदइ वयपासाओ, दंसणपीढम्मि सुप्पइट्ठम्मि । मूलुत्तरगुणरयणाण, दंसणं अक्खयनिहाणं	॥ ५७ ॥
संमतमहाधरणी, आहारो चरणजीवलोगस्स । सुयसीलमणुन्नरसो, दंसणवरभायणे धरइ	॥ ५८ ॥
अत्थि जिओ तह निच्चो, कत्ता भुत्ता य पुण्णपावाणं । अत्थि धुवं निव्वाणं, तस्सोक्खओ य छट्ठाणा	॥ ५९ ॥
आया अणुभवसिद्धो, गम्मइ तह चित्तचेयणाईहिं । जीवो अत्थि अवस्सं, पच्चक्खो नाणदिट्ठीणं	॥ ६० ॥
दव्वट्ठयाइ निच्चो, उप्पायविणासवज्जिओ जेणं । पुव्वकयाणुसरणउ, पज्जाया तस्स उ अणिच्चा	॥ ६१ ॥
कत्ता सुहासुहाणं, कम्माणं कसायजोयमाईहिं । मिउदंडचक्कबीवरसामग्गिवसा कुलालु व्व	॥ ६२ ॥
भुंजइ सयंकयाई, परकयभोगे अइप्पसंगो उ । अकयस्स नत्थि भोगो, अन्नह मुखे वि सो हुज्जा	॥ ६३ ॥
निव्वाणमक्खयपयं, निरुवम सुहसंगयं सिवं अरुयं । जियरागदोसमोहेहि भासियं ता धुवं अत्थि	॥ ६४ ॥

सम्मत्तनाणचरणा, संपुत्रो मोक्खसाहणोवाओ ।	
ता इह जुत्तो जत्तो, ससत्तिओ नायतत्ताणं	॥ ६५ ॥
इय सतसट्ठिपयाइं, उच्चिणिउं विउलआगमारामा ।	
संगहिया इत्थ मए, मंदमईणं सरणहेउं	॥ ६६ ॥
एसिं दुविहपरिन्ना, दंसणसुद्धिं करेइ भव्वाणं ।	
सुद्धम्मि दंसणम्मि, करपल्लवसंठिओ मुखो	॥ ६७ ॥
संघे तित्थयरम्मी, सूरिसु रिसीसु गुणमहग्घेसुं ।	
अप्पच्चओ न जेसिं, तेसिं चिय दंसणं सुद्धं	॥ ६८ ॥
जे पुण इयविवरीया, पल्लवगाही सबोहसंतुट्ठा ।	
सुबहुं पि उज्जमंता, ते दंसणबाहिरा नेया	॥ ६९ ॥
इय भाविरुण तत्तं, गुरुआणाराहणे कुणह जत्ते ।	
जेणं सिवसुक्खबीयं, दंसणसुद्धिं धुवं लहह	॥ ७० ॥

॥ बृहद् वन्दनकभाष्यं ॥

इच्छा य अणुन्नवणा अव्वाबाहं च जत्त जवणा य ।	
अवराहखामणा वि य छट्ठाणा हुंति वंदणए	॥ १ ॥
दुओणयं अहाजायं, किइकम्मं बारसावयं ।	
चउसिरं तिगुत्तं च दुपवेसं एगनिक्खमणं	॥ २ ॥
आयारस्स उ मूलं विणओ सो गुणवओ य पडिवत्ती ।	
सा य विहिवंदणाओ विही इमो बारसावत्ते	॥ ३ ॥
होउमहाजाओवहि संडास पमज्जि उक्कुडियठणे ।	
पडिलेहिय मुहपत्तीं पमज्जिउं चरिमदेहुद्धो	॥ ४ ॥
उट्ठेउं परिसंठिय कुप्परधियपट्टणो नमियकांओ ।	
जुत्तिविहयपच्छद्धो पवयणकुच्छ जह न होई	॥ ५ ॥

वामंगुलि मुहपुत्ति करजुयले तह धरितु रयहरणे । अवणिय जहुत्तदोसं गुरुसमुहं भणइ पडिवयणं	॥ ६ ॥
इच्छामि खमासमणो इच्चाई जा निसीहियाइ त्ति । छंदेणं ति सुणेउं गुरुवयणं उग्गहं जाण	॥ ७ ॥
अणुजाणह मे मिउग्गहमणुजाणामित्ति भासिए गुरुणा । उग्गहखित्तं पविसइ पमज्ज संडासए निसिए	॥ ८ ॥
वामदिसं रयहरणं पमज्ज भूमीइ संठवेऊणं । सीसफुसणेण होही कज्जं ति तओ पढममेव	॥ ९ ॥
वामकरगहियपुत्तीएँ एगदेसेण वामकन्नाओ । आरभिऊण निलाडं पमज्ज जा दाहिणो कन्नो	॥ १० ॥
अव्वुच्छिन्नं वामयजाणुं निसिऊण तत्थ मुहपत्ति । रयहरणमज्झदेसम्मि ठावए पुज्जपायजुगं	॥ ११ ॥
सुपसारियबाहुजुओ ऊरुजुयलंतरं अफुसमाणो । जमलट्टियग्गपाणी अकारमुच्चास्यं कुणइ	॥ १२ ॥
अब्भितर परियत्तिय करयलमुवणीय सीसफुसणन्तं । तो करजुयलं निज्जा होकारुच्चरणसमकालं	॥ १३ ॥
पुण हिट्ठाभुयकरयल काकारसमं छिविज्ज रयहरणं । यंसदेणं समयं पुणो वि सीसं तहच्चेव	॥ १४ ॥
काकारसमुच्चारणसमयं रयहरणमालभेऊण । यत्तियसदेण समं पुणो वि सीसं तहच्चेव	॥ १५ ॥
संफासंति भणंतो सीसेणं पणमिऊण रयहरणे । आमियमुद्धंजलि अव्वाबाहं तओ पुच्छे	॥ १६ ॥
खमणिज्जो मे किलामो अप्पकिलंताण बहुसुभेणं भे । दिण पक्खो वरिसो वा वइक्कंतो ? नायओ तुसिणी	॥ १७ ॥

गुरुणा तहत्तिभणिए जत्ता जवणा य पुच्छियव्वा य ।
 परिसंठिएण इणमो सराण जोएण कायव्वा ॥ १८ ॥
 तत्थ य परिमासेसा मंदमइविणीयगाहणट्टाए ।
 नीउच्चमज्झिमाओ सरजुत्तीए ठवेयव्वा ॥ १९ ॥
 नीओ तत्थणुदत्तो रयहरणे उच्चओ उदत्तो उ ।
 सीसे निदंसणीओ तदंतगलम्मि सरिओ य ॥ २० ॥
 अणुदत्तो य जकारो तासरिओ होइ भे उदत्तसरो ।
 पुणरवि जवणीसद्दा अणुदत्ताई सरेयव्वा ॥ २१ ॥
 ज्जं अणुदत्ता य पुणो चस्सरिओ मे उदत्तसरनामो ।
 एवं रयहरणाइसु तिसु ठाणेसुं सरा नेया ॥ २२ ॥
 पढमं आवत्ततिगं वन्नदुगेणं सुरइयमणुकमसो ।
 बीयावत्ततिगं पुण तिहिं तिहिं वण्णेहिं निप्फन्नं ॥ २३ ॥
 रयहरणम्मि जकारं ताकारं करजुएण मज्झम्मि ।
 भेकारं सीसम्मि य काउं गुरुणो वयं सुणसु ॥ २४ ॥
 तुज्झं पि वट्टइति य गुरुणा भणियम्मि सेस आवत्ता ।
 दुन्नि वि काउं तुसिणी जा गुरुणा भणियमेवं तु ॥ २५ ॥
 अह सीसो रयहरणे कयंजली भणइ सविणयं सिरसा ।
 खामेमि खमासमणो देवसियाईवइक्कमणं ॥ २६ ॥
 अहमवि खामेमि तुमे गुरुणाऽणुन्नायखामणो सीसो ।
 निक्खमइ उग्गहाओ आवसियाए भणेऊणं ॥ २७ ॥
 ओणयदेहो अवराहखामणं सव्वमुच्चरेऊणं ।
 निंदियगरहियवोसट्ठसव्वदोसो पडिक्कंतो ॥ २८ ॥
 खामित्ता विणएणं तियगुत्तो तेण पुणरवि तंहेव ।
 उग्गहजायण पविसण दुओणयं दोपवेसं च ॥ २९ ॥

पढमे छच्चावत्ता बीयपवेसम्मि हुंति छच्चेव ।	
ते य अहो इच्चाई असंकरेणं पउत्तव्वा	॥ ३० ॥
पढमपवेसे सिरनामणा दुहा बीयए वि तह चेव ।	
तेणं चउस्सिरं तं भणियमिणं एगनिक्खमणं	॥ ३१ ॥
एवमहाजाएगं तिगुत्तिसहियं च हुंति चत्तारि ।	
सेसेसुं खित्तेसुं पणवीसावस्सया हुंति	॥ ३२ ॥
एवं विणओववेओ बत्तीसदोसवज्जिओ साहू ।	
भावेण पउंजंतो पावइ अचिरेण निव्वाणं	॥ ३३ ॥

पू.आ.श्रीमद्यशोदेवसूरिविरचितम्

॥ प्रत्याख्यानस्वरूपम् ॥

तवज्ञाणानलनिहड्डुदुक्कम्मिधणं जिणं नमिउं ।	
पच्चक्खाणसरूवं भणामि सुत्ताणुसारेण	॥ १ ॥
पइदिणमुवओगाओ लेसेणाहारगोयरं पायं ।	
अद्धापच्चक्खाणं वोच्छं नवकारमाईयं	॥ २ ॥
पच्चक्खाणं नियमो अभिग्गहो विरमणं वयं विरई ।	
आसवदारनिरोहो निवित्ति एगट्टिया सद्दा	॥ ३ ॥
पडिकूलमविरईए विरईभावस्स आभिमुक्खेणं ।	
खाणं कहणं सम्मं पच्चक्खाणं विणिहिई	॥ ४ ॥
अद्धा कालो भण्णइ तप्परिमाणादभेदबुद्धीए ।	
कीरंतमेवमद्धापच्चक्खाणं मुणेयव्वं	॥ ५ ॥
अद्धापच्चक्खाणपुरस्सरमेगासणाइ पाएणं ।	
पडिवज्जिज्जइ तेणं अद्धारूवं तयं पि मयं	॥ ६ ॥

गहणे विहिं १ विसुद्धि २ सुत्तवियारं च ३ पारणंविहिं च ४ ।
 सयपालणं ५ फलं चिय ६ एयस्स भणामि ऽहाकमसो ॥ ७ ॥
 नवकाराई सुत्तं सव्वं पयवज्जणेहि जाणंतो ।
 अत्थं च तस्स सम्मं आहारगारमाईयं ॥ ८ ॥
 सूरे अणुट्टिए च्चिय गुरुणो चरणुज्जयस्स गीयस्स ।
 काऊण सुत्तविहिणा विणयं किइकम्ममाईयं ॥ ९ ॥
 गिण्हइ पच्चक्खाणं उवउत्तो सावगो व साहू वा ।
 अणुभासंतो वयणं गुरुणो लहुतरसरेणं च ॥ १० ॥
 गुरुविरहे पडिवज्जइ वियप्पमेत्तेण उस्सुगो संतो ।
 अहवा सुत्तं भणिउं ससक्खिगं चेव थिरचित्तो ॥ ११ ॥
 जिण्णबिबसक्खिगं वा ठवणायरियस्स अहव पच्चक्खं ।
 गिण्हइ पच्चक्खाणं जं करणिज्जं त्तिहिं काले ॥ १२ ॥
 पच्छ गुरुसंजोगे सयंगिहीयं पुणो वि तप्पुरओ ।
 गुरुसक्खिगतहेउं पडिवज्जइ पुव्वनीतीए ॥ १३ ॥
 गुरुसामग्गीअभावे सम्मं पालेइ जं सयं विहियं ।
 परमुस्सुगतगहियं सयमेव पुणो कुणइ विहिणा ॥ १४ ॥
 केवलमिह चउभंगो जाणंतो जाणगस्स पासम्मि ।
 बीओ अयाणमाणो गिण्हइ जाणंतगसमीवे ॥ १५ ॥
 तइयम्मि जाणमाणे गिण्हइ पासे अयाणमाणस्स ।
 चरिमे अयाणमाणो अयाणमाणस्स मूलम्मि ॥ १६ ॥
 एत्थ य पढमो सुद्धो सम्मन्नाणस्स तत्थ भावाओ ।
 विरईए नाणं चिय सुद्धीए कारणं जेणं ॥ १७ ॥
 बीए जाणावेउं ओहेणाहारविगइमाईयं ।
 देज्जा पच्चक्खाणं इहर दोण्ह वि मुसावाओ ॥ १८ ॥

तइए गुरू अजाणं जेट्टो भाया व माउलाई वा ।	
गुरुपूइउत्ति काउं तस्स उ पूया कया होउ	॥ १९ ॥
अप्पत्तियं च एयस्स बज्जियं होउ कारणेणेवं ।	
गिण्हइ पच्चक्खाणं इहरा दोसो अगीयम्मि	॥ २० ॥
जो पुण सयं न याणइ गिण्हइ पासे अयाणमाणस्स ।	
सो सयमंधो लग्गइ मग्गे अन्नस्स अंधस्स	॥ २१ ॥
इय नाऊणं सम्मं जाणंतो जाणगस्स पासम्मि ।	
कुज्जा पच्चक्खाणं मोक्खफलं जेण तं होइ	॥ २२ ॥
भणियं गहणविहाणं संखेवेणं सुयाणुसारेणं ।	
इण्हिं छव्विहसुद्धिं तह चेव भणामि एयस्स	॥ २३ ॥
सा पुण सदहणे जाणणे य विणएऽणुभासणे तह य ।	
अणुपालणम्मि भावे छव्विहसुद्धी मुणेयव्वा	॥ २४ ॥
पच्चक्खाणवियारं सयलं सदहइ तह य जो मुणइ ।	
तस्स उ पच्चक्खाणं सदहणाजाणणासुद्धं	॥ २५ ॥
जं काउं किइकम्मं दरोणओ पंजलीऽभिमुहवयणो ।	
गिण्हइ पच्चक्खाणं तं भण्णइ विणयसुद्धं तु	॥ २६ ॥
अणुभासइ गुरुवयणं अक्खंरपयवंजणेहिं परिसुद्धं ।	
गुरुसद्दलहुयसदो तं जाणऽणुभासणासुद्धं	॥ २७ ॥
पच्चक्खइ वोसिरई एयं नवरं गुरू समुच्चरइ ।	
सीसो पच्चक्खामि त्ति वोसिरामि त्ति भासेइ	॥ २८ ॥
तथा-पच्चक्खाया सूरी पंचविहायारधारगो गीओ ।	
सीसं पडुच्च जम्हा आहारनिसेहणं कुणइ	॥ २९ ॥
पच्चक्खावितो पुण सीसो समुवट्ठिओ सयं चेव ।	
नियगाहारनिसेहे पउंजई गुरुजणं जेण	॥ ३० ॥

अणुपालणाविसुद्धं आवइपत्तो वि जमणुपालेइ ।
 सम्मं अचलियचित्तो तययं उवओगओ चेव ॥ ३१ ॥
 जं नो कोहा माणा माया लोभा भया व सोगा वा ।
 नो जसकित्तिनिमित्तं नो पूयागारवनिमित्तं ॥ ३२ ॥
 इहपरलोगासंसारहिओ जं कुणइ निज्जराहेउं ।
 इंदियवियारविरओ भावविसुद्धं तयं नेयं ॥ ३३ ॥
 जं पुण कोहाइवसो उम्मत्तो वावि सुमिणमज्झे वा ।
 गिण्हइ पच्चक्खाणं तं न पमाणं सुग्रहराणं ॥ ३४ ॥
 अन्नं मणम्मि काउं अन्नं वायाए कुणइ जं सहसा ।
 तत्थ वि मणं पमाणं न पमाणं वंजणच्छलणा ॥ ३५ ॥
 इय सुद्धीहिं विसुद्धं पच्चक्खाणं भणंति मोक्खंगं ।
 एयाहि अपरिसुद्धं विवरीयं तं मुणेष्व्वं ॥ ३६ ॥
 भणियं विसुद्धिदारं सुत्तवियारंति संपयं भणिमो ।
 नवकारमाइयाणं कमेण सुत्ताणुसारेणं ॥ ३७ ॥
 नवकार १ पोरिसीए २ पुरिमट्ठे ३ क्कासणे ४ गठाणे ५ य ।
 आयंबिल ६ ऽभत्तट्ठे ७ चरिमे य ८ अभिग्गहे ९ विगई १० ॥ ३८ ॥
 दो चेव नमुक्कारे आगारा छच्च पोरिसीए उ ।
 सत्तेव य पुरिमट्ठे एगासणगम्मि अट्ठेव ॥ ३९ ॥
 सत्तेगट्ठाणस्स उ अट्ठेवायंबिलम्मि आगारा ।
 पंचेव अभत्तट्ठे छप्पाणे चरिमि चत्तारि ॥ ४० ॥
 पंच चउरो अभिग्गहि निव्विइए अट्ठ नव य आगारा ।
 अप्पाउरणे पंच उ हवंति सेसेसु चत्तारि ॥ ४१ ॥
 पंचपरमेट्ठिनमणं नवकारो तेण संजुयं सहियं ।
 जाव नवकारपाढं होइ न पाओ वि एयंति ॥ ४२ ॥

न य संकेङ्गतुल्लं एवं एयं मुहुत्तमज्जे वि ।	
नवकारपाढमेत्ते न पुज्जई जेणिमं किंतु	॥ ४३ ॥
नवकारमुहुत्तेहिं पुज्जइ जम्हा सुए इमं भणियं ।	
अद्धापच्चक्खाणं सूरुदयविसेसणपयाओ	॥ ४४ ॥
पोरिसिपच्चक्खाणे सूरुदयविसेसणेण जह पढमा ।	
पोरिसि लब्भइ एगा पढममुहुत्तो तहेहं पि	॥ ४५ ॥
सुत्ते अविसेसे वि हु मुहुत्तअवहीए कारणं एत्था ।	
अइथोवागारत्तं थोवे काले मुणेयव्वं	॥ ४६ ॥
पोरिसिमाईयाणं मुहुत्तविरहेण लहुयरो अवही ।	
अन्नो न कोइ भणिओ तम्हा गाहा इमा तत्थ	॥ ४७ ॥
अद्धापच्चक्खाणं जं तं कालप्पमाणछेएणं ।	
पुरिमिड्डुपोरिसीहिं मुहुत्तमासद्धमासेहिं	॥ ४८ ॥
तम्हा मुहुत्तविगमे नवकारे भासिए हवइ पुण्णं ।	
एयं पच्चक्खाणं तत्थ य सुत्तं इमं नेयं	॥ ४९ ॥
उग्गए सूरे नमुक्कारसहियं पच्चक्खाइ, चउव्विहं पि आहारं पाणं	
खाइमं साइमं, अन्नत्थऽणाभोगेणं सहसागारेणं वोसिइ ।	
तत्थुगयम्मि सूरे सूरुदयाओ समारभेऊण ।	
नवकारस्सहियं जे पच्चक्खाइ त्ति गिण्हेइ	॥ ५० ॥
कह चउविहं पि न पुणो एगविहं चेव दुन्निहमेवऽहवा ।	
तिविह चेवाहारं अब्भवहारं समासज्ज	॥ ५१ ॥
अहव नवकारसहियं पच्चक्खाइ तत्थ चउहमाहारं ।	
वोसिइ वज्जेई इय संबंधो मुणेयव्वो	॥ ५२ ॥
एयं किर पाएणं चउव्विहाहारगोयरं चेव ।	
रयणीभोयणविरमणतीरणपायंतिकाऊणं	॥ ५३ ॥

असणं पाणं इच्चाइणा उ आहारभेयनिदेसं ।	
वयभंगदोसवज्जणहेउं चाऽऽगारदुगमाह	॥ ५४ ॥
आभोगो उवओगो तस्साभावे भवे अणाभोगो ।	
अच्चंतं विम्हरणं पच्चक्खाणस्स जं भणियं	॥ ५५ ॥
अन्नत्थ अणाभोगा णाभोगं मोत्तु चयइ आहारं ।	
पंचम्मत्थे तइया सहसाकारे वि एमेव	॥ ५६ ॥
सो पुण इह विन्नेओ पवत्तजोगानियत्तणसरूवो ।	
जम्मी सुमरंतस्स वि झत्ति मुहे किं पि पविसेज्जा	॥ ५७ ॥
एवमणाभोगेणं भुंजंतस्स वि हवेज्ज मा भंगो ।	
सहसाकारेणं वा मुहं पविट्ठे वि आहारे	॥ ५८ ॥
तो आगारा भणिया अववाया कारणाणि छिड्डीओ ।	
इय बहुविहपज्जाया दो चेव य एत्थ सुत्तम्मि	॥ ५९ ॥
एत्तो असणाईयं वोच्छामि चउव्विहं पि आहारं ।	
सुत्ताणुसारओ खलु तस्स विवक्खं चऽणाहारं	॥ ६० ॥
आहारजाइओ एस एत्थ एक्कोऽवि दंसिओ चउहा ।	
असणाइजाइभेया सुहावबोहाइजणत्थं	॥ ६१ ॥
नाणं सद्वहणं गहणपालणा विरइवुद्धि चेवंति ।	
होइ इहरा उ मोहा विवज्जओ भणियभावाणं	॥ ६२ ॥
असणं ओयणसत्तुगमुग्गजगाराइ खज्जगविही य ।	
खीराइ सूरणाई मंडगपभिई य विन्नेयं (इत्यशनम्)	॥ ६३ ॥
पाणं सोवीरजवोदगाइ चित्तं सुगइयं चेव ।	
आउक्काओ सव्वो संगरकइराइनीरं च	॥ ६४ ॥
खज्जूरदक्खदाडिमचिचापाणाइ तक्कमिक्खुरस्सो ।	
गुडखंडाईनीरं आयामुस्सेयमाई य	॥ ६५ ॥

पाणगआगारेहिं कएहिं एयाइं होंति कप्पाइं ।	
इहर न हुंति कप्पा मोत्तुं उसिणोदगाईयं (इति पानम्) ॥ ६६ ॥	
भत्तोसं दंताई खज्जूरं नलिकेरदक्खाई ।	
कक्कडियंबगफणसाइ बहुविहं खाइमं नेयं ॥ ६७ ॥	
गोहुमचणगाईयं भुगं भत्तोसमिह समक्खायं ।	
गुरुसंभियदंतवणाइ देसरूढीए दंतंति (इति खादिम्) ॥ ६८ ॥	
दंतवणं तंबोलं चित्तं तुलसी कुहेडगाईयं ।	
महुपिप्पलसुंठाइ अणेगहा साइमं होइ (इति स्वादिम्) ॥ ६९ ॥	
लेसुद्देसेणेए भेया एएसि दंसिया एवं ।	
एयाणुसारओ च्विय सेसा एमेव नायव्वा ॥ ७० ॥	
निंबाईणं छल्ली पत्तफलाई य मोय भूईओ ।	
अन्नं चेयपगारं दव्वमणि टुंअणाहारो ॥ ७१ ॥	
अलमेत्थ वित्थरेणं संपइ वोच्छमि पोरिसिवियारं ।	
पुरिसो पुरिससरीरं अहवा संकू भवे पुरिसो ॥ ७२ ॥	
पुरिसो पमाणमेईए पोरिसी वन्निया इहं छाया ।	
सा भवइ जत्थ काले सो वि मओ पोरिसीपहरो ॥ ७३ ॥	
कक्कडसंकंतिदिणे पोरिसिमाणं इमं मुणेयव्वं ।	
ततो परं तु वुड्डी दक्खिणअयणे इमा नेया ॥ ७४ ॥	
अट्टेगसट्ठिभागा पइदिवसं अंगुलस्स वडुंति ।	
उत्तरअयणम्मि पुणो ते च्विय हांयंति पइदियहं ॥ ७५ ॥	
एयं पोरिसिमाणं पुरिसच्छयापयाण संखाए ।	
सत्तजुयाए अहवा चउयालसयाहिए भाए ॥ ७६ ॥	
लद्धं एत्थ विहीणं घडियाओ सेसमेयसट्ठिगुणे ।	
तह चेव हिए लद्धं एगविहीणं पले मुणह ॥ ७७ ॥	

पुव्वण्हे गयमाणं एयं अवरण्हि जाण दिणसेसं ।
नवरं दिणप्पमाणं आगमभणियं इमं नेयं ॥ ७८ ॥

कक्कडसंकंतिदिणे छत्तीसं नाडिगाओ दिणमाणं ।
चउवीसं घडियाओ रयणिपमाणं विणिद्धिदुं ॥ ७९ ॥

तीयदिणा चउगुणिया सट्ठिविहत्त हवंति घडियाओ ।
एयासि हाणिवुड्डी दिणस्सणीसु तओ परओ ॥ ८० ॥

मयरे पुण दिणमाणं चउवीसं नाडिगाओ पढमदिणे ।
छत्तीसं घडियाओ रयणिपमाणं मुणेर्यव्वं ॥ ८१ ॥

परओ दिणस्स वुड्डी रयणीहाणी य पुव्वनिद्धिदु ।
ता नायव्वा जाव उ उत्तरअयणस्स चरिमदिणं ॥ ८२ ॥

एवं च पडइ चडइ व घडिया पक्खेण दोन्नि मासेण ।
दिणरयणिपमाणाओ भणियविहाणेण अयणदुगे ॥ ८३ ॥

पोरिसिविसओ नियमो वि पोरिसी तत्थ सुत्तमेयं तु ।
आगारछक्कजुत्तं भणियं जिणगणहरिंदेहिं ॥ ८४ ॥

पोरिसिं पच्चक्खाइ उग्गए सूरे, चउव्विहं पि आहारं असणं पाणं
खाइमं साइमं, अन्नत्थणाभोगेणं सहसागारेणं पच्छन्नकालेणं
दिसामोहेणं साहुवयणेणं सव्वसमाहिवत्तियागारेणं वोसिइ त्ति ॥

एयस्स वि वक्खाणं जह नवकारे तहेव कायव्वं ।
नवरं पच्छन्नेणं कालेणं एवमवसेयं ॥ ८५ ॥

मेहमहियारयाईछन्ने सूरे न नज्जई दिवसो ।
तो पच्छन्ने काले पुत्ते पहरे त्ति कलिऊण ॥ ८६ ॥

भुंजंतस्स न भंगो अह भुंजंतो स कह वि जाणेज्जा ।
नो पुत्तो तो सहसा ठाएज्ज न ठाइ तो भंगो ॥ ८७ ॥

को वि हु कर्हि पि देसे दिसिमोहा पच्छिमंति पुव्वं पि ।	
कलिरुण गओ पंहरो इमोऽवरणहो त्ति बुद्धीए	॥ ८८ ॥
भुंजेज्जा न य भंगो मोहावगमाइणा उ विन्नाए ।	
ठयव्वं नो ठायइ जइ निरवेक्खस्स तो भंगो	॥ ८९ ॥
साहुवयणं तु एत्थं उग्घाडा पोरिसि त्ति एमाई ।	
सोच्चा भुंजतऽदोसो नाए पुण इह वि ठाएज्जा	॥ ९० ॥
एत्थ इमो भावत्थो जइणो भासंति सच्चमेव गिरं ।	
तो ते च्चिय गज्झवया न जहिच्छ्रवाइणो इयरे	॥ ९१ ॥
भासादोसविहिन्नू साहू साहुस्स कारणवसेणं ।	
साहइ कालपमाणं पोरिसिपुरिमड्डमाईयं	॥ ९२ ॥
तं सोउं भुंजंतो पच्चक्खाणस्स होइ न हु भंगो ।	
अहऽणाभोगा मुणिणा कालपमाणं समुल्लवियं	॥ ९३ ॥
अन्नो वा उवलद्धो ठयव्वं तत्थ मुहगयं सव्वं ।	
रक्खाइसु खिवियव्वं हत्थगयं भायणे चेव	॥ ९४ ॥
आयमिउं इहरा वा खमियव्वं जाव पुज्जए नियमो ।	
पुण्णे पच्चक्खाणे पुणो वि भुंजेज्ज सरिरुणं	॥ ९५ ॥
सव्वसमाही एसा गाढायंकाइविरहियत्तं जं ।	
तप्पच्चयआगारे तीए च्चियं पच्चक्खाणं ति	॥ ९६ ॥
तिव्वसूलाइदुक्खा संजाए अट्टरोदझाणम्मि ।	
तस्सोवसमनिमित्तं ओसहपत्थाइकरणे वि	॥ ९७ ॥
नो भंगो संपज्जइ दुक्खावगमे समाहिलाभे उ ।	
ठयव्वं नो ठायइ तो भंगो होइ नियमस्स	॥ ९८ ॥
पोरिसिपच्चक्खाणं भणियं संपइ भणामि पुरिमड्डं ।	
तत्थ य एयं सुत्तं सत्तविहागारसंजुत्तं	॥ ९९ ॥

सूरे उगाए पुरिमड्डं पच्चक्खाइ, चउव्विहंपि आहारं असणं पाणं
खाइमं साइमं, अन्नत्थणाभोगेणं सहसागारेणं पच्छन्नकालेणं
दिसामोहेणं साहुवयणेणं महत्तरागारेणं सव्वसमाहिवत्तियागारेणं
वोसिरइ त्ति ।

सूरुग्गमाइयाणं पयाण अत्थो इहेव तह चेव ।
जह पोरिसीएँ भणिओ, नवरि विसेसो इमो इत्थ ॥ १०० ॥

पुरिमं पढमं अद्धं दिणस्स पुरिमड्डमेयविसयं तु ।
पच्चक्खाणं पि भवे पुरिमड्डं तइयगो नियमो ॥ १०१ ॥

मयहरयं गुरुतरयं पच्चक्खाणाणुपालणाओ वि ।
बहुनिज्जरानिमित्तं तहेव पुरिसंतरासज्झं ॥ १०२ ॥

चेइयगिलाणसंघाइयाण कज्जं तमेव आगारो ।
पच्चक्खाणऽववाओ भन्नइ इह महयंरागारो ॥ १०३ ॥

तेणं भुजंतस्स वि गुरुणो आणाए निरभिलाभस्स ।
तं चेव फलं जायइ पच्चक्खाणस्स जं भणियं ॥ १०४ ॥

एयस्सिहेव गहणं न पुणो नवकारस्सहियमाईसु ।
कालस्सऽप्पबहुत्तं मन्नामो कारणं तत्थ ॥ १०५ ॥

वक्खायं पुरिमड्डं इण्हिँ एक्कासणं पवक्खामि ।
तत्थ य सुत्तं इणमो अट्ठविहागारसंजुत्तं ॥ १०६ ॥

एक्कासणं पच्चक्खाइ चउव्विहंपि आहारं असणं पाणं खाइमं
साइमं, अन्नत्थणाभोगेणं सहसागारेणं सागारियागारेणं
आउंटणपसारेणं गुरुअब्भुट्ठा- णेणं पारिट्ठावणियागारेणं
महत्तरागारेणं सव्वसमाहिवत्तियागारेणं वोसिरइ ।

एक्कं असणं अहवा वि आसणं जत्थ निच्चलपुयस्स ।
तं एक्कासणमुत्तं इगवेलाभोयणे नियमो ॥ १०७ ॥

तं पच्चक्खाइ विहेययाए अंगीकरेइ सेसत्थो । एत्थ वि तहेव नेओ नवरि विसेसो इहं एसो	॥ १०८ ॥
सागारिओगिहत्यो परलिंगी वा स एव आगारो । पच्चक्खाणववाओ भन्नइ सागारियागारो	॥ १०९ ॥
सागारियस्स पुरओ जम्हा भोत्तुं न कप्पइ जईणं । पवयणउवघायाओ एत्तो च्विय आगमे भणियं	॥ ११० ॥
छक्कयदयावंतो वि संजओ दुल्लहं कुणइ बोहिं । आहारे नीहारे दुगुंछिए पिंडगहणे वा	॥ १११ ॥
तो भुंजंतस्स जया सागरिओ आगओ थिरो होज्जा । सज्जायाइविघाओ त्ति गंतुमन्नत्थ तो भुंजे	॥ ११२ ॥
गिहिणो पुण सागरिओ जच्चक्खुनिरिक्खियं न जीरेज्जा । अन्नं वा पाणभयं जत्तो होज्जा धणभयं वा	॥ ११३ ॥
आउंटणं च जंघाइयाण संकोयणं मुणेयव्वं । आकुंचियाण तेसिं पसारणं इह रिजूकरणं	॥ ११४ ॥
असहू नरेण तम्मी कीरंते किंचि आसणं चलइ । तत्तो तं मोत्तूणं पच्चक्खाइ त्ति भावत्थो	॥ ११५ ॥
एत्थ गुरू आयरिओ पाहुणगो वावि तस्स कायव्वं । अब्भुट्ठाणं आसणचयणं जीयंति सयकालं	॥ ११६ ॥
तम्हा भुंजंतेण वि अब्भुट्ठाणं इमस्स कायव्वं । मुरूलाघवचिंताए जम्हा धम्मो समक्खाओ	॥ ११७ ॥
पारिट्ठावणियं पुण उग्गमउप्पायणेसणासुद्धे । विहिगहिहिए विहिभुत्ते उव्वरियं जमसणाईहिं	॥ ११८ ॥
छंडिज्जंते दोसा बहुतरगा तत्थ हुंति तो गुरुणा । भणिओ वियरेज्ज तयं अट्टमछट्ठाइकारीणं	॥ ११९ ॥

पच्छणुपुव्वियाए ता देज्जा जाव निव्वियतवस्सी ।
 अह कह वि होज्ज बहुयं सव्वेसिं चेव तो देयं ॥ १२० ॥
 तुल्ले तवोविसेसे बालाबालाण कस्स दायव्वं ? ।
 भन्नइ बाले दाउं देज्जा इयरे वि जइ बहुगं ॥ १२१ ॥
 दोण्ह बालाण मज्झे दायव्वं असहुणो न इयरस्स ।
 दोण्हं असहूणं पुण दायव्वं हिंडगस्सेव ॥ १२२ ॥
 दोण्ह वि हिंडंताणं दायव्वं पाहुणे न वत्थव्वे ।
 जइ पाणगआहारो पच्चक्खाओ न एएहिं ॥ १२३ ॥
 अह पाणगं पि होज्जा विगिंचियव्वं तओ उ दायव्वं ।
 पाणगआहारओ विरयाविरयाण दोण्हं पि ॥ १२४ ॥
 दसमाइविगिट्ठतवस्सियाण नो दिज्जई इमं जेण ।
 पायोसिणभत्तुचिया जेणं व सदेवयां ते उ ॥ १२५ ॥
 केसिंचि अट्टमाइ तवो विगिट्ठो तओ न तं देयं ।
 अट्टमतवस्सियाण वि कारणमेत्थं पि तं चेव ॥ १२६ ॥
 सो वि जई जइसुइयं तो गुरुभणिओ विसुद्धपरिणामो ।
 वंदणपुव्वं विहिणा भुंजइ तं संदिसावेउं ॥ १२७ ॥
 जो पुण तं उच्छिट्ठं वियरइ अन्नस्स जो व तं भुंजे ।
 गुरुवयणमंतरेणं तेसिं गुरुगो भवे दंडो ॥ १२८ ॥
 गच्छओ निज्जूहण आउट्टाणं च पंचकल्लाणं ।
 डंडो जिणेहिं भणिओ दोण्ह वि गिण्हेतदेताणं ॥ १२९ ॥
 एसागारो गिहिणो न भवइ सुत्तं तहा वि अक्खंडं ।
 उच्चरइ जहा गुरुणो अहवा आगाढजोगि ति ॥ १३० ॥
 वोसिरई परिहरई चउहाहारं अणेगभत्तं वा ।
 इय एक्कासणमुत्तं एगट्ठाणं अओ वोच्छं ॥ १३१ ॥

एणं अचालणेणं ठाणं अंगाण जत्थ तं भणियं ।
एगट्ठाणं तम्मी आगारा हुंति सत्तेव ॥ १३२ ॥

(एगट्ठाणं पच्चक्खाइ चउव्विहं पि आहारमित्यादि ।)

जह एगासणमुत्तं एगट्ठाणं पि तह मुणेयव्वं ।
आउंटणप्पसारणमिह आगारो नवरि नत्थि ॥ १३३ ॥

मुहहत्थवज्जियाणं अंगावयवाण चालणारहियं ।
होइ इमं नियमेणं तम्हा सत्तेत्थ आगारा ॥ १३४ ॥

आयंबिलसुत्तत्थं अहुणा वोच्छामि तत्थ सुत्तमिमं ।
आगारुगसहियं पन्नत्तं लोगनाहेहिं ॥ १३५ ॥

आयंबिलं पच्चक्खाइ अन्नत्थणाभोगेणं सहसागारेणं लेवालेवेणं
उक्खित्तविवेगेणं गिहत्थसंसट्ठेणं पारिट्ठावणियागारेणं
महत्तरागारेणं सव्वसमाहिवत्तियागारेणं वोसिरइ ।

आयाममंबिल च्चिय पाएणं वंजणो जहिं भत्ते ।
कुम्मासोयणसत्तुगपमुहे आयंबिलं तंति ॥ १३६ ॥

तगय पच्चक्खाणं भण्णइ आयंबिलं ति तस्सत्थो ।
जह पुव्वं तह नेओ नवरि विसेसो इमो एत्थ ॥ १३७ ॥

जं पच्चक्खाइ तं चिय भोत्तव्वं अज्ज मेत्ति नियमेइ ।
जम्हा पवित्तिवयणो निवित्तिवयणो य वयसद्दो ॥ १३८ ॥

लेवो मुणिभोयणभाणस्स विगईय लेवडेणं वा ।
एवं लित्तस्स पुणो कराइणा सोहणमलेवो ॥ १३९ ॥

लेवो य अलेवो य लेवालेवं तओ य अन्नत्थ ।
भाणे खीरइऽवयवभावे वि न होइ भंगो त्ति ॥ १४० ॥

सुक्कोयणाइभत्ते अद्दवदहिमाइ निवडियं दव्वं ।
इह उक्खित्तं भण्णइ तस्स विवेगो समुद्धरणं ॥ १४१ ॥

तो सम्मं तम्मि कए अंबिलपाउग भोयणे भुत्ते ।
तदजोगफासिए वि हु न होइ भंगो त्ति परमत्थो ॥ १४२ ॥

जावइयं उवजुज्जइ तावइयं भायणे गहेऊणं ।
जलनिब्बुडुं काउं भोत्तव्वं एस एत्थ विही ॥ १४३ ॥

दायगगिहिणो संबंधि भायणं जं करोडगाईयं ।
संसट्ठं उवलित्तं विगईए लेवडेणं च ॥ १४४ ॥

ता तेण दीयमाणं अकप्पदव्वेण होइ सम्मिस्सं ।
न य तं भुजंतस्स वि भंगो भवइ त्ति भावत्थो ॥ १४५ ॥

वोसिरइ अणायंबं धुत्तं आयंबिलं अओ वोच्चं ।
पंचागारस्समेयं अभत्तट्ठं गणहरुद्धिट्ठं ॥ १४६ ॥

नो भत्तेणं अट्ठो पओयणं सो अभत्तट्ठो ।
पच्चक्खाणविसेसो तत्थ इमं वन्नियं सुत्तं ॥ १४७ ॥

सूरे उगए अभत्तट्ठं पच्चक्खाइ चउव्विहंपि आहारं असणं पाणं
खाइमं साइमं, अन्नत्थणाभोगेणं सहसागारेणं
पारिद्धावणियागारेणं महत्तरागारेणं सव्वसमाहिवत्तियागारेणं
वोसिरइ ॥

आहारगाराणं अत्थो एत्थं पि तह मुणेयव्वो ।
जह पुव्वं निद्धिट्ठो नवरि विसेसो इमो नेओ ॥ १४८ ॥

सूरम्मि उगयम्मि सूरुदयवेलमाइओ काउं ।
अभत्तट्ठं पच्चक्खइ कायव्वमिणंति गिण्हेइ ॥ १४९ ॥

वोसिरइ य भत्तट्ठं चउहाहारं च जइ पुणो कुणइ ।
पोरिसिपुरिमेगासणअभत्तट्ठे तिविह आहारे ॥ १५० ॥

तो पाणगमुद्दिसिउं लेवाडेणेवमाइयं कुणइ ।
आगाराणं छक्कं तत्थ य सुत्तं इमं भणियं ॥ १५१ ॥

लेवाडेण वा १ अलेवाडेण वा २ अच्छेण वा ३ बहलेण वा ४
ससित्थेण वा ५ असित्थेण वा ६ वोसिरइ ।

एत्थ वि अन्नत्थपयं अणुवत्तइ पंचमीइ अत्थम्मि ।

तइया तहा विभत्ती तो लेवाडाओ अन्नत्थ ॥ १५२ ॥

खज्जूरपाणपमुहं पिच्छिलभावेण भायणाईणं ।

उवलेवकारणत्ता कयलेवं तं विवज्जेत्ता ॥ १५३ ॥

वोसिरइ तिहाहारं संबंधो एवमेत्थ कायव्वो ।

वासदो अविसेसं अलेवडेणं भणइ तस्स ॥ १५४ ॥

उववासमाइयाणं जह चेव अलेवकारिपाणेणं ।

तह लेवकारिणावि हु न होइ भंगो त्ति भावत्थो ॥ १५५ ॥

एवमलेवाडाओ अपिच्छलाओ तहेव अच्छाओ ।

निम्मलउसिणोदयमाइयाओ जइपाणजोगाओ ॥ १५६ ॥

बहलाओ गड्डुलाओ तिलतंडुलधोवणाइरूवाओ ।

सस्सित्थपाणगाओ आयामप्पमुहनीराओ ॥ १५७ ॥

तह चेव असित्थाओ पाणाहाराउ सित्थवज्जाओ ।

वासदेणं अत्थो पढमगमेणं भणेयव्वो ॥ १५८ ॥

चरिमो अंतिमभागो दिवसस्स भवस्स चेव नायव्वो ।

तव्विसयं इह भण्णइ पच्चक्खाणं पि चरिमं ति ॥ १५९ ॥

दुविहे वि तम्मि चउरो आगारा हुंति नवरि भवचरिमं ।

सागारमणागारं पढमदुगं तत्थऽणागारे ॥ १६० ॥

तणवत्थंगुलिपमुहे मुहं पविट्ठे हवेज्ज मा भंगो ।

तो तत्थ वि आगारा न उणो आहारबुद्धीए ॥ १६१ ॥

सूत्राणि चामूनि-दिवसचरिमं पच्चक्खाइ चउव्विहं पि आहारं
असणं पाणं खाइमं साइमं, अन्नत्थणाभोगेणं सहसागारेणं

महत्तरागारेणं सव्वसमाहिव-त्तियागारेणं वोसिइ ॥
 भवचरिमं पच्चक्खाइ तिविहं पि चउव्विहं पि वा आहारं असणं
 पाणं खाइमं साइमं, अन्नत्थणाभोगेणं सहसागारेणं महत्तरागारेणं
 सव्वस- माहिवत्तियागारेणं वोसिइ ॥

निरागारे तु-भवचरिमं पच्चक्खाइ तिविहं पि चउव्विहं पि वा
 आहारं असणं पाणं खाइमं साइमं, अन्नत्थणाभोगेणं
 सहसागारेणं वोसिइ ॥

एक्कासणगे वि कए दिणचरिमं सफलमेव जेण तयं ।
 थोवागारं इयरं बहुआगारं विणिहिट्ठं ॥ १६२ ॥

एक्कासणाइ एत्तो देवसियं चेव होइ नायव्वं ।
 निसिविर्इ जा जीवं तिविहं तिविहेण जेण कया ॥ १६३ ॥

गिहिणो पडुच्च दिवसं रूढिवसाओ भणंतऽहोरत्तं ।
 तो तेर्सि निसिभोयणविरयाण वि गुणकरं चेव ॥ १६४ ॥

पाएण होइ एयं रयणीभोयणवयस्स जं तेर्सि ।
 आगाराण बहुत्तं इमं च संखित्तआगारं ॥ १६५ ॥

जइ पुण निसिभत्तवयं दुक्कालभयाइकारणेहि विणा ।
 गिहिणा वि हु पडिवन्नं चउव्विहाहारविसयं च ॥ १६६ ॥

तो तस्स वि देवसियं एयं संभवइ तो दिणे सेसे ।
 थोए वा बहुए वा कायव्वं न उण रयणीए ॥ १६७ ॥

भणियं चरममियाणि आभिग्गहियं भणामि लेसेण ।
 तत्थागारा चउरो अहवा वि हवंति पञ्चेव ॥ १६८ ॥

देसावगासिगाइसु दंडगगहणाइगोयेरेसुं च ।
 अंगुट्टमुट्टिमाइसु नियमेसु हवंति चत्तारि ॥ १६९ ॥

अप्पाउरणे पंच उ तं पुण सीयाइसहणबुद्धीए ।

कोइ पवज्जइ पुरिसो मोत्तुं सव्वं पि पाउरणं ॥ १७० ॥

सो सागरियभएणं चोलगपट्टस्स परिहणनिमित्तं ।

चोलगपट्टागारं करेइ तेणेह ते पंच ॥ १७१ ॥

सूत्राणि च, - देसावगासियं उवभोगपरिभोगं (द्रव्य
सचित्त०) पच्चक्खाइ अन्नत्थणाभोगेणं सहसागारेणं
महत्तरागारेणं सव्वसमाहिवत्तियागारेणं वोसिरइ ॥ एवं
डंडगगहणअंगुट्टमुट्ठिगंठीघरसेउस्सास(जोइ) थिबुगाइसु वि
चत्तारि आगारा दट्ठ्वा ।

अप्पाउरणं पच्चक्खाइ अन्नत्थणाभोगेणं सहसागारेणं
चोलपट्टागारेणं महत्तरागारेणं सव्वसमाहिवत्तियागारेणं वोसिरइ ॥

भणियं आभिग्गहियं निव्वीयं संपयं पवक्खामि ।

विगईचागाउ इमं ताओ च्विय ताव तो भणिमो ॥ १७२ ॥

खीरं दहि नवणीयं घयं तहा तेल्लमेव गुल मज्जं ।

महु मंसं चेव तहा ओगाहिमगं च दंस विगई ॥ १७३ ॥

गोमहिसिउट्ठिअयएलगाण खीराणि पंच चत्तारि ।

दहिमाईया जम्हा उट्ठीणं ताणि न हु होंति ॥ १७४ ॥

चत्तारि हुंति तेल्ला तिलअयसिकुसुंभसरिसवाणं च ।

विगईओ सेसाइं महुयफलाईण नो विगई . ॥ १७५ ॥

दवगुडपिंडगुडा दो मज्जं पुण कट्ठपिट्ठनिप्फन्नं ।

मच्छियेकोत्तियभामरभेयं च तिहा महुं होइ ॥ १७६ ॥

जलथलखहयरमंसं चम्मं वस सोणियं तिहेयं पि ।

आइल्लतिन्नि चलचल ओगाहिमगा य विगईओ ॥ १७७ ॥

चलचलसद्दोवेया नेहेगाहेण जे उ पच्चंति ।
 ओगाहिमगा नेया वडगाई खज्जगविसेसा ॥ १७८ ॥
 तिण्हं घाणाण परओ एए विगई न हुंति जइ न खिवे ।
 अन्नं पि तत्थ नेहं तो ते कप्पंति जं भणियं ॥ १७९ ॥
 सेसा न हुंति विगई अजोगवाहीण ते उ कप्पंति ।
 परिभुज्जंति न पायं जं निच्छयओ न नज्जंति ॥ १८० ॥
 एगेण चेव तवओ पूरेज्जइ पूयएण जो तावो ।
 बीओ वि स पुण कप्पइ अखवियनेहंतरो नवरं ॥ १८१ ॥
 दहिअवयवओ मंथू विगई तक्कं न होइ विगईओ ।
 खीरं तु निरावयवं नवणीओगाहिमं चेव ॥ १८२ ॥
 घयघट्टो पुण विगई वीसंदणमो य केइ इच्छंति ।
 तेल्लगुलाणमविगई सोमालियखंडमाई णि ॥ १८३ ॥
 एत्थ य-घयघट्टो मेहाहुव वीसंदणमद्धदड्ढुघयमज्झे ।
 छूढेहिं तंदुलेहिं जिणलं(जिण्णालं)होइ नायव्वं ॥ १८४ ॥
 सोमालियं वियाणह सन्निय तह सेल्लियं च जं बिंति ।
 आदिग्गहणेण गहिया सक्करवरसोलगाई वि ॥ १८५ ॥
 मज्जमहुणो तु खोला मयणा विगइओ पोग्गले पिंडो ।
 रसओ पुण तदवयवो सो पुण नियमा भवे विगई ॥ १८६ ॥
 मयकच्चसं तु खोला मंसं पुण पुगलं मुणेयव्वं ।
 कालेज्जं पुण पिंडो मंसरसो भन्नए रसओ ॥ १८७ ॥
 खज्जूरमुदियादाडिमाण पीलुच्छुचिचमाईणं ।
 पिंडरसा न विगईओ नियमा पुण हुंति लेवकडा ॥ १८८ ॥
 एमेव बयर रायण वारंग कविट्ठ अंबजंबीरे ।
 टिंबरुय चारुकयले बिज्जउरे नालिऐरे य ॥ १८९ ॥

नवरं इह परिभोगो निव्विइयाणं पि कारणावेक्खो ।	
उक्कोसगदव्वाणं तओ विसेसेण विन्नेओ	॥ १९० ॥
आवन्ननिव्विगइयस्स असहुणो जुज्जए परीभोगो ।	
इंदियजयबुद्धीए विगईचायम्मि नो जुत्तो	॥ १९१ ॥
जो पुण विगईचायं कारुणं खाइ निद्धमहुराइ ।	
उक्कोसगदव्वाणं तुच्छफलो तस्स सो नेओ	॥ १९२ ॥
दीसंति य केइ इहं पच्चक्खाए वि मंदधम्माणो ।	
कारणियं पडिसेवं अकारणेणावि कुणमाणा	॥ १९३ ॥
तिलमोयगतिलवट्ठिं वरिसोलगनालिकेरखंडाइं ।	
अइबहलधोलखीरं घयपप्पुयवंजणाइं च	॥ १९४ ॥
घयवुड्डुमंडगाई दहिदुद्धकरंबपेयमाईयं ।	
झल्लरिचूरिमपमुहं अकारणे केइ भुंजंति	॥ १९५ ॥
न य तं पि इह पमाणं जहुत्तकारण आगमन्नूणं ।	
जरजम्ममरणभीसणभवन्नवुव्विग्गचित्ताणं	॥ १९६ ॥
मोत्तुं जिणाणमाणं जियाण बहुदुहदवग्गितवियाणं ।	
न हु अन्नो पडियारो कोइ इहं भववणे जेण	॥ १९७ ॥
विगई परिणइधम्मो मोहो जमुदिज्जए उदिन्ने य ।	
सुट्ठु वि चित्तजयपरो कहं अकज्जे न वट्ठिहिइ ?	॥ १९८ ॥
दावानलमज्झगओ को तदुवसम्मट्टयाए जलमाई ।	
संते वि न सेविज्जा ? मोहानलदीविए उवमा	॥ १९९ ॥
तथा-विगइं विगईभीओ विगइगयं जो उ भुंजए साहू ।	
विगई विगइसहावा विगई विगइं बला नेइ	॥ २०० ॥
इय दोसकरिं नाउं वयंति धीरा इम जहासंति ।	
महुमज्जमक्खणाइं मंसं च विसेसओ निच्चं	॥ २०१ ॥

एत्थ य पच्चक्खाणे आगारा अट्ट अहव नव हुंति ।
विगइविसेसोवेक्खा तेसि विभागो इमो नेओ ॥ २०२ ॥

नवणीओगाहिमए अद्वदहिपिसियघयगुलेसुं च ।
नव आगारा नेया उक्खित्तविवेगसंभवओ ॥ २०३ ॥

खीरमहुमज्जतेल्ले दवेसु घयपिसियदहिगुलेसुं च ।
अट्टेव य आगारा उक्खित्तविवेगऽभावाओ ॥ २०४ ॥

अन्नयरविगइनियमो निव्विययं भण्णए तओ कुणइ ।
अद्वविगइविवज्जी उक्खित्तविवेगमागारं ॥ २०५ ॥

इयरो न तमुच्चारइ वयणप्पामन्नओ भणंतेगे ।
अन्ने भणंति एयं वियारमेत्तं मुणेयव्वं ॥ २०६ ॥

तो सव्वविगइचाई असव्वचाई य उच्चरइ एयं ।
जह भगवइजोगो जई गिहत्थसंसट्ठर्पंभिइयं ॥ २०७ ॥

सूत्रं चेदम्-निव्विगइयं पच्चक्खाइ अन्नत्थऽणाभोगेण
सहसागारेणं लेवालेवेणं गिहत्थसंसट्ठेणं उक्खित्तविवेगेणं
पडुच्चमक्खिएणं पारिट्ठावणियागारेणं महत्तरागारेणं
सव्वसमाहिवत्तियागारेणं वोसिरइ ॥

वक्खायं चिय एयं नवरि विसेसो गिहत्थसंसट्ठे ।
गिहिणा नियकज्जेणं संसट्ठो ओयणो पयसो ॥ २०८ ॥

तं जइ तमइक्कमिउं उक्कोसेणंगुलाणि चत्तारि ।
उवरिं वट्ठइ तइया न तयं दुद्धं भवे विगई ॥ २०९ ॥

पंचमगे पारट्ठे नियमा विगई अणेण नाएण ।
दहिवियडमाइयाउ वि भणियमिणं जेण सुत्तम्मि ॥ २१० ॥

खीरदहीवियडाणं चत्तारि उ अंगुलाइ संसट्ठं ।
फाणियतेल्लघयाणं अंगुलमेगं तु संसट्ठं ॥ २११ ॥

महुपोगलरसयाणं अद्धंगुलगं तु होइ संसट्ठं ।

गुलपुगलनवणीयं अद्धमलगं तु संसट्ठं

॥ २१२ ॥

आद्रामलकं-पीलूमयूरः इति सम्प्रदायः ।

अइरुक्खमंडगाइं पडुच्च जं मक्खियं व पडिहाइ ।

तं पडुच्चमक्खियं खलु मक्खिय आभासमिइ भावो

॥ २१३ ॥

जइ अंगुलीए घेतुं घयतेल्लईहिं मंडगाईयं ।

मक्खइ तइया कप्पइ धाराए न कप्पइ अणुं पि

॥ २१४ ॥

निव्विगइयभणणाओ विगइपमाणं पि एत्थ न विरुद्धं ।

अपमायवुद्धिहेउत्तणेण आयरणओ चेव

॥ २१५ ॥

एत्तो च्चिय सुत्तेसुं चउहाहारस्स विरइभणणे वि ।

दुविहतिविहस्स करणं न विरुद्धं पोरिसाईसुं

॥ २१६ ॥

एगासणसुत्तेणं बेयासणगं पि एत्थ न विरुद्धं ।

आसणधणिसाहम्मा विगईपरिमाणकरणं च

॥ २१७ ॥

अन्नं च इमं भणियं पयडं गिहिदेसपोसहे जम्हा ।

तम्हा गहणे सुत्तं एयस्स वि किं पि दट्ठव्वं

॥ २१८ ॥

न य वच्चमभिग्गहियं सुत्तं एयस्स चउव्विहागारं ।

जेणेगासणणेणं समजोगक्खेममेयं पि

॥ २१९ ॥

एवं पुरिमड्डेणं अवड्डमवि सूइयं मुणेयव्वं ।

जम्हा महानिसीहे तयं पि भणियं फुडं चेव

॥ २२० ॥

इय सड्डुपोरिसी विय पोरिसिसुत्तेण सूइया चेव ।

न य पुण कत्थ वि दिट्ठा गंभीरं नवरि जिणवयणं

॥ २२१ ॥

भणिओ सुत्तवियारो पइसुत्तं तत्थ देसियागारा ।

तेसिऽभिहाणम्मि पुणो कारणमिणमो मुणेयव्वं

॥ २२२ ॥

वयभंगे गुरुदोसो थेवस्स वि पालणा गुणकरी ओ ।
 गुरुलाघवं च नेयं धम्मम्मि अओ उ आगारा ॥ २२३ ॥
 जहगहियपालणेणं अपमाओ सेविओ धुवं होइ ।
 सो तह सेविज्जंतो वद्धइ इयरं विणासेइ ॥ २२४ ॥
 अब्भत्थो य पमाओ ततो मा होज्ज कह वि भंगो ति ।
 भंगे आणाईया तओ य सव्वे अणत्थ ति ॥ २२५ ॥
 एवं पमाइणो कह पव्वज्जा होइ (गुरुगह) चरणपरिणामा ।
 न य तस्सत्ताणतरमेव पमाओ खयं ञाइ ॥ २२६ ॥
 जमणाइभवब्भत्थो तस्सेव खयत्थमुज्जएणेह ।
 जहगहियपालणेणं अपमाओ सेवियव्वो ति ॥ २२७ ॥
 अलमेत्थ पसंगेणं संपइ वोच्छमि पारणविहाणं ।
 साहूण सावगाण य जह भणियं पुव्वसूरीहिं ॥ २२८ ॥
 सङ्को पच्चक्खाणे पुत्रे वि गए उ थेवकालम्मि ।
 संपूइय तित्थयरं वंदित्ता तह य भावेणं ॥ २२९ ॥
 दाऊण उचियदाणं पडिलाभिय साहुणो विसेसेणं ।
 संभालिय परिवारं काउं तस्सोचियं किच्चं ॥ २३० ॥
 उचियासणठाणगओ मंगलपाढं करेतु उवउत्तो ।
 सुहधाउजोगभावेऽकिच्छेणमणाउलेण तहा ॥ २३१ ॥
 जम्हा भयकोहपरव्वसेण लुद्धेण रीणतिसिएण ।
 मणसा सेविज्जंतं अन्नं सम्मं न परिणमइ ॥ २३२ ॥
 सरित्तं च विसेसेणं पच्चक्खायं इमं गए पच्छ ।
 भुंजइ पगइविरुद्धं वज्जंतो जुतमाहारं ॥ २३३ ॥
 एएणं चिय विहिणा समणा वि कुणंति पारणं पायं ।
 जो पुण तेसि विसेसो तमहं वोच्छं समासेणं ॥ २३४ ॥

सुत्तथपोरिसीओ काउं संवेगभावियमई य ।	
सुत्तविहाणेण य उवउत्तो हिंडिउं भिक्खं	॥ २३५ ॥
आलोइय तं विहिणा-दंसिय गुरुणो करेतु उस्सगं ।	
मज्झालोगस काउं मंगल्लई य झाएत्ता	॥ २३६ ॥
विणएण पट्टवेत्ता सज्झायं काउ तो मुहुत्तागं ।	
मंडलिय भुंजमाणे पाहुणगाई णिमंतेउं	॥ २३७ ॥
इच्छेज्ज न इच्छेज्जा तहविय पयओ निमंतए साहू ।	
परिमाणविसुद्धीए उ निज्जर होअगहिए वि	॥ २३८ ॥
परिणामविसुद्धीए विणा उ गहिए वि निज्जर थोवा ।	
तम्हा विहिभत्तीए छंदिज्जा तह य वियरेज्जा	॥ २३९ ॥
मंडलिभोई उ पुणो सत्तीए बहुं पि काउ सज्झायं ।	
धम्मं कहं नु कुज्जं संजमगाहं च नियमेणं	॥ २४० ॥
देति तओ अणुसट्ठिं संविग्गो अप्पणा उ जीवस्स ।	
रगदोसाभावं परमरहस्सं गणेमाणो	॥ २४१ ॥
बायालीसेसणसंकडम्मि गहणम्मि जीव ! नऽसि छलिओ ।	
इण्हिं जह न छलिज्जसि भुंजंतो रागदोसेहिं	॥ २४२ ॥
रगदोसविरहिया वणलेवाइउवमाए भुंजंति ।	
कड्ढेतु नमोक्कारं विहीए गुरुणा अणुत्राया	॥ २४३ ॥
रागेण सइंगालं दोसेण सधूमगं मुणेयव्वं ।	
रगदोसविरहिया भुंजंति जई उ परमत्थो	॥ २४४ ॥
जइभागगया मत्ता रगाईणं तहा चओ कम्मे ।	
रगाइविहुरया विय पायं वत्थूण विहुरता	॥ २४५ ॥
नियमेण भावणाओ विवक्खभूयाउ सुप्पउत्ताओ ।	
होइ खओ दोसाणं रगाईणं विसुद्धाओ	॥ २४६ ॥

जे वन्नाइनिमित्तं एत्तो आलंबणेण वऽन्नेण ।	
भुंजंति तेसिं बंधो नेओ तप्पच्चओ तिव्वो	॥ २४७ ॥
भणिओ पारणगविही पच्चक्खाणस्स पुव्वमुणिसिट्ठो ।	
एत्तो य समासेणं वोच्छं सयपालणादारं	॥ २४८ ॥
आह जह जीवघाए पच्चक्खाए न कारए अन्नं ।	
भंगभयाऽसणदाणे धुवकारवणं ति नणु दोसो	॥ २४९ ॥
नो कयपच्चक्खाणे आयरियाईण देज्ज असणाई ।	
न य विरइपालणाओ वेयावच्चं पल्लणयरं	॥ २५० ॥
दाणमोरब्भिएणा वि, चंडालेण वि दीयइ ।	
जेण वा तेण वा सीलं, न सक्कमभिरक्खिउं	॥ २५१ ॥
नो तिविहंतिविहेणं पच्चक्खाणन्नदाणकारवणं ।	
सुद्धस्स तओ मुणिणो न होइ तब्भंगहेउ ति	॥ २५२ ॥
सयमेवऽणुपालणियं दाणुवएसा य णेह पडिसिद्धा ।	
ता दिज्ज उवदिसेज्ज व जहासमाहीए अत्रेसिं	॥ २५३ ॥
कयपच्चक्खाणो वि य आयरियगिलाणबालवुड्डाणं ।	
देज्जासणाइ संते लाहे कयवीरियायारो	॥ २५४ ॥
संविग्गअन्नसंभोइयाण दंसेज्ज सङ्गकुलाणि ।	
अतरंतो वा संभोइयाण जह वा समाहीए	॥ २५५ ॥
एवमिह सावगाणं दाणुवएसाइ संगयं चेव ।	
पाणासणाइविसयं अविसेसेणं जइ जणम्मि	॥ २५६ ॥
संभोइयाइभेओ नत्थि गिहत्थाण तेण जो सत्तो ।	
अविसेसेण पयच्छइ असमत्थो देइ उवएसं	॥ २५७ ॥
एवं वत्थाईणि वि दाणे गिहिणो विही इमो चेव ।	
तुच्छो पणमिय गुरुणो तप्परिवारस्स वा देइ	॥ २५८ ॥

एसो अविसेसेणं दाउमसत्तो त्ति धम्मसूरीणं ।
 दुप्पडियारत्तणओ विसेसओ पूयणिज्जाणं ॥ २५९ ॥
 देइ विसेसेणेसिं तप्परिवारस्स वावि गुणनिहिणो ।
 अह उवगरणं गुरुणो वि अत्थि परेसिं च तं नत्थि ॥ २६० ॥
 तो तेसिं तं पयच्छइ अह दोण्हं नत्थि तत्थ दायव्वं ।
 लद्धिविहीणाणं चिय अह लद्धिविवज्जिया दो वि ॥ २६१ ॥
 तो गुरुणो च्चिय देयं इहर दोसा विवेगविरहाओ ।
 आणाभंगऽणवत्थामिच्छत्तविराहणाईया ॥ २६२ ॥
 अहऽतुच्छे पुण दोण्हं संतेऽसंते व लद्धिजुत्ताणं ।
 लद्धीएँ विउत्ताण व तुल्लगुणाणं पि समणाणं ॥ २६३ ॥
 जइ देज्जा दरवज्जिय तो तस्स ममत्तदूसियमणस्स ।
 अविवेइणो य धणियं सम्मं गुणभत्तिसुन्नस्स ॥ २६४ ॥
 नियमेण होंति दोसा आणाभंगाणवत्थमाईया ।
 एतो च्चिय भणियमिणं जयजीवहिए जीणमयम्मि ॥ २६५ ॥
 सङ्केणं सइ विभवे साहूणं वत्थमाइ दायव्वं ।
 गुणवंताण विसेसा दिसाए तत्थ वि न जेसऽत्थि ॥ २६६ ॥
 तत्रापि येषां साधूनां वस्त्रादि नास्ति तेभ्यो देयमित्यर्थः
 संतं बज्झमणिच्चं ठाणे दाणं पि जो न वियरेइ ।
 इय खुडुगो कहं सो सीलं अइदुद्धरं धरइ ? ॥ २६७ ॥
 दिसाविवरणायाह-दीसइ जीए सीसो सेहदिसा सूरिभाइया नेया ।
 जह एस अमुगसीसो तदंतिए बोहिलाभाओ ॥ २६८ ॥
 आभव्वावेक्खाए दिसा गिहत्थाण आगमे भणिया ।
 पव्वज्जाभिमुहाणं मुक्कवयाणं च नऽन्नेसिं ॥ २६९ ॥

जो पव्वइउं इच्छइ सामाइयमाइसुत्तपाढी य ।
सो चरणुज्जय गुरुणो तिन्नि समा तदुवरिं भयणा ॥ २७० ॥
परलिं गिनिण्हए व सम्मदंसणजढे उ उवसंते ।
तद्विसमेव इच्छ सम्मतजुए समा तिन्नि ॥ २७१ ॥
मुक्कवओ पुण दुविहो सारूवी होइ तह गिहत्यो य ।
तत्थ य रयहरणवज्जिय जइवेसधरो उ सारूवी ॥ २७२ ॥
मुंडसिरो सियवत्था सभज्जऽभज्जो व मुक्ककच्छे य ।
पत्तेहि भमइ भिक्खं अबंभयारी य सारूवी ॥ २७३ ॥
सो जाजीवं गुरुणो तेण य मुंडीकयाणि वि तहेव ।
तेणेव बोहियाणं अमुंडियाणं पुणो इच्छ ॥ २७४ ॥
अणवच्चे सेसविही पुव्वायरियस्स तस्सऽवच्चाइ ।
आभव्वाइं नियमा मुंडिय इयरइं नंऽन्नस्स ॥ २७५ ॥
जो पुण गिहत्यमुंडो अहव अमुंडो उ तिण्ह वरिसाण ।
आरेणं पव्वावे. सयं च पुव्वायरिय सव्वे ॥ २७६ ॥
भरहस्स पुव्वजम्मो आहरणं होइ साहुणो दाणे ।
गिहिणो धणसत्थवइदिट्ठंतो जुन्नसेट्ठी वा ॥ २७७ ॥
हरिण वणछेइणो वा अहवा गामस्स चित्तगो पुरिसो ।
कयउन्नसालिभद्दा दाणफले अहव दिट्ठंता ॥ २७८ ॥
भरहेणं पुव्वभवे वेयावच्चं कयं सुविहियाणं ।
तो तस्स पभावेणं जाओ भरहाहिवो राया ॥ २७९ ॥
लद्धूण केवलसिरिं लक्खं पुव्वाण संजमं काउं ।
नीसेसकम्ममुक्को भरहरिसी सिवपयं पत्तो ॥ २८० ॥
दाणेण मुणिवरणं धणो वि कल्लणभायणं होउं ।
तेलुक्कनमियचलणो जुगाइदेवो जिणो जाओ ॥ २८१ ॥

आह कह जुन्नसेट्टीदिटुंतो अत्थऽदिन्नदाणो वि ? ।	
दिन्नं चिय भावेणं सो च्विय जं उत्तमो एत्थ	॥ २८२ ॥
तस्सेरिसपरिणामो जेण-तया केवलं पि पावितो ।	
जिणपारणवुत्तंतं जइ न सुणेंतो खणं एक्कं	॥ २८३ ॥
एतो च्विय नवसेट्टी जिणस्स वीरस्स लोगनाहस्स ।	
जाइच्छियदाणेणं न भायणं सग्गमोक्खाणं	॥ २८४ ॥
अह पडिया तस्स गिहे वसुहारा तेण भावहीणं पि ।	
दाणं तस्स वि सहलं (आचा०) किं इमिणा एगभविणं ?	२८५ ॥
बल एव महामुणिणो तवस्सिणो संखधवलदेहस्सा ।	
वड्डइणा पाहेयं दिन्नं परमाए भत्तीए	॥ २८६ ॥
संवेगपुलइएणं अणमिसंबाहुल्लोयणजुएणं ।	
जाइस्सरहरिणेणंऽणुमोइयं तं च भावेणं	॥ २८७ ॥
ते तिन्नि वि सुरलोए पवरविमाणे महिड्डिया देवा ।	
एगावसेसगब्भा उववन्ना दिव्वबोदिधरा	॥ २८८ ॥
अवरविदेहे गामस्स चिन्तओ रायदारुवणगमणं ।	
साहू भिक्खनिमित्तं सत्था हीणे तर्हि पासे	॥ २८९ ॥
दाणन्नपंथनयणं अणुकंप गुरूण कहण सम्मत्तं ।	
सोहम्मे उववन्ना पलिआउसुरो महिड्डिओ	॥ २९० ॥
लद्धण य सम्मत्तं अणुकंपाए उ सो सुविहियाणं ।	
भासुरवरबोदिधरो देवो वेमाणिओ जाओ	॥ २९१ ॥
चइऊण देवलोगा इह चेव य भारहम्मि वासम्मि ।	
इक्खागुकुले जाओ उसुभसुयसुओ मरीइ त्ति	॥ २९२ ॥
ततो कमेण लद्धुं केसवचक्कित्तणाइं सो जाओ ।	
तिहुयणजणियाणंदो चरमजिणो वद्धमाणो त्ति	॥ २९३ ॥

कयउन्नसालिभद्दा दरिदभावे वि पुव्वजम्मेसु ।
 पत्तेसु सुद्धदाणं दाऊणं सुद्धबुद्धीया ॥ २९४ ॥
 लोगच्छेयभूयं रूवं रिद्धिं सुहं च लहिऊण ।
 जाया महातवस्सी उत्तमपयसाहगा खिप्पं ॥ २९५ ॥
 पासंगियभोगेणं वेयावच्चमिह मोक्खफलमेव ।
 आणाआरहणओ अणुकंपाइ व्व विसयम्मि ॥ २९६ ॥
 सुहरुच्छयाइजुओ जह मग्गो होइ कस्सइ पुरस्स ।
 एक्को अन्नो नेवं सिवपुरमग्गो वि इय नेओ ॥ २९७ ॥
 अणुकंपं वेयावच्च पाविओ पढमग्गो जिणाईणं ।
 तयजत्तग्गो उ इयरो सदेव सामन्नसाहूणं ॥ २९८ ॥
 ता नत्थि एत्थ दोसो पच्चक्खाए वि निरहिगरणम्मि ।
 गुणभावाओ य तहा एवं च इमं हवइ सुद्धं ॥ २९९ ॥
 फासियं पालियं चेव, सोहियं तीरियं तहा ।
 किट्टियमाराहियं चेव, जएज्जेयारिसम्मि उ ॥ ३०० ॥
 उच्चिए काले विहिणा पत्तं जं फासियं तयं भणियं ।
 तह पालियं तु असई सम्मं उवओगपडियरियं ॥ ३०१ ॥
 गुरुदाणसेसभोयणसेवणयाए उ सोहियं जाण ।
 पुत्ते वि थेवकालावत्थाणा तीरियं होइ ॥ ३०२ ॥
 भोयणकाले अमुगं पच्चक्खायं ति भुंज किट्टिचयं ।
 आराहिय पगारेहिं सम्ममेएहिं निट्ठवियं ॥ ३०३ ॥
 फासियपमुहपयाणं भणियत्थाणं पि इह पुणो भणयं ।
 मंदमइसुमरणत्थं बहुसत्थपसिद्धिओ चेव ॥ ३०४ ॥
 आह किमेयं संते पच्चक्खेयम्मि अह असंतम्मि ?
 जइ संते तो जुत्तं साहीणे चागजोगाओ ॥ ३०५ ॥

आहु असंते एवं सयं पि संढस्स बंभयारित्तं ।	
तो विज्जमाणविसयं पच्चक्खाणं हवइ सहलं	॥ ३०६ ॥
बज्झाभावे वि इमं पच्चक्खंतस्स गुणकरं चेव ।	
आसवनिरोहभावा आणाआराहणाओ य	॥ ३०७ ॥
न य एत्थ वि एगंतो सगडाहरणाइ एत्थ दिट्ठंतो ।	
संतं पि नासइ लहुं होइ असंतं पि एमेव	॥ ३०८ ॥
सगडोया (डस्सा) हरणं पुण किर केणइ माहणेण गीयत्थ ।	
मुणिपुंगवपयमूले नाणाविहगोयरे नियमे	॥ ३०९ ॥
पडिवज्जंते बहुए तहाविहे माणवे निएऊणं ।	
निगोयर त्ति अहला नियमा इह मन्नमाणेणं	॥ ३१० ॥
उवहासबुद्धिण च्चिय निव्विसयं पि हु हवेज्ज जइ सहलं ।	
पच्चक्खाणं मज्झ वि सफलं होउ त्ति भणिऊणं	॥ ३११ ॥
जावज्जीवं पि इओ सगडं मे सव्वहा न भोत्तव्वं ।	
नियमो एवरूवो गहिओ साहूण पच्चक्खं	॥ ३१२ ॥
तस्सऽन्नया कयाई कंतारुत्तिन्नछुहाकिलंतस्स ।	
एगा नरवइधूया अववसणकए पयत्तेण	॥ ३१३ ॥
उद्धूलियजंघजुयं अप्पुव्वं माहणं पलोइंती ।	
पक्कन्नमयं सगडं वियरइ पत्तीए काउण	॥ ३१४ ॥
तो सो तं दट्ठूणं चितइ साहूहिं सोहणं भणियं ।	
अस्संभविवत्थूण वि कर्हिचि जह संभवो होइ	॥ ३१५ ॥
तो सव्वमेव सच्चं पच्चक्खाणं इमं च मे सगडं ।	
भक्खत्ताए पत्तं कहं अहं निययवायाए	॥ ३१६ ॥
चइऊण साहुपुरओ नियवयणं लोविऊण भक्खेमि ?	
इय चितिय तं सगडं परिहरई सो दिओ सहसा	॥ ३१७ ॥

मुणिवयणजायसद्धो नरवइधूयाए बोहणनिमित्तं ।
 सयलं नियवुत्तंतं कहेइ तीए सवित्थारं ॥ ३१८ ॥
 सयपालण त्ति दारं सपसंगं वन्नियं अओ वोच्छं ।
 पच्चक्खाणस्स फलं समासओ सुत्तनिद्धिं ॥ ३१९ ॥
 एयं पच्चक्खाणं विसुद्धभावस्स होइ जीवस्स ।
 चरणाराहणजोगा निव्वाणफलं जिणा बिंति ॥ ३२० ॥
 पच्चक्खाणेण जिया थेवेण वि भावणाए चित्रेणं ।
 पावेति सुहसमिद्धिं दामन्नगसत्तवइणो व्व ॥ ३२१ ॥
 दामन्नग कुलपुत्तो वहविरइं पालिरुण दढचित्तो ।
 तरिरुण आवयाओ जाओ भोगाण आभागी ॥ ३२२ ॥
 अमुणियफल सत्तपए निवइकलत्तं च कायमंसं च ।
 चइरुणं सुरलोए उववन्नो सत्तवइओ वि ॥ ३२३ ॥
 पच्चक्खाणेण मुणी तवोविसेसेहिं चित्तरूवेहिं ।
 नाणाविहरिद्धीए सणंकुमारो व्व पावेति ॥ ३२४ ॥
 पच्चक्खाणेण जिओ आसवदारस्स निग्गहं कुणई ।
 संवरियासवदारो कम्मेहिं न वज्झए कहवि ॥ ३२५ ॥
 पच्चक्खाणेण तवो तवेण कम्माण निज्जरा होइ ।
 निज्जरितकम्मकवओ जीवो पावेइ परमपयं ॥ ३२६ ॥
 पच्चक्खाणमिणं सेविरुण भावेण जिणवरुद्धिं ।
 पत्ता अणंतजीवा सासयसोक्खं लहुं मोक्खं ॥ ३२७ ॥
 आवस्सयपंचासयपणवत्थुयविवरणाणुसारेणं ।
 पच्चक्खाणसरूवं भणियं जसएवसूरीहिं ॥ ३२८ ॥
 पच्चक्खरगणणाए गंथपमाणं सयाणि चत्तारि ।
 नयणवसुरुद्धमाणो (११८२) विक्कमनिववच्छो एत्थ ॥ ३२९ ॥

पू.आ.श्रीचक्रेश्वरसूरिविरचिता

॥ पोसहविही ॥

सव्वविरएहिं जेहिं सावज्जं सव्वहा परिच्चत्तं ।

तेसिं गुरुण पाए नमामि सव्वेण भावेणं ॥ १ ॥

धम्मत्थसवणकंखिहिं धम्मकरणुज्जएहिं सत्तेहिं ।

सुस्सावियसयसाहारोद्धट्टज्झाणरुक्खेहिं ॥ २ ॥

वावारविगहपरिवज्जिएहिं सव्वेहिं सुद्ध च्चित्तेहिं ।

अट्ठमिचउदसिचउमासपज्जुसवणाइपव्वेसु ॥ ३ ॥

उवहाणतवं च तहा वहमाणेहिं सपोसहं किच्चा ।

भणियं समयम्मि तओ भणामि पोसहविहिं एतो ॥ ४ ॥

कत्थइ तहिं पोसहविही तहय अहोरत्तकिरियकहणं च ।

तह पोसहपारावणविहिं च संखेवओ सुणह ॥ ५ ॥

तहिं पोसहं पगिण्हइ साहुसमीवम्मि चेइयहरे वा ।

पोसहसालाए गिहेगदेसठाणम्मि वा विहिणा ॥ ६ ॥

तत्थ नियावासाओ गुरुवसहिं गंतुं वंदिऊण गुरुं ।

इरियं पडिक्कमेइ कट्ठासणयं च गिण्हेइ ॥ ७ ॥

ततो पुणोऽभिवंदिय मुहपत्तिं पेहिऊण वंदित्ता ।

संदिसह इच्छाकारेण पोसहं संदिसावेमि ॥ ८ ॥

वंदिय इच्छाकारेण पोसहे ठामी भणइ उट्ठित्ता ।

नवकार ओच्चरित्ता तो पोसहदंडयं भणइ ॥ ९ ॥

दिणरत्ति पोसहम्मि जाव अहोरत्तं पज्जुवासामि ।

दिवपोसहम्मि पभणइ जादिवसं पज्जुवासामि ॥ १० ॥

रत्तित्तणयम्मि जारत्ति पज्जुवासामि भणिय तो वंदे ।

पोत्ति पेहिय वंदइ सामाइय संदिसावेमि ॥ ११ ॥

वंदिय सामाइयए ठायह उट्टितु भणइ नवकारं ।	
अह सामाइयदंडगमुच्चरइ करेमिइच्चाई	॥ १२ ॥
वंदिय कट्ठासणयं संदिस्सावेमि वंदिउं भणइ ।	
कट्ठासणए ठाएह पुण वंदिय संदिसावेमि	॥ १३ ॥
सज्झायं वंदित्ता सज्झायं करह तो नमोक्कारं ।	
तिन्नि उ वारा पभणिय तो पंचाईहिं गाहाहिं	॥ १४ ॥
सज्झायं पकरित्ता वंदिय समणाइ चउविहं संघं ।	
सज्झायाइ पकरइ समुचियसमए गुरुसयासे	॥ १५ ॥
वंदिय पोत्ति पेहइ वंदणयं दाउ निच्चकिच्चाणि ।	
पकरइ आलोयण खामणाणि जईभणियविहिणा उ	॥ १६ ॥
ततो गुरुं नमित्ता उववासाई जहासमाहीए ।	
पच्चक्खइ गुरुवयणं अणुभासितो सणिय सणियं	॥ १७ ॥
तो वंदिऊण साहूपभिईसंघं नमित्तु गुरुपाए ।	
पढइ गुणेइ सुणेई धम्मकहं वा परिकहेइ	॥ १८ ॥
पउणपहरम्मि पडिलेहणाए वंदित्तु पोत्तियं पेहे ।	
अह जइ तंगणियाए वच्चइ तो इरियमाउत्तो	॥ १९ ॥
गंतुं भुवं पमज्जिय उच्चारईणि करिय नियठणे ।	
ठिच्चा इरियं कमई गमणागमणं च आलोए	॥ २० ॥
तो चेईहरे गंतुं जिणेऽभिवंदित्तु उचियठणम्मि ।	
जहजोगं वक्खाणं सुणेइ तो भोयणावसरे	॥ २१ ॥
वंदिय पोत्ति पेहइ तो वंदिय भणइ भत्तपाणेणं ।	
पारावेमो वंदिय पारावह भत्तपाणेणं	॥ २२ ॥
नवकारं उच्चरई अह उववासी तओ उ पाणस्स ।	
पारावइ तो वंदिय विहिणा आवस्सियं भणइ	॥ २३ ॥

तो सयणगिहे गंतुं इरियं पडिक्कमइ भणइ सक्कथयं ।	
भायणहत्थमुहाइं पेहिय तो भुंजए विहिणा	॥ २४ ॥
भुत्तंते उट्ठिता सक्कथयं भणिय गच्छए नियए ।	
धम्मट्ठाणे तत्थ वि इरियं पडिकमिय आलोए	॥ २५ ॥
आगमणं तो वंदिय जहासमाहीएँ आसणे ठिच्चा ।	
सज्झायाई पकरइ पोत्थयाईणि वा वाए	॥ २६ ॥
तईयपहरस्संते जाए पडिलेहणाअवसरम्मि ।	
वंदिय इच्छाकारेण अम्मि पडिलेहणं करिमो	॥ २७ ॥
वंदिय भणई दंडाउंछय संदेसह त्ति तो वंदे ।	
मुहपोत्ति पेहेमो भणितु तो पोत्तियं पेहे	॥ २८ ॥
तलवत्थरणाईयं पेहिय परिहेइ तो नियंसणयं ।	
पडिलेहिय परिहेई जइ पुण उववासओ होइ	॥ २९ ॥
तो सव्वुवहिपमज्जण अणंतरं परिहणं पमज्जेइ ।	
ठवणगुरु तन्निसेज्जं तप्पट्टाई पमज्जेइ	॥ ३० ॥
कट्ठासण पाउंछण पोसहसालाईयं पमज्जेइ ।	
लहुयतरो अन्नो वा कज्जं उद्धरइ पेहेइ	॥ ३१ ॥
परिठवइ सुद्धठाणे तत्थ यं जीवाइ जं विराहिययं ।	
दीसइ तं पच्छित्तं समुदाइयलेक्खए किच्चं	॥ ३२ ॥
इरियं पडिक्कमेई एवं उच्चारपासवणमाई ।	
भूमीए जइ करई तह हत्थसया जया बाहिं	॥ ३३ ॥
गच्छइ कम्मिं कज्जे जलमाई वावि जइ विर्गिचेइ ।	
तहिं सव्वत्थ वि कज्जे इरियं पडिक्कमइ उवउत्तो	॥ ३४ ॥
तो ठवणगुरुसयासे पोत्ति पेहेइ संदिसावेइ ।	
अज्झायंतो वंदिय सज्झायं करह इय भणइ	॥ ३५ ॥

नवकारपभिइयं तो सज्झायं करइ तोऽभिवंदित्ता ।	
इच्छकरेणऽम्हे ओवहियं संदिसावेमो	॥ ३६ ॥
वंदिय उवर्हि अम्हेर्हि पडिलेहिस्साह तो समुवउत्तो ।	
कंबलअंतरकप्पाइयाइं वत्थाइ पेहेइ	॥ ३७ ॥
वइसिय सज्झायाई करेइ तो जाइ उचियवेलाए ।	
साहुवसहीएँ वंदिय इरियं पडिक्कमइ उवउत्तो	॥ ३८ ॥
आगमणं आलोयइ पोत्ति पेहित्तु देइ वंदणयं ।	
पच्चक्खाणं तो देइ वंदणं भणिय विहिणा ओ	॥ ३९ ॥
पच्चक्खाणं उचियं करेइ अहव कोइ उववासी ।	
तो वंदणं न देइ पकरेइ नवं च संवरणं	॥ ४० ॥
तो ते च्विय वंदणयं आलोयण खामणाइ पकरेइ ।	
साहुप्पभिई वंदिय सुणेइ वक्खाणमाईयं	॥ ४१ ॥
अह नत्थि गुरू अहवा अच्छंताण वि न जाइ वसहीए ।	
केण वि कज्जवसेणं तो निययउवस्सए चेव	॥ ४२ ॥
पडिलेहणाएँ अंते जइया पोत्ति पमज्जिउं पकओ ।	
सज्झाओ तस्सुवरिं वंदणयं पच्चक्खाणं च	॥ ४३ ॥
कारुण तत्थ उवर्हि संदिस्सावेइ तो विहियचित्तो ।	
वत्थाई पडिलेहिय सज्झायं कुणइ उवउत्तो	॥ ४४ ॥
घडियदुगुद्देसम्मि अत्थंते सूरिए गुरुं नमिउं ।	
आवस्सियं भणित्ता पोसहसालाए वच्चेइ	॥ ४५ ॥
इरियं पडिक्कमित्ता अंतो वसहीए वामभागम्मि ।	
छत्थंडिलाइं पेहे दाहिणपासे वि एवइए	॥ ४६ ॥
तो काइयभूमीय वि छव्वामे दाहिणे वि छप्पेहे ।	
पायं हत्थपमाणे दंडाउंछीण पडिलेहे	॥ ४७ ॥

एगो अत्रे चक्खू मेत्तेणं पेहयंति थंडिल्ले ।	
हरियतणाइविसुद्धे तत्तो अत्थंगए सूर	॥ ४८ ॥
पडिकमणमंडलीए ठायंति अहक्कमेण सव्वे वि ।	
पडिकमणं देवसियं पक्खंते पक्खियं तहय	॥ ४९ ॥
चीवंदण आयरियाइवंदणं सव्ववयणमुच्चरणं ।	
सामाइयस्स भणणं अइयारत्थं च उस्सग्गो	॥ ५० ॥
चउवीसत्थयकड्डुण मुहपोत्ती वंदणं च आलोए ।	
आलोइय उववेसिय सुत्तभणणं च विन्नेयं	॥ ५१ ॥
वंदणयं खामणयं वंदणयं चेव तहय दायव्वं ।	
आयरियाई गाहा सामाइय तिन्नि उस्सग्गा	॥ ५२ ॥
सुयखेत्तदेवयाए उस्सग्गा दुन्नि हुंति नायव्वा ।	
मोहपोत्ती वंदणयं इच्छमो वयणमुच्चरणं	॥ ५३ ॥
तिन्निथुई सक्कथओ छेभं तह वंदणं च दायव्वं ।	
थोत्तं चिय विन्नेयं तिन्नेव य छेभवंदणया	॥ ५४ ॥
मुहपोत्ती वंदणयं संबुद्धाखामणं तहाऽऽलोए ।	
वंदण पत्तेयं खामणाणि वंदणय सुत्तं च	॥ ५५ ॥
सुत्तं अभुट्ठाणं उस्सग्गो पुत्ति वंदणं तहय ।	
पज्जंते खामणया तह चउर्रो छेभवंदणया	॥ ५६ ॥
तत्तो सोहिनिमित्तं दिवसच्चरियस्स पायच्छित्तस्स ।	
उस्सग्गं पकरिय देवसुगुरुगुणवन्नणं काउं	॥ ५७ ॥
सज्झायं पुव्वं पिव संदिस्सावित्तु जह समाहीए ।	
किच्चा सज्झायं तो वंदिय पोत्ति पमज्जेइ	॥ ५८ ॥
वंदिय रईसंथारयम्मि ठायह नमित्तु रइएँ ।	
संथारयम्मि ठातह तत्तो सक्कत्थयं भणइ	॥ ५९ ॥

संथारभुवं संथारउत्तरवट्टयं च पेहेइ ।	
तो पोत्तियाएँ देहं पमज्जई भणिय निस्सीही	॥ ६० ॥
संथारगम्मि निविसइ नवकारं सरिय जह समाहीए ।	
अणुजाणउ मज्झ गुरु इच्चाई भणइ गाहाओ	॥ ६१ ॥
अणुजाणह मज्झ गुरु बाहुवहाणेण वामपासेणं ।	
कुक्कुडिपायपसारण अतरंतु पमज्जए भूमि	॥ ६२ ॥
अणुजाणह मज्झ गुरु जहासमाहीएँ ठामि संथारे ।	
नवकारई सुमरिय पसंतचित्तो सुविस्सामि	॥ ६३ ॥
तो पभणिय नवकारं सामाइयदंडगं समुच्चरइ ।	
चत्तारिमंगलं तह जइ मे छउमत्थ गाहाओ	॥ ६४ ॥
खामेमि सव्वजीवे इच्चाई गाहजुयलयं पढइ ।	
जइ मे हुज्ज पमाओ इच्चाई पढइ गाहजुगं	॥ ६५ ॥
नवकारभावियमणो सुहनिदाए सुएइ निच्चिंतो ।	
सुत्तविउद्धो धम्मज्जागरियं ज्ञायए हियए	॥ ६६ ॥
सुत्तविउद्धो चित्तं सुहुमपयत्थेसु नसइ जहसत्ति ।	
जाए पभायसमए नवकारं भणिय उट्टेइ	॥ ६७ ॥
पकरिय सरीरचित्तं सम्मं इरियं पडिक्कमेऊणं ।	
कुसुमिणदुसुमिणनिग्घायणत्थसुसुमिणत्थेज्जत्थं	॥ ६८ ॥
रइयअइयारस्स य विसोहणत्थं च कुणइ उस्सगं ।	
चउउज्जोयपमाणं सक्कथयं भणिय सज्झायं	॥ ६९ ॥
पुव्वमिव संदिसावइ सज्झायं करिय उचियवेलाए ।	
राइपडिकमणेट्ठाइभत्थगा उ हुंति इमा	॥ ७० ॥
सामाइयस्स करणं इरियावहियाइ पुव्वगं नेयं ।	
उस्सगो कुस्सुमिणे सज्झाओ होइ कायव्वो	॥ ७१ ॥

आयरियाई वंदण सव्वस्सुच्चारणं च सक्कथओ ।	
उट्टित्तु गाहभणणं तिन्नेव य हुंति उस्सग्गा	॥ ७२ ॥
तत्थ पढमो चरित्ते दंसणसुद्धीएँ बीयओ होई ।	
सुयनाणम्मि वि तइओ नवरं चित्तेइ अइयारे	॥ ७३ ॥
मुहणंतगपडिलेहा वंदणगालोयणं च सुत्तं च ।	
अभुट्ठाणं वंदण खामणयं वंदणं चेव	॥ ७४ ॥
आयरियाईगाहातिगस्स उच्चारणं च कायव्वं ।	
छम्मासिय उस्सग्गो मुहपोत्ती वंदणं चेव	॥ ७५ ॥
पच्चक्खाणं च तहा इच्छमणुसट्ठिवयणमुच्चरणं ।	
तिन्निथुई चीवंदण पडिक्कमणं राइयं होइ	॥ ७६ ॥
राइयपडिक्कमणे किल पच्चक्खाणाय कुणइ उस्सगं ।	
छम्मासियं विचित्तइ तस्स य पाढो इमो सुणह	॥ ७७ ॥
तो वेलाए उचियं जिणगुरुपायाण सुमरणं काउं ।	
अह पंडुरे पभाए जाए पडिलेहणावसरे	॥ ७९ ॥
वंदिय भणेइ संदिसह इच्छक्कारेण करइ पडिलेहं ।	
पोत्तं (पुव्विं) पोत्ति पेहइ तलवच्छरणाइ पेहेउं	॥ ८० ॥
परिहइ पेहइ नियंसणं पि परिहेत्तु पेहए तं पि ।	
ठवणागुरुं पमज्जइ तन्निस्सेज्जाइयं पेहे	॥ ८१ ॥
ठवणगुरुं तो नवकारमाइणा ठवइ सम्ममुवउत्तो ।	
वंदिय पोत्ति पेहइ वंदित्ता संदिसावेमो	॥ ८२ ॥
ओहिं वंदिय ओहिं पडिलेइह तो कमेण वत्थाई ।	
संथाराई पेहइ कट्ठासणमाइयं च तहा	॥ ८३ ॥
पोसहसालं तत्तो पमज्जए उद्धरेइ कज्जाइ ।	
लहुयतरो अन्नो वा चक्खुं दाउं परिठवेई	॥ ८४ ॥

समुचियभूभागम्मि विराहियं कहइ सेससत्थेणं ।
 इरियं पडिक्कमेई करेइ सज्झायमाईयं ॥ ८५ ॥
 अह उगगयम्मि सूरे समुचियवेलाएँ सूरिवसहीए ।
 वच्चइ पोसहसामाइयाण पारावणट्ठाए ॥ ८६ ॥
 सूरिसमीवे गंतुं इरियं पडिकमिय भणइ आगमणं ।
 आलोयंतो वंदिय पोसहपारावणे पोत्ति ॥ ८७ ॥
 पेहइ वंदइ संदिसह इच्छाकारेण पोसहं अम्हे ।
 पारावह भणइ गुरू पुणो वि कायव्वयं भद्दा ! ॥ ८८ ॥
 वंदिय भणेइ पोसहु पारहं गुरू भणइ भद् ! तुब्भेहिं ।
 नो भो मोत्तव्वो इह आयरो त्ति ते उट्ठितं भणइ ॥ ८९ ॥
 नवकारं तो वंदिय भूमितले निहिय जाणुकरकमलो ।
 छउमत्थो इच्चाई वंदिय गाहं इमं भणइ ॥ ९० ॥
 वंदणयाई दाउं तो गच्छइ सावओ नियावासं ।
 तत्थ य सकीयजोगेहिं पकुणइ गिहि गेहकिच्चाइं ॥ ९१ ॥
 जो किर अट्ठमिमाइसु सङ्गो अहरत्तपोसहं कुणइ ।
 तस्सेसो किर भणिओ दिणकिच्चविही इमो सव्वो ॥ ९२ ॥

उपधानपौषधे किंचिद्विशेषमाह

जो पुण उवहाणस्स कारणा कुणइ पोसहं सङ्गो ।
 किंचि तव्विसए निच्चकिच्चसेसं पवक्खामि ॥ १ ॥
 तहिं उवहाणतवं किर काउमणो पूइरुण देवगुरू ।
 सुहलगे चंदबले सुगुरूसमीवम्मि आगंतुं ॥ २ ॥
 वंदिय भणेइ इच्छाकारेणं अम्हि कारवह भंयवं ! ।
 उवहाणतवं तो सुहगुरू वि अभिमंतिए वासे ॥ ३ ॥

तम्मत्थए खिवेई तो वंदिय पडिक्कमित्तु सो इरियं ।	
गिण्हइ पोसहसामाइयाइं तह तत्थ आसणयं	॥ ४ ॥
संदिस्सावइ पकरइ सुज्झायं तेवियं चवीक्कम्मं ।	
आलोयणाइ पुव्वक्कमेण दाऊण वंदणयं	॥ ५ ॥
तत्तो कट्ठासणयं संदिस्सावेइ वंदित्तं भणइ ।	
कट्ठासणए ठायहं वंदित्ता पुणरवि भणेइ	॥ ६ ॥
पव्वेयणं पवेयह इच्छकारेण संदिसह अम्हे ।	
वंदिय अमुगुवहाणस्स कए य तं उद्दिस्सावणियं	॥ ७ ॥
अमुगं तवं करेमी एत्थ य वयणाइ जाइ किर भणइ ।	
ताइं गद्दसरेहिं (सुत्तेहिं) भणामि मंदावबोहत्थं	॥ ८ ॥
अपूर्णा	

श्री मानदेवसूरिविरचितसुबोधासामाचारीत उद्धृतः

॥ उपधानविधिः ॥

- पंचनमोक्कारे किल दुवालसतवो उ होइ उवहाणं ।
अट्ट य आयामाई एगं तह अट्टमं अंते ॥ १ ॥
- एयं चिय नीसेसं इरियावहियाएँ होइ उवहाणं ।
सक्कत्थयम्मि अट्टममेगं बत्तीस आयामा ॥ २ ॥
- अरिहंतचेइयथये उवहाणमिणं तु होइ कायव्वं ।
एगं चेव चउत्थं तिन्नि य आयंबिलाणि तहा ॥ ३ ॥
- एगं चिय किर छट्ठं चउत्थमेगं तु होइ कायव्वं ।
पणविसं आयामा चउवीसथयम्मि उवहाणं ॥ ४ ॥
- एगं चेव चउत्थं पंच य आयंबिलाणि नाणथए ।
चिइवंदणाइसुत्ते उवहाणमिणं विणिहिदुं ॥ ५ ॥
- अव्वावारो विगहाविवज्जिओ रेदझाणपरिमुक्को ।
विस्सामं अकुणंतो उवहाणं कुणइ उवउत्तो ॥ ६ ॥
- अह कह वि होइ बालो वुड्ढो वा सत्तिवज्जिओ तरुणो ।
सो उवहाणपमाणं पूरेज्जा आयसत्तीए ॥ ७ ॥
- रईभोयणविर्इ दुविहं तिविहं चउव्विहं वा वि ।
नवकारस्सहियमाई पच्चक्खाणं विहेऊणं ॥ ८ ॥
- एगेण सुद्ध आयंबिलेण इयरेहिं दोहि उववासो ।
नवकारस्सहिएहिं पणयालिसाएँ उववासो ॥ ९ ॥
- पोरिसि चउवीसाए होइ अवड्ढेहिं दसहिं उववासो ।
विगईचाएहिं तिहिं एगट्ठाणेहि य चऊहिं ॥ १० ॥
- आयरणाओ नेयं पुरिमिड्ढा सोलसेहिं उववांसो ।
एगासणगा चउरो अट्ट य बेकासणा तहय ॥ ११ ॥

भयवं ! पभूयकालो एव करितस्स पाणिणो होज्जा ।
 तो कह वि होज्ज मरणं नवकारविवज्जियस्सावि ॥ १२ ॥
 नवकारवज्जिओ सो निव्वाणमणुत्तरं कह लभेज्जा ?
 तो पढमं चिय गेण्हउ उवहाणं होउ वा मा वा ॥ १३ ॥
 गोयम ! जं समयं चिय सुओवयारं करेज्ज जो पाणी ।
 तं समयं चिय जाणसु गहियतयट्ठं जिणाणाए ॥ १४ ॥
 एवं कयउवहाणो भवंतरे सुलहबोहिओ होज्जा ।
 एयज्झावसाणो वि हु गोयम ! आराहओ भणिओ ॥ १५ ॥
 जो उ अकाऊणमिमं गोयम ! गिण्हिज्ज भत्तिमंतो वि ।
 सो मणुओ दट्ठव्वो अगिण्हमाणेण सारिच्छे ॥ १६ ॥
 पढमं चिय कन्नाहेडडएण जं पंचमंगलमहीयं ।
 तस्स वि उवहाणपरस्स सुलहिया बोहि निद्धिटा ॥ १७ ॥
 इय उवहाणपहाणं निउणं सव्वं पि वंदणविहाणं ।
 जिणपूयापुव्वं चिय पढेज्ज सुयभणियनीईए ॥ १८ ॥
 तं सरवंजणमत्ताबिंदुपयच्छेयठाणपरिसुद्धं ।
 पढिऊणं चिइवंदणसुत्तं अत्थं वियाणेज्जा ॥ १९ ॥
 तत्थ य जत्थेव सिया संदेहो सुत्तअत्थविसयम्मि ।
 तं बहुसो वि विमंसिय सयलं निस्संकियं कुज्जा ॥ २० ॥
 अह सोहणतिहिकरणे मुहुत्तनक्खत्तजोगलुगाम्मि ।
 अणुकूलम्मि ससिबले सस्से सस्से य समयम्मि ॥ २१ ॥
 निययविहवाणुरूवं संपाडिय भुवणनाहपूयेण ।
 परमभत्तीए विहिणा पडिलाहियसाहुवग्गेण ॥ २२ ॥
 * भत्तिभरनिब्भरेण हरिसवसुल्लसियबहलपुलएणं ।
 सद्धासंव्वेगविवेग-परमभावेण जुत्तेणं ॥ २३ ॥

- * विजिणसयघणरागदेसमोहमिच्छतमलकलंकेणं ।
अइउल्लसंतनिम्मलअज्झवसाएण अणुसमयं ॥ २४ ॥
- * तिहुयणगुरुजिणपडिमाविणिवेसियनयणमाणसेण तहा ।
जिणचंदवंदणाओ धन्नोऽम्हि मन्नमाणेणं ॥ २५ ॥
- * नियसिरि रइयकरकमलमउलिणा जंतुविरहिओगासे
निस्संकं सुत्तत्थं पए पए भावयंतेणं ॥ २६ ॥
- * जिणनाहदिट्ठगंभीरसमयकुसलेण सुहचरित्तेणं ।
अपमायाईबहुविहगुणेण गुरुणा तहा सद्धि ॥ २७ ॥
- चउविहसंघजुएणं विसेसओ निययबंधुसहिएणं ।
इय विहिणा निउणेणं जिणबिबं वंदणिज्जंति ॥ २८ ॥
- तयणंतं गुणङ्गे साहू वंदेज्ज परमभत्तीए ।
साहम्मियाण कुज्जा जहारिह तह षणामाई ॥ २९ ॥
- जाव य महघमुक्किट्ठचोक्खवत्थप्पयाणपुव्वेण ।
पडिवत्तिविहाणेणं कायव्वो गरुयसम्माणो ॥ ३० ॥
- एयावसरे गुरुणा सुविइयगंभीरसमयसारेण ।
अक्खेवणिक्खेवणिसंवेयणिपमुहविहिणा उ ॥ ३१ ॥
- भवनिव्वेयपहाणा सद्धासंवेगसाहणे पउणा ।
गरुएण पबंधेणं धम्मकहा होइ कायव्वो ॥ ३२ ॥
- * सद्धासंवेगपरं सूरी नाऊण तं तओ भव्वं ।
चिइवंदणाइकरणे इय वयणं भणइ निउणमई ॥ ३३ ॥
- * भो ! भो ! देवाणुपिया ! संपावेयय निययजम्मसाफल्लं ।
तुमए अज्जप्पभिई तिक्कालं जावजीवाए ॥ ३४ ॥
- * वंदेयव्वाइं वेइयाइं एगगसुथिरचित्तेणं ।
खणभंगुराओ मणुयत्तणाओ इणमेव सारं तु ॥ ३५ ॥

- * तत्थ तुमे पुव्वण्हे पाणं पि न चेव ताव पायव्वं ।
नो जाव चेइयाइं साहु वि य वंदिया विहिणा ॥ ३६ ॥
- * मज्झण्हे पुणरवि वंदिरुण नियमेण कप्पए भोतुं ।
अवरण्हे पुणरवि वंदिरुण नियमेण सुयणंति ॥ ३७ ॥
- * एवमभिग्गहबंधं काउं तो वद्धमाणविज्जाए ।
अभिमंतिरुण गेण्हइ सत्त गुरू गंधमुट्ठीओ ॥ ३८ ॥
- * तस्सुत्तमंगदेसे नित्थारगपारगो भवेज्ज तुमं ।
उच्चारेमाणो च्चिय निक्खिवइ गुरू सपणिहाणं ॥ ३९ ॥
- * एयाए विज्जाए पभावजोएण एस किर भव्वो ।
अहिगयकज्जाण लहुं नित्थारगपारगो होउ ॥ ४० ॥
- अह चउविहो वि संघो नित्थारगपारगो भवेज्ज तुमं ।
धन्नो सलक्खणो जंपिरो त्ति निक्खिवइ से गंधे ॥ ४१ ॥
- * तत्तो जिणपडिमाए पूयादेसाउ सुरभिगंधं ।
अमिलाणं सियदामं गिण्हय गुरुणा सहत्थेणं ॥ ४२ ॥
- * तस्सोभयखंधेसुं आरोवतेण सुद्धचित्तेणं ।
निस्संदेहं गुरुणा वत्तव्वं एरिसं वयणं ॥ ४३ ॥
- * भो ! भो ! सुलद्धनियजम्मनिचियअइगरुयपुत्रपब्भार !
नारयतिरियगईओ तुज्झ अवस्सं निरुद्धाओ ॥ ४४ ॥
- * नो बंधगोऽसि सुंदर ! तुममेत्तो अयसनीयगौत्ताणं ।
नो दुलहो तुह जम्मंतरे वि एसो नमोक्कारो ॥ ४५ ॥
- * पंचनमोक्कारपभावओ य जम्मंतरे वि किर तुज्झ ।
जाईकुलरूवारोग्गसंपयाओ पहाणाओ ॥ ४६ ॥
- * अन्नं च इमाउ च्चिय न हुंति मणुया कयाइ जियलोए ।
दासा पेसा दुभगा नीया विगर्लिदिया चेव ॥ ४७ ॥

- * किं बहुणा जे इमिणा विहिणा एयं सुयं अहिज्जिता ।
 सुयभणियविहाणेणं सुद्धे सीले अभिरमेज्जा ॥ ४८ ॥
- * नो ते जइ तेणं चिय भवेण निव्वाणमुत्तमं पत्ता ।
 तोऽणुत्तरगेवेज्जाइएसु सुइरं अभिरमेउं ॥ ४९ ॥
- * उत्तमकुलम्मि उक्किट्टलट्टसव्वंगसुंदरा पयडा ।
 सव्वकलापत्तट्ठा जणमणआणंदणा होउं ॥ ५० ॥
- * देविंदोवमरिद्धी दयावरं दाणविणयसंपन्ना ।
 निव्विन्नकामभोगा धम्मं सयलं अणुट्ठेउं ॥ ५१ ॥
- * सुहझाणानलनिहड्ढाइकम्मिंधणा महासत्ता ।
 उप्पन्नविमलनाणा विहुयमला झत्ति सिज्झंति ॥ ५२ ॥
- इय विमलफलं मुणिउं जिणस्स महमाणदेवसूरिस्स ।
 वयणा उवहाणमिणं साहेह महानिसीहाओ ॥ ५३ ॥
- [* एतच्चिह्नाङ्किता गाथा अनन्तरेऽपि वर्तन्ते]

श्री तिलकाचार्यविरचितसमाचारीत उद्धृतः

॥ उपधानविधिः ॥

- पढम दुइ उवहाणे, दुबालसं अंबिलदु अट्टमगं ।
उववासतिगं अंबिल-बत्तीसा तइयउवहाणे ॥ १ ॥
- तुरिए चउत्थमंबिल-तिगं तहा पंचमे चउत्थतिगं ।
पणवीसं अंबिलाणि य, चउत्थ पंचंबिला छट्ठे ॥ २ ॥
- वज्जंतो वावारं, विगहाओ अट्टरुद्धज्झाणे य ।
उवहाणमवीसामं, कुणइ अहोरत्त पोसहिओ ॥ ३ ॥
- अह सो हविज्ज बालो, चुड्ढो वा तरुणओ वि हु असत्तो ।
तो उवहाणपमाणं, पूरिज्जा आयसत्तीए ॥ ४ ॥
- नवकारसहियएहिं, पणयालीसाइं होइ उववासो ।
पोरसि चउवीसाए, वीसाए सट्ठपहरेहिं ॥ ५ ॥
- सोलस बारस अट्टहि, दुतिचउआहारपूरउड्ढेहिं ।
दसहिं तिहारवड्ढेहिं, बियासणएहिं अट्टहिं उ ॥ ६ ॥
- एणासणोहिं चउहिं, निव्विगइयतिगेण अंबिलदुगेणं ।
तक्कंबिलेण एगेणा-यरणाउ इमं नेयं ॥ ७ ॥
- भयवइयउवहाणं तवंतस्स लगइ बहुकालो ।
तोसविणा नवकारं, जइ मरइ कहं लहइ सुगइं ? ॥ ८ ॥
- गोयम उवहाणमिणं, जइ य चिय जेण काउमाढत्तं ।
तेण तय च्चिय पत्तं, नवकारं मुणसु इय आणा ॥ ९ ॥
- कन्नाहेडयपढिओ वि, सव्वकज्जाणि कुणइ पायमिमो ।
उवहाणविहीइ पुणो, पढिउ सुलहं कुणइ बोहिं ॥ १० ॥
- जो अकयविहीउ इमं, गोयम गिण्हिज्ज दिज्ज वा कोइ ।
अरिहंतसिद्धसाहू, सो आसाइज्ज तह य सुयं ॥ ११ ॥

- इय कयउवहातवो, नवकारं इरियचियवंदणयं ।
समवसरणच्चवंदण-वायणपुव्वं गहेसु सुत्तत्थं ॥ १२ ॥
- तं सरवंजणमत्ताहिं, गारवीसामठणपरिसुद्धं ।
संदेहे वीमंसिय, पुच्छिय निस्संकियं कुज्जा ॥ १३ ॥
- तयणु तिहिकरणहोर-मुहुत्तनक्खत्तजोगलगम्मि ।
तह चंदबले तारा-बलेइ अइसोहणे संते ॥ १४ ॥
- * भत्तिभरनिब्भरेणं, हरिसवसुल्लसियबहुलपुलएणं ।
सद्धासंवेगपरेण, परमवेरगजुत्तेणं ॥ १५ ॥
- * विगलियघणरागदोस-मोहमिच्छत्तमलकलंकं ।
उल्लसिरविउलनिम्मल-अज्झवसाएण सङ्केणं ॥ १६ ॥
- आणेऊणं गुरुणो, संघं च चउव्विहं च नियगेहे ।
देवालयपडिमाए, कयपूयाए पुरे ठउं ॥ १७ ॥
- * जिणनाहकहियगंभीर-समयकुसलेण सुद्धचित्तेणं ।
सह बहुगणेण गुरुणा, संघेणं तह सबंधूहिं ॥ १८ ॥
- * निअसिरिइयकरकमल-मउलिणा जंतुरहियओगासे ।
निस्संकं सुत्तत्थं, पए पए भावयंतेणं ॥ १९ ॥
- * तिहुयणगुरुजिणपडिमा-विणिवेसियनयणमाणसेहि तहा ।
वंदियजिणबिबेणं, धन्नो हं मन्नमाणेणं ॥ २० ॥
- तो उववेसिय स गुरू, साहू संघं च नम वि भत्तीए ।
तदुचियसिचयाईहिं, पूए वि गुरुं सपरिवारं ॥ २१ ॥
- अह कच्चूरियचंदण-कुंकुमतंबोलतोडगईहिं ।
धोयत्तिकंचुयाईहिं य महिए सव्वसंघम्मि ॥ २२ ॥
- तो गरुयपबंधेणं, कायव्वा देसणा गुरूहिं तया ।
अक्खेवणि विक्खेवणि, संवेय निव्वेयणी चउहा । ॥ २३ ॥

- ततो संगीएणं, मंगलधवलेहि दिज्जमाणेहि ।
भट्टनगारियमग्गण-जणाण दाणं पयच्छंतो ॥ २४ ॥
- चउविहसंघसमन्निय-गुरूहि सहिओ जिणालए गंतुं ।
करि वि जिणपूयमहिमं, कारेई सावगो नंदि ॥ २५ ॥
- * सद्धासंवेगपरं, सूरी नाऊण तं तओ भव्वं ।
चियवंदणाइकरणे, इय वयणं भणइ विउलमई ॥ २६ ॥
- * भो भो देवाणुप्पिय, संपाविय निययजम्मसाफलं ।
तुमए अज्जप्पभिइं, तिकालं जावजीवाए ॥ २७ ॥
- * वंदेयव्वाइं चेई-चाइं एग्गमुइयचित्तेणं ।
खणभंगुरम्मि मणुय-त्तणम्मि इणमेव जं सारं ॥ २८ ॥
- * तत्थ तुमे पुव्वणहे, पाणं पि न ताव होइ पेयव्वं ।
नो जाव चेइयाइं, साहू वि य वंदिया विहिणा ॥ २९ ॥
- * मज्झणहे पुणरवि वंदिरुण नियमेण कप्पए भुत्तुं ।
अवरणहे वि तह च्चिय, सयणं पि न जुज्जए काउं ॥ ३० ॥
- * एवमभिग्गहबंधं, काउं तो वड्डमाणविज्जाए ।
अभिमंतिरुण गिण्हइ, सत्त गुरू गंधमुट्ठीओ ॥ ३१ ॥
- * तस्सुत्तमंगदेसे, नित्थारगपारगो हविज्जंति ।
उच्चारेमाणु च्चिय, निक्खिवइ गुरू सुपणिहाणो ॥ ३२ ॥
- * एयाए विज्जाए, पभावजोएण एस किर भव्वो ।
अहिगयकज्जाण ल्हू, नित्थारगपारगो होउ ॥ ३३ ॥
- * ततो जिणपडिमाए, पूजादेसाउसुरभिगंधड्डं ।
अमिलाणं सियदामं, गिण्हिय गुरुणा सहत्थेणं ॥ ३४ ॥
- * तस्सोभयखंधेसुं, आरोवतेण सुद्धचित्तेणं ।
निस्संदेहं गुरुणा, वत्तव्वं एरिसं वयणं ॥ ३५ ॥

- * भो भो सुलद्धनियजम्म-निचियअइगुरुयपुन्नपब्भारो ।
नारयतिरियगईओ, तुज्झ अवस्सं निरुद्धाओ ॥ ३६ ॥
- * नो बंधगो सि सुंदर, तुममित्तो अयसनीयगोयाणं ।
नो दुलहो तुह जम्मं-तरे वि एसो नमुक्कारो ॥ ३७ ॥
- * पंचनमुक्कारपभा-वओ य जम्मंतरे वि होहिंति ।
जाईकुलरूवारु-ग्गसंपया तुह पहाणाओ ॥ ३८ ॥
- * अन्नं च इमाओ च्विय, न हुंति मणुया कया वि जियलोए ।
दासा पेसा दुब्भगा, नीया विगलिंदिया चेव ॥ ३९ ॥
- * किं बहुणा जे गोयम, विहिणा एयं सुयं अहिज्जिता ।
सुयभणियविहाणेणं, सुद्धे सीले अभिरमंति ॥ ४० ॥
- * ते नो जइ तेणं चिय, भवेण निव्वाणमुत्तमं पत्ता ।
तोऽणुत्तरगेविज्जा - इएसु सुइरं अभिरमेउं ॥ ४१ ॥
- * उत्तमकुलम्मि उत्तम - सव्वंगोवंगसालिणो जीवा ।
सयलकलापत्तट्ठा, जणमणआणंदणा होउ ॥ ४२ ॥
- * देविंदोवमरिद्धी, दयावरा दाणविणयसंपन्ना ।
निव्विण्णकामभोगा, चरित्तधम्मं अणुट्ठेउं ॥ ४३ ॥
- * सुहझाणानलनिद्धु - घाइकम्मिंधणा महासत्ता ।
उप्पन्नविमलनाणा, विगयमला झत्ति सिज्झंति ॥ ४४ ॥
- एसो उवहाणविही, महानिसीहम्मि अत्थि वित्थरओ ।
भणिओ समासओ पुण समवायंगे वि एस तवो ॥ ४५ ॥

पू.आ.श्रीवादिदेवसूरिविरचितम्
॥ द्वादशव्रतस्वरूपम् ॥

- तिहुयणकयबहुमाणे सन्नाणे विमलगुणगणनिहाणे ।
नमिउं जिणे गिहिवए सम्मत्तजुए पवज्जामि ॥ १ ॥
- परिहीणलोहमोहो मुक्कविरोहो पसन्नमुहसोहो ।
देवो सुरकयसेवो गयलेवो मम जिणो चेव ॥ २ ॥
- उद्धयमहव्वयभरे सीलंगधरे निरुद्धमयपसरे ।
जगसिरमणिणो मुणिणो गुणिणो गुरुणो पवज्जामि ॥ ३ ॥
- पयडियवत्थुसरूवो निरुवमरूवो सुरेहिं कयपूओ ।
नयहेउजुत्तिसुद्धो सिद्धतो संपइ पमाणं ॥ ४ ॥
- परतित्थे धम्मत्थं काहं नाहं कया वि ण्हाणाइ ।
चीवंदणं तिकालं काहमहं सुमरणेणावि ॥ ५ ॥
- पाणिवह १ मुसावाए २ अदत्त ३ मेहुण ४ परिगहे चेव ५ ।
दिसि ६ भोग ७ दंड ८ समइय ९ देसे १० तह पोसह ११ विभागे ॥ ६ ॥
- मंसाइकए जीवे थूले संकप्पिउं निरवराहे ।
न हणेमि नो हणावेमि मणेण वायाइ काएणं ॥ ७ ॥
- जं पुण जलोयमोयणकिमिगंडोलाइपाडणं तह य ।
कज्जं हविज्ज जइ कह वि तत्थ मज्झं भवे जयणा ॥ ८ ॥
- थूलमलीयं कन्नालियाइ सयलं पि दुविहतिविहेणं ।
नो आलवेमि वसणे जयणा पुण कूडसंक्खेज्जे ॥ ९ ॥
- थूलमदत्तं एत्तो चत्तं खत्ताइकारणं जमिह ।
करणकरावणविसयं सम्मं तिविहेण करणेण ॥ १० ॥
- लहणिज्जदेज्जनिहिसयणसुंक्कविसयम्मि दिन्नए जयणा ।
निस्सावराडिवयणे अलियम्मि तहा ममं जयणा ॥ ११ ॥

दुविहतिविहेण दिव्वं एगविहं तिविहओ य तेरिच्छं ।	
माणुस्सयं पि थूलं काएणं मेहुणं वज्जे	॥ १२ ॥
धणं धन्नं गिहं खेत्तं, रुपं हेमं चउप्पयं ।	
दुपयं कुवियं चेव, नवभेओ परिग्गहो	॥ १३ ॥
धणधन्नकुवियरुप्पयसुवन्नचउपयगिहाण सव्वेसिं ।	
इच्छापमाणमेतो दम्मसहस्साण अट्टण्हं	॥ १४ ॥
तत्थ धणं गणिमं धरिममेव मेयं च पारिछेज्जं च ।	
पत्तेयं पत्तेयं न धरेमि सहस्सओ पस्सो	॥ १५ ॥
तिल्लघयाणं घडगा पन्नासं होति जावजीवाए ।	
धन्नस्स पन्न मूडा जाजीवं खेत्तविणिवित्ती	॥ १६ ॥
दो दो हट्टगिहाइं तिन्नि सयाइं सुवन्नपरिमाणे ।	
चालीसं रुपपला सतिवच्छ दोन्नि गावीओ	॥ १७ ॥
दो वसहा खर एगो पसुकरभाणं च मज्झ एक्केकं ।	
अंकवडियस्स नियमो कम्मयरदुगं तहच्चेव	॥ १८ ॥
कुवियं सहस्समोल्लं इच्छमाणाउ होज्ज एयाओ ।	
जइ कह वि अहियभावो धम्मे ता देमि नियमेणं	॥ १९ ॥
बंधवभइणेज्जाणं परिग्गहो होज्ज तस्स जइ चिंता ।	
भत्तिज्जाईण य पालणम्मि जयणं करेस्सामि	॥ २० ॥
अणहिलवाडपुराओ चउसुं पि दिसासु जोयणाण सयं ।	
दो जोयणाणि उट्ठुं अहोदिसिं पुरिस्सपन्नासं	॥ २१ ॥
बीयगुणव्वयविसया भोयणओऽभिग्गहा ममं एए ।	
दुविहतिविहेण मंसं मज्जं एगविहतिविहेण	॥ २२ ॥
नायं दुब्भिक्खोसहिदोसीण विवज्जऽणंतकार्यं च ।	
महुमक्खणपंचुंबरि गोरसमिस्सं चए विदलं	॥ २३ ॥

दुब्बिक्खमोसहं धरणं च मोत्तूण नो निसाए वि ।

खाइममसणं भुंजे तहत्थियं पाउसे दुन्नि ॥ २४ ॥

अंबामलयजयंती क्खपढकरवंदलिबुयकरीरे ।

तिंदूरमिरियमंजरि अत्थाणं वज्जए सेसं ॥ २५ ॥

तीसं दव्वाइं सच्चित्ता, दिणस्संतो दसेव मे ।

विगईओ य चत्तारि, एगा धन्नस्स सेइगा ॥ २६ ॥

अब्भंगे भोयणे चेव, घयतेल्लण मे पलं ।

दक्खाई तोलि मे अट्ठा, पला सयलखाइमे ॥ २७ ॥

अंबयदाडिमविज्झिडकविट्ठबीजउरकरुणकेलाई ।

नारंग मुत्तुनीलं वज्जेऽहं जाव जीवाए ॥ २८ ॥

पाणम्मि एगो घडगो जलस्स, पूगीफला पन्नर तीस पन्ना ।

जाईफलंमी पलमेगमेव, सेसे पला दोन्नि उ साइमम्मि ॥ २९ ॥

कत्थूरिगाकुंकुमचंदणाणि, कप्पूरमुत्ताहलफुल्लमाई ।

वज्जेमि सिंगारकए तहेव, नेवोचियं जं विहवंगणाणं ॥ ३० ॥

ण्हाणं सव्वंगिया तिन्नि, भोगत्थं मासब्भंतरे ।

ते वि मे जलकुंभेणं, वज्जे सेसमहं सया ॥ ३१ ॥

पारुत्थसयमोल्लाउ, तियलीओ सत्तमे दिणे ।

सुवन्नसयं मे दोन्नि, रुप्पस्स पल मे सयं ॥ ३२ ॥

सेज्जाकज्जेण काहामि, तूली एक्क परिग्गहे ।

वज्जे भोगव्वए सेसं, भोगत्थं तिविहेणऽहं ॥ ३३ ॥

निग्घिणजणोचियाणं बहुसावज्जाण लोगवज्जाणं ।

खरकम्माणं सव्वाण मज्झ विरई उ जाजीवं ॥ ३४ ॥

ठट्ठारभाडभुंजाइयाण बहुजलणजालणविहीए ।

परिकलियजीवियाणं विट्ठि वज्जेमि तिविहेणं ॥ ३५ ॥

वज्जे वणकम्ममहं छेयणछेयावणे य रुक्खाणं ।	
निव्वाहववच्छेए जयणा फलमाइविक्किणणे	॥ ३६ ॥
अहिगरणाणं सगडाइयाण विक्रयकए विवज्जेमि ।	
दंतनहसंखमुत्ताहलाइं न किणेमि आगरओ	॥ ३७ ॥
सक्कुरुडलोहलक्खामणसिलगुलियाइ गोयेरे वज्जे ।	
वाणिज्जे लहणिज्जे जयणा लद्धाण विक्किणणे	॥ ३८ ॥
रसवाणिज्जे मज्जाइविक्रयं तह चएमि वरिसंतो ।	
चउण्हं चउप्पयाणं मोत्तूणं केसवाणिज्जं	॥ ३९ ॥
वज्जे अइसावज्जं विसवाणिज्जं च दुविहतिविहेणं ।	
जंताण पीलणं गोरुयाण निहल्लंछणीकरणं	॥ ४० ॥
तह दवदाणं भवदुहनिहाणमुज्जेमि दुविहतिविहेणं ।	
सोसं जलासयाणं पोसं असईण वज्जेमि	॥ ४१ ॥
एत्तो अणत्थदंडे नियमा पुण घायवइरिमरणाइं ।	
पहरद्धाओ परओ अणुबंधाओ न चित्तेमि	॥ ४२ ॥
मज्जं विसया य कसाय पमाय निद्दा कहा तह विरुद्धा ।	
इय पंचहा पमाओ पुग वि मज्जं मए चत्तं	॥ ४३ ॥
अव्वाहम्मि सरीरे सुयामि रयणी मुहुत्त मज्झण्हे ।	
विकहाकसायविसए चएमि जिणमंडवस्संतो	॥ ४४ ॥
निद्विक्खिन्नम्मि चए सत्थग्गिहलाइयाण दाणं च ।	
वज्जे पावुवएसं थूलं गोणाइदमणाइं	॥ ४५ ॥
एयाइं पंच अणुव्वयाइं तिन्नि य गुणव्वयाइं च ।	
अणवज्जकज्जनिरया जावज्जीवं पवज्जामि	॥ ४६ ॥
सयले परिगहम्मि दिसिपरिमाणम्मि भोगउवंभोगे ।	
तहऽणत्थदंडविसए नियमा एगविहतिविहेणं	॥ ४७ ॥

मासे सामाइयाइं चउरो सज्झायसयमहोरेत्ते ।	
दिवसम्मि जोयणाइं थलप्पहे होंति पन्नरस	॥ ४८ ॥
भोगत्थण्हाणनियमो कंडण दलणं च मोत्तु वावारं ।	
सावज्जे वज्जेमि अट्टमिमाईसु पव्वेसु	॥ ४९ ॥
पोसहपणगं काहं चउपहरं वरिसमज्झयारम्मि ।	
मासंते वि गमिस्सं पोसहसालाई दो वारा	॥ ५० ॥
जइ कह वि पमायवसा भंगो नियमेसु होज्ज एएसुं ।	
सज्झाय सया पंच उ निव्वीयतवे व काहामि	॥ ५१ ॥
तह अतिहिसंविभागा चउरो वरिसम्मि साहुसब्भावे ।	
एगविहेगविहेणं नियमा भोगव्वयाईसु	॥ ५२ ॥
सव्वेसिं पि जिणाणं कल्लणदिणेसु मोत्तु गेलन्नं ।	
काहं चिइवंदणमाइयाण निच्चं चिय विसेसं	॥ ५३ ॥
मोत्तुं रायभिओगं गणाभिओगं बलाभिओगं च ।	
देवाभिओग गुरुनिग्गहं च तह वित्तिकंतारं	॥ ५४ ॥
सयंलाइयारसुद्धो सेविज्जंतोऽणवज्जकज्जो मे ।	
एसो सावगधम्मो सम्मं कम्मक्खयं कुणउ	॥ ५५ ॥
देसेणुद्धरियाइं सम्मं एयाइं सावयवयाइं ।	
सिरिमं मुणिचंदमुणीसरेण परकज्जसज्जेणं	॥ ५६ ॥
जुगपवरसुयहराणं सिरिमंमुणिचंदसूरिसुगुरुणं ।	
सीसाण देवसूरीणमंतिए वीरजिणभवणे	॥ ५७ ॥

॥ दानविधिः ॥

- धम्मोवग्गहदाणं दिज्जइ धम्मट्ठियाणं नरनाह ! ।
जे खंतिमद्दवज्जवनियमपरा मुत्तिबंभधरा ॥ १ ॥
- जेण अवट्ठंभेणं सिज्जासणभत्तपाणवसहीणं ।
अवठंमिया वरमुणी चरंति दंतिंदिया धम्मं ॥ २ ॥
- दायगसुद्धं नरवर ! जं दाया देइ नाणसंपन्नो ।
सद्धापरो विणीओ मयमुक्को भत्तिपण्यसिरो ॥ ३ ॥
- फासुयदाणं नाओववज्जियं जं च साहुजणजुगं ।
लोगम्मि वि अविरुद्धं सुद्धं तं भन्नए दाणं ॥ ४ ॥
- वत्थं पायं पाउंछणं च तह कंबलं च सयणीयं ।
सयणासणपाणन्नं भेसज्जाई य जं सुद्धं ॥ ५ ॥
- सयमेव फासुयं जं जं साहू उद्दिसे वि न हु रइयं ।
तं दितगाहगाणं वि बहुफलं हवइ सुहदाणं ॥ ६ ॥
- जीवा वहे विकप्पे वि साहुणो एव देइ दाणवई ।
सो अंगारवणिज्जं दहिउं वरचंदणं कुणइ ॥ ७ ॥
- दाणं आगमदुट्ठं लोगविरुद्धं मयट्ठपडिबद्धो ।
दितो गाहगसहिओ नरिंद ! सो पडइ संसारे ॥ ८ ॥
- भावेण कप्पणिज्जं दिन्नं समणाय अक्खयं हवइ ।
जह वरसायरपडियं बिन्दुयमित्तं पि सलिलस्स ॥ ९ ॥
- एयं दायगसुद्धं गाहगसुद्धं पि राय ! निसुणेहि ।
जस्स वि ! दिन्नं दाणं देइ फलं गाहगो सो हू ॥ १० ॥
- दाणं दिन्नं नरवर ! अफलं न हु हवइ एसं परमत्थो ।
पत्ते तं पुत्तफलं हवइ अपत्ते अपुत्तफलं ॥ ११ ॥

इंदियकसायगारवनिम्महणो छिन्नबंधणो धणियं ।	
पंचमहव्वयजुत्तो नाणाइजुओ मुणी पत्तं	॥ १२ ॥
महिसीए तणं दिन्नं पत्तविसेसेण हवइ खीरफलं ।	
सप्पस्स पुणो दिन्नं खीरं पि विसत्तणमुवेइ	॥ १३ ॥
जह लहुदारुविइओ पोओ तारेइ गरुयभंडं पि ।	
तह कम्मलहुयपत्तं सयं तरे तारये अन्नं	॥ १४ ॥
जं तवसंजमहीणं नियमविहूणं च बंधपरिहीणं ।	
तं सेलसममपत्तं बुद्धुंतं बोलए अन्नं	॥ १५ ॥
पत्तापत्तविसेसं नाऊणं जो न देइ इह दाणं ।	
सीहंधलोयणुग्घाडउ व्व सो आवइं लहइ	॥ १६ ॥
जइ पत्तम्मि निहत्ते पत्तफलं होई राय ! दाणम्मि ।	
ता नूणमपत्तफलं हवइ अपत्तस्स दिन्नम्मि	॥ १७ ॥
जो सिंचिऊण विसपायवं ति पत्थेइ तत्थ अमियरसं ।	
जइ पाविज्ज तओ तं ता सुखफलं अपत्ते वि	॥ १८ ॥
काले सुपत्तदाणं सम्मत्तविसोहि बोहिलाभं च ।	
अंते समाहिमरणं अभव्वजीवा न पारिवति	॥ १९ ॥
एस विही मुखत्थे दाणे नरनाह ! नत्थि तत्थऽन्नो ।	
अणुकंपादाणं पुण दिज्जइ य किलिस्समाणेसु	॥ २० ॥
पव्वज्जा गहिऊणं गोमहिसिखरुट्टहालिया खित्ता ।	
धारिति मूढमणसा महिला तह पुत्तभंडाई	॥ २१ ॥
ते हुंति तिरियअहमा जे ताण वि दाणभोयणुज्जुत्ता ।	
वियसूयस सियाला कागा इह जंति उभए वि	॥ २२ ॥
सप्पो पत्तं दाणं च दहूरा मारिऊण जो देइ ।	
जइ तस्स हुज्ज पुन्नं कुलिंगदाणे वि तो अत्थि	॥ २३ ॥

इह मिच्छासायरनिवडिएहि जीवेहि अन्धमंधीए ।

मूढपवाहो निज्जइ फाइं जिणवयणअविऊहिं

॥ २४ ॥

वड्ढइ जेण भवोहो गम्मइ नरयम्मि जेण धम्मेण ।

सो मिच्छाच्छइयलोयणाण धम्मो मणे ठइ

॥ २५ ॥

शास्त्रसन्देशमालाविंशतिभागमध्ये ग्रथितानां ग्रन्थानामकारादिक्रमः

अ (अङ्कैर्भागा विज्ञेयाः)

अद्वारसहसशीलंगाङ्कहा (५)

अध्यात्मकल्पद्रुमः (१)

अध्यात्मबिन्दुः (१८)

अध्यात्मसारः (४)

अध्यात्मोपनिषत् (४)

अनुमानमातृका (१६)

अनेकानव्यवस्थाप्रकरणस्य मङ्गलप्रशस्ती (५)

अन्नायउच्छकुलयं (७)

अन्ययोगव्यवच्छेदद्वात्रिंशिका (१६)

अन्योक्तिशतकम् (६)

अन्तिमाऽऽराधना (१४)

अप्पविसोहिकुलयं (७)

अभव्यकुलकम् (७)

अष्टकानि (३)

आ

आउपच्चवखाणं-१ (१५)

आउपच्चवखाणं-२ (१५)

आख्यानकमणिकोशः (८)

आचारोपदेशः (११)

आत्मतत्त्वचिन्ताभावनाचूलिका (१)

आत्मनिन्दाष्टकम् (१४)

आत्मप्रबोधः (१७)

आत्मबोधकुलकम् (७)

आत्महितकुलकम् (७)

आत्मानुशासनकुलकम् (७)

आत्मानुशासनम् (१४)

आत्मानुशास्तिसंज्ञिका पञ्चविंशतिका (१४)

आत्मावबोधकुलकम् (७)

आध्यात्मिकमतपरीक्षा (५)

आभाणशतकम् (६)

आराधकविराधकचतुर्भङ्गी (४)

आराधना (१४)

आराहणा (१४)

आराहणाकुलयं (७)

आराहणापङ्कागा-१ (१४)

आराहणापङ्कागा-२ (१४)

आराहणापणगं (१४)

आराहणापयरणं (१४)

आलोयणाकुलयं (७)

आर्षभीयचरितमहाकाव्यम् (५)

ई

इन्द्रियपराजयशतकम् (६)

ईर्यापथिकीषट्त्रिंशिका (१६)

ईर्यापथिकीमिथ्यादुष्कृतकुलकम् (७)

उ

उत्पादादिसिद्धिः (१६)

उत्सूत्रपदोद्घाटनकुलकम् (७)

उपदेशकल्पवलिः (११)

उपदेशकुलकम्-१ (७)
 उपदेशकुलकम्-२ (७)
 उपदेशचिन्तामणिः (१०)
 उपदेशपदग्रन्थः (१)
 उपदेशप्रदीपः (१२)
 उपदेशरत्नकोशः (८)
 उपदेशरत्नाकरः (८)
 उपदेश(धर्म)रसायनरासः (८)
 उपदेशरहस्यम् (४)
 उपदेशशतकम् (६)
 उपदेशसप्ततिका (८)
 उपदेशसप्ततिः (११)
 उपदेशसारः (११)
 उपदेशामृताकुलकम् (७)
 उपधानविधिः-१ (१०)
 उपधानविधिः-२ (१०)
 उवएसचउक्कुलयं-१ (७)
 उवएसचउक्कुलयं-२ (७)
 उवएसमाला (८)

ऋ

ऋषभशतकम् (६)
 ऋषिमण्डलस्तवः (१२)

ए

एकविंशतिर्द्वात्रिंशिकाः (१६)
 ऐन्द्रस्तुतयः (५)

औ

औष्टिकमतोत्सूत्रोद्घाटनकुलकम् (७)

अं

अंगुलसत्तरी (१३)

क

कथाकोषः (१२)
 कथानककोशः (१२)
 कर्पूरप्रकरः (१२)
 कर्मप्रकृतिः (१३)
 कर्मविपाककुलकम् (७)
 कर्मविपाकाख्यः प्रथमः प्राचीनकर्मग्रन्थः (११)
 कर्मस्तवाख्यः द्वितीयः प्राचीनकर्मग्रन्थः (११)
 कम्मबत्तीसी (१३)
 कविकल्पद्रुमः (१८)
 कस्तूरीप्रकरः (१२)
 कायस्थितिस्तोत्रम् (१३)
 कालसप्ततिका (१३)
 कालस्वरूपकुलकम् (७)
 कुमारविहारशतकम् (६)
 कूपदृष्टान्तविशदीकरणम् (५)
 कृष्णराजीविमानविचारः (१३)
 केवलिभुक्तिप्रकरणम् (१६)

क्ष

क्षमाकुलकम् (७)
 क्षान्तिकुलकम् (७)
 क्षुल्लकभवावलिः (१३)

ख

खामणाकुलयं (१) (७)
 खामणाकुलयं (२) (७)

ग

- गणधरसार्धशतकम् (६)
 गाङ्गेयभङ्गप्रकरणम्-१ (१५)
 गाङ्गेयभङ्गप्रकरणम्-२ (१५)
 गुणस्थानक्रमारोहः (१३)
 गुणानुरागकुलकम् (७)
 गुरुगुणषट्त्रिंशत्षट्त्रिंशिकाकुलकम् (७)
 गुरुतत्त्वप्रदीपः (१६)
 गुरुतत्त्वविनिश्चयः (५)
 गुरुदर्शनहर्षकुलकम् (७)
 गुरुविरहविलापः (१४)
 गोडीपार्श्वस्तवनम् (५)
 गौतमकुलकम् (७)

घ

- घनगणितसंग्रहगाथाः (१८)

च

- चउसरणपङ्कजं (१५)
 चतुर्गतिजीवक्षपणकानि (१४)
 चतुर्दशजीवस्थानेषु जघन्योत्कृष्टपदे (१३)
 चरणकरणमूलोत्तरगुण (१८)
 चारित्रमनोरथमाला (८)
 चित्तशुद्धिफलम् (१८)
 चेइयवंदणमहाभासं (१०)
 चंदावेज्जयं पङ्कजयं (१५)

ज

- जघन्योत्कृष्टपद एककालं गुणस्थानकेषु (१३)
 जल्पकल्पलता (१६)
 जिनप्रतिमास्तोत्रम् (१)

- जिनबिम्बप्रतिष्ठाविधिः (१०)

- जिनशतकम्-१ (६)
 जिनशतकम्-२ (६)
 जीवजोणिभावणाकुलयं (७)
 जीवदयाप्रकरणं (८)
 जीवसमासः (१३)
 जीवादिगणितसंग्रहगाथाः (१८)
 जीवानुशासनम् (१४)
 जीवानुशास्तिकुलकम् (७)
 जीवाभिगमसंग्रहणी (१५)
 जैनतत्त्वसारः (१६)
 जैनस्याद्वादमुक्तावली (१६)
 जोइसकरंडगं पङ्कजयं (१५)

झ

- ज्ञाताधर्मकथोपनयगाथाः (१५)
 ज्ञानप्रकाशकुलकम् (७)
 ज्ञानसारः (४)
 ज्ञानार्णवः (५)

त

- तत्त्वतरङ्गिणी (१६)
 तत्त्वबोधतरङ्गिणी (१२)
 तत्त्वामृतम् (९)
 तर्पःकुलकम् (७)
 तित्थोगालिपङ्कजं (१५)
 त्रिशतत्रिषष्टिपाखण्डस्वस्मस्तोत्रम् (१५)
 त्रिषष्टीयदेशनासंग्रहः (११)

द

- दशश्रावककुलकम् (७)

दर्शननियमाकुलकम् (७)
 दानकुलकम् (७)
 दानविधिः (१०)
 दानषट्त्रिंशिका (९)
 दानादिप्रकरणम् (१२)
 दानोपदेशमाला (८)
 दीवसागरपन्नति (१५)
 दृष्टान्तशतकम्-१ (६०)
 दृष्टान्तशतकम्-२ (६)
 देवेन्द्रनरकेन्द्रप्रकरणम् (१३)
 देशनाशतकम् (६)
 देहकुलकम् (७)
 देहस्थितिस्तवः (१३)
 दंसणसुद्धिपयरणं (१०)
 द्वात्रिंशद्द्वात्रिंशिकाः (४)
 द्वादश-कुलकम् (७)
 द्वादशव्रतस्वरूपम् (१०)
 द्वादशाङ्गीपदप्रमाणकुलकम् (७)

ध

धनुःपृष्ठबाहासंग्रहगाथाः (१८)
 धर्मपरीक्षा (५)
 धर्मबिन्दुः (३)
 धर्मरत्नप्रकरणम् (१०)
 धर्मरत्नकरण्डकः (११)
 धर्मविधिः (८)
 धर्मशिक्षा (९)
 धर्मसंग्रहणिः (१)
 धर्मसंग्रहः (११)
 धर्माचार्यबहुमानकुलकम् (७)
 धर्मोद्यमकुलकम् (७)

धर्मोपदेशः (९)
 धर्मोपदेशमाला (८)
 धम्मरिहगुणोवएसकुलयं (७)
 धम्मोपदेशकुलकम् (७)
 धम्मोवएसकुलयं (७)
 धूर्ताख्यानम् (३)
 धूमावली (३)
 ध्यानदीपिका (१८)
 ध्यानशतकम् (६)

न

नन्दीश्वरस्तवः (१३)
 नमस्कारस्तवः (१८)
 नयकर्णिका (१६)
 नयोपदेशः (५)
 नरभवदिद्वंद्वोवणयमाला (१२)
 नवकारफलकुलकम् (७)
 नवतत्त्वभाष्यम् (१३)
 नवतत्त्वम् (१३)
 नवतत्त्वसंवेदनम् (१३)
 नवपदप्रकरणम् (१०)
 नानाचित्तप्रकरणम् (३)
 नारीशीलरक्षाकुलकम् (७)
 निगोदषट्त्रिंशिका (१५)
 नूतनाचार्याय हितशिक्षा (९)
 नंदणरायरिसिस्स अन्तिमाऽऽराधना (१४)
 न्यायखण्डखाद्याऽपरनामा महावीरस्तवः (५)
 न्यायावतारः (१६)
 न्यायावतारसूत्रवार्तिकम् (१६)

प

- पञ्जन्ताराहणा (१४)
 पंचवत्थुगं (२)
 पञ्चनिर्ग्रन्थी (१५)
 पञ्चलिङ्गीप्रकरणम् (१५)
 पञ्चसङ्ग्रहः (१३)
 पञ्चसंयतप्रकरणम् (१५)
 पञ्चाशकानि (१)
 पद्मवलीविसुद्धी (१६)
 पडिलेहणाविचारकुलकम् (७)
 पदार्थस्थापनासंग्रह (१७)
 पद्मानन्दशतकम् (६)
 परमज्योतिःपञ्चविंशतिका (५)
 परमाणुखण्डषट्त्रिंशिका (१५)
 परमात्मपञ्चविंशतिका (५)
 परमानन्दपञ्चविंशतिः (९)
 पर्यन्ताराधनाकुलकम् (७)
 पर्युषणादशशतकम् (१६)
 पव्वज्जाविहाणकुलयं (७)
 पिण्डविशुद्धिः (१०)
 पुण्डरीकतीर्थपतीस्तोत्रम् (५)
 पुण्यकुलकम् (७)
 पुद्गलपरावर्तस्तवनम् (१३)
 पुद्गलषट्त्रिंशिका (१५)
 पुष्पमाला (८)
 पूजाविधिः (११)
 पोसहविही (१०)
 पौषधषट्त्रिंशिका (१६)

- प्रज्ञापनोपाद्भूतृतीयपदसंग्रहणी (१५)
 प्रतरप्रमाणसंग्रहगाथाः (१८)
 प्रतिमाशतकम् (४)
 प्रतिसमयजागृतिकुलकम् (७)
 प्रत्याख्यानस्वरूपम् (१०)
 प्रबोधचिन्तामणिः (९)
 प्रभाते जीवानुशासनम् (१४)
 प्रमाणनयतत्त्वालोकालङ्कारः (१६)
 प्रमाणप्रकाशः (१६)
 प्रमाणमीमांसा (१६)
 प्रमादपरिहारकुलकम् (७)
 प्रवचनपरीक्षा (१६)
 प्रवचनसारोद्धारः (१७)
 प्रव्रज्याविधानकुलकम् (७)
 प्रशमरतिः (९)
 प्रश्नद्वात्रिंशिका (१६)
 प्रश्नशतकम् (६)
 प्रश्नोत्तररत्नमाला (१२)
 प्राकृतसंवेगामृतपद्धतिः (१४)
 प्रातःकालिकजिनस्तुतिः (९)

ब

- बन्धस्वामित्वाख्यः तृतीयः प्राचीनकर्मग्रन्थः (१३)
 बन्धषट्त्रिंशिका (१५)
 बन्धहेतुप्रकरणम् (१३)
 बन्धहेतुदयभङ्गप्रकरणसमाप्तिगते द्वे प्रकरणे (५)
 बन्धोदयसत्ता (१३)
 बृहद्वन्दनकभाष्यम् (१०)

भ

भवभावना (८)

भावकुलकम् (७)

भावनाशतकम् (६)

भावप्रकरणम् (१३)

भाषारहस्यम् (५)

भोजनपूर्वचिन्तागाथाः (८)

म

मंगलकुलयं (७)

मण्डलप्रकरणम् (१८)

मदादिविपाककुलकम् (७)

मनुष्यभवदुर्लभता (९)

मनोनिग्रहभावनाकुलकम् (७)

महासतीकुलकम् (७)

मार्गपरिशुद्धिः (५)

मार्गणासु बंधहेतूदयत्रिभङ्गी (१३)

मिच्छादुःखद्वयोर्मिरणविहिकुलयं (७)

मिथ्यात्वकुलकम् (७)

मिथ्यात्वमथनकुलकम् (७)

मिथ्यात्वविचारकुलकम् (७)

मिथ्यात्वस्थानविवरणकुलकम् (७)

मुखवस्त्रिकास्थापनकुलकम् (७)

मूलशुद्धिः (१०)

मृत्युमहोत्सवः (१४)

मोक्षोपदेशपञ्चाशकम् (९)

य

यतिदिनकृत्यम् (११)

यतिदिनचर्या (१०)

यतिलक्षणसमुच्चयः (४)

यतिशिक्षापञ्चाशिका (८)

यात्रास्तवः (११)

युक्त्यनुशासनम् (१६)

युक्तिप्रकाशः (१६)

युक्तिप्रबोधः (१६)

युगपदबन्धहेतुप्रकरणम् (१३)

योगदृष्टिसमुच्चयः (३)

योगप्रदीपः (१२)

योगबिन्दुः (३)

योगशतकम् (३)

योगशास्त्रम् (१८)

योगानुष्ठानकुलकम् (७)

योनिस्तवः (१३)

र

रत्नत्रयकुलकम् (७)

रत्नसञ्चयः (१७)

ल

लघुप्रवचनसारोद्धारः (१७)

लघ्वल्पबहुत्वप्रकरणम् (१३)

लोकतत्त्वनिर्णयः (३)

लोकनालिकाद्वात्रिशिका (१३)

व

वाक्यप्रकाशः (१८)

वाणारस्यां कृतं श्रीपार्श्वनाथजिनस्तोत्रम् (५)

विचारपञ्चाशिका (१३)

विचारसप्ततिका (१७)

विचारसारः (१७)

विजयप्रभसूरिक्षामणकविज्ञप्तिः (५)

विजयप्रभसूरिस्वाध्यायः (५)
 विजयोल्लासमहाकाव्यम् (५)
 विद्वद्गोष्ठी (१२)
 विभक्तिविचारः (१५)
 विरतिफलकुलकम् (७)
 विविधतपोदिनाङ्ककुलकम् (७)
 विवेककुलकम् (७)
 विवेकमञ्जरी (८)
 विशेष-णवतिः (१५)
 विंशतिर्विशिकाः (३)
 विषयविरक्तिकुलकम् (७)
 वीरस्तवः (१५)
 वैराग्यकल्पलता (१९+२०)
 वैराग्यरसायनम् (८)
 वैराग्यशतकम् (६)
 व्यवहारकुलकम् (७)
 व्याख्यानविधिशतकम् (६)

श

शङ्खेश्वरपार्श्वजिनस्तोत्रम्-१ (५)
 शङ्खेश्वरपार्श्वनाथस्तोत्रम्-२ (५)
 शङ्खेश्वरपार्श्वनाथस्तोत्रम्-३ (५)
 शमीनपार्श्वस्तोत्रम् (५)
 शास्त्रवार्तासमुच्चयः (३)
 शीलकुलकम् (७)
 शीलोपदेशमाला (८)
 शोकनिवारणकुलकम् (७)

श्र

श्रान्ददिनकृत्यम् (१०)
 श्रान्दविधिः (१०)
 श्रावकधर्मकृत्यम् (११)
 श्रावकधर्मविधिः (३)
 श्रावकप्रज्ञप्तिः (१०)
 श्रावकव्रतभङ्गप्रकरणम् (१८)
 श्रीकातन्त्रविभ्रमसूत्रम् (१८)
 श्रीमद्गीता-तत्त्वगीता (१८)
 श्रुतास्वादः (८)
 शृङ्गारवैराग्यतरङ्गिणी (१२)

ष

षट्स्थानकम् (१३)
 षड्गीतिनामा चतुर्थः प्राचीनकर्मग्रन्थः (१३)
 षड्दर्शनपरिक्रमः (१६)
 षड्दर्शनसमुच्चयः-१ (२)
 षड्दर्शनसमुच्चयः-२ (१६)
 षड्द्रव्यसङ्ग्रहः (१३)
 षड्विधाऽन्तिमाऽऽराधना (१४)
 षष्ठिशतकम् (६)
 षोडशकप्रकरणम् (३)

स

संग्रहशतकम् (६)
 संज्ञाकुलकम् (७)
 संज्ञाधिकारः (१८)
 संबोधप्रकरणम् (२)
 संविज्ञसाधुयोग्यनियमकुलकम् (७)
 संवेगकुलयं (७)

संवेगद्रुमकन्दली (१)
 संवेगमंजरीकुलयं (७)
 संवेगरंगमाला (१४)
 संवेगामृतम् (१८)
 सङ्घस्वरूपकुलकम् (७)
 सज्जनचित्तवल्लभः (१)
 सन्देहदोलावली (१६)
 सभापञ्चकप्रकरणम् (१८)
 सप्ततिकाभाष्यम् (१३)
 समताशतक (६)
 समवसरणप्रकरणम् (१३)
 समवसरणस्तोत्रम् (१३)
 समाधिशतक (६)
 समाधिशतकम् (६)
 समाधिसाम्यद्वित्रिशिका (४)
 सम्मत्तिसूत्रम् (१६)
 सम्मत्तकुलयं-१ (७)
 सम्मत्तुष्पायविही कुलकम् (७)
 सम्यक्त्वकुलकम्-२ (७)
 सम्यक्त्वकुलकम्-३ (७)
 सम्यक्त्वपरीक्षा (१६)
 सम्यक्त्वसप्ततिः (१०)
 सम्यक्त्वस्वरूपकुलकम् (७)
 सर्वज्ञशतकम् (६)
 सर्वज्ञसिद्धिः (२)
 सर्वतीर्थमहर्षिकुलकम् (७)
 सर्वश्रीजिनसाधारणस्तवनम् (२)
 सार्धभिकवात्सल्यकुलकम् (७)
 सामाचारी (४)

सामान्यगुणोपदेशकुलकम् (७)
 साम्यशतकम् (६)
 सारावलीपङ्कणयं (१५)
 सिद्धदण्डिकास्तवः (१३)
 सिद्धपञ्चाशिका (१३)
 सिद्धप्राभृतम् (१३)
 सिद्धसहस्रनामकोशः (५)
 सिद्धान्तसारोद्धारः (१८)
 सुक्ष्मार्थविचारसारोद्धारः (१५)
 सुभाषिताष्टकानि (१२)
 सुमिणसित्तरी (८)
 सूक्तरत्नावली-१ (१२)
 सूक्तरत्नावली-२ (१२)
 सूक्तिमुक्तावली (१२)
 सूक्ष्मार्थसप्तति प्रकरणम् (१८)
 सूत्रकृताङ्गाद्यचतुर्थ्ययनाञ्जुक्रमगाथाः (१५)
 स्तवपरिज्ञा (१०)
 स्त्रीनिर्वाणप्रकरणम् (१६)
 स्त्रीवास्तविकताप्रकरणम् (८)
 स्याद्वादकलिका (१६)
 स्याद्वादभाषा (१६)
 स्याद्वादमुक्तावली (१६)

ह

हिंसाफलाष्टकम् (३)
 हिओवएसमाला (८)
 हिङ्गुलप्रकरणम् (१२)
 हृदयप्रदीपषट्त्रिशिका (९)

॥ शास्त्रसंदेशमाला ॥

- १ पू. आ. श्रीहरिभद्रसूरीश्वराणां कृतयः - १
- २ पू. आ. श्रीहरिभद्रसूरीश्वराणां कृतयः - २
- ३ पू. आ. श्रीहरिभद्रसूरीश्वराणां कृतयः - ३
- ४ पू. उपा. श्रीयशोविनयगणिवराणां कृतयः - १
- ५ पू. उपा. श्रीयशोविनयगणिवराणां कृतयः - २
- ६ शतकसंदोहः
- ७ कुलयसंगगहो
- ८ भावणासत्थणिअरो
- ९ भावनाशास्त्रनिकरः
- १० आयाससत्थणिअरो
- ११ आचारशास्त्रनिकरः
- १२ काव्योपदेश-ज्ञातोपदेशग्रन्थनिकरौ
- १३ प्रारम्भिकाणि कार्मग्रन्थिकाणि लोकप्रकाशीयानि च प्रकरणानि
- १४ अन्तिमाराधनाग्रन्थाः
- १५ आगमिकानि प्रकरणानि तथा प्रकीर्णकानि
- १६ दार्शनिक-चर्चा ग्रन्थनिकरौ
- १७ विविधविषयसंकलनाग्रन्थाः
- १८ ध्यानयोग-गणित-त्याकरणशास्त्रनिकराः
- १९ वैराग्य कल्पलता - १
- २० वैराग्य कल्पलता - २